

81.28c-4
ZK 51

J. ŽELECHOVSKÝJ UND S. NEDIĽSKÝJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II

LEMBERG 1882-86

Nachdruck in 3 Teilen

München 1982

Teil 2 (Л - П)

УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Universitas Libera Ucrainensis · Ukrainische Freie Universität
Ukrainian Free University · Université Libre Ukrainienne
Філософічний Факультет · Facultas Philosophica

УКРАЇНСЬКІ ГРАМАТИКИ
редагує Олекса Горбач

GRAMMATICI UCRAINI
editore Olexa Horbatsch
выпуск 3 volumen

JEVHEN ŽELECHOVSKYJ UND SOFRON NEDIČSKYJ
UKRAINISCH-DEUTSCHES WÖRTERBUCH, I-II
LEMBERG 1882-86

Nachdruck von O. Horbatsch (in 3 Teilen)
München 1982
Teil 2 (Л - П)

Фотопередрук
з післясловом Олекси Горбача

Мюнхен 1982 München
Monachii

НБ ПНУС

766318

МАЛУРУСКО-НІМЕЦКІЙ
С Л О В А Р

уложив

Евгеній Желеховскій

ц. к. профессор гімназії в Станіславі.

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Zelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislaw.

ЛЬВІВ, 1884. LEMBERG,
З друкарні тов. им. Шевченка, Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під керівн. К. Беднарського Geschäftsführer K. Bednarski

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКІЙ
С Л О В А Р

уложив

Евгеній Желеховскій
ц. к. профессор лімназиі в Станиславі.

ТОМ I.
(А—О).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Żelechowski
k. k. Gymnasialprofessor in Stanislaw.

BAND I.

ЛВВІВ. 1883. LEMBERG.
З друкарні тов. ім. Шенченка. Druckerei des Szewczenko-Vereines
на вулиці К. Боднарського. ihres Leiters K. Bodnarski

нік; 2) von der Fronte, Linien- *Ліо*.
 Лавнік, *т.* Gerichtsbeisitzer, assessor, Schörrer, Schöffe, *т. адж.* лавнічий.
 Лавніцтво, *п.* Schörrenamт, *п.*
 Лавнічий, *Пар.* лавочний, *а.* -а ціна Ladenpreis, *т.*
 Лавр, (лавір *Ф.* лавріна, *ф.* *Мог.*),
т. Lorbeer, *т.* (Laurus nobilis); лавровий, *а.* Lorbeer-, *пл.* Seidelbastgewächse, *пл.* (Thymeleae); лавровати, *пл.* Lorbeer-Gewächse (Laurineae), *В.*
 Лавра, *ф.* *N.* gewisser Klöster.
 Лавреат, *т.* *K.* Vassalaureatus, mit Lorbeer bekränzt.
 Лаврик, *т.* *с.* Лавро; 2) *с.* Равлик.
 Лаврін, Лаврентий, *т.* Laurentius.
 Лавро, *т.* Laurus; Лавра, Лявра, *ф.* Laura.
 Лавустіти, *в. п.* *с.* Белендіти.
 Лавута, *т.* Dummkopf, Tölpel, *т.* (В.).
 Лавути, *пл.* Laute, *ф.* ein Saiteninstrument, Geige, *ф.*
 Лавчина, *ф.* *дім.* *с.* Лавка 1).
 Лаганець, -нці. *т.* Art Büchse, Gefäss mit Reifen, *п.*
 Ладгидь, -оди, ладгода. *ф.* *См.* Harmonie; Frieden, *т.* Sanftmuth, *ф.* Beschwichtigung, *ф.* ruhiges Schaffen.
 Ладгідний, *а.* fertig, bereit, нема ще нічого ладгідного ist noch nichts vorbereitet, fertig; 2) sanft, sanftmüthig, *Пар.*
 Ладгідність, -ости, *ф.* Sanftheit, Sanfmuth, *ф.* *Пар.*
 Ладгодити, *в. а.* vor-bereiten, fertig, zurecht machen; 2) besänftigen, beschwichtigen; lindern; 3) — ся übereinkommen, handeleins werden. [tung, *ф.*
 Ладгодіня, *т.* Reparatur, Einrich-
 Ладгодом, *adv.* gemacht, sachte; 2) fürlieb, vorlieb *H.* 113.
 Ладгаж, *т.* Art Futterkraut für Pferde.
 Лад, *т.* Ordnung, *ф.* зробити лад *O.* machen; 2) *пл.* ладі: пішли — das Einvernehmen kam zustande; не до ладу es ist eine Ungereimtheit, es reimt sich nicht, ist nicht in Ordnung, ладом, *М.* II. 89 ordentlich; nach der Reihe; zuverlässig, solid, *H.* 55; ладом стояти кому *У.* bereit, fertig stehen; 3) ладом (В.) viel, im Ueberfluss.
 Ладда, *ф.* Lade, *ф.* Kasten, *т.*; 2) *Нбл.* des Сян (eig. der Тіанев); 3) *с.* Ладдо.
 Ладдава, *ф.* linker *Нбл.* des Дністер.

Ладан, *т.* Ladanum, *п.* Sandarach, Weihrauch, *т.* на ладан (ладаном) дихати nahe dem Tode sein (weil man d. Todten mit l. betäubert).
 Ладен, *а.* *с.* Ладний 1); я вже тепер — jetzt bin ich schon nicht mehr hungrig.
 Ладень, *ф.* *Пар.* *с.* Ладянка.
 Ладяга, *ф.* *с.* Бадда (хліба), (*Фр.*).
 Ладин, *т.* *МШ.* Geliebter, Liebling, *т.*
 Ладити, *в. а.* ordnen, zurecht machen, zurichten; — ся zu einander rasen, sich reimen: одно з другим; übereinkommen, sich vertragen *ІГ.* *Кв.* 223; б) von statten gehen; *в. п.* *с.* чим womit (schnell) fertig werden; etw. vorhaben.
 Ладичка, *ф.* *дім.* *с.* Ладда 1).
 Ладі, *с.* Ладусі.
 Ладівнік, *т.* Packer, *Пар.* [tasche, *ф.*
 Ладівніця, *ф.* Ladetasche, Patron-
 Ладка, *ф.* *К.* II. 27 Art Gebäck?; 2) Venusmuschel, *ф.* *В.*; 3) *пл.* ладки біти *М.* II. 48 in die Hände klatschen, *с.*
 Ладусі. [Hochzeitlieder bei d. Hochzeit, *ф.*
 Ладкальниця, *ф.* Sängerin der Ладканка, *ф.* Hochzeitlied; 2) Lied übht. *п.*
 Ладкати, *в. п.* Hochzeitlieder (u. Erntelieder) singen (на весілю и на обжинках).
 Ладнати, *в. а.* zurecht machen, in Ordnung bringen; *в. п.* *с.* *МШ.* mit jmdm verhandeln, sich verständigen.
 Ладний, *а.* fertig; 2) ладний hübsch, nett, zierlich; *сесé* не ладно (*adv.*) das ist keine Art; б) reichlich, genug gross, viel, ansehnlich; *с.)* gut, gütig.
 Ладня, *ф.* *В.* Werkstätte, *ф.* — прироби Haushalt der Natur, *т.*
 Ладно, *т.* *п.* Ладда, *ф.* † Gottheit der Liebe u. der Ordnung, *ф.*; 2) Gemahl, *т.* *Ш.* I. 359. [канка (*пл.*).
 Ладовний, *а.* -і пісни, *Ф.* *с.* Лад-
 Ладовніця, *ф.* (правити -цю *Гол.* I. 208) *в.* Панахіда.
 Ладон, *т.* *Ш.* II. 183 *с.* Ладан.
 Ладонька, *ф.* *дім.* *с.* Ладда 1).
 Ладоня, (*д.* ладонька), *ф.* *Ч.* III. 189 *с.* Долоня.
 Ладощник, *т.* *с.* Надощник
 I. Ладувати, *в. а.* laden.
 II. Ладувати, *в. п.* (В.) *с.* Ладкати.
 Ладун, *т.* Lader, *т.* *Пар.*; 2) *МШ.* II. 40?
 Ладунка, (ля-) *ф.* *с.* Ладівніця.

Прикарпатський національний університет
 імені Василя Стефаника
 код 02125266
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА
 76631X
 ІНВ. №

Л.

Л, dreizehnter Buchstabe (Люде).
 Лабá, *ф.* Pfote, Tatze, *ф.*; Fuss; 2) Pedal, *т.* [erisithalis], *с.* Хаба́а, хабу́а.
 Лабáв, *т.* Kratzdistel, *ф.* (Cirsium
 Лабáник, *т.* Sumpfspirstaude, *ф.*
 (Spiraea ulmaria). [Ч. V. 621?
 Лабáйдáк, *т.* чоловіче-лабайдáче
 Лабáтий, *а.* mit grossen Tatzen,
 Füssen.
 Лабéти, *пл.* попасти ся в чийсь — in
 jmds raubsüchtige Hände (Tatzen) fallen.
 Лабéв, лабéк, *т.* junger Bettler,
 Зак. *Пом.* I. 127. [einbetteln, *ід.* 128.
 Лабéкувати, *в. п.* betteln, sich
 Лабéнити, *с.* Лабéти.
 Лабéрця, (Ля-) *ф.* *Нбл.* des Вул.
 Лабéв, *т.* *с.* Хабу́а; 2) *с.* Шумеліня.
 Лабéунити ся, *в.* Залицáти ся,

Пом. I. 128.
 Лабéнка, *ф.* rechter *Нбл.* des Venp.
 Лабéштáн, *т.* тóя — echter Eisen-
 hut (Aconitum napellus), *В.*
 Лабéювати, *в. а.* packen *КС.* (82)
 IV. 69. §. *vgl.* Лáпати.
 Лáва, лаві́на, *Gr.* 51, лаві́ця, *ф.*
 Bank, *ф.*; 2) von allem Langhingestreck-
 tem u. Dichtem, dichtgeschlossene Reihe,
 Glied: жы́то як лáва; пéрти, сýнути
 лáвою; 2) fliegende Brücke vom Ufer zum
 Schiffe od. von e. Schiffe zum andern, *W.*
 Лáвка, (*д.* лáвочка), *ф.* лаві́че, *п.*
coll. *Ф.* (Веч. I. 313), Bank, Sitzbank;
 2) Waschbank, *ф.*; Steg, *т.* *с.* Кладка;
 3) Laden, *т.*; 4) Fleck Feldes, *т.*; 5)
 grosser Nobel zu Fassdauben.
 Лáвний, *а.* — член сýду *У.* *с.* Лав-

Ладусеньки, ладки (в рученьки —) *adv.* vom Händeklatschen der Kinder. Ладьянка, (-дінка). *f.* Theil des Gespinstes (des повіско), Handvoll Flachs, Hanf, *f.*

Лаже. *n.* Agio, Aufgeld, *n.* Лажене, *n.* das Hinaufgehen, -steigen, -klettern; das Kriechen; лажіна, *H. 22* — грихом das Schleichen, geheimes Gehen in böser Absicht des Ehebruchs u. der Unzucht. [2] *s.* Лажі. Лаз, (*d.* ласок), *m.* Waldwiese, *f.*; Лазя, *m.* fauler Landstreicher Лазар, (-ор), *m.* Lazarus; *Лазаря скорчати sich armselig wie ein Lazarus vorstellen.

Лавобіти. *v. a.* zeideln, *Ha.* Лави. *pl.* Schliche, Tritte. *pl.* минулися ті лави через перелазі. Лавиво. лавило, *n.* Leiter aus Bastseilen der Zeidler, *f.*

Лавити, *v. n.* *s.* Лісти; kriechen, schleichen; klettern, steigen. [chsend. Лавівка, *f.* Art Pilz in dem лав лавнічка. *f.* Dienerin in e. лавня. Badedienerin, *f.*

Лавіюк. *m. v.* Лавіун; 2) Bademeister; Badediener, *m.* *Мі. II. 253.*

Лавня. (*d.* лавенька) *f.* Badehaus, *n.* Badestube, *f.* [(aus dem лав). Лавовій, *a.* -е сіно. Waldheu *n.* Лавун, *m.* Steiger, *Пар.*; Klettervogel, *m.* Пол.

Лавунокі, (-ван-), *pl.* Fleckeln, *pl.* Лавурик. *m. v.* Лавурик, etc. Лавюка, лавя. *f.* Зг. Schlange, *f.* Лай. *m.* лаяне *n.* das Bellen, Gebelfer, *m.* Лайбики. *m.* Leichen, *n.* Лайбія, *f. v.* Вальбія. (-ійка). Лайдак. *m.* лайдка. *Ф.* лайдачіна, *m. f.* Lumpenkerl, Halunke, Schurke, *m.* *Пот. III. 99. adj.* лайдакцій.

Лайдяцтво. *n.* Schurkenreich, *m.* Liederlichkeit, *f.*; 2) liederliches Gesindel. Лайка, *f.* лаяне, *n.* das Schelten, Rügen, Schimpfen.

Лайкувати ся, *v.* Лаяти (ся). Лайлівий, *a.* *Ко. 219* schmähsüchtig; scheltend, schimpfend. *Нав.* Лайніця плюгівка, *f.* Kothdungfliege, *f.* (Scatophaga meridiana). Лайно, *n.* лайнік, *m.* Koth, Unrath, *m.* Лайнути, *v. n.* *III. I. 232 v.* Лаяти 1).

Лайня, *f. v.* Лая.

Лайнір, *m.* Mistkäfer, *m.* Лайстий. *a.* schwarz (nur v. Schafen u. Wollentuch) *Гол. II. 16.*

Лак, *m.* *Ос. (61) III. 22* Art Heilmittel. Лаката, (*d.* лакатка), *f.* Art Fischnetz; 2) Schloss, *n.*

Лакей. лаківа, (-іака *Ліс.*) лакүва, *C. II. 7. m.* Lakai, *m. adj.* лакеюватий Lakaien-, von niederem, knechtischen Sinn. Лакерда, *f.* Thunfisch, *m.* (Thynnus vulg.). [*a.* gierig, lüstern; naschhaft. Лакім, *Гм. 16.* лакомий, (-мний), Лакімство, *n.* Gier, Lüsternheit; Naschhaftigkeit, *f.*

Лакітки, лакотинки, *pl. v.* Ласоці. Лакітний, *a.* naschhaft, lecker.

Лакомити ся на щось lecker, gierig auf etw. sein, gelüsten. [laxieren. Лаксувати, *v. n.* ласком ити *B.*

Ламане. *n. v.* Залім 3). [chel, *f.* Ламанія. ламанка. *f.* Breche, He- Ламар, *m. coll. v.* Ломаче, *Лесч.* Ламатель, *m. K.* — умови der den Vertrag bricht, der Treubruchige.

Ламати. *v. a. v.* Ломати; шаку *Кв. 214* die Mütze herunternehmen.

Ламкій *a.* *Ст. v.* Ломкій. Ламкотати. *v.* Вайкати. [re, *f.* Лампада. *f.* лампач *m.* Leuchte; Лампаїа. *f. v.* Ланва.

Лань. *f.* *Не. v.* Ланя; 2) *m. K.* Rehbock, *m.*; 3) linker Nbf. der Припять. Лан, (*d.* ланок). *m.* ein Complex von Aeckern gleichmässig bebaut als einheitliches Eigenthum, Hufe, *f.*

Ланва. *f.* Beizug die Aohsen mit der Stellwage des Vorderwagens verbindend. Лан а. ландіа, *m.* Vagabund, Faulenzer; 2) Plünderer, *m.*

Ландати, ландувати. ландувати, *v. n.* vagabundieren; 2) stöbern, plündern. Ландіш, *m.* Convallaria majalis.

Ланець, -ця, *m.* Lump, Haderlump, Halunke, *m.* [(Lycoperdon ceruinum), *Вол.* Ланіж, ланіжник, *m.* Hirschrüffel, *f.*

Ланіна. *f.* *Гол. I. 240 v.* Лан. Ланіта, *f.* † Wange, *f.* *III. II. 221.* Ланка, *f.* *Ваз.* Reihe, Zeile, Schnur, *f.* (кордів); — острівна Inselreihe, -kette; 2) Kettenglied, *n.*; 3) Flechtentheil zur Peitsche, *m.*

Лановій, *a.* — лавда der einen лан

besitzt; 2) Aufseher über die Feldarbeiter auf dem Herrngute *III. I. 325. II. 131; 3)* ланові, *n.* das frohnenmässig gebührende Quantum des geschnittenen Getreides, *III. I. 344.*

Лантір, *m.* alter Schuh. Лантух, *m.* *III. I. 83 v.* Вантух. Ланд, ландух, ландюг, (*d.* ландушок), *m.* Kette, *f.*

Ланцетоватий. *a.* lanzettförmig. [m. Ланцомір, *m.* Feldmesser, Geometer, Ланцувати, *v. a.* ріку den Fluss dem Laufe nach dh zwei convergirende, Wehren abdämmen, (*B.*).

Ландюга. *m. aug. v.* Ланець. [ца? *I. Ланча. f. Ф. (Лоз. 1867.53) v.* Лан-*II. Ланча, f. Ліс.* geschlachtetes Vieh; Fleisch, *n.*

Ланя, *f.* Hirschkuh, *f.*; *von e. hübschen, gesundheitstrotzendem Weib.

Ланяк, *m. v.* Лайняк. Лапа, *f. v.* Лаба. Лананіна, *f.* Hasohsucht, Rapserei, *f.* *schütte Saat zum Schneiden.

Ланпанчик, *m.* Bein. des Hasen (in *d.* Fabel) *P. II. 1.*

Ланести, *a.* in grossen Flocken (снїг) *Ст. i. g.* Tropfen (дощ).

Ланатаче, *n.* Fetzen, *pl. Gr. 22.* Ланати, ланути, *v. a.* fassen, fangen, greifen, erwischen.

Ланатий, *a.* *Не. v.* Лабатий. Ланаціон, *m.* *Не. v.* Поліщук.

Ланіки. *pl. v.* Латате. Ланішки, *pl. N. e.* Berges.

Ланій, *adv.* schneller! Ланпка. ланпочка, *f. dim. v.* Лаба, Pfütschen, Patschohen, *n.*; 2) Falle, — на мійши Mäusefalle, *f.*

I. Ланко, *m.* Eulampius. [lump, *m.* *II.* Ланко, *m.* *Кв. 266* Lump, Hader-*Ланоть, -птя. m.* Fetzen, Wisch, *m.*; 2) Bastschuh, *m.* [trägt, Bauer, *m.*

Ланотник, *m. K.* der Bastschuhe Ланура, *m. aug. IG. v.* Ланко *II.* Gauner, *m.* [plumpen Zugreifen, rippe! rapps! Лану-цану, *adv.* vom übereilten, vom

Ланчівий, ланпівий. *a.* hab süchtig. Ланпа, *f. P. I. 36* Fadennudeln, *pl.*; 2) ланпа. *pl. n.* *Лесч.* dünne Bretter die Flügel der Windmühle bildend.

Ланпівий, ланпівий, *a.* *Пар.* geschickt, behend.

Ланрич, *m.* Meeräsohe, *f.* (Mugil). Ланрібон, Ланко, *m.* Hilarion. Ласач, *m.* *М. III. 141* Nascher, *m.* *I.* Ласий, *a.* ласій, *m.* лася, *f.* schwarz od. roth mit weissen Seiten (vom Binde) *Пот. II. 6.*

II. Ласий, *a.* begehrlieh, begierig, lüstern: на що, до чого, до панянок Mädchenjäger, *m.* erpicht auf etw.; 2) verlockend, feinschmeckend, lecker.

Ласіти, *v. a.* kitzeln, anregen; lüstern, gierig machen; 2) — ся *v.* Ластіти ся. Ласиця, (-ичка), *f.* Wiesel, *n.* (Foetorius vulg.).

Ласівка, *f.* Bein. der спасівка *H. 11* wann man viel zu essen u. zu naschen hat, (*opp.* пертівка — голоднівка die Zeit des Darbens vor der Ernte).

Ласість, -ости. *f.* *Пар.* Lüsternheit, *f.* Ласка, *f.* Liebkosung, *f. pl.* ласки дівочи *III. I. 346* Mädchenhuld, -gunst, Liebelel, *f.* das Kosen; 2) Güte, Gnade, Gunst, Gönnerschaft, *f.* ласка божя чогось sehr viel wovon, Gottes Segen: аіставійте ся в ласці божій!

Ласкав, ласків, ласкавий, (*d.* -вонький) *a.* zutraulich, zahm; 2) gnädig, gütig, nachsichtig, wohlwollend, huldvoll, huldreich; будьте ласкаві! haben Sie die Güte, чому Ви бліаше не ласкаві? warum wollen Sie sich nicht gütig nähern? — хліб Gnadenbrot, *n.*

Ласкавець, -вця, *m.* вітер-*Ст.* sanfter Wind, *v.* Лэгот; 2) Gönner, *m.* *Лесч.*; 3) — ласкавіця, (-овіяця), *геш. pl.* Hasenohr, *n.* Durchwachs, *m.* (Bupleurum rotundif.); Art Blumen *Кв. 64.* Ласкавити, *v. a.* *КУ.* zahm machen; 2) — ся для когось гütig, gnädig sein, *Це.*

Ласкавість, -ости, *f.* Anschmie-
gung, Zuneigung; Einschmeiche-
lung, Milde, Gütigkeit, Gnade, *f.* [halt, *n.*

Ласкавіщина. *f.* *ГШ.* Gnadenge-
Ласкана, *n.* das Schmeicheln; Gunst, *f.*
Ласкар, *m.* Kaulbarsch, *m.* (Acerina oerua). [IG; — ся *v.* Ластіти ся.

Ласкати, *v. a.* liebkosen, streicheln, Ласкотати. & *v.* Лоскотати &.

Ласкоти, *pl.* das Kitzeln, Kitzel, *m. v.* Лоскоти. [zend, schimmernd.

Ласовенький, *a.* *Ч. IV. 318* glän-
Ласолуб, *Ст.*, ласота, *К. m.* der

Lüsterne, geiler Soburke, Wüstling, *m.*
 Ласо́ха. *f.* lüsterne Frauenzimmer,
Mi. II. 289. [*pl.* Naschwerk, *n.*
 Ласо́щи. *pl.* Leckerbissen, Leckereien,
 Ласо́щохляст, ласо́стохляст. *Зах.*
m. Feinschmecker, *m.* [— кую?
 Ласо́тв. *n.* Ф. (*Пос.* 1867. 36) у маю
 Ласо́тяти, *v. n.* кому *Лар.* für jmdn
 huldvoll sein; — ся *Py.* III. I. 373 um
 jmdn herum sein, sich einschmeicheln,
 до ко́б — sich an jmdn schmeichelnd
 anschmiegen. [*Wgr.* 26. в. Ласо́твка.
 Ласо́тчка, ласо́точка, ласо́тійця.
 Ласо́твеня́, ласо́твја́, (-овеня́, -ове-
 ня́тко. -вја́тко), -я́ти. *n.* das Junge der
 Schwalbe, Schwälbchen, *n.*
 Ласо́твка. (*d.* -івочка). *f.* Schwalbe,
f. (*Hirundo*), *adj.* ласо́твјачий.
 Ласо́твјачи. *pl.* Taubenstorchschna-
 bel, *m.* (*Geranium columbinum*)
 Ласо́тка. *f.* Ос. (61) X. 30 Schneewiesel,
n. (*Mustela nivalis*): ко́жух під ласо́тки?
 Ласо́товень, -вня. ласо́тчик, *m.*
 syrische Seidenpflanze (*Asclepias syriaca*).
 Ласо́твјане, *n.* Sommersprossen, *pl.*
 Ласо́туна, *f.* В. в. Серпопјаска.
 Ласо́увати. *v. n.* насчен; schmausen.
 Ласо́ун, *m.* Nascher, Feinschmecker,
m.; 2) в. Ласо́люб. *К.* [schmeckerin, *f.*
 Ласо́уха, *f.* Леч. в. Ласо́ха; Fein-
 Ласо́та, *f.* Flock, *n.* Fleck, *m.* (auf dem
 Kleide); 2) Latte, *f.* (auf d. Dache).
 Ласо́ман, *m.* в. Атаман.
 Ласо́тјана, *f.* Flickerei, *f.* Flickwerk, *n.*
 Ласо́тјать, *f.* ласо́тв. *n.* *Caltha palu-*
stris und *Nymphaea alba*. [bessern.
 Ласо́тв, (-аю. -аю), *v. a.* flicken, aus-
 Ласо́таня, *f.* См. Teichrosenblatt, *n.*
 Ласо́тјач, *m.* в. Полатјачко; 2) в. Ласо́тш.
 Ласо́тше. *n.* *coll.* *He.* в. Ласо́тш; 2)
 Teichrose, *f.* (*Nuphar luteum*).
 Ласо́тв. *n.* *coll.* Flioche; Lumpen, *pl.*;
 2) Latten, Dachlatten, *pl.*
 Ласо́тень, многовјдний, vielstaltiges
 Leberkraut (*Marchantia polymorpha*).
 Ласо́тер, -тра́, *m.* Kubiklast, *f.*
 Holzstoss, *m.* *adj.* ласо́терний.
 Ласо́ти, *v. a.* *АД.* I. 65. в. Ласо́ти [латі].
 Ласо́тјань ласо́тана, (-янцина *К.*), *f.*
 das Latein; *adj.* ласо́тјанскій, lateinisch;
 ласо́тјанник, *m.* der Lateiner.
 Ласо́тјанщити, *v. a.* latinisieren.
 Ласо́тир, *adv.* ко́бось Ф. an der Seite

jmds [ab latere].

Ласо́тир, ласо́тир, *m.* в. Янтјар.
 Ласо́тјати, ласо́тјати. *v. a.* (ласо́тј, ласо́тјаш
 u. ласо́тјаш) die Latten an
 die Dachsparren anschlagen, den Dach-
 stuhl mit Latten beschlagen.
 Ласо́тка, (*d.* ласо́точка), *f.* Flickohen,
 Fleckohen, *n.* Lappen, *m.*
 Ласо́ткати́, *a.* gefleckt, schockig.
 Ласо́тнјця, *f.* Lappenschnecke, *f.* (*Del-*
phinula). [zu den Latten, *m.*
 Ласо́тнјак, *m.* Topfflicker; 2) Bohrer
 Ласо́тјчка, *f.* В. Steinsalat, *m.* (*Pren-*
anthes od. *Lactuca*).
 Ласо́х. *m.* ласо́ха. *f.* *Ha.* lumpiges, zer-
 setztes Kleid; *pl.* ласо́хи Lumpen, *Hadern*, *pl.*
 Ласо́хабу́нда, *v.* Макабу́нда.
 Ласо́хавий, *a.* lumpig; unrein.
 Ласо́хати. *v. n.* Lehren lesen.
 Ласо́хачі. *pl.* Sumpfh Heidelbeere, *f.* (*Vac-*
cinium uligin). [zeretzter Schuh.
 Ласо́хаш, *m.* *Гол.* I. 143 schlechter,
 Ласо́хвја́, *f.* *К.* 81. *He.* schöne, gute
 Zeit, Gelegenheit für jmdn кому́, *Н.* 8.
 Ласо́хмја́й, ласо́хмја́та, *m.* *Hader-*
lump, *m.*
 Ласо́хман, *m.* ласо́хманка, ласо́хмја́на,
f. ласо́хмја́те, *n.* *coll.* Lumpen, Fetzen;
 *Siebensachen, *pl.*
 Ласо́хманник, ласо́хманјар, *m.* Lump-
 pensammler; 2) Trödler, *Цар.* *m.*
 Ласо́хманјарка, *f.* Lumpenweib, *n.*
 Ласо́хмја́тјий, *a.* mit Lumpen bedeckt.
 Ласо́хний, *a.* lüstern, geil, *B.*
 Ласо́хтвја́, *f.* в. Ласо́хман, (*B.*).
 Ласо́цний, *a.* в. Ласо́сий, (*Ф.*); 2) *adv.*
 ласо́чно leicht: — ду́рїти ко́лі приступа́в.
 Ласо́ена, *f.* *pic.* gefleckte Kuh.
 Ласо́ша, *f.* Zibethkatze, *f.* (*Viverra*);
adj. ласо́швјатий, zu л. geh. *Пол.*
 Ласо́ше, *n.* *coll.* в. Ласо́ши *pl.*
 Ласо́шка, *f.* *Luts.* 170 в. Флјаска.
 Ласо́шт, *m.* Schüttmass von 27 ко́реч,
Цис; 2) ласо́штом, *adv.* im Ueberfluss,
 in Hülle u. Fülle (*Ф.*). [gen (коня́).
 Ласо́штвјати, *v. a.* *Км.* rüsten, schir-
 Ласо́штунки. *pl.* Holzgerüst, *n.* Holz-
 unterlagen, *pl.* hölzerner Vorbau.
 Ласо́щити ся, *v.* Ласо́тити ся; we-
 deln (v. Hunde) *III.* I. 390.
 Ласо́й, *f.* *Н.* 28 eine Schar Hunde,
 Meute, *f.*; Rudel, *m.* (Wölfe &). *Wgr.*
 26. в. Пе́арня.

Ласо́ти, (— ся *К.*), *v. a.* schelten,
 schimpfen.
 Ласо́тний *a.* Löwen; -а часть Löwen-
 мауля, (*Antirrhinum majus*); 2) -а ласо́тка
 Frauenmantel, *m.* (*Alchemilla vulg.*).
 Ласо́тця, *f.* Löwin, *f.* [*a.* Lemberger-
 Ласо́твја́, -ова, *m.* Lemberg; ласо́твјскій,
 Ласо́твјаній, (Ласо́твја́ць, *He.*), *m.*
 Ласо́твјанка, *f.* Einwohner (in) der St.
 Ласо́твја́.
 Ласо́гар, *Ф.* ласо́г, *Эг.* *m.* Lügner, *m.*
 Ласо́гати, (лжу, лжеш), *v. n.* lügen.
 Ласо́гба, *f.* *К.* в. Пільга.
 Ласо́, в. Лем (*B.*).
 Ласо́беда, ласо́бідь, ласо́бедець, -дця́, *Ч.*
 V. 7. ласо́бідн *Ч.* V. 567 Schwan, *m.*
 (*Cygnus*), *Пом.* I. 127. II. 7.
 Ласо́беда́ха, *m.* *Кв.* 337 в. Бідо́лаха.
 Ласо́бедин, *Т.* ласо́бідн, *Цар.* *a.*
 Schwanen.
 Ласо́бідинь, *m.* *N.* в. Bergen.
 Ласо́бідина, ласо́бідія, (als Kosewort
 Гуш.), ласо́бідка (*d.* -ідочка), *f.* Schwa-
 nenweibchen, *n.* [*Birne*, *He.*
 Ласо́бідінка, гру́ша, -*f.* Art gute
 Ласо́бідіти, *v. n.* (ласо́біджу́, -діш),
 weinerlich inständig bitten, winseln.
 Ласо́бідя́, -я́ти, ласо́бідя́тко, *n.* das
 Junge vom Schwan; 2) ласо́бідн. *f.* *M.*
 II. 76 в. Ласо́беда. [*неп.*
 Ласо́бідя́чий, *a.* des Schwanes, Schwa-
 ненweibchen, *n.* Liebelelei, *f.* *Км.*
 Ласо́бевјати, *v. n.* *Км.* в. Залица́ти
 ся; 2) plausible, *Пом.* I. 128. [*ожен*, (*B.*).
 Ласо́берда́ші, *pl.* messingene Kreuz-
 Ласо́бідь, *m.* Ласо́беда; кінь- Milch-
 schimmel, (*B.*); ласо́бідка, *f.* в. Ласо́бідина;
 2) в. Матерјанка. [*vgl.* Бурда́.
 Ласо́бурда́йка, *f.* armselige Hütte,
 I. Лев, *g.* льва, *m.* Ласо́в, *m.* (Leo).
 II. Лев, *g.* льва, *m.* ein Guldenstück, *Шю.*
 Ласо́ва, *f.* Stich im Kartenspiel, *m.*
 Ласо́вада. (*d.* ласо́ва́дка), *f.* nahegele-
 gene Aue, Wiese, [*лѣвада*] *Оц.* §. 336.
 Ласо́вдний, *a.* Wiesen-.
 Ласо́венець, -нця́, *m.* hochgewachsen-
 er rüstiger Mann; 2) в. Гайдамаска,
Пом. II. 8. *АД.* II. 25.
 Ласо́веня́, -я́ти, *m.* *К.* Junge des Löwen, *m.*
 Ласо́верже́т, *m.* *К.* (*Пр.* IX. 355)
 крута́ти ва — ?
 Ласо́ветовий, *n.* в. Ласо́ветовий.
 Ласо́вик, *m.* junger Löwe.

Ласо́вднвјий, *a.* aus Lavendel, *Гол.*
 I. 81. [*win*, *f.* в. Ласо́вја́ця.
 Ласо́вја́ха, ласо́вја́хн. ласо́вја́ха, *f.* Ласо́-
 Левко́в, Ласо́в, *m.* Leo. [*inoana*).
 Ласо́вкнја́, *f.* Levkoje, *f.* (*Matthiola*
 Ласо́ввјий, *a.* vom Löwen, Löwen-
 Левон, Левонтий, *m.* Leon; Leontius.
 Ласо́вурда. *f.* Natter-Knöterich, *m.*
 (*Polygonum bistorta*).
 Ласо́вущик, *m.* Nbl. des Prut.
 Ласо́вча́, *f.* (*B.*) в. Ласо́шнја.
 Ласо́вчак, *m.* *К.* в. Ласо́вик. [*spica*] *B.*
 Ласо́вядь, *f.* Lavendel, *m.* (*Lavandula*
 Ласо́вєнькій, в. Ласо́вєнькій.
 Ласо́вєс. *a.* *n.* Lunge, *f.* *gew.* *pl.* ласо́кн.
 Ласо́вкнй, *a.* leicht; — хлїб Unter-
 halt (Brot) ohne Arbeit u. Mühe *P.* I. 5;
 * ласо́ка рука́ leichte glückliche Hand;
 2) leichtfertig; *adv.* ласо́ко.
 Ласо́вкнсть, -ости, *f.* Leichtigkeit, *f.*
 Ласо́ковїт, *m.* leichtlebiger Mensch.
 Ласо́коварјамий, *a.* Легкоствра́н-
 ний. [*isländisches Moos*, (*Cetraria island*).
 Ласо́ковєць, -вця́, — ісландскій
 Ласо́ковнй, *a.* Lungen-, *B.*
 Ласо́ковїрнй, *a.* leichtgläubig.
 Ласо́ковїрнїсть, -ости, *f.* Leicht-
 gläubigkeit, *f.* [*aufbrausend*, *W.*
 Ласо́ковнївнй, *a.* leicht zornig,
 Ласо́коврјавий, *a.* leichtmähig, *Фр.*
 Ласо́ковдјханій, *a.* *К.* leicht hin-
 gehaucht. [*fertig*, *He.*
 Ласо́ковдумнй, *a.* leichtsinnig, leicht-
 Ласо́ковдумство, *n.* *К.* легко-
 думнїсть, -ости, *f.* Leichtsinn, Leicht-
 fertigkeit, *f.*
 Ласо́ковдухий, *a.* *M+B.* 45 klein-
 müthig, wankelmüthig, feig; 2) —, лег-
 коду́х, *m.* легкоду́шний, flatterhaft,
 leichtsinnig. [*vallerie* geh.
 Ласо́ковоннй, *a.* zur leichten Са-
 Ласо́ковкрїлй, *a.* mit leichtem
 Fittich, leichtbesohwingt, *M. K.*
 Ласо́ковлїстнй, *a.* mit leichten, lok-
 keren Blättern, *Зар.*
 Ласо́ковїслй, *Ф.* легкомишлєн-
 ний, *Тор.* *a.* в. Ласо́ковдумнй.
 Ласо́ковбгнй, *a.* leichtfüssig.
 Ласо́ковобба, легкокрїлнй, *m.* der
 Arbeitscheuo. [*lich*.
 Ласо́ковстрвннй, *a.* leichtverdau-
 Ласо́ковтвја́, *f.* в. Ласо́вкнсть.
 Ласо́ковчовннй, *a.* leichter Kahn

habend, l. K. f. führend. [короб. Faulenzer, *m.*
 Легкѹн, (-ѹль), легѹн, *m. s.* Лег-
 Лѣговѹще, (-иско). *m.* Lagerstätte, *f.*
 Лѣгонѹий, *a. dim. s.* Лѣгонѹий;
adv. лѣгонѹко, (-ки). leicht; sanft; 2)
 langsam, gemach, sachte.
 Лѣгот, *m.* leichter, gelinder, lauer
 Wind, Zephyr, *m.* [kitzeln.
 Леготѹти, *v. a. Zap. (Шр. V. 37)*
 Лѣгочнѹ слимакѹ *pl.* Lungenschnek-
 ken, (Pulmonata) *Plol.*
 Легчѹти, *v. a. Гол. sp. 16 Др.* leichter
 machen, erleichtern. [den, nachlassen.
 Легшѹти, *v. n. Кв. 338* leichter wer-
 Лѣга, *H. 194.* лѣгѹда, *m. s.* Лѣжень,
vgl. Лѣга. [sich erweisend.
 Лѣгендований, *a. K.* als Legende
 Лѣгѹн, лѣгѹйна, *m.* (tuhtiger, wak-
 kerer) Jüngling, Bursche, [legeny],
Пот. II. 8. [treiben (v. Männern).
 Лѣгѹнитѹи, *v. n. dh.* Ehebruch Unzucht.
 Лѣгѹнство, *n. s.* Парубѹцтво.
 Лѣдь, *Wgr. VI.* лѣда, *adv.* im verachtl.
 Sinne: so einer, so ein; лѣда-хто, *gen.*
 лѣдакорѹ der erstbeste, irgend wer;
 лѣда-що, *gen.* лѣдачорѹ, das erstbeste,
 irgend etwas, woran nichts ist, was
 nichts wert ist; *gen.* aus geringstem An-
 lass; лѣда-як irgend wie; schlecht,
 nachlässig.
 Лѣдай, *Левч.* лѣдака, лѣдацѹга, лѣ-
 дач, *P. II. 160.* лѣдащо, (*gen.* лѣда-
 ша), лѣдащѹчка *Кв. 130. m. f.* Taugen-
 nichts, Lump, liederlicher Mensch, Kerl;
 Faulenzer, *m.*
 Лѣдар, *m.* — лѣдачѹнный *B.* ab-
 scheulicher Taugenichts; 2) лѣдар, *f. coll.*
Кв. 106 nichtsnutziges Gesindel, die
 Nichtswurdigen, die Verworfenen.
 Лѣдарний, *a.* träge, faul, *Пар.*
 Лѣдарство, *n.* лѣдачѹсть, -ости,
f. Nichtsnutzigkeit, Fahrлassigkeit, *f.*
 Лѣдарувѹти, лѣдащѹти ся, lieder-
 lich sein.
 Лѣдачѹти, *v. a.* schelten, schmähen.
 Лѣдачѹий, (-щѹий), *a.* liederlich.
 Лѣдащѹцѹ, *f.* liederliche Dirne.
 Лѣдѹе, лѣдѹвѹ, лѣдѹвѹ, *adv.* kaum; wohl
 nicht, wahrscheinlich nicht, schwerlich.
 Лѣдѹвѹцѹ *pl. s.* Лѣдѹвѹ. [tus, *m. Пар.*
 Лѣдѹвѹецѹ, -нцѹ, *m.* Lotusbaum, Lo-
 Лѣдѹскѹл, *m. N. e.* Berges.
 Лѣдѹий, *a. B.* schlecht; — горѹшок

Vogelwioke, *f.* (Vicia cracca).
 Лѣдѹйна, *f.* Grundeis, *n. Пар.*
 Лѣдѹистѹий, *a. ГШ.* eisig, eisbedeckt.
 Лѣдѹище, лѣдѹовиско, (-ѹвище *W.*)
 Eisfeld, *n.* Gletscher, *m. Пар.*
 Лѣдѹинь, etc. *m. s.* Лѣгѹн.
 Лѣдѹник, *m.* лѣдѹница, *Левч.* лѣдѹвнѹ,
f. Eisgrube, *f.* Eiskeller, *m.*
 Лѣдѹвѹтий, (льѹд-), *a. M. II. 152.*
 eisig, frostig; Eis; — цѹкор Candis-
 zuoker, *m.* eisformig. [v. Злѣдѹнѹти.
 Лѣдѹвѹтитѹи, лѣдѹнѹти, *ГШ. v. n.*
 Лѣдѹвѹецѹ, -вцѹ, *m.* Gletscher *m.*
ГШ.; 2) scharfer Hufnagel (beschlag)
 für den Eis.
 Лѣдѹвѹий, *ГШ.* лѣдѹний, *a.* Eis-
 Лѣдѹвѹцѹ, *f.* Gletscherdecke, *f. Zap.*
 Лѣдѹянка, *f.* krystallisiertes Steinsalz.
 Лѣжа, *f.* faules, mussiges Liegen, das
 Faulenzen: в лѣжѹи не кѹпим одѣжѹ.
 Лѣжѹак, *m.* Lagerholz, *n.; 2)* Lager-
 stock, *m.* Lagerbeute, *f.; 3)* в Лѣжень 1).
 Лѣжѹалиско, *m.* Faulenzer, *m.*
 Лѣжалѹ, *n.* Lagerstätte, *f.*
 Лѣжѹанка, *f.* Zubau beim Heizofen
 fürs Liegen u. Ausruhen, *m.;* Lager-
 stätte, *f. s.* Лѹже *II.; 2)* faules, müs-
 siges Liegen, *U.; 3)* Nervenfieber, *n.*
 Typhus, *m.; 4)* uneheliches Kind.
 Лѣжѹати, (лежѹ-, -ѹш), *v. n.* liegen;
 *до корѹбѹ жмдм geneigt, gewogen sein,
 zu jmdm die Neigung, den Zug haben
*Кв.; *лежѹчий хлѹб МП. 25.* лѣжѹаний х.
 müheloses Leben; лѣжѹчий *He;* faul
 liegend, bequemlich.
 Лѣжѹачки, *adv.* liegend.
 Лѣжѹебѹкий, *a. Кв. v.* Лѣжень 1).
 Лѣжень, (-инь, -инь), -жня, *m.*
 Faulenzer, Faulpelz, Taugenichts; 2)
 längliches Weissbrod neben dem корѹнай
Ч. IV. 236; 3) —, лѣженьѹк, Schmerle,
f. (Cobitis barbatula).
 Лѣжѹи мѹсть, -ости *f.* Liegenschaft, *f.*
 unbewegliches Vermögen, *Нас.* [мѹ.
 Лѣжѹмѹ, лѣжѹмитѹ, лѣжѹмѹи, *adv. s.* Лѹг-
 Лѣжѹник, *m.* Lagerstätte des Хѹва-
 нецѹ; 2) *pl.* faules mussiges Liegen, Siesta, *f.*
 Лѣжѹнѹха, *Кв.* лѣжѹяка, лѣжѹн
Ч. I. 262. лѣжѹх, *m. s.* Лѣжень 1);
 2) Buschbohnen, *pl.*
 Лѣжѹнѹ, *f. K. Шл. v.* Лѣжа.
 Лѣжѹва, *f. N. e.* Berges.
 Лѣзѹво, *n.* Левч. *v.* Вѹстрѹа.

Лѣвнѹий, *a.* *Пис.* müssig streichend.
 Лѣйбик, *m. s.* Лѹйбик. [70.
 Лѣйстрѹвий, *a. v.* Рѹестрѹвий. *Оз.*
 Лѣицѹ, *f. v.* Лѹн. [a. lexikalisch.
 Лѣксѹкальний, лѣксѹчний, *ОИ.*
 Лѣкѹся, *f. v.* лѣксѹи щѹсь мѹти etc.
 auf die leichte Achsel nehmen; онѹ не
 в лѣксѹи ист schwanger.
 Лѣкѹция, *f.* Lektion, *f.*
 Лѣкѹшѹти, & *v.* Лѣгшѹти, лѣгчѹти.
 Лѣкѹшѹна, *f. v.* Пѹльга, *K.*
 Лѣкѹшинка, *f.* leichte Arbeit; вин
 лѹбит -ков ist mehr arbeitsscheu.
 Лѣкѹшѹи, *pl. v.* Лѣщѹата, лѣщѹк.
 Лѣлѹ! ѹй лѣлѹчко! *K. Ks.* leider! o weh!
 Лѣлѹка, *f.* Art Reiber; Storck, *m.*
 Лѣлѹлька, *f.* Korallen, *pl.*
 Лѣлѹсати, *v. n.* hüpfen. [singen.
 Лѣлѹетѹти, (-ѹти), *v. n. (B.)* trillern,
 Лѣлѹчи, лѣлѹкати, *v. n. Wgr. 105.*
 78. 83. *v.* Нарѹкати. [holz, *n.*
 Лѣлѹчий, *m.* Zwergkiefer, *m.* Krumm-
 Лѣлик, *m. v.* Мѹтѹль. [calopteryx).
 Лѣлѹцѹ, *f.* Wasserjungfer, *f.* (Libellula
 Лѣлѹ, лѣлѹкѹ. *Гол. I. 223 v.* Лѣльо.
 Лѣлѹка, *f.* Tante, *f.*
 Лѣлѹт, *m.* Kauz, *m.* (Ulula).
 I. Лѣлѹти, *v. n.* blinken (водѹ &);
 2) sachte fliesen, *M. II. 74. 75. Нот. II. 19.*
 II. Лѣлѹти, *v. n.* weinen, greinen
 (v. Kindern u. Mädchen) *vgl.* Лѣлѹчи.
 Лѣлѹтка, (*d.* лѣлѹточка auch als
 Bein der лѹвочка). *f.* Rauschgold, *n.* dün-
 nes Metallblättchen von Bujkenfrauen
 rings um die Stirn getragen; Medallion,
 bei den Korallen, *n.; 2)* * eitler Tand, *U.*
 Лѣлѹч, *f.* Alpenerle, *f.* (Alnus viri-
 Лѣлѹя, *f. v.* Лѹлѹя, лѹлѹя. [dis). (B.).
 Лѣлѹяти, *v. a.* schaukeln, hatscheln,
 wiegen, herzen, zärtlich pflegen; 2) *v. n.*
 schimmern, *v.* Виднѹти ся, *vgl.* Лѣлѹти I.
 Лѣлѹкѹи, *m. N. e.* Berges. [Huzulen).
 Лѣлѹм, *m.* Väterchen, *n.* Vater, *m.* (bei d.
 Лѣлѹм-пѹлѹлѹм, *Фр.* лѣлѹ-пѹ-
 лѹ, *adv.* langsam, gemach; fahrлassig.
 Лѣлѹхи, *pl.* Eingeweide, *pl. Пар. v.*
 Кѣлѹх. [vgl. Лѣлѹка.
 Лѣлѹя, *f. Ф. (Пос. 31)* *v.* Панѹмѹтка,
 Лѣлѹк, *m. v.* Лѹлѹк.
 Лѣм, (лѣм, лѣме). *conj.* aber, doch; son-
 dern, *Оз. 209; 2)* nur, blos, (B.) *Оз. 74.; 3)*
 als Einschiebel in der Rede: „da, wohl,
 halt, nun denn“.

Лѣмѹк, *m.* Einwohner hinter dem
 Beskid; Лѣмѹчка, *f.* Einwohnerin h. d.
 B.; (aus der Marmaroszer Gegend).
 Лѣмѹбик, *m.* Distillir, Scheidekolben,
m. C. I. 182. [schrei, Wehklagen, *n.*
 Лѣмент, лѣмин, *Пис. m.* Schmerzge-
 Лѣментувѹти, *v. n.* lamentieren.
 Лѣместувѹти, *v. a.* molestieren.
 Лѣмѹхувѹтий, *a.* steif, ungeschliff-
 fen, derb, *He.*
 Лѣмѹшик, *n.* Kleibodengrund, *m.*
 Лѣмѹва, *m.* Herumschwarmer, *m.*
 Лѣмѹвѹти, *v. n.* schlendern, streichen,
Wgr. 96; 2) vom leichten Schneefall.
 Лѣмѹч, *m.* вѹльха — *s.* Лѣлѹч, *B.*
 Лѣмин, *m. v.* Лѹнит.
 Лѣмѹш, *m.* Pflugschar, *f.; adj.* лѣмѹ-
 шѹвий. -а кѹсть Пflugscharbein, *n. B.*
 Лѣмѹшка, *f.* diok gekochter Mehlbrei,
 Mus, *n.* [den Лѣмки geh.
 Лѣмѹкѹня, Лѣмѹчка, *f.* Weib zu
 Лѣмѹкѹ, *m. pl.* Лѣмки, (so ben. nach
 dem Wörtchen „лѣм“) Russinen am nie-
 drigen Beskid u. im Zipser Comitate *Оз.*
 19; *adj.* лѣмѹкѹвскѹий; das Land: Лѣм-
 кѹщина.
 Лѣмѹнѹти, *v. n. M. (Нуса 165)* sich
 zurückbiegen, ziehen; abseits treten,
 sich entfernen, *v.* verflüchtigen.
 Лѣмѹскѹий, *s. a. m. N. e.* Berges u.
 einer polonѹня.
 Лѣмѹша, *f. v.* Лѹнча.
 Лѣн, лѹн, (*gen.* лѹну, лѹну, лѹну),
m. Lein, Flachs, *m.* [Лѣжень 1), лѹнъ.
 I. Лѣнъ, *m. W. U.* Faulenzer, *m. s.*
 II. Лѣнъ, *v.* Лин, (Fisch). [дѹти ся.
 Лѣндѹжитѹи ся коло чорѹбѹ § *v.* Тру-
 Лѣнѹвѹм, *adv.* §. — ходѹти мус-
 sig herumschlendern. [Webstuhl geh.
 Лѣндѹра, *f.* Stiok Leinwand zum
 Лѣнѹна, *f.* Nbf. des Днѹстер.
 Лѣнѹшѹк, -шкѹ, *m. ZP. I. 97.* Tisch-
 decke, *f.* [bahn, *f.* (в лѹи).
 Лѣнѹня, *f. v.* Лѹня. Wildfahre, Wild-
 Лѣнка, *f. v.* Лѹнка. (B.).
 Лѣннѹий, лѣннѹчий, *a.* Lehen-, Le-
 hens-; -ча присѹга Lehenseid, *m.* Roma-
 gium, *n. Term.* [m. Term.
 Лѣннѹик, лѣнѹвнѹик, *m.* Lehenmann,
 I. Лѣно, *conj.* *v.* Лѣм 2), (B.).
 II. Лѣно, *conj.* *v.* Лѣм 2), (B.).
 Лѣнѹк, -нѹк, *m. dim. s.* Лѣн. *Шр. III. 272.*
 Лѣнта, (*d.* лѣнѹточка) *f.* Band, *n. Me. 306.*

Лентавий, (лен-), *a.* vom Kleiderstoff: leicht auseinandergehend; zerrissen, zerlumpt, (*B.*).

Ленча, лэнчяца, Ч. V. 831. *f.* Linse, Saatlinse, *f.* (Ergum lens).

Леон, Леонтий, *m.* *s.* Леон, &

Леопард, *m.* Leopard, *m.* III. II. 184.

Леп, *m.* TP. 37 Leim, *m.* Klebrigkeit, *f.*; 2) Koth, Schmutz, (vom Schweisse).

Лепанда, *f.* rohes Harz, *s.* Липанда.

Лепетатя, (лепэчу, -эчеш), *v.* *n.* lallen; plärren, schwätzen, plauschen.

Лепетень, -ня, *H.* 124. лепетун,

Св. лепотій, лепотіч, *m.* Plappermaul, *n.* Plauderer, Schwätzer, Plauscher; Schreier, *m.* [haft, plauderhaft, *He.*

Лепетлявий, *a.* lallend; schwatz.

Лепетуха, *f.* Plauscherin, *f.* Klatschweib, *n.* *He.*

Лепэх, (-ix), *m.* Süßgras, *n.* hoher Schwaden (*Glyceria spectabilis*).

Лепэха, *f.* Schilfrohr, *n.* (*Acorus calamus*); 2) —, лепешняк, *m.* Binse, *f.* (*Scirpus silvaticus*); *adj.* лепеховатий.

Лепець, -ця, лепок, -ка, *m.* Scharfkraut, *n.* (*Asperugo procumbens* u. *aparine*); 2) Labkraut, *n.* (*Galium aparine*).

Лепіж, *m.* *s.* Лупіж. [nes Blatt.

Лепісточка, *f.* *dim.* schmales, dün-

Лепіт, -оту, *m.* das Lallen, Geplärr, *n.*

Лепкія, *etc.* *s.* Лупкія *etc.*

Леповатиця, *f.* klebriger, nicht durchlassender Boden.

Лепорт, *m.* Rapport, *m.* Ko. 41.

Лепотій, *ш.* *s.* Лепетень. [tüchtig.

Лепския, *a.* gut, gutherzig; 2) brav,

Лепсувати, *v.* *n.* Wechselgeld einnehmen. [der evang. Witwe, *m.*

Лепта, *f.* Scherlein, *n.* Groschen

Лептіця, *Фр.* лепчіця, *f.* *s.* Лепець 1).

Лепух, *m.* Schließ, *m.* schließiges Brod;

2) gebrechliche Person; 3) *s.* Лопух.

Лепуховатий, *a.* schließig, striemig (Brod); 2) gebrechlich.

Лерва, *f.* Hure, *f.* [Gr. 22.

Лердерево, *n.* Lärchenbaum, *m.*

I. Лесь, *conj.* *s.* Лем Гол. III. 522. 528.

II. Лесь, Лесько, *m.* Alexander.

Леска, *f.* Art Плотіяца (трійник).

Лесковка, *f.* *s.* Квасніця 1).

Лескотіти, *v.* *a.* *s.* Лоскотати.

Лесніця, *f.* *s.* Ліснїця.

Леснія, *f.* *N.* *e.* Berges.

Лест, *m.* лестом заходити mit List hintergehen. [chelei, *f.* Trug, *m.*

Лесть, *f.* List, Hinterlist; Schmei-

Лестець, -ця, лэстник, *m.* der Listige, Falsche.

Лестявий, *a.* einschmeichelnd, schmeichelhaft, listig, trügerisch, trüger-

lich; *K. C. I.* 16.

Лестявість, -ости, *f.* *Py.* *s.* Лесть.

Лестяна, *f.* *N.* *e.* Berges.

Лестяти, *v.* *n.* кому́ schmeicheln; — ся sich einschmeicheln, schmünzeln,

III. I. 373; *s.* Пестяти ся.

Лэстка, *f.* *dim.* *s.* Лесть; лэстками корб підходити, jmdn mit List zu hintergehen trachten, verlocken.

Лэстний, *a.* schmeichelhaft; verhänglich; 2) на щось *BB.* *s.* Лэсий II.

Лэстовочки, *pl.* *H.* 62 *s.* Лэстка.

Лэстьох, *m.* (-оха, *f.*) *s.* Пестун.

Лэстоці, *pl.* Liebkosen, *n.*; 2) Schmeichelerei; Lookung, Falschheit, *f.* *Levc.*

Лэстун, *m.* *Max.* Schmeichler, Augendiener, *m.* -унка, *f.* -in *f.* [Par.

Лэстунство, *n.* Augendienst, *m.*

Лэсюк, *m.* Sohn des Лэсь.

Лэся, *f.* *s.* Олэся. [Fluge.

Лет, -у, *m.* Flug, *m.* *v.* на лету im

Летарь, *m.* летарія, *f.* *Km.* Lethargie, Schlafsucht *Ad.* II. 142.

Летіти, (лету, летіш), *v.* *n.* fliegen; 2) schnell laufen; летучий (-ючий),

a. (*ptc.*) fliegend, flüchtig: літа III. II. 170; ätherisch *Pol.*; -юче слово *M.*

II. 140 das geflügelte Wort; 2) flatterhaft, flott *He.*; 3) *летучий влодій ein Erzdieb. [toffel.

Летівка, *f.* Art kippelförmige Karte

Летяга, *m.* *s.* Нетяга *Me.* 377. *Zak.* *Oz.* 70. 78. [Levc.

Летячка, *f.* *s.* Лет, у -ку im Flug

Лэфва, *f.* Sportel, Bezeichnung. *f.* (*Фр.*).

Лехваря, *f.* schlecht schmeckende Suppe, (*B.*).

Лэшка, *f.* Herzchen, *n.* (дўшка).

Лэшка, *f.* лэщок, *m.* Клео, *m.* (*B.*).

Лэшко, *m.* *s.* Лэсько.

Лещ, лэщик, *m.* Blei, *m.* Brachse, *f.* (*Abgramis brama*), *Pol.*

Лещат, *Ko.* 96 лэщэг *Ст.* *m.* *gew.* *pl.* dünne Brettchen zum Einklemmen der gebrochenen Gliedmassen, (*Klemme, *f.* *Ст.*); 2) zum Spiel u. Schlagen

bei der гаўкяй. [büsch).

Лещинник, *m.* *s.* Ліщина, (*Ge-*

Лещук, *m.* лэщїтка, *f.* *s.* Лэщат;

2) —, лэщївка, *f.* — вологобровий gem. Brasse (*Chrysophrys aurata*), *Pol.*

Лэя, *f.* vorderer Theil des Stiefelschaftes. [Falsches, Falschheit, *f.*

Лжа, *f.* *Par.* Lüge, *f.* Lug, *m.* *etw.*

Лжебрат, *m.* *K.* falscher Bruder. [Top.

Лжевірство, *n.* Irrlehre, Häresis, *f.*

Лжеименний, *a.* III. falschnamig.

Лжепророк, *m.* falscher Prophet, Lügenprophet, *m.* [K. Term.

Лжесьвідок, -дка *m.* falscher Zeuge,

Лжесьвідокство, *n.* falsches Zeugnis, *Term.* [He.

Лжесьвідчити, *v.* *n.* falsch zeugen,

Лжучитель, *m.* Irrlehrer, *m.*

Лжівий, *a.* lügenerisch, lügenhaft; falsch, III. II. 139. *Moz.*

Ли, *conj.* *K. I.* 207 oder; ці-ли, бұды-

ли als Fragepartikel, (*vgl.* иль, или); *Oz.* 216. [ter fressendes, wäherisches Vieh.

Лябавка, *f.* nur das Obere vom Fut-

Лябак, *m.* der das Erdöl von der Oberfläche des Wassers abschöpft, Naph-

тасамшлер, *m.* *adj.* лябэцький.

Лябати, *v.* *a.* das Erdöl, Naphta von der Oberfläche einer Lache abschöpfen, sammeln (mittels Pferdeschweifese); 2) —, лябоніти *v.* *n.* auf thauigem Gras weiden.

Лябів, *m.* *N.* *e.* Berges.

Лябій, лябонь, *adv.* wahrscheinlich, wohl, vielleicht.

Ляварник, *m.* Giessler, *m.* *Par.*

Ляварня, *f.* Giesserei, *f.* Giesshaus, *a.*

Ляварський, *a.* Giess-, *Par.*

Лявень, -ени, *f.* -вня, *m.* *K.* Regenflut, *f.* -guss, *m.* -strom, *m.*

Лявнійя, *a.* — дощ *M.* Platzregen, strömender Regen; -е тюрнїлко *Par.* Gussform, *f.*

Ливнійця, *f.* Art Qualle: Aequorea.

Ливнїти ся, sich aus-, ergiessen.

Ливрєя, ливрєїний, *etc.* *s.* Лібєрія.

Лягати, лягати, лигнїти *v.* *a.* *s.* Лякати *Пом.* II. 2.

Лягї, *int.* vom Fortgehen. [lüstling, *m.*

Лягомїнець, -нця, *m.* *Ko.* 78. Woll-

Лядацїя, *f.* *s.* Ледяцо.

Ляжва, *f.* Schlittschuh, *m.* *Пом.* II. 2.

Ляженъ, -жня, ляжнїк, *m.* *s.* Лопанть *Art* grosser Bohrer. [*m.* *Пом.* II. 2.

Ляжка, лажка, (*d.* ляжочка), *f.* Löffel,

Ляжник, *m.* Löffelbrett, *n.*

Лявати, (ляжу, ляжеш), *v.* *a.* lecken.

Лявень, -ня, *m.* Zunge (eines Rindes), *f.* *Levc.* *Пом.* II. 7.

Лявоблюд, *m.* Tellerlecker, *m.* *Km.*

Лявун, *m.* Speichellecker, Schmeichler, *m.*; 2) teufisches Waldthier, *Ч. I.* 193.

Лявунство, *n.* Schmeichelei, *f.* Augendienst, *m.*

Ляк, *m.* *s.* Ляцє; Bild, Bildnis, *II.*

2) Schar, *f.* *Ф.* Chor, *m.* Versammlung, *f.* — святїх der Heiligen. [bastartig.

Лякавий, ляковатий, *a.* zäh; Лякати, лякнути, *v.* *a.* schlucken, ver-

schlingen.

Лякєрія, *f.* Glyceria.

Ляко, *n.* Bast, *m.*; *geringe, nichtige Sache; 2) вочє — Seidelbast, *m.* (*Daphne mezereum*).

[Hylesinus).

Ляковець, -вця, *m.* Bastkäfer, *m.*

Лякувань, *n.* *K.* Reigen; Jubel, *m.*

Лякувати, *v.* *n.* jubeln; triumphieren; лякующий рэнок *M.* III. 9.

Лялік, *m.* Fledermaus, *f.* (*Vesper-*

tilio); ляликоватї, *pl.* Flatterthiere (*Chiroptera*). *Pol.*

Лялія, *f.* *s.* Лілія; лилія, *m.* *Oz.* (61) III. 24 eine Lilienart; лилієватї,

pl. *D.* Lilienartige (*Liliaceae*).

Лялійка, *f.* sperrigblütige Glockenblume, (*Campanula patula*). [B.

Ляліля, (ле-) *a.* weiss schimmernd,

Лялітка, *etc.* *s.* Лелїтка, лелїтковий.

Ляман, (*d.* анбчок) *m.* Mündung eines Flusses, Bucht, *f.* Meer Busen, *m.* [лмн].

Ляманка, *f.* junge Clupea pontica im лиман des Днїпро lebend.

Лямар, *etc.* *s.* Рямар *etc.* лямарщина, *f.* *H.* 117 *s.* Рямарщина.

Лямба, *f.* *Par.* Zirbelkiefer, *f.* (*Pinus cembra*).

Лямба, *m.* Haderlump, *m.* (*Фр.*).

Лямон, *m.* лимона, *f.* *s.* Цитрїна.

Лямонна трава, *f.* *Mollucella laevis*.

Лямпач, *m.* ungebrannte grössere Ziegel; Lehmpatze, *f.* *adj.* лимпачовий, *aus* *л.*

Лян, (*d.* лимок), *m.* Schleie, *f.* (*Tinea*

Лянва, *f.* grobe Leine, Tau, *n.* (*ulg*).

Ляндєувати, (*Ф.*) *v.* Криндувати.

Лянєць, -єйця, *m.* militärischer Ansiedler; *s.* Лінія 3), 4), 5).

Ляніна, *f.* Fleisch vom лян.

Линітн, а. н. в. Линіти; 2) Ч. III. 163 водá — в. Деаіти.

Линія, f. в. Лінія, лінія.

Линник, m. Seiler, m.

Линівка, f. Angelschnur, f. [argv.).

Линок, -нка, m. Leinkraut, n. (Linaria

Линьскóго рóку, в. Лѣнн, в —

Линта, f. в. Лѣнча.

Линтáвр, линтáвр, m. rohgegerbtes Leder, Лѣнч.; 2) Schafpelz, n. K.; 3) линтáврѣвї, pl. Art Muster der Lein

stickeret. Пом. II. 29. [понавáчнє.

Линувáне, n. Не. в. Ильнувáне.

Линүти, v. n. liegen, sohweben, schweifen; hinschwinden (ле-) Оз. 92; 2) v. a. P. I. 171 в. Ляти; — ся sich ergiessen, herabströmen, (доц).

Линянка, f. Leimkraut, n. Klebnel-

nelke, f. (Silene).

Линяти, v. n. verschiessen, verblei-

chen; 2) ausgehen в. Линити ся.

I. Ляпа, f. Olympias, Olympie.

II. Ляпа, f. Linde, f. Lindenbaum, n.

Tilia grandif.; 2) Л. золотá, гнилá ли-

нке Nebenflüsse des Днѣстрé; 3) *ля-

па-лясту (Ф) in Hülle u. Fülle; б)

schmiegsam, einschmeichelnd.

Ляпати, ляпнути. в. Гляпати, гляп-

нути (ляпати очяма); 2) schwach

flackern (огонь).

Ляпень, -пня, Ляпець, -пця, m.

Monat Juli. adj. липнѣний.

Ляпина, f. Lindenbain, m. gehölz,

n.; 2) Lindenholz, lindene Spleissen.

Ляпівка, f. Gefäss, n. Bienenstock,

m. (Ар. с. 363) aus Lindenholz; 2) ля-

півка lindenes Brett.

Ляпка, f. dim. в. Ляпа; 2) gew. pl.

knollenwurzlige Spirstaude (Spiraea fili-

pendula); Оз. (61) V. 36.

Ляпкя́, а. klebrig, zäh.

Ляпкя́сть, -ости, f. Klebrigkeit, f.

Ляпняк, m. Lindenbain; mit Lin-

den beplanter Friedhof; 2) в. Ляпняк;

3) Walker, m. (Melolontha fullo); 4)

Silene viscosa, Galium aparine, Kol. I.

202. Пом. III. 35.

Ляпнути, v. n. sich (ver-an-) kleben;

*до когó, до чогó zu jmdm (отв.) eine

starke Neigung haben, mit Lust woran

hängen (мүха до мѣду) sich innig an-

schmiegen. [denhonig, m. (B.).

Ляпняк, m. в. Ляпняк 1); 2) Lin-

Липовáтї, pl. Lindengewächse, (Ti-

liaceae).

Липовий, а. aus Lindenholz.

Липовник, m. КС. (83) VIII. 508

в. Ляпівка 1). [Milschaft.

Липоживя́ця, f. eingetrockneter

Ляпса, f. Gr. 23 Percent vom Silber.

Ляптиця, ляпчиця, f. в. Ляпчиця.

Ляпучий, ляпучість & в. Ляпкя́ &

Ляпчик, m. в. Ляпчик; 2) в. Ляпчиця.

Ляпяр, m. Arbeiter beim Herauslesen

des Erdwachses aus dem Lehm, m. Фр.

Ляра, etc. в. Ляра etc.

Лис, m. Fuchs, m.

Ляса, f. P. II. 4 Füchsin, f.

Лясáк, m. в. Лясу́ха; 2) nackter Ufer-

theil, unbewachsener Berggipfel, (B).

Лясан, m. в. Лясий кинь. [Frosch.

Лясаня, f. kahler Berg; 2) grüner

Лясий, лис, а. kahl, mit einer Glatze,

2) — кинь mit weisser Stirn: *анáкуть

ся як ляси ко́нї sie verstehen einander

nur zu gut; 2) в. Лукáвий, — чорт

Пом. II. 3. [f. (der Fehde).

Лясинá, f. Kahlheit; Glatze; Blässe,

Лясй́ха, f. в. Ляса

Лясийця, (d. лясй́чка) f. Füchsin,

f. Fuchs, m.; 2) Eierpflz, Röhling, m.

(Cantharellus cibarius); — їдо́нѣта, рá-

жа Giftröhling, m. (C. aurantiacum);

3) Gipsophila muralis; 4) — мóрска

Stachelroche, f. (Raja clavata); 5) Art

Keilpresse, в. Ляцáт (pl.); 6) Stütze,

f. Ос. (62) VI. 35. [Fuchse.

Лясиченá, -яти, n. Junges vom

Лясийчий. Не. лясй́ччин. (-ячкин).

Лясий, а. des Fuchses, Fuchs.

Лясийкя́, pl. N. e. Berges.

Лясийчук, m. P. I. 133 в. Лясок.

Лясийти, v. n. und — ся Фр. kahl

werden, k. sein.

Ляск, m. Schimmer, m. Пол. Пом. II. 6.

Ляска, f. P. I. 27. II. 5 Füchsin, f;

2) в. Лясу́ха. [n.; 2) в. Пляскавй́ця.

Ляскавка, f. Blitz, m. Wetterleuchten,

Ляскавочний, а. Blitzes, 3з.

Ляскати, ляскнути ПГ. v. n. bli-

tzen, wetterleuchten Пом. II. 6.

Лясковѣць, -вця, m. Jaspis, m.

Лясийчка, f. N. e. Berges.

Лясийти, v. n. funkeln, schimmern,

glänzen, He.

Лясийти, v. n. erglänzen, W.; blitzen.

Лисогорá, f. Kahlenberg, m.

Лясок, -скá, m. junger Fuchs.

Лясонá, f. в. Лясу́на; 2) N. e. Berges.

Лясотá, f. Kahlheit, f.

Ляст, g. -та m. лясте, n. coll. Blatt,

n. (an Pflanzen); Laub, n.; 2) Blatt von

Papier, vom Metall; Bogen Papier, m.;

3) ляст, g. -ту, Brief, m. — желáний

Geleitbrief, Пис.

Ляста, f. в. Лятка; 2) Liste, f.

Лястáтий, а. mit grossen, vielen

Blättern. [n. Blätter, pl. Кж.

Лястvá, f. лясте, n. coll. Laub,

Ляства, (d. лястóвка), f. Leiste,

f. Leisten, n.

Ляствѣнниця, f. He. gr. в. Модрина.

Ляствй́ти ся, sich in Schichten

lagern, в. Слойти ся.

Ляствяний, а. blätterig.

Лястень, -тя, m. Blätterkoralle,

f. (Agaricia). [I. 144.

Лястикóвий, а. aus Blättern, Кол.

Лястй́на, f. в. Ляст.

Лястй́нок, -нка, m. Frondicularia, B.

Лястй́стий, а. lamellenartig, B;

2) — лис Laubwald, m. Пол.

Лястй́ця, f. Phyllium.

Лястковá кя́сть, kleines Unter-

sohenkelbein, B. [rig, Пол.

Лястковáтий, а. blattartig, blätt-

Лястконóсий, а. mit Nasenblatt,

Blattнас, m. Пол. [(phyllodium).

Лястник, m. B. Blattstielblatt, n.

Лястовáтий, а. mit Blättern.

Лястовй́й, а. aus Blättern; aus

Platten bestehend: -е sóлото Blätter-

gold, n. Пар; -ѣ желáзо Eisenplatten,

pl.; 2) — папй́ Briefpapier, n.; лястовѣ.

в. а. n. Briefgeld, n. Пар. [(Tortrix).

Лястовй́йка, f. Blattwickler, m.

Лястовй́не, n. blattähnliche Orga-

ne der Farne, Wedel, m (frons).

Лястовний, а. -а служба † Dienst-

pflicht zum Vorgespann, zur Post etc.;

brieflich, (-но adv.).

Лястовник, m. Werkzeug zum An-

passen der Radfelgen, n.; 2) Briefstel-

ler, m. Пар. [Portefeuille, n.

Лястовня, f. Пис. Briefbehälter, m.

Лястогрй́в, m. Blattnager, m.

(Phyllobius). [(Chrysomela).

Лястогрй́вка, f. Blattkäfer, m.

Лястоселáнь, m. Blattgrün, Chlo-

rophyll, n. Вол.

Лястóк, (d. -бóк, -онько), -ткá,

m. Blättchen, Blättlein, n; 2) Brieflein,

Briefohen, n.

Лястокрй́лка велéна wandelndes

Blatt, (Phyllium sicifolium). [(Apus).

Лястóнїг, -бга, Blattfusskrebe, m.

Лястóнбжка, f. Blattfuss, m. Пар.

Лястóнбш, m. Briefträger, m.

Лястóпáдень, -дня, m. Monat No-

vember; adj. лястóпáднѣвий.

Лястóрбжки, pl. Blatthörnige, pl.

(Lammellicornia) B.

Лястувáти, v. а. mit Leisten ver-

sehen; 2) — ся в ким im Briefwechsel,

in Correspondenz mit jmdm sein.

Лястўнка, f. Мх. в. Лясу́нка.

Лясу́н, m. Glatzkopf, m.

Лясу́на, ляся, f. Kuh mit weissem

Fleck an d. Stirn.

Лясу́ха, f. Blässhuhn, schwarzes

Wasserhuhn, (Fulica atra).

Лясу́ра, f. Fuchspelz, n.

Ляся, -яти, n. Fuchselein, n.

Лясяк, m. в. Лясáк 2).

Лятва, f. Lithauen, n. Литвй́н, m.

(-янка, f.) der Lithauer, (-in, f.) adj.

литóбуский, lithauisch. [Silene armeria).

Лятивя́нчики, pl. Leimkraut, n.

Ляте, n. das Giessen, Guss, m.

Ляте́йня, f. Giesserei, Giesshütte, f.

Ляте́ць, -тця, m. Gusseisen; n. Пол.

Ляти, ляти, Оз. §. 206. 217 v. а.

ein-giessen; giessen (Glocken etc.); —

слéан — Thränen vergiessen; 2) v. n.

und — ся fiessen, strömen, sich ergies-

sen (доц etc.). [massiv.

Лятий, а. gegossen; 2) gediegen,

Лятивя́на желáна, Вол. в. Ляте́ць.

Лятивя́н, f. Herausgehen auf den Vor-

hof der Kirche, n. (bes. beim vesóчнє).

Лятка, f. Wade, f. Пом. II. 4.

Лятку́п, m. (B.) Leitkauf, Kauftrunk, m.

Лятня, f. ГШ. в. Ляте́йня.

Лятовáка, f. Sense, f.

Лятовя́, f. Пар. Lab, n. в. Глаф.

Лятра, лятра, f. Leiter, f. (pl. лятѣрки).

Ляфа, f. в. Лѣфа.

Ляфѣрия, f. в. Мѣдянички.

Ляха, adv. kaum, ПГ. 12. [Wucherei, f.

Ляхва, f. Wucher, m.; лихвáрство, n.

Лихвáрити, v. n. wuchern, Wü-

cher treiben.

Лихвар, *m.* Wucherer, *m. adj.* лихварский wucherisch.

Лихий, *a.* böse, arg, tückisch; 2) schlecht, elend, leidig, miserabel; лихобі вблї на корб бути böse auf jmdn sein; лихий *s. a. m.* der böse Geist, der Teufel: — попував + *M.*; *Пом.* III. 84; *adv.* лихо schlecht, misslich, elend.

Лихо, (*d.* лишенько), *n.* Uebel, Unglück, Ungemach, *n.* не поминай лихою геденке meiner im guten.

Лиховатий, *a.* Ч. IV. 469 *s.* Лихий. Лиховидий, *a.* boshaft, neidisch, *Зар.* Лиховіствувати, *v. m.* К. V. Unheil verkündend.

Лиховістний, *a.* лиховістник, *m.* unheilverkündend, Unglücksbote, *m.* К. V.

Лиховідсти, *v. m. s.* Лихувати, *Левч.*

Лиховорбгий, *a.* sehr feindlich, böswillig, tückisch, *Ф. У.* [Schuft, *K. Cm.*

Лиходій, *m.* Missethäter. Bösewicht; Лиходійка, лиходільниця *f.* Missethäterin, *f.* böses, tückisches Weib.

Лиходійний, *a.* schurkisch. Лиходійство, *n.* Missethat, *f.* falsches Spiel, Schurkerei, *f. Cm.*

Лиходітний, *a.* — син entartet, missrathen. [*f.* der, die Unglückliche.

Лиходільник, *m.* лиходільниця. Лихоймство, *n.* Г. III. R. Wucher, *m.*

Лихолата, лихолатник, *m. s.* Лихолата. Haderlump; 2) Pfuscher, *m.*

Лихоліте, *n.* schlechte, böse, unruhige, unselige Zeiten.

Лихоманка, *f. s.* Лихорадка. Лихоманник, *m.* Kreuz Enzian, *m.* (*Gentiana cruciata*).

Лихомова, *f.* Invective, *f.* Пар. Лихонісний, *a.* unheilbringend.

Лихобкий, *a.* scheelsüchtig, boshaft blickend.

Лихопадити, *v. n.* boshaft werden. Лихопадний, *a.* unglücklich, *B.*

Лихорадка, *f.* (kaltes) Fieber. Лихорадочно, *adv.* III. *f.* fieberhaft.

Лихороб, *m.* Ч. II 187 böses Ungethüm. [Schmähen; böser Leumund, *Cm.*

Лихослове, *n.* Гол. das Fluchen. Лихословити, *v. a.* корб, кому über jmdn schlecht sprechen, jmdn lästern, schelten; fluchen, *Зак.*

Лихотата, *f. s.* Злданї, *Зак.*; 2) erbärmliches Zeug, etw. Elendes. [вїти.

Лихотворити, *v. a.* *Зар. s.* Лихосло-

Лихотити ся. *Wgr.* 142, -ить ся кому jmdm wird übel.

Лихотити, *v. n.* кому fluchen.

Лихувати, *v. n.* arg handeln, schlimm verfahren, *А. Д.* I. 271; кому Böses thun, *B.* sinnen *Г. Левч.*

Лихун, *m.* Faulenzer, *m.* *Gr.* 23.

Лицар, *m.* Held, Heros; Ritter, *m.* *О. 70.*

Лицарковатий, *a.* die Rolle eines Helden spielend.

Лицарський, лицарюватий, *a.* Helden-, heldenmüthig, heroisch; ritterlich.

Лицарство, *n.* Heldenmuth; 2) *m.* ritterlicher Kriegerstand.

Лицарювати, *v. n.* als Held, als Ritter leben u. kämpfen, *Г. Г.* [sicht.

Лицатий, *a.* mit grossem, vollem Gesichtовий *m. s.* Литвий.

Лице, *n.* Gesicht, Angesicht, Antlitz, *n.* Wangen, *pl.*; Miene, *f.*; 2) Vorder-

seite, rechte Seite, Glanz, Aussenseite (eines Tuches), *f.* сгавати з ким лицем до лиця *He.* (*Мр.* III. 273) von Angesicht zu Angesicht, leibhaftig; зроби́ти щось так аби́ ма́ло якесь лице

etw. so machen, dass es angehe, sich zieme; в тім сму до лиця dieser Anzug steht ihm gut; лице обдерти, облупити кому, jmdn beleumunden, in schlechten Ruf bringen; — лубити ся

man vergeht vor Scham; — мати до чого wozu rechtmässigen Anspruch haben; не має лиця до мене прийтї

ist ihm nicht geheuer, schämt sich —; в якім лицем? mit welcher Stirne? якє вгб лице! welch' eine Unverfrorenheit! 3) Person, *f.*

Лицедій, *m.* handelnde Person, *Крон.*

Лицемир, лицемірник, *Ф. m.* Heuchler, Scheinheiliger, Gleissner, Hypocrit, Augendiener, *m.* [nerisch.

Лицемирний, *a.* heuchlerisch, gleissnerisch. Лицемирниця, *f.* Heuchlerin, *f.* Пар.

Лицемірство, *n.* Heuchelei, Gleissnerei, *f.* *He.* [*s.* Лицарство.

Лицєрня, *f.* лицєрствє, *n.* *Me.* 413

Лицювати, *v. a.* die rechte, die Glanzseite (bei e. Tuche) hervorkehren, *III.* II. 113; 2) umwenden (den Rock); 3) anpassen; *v. n.* тобі тобє лицею

schickt sich nicht, passt nicht für dich.

Лицяти ся до корб um jmds Gunst

buhlen, sich einschmeicheln, kokettieren.

Ли́чак, *m.* Bastseil, *n.*; 2) Bastschuh, *m.* Личаний, *a.* Bast-, basten; личаківий *Kч.* 64 aus Hanf od. Lein.

Ли́чбá, *f. s.* Ли́чбá; личя́ти & с. Ли́чяти. Ли́че, *n. s.* Ли́ко 1).

Ли́чйна, (*d.* -йнка), *f.* Maske; Lauge, *f.* ала — böses Wesen, *C.*

I. Ли́чко, *n. dim. s.* Ли́ко. dünner Bast: від личка до ремінця (*v.* Dieb).

II. Ли́чко, (личико *Cm.*) ли́ченько, *n. dim. s.* Ли́це, Gesichtchen, Wanglein, *m.*

Личкувати, *v. n.* ausserlich etw. machen; — ся чим etw. heucheln, *Cm.*; 2) — ся з ким с. Ставати з ким до

лиця, до бка.

Личмак, *m.* Ч. V. 105?

I. Личман, *m.* der Aelteste unter den Schafhirten, welcher die Schafe für Zucht u. Schlachten sortiert, *H.* 17. *Пом.* III. 122. II. 27; übht: Hirt, *Г. Г.*; 2) Rechenpfennig, ein Gegenstand beim

Zahlen für einzelne Zehner, Hunderte & als Zeichen, als Marke gesetzt; 3) Medaille, *f.* Medaillon, *n.* *Ос.* (61) VI. 19; 4) *strenger Richter. [Ohrfeige, *f.* (*B.*).

II. Личман, *m.* Schlag ins Gesicht, *m.* Личний, *a.* persönlich, *adv.* лично *III.*

Личність, -ости, *f.* Persönlichkeit, *f.* Лиш, *s.* Лиме.

Лишай, *m.* Flechte, Schwinde, *f.* Лишайці, *pl.* Вол. с. Обрістники.

Лишанка, *pl.* в — йтї von der Frau die ihren Mann verlässt (u. sich zu ihren Eltern begiebt).

Лишати, лишати, *v. a.* hinter-, zurücklassen, verlassen; — корб чогось jmdm etw. nehmen, entziehen, jmdn einer Sache berauben, um etw. bringen; — ся чогось *У.* etw. aus den Händen lassen, preisgeben, sich einer Sache begeben; *b)* zurückbleiben, nachbleiben, bleiben. [behaltet.

Лишаювати, *a.* mit Flechten

Лиме́, лимєнь, *adv.* nur, blos; —, що лимє eben, nur so eben, kaum; лиш би прийтї & da sollte man doch eben am liebsten kommen; doch einmal, ja nur, ja doch; лимє прийшо́в & sobald er nur gekommen war.

Лишечко, (-енько), лимко *TP.* 49. *ит. s.* Лихо; ох мені —! ach das ist

eben mein ganzes Uebel u. Leid.

Лишинє, *n.* Rest, *m.* -ня не було blieb nichts übrig.

Лишйр, (-ар), *m.* (*B.*) *s.* Лимай.

I. Ли́шка, лимшонька. *Гол.* III. 3. *s.* лис, лисця 1), 2) *pl.* Fuobsfellgebräme; Fuchspelz, *n.*; 2) *pl.* Trifolium repens.

II. Ли́шка, *f.* das Ueberflüssige *Пом.* II. 12; 2) im Spiel: чет чи лимшка? Unpaar, ungleich. [thig, entbehrlich; müssig.

Ли́шний, (-й), *a.* überflüssig, unnöthig, *m.* *ingr.* Haselnuss, *f.* Листва, *f. s.* Лїства, Art Zubehör zur weibl. Kleidung *III.* I. 124. [nähen.

Лимштвувати, *v. n.* die Лимства ан-Лищак, лимщик, *m.* Glimmer, *m.*; лимпець лимцаківий Glimmerschiefer, *m.* *Пол.* [— ся glänzen, funkeln, schimmern.

Ли́щати, (лищу́, лимшш), *v. n.* und Ли́щяця, *f.* Glanzkäfer, *m.* (Nitidula); 2) Mauer-Gypskraut, *n.* (Gypsophila).

Ли́б, лобá, *m. s.* Лоб.

Ли́берал, *m.* ein Liberaler; ли́беральний, *a.* liberal, freisinnig.

Ли́берия, *f.* Livree, *f.* Ли́бєць, -бєць, *m.* Stange mit Köder zum Krebsfang, *f.*

Ли́бра, *f.* папєру ein Buch Papier. Ли́вак, *m.* ливачка, *f.* (*B.*) *s.* Ливун & Ливар, (*d.* -арок), ливер, *m.* Heber; *Kч.*; Stechheber, *m.* *Пол. adj.* ливарковий.

Ливерант, *m.* Lieferung, *f.* ливерувати *v. a.* liefern.

Ливий, *a.* link; в лїво, на л. *adv.* links.

Ливити, *v. n.* nachgeben, nachlassen: кому́. [ke".

Ливіяця, *f.* die linke Seite; „die Lin-

Ливіор, *s.* Pelsor.

Ливка, *f.* Fang, *m.* *B.*

Ливкий, *a.* looker, lose, schütter, leicht, abgespannt; (*adv.* лівко).

Ливкун, ливкутник, *m.* ливкутниця, *f.* (*B.*) Linkhand, *m.* linkisch, *s.* Майку́т; ливкутом *Фр. s.* Майку́том.

Ливний, *a.* *Wgr.* jagend, Jagd; дер gut fangen kann *H.* 27.

Ливняк, *m. s.* Лимка.

Ливниця, *s.* Лимшяця.

Лівобереже, *n.* das linke Ufer, das Land am linken Ufer. [Hand, links.

Ліворуч, *adv.* *Kч.* 168 bei der linken

Ливцун, *m.* ливцунка, *f. s.* Ливкун &

Ліва́, *imdecl. a. der* (die) links ist; die linke Hand.

Лігво́, *К. лігвище* (-иско), *n. Lager*, *n. Lagerstätte, f.; Praochbett, n.; Sänfte, f.*

Лігма́, *лєама, adv.* — лежати даниєр лєа, hart u. fest liegen.

Ліга́, *f. в. Брѣчка, Kutsche, f.*

Лігар, *m. Lagerholz, n. Unterlage, f.*

Лід, *g. лєду, m. Eis, n. * як лєду massenweise.*

Лідвє́ний, лідвї́чний, *a. Lenden*, *-ні хрєби Lendenwirbel, pl. B.*

Лідви́, лідви́ці, (*d. лідвоньки*) *pl. Lenden; Hüften, pl.*

Лідні́ця, *f. в. Лєдівня́.*

Ліж, *m. в. Пліш, [Bettchen, n.]*

Ліжко́, (*d. ліжечко*), *n. Bett, n. (d. Ліжня́к, m. wollene Bettdecke.*

Ліжня́, *f. (м. хвор. 4) Grundlage, Date, f. Grundsatz, m.*

Ліва́ти, *a. Лєзати, [Spross, m. Py.*

Ліска́, *f. dim. в. Лєа́. Sprössling,*

Ліствї́на, лїствї́ця, *f. в. Драбїна, 3g.*

Ліствї́чка, *f. Wendeltreppe, f. (Scala)*

Лїа́, *B. [die Haare gehen aus, fallen aus.*

Лїа́ти, *v. н. в. Лєзати; волосє лїає*

Лїа́, *g. лєо, m. Talg, m. Unschlitt, n.*

Лїа́ка, (*d. лїа́чка*), *f. Trichter, m.*

Лїа́коватїй, *a. trichterförmig.*

Лїа́ній, *a. reich an Talg. [m.*

Лїа́нійк, *m. Schmiertalg (v. Schuster),*

Лїа́ня́, *f. Giesserei, f. Пар.*

Лїкованє, *n. Лєа. в. Ліченє II.*

Лїкороб, *m. Arzneibereiter, m.*

Лїктєвїй, *a. eine Elle lang &*

2) -а кість Ellbogenbein, *n. B.*

Лїлієвїй, *a. lilienfartig, lilienblau.*

Лїлітка́, (*d. -очка*) *f. Ф. в. Лєлітка.*

Лїлія́, *f. Lilie, f.; 2) — лісна́ Knol-*

lilie, (*Lilium martagon*); 3) — водня́

Wasserlilie (*Nymphaea alba*).

Лїм, *g. лєму, m. das Brechen, Kra-*

chen; Bruoh, *m.; 2) Windbruch, m. Rahne,*

f.; Reisig, n. (d. лібок Gr. 63); 3) су-

хїй — das („todliegende“) trockene,

magere Erdreich: доорати ся до сухого

лєму; без дєму й без лєму ohne Dach

u. Fach; 4) Bruoh, *m. Bruohzahl, f. ГШ.*

Лїмкїй, & Пар. *v. Ломкїй.*

Лїмні́ця, *f. rechter Nbf. des Dniestr.*

І. Лїнь, *m. (B.) в. Олінь, блень.*

ІІ. Лїнь, *m. Faulenzog, m.; 2) f. в.*

Лїність.

Лїненє, *n. Haargung; Häutung, f.*

Лїнівєць, -вця, *m. Faulthier, n.*

(*Bradypus*).

Лїнівїй, *a. faul, träge.*

Лїнівїти, *v. n. träge werden, Фр.*

Лїнівєство, *n. лїнівїсть, -ости,*

f. лїньки, pl. Faulheit, Trägheit, f.

Müssiggang, *m. das Faulenzen.*

Лїнити ся, *sich haaren, mausern;*

sich häuten.

Лїнія́, *f. Linie, f. Strich, m.; 2) zehnter*

Theil eines Zolles; 3) Gefechts-, Kampf-

linie; 4) Linientruppen, *pl.; 5) Befesti-*

gungslinie; Grenze; Wildfahre, *f. das*

Gesäumte, Richtweg, *m. (im Walde), f.*

6) Lineal, Richtsoheit, *n.*

Лїнка́, *f. (B.) faules Weib.*

Лїнній, *a. leinen, flachsen, Пар.*

Лїновїще, (-иско), *n. abgestreifte*

Haut, Balg, *m.*

Лїногуба́ка, *f. в. Лїнка.*

Лїнок, -нка, *m. Faulheit, f. про лї-*

нок *Га. II. 55 aus F.*

Лїнощі́, *pl. Faulheit, Trägheit, f.*

Лїнувати ся, *mit d. Infinit. faul,*

träge sein etw. zu thun; не — unver-

drossen ans Werk gehen.

Лїно́га, *m. aug. лїнїй в. Лїнь II. 1).*

Лїп, *m. Leim, m. B.*

Лїпак, лїпак, *m. Arbeiter, der mit*

Lehm Wände & auflegt, ausrichtet; 2)

v. Пиріг.

Лїпа́нда, *f. Baumwache, n.*

Лїпа́шка, *f. Frau welche knetet,*

formt, leimt, klebt F. IV. 693.

Лїпєдь, -пцї, *m. Brotkügelchen, n. ОШ.*

Лїпати́, *v. a. kleben, kleiben; den*

Lehm antragen; — горшкїй formen; —

пирогїй gewalkten Teig zu Mehltaschen

kleben; 2) * vom Schneefall in grossen,

nassen Flocken; 3) *schreien *Иє. 73.*

Лїпцїя́, *f. Collectes, B. [Töpferthon.*

Лїпній, *a. -а гліна fetter, lettiger.*

Лїпнік, *m. в. Лїпак; 2); (B.)*

Лїпак, -пкї, *m. в. Марїнка.*

Лїпотї́, *f. † Pracht, Herrlichkeit,*

Schönheit, *f. МШ.*

Лїпшати́, *v. n. besser werden, Пар.*

Лїпшїй, *v. Лучшїй. [kel, m. Вол.*

Лїпянка́, *f. s. Мазанка; 2) Pappdeck-*

лїра. *f. Lyra, Leier, f. Зап. I. 315.*

Лїрик, *m. der Lyriker.*

Лїрика́, *f.; ліризм, m. Lyrik, f.;*

Lyrismus, *m. das Lyrische. [von der Leier.*

Лїрїчний, лїрїній, *Шог. a. lyrisch;*

Лїрїній, *m. Leiermann, m. adj. лїр-*

ніцкїй. [mannes.

Лїрїніцтво, *n. Kunst eines Leier*

лїрїнчїти. *v. n. die Leier spie-*

len, лїрїні сеін.

Лїроватїй, *a. leierförmig.*

Лїрохвост, *m. Leierschwanz, m.*

(*Maenura*). [2] Holz, Holzmaterial, *n. ШЛ.*

Лїс, *m. Wald, Forst, m. Waldung, f.;*

Лїсї, *f. Hürde, (als Thor); Flecht-*

werk, Geflecht, *n.; Darre, f. geflochte-*

ner Zaun; Wehr beim Fischfang, *n.*

Лїсїніця́, *f. Art des Spieles гаївкїй.*

Лїсїніч, *m. Hecke, f. Zaun, m. [Фр.*

Лїсїстїй, *a. waldig, waldreich, Пар.*

Лїсїща́, *pl. КУ. grosse dicke Wal-*

dungen.

Лїска́, *f. в. Лїса; 2) в. Лїціяна;*

3) в. Пїлиця, *Пом. III. 1.; 4) Feld-*

mass gegen 2 Joch, *n.*

Лїсковєць, -вцї, *m. Haselnussboh-*

rer, *m. (Balaninus nucum); 2) N. e. Berges.*

Лїсковїй, *a. Hasel, — opix Hasel-*

nuss, *f.*

Лїскогуба́, *m. лїсгуба (-губка),*

f. Haselmaus, f. (Myoxus avellanarius).

Лїснї́, *f. rechter Nbf. des Бур.*

Лїснїй, *m. Wald-, waldig. [чинї.*

Лїснїк, *m. Forstwart; m.; 2) в. Лїснї-*

Лїснїцтво, *n. Forstwesen, n.; 2)*

v. Лїснїчїва, Мл. [-birnen, pl.

Лїснїця́, *f. gew. pl. Waldäpfel,*

Лїснїчїй, *s a. m. Förster, Wald-*

meister, *m.*

Лїснїчїяна́, *f. Зап. Försterin, f.*

Лїснїчїти. *v. n. Förster sein; 2)*

Holzgeräthe verfertigen.

Лїснїчїва́, *f. Forsthaus, n.*

Лїснїк, *m. K. Waldbaum, m.*

Лїсовїй, *a. Wald-; -i лєдє Wald-*

menschen, *pl. Ч. I. 211 s. d. f.*

Лїсовїк, *m. Waldmensch, -bewohner;*

Waldgeist, -gott, Waldteufel, *m. С. I.*

111 Waldmännchen, *n.*

Лїсовїяна́, *f. Waldboden, m. ГШ.*

Лїсоводство́, *n. Пол. Waldbau, m.*

Лїсбк, -скї, лїсонько, *dim. m. Wald-*

chen, *n. Hain, m.*

Лїсфн, *m. в. Полїсфн, лїсовїк; лї-*

сфнкї, *f. Weib des Halbgottes лїсфн*

Иє. (Пр. IX. 558).

Лїт, *g. лєту, m. См. в. Лет.*

Лїть, *f. — напїла корову die Kuh*

wird laufigsch, stiert.

Лїтавєць, -вця, *m. в. Перелєсник.*

Лїтавїця́, *f. Sylphe, f. Фр.; 2) flie-*

gendes weibliches Zauberungsthüm, das

junge Männer (zum Ehebruch) verführt,

Моз. Brunst, Liebeskrankheit; Tobsucht,

f. в. Гїнї.

Лїта́вка, *f. Schwungfeder, f. Пол.*

Лїта́вчїй, *a. -а болонка Flughaut,*

f. Пол. [n. das Fliegen, Flug, m.

Лїтанє, (*d. лїталонько Га. I. 91*)

Лїтанїя́, *f. Litanei, f. Ш. I. 70.*

Лїтарїя́, *f. Пол. в. Лїхтарїя.*

Лїтїати́, (-їю, -їаш), *v. n. fliegen,*

v. Летїти. [тувати.

Лїтацувати́, (лїтец-) *§. в. Лїци-*

Лїтїч, *m. Flieger, m.*

Лїтїчка́, *m. крилопїлка, Flughahn,*

m. (Dactylopterus europ.)

Лїтєнько, лїтєчкo, *dim. u. Лїтo 1).*

Лїтєплїй, лїтєплїний, (*B.*) *a. lau,*

lauwarm.

Лїтєплїти ся, *lauwarm werden.*

Лїтєплo, (*d. лїтєпельце*) *n. lauwarmes*

Лїтєра́, *f. Buchstabe, m. [Wasser.*

Лїтєратурїя́, *f. Literatur, f. adj.*

лїтєратурїний, лїтєрацкїй, *a. litera-*

risch, schriftstellerisch.

Лїтєрнїй вїа, *Leiterwagen, m. Лєв.*

Лїтїти, *v. a. befruchten; бурїй ко-*

рбуу літис; 2) — ся laüfisch werden, stieren (die Kuh).

Літись, *adv.* im vorigen, verflossenen Jahre; по-ааітись ім vorvorigen J. Літшній, *a. v.* Літній 1) vom Sommer her; 2) в. Літшній.

Літній, (*d.* літненький R. 139), *a.* Sommer, sommerlich; по літньому врати ся sich sommerlich kleiden; 2) lau, lauwarm; 3) bejaht, betagt, ältlich.

Літній, *m. Ga.* I. 117; літниця, *f.* weibl. Sommerkleid.

Літниця, *f.* в. Літавця 2).

Літній, *m. Mi.* II. 242 Sommertag; 2) Südwind, *m.*

Літо, *n.* Sommer, *m.* — кризь — jeden Sommer; *Hom.* III. 9; 2) нове літо Neujahr, *n. pl.* літа Jahre. *pl.*; 3) Befruchtung, *f.*: корова бере літо від бугая (*Фр.*), *vgl.* Літати.

Літовійще, *n.* Sommerweide, *f.* Vieherde zur Sennerei geh.; Sonne, *f. Gr.* 22. Sommeraufenthalt, *m.*

Літографічний, *a.* lithographisch. Літографувати, *v. a.* lithographieren.

Літопис, літописець, -ця, *m. Kв.* 412 Chronist, Annalist; Geschichtschreiber, *m.*

Літописць, *f.* Chronik, *f.* Jahrbücher, *pl.*

Літописанє, *n.* Geschichtschreibung, Historiographie, *f.* [geh., annalistisch.

Літописний, *a.* Chronik-, zur Ch. Літоповід, *m.* der 1. September

(*a. St.*): der Tag des heil Simeon, *Pis.* Літорки, *pl.* в. Драбина (*pl.*).

Літорость, (-расть, -расль, літорі, *pl. f.* Jahrestrieb, Reis, Schössling, Spross, *m.*

Літось, *adv.* Л. *сп.* 133 в. Літись.

Літочисленє, *n.* Zeitrechnung, *f.* ОЕ.

Літошній, *a. H.* 268 vom vorigen Jahre, vorjährig.

Літра, *f.* Leiter, *f.* (*Фр.*); 2) Liter, *f.* Літствованє, *n.* *Цар.* Glückwunsch, *m.*

Літствувати кому чого jmdm einen Glückwunsch abstaten, jmdm gratulieren, *Пар.* [leben, übersommern.

Літувати, *v. n.* den Sommer verleiten, *v.* Fledermaus, *f.*

Літуган, *m.* вичар — Л. 77?

Літвний, *a.* bejaht *Mi.* II. 221 в. Літній 3).

Ліхтар, *m.* Leuchter, *m.* [*cher. m.*

Ліхтарник, *m.* *Цар.* Laternenma-

Ліхтарня, ліхтарка, *f.* Laterne, *f.*

Ліци, лічка, *pl.* Leitseil, *n.* в. Важкі.

[leise]. [тувати, *v. a.* licitieren, Ліцигація, *f.* Licitation; *f.* ліци-

Лічба (ліч-). *f.* Rechnung, *f.* H. 271.

АД. I. 297; Zahl, *f.* *АД.* I. 278. не лічобю ohne Zahl, sonder Z., unzählig;

3) Rechnungsart, *f.* K.

Лічувати, *v. a.* rechnen, K.

Лічобний, *a.* Heil-, heilend, лічобне, *s. n. a.* Curgeld, *n.* *Цар.* [*m. Kв.* Св.

Лічобниця, *f.* Heilanstalt, *f.* Spital,

Лічий, [лѣг, лер], *v. n.* [лѣгъ. (лѣжу) лѣжш. лѣже. *Оц.* §. 204] sich

legen, sich hinlegen; 2) fallen, hinfallen.

Лічильник, лічильниця, *f.* *Левч.* Rechner, *m.* in, *f.*

I. Лічяти, *v. a.* heilen, curieren.

II. Лічяти, *v. a.* rechnen, zählen.

Лічовір, -бра, *m. M.* II. 122 der Sterne zählt, Sterndeuter, Sternbeschauer, (vom sentiment. Jüngling).

Лішувати, *v. a.* §. suchen.

Ліщ, *m.* в. Лящ.

Ліщавіця, (*d.* -йчка) *f.* в. Лескар.

Ліщаниця, ліщанийк, (-йник) *m.*

в. Ліщина. [busch, *m.* Haselgesträuch, *n.*

Ліщина, *f.* Haselstrauch, Haselnuss-

Ліщинець, -нця, *m.* слобник — Nussbohrer, *m.* (Balanus nucum).

Лія, *f.* starker Regenguss. [85. 86.

Ліяти, льяти, в. Літи. *Оц.* §. 217. *Оз.*

Льніско, (-йще), *n.* Feld wo Lein angebaut war.

Льнувати, *v. n.* Naturalien: als Lein (Flachs), Hanf, Getreide & in der Gemeinde einsammeln; *subst.* Льнувана, *Pis.*

Льнути, *v. n.* M. I. [11 до чобсь, (до кобсь), einer Sache zustreben, (*vgl.* Ленути); sich anschmiegen, v. anhängen, anhaften [ignac].

Льняний, *a.* в. Лянный, лінний.

Лоб, *m.* §. Stirn, *f.* Kopf, *m.* Haupt, *n.*

Лобан, лобас, *m.* breitköpfige Meeräsche (Mugil cephalus); 2) *pl.* лобані Polypenquallen, *pl.* (Hydriformia).

Лобатий, *a.* der eine grosse od. breite Stirn hat. [(Hydra).

Лобачка, *f.* Süßwasserpolyp, *m.*

Льбиця, *f.* в. Лоб.

Льбище, *n.* (*aug.* в. Лоб); auf der

Grasflur e. höher gelegene u. kahle Stelle; 2) Conglomerat, *n.* *Пол.* [hort.).

Лобідка, *f.* Gartenmelde, *f.* (Atriplex

Лобірь, (-ірка, *f.* лобірекиа, *a. s.* Лобур *Оз.* 30. 47. [*n.* Richtstätte, *f.*

Лобне місце, Blutbühne, *f.* -gerüst,

Лобник, *m.* Glas, Glatzkopf (Roth-

eisenstein) *m.* *Вол.*

Лобовий, *a.* von der Stirne, Stirn-

Лободя, лободина, (-йця), (*d.* лободьяка *Га.* II. 25), *f.* Gänsefuss, *m.* (Chenopodium album); 2) Melde, *f.* (Atriplex); *Пом.* I. 127; *adj.* Лободяний, лободяній. *pl.* Gänsefussgewächse, Mel-

den, (Chenopodiaceae).

Лободівка, *f.* Gänsefussseule, *f.* (Mamestra chenopodii). [лободя.

Лободяник, *m.* Brod, Kuchen aus

Лободянка, *f.* Speise aus лободя (mit Zugabe der Hirsengrütze), *f.*

Лобок, -ок, *m.* *dim.* в. Лоб, kleine od. schmale Stirn.

Лобур, лобуряка, лобуряско, *m.* Stroh, Spitzbube, *m.* *adj.* лобуроватий

спитзбубіш.

Лобчяско, *n.* Hirnkasten, *m.* *См.*

Ловак, *m.* в. Ловець.

Ловаш, *m.* Faulenzer, Gaffer, *m.*

Ловець, -вця (*d.* ловчик). *m.* Jäger, *m.* *adj.* ловецкий Jäger-, Jagd-

Ловецтво, *n.* Jägerei, Jagd, *f.* Waidwerk, *m.* Jagdwesen, *n.*

Лови, *pl.* Jagd, *f.* das Jagen; Birsch, *f.*

Ловілка, *f.* Fangheuschrecke, *f.*

Ловітва, ловля, *f.* Fang, *m.* Jagd; Jagdbeute, *f.* K. *Пол.*

Ловити, *v. a.* fangen, auffangen; greifen; haschen; *в мушній воді рйбу — im Trüben fischen; сави, вітри — zerstreut, gedankenlos sein, gaffen.

Ловка, *f.* H. 79 ловку ловити jagen, Jagd machen; в. Хватка.

Ловний, *a.* der gut fängt, — пес guter Jagdhund; 2) jagdbar, *Пар.*

Ловництво, *n.* в. Ловецтво, *Пар.*

Ловниця, *f.* Jägerin, *f.* *Пар.*

Ловничий, *a.* *Цар.* Jäger, Jagd-.

Ловранкувати, *v. n.* *ungr.* Abendbrot essen.

Ловранок, -нка, *m.* Abendbrot, *n.*

Ловучий, *a.* Fang-.

Ловчий, *a.* Jagd-; *s. a. m.* Jägermeister, *m.*; 2) Ловча, *f.* N. e. Berges.

Лог, *m.* *Левч.* в. Логовіско.

Лоба, *f.* в моря лоба *Зан.* II. 528

Thiere die vul darnieder liegen; 2) —, лоба *m.* *Faulenzer, *m.* faules Pelz.

Логаса, *f.* Gerstengraupe, *f.* gerollte Gerste.

Логвин, Логін, *m.* в. Лонгин.

Логін, *m.* gefällt od. vom Sturme niedergeworfener (dah. liegender) Baumstrunk, в. Лежух; 2) в. Лоба 2).

Логовіско, (-йще), логово, *Левч.* *n.* Lagerstätte, *f.* Lager, *n.* (e. Thieres).

Льобіка, *f.* Logik, *f.* *adj.* льобічний, logisch.

Льолофетон, *m.* N. e. Berges.

Лодь, (*d.* лодочка) лодка, лодя, *f.* Kahn, Nachen, *m.* *Вот, n.*

Лобдар, ледар, *m.* Taugenichts, Vagabund, *m.* *См.*

Лодарство, *n.* *См.* Vagabundieren, *n.*

Лодва, *f.* dickes Brett; Brett, *n.* Bank, *f.* (unter dem Strohsack im Bett).

Лодниця, *f.* Schiffswerfte, *f.* *Ил.* [*n.*

Лодочний, *a.* -а кість, *Пол.* Kahnbein,

Ловий, в. Лойов-

Лож, *a. K.* (*Пс.* 33) trüglich.

Лож, *f.* Lüge, *f.* Lug, *m.*

Ложка, *f.* *ungr.* в. Пестіль.

Льбжа, *f.* Loge, *f.*

Ложбина, *f.* Vertiefung, Höhlung,

f.; 2) Bett eines Flusses, *n.* C. II. 158.

Льбище, *n.* Bett, Flussbett, *n.* *Ос.* (61) VII. *Пар.*

Ложє, *n.* Bett, *n.* паныского лбжа von vornehmer Geburt; неправого — unehelich geboren; 2) Flintenshaft, *m.*

Ложений, *a.* besetzt, ausgelegt (mit Edelsteinen).

Ложечка, *f.* в. Лажочка; 2) Ende des Brustbeins, *n.* Schwertfortsatz, *m.*

Ложечник, (-йник), *m.* Esbesteck, Löffelstiel, *n.* K. C. II. 169.

Ложяско, *n.* Aderkuchen, Mutterkuchen, *m.* (placenta), *Фр.*

Ложити, *v. a.* betten, ГШ (на щось гробі) auf etw. legen, Auslagen machen, verwenden, daransetzen. [ка 2] *Кв.*

Ложка, *f.* в. Лажка; 2) в. Ложеч-

Ложкар, *m.* Löffelverfertiger, *m.*

Ложкомбій, (-мій), *m.* *Кв.* 175 Löffelreiniger, Aufwäscher, *m.*

Ложливий, *a.* У. в. Лажливий.

Ложний, *a.* falsch, unwahr, irrig;

adv. ложно falschlich.

Ложник, *m.* K. Lügner, *m.*

Ложница, *f.* Ehebett, *n.*; 2) Wacken, *m.*

Ложність, -ости, *f.* Unwahrheit, Unrichtigkeit, *f.* [Asterkrystall.

Ложновід, *m.* Вол. Pseudomorph,

Ловá ловина, *f.* Korbweide, Uferweide, *f.* (*Salix viminalis*); *pl.* лóви

Weidengebüsch, *n.*; 2) вінна — Weinrebe, *f.*; 3) лóві скакати, л. грáти ся

Art Osterspiel; 4) *Zuchttruthe, *f.* Пар. Пом. III. 1. [serläufer, *m.* (Totanus) Пол.

Ловнік, *m.* Weidenreisig, *n.*; 2) Was-Ловница, *f.* в. Возніця.

Лововіць, -вця, *m.* ловівка, *f.* Sumpfgohrsänger, *m.* (*Sylvia palustris*).

Лововій, ловинвий, *a.* aus Korbweide; *лововій стан. Ф. в. Гнучкий.

Лововіна, *f.* в. Ловá. (*pl.* лóви).

Ловя, лівя, *f.* in d. Kinderprg. в. Лбжка, лбжка.

Лой, *m.* Männchen der лóйка. Gr. 22.

Лóйка, *f.* Schlange, Otter, *f.*

Лóйник, *m.* в. Лійнік.

Лóйниця, *f.* Talgdrüse, *f.*

Лóйоватий, лóйстий, Пар. а. talgartig; лóйовій, Talg.

Лóйок, *m.* Talk, (талъ, Пол.) *m.* Вол.; 2) —, лóйк haariger Günsel, (*Ajuga arv.*)

Лóйти, *v. a.* mit Talg beschmierен.

Лóок, *m.* Locke, *f.* в. Кфчер.

Лóбкай, *m.* Lakai, *m.* *adj.* лóбкайскій, lakaienhaft. [лизати.

Лóкана, лóкати, & Пол. в. Лівана,

Лóкатка, (лак-), *f.* в. Крощня.

Лóквута, Фр. в. Лóквута.

Лóкот, *g.* ліктіт, *m.* Ellenbogen, *m.*; *gen. pl.* ліктітв); 2) Elle, *f.* (*g. pl.* лóкóт).

Лóкот, *m.* в. Мóток. [Оц. §. 135.

Лóкóтник, *m.* Ellenreiter, *m.* Пар.

Лóкша, *f.* leichte Axt. [nudeln, *pl.*

Лóкшина, лóкша. *f. gew. pl.* Faden-

Лóкшіти, *v. a.* Ko. 213 zerschlagen; tüchtig prügelн Ч. II. 117.

Лóбля, лóбля, *f.* H. 170. 35. Hemd, *n.* (in d. Kindersprg.).

Лом, *m.* в. Лім; gewaltiger Sturm der Bäume bricht; 2) Brechstange, *f.*

Ст.; 2) лóми, *pl.* у ваяця Löcher, Grüfte, *pl.* II. n. 122.

Льом, *m.* в. Илем.

Ломáка, *f.* abgebrochene (missgestaltete) Holzstange, -stück, *n.*

Ломáкуватий, (-алуватий), *a.* ungestaltet, ungeschlacht, roh.

Лóманв, *n.* das Brechen; — в кóстях Gliederreissen, *n.*

Лóманець, -нця, *m.* dünner hartgebackener Kuchen zum geriebenen Mohn gebrochen.

Ломáти, ломáти. *v. a.* brechen, zerbrechen; — собі гóлову над чим sich den Kopf über etw. zerbrechen;

рúки — die Hände ringen. [res Reisig.

Ломáче, (-áлке), *n.* Bruchholz, дýр-

Ломáиш. *s.* Ловáиш; ломáишувáти, *v. n.* л. sein. [мáка] jmdn schlagen,

Ломáти, *v. a.* mit e. Knüttel (ло-

Ломáна *f.* Ч. IV. 163 Reisighaufen, *m.*?

Ломáниє, -оса, ломáлиє, *m.* Gift,

Schwalbenwurz, *f.* (*Vincetoxicum offic.*);

2) Teufelazwirn, *n.* (*Clematis recta*).

Лóмáк, *m. coll.* Windbruch, *m.* ab-

gefallene Reiser, *pl.*

Лóмáнь вернійстий, *a.* knollentragerender Steinbrech, (*Saxifraga granu-*

ta); ломáньовáти, *pl.* Saxifrageae.

Лóмка, *f.* Bruch, *m.* das Brechen,

Под.; 2) — лóдовá Кч. 10 mit Eis bedecktes Wasser, Eisbruch, *m.*

Ломкáй, *a.* brüchig, zerbrechlich, *B.*

Ломкáість, -ости, *f.* Brechbarkeit, *f.*

Ломовáтиий, (-áтий), *a. m.* in grossen festen Schollen sich brechend; steif, blü-

ohig; 2) *ungeheuer gross, ungeschlacht.

Ломовáий, *a.* -á кáість rheumatischer

Ломонóс, *v.* Ломáниє. [Schmerz.

Ломотá, *f.* Reissen in den Gliedern,

n. Rheumatismus, *m.* Под. К.

Ломотáти, ломотáти, *v. a.* (*v. n.*)

reissen, stechen (vom Rheuma). [n.

Лóмус, *m.* K. I. 116 Riese, *m.* Ungeheuer,

Лóн, *m.* H. 215 в. Лан.

I. Лóн, (*d.* лóбник), *m.* Linn, *m.*

Lünse, *f.* (Nagel in der Wagenachse, *m.*).

II. Лóн, (*d.* лóбник, лóниченько), *m.* в. Лен.

Лóнгáн, *m.* Longinus.

Лóндати, *v. n.* в. Дибулáти.

Лóнв. III. I. 138. лóно, *n.* лóні *pl.*

Щог. Schoss, Busen, *m.*

Лóбнець, -нця, *m.* дáкий в. Линóк.

Лóни, в — *adv.* в. Лítтєш Пол. I. 128.

Лонáця, *f.* лоновá кáість Schambein, *n.* B.

Льóнице, *n.* Flachsfeld, *n.*

Лонка, *gew. pl.* Werkstück im Webstuhl, *n.*

Лóнька, *f.* H. 234 в. Лбжка.

Лóнкóвий, *a.* в. Лінній. [пеає].

Лóновáти. *pl.* Leingewächse, *pl.* (Li-

Lo plint vom Klopfen, Schlagen, Bersten.

Лóпáло. *n.* Schwätzer, *m.* [glas, *n.*

Лóпанець, -нця, *m.* Springglas, Knall

I. Лóпáр, *m.* лóпáрка, *f.* Spatel zum

Kneten des Lehmes; Ofenspatel, *m.*

II. Лóпáр, *m.* Lappländer, *m.* Пар.

Лóпас, *m.* Мор. в. Лáмус?

Лопáта, *f.* Schaufel, *f.* Spaten, *m.*

Лопáтв, *n. coll.* Mühlklappen, *pl.*

Лопáтень, *m. pl.* лопáтні He. (xж.

257) breite, grosse schaufelförmige Vorderzähne; 2) gelbe Teichrose, (*Nuphar*

luteum); 3) Löffelreiherr, *m.* (Platalea

leucorodia); 4) Nebenbohrer, Näher, *m.*

Лопáти, *v. a.* poltern, pochen, schla-

gen; 2) bersten, zerplatzen; 3) в. Лфпати.

Лопáти, *v. n.* schwätzen, plauschen.

Лопáтка, *f. dim.* в. Лопáта, Spatel,

m.; 2) Schulterblatt, *n.* (scapula); 3)

unreife, dah. dünne spatelförmige Schote.

Лопáтковáтий, *a.* schaufel-, spatel-

förmig; [bemerkung vom J. 1859, Gr. 35.

Лопáтковий пóмír, Grundboden-

Лопáткувати, *v. a.* кóбу mit der

мантáчка (лопáтка) abziehen.

Лопáтоборóдний, *a.* Мор mit schau-

feldförmigem Bart.

Лóпець, -нця, *m.* в. Кáйна II.

Лопíник, *m.* N. в. Bergea.

Лопíт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* Lärm, *m.*

Лопíтáвий, *a.* polternd, lärmend,

schallend, Зар.

Лопкана, *n.* das Klappern.

Лопкати, *v. n.* крильмá mit den

Flügeln schlagen, rauschen.

Лопкáй, *a.* beissend, reissend.

Лопнути, лопнути P. I 63 в. Лó-

пати 2). [Лапацон?

Лопотáн, *m.* II. n. 9. в. Лепетун?

Лопотáти, *v. a.* в. Лопати 1).

Лопотун, *m.* в. Лепетень.

Лоптáти, *v. n.* лоптáть в голові,

в чолі & vom starken reissenden Kopf

weh, reissen; 2) jucken, У.

Лоптáчка, *f.* das Jucken, Reissen.

Лопунка, *f.* Fingerkoralle. *f.* (Lo-

лпур, *m.* в. Лóбур. [bularia).

Лопу́х, лопушáк, Ст. *m.* лопушá-

на, *f.* Klette, *f.* (*Arctium lappa*); *adj.*

лопушóвий, лопушáний aus d. K.

Лопуцьок, -цька, *m.* III. II. 89.

Art Pflze, Unkraut.

Лопуше, *n. coll.* Kletten, *pl.*; 2) mit

K. bewachsene Stellen.

Лопушáнв, *n. coll.* Klettenblätter, *pl.*

Лопушáнк, *m.* Klettennkrut, *n.*;

2) Wasserklette, *n.* (*Petasites affo.*); 3)

— водняий. Seerose, *f.* (*Nymphaea alba*).

Льóри, *pl. engl.* Lowry, Lowries (offe-

ne Waggons), *pl.* [Iorgnieren.

Льóрнетувáти, *v. a.* Iorgnetieren.

Лось, *m.* Elenthier, *n.* Elch, Selch,

m. (*Cervus alces*). [Loszettel).

Льóс, *m.* Los, *n.* (v. Wertpapier, v.

I. Лоск. *m.* Schimmer, *m.* Ил.; 2) в.

Лощня ГШ. [тер, *n.* Фр.

II. Лоск. *m.* Knall, Schall, *m.* Gepol-

Лоскати, *v. n.* knallen; schmalzen.

Лоскир, *m.* (-áра -áра *f.*) в. Лоскир.

Лоскíт, -оту, *m.* Gepolter, *n.* [Пол.

Лоскóвий кóбáлт, Glanzkobalt, *m.*

Лоском. *adv.* лежáти in hellen Hau-

fen liegen, brach, wüste, darnieder lie-

gen, *vgl.* Глóском.

Лоскотáрка, Щог. лоскотница Ч.

I. 206. лоскотух Ч. III. 187 die Kit-

zelnde, в. Мáвка, русáлка.

Лоскотáти, (лоскóчу, -бчеш) *v. a.*

kitzeln Пол. I 128. [reisbar.

Лоскотно, *adv.* kitzlich, kitzeln,

Лоснíти, *v. n.* glänzen, schimmern,

(B.); лоснáчий, *a.* schillernd, Пол.

Лоснáк, *m.* Glimmer, *m.*

Лоснáнка, *f.* Blende, *f.* Пол.

Льóсóванв, *n.* das Ziehen des Lo-

ses, Verlosung, *f.* Терм.

Лосьóвий, *a.* des Elenthieres, aus

dessen Haut, Ч. III. 289.

Лосóсь, *m.* Lachs, *m.* (*Salmo salar*);

лососéвi, Laohsartige, *pl.* (*Salmonoidei*).

Лососíна, *f.* Lachsfleisch, *n.*

Лостун, *m.* N. в. лонáна und e.

Berges; 2) Nbf. des Чéремóш ч.

Лосувáти, *v. a.* lösen, verlosen.

Лосунь, *m.* Пар. в. Лось.

Лосуня, *f.* в. Кóльчáк л.

Лотáва, *f.* в. Отáва.

Лотáн, *m.* Ranunculus ficaria.

Лотáтень, лóтáш, *m.* Dotterblu-

me, *f.* (*Caltha palustris*).

Льотєрия, *f.* Lottospiel, *n.*

Лотик, -оку м. Лотки. [fel; Rinne, f. Лотка, f. P.I. 101. II. 184 Mulde, Schauh. Лотка, f. Laufkugel, Rehpst, f. Лотбана, (лкт-). н. das Löthen. Лотвий, а. löthig, Пар. в. Лутвий. Лотбка. т. f. Оц. §. 43. в. Лоточьяголова.

Лотки, pl. Gerinne, Mühlgerinne, н. * vso на свої — immer seinen eigenen Vortheil im Auge habend.

Лотос пшшый, indische Seerose, (Nelumbium speciosum).

Лоточьяголова. т. f. Kopfquäler, Quengler, Peiniger, m.

Лотчина, f. Flussbett, n.

Лотчити, в. а. голову комуś jmdn quälen, plagen.

Лотшити. в. а. §. vergeuden Gr. 23. I. Лох, т. Elaeagnus hortensis.

II. Лох, т. Schrecken, т.; 2) Begierde, f.; 3) pl. лохи tolle Streiche.

Лох, т. unterirdisches Loch, -e Gru- Лох, f. Sau, f. [be, Keller, т.

Лоханя, f. Becken, Waschbecken, т. Лохати, лошати, в. а. в. Полхати, полшити; 2) kitzeln; 3) в. м. schlucken, sohluchzen; — за чим, und — ся в. Лох- нути. [т. Пар.

Лохачка. (-анка), f. Kitzel; Kitzler, Лохина, f. Trunkelbeere, f. (Vaccinium uliginosum).

Лохлявий, а. в. Полохлявий.

Лохман, лохматы etc. в. Лахман etc.

Лохматний, а. lumpig, zerrissen.

Лохний, а. begehrend, gierig; 2) bang; мені лохно es ist mir bange.

Лохник. т. (-иця, f.) gieriger, hab- сүchtig Menach, ГШ.

Лохнути, в. н. (за чим wornach) lechzen, schmachten; hungern; sich sehnen; verschmachten Мх. TP. 51; 2) Ban- gigkeit, lange Weile haben; лохне ми ся

Лохня, f. Gier, f. [es ist mir bange.

Лотман, т. Lotsmann, Lotse, т.

Лотця, f. wilder Lattich, (Laotua scariola) Вол. [Füllen, н. Füllchen, н.

Лоща. -ати; (d. лощатко), н. Fohlen, Лощак, лошук, ш. junges männliches Pferd.

Лощачка, лошачья, f. Stutfüllen, н.

Льошка, дит., льошяско, ауд. f. в. Льоха.

Лощун, т. Pferd, н. (Фр.).

Лощати, в. н. М. II. 159 leuchten, glänzen. [Appretur, f. ГШ.

Лощена, н. das Polieren, Glätten; Лощина, f. Lichtung in e. Walde, f. в. Полянка. [кно — appretieren.

Лощити, в. а. polieren, glätten; су- Лощк, т. в. Лощк 2).

Льоальний, а. loyal.

Льоальність, -ости f. Loyalität, f. Лоаный, лоаный, а. Пар. в. Ло- аный.

Лоаня, (d. лоанчка), f. Talgkerze, f.

Луб, т. coll. луб, луба. н. Baumrin- de, f. Bast, н. (als dickere Rinden- schicht); 2) Hakenstück, -leder im Stiefel.

Лубин, т. Feig-, Wolfsbohne, f. (Lu- pinus).

Лубкий, а. steif, stark. [ptogaster).

Лубник, т. Splintkäfer, т. (Еско- Лубоватий, а. bastähnlich, В.

Лубовий, лубный, а. aus Bast, basten.

Лубод. т. еснак — Kieferzweig- Bastkäfer, т. (Hylesinus piniperda).

Лубок. -бк, т. дит. в.; Луб; klei- nes Brettchen zum Osterpiel der Bur- schen geh. Кол. I. 190; бати лубка

Ш. I. 2. 28. Art Spiel bei einer Tod- tenfeier; 2) * Leiche, f.; 3) лубком adv. — кашу сварити dicht, stark.

I. Луг, т. Lauge, f. в. Золá.

II. Луг, т. Wiesenland an den Flüs- sen; н. Ufertrift, f. Ufergebüsch, н. Au, f.; 2) rechter Nbf. des Бур.

Лугак. джмль — т. Wiesenhum- mel, т. (Bombus pratorum).

Лугар, (d. лугарик), т. Buschläu- fer, Wegelagerer, Räuber Рч. 51. [sein.

Лугарювати. в. н. (в лугі) лугар

Луговий, а. vom луг II. mit hoch- begraseten Auen. [Луг I.

I. Луговина, f. Пол. Lauge, f. в.

II. Луговина, f. в. Луг II. Fluss- ebene, Au am Flusse, f. C. I. 215;

2) Art stärkere Korb-, Uferweide zum Zaungeflecht dienend.

Лудá, f. Schuppe auf den Augen, f. Ш. II. 34. 70 vgl. Пáлуди; 2) Blend- werk, Пар. Lockwerk, Фр. n; trügerischer Schein, Trugbild, н. Deckmantel, т.

Лудан, т. Anzug, т. stattliches Kleid; жупани-лудани Рч. 85 aus glän- zendem Stoff; mit Gold reich gesticktes Unterkleid; 2) Sattel, т. Rüstzeug, н.

Зан. Вер. I. 8. [stücke, pl. Kleidung, f. Лудина, f. лудина. (В.), н. Kleidung- Лудина, f. Lockreise, f. Köder, т.

Лудити, в. а. locken, ködern, чим; täuschen, berücken: другому гудити

а собі лудити (beim listigen Kaufe).

Лудиця, f. в. Вудка. фдиця.

Лудник, т. Allium fallax, В.

Лудова. f. N. e. полонина и. e. Berges.

Лудовець, -вця т. Nbf. des Че- ремош ч.

Лужа, f. в. Калужа, (Фр.).

I. Лужина, f. Пол. в. Луговина I.

II. Лужина, (d. лужинчка А. Д. I. 301) в. Луг II., луговина II.

Лужко, d. луженько, н. в. Лижко.

Лужна сіль, Alkali, н. ГШ.

Лужок, -жк, а. дит. в. Луг II.

Лужати, в. а. knacken, (Nüsse, Sa- mereien etc.) Л. 123 Пол. III. 1.

Лужкий, с. а. т. Nbf. des Черемош б.

I. Лук, т. Knoblauch, т.; 2) Zwiebel, f.

II. Лук, т. Bogen, т. Armbrust, f. стріляти в лука mit dem B. schiessen;

2) Flutschbogen; 3) Wasserfall im Bo- gen schiessend, Пар.; Bogenkrümmung, f.; ити лүком sich krümmen.

Лукá, Лукáч, (-аш), т. Lucas.

Лүка, f. C. I. 185 Krümmung, f. Bug, т. лүку дати K. machen, sich krümmen.

Лукá, f. Wiese, f. Thal, н.

Лукáвець, -вця, лукáвник, т. Бó- sewicht, т. в. d. f.

Лукáвий, а. arglistig, tückisch, böse, schadenfroh, hämisch, sohnöde; 2) Teu- fel, т.; 3) W. (I. II. 61) gierig, begierig.

Лукáвити, в. н. в. ким III. I. 340 listig handeln, zu betrügen suchen, sich freundlich stellen; tückisch, treulos vor- gehen; 2) в. Чарувати.

Лүкавиця, f. Nbf. der Лүква.

Лукáвувати, в. н. с. Лукáвити, Рч.

Лукáвство, н. Arglist, Tücke, f. schönödes Verfahren.

Лукáморя, РС. (82) IX. 451 в. Лукóморе.

Лукáр, т. Пар. в. Лүчник.

Лукáтий, а. чеснák mit grossen Zwiebeln (вудц).

Лукáч, т. linker Nbf. der Рáбниця.

Лукéрка, f. в. Ликéрия.

Лүки, pl. junge bastliefernde Linden.

Лүкич, т. des Lucas Sohn.

Луківка, f. дуліста zweiblättrige Meerzwiebel, (Scilla bifolia) В.

Лукіян, т. Luicianus.

Лүкно, н. † Bibernest, н.

Луковатий, лүковий, СМ. а. Во- ген-, bogenförmig; Лукóвте s. а. н. (бэ- ро) See im Stromgebiete der Самáра, т.

Луковина, f. Лев. Krümme, f. Bug, т.

Луковіяця, f. Knoblauchschwamm, т. (Agaricus alliatus), Вол.; 2) в. Лук I.

Лукомбр, т. Art Balgpilz: Rhizocto- pia, Вол.

Лукомбрé, н. Meerbusen, т. Bucht, f. Hafen, т. Ф.; fabelh. Bein. des Meeres Ч. I. 1.

Лукопоща, f. ГШ. Bogenfläche, f.

Лукувати ся, sich krümmen: коні лүкують ся — eine grosse Last ziehend.

Лулүкати, в. а. ein eigenthümliches Getöse von sich geben: совá, лé- лүт etc. (В.).

Лулүс, ит. vom jähen Stürzen, vom wüchtigem Schlagen etc. Оз. 217.

Лун, т. Зэ. лунь. лунá, f. лүно

н. У. Пар. Reflex des Lichtes od. des Schal- les: Gegenschein, Widerschein, Abglanz, т. Róthe, f.; b) Wiederhall; Nachhall, т.

Лунь, т. Weihe, f. (Circus); 2) Bus- sard, т. (Buteo), Пол. II. 7.

Лунáвий, а. mit Augenstar behaf- tet; 2) kurzsichtig. [Лун б)

Лунáне, н. См. das Wiederhallen, в.

Лунáти, в. н. und — ся Зэ. лунá- ти ся TP. 99 Abglanz wiedergeben; б) wiederhallen.

Лунчák, т. Widder vom vorigen Jahre, einjähriger W. (Фр.) vgl. Лони.

Лүччина, (-щана, f. -ине, н.) vom vorigem Jahre, z. В. Neu etc.

Лүня, f. в. Клүня.

Лүпа, f. в. Лүшпá, лупáна.

Лупáк, т. в. Лупéць; 2) grobe Spillese.

Лупáковатий, а. schiefzig.

Лупáльний, а. spaltbar, spáthig, Пол.

Лүпанé, н. Spaltung, f.

Лүпаніяця, f. Holzblock, т.

Лүпати, в. а. spalten, brechen.

Лүпати, в. н. очима glotzen, gaffen.

Лупáтий, а. Н. 279. брехня — чо- ловик? [бер, т.

Лупéжник, т. Зэ. Freibeuter, Рáу- Лупéй, лупіж, т. Eichelmaus, f. (Myoxus nitela).

Лүпéнь, т. Stoss, Schlag; Streich,

т. (лупня вадати, дістати).
 Лупесати, *v. a.* abschälen.
 Лупесання, *n. coll.* Abfälle beim Abschälen, *pl.*
 Лупець. -пця, *Пол.*; лупок, -пка, *Вол. т.* Schiefer, *m.* schieferiges Gestein; *adj.* лупцевий.
 Лупина, (*d.* -йнка), *f.* лупине, *n. coll.* Schale, Hülse, Haut, *f.*; 2) Лупинка.
 Лупиніс, *v.* Ломиніс. [*N. e.* Berges.
 Лупіяти, *v. a.* abschälen, abhülsen; abschaben; schinden, abdecken, abhäuten; *—
 зуби die Zähne beim Lachen fletschen.
 Лупіак, *f. coll.* abgerindete Holzstücke; 2) —; лупіство Abdeckerei, *f. Пар.*
 Лупій, *m.* Abdecker; *Leuteschinder, *m.*
 Лупійка, *f.* Abdeckersweib, *n.*
 Лупіівка, *f.* Wohnung e. Abdeckers, Abdeckerei, *f. Пар.*
 Лупініатий, *a.* iülsig, schalig; —
 капцета vielschalig, grossblättrig.
 Лупірка, *f.* kleinere Abramis blicca.
 Лупіт, -оту. Schlägererei, *f.*
 Лупка, *f. dim. v.* Лупа; abgeschabte, abgetragene Mütze (strumpfähnlich zum Aufstülpen), (*Фр.*).
 Лупкати, *v. n.* von der Sense: an dünnerer Stelle sich biegen; лупкавка, *f. v.* e. solche Sense v. Лускавка 1).
 Лупкий, лупливий, лупний, *a. Пол.* spaltbar. [*den.* Abhäuten.
 Луплене, *n.* das Abschälen, Abrin-
 Луплівість, лупність, -ости, *f. Пол.* Spaltbarkeit, *f.*
 Лупністий, *a. v.* Лупністий.
 Лупнути, *v. a.* derb schlagen, stossen; 2) *v.* Лупнати (очіма).
 Лупур, *m. Vein.* des Wolfes.
 Лупцювати, лупшакувати, *v. n.* mit Gepolter dreinschlagen.
 Лупак, *m. coll.* Schindvieh, *n.*
 Лупар, *m.* Abdecker, *m.*
 Лув, лув! *int.* beim heftigen Schlagen.
 Лув, *m. Пар.* Wiederhall, Nachhall, *m.*
 Луск, лускит, -оту, *m.* Gepolter, Geknaok, *n.*
 Луска, *f.* Schale, Hülse; Schuppe, *f.*
 Лускавець, -вця, *m.* Schafthalm, *m.* (Equisetum).
 Лускавий, *a.* ablösbar, *B.*
 Лускавка, *f.* Sense mit ungleich abgearbeitetem polirten (Klinge), die leicht springt; 2) Knallbüschel am Ende

der Peitsche, *m.*
 Лусканець, -нця, *f.* Nuss, welche schon als ganz reif aus dem Hüllkeloh sich selbst herausfällt. [*pig.*
 Лускатий, лусковатий, *a.* schup-
 Лускач, *m.* Nussheber, *m.* (Corvus caryocot). [*(Abramis blicca).*
 Лукяр, *m.* Blioke, *f.* Güster, *m.*
 Лусковець, -вця, Schuppenthier, *n.* (Manis); 2) — юрнік, лусківнік, Schuppenwurz, *f.* (Lathraea squam.).
 Лусковіяця, *f.* Borstenschwanz, *m.* (Lepisma). *Пол.*
 Лускогорік, лускоорік, *m. v.* Лускяч; 2) Siebenschläfer, *m.* (Myoxoglis); 3) *d.* лускоорішок, -шка, *m.* Haselmaus, *f.* (M. avellanarius).
 Лускодерев, *n.* Schuppenbaum, *m.* (Lepidodendron). [*pl.* (Lepidoptera).
 Лускокрільці, *pl.* Schuppenflügler,
 Лусна, *f.* Ausbreitung des Schalles, *f.* Nachhall, *m.* Kst. *v.* Луня.
 Лусніця, *f. v.* Agave americana.
 Луснути, *v. a.* derb einschlagen; 2) bersten. [*chen, n.*
 Лусочка, *f. dim. v.* Луска, Schüpp-
 Лусочок, -чка, *m.* Schuppenthierchen, *n.* (Lepidella).
 Луста, — хліба, (*d.* лустка, лусточка), *f.* Brotschnitte, *f. Ч.* III. 121. *Пом.* II. 4; dünne Schicht *Лесв.*
 Лусткий, *a.* aus Schichten bestehend, blättrig, aderig, *Лесв.*
 I. Лут, *m.* Loth, *n.* = 175019 Dekagr.
 II. Лут, (*d.* лутик), *m.* Gerte, *f.*; 2) *v.* Лупина 2), *Пом.* II. 4.
 Лутава, *f. v.* Лотана.
 Лутавий, *a.* hartnäckig; 2) dumm.
 Луте, *n. coll.* Weidenzweige, -ruthen, *pl.*; 2) Lindenbast, *m.*
 Лутяга, *f.* Melde *f.* (Atriplex).
 Лутяна, *f.* Korbweide, *f.* (Salix viminalis); 2) Lindenbast, *m.*
 Лутка, *m.* Taucher, *m.* (Mergus serrator); 2) Wasserjungfer, *m.* (Agrion virgo); 3) Thür, Fensterstock, *m.*
 Лутівий, *a.* ein Loth wiegend.
 Лутбса, *f. n.* e. колоніяна.
 Лутфар, *m.* Temnodon saltator.
 Луць, *m.* Lucas; Луцько, Lucia-
 нус; Луцьке, *n.* Луцк, *m.* St. Łuck.
 Луцак, *m.* † Priester der in Луцк studierte.

Луцага, *f. v.* Лутяга; Spinat, *m.*
 Луч, *m.* Strahl, Lichtstrahl *m.* III I. 342.
 Луча, кудя — *Кс.* (82) IV. 171
 aufs Gerathewohl, blindlings.
 Лучай, *m.* Гол. *v.* Случай.
 Лучакя, *pl.* Strahlthiere, *pl.* (Radiata).
 Лучати ся, *v.* Лучити 4).
 Лучатка, *f.* Zwergflachs, *m.* (Radiola millegana).
 Лучба, *f.* Verbindung, Communication, *f.* Verkehr, *m. V.*; 2) Chemie, *f.* *Вол. Пар.* [(Chara foetida).
 Лучва, *f.* вонюча, Armleuchter, *m.*
 Лучбоний, *a.* chemisch, *Пар.*
 Лучбник, *m.* Chemiker, *m.*
 Лучба кість, Vorarmbein, *n. v.*
 Лучевець, -вця, *m.* Strahlstein, *m.* *Вол.* [*Лукя Wiese. f.*
 I. Лучейка, (-енька), *f. dim. v.*
 II. Лучейка, *f. R.* 108 *v.* Лук I, Lauch, *m.*
 Лучен, лучний, *a. v.* Влучен.
 Лучеса, (-еша), *f. Nbf.* der Двіна.
 Лучий, *a. Пом.* II. 9. *v.* Лучший.
 Лучина, (*d.* -йнка) *f.* Splesse, Schlei-
 se, *f.* Kienbran, den man auf dem Land zum Leuchten brennt; 2) *N. e.* Berges.
 Лучістий, *a.* strahlend, *Пол. Кж.*;
 gestrahlt, *B. pl.* лучісти Strahlthiere, *pl.* (Radiata); *b)* Doldentraubige (Corymbiferae) *B.*
 Лучістість, -ости, *f.* Strahlung, *f.*
 Лучіти, *v. a.* когб *Н.* 37 auf jmdn zielen, — на щось *Ч.* V. 3 auf etw. zielen, nach etw. trachten; treffen, an-
 treffen; 2) verbinden, vereinigen, ver-
 einen; 3) *v. n.* — під дощ *Гм.* 80 knapp vor dem Regenwetter womit (в чим)
 treffen; 4) — ся sich (gelegentlich)
 treffen *Кж.* 28, vorkommen, sich ereig-
 nen (кому, в ким).
 Лучиця, *f. v.* Луча.
 I. Лучка, *f. v.* Силанна; 2) *Nbf.* des
 II. Лучка, *m. dim.* Ч. V. 409 *v.* Луцк.
 Лучковий, *a.* bogenförmig, *См.*
 Лучна, *f.* Fugenseite, Fugenseite,
 Лучний, *a.* sicher, *v.* treffend. 2)
 Wiesen, потік *dh* die Wiese, (лукя)
 fließend. [*схитце, m.*
 Лучник, *m.* Bogenschütze, Armbrust
 Лучніця, (-шн-), *f.* Kien, Kienholz,
 n. Kienfackel, *f. v.* Лучина 1) *Вол. (B.).*
 Лучок, -чка, *m. v.* Лук II.; — па-

перу Bogen Papier. [tüchtiger werden.
 Луччати, лучшати, *v. n.* besser,
 Луччий, лучший, *a.* лучше, *adv.*
 compar. zu Добрий, besser, lieber.
 Лупна, лупняка, лупняна,
 лупняна, *f.* лупня, *n. coll.* луп-
 пак, *m.* Hülsen, (legumen) *f. v.* Лупина;
 2) лупок *v.* Луцк 2).
 Лупнаковати, *pl.* Hülsenpflanzen,
pl. (Leguminosae).
 Луц, *m.* Spitzblatter, Schuppe, *f.*; 2)
v. Косторгя; 3) Klappertopf, klingender
 Hans (Rhinanthus major).
 Луцак, *m.* Fruchtbecher, *m.* Frucht-
 hülle, *f. B.*; 2) *v.* Лускавець.
 Луцаковати, *pl.* Nafphen-, Be-
 cherfrüchtler, *pl.* (Cupuliferae).
 Луцяти, *v. a.* aushülsen, krüllen
 (Erbsen etc.); 2) knaoken; 3) *v. n. P.*
 I. 145 knallen, dröhnen.
 Луциця, *f. Ч.* IV. 369 *v.* Луска.
 Луща, *n.* zurückstrahlendes Licht,
vgl. Ильце.
 Люб, *m.* до любви wie es lieb ist,
 nach dem Sinn, genehm, *См.*
 Люба, *f.* Liebe, *f.*; люба, *a. f.* моя
 люба! meine Liebe! *m.* Geliebte!
 Любанка, любаска, *Gr.* 22. Geliebte, *f.*
 Любаня, *f. N. e.* Berges.
 Любас, любасок, -ска, *m.* Buhle,
 Geliebte; Galant; 2) Beschäler, *m. (B.).*
 Любасний, *a.* Liebes, *Кж.* 407.
 Любасник, *m.* Liebhaber, *m.*
 Любастрівий, *a. П.* aus Alabaster.
 Любати, *v. a.* liebeln, herzen.
 Любачівка, *f.* rechter Nbf. des Сян.
 Любашка, *f.* Buhle, Maitresse, *f. Пар.*;
 2) *pl.* Art Pflaumen. [*süchtig, Пар.*
 Любашний, *a.* nur *фет.* *a.* manns-
 Любашність, -ости *f.* Mannsucht,
f. Пар. [—но in Liebe, lieb *Га.* I. 75.
 Любаний, *a.* lieb, geliebt; *adv.*
 Любачівка, -вця, *m.* der Geliebte; Lieb-
 haber, *m.* *Пол.* III. 422; до чогось *L.*
 von *Гм.* 22; 2) *v.* Любаст, *Пар.* [*folia.*
 Любачівка, *f.* rechts, rechts und lati-
 Любавий, *a.* lieblich, lebenswürdig;
 geliebt, lieb, trägt; der Geliebte *M.* II. 131.
 Любавний, *m.* переспірач *В.* Wiesen-
 Wachtelweizen, *m.* (Melampyrum prat.).
 Любий, (*d.* любенький), люб., *Кж.*
a. lieb, geliebt; lebenswürdig; 2) lieb-
 lich, angenehm, einladend; freundlich;

-а година liebliches Wetter; s. a. m. der Geliebte, f. любба die Geliebte; adv. люббо, люббёнько.

Любб-мене, n. Vergissmeinnicht, n. (Myosotis); 2) Knabenkraut, n. (Orchis morio); 3) —, любб мене-не-по-каны, Wald-Platterbse, f. (Lathyrus silv.); 4) Liebestrank, m.

Любб-мець, -мця, m. Liebling, Günstling, Favorit, m. люббмиця, f. Пар. Favoritin, f.

Люббмиий, a. s. Люббий 1).

Люббист(-исть), люббисток, -тка, m. (люббистина, f. Ме. 130) Liebstöckel, m. (Levisticum offic.).

Люббистно, adv. lieblich, liebeserfüllt.

Люббитель, m. -елька, f. Liebhaber, Freund, Amateur, m. -ин, f. III. II. 241.

Люббительво, adv. innig, herzlich.

Люббяти, v. a. lieben; gern haben;

— собі щось an etw. Gefallen finden, Vorliebe, Neigung wozu haben; — ся sich (einander) —; b) — ся комусь jmdm gefallen; impers. любить ся комусь щось es thut jmdm etw. wohl, gut, bekommt g. schmeckt gut.

Люббйш, m. Geliebte, Buhle, m. Зар. adj. люббйшний liebenswürdig, lieblich, Зар.

Люббйще, n. Б. (Пр. VI. 3) a. Люббймець.

Люббйна, f. Nbf. des Прут.

Люббисенький, a. der Theuerste;

2) люббисько, люббисенько adv. (a. Люббйш, -бо), sehr leicht, recht wohl.

Люббисть, -ости, f. s. Люббв; до-ости Кч. 85 nach Gefallen; 2) Lieblichkeit, Holdseligkeit, Anmuth, f. holdes Wesen.

Люббка, f. (Ф. люббо люббий, m.) die (der) Herzensgeliebte, Liebchen, n.; 2) — любба, (Люббв) Eigenn. 'Ауапу;

3) люббка, v. Люббжа; 4) Sumpfwurz, f. (Eripractis atrogubens); 5) pl. Orchis militaris.

Любблята, любблята pl. (meine) Lieben.

Люббляти, v. a. belieben, sich gefallen lassen, gerne haben Кч. 353.

Люббо, adv. v. Люббий.

Люббв, f. Liebe, f. до люббви lieb.

Люббване, n. herzliche Aufwartung, das Kosen; 2) Vergnügen. Ergötzen, n. Freude und Lust, f. V. [mageres Fleisch.

Люббвий, a. ё-мисо. любоввина, f.

Люббвйнки, pl. Не. Liebschaften, pl.

Люббвйця, f. K. Alraun, m. (Atro-

pa mandragora). [m. „Flamme“, f.

Люббвйце, n. Gegenstand der Liebe,

Люббвйш, a. voll Liebe, liebevoll; Liebes.

Люббвйник, m. Др. с. 294 der Ge-

liebte, Buhle, m.; 2) W. s. Люббитель.

Люббвйница, f. v. Коханка.

Люббвйность, -ости, f. Liebe, f. Lie-

besverhältnis, n. Зар. II. 118.

Люббвйня, n. K. Unzucht, f.

Люббвйнка, m. M. II. 117 der

Wissbegierige, Neugierige, Naseweise.

Люббвйка, люббонька, f. (-ко, m.),

Liebohen, Herzohen, n. (B.).

Люббвйдр, m. III. I. 179 Weisheits-

freund, Philosoph, m.

Люббвйшый, a. wohlduftend, Пу.

Люббвйшый, a. MIII. neugierig,

wissbegierig.

Люббвйшый, a. Ф. liebevoll.

Люббвйшый, a. K. wohlgefäl-

lig, willkommen. [Люббвй etc.

Люббвйшый, pl. люббвйшый, K. etc. v.

Люббвйшый, pl. Liebe, Liebeswonne, f.

Liebesäusserungen, pl.; 2) Annehmlich-

keiten, Ergötlichkeiten, Genüsse, pl. T.

Люббвйшый, a. Зар. Liebes-, lieb-

kosend; von Liebe eingegeben; adv.

-но, люббешко, Др. с. 298 v. Люббо.

Люббвйшый, f. Röthel, m. [rubrica]. Вол.

Люббвйшый, n. Liebschaft, f.

Люббвйшый, v. n. P. I. 161 und —

ся, чим, в чим, woran Freude, Verg-

nügen finden, sich woran ergötzen. er-

freuen, seine Lust haben, собі в чим;

2) v. a. lieben, (Фр.) Herzen.

Люббвйшый, -ушенька, m. -ушенька,

f. люббвйшый, f. Га. I. 109 v. Люббвй-

ка, der (die) liebste.

Люббвйшый, f. s. Люббвйшый Ч. I. 82.

Люббвйшый, m. dim. der Geliebte. [silv.).

Люббвйшый, m. Engelwurz, f. (Angelica)

Люббвйшый, m. gew. pl. люббвйшый Liebes-

trank, m.

Люббвйшый, a. v. Люббвйшый, Кв. 46

комф, lieb, geliebt; lieblich, liebenswür-

dig, willkommen; adv. in Liebe (-блй-

Ко. 308) freundlich, liebreich. [hören.

Люббвйшый, v. n. Pic. schweigend zu-

Люббвйшый, g. люда, m. coll. Volk, n.

Люббвйшый, pl. (d. люденьки, -ень-

кове), Menschen; Leute, pl; *вйшый

на люда zu einem selbständigen, orden-

tlichen Menschen bringen; вришати ко-

го в людьмй jmdn verheiraten; жежи.

sa pro lude öffentlich; люде мають

ва за люди die achtbaren Leute (die

Weit) achten euch (als anständige Leute);

2) N. des Buchstabens L. [Weltlichen, pl.

Людйя, m. pl. прбстй — IG. Bauern; die

Людйя, f. schlichter, gutmüthiger

Mensch; 2) pfiffiger, verschnittener

Mensch. Людйяска, людйяца, pl. aug. H. 49

(böse) Leute. [dim. s. Люде, Leuten, pl.

Людкй, Ч. III. 109. людквйшый, pl.

Людквйшый, (людквйшый Пар.) a. men-

schenvoll, volkreich, stark bevölkert, st.

besucht.

Людквйшый, -ости, f. Bevölkerung,

Population, Einwohnerschaft, f. Einwoh-

ner, pl. K.

Людквйшый, n. v. Полюдквйшый, K.

Людквйшый, f. Demokratie, f. Пар.

Людквйшый, m. Demokrat, m.;

людквйшый, a. demokratisch.

Людквйшый, a. Пар. v. Людквйшый.

Людквйшый, -дця, m. Кл. Volks-

herrscher, m.

Людквйшый, K. людоидный, a.

menschenfressend, verzehrend, IG.

Людквйшый, a. Кл. menschen-,

volksnährend.

Людоид, m. (людоидка, f. Ч. II. 85),

Menschenfresser, m. -in, f. Cannibale,

m. adj. людоидский K. cannibalisch.

Людоидство, n. Menschenvernich-

tung, Tyrannei, f. [f. (Mandragora offic.).

Людоидство, m. K. V. Alraunwurz,

Людоидство, m. Menschenräuber, m. K.

Людоидство, a. menschenfreund-

lich. [dlich.

Людоидство, a. U. volksfreund-

lich, m. Menschenvertilger,

-feind, m. III. II. 63.

Людоидство, m. Menschenmörder, m.

Людоидство, a. männerberühmt,

heldenreich, -e Запороже.

Людквйшый, a. Menschen-, der Men-

schen, der Leute, der Welt; der Ge-

meinde, -a область Epidemie, Cholera,

f. Ос. (62) VI. 59; 2) menschlich; 3)

v. Людквйшый; adv. по-людски wie es

ehrlichen, soliden Leuten ziemt, wie es

sein soll.

Людквйшый, -ости, f. Menschheit, f.;

2) Menschlichkeit, Menschenfreundlich-

keit, f. K. [2) v. Людквйшый Под.

Людство, n. Menschheit, f. У. Зар.;

Людквйшый, a. menschlich, menschen-

freundlich, human, leutselig; glimpflich,

sohörend.

Людквйшый, -ости, f. Menschlich-

keit, Menschenfreundlichkeit; Humanität;

Leutseligkeit, f. rücksichtsvolle Be-

handlung. [вом ходити lose, frei gehen.

Люв, m. freier Baum, f. Platz; лю-

взвйшый, a. lose, frei, Наа.

Лювзвйшый, a. einander ablösen;

вйзвйшый geht auf die eine Seite,

glitscht ab; 2) v. a. v. Полювзвйшый.

Лювзвйшый, f. Süßholz, n. (Gly-

cyrhiza glabra); 2) Lakritzensaft, Bären-

zucker, m; 3) Caragana frutescens.

Лювзвйшый, лювквйшый, Пар. m. Та-

бак-, Pfeifenraucher, m. H. 247; 2)

Pfeifenfabrikant, m.

Лювзвйшый, m. vom (zum) Einlullen.

Лювзвйшый, K. лювзвйшый, v. a. v.

Колицяги, lullen; 2) v. n. schlummern.

I. Лювзвйшый, лювзвйшый, f. s. Колицяга;

2) weibl. Scham Ч. V. 143.

II. Лювзвйшый, (d. лювзвйшый), f. Pfeife

zum Rauchen; 2) Bremse, f. начепнати

лювзвйшый коневй ein Pferd bremsen.

Лювзвйшый, лювзвйшый, m. s. Пймяця. [sehen.

Лювзвйшый, v. n. ВЕ. riesseln, rau-

chen; 2) v. n. Nachtkerze, Ranzel,

f. (Oenothera biennis), В.

Лювзвйшый, m. Lunte, f.

Лювзвйшый, v. n. plötzlich u. stark gies-

sen, herabströmen, riesseln.

Лювзвйшый, f. schlechtes Getränk: Kafee &

Лювзвйшый, f. Art Seidenstoff; adj.

лювзвйшый, лювзвйшый, seiden.

Лювзвйшый, f. Grimm, Ingrim, m. Grim-

migkeit, f; 2) grimmige, frostige, eisi-

ge Kälte. [der Byf.

Лювзвйшый, f. N. e. Berges; 2) nördl. Nbf.

Лювзвйшый, Ф. (P. X. 136) лювзвйшый, m.

grimmiger Mensch, Wütherich, m.

Лювзвйшый, -шня, m. Лювзвйшый, s. a. m.

Monat Februar.

Лювзвйшый, -тра, лювзвйшый, m. Luth-

eraner, m. adj. лювзвйшый, лювзвйшый-

ский lutherisch, lutheranisch.

Лювзвйшый, a. grimmig; ergrimmt (на ко-

го); grausam, wild, hart, böse; 2) s. Лювзвйшый.

Лювзвйшый, m. scharfer Hahnenfuss (Ra-

nunculus acris), Вол.

ЛЮТИТИ, *v. a.* jmdn grimmig machen, erbozen; — ся, люти́ти ergrimmen, wüthend sein, heftig zürnen.

ЛЮТИСТЬ, -ости. *f.* Grimmigkeit, Zorneswuth, Grausamkeit, *f.*

ЛЮТНІВІЙ, лютовий, *a.* Februar. Лютніст, *m.* Lautenist, Lautenspieler, *m.* Пар.

ЛЮТОЩІ, *pl. s.* Лють 1). [stillieren, *f.* Лютрівка *f.* Anstalt zum Läutern, De. Лютрове заліще, Fangeisen, *n.* В. Лютрувати, *v. a.* läutern, destillieren. I. Лютувати, *v. n.* III. I. 15 s. Лютити ся, wüthen.

II. Лютувати, *v. a.* löthen.

Люцерна, *f. s.* Равляник.

Лючіна, *f. N. e.* Berges.

Люша, *f. N. e.* Berges. [Füssen, *m.* Люшев, -ева, *m.* Spülzuber auf drei Люшювати ся, herben aber witzigen Wortwechsel mit jmdm führen.

Люшня, *f.* Lüssstock, *m.* Runge, *f.* Пом. II. 16.

Ля, als Einschiesel „halt“ (B).

Лябет, вайти в — in Schulden verfallen, fallit sein.

Лява, *f.* Lava, *n. adv.* ляввий aus L. Лягавий, *a.* -а собака Пол. Vorstehund, Wachtelhund, *m.* (Canis avicularis).

Лягати, (лягю, -аш), *v. n.* sich legen, *v.* niederlegen, *v.* niederlassen; zu liegen kommen, *vgl.* Лічи.

Лягя, *pl.* Ч. II. 183 s. Лягови.

Лягівка, *f.* B. Brütezeit, *f.* [II. 304.

Лягівниця, *f.* Schlafkammer, *f.* Мі.

Лягма, *adv.* s. Лігма.

Лягови, лягови (Фр.), *pl.* Zeit wo man allgemein schlafen geht.

Ляговіти ся, *Кв.* 117 — спати sich schlafen legen.

Ляд, *m.* s. Ляночок.

Ляда, *f.* Laden; Fensterladen; Fensterrahmen, *m.*; 2) oberes Gerüst, der Schlagbaum im Webstuhl, worin das Weberblatt eingelegt wird.

Лядвенець, -нця, *m.* Schotenklee, *m.* (Lotus corniculatus). [sativa) Вол.

Лядвєць, *m.* Futterwioke, *f.* (Vicia

Ляднік, *m.* Art Pflze.

Лядовий, *m.* K. polonisierter u. polnisch gesinnter Rnthene.

Лядувати, *v. n.* K. (Пр. II. 307)

als Pole sich gebahren, polnisch gesinnt sein; лядоване. *n.* K. polnische Gesinnung.

Ляду́нка, *f. g. s.* Лядівниця.

Ляжка, *f.* mittlerer Klee, (Trifolium medium).

Лявкати, *v. n.* *dim.* s. Лягати.

Лявуревий, *a.* lazurblau; лявурівосаній лазурblau, Пол. [stein, *m.*

Лявурок, -рка, *m.* Lazur, Lazur-I. Ляк, *g.* ляку, *m.* Angst, Furcht, *f.* Schrecken, *m.* das Entsetzen.

II. Ляк, *g.* ляку, *m.* Laok, Siegelack, *m.*; 2) — золотій Goldlaok, (Cheiranthus oheiri).

Лякати, *v. n.* ängstigen, schrecken; — ся sich ängstigen, s. fürchten, *v.* entsetzen, Пом. III. 118; ляканий, лякучий *Левч.* *a.* leicht zu erschrecken, scheu; gescheucht.

Лякер, *m.* Lackfirnis, *m.*

Лякерник, *m.* Lackierer, *m.*

Лякерувати, *v. a.* lackieren.

Ляковець, -вця, *m.* червень — Gummilack Schildlaus, *f.* (Coccus laccos).

Лякувати, *v. n.* laxieren, purgieren; лякс, *m.* das Laxieren.

Лякувати, *v. a.* mit Laok verkleben, versiegeln. [re eines Insectes.

Лялечка, *f.* *dim.* s. Лялька; 2) Руп

Лялька, *f.* s. Ляля, Kinderpuppe, *f.* (ein Spielzeug); *adj.* ляльчин, der Puppe.

Ляля, *f.* Ч. III. 23 die Primadonna am Feste gleichen Namens vor dem Georgitage; 2) s. Лялька; 3) * Kind, *n.*

Ляма, (*d.* лямка), *f.* Lahn, Gold-od. Silberlahn; Tresse, *f.*; 2) Gurt, *m.* Seil, *n.* zum Ziehen des Schiffes, des Fischenetzes, *He.*; das Ziehen, Schleppen selbst

C. II. 179. 190; — ляму тягнути *H.* 61. 202; 3) Tragband, *n.*; 4) * терти собі лямку *Кн.* (Пр. VIII. 218) im Amte, bes. im Militär dienen; 5) Lama, *n.* (Auchenia lama).

Лямент, *etc.* s. Лément.

Лямець, -мця, *m.* *Зан.* I. 287 Filz *m.*

Лямівка, *f.* Einfassung, mit Band *etc.* *f.* Ч. V. 1120?

Лямпа, *f.* Lampe, *f.*

Лямпас, *m.* Randstreifen am Tuch, *m.*

Лямпяр, *m.* Lampenmacher, *Пар.*; 2) Laternenanzünder, *m.*

Лямувати, *v. a.* mit Lahn, Tresse,

Band etc. besetzen, einfassen.

Лямус, *m.* gemauerte kleine Vorkammern, Lehmhaus, *n.*

Лямщик, *m.* Handlanger, Arbeiter beim Schiffziehen od. in der Fischerei, *m.*

Ляндра, *f.* grosse, hässliche Landkutsche.

Ляне, *n.* das Giessen, Guss, *m.*

Лянка, *f.* Hemd aus feinem Linnen, *n.*

Ляний, s. Лінний, льняний.

Лянийця, Flachgespinnst (Werg) *n.*

f.; 2) Leindotter, *m.* (Camelina sativa).

s. Иржій. [gelwioke, *f.* (Vicia cracca).

Ляночок, -чка, *m.* горбошок — Vo-

Ляпавка, *f.* s. Хляпавка.

Ляпане, *n.* липанийна, *f.* s. Хляпаняна, Pflsoherei, *f.*

Ляпанець, -нця, ляпас, *m.* Maul-

sohelle, Ohrfeige, *f.* C. I. 150.

Ляпати, ляпнути, *v. a.* s. Хляпати;

* — слово ein ungescheidtes Wort fallen lassen.

Ляпкати, *v. a.* klatschen, klopfen.

Лярва, *f.* liederliches Weib, s. Лярва, Ціс; 2) Larve, *f.*

Лярко, *m.* s. Гилярко. [III. 103.

Лясавці, *pl.* Art Handspiel, Ч.

Ляси, *pl.* Scherzreden; — підпускати

Ко. 14. Lookungen anstellen, ködern, zu bethören suchen; schmunzeln.

Ляск, *m.* das Geklatsch.

Ляскати, *Ст.* ляснути, *v. n.* klatschen; klappen, knallen. (Nachtigall), *m.*

Ляскіт, -оту, *m.* Schall, Schlag, (der

Ляско, *adv.* *Ст.* mit Schall.

Ляскуха, *f.* Ціс. s. Цокотуха.

Ляф, *f.* Gr. 22. Pension, *f.* Gehalt, *m.*

Лях, *m.* Pole, (ляхівка, *f.* s. Ляшка) * ляха біти seine Nothdurft ver-

richten.

Ляхва, ляхова *f.* coll. s. Ляний.

Ляхівський, *Др.* с. 214. *Мог.* ляхонітий, *К.* ляцкий, ляпий, *a.* polnisch.

Ляховка, (-івка), *f.* Stickerei an dem Hemde der Mädchen, *f.* Сб. III. 42; 2) s. Підтеча. [Korb, *m.*

Ляц, *m.* Luts. 155 Gerüststab beim

Лячлвий, *a.* Гум. bange, voll Angst.

Лячний, *a.* ängstlich, bange; мені & лячно (*adv.*) mir & ist bange, ich fürchte mich, ich ängstige mich; 2) furchtbar *Wgr.* 154.

Лячність, -ости. *f.* ГШ. Bangigkeit, *f.* [s. Польща.

Лячиня, ляпиня, *f.* Polenland, *n.*

Ляшеня, -ята, *n.* Polenkind, *n.*

Ляшита, *v. a.* polonisieren.

I. Ляшка, *f.* Polin, *f.*

II. Ляшка, *f.* ungr. s. Фляшка.

Ляшня *f.* coll. die Polen, *pl.* [ger) Pole.

Ляшобк, -шкя, *d.* ляшєнько *m.* (jun-

Ляшуга, ляхуга, ляшиско, (-яшце), *m.* aug. s. Лях.

Ляшувати, s. Бушувати.

I. Лящ, *m.* Blei, Brassen, *m.* (Abramis brama).

II. Лящ, *m.* *Левч.* s. Ляпанець.

Лящати, (-іти), *v. n.* schallen; gellen, kreischen, lärmern.

М.

М, vierzehnter Buchstabe (Miscite).

I. Ма, *st.* Мать (*accus. sgl.*) *Л.* 24. *Оз.* 95.

II. Ма, *st.* Мой *f.* (мія &) *У.* *Оз.* 132.

III. Ма', *st.* Мать *IG.*; 2) in d. Kinderspr. = немá *Оз.* (61) VII. 8. [zulen).

IV. Ма! *st.* Марія! (*vocat.* bei d. Hu

Мабути, (мабіти *Оз.* 47. маботе *Кс.*) *adv.* wahrscheinlich, es kann sein, ist möglich, vielleicht (маа бути). *Оз.* 197. 117.

Мабутий, *a.* Пар. wahrscheinlich.

Мавати, *v. a.* zu haben pflegen *Wgr.* 105. [нупхе, *f.* Пом. III. 58.

Мавка, *f.* Wassernixe, -nymphe; Wald-

Мавок, маюк, -вка, *m.* Kind der мавка, verwandelt aus dem потерча nach 7 Jahren.

Мавра, Мавруня, *f.* Maura.

Мавський, *a.* zu мавка geh.; — великдень der Donnerstag in der Pfingst-

woche. [helf! *Оз.* 94.

Магай-бі! = помагай Біг! Gott

Маглава, *f.* У?

Магнітий, *a.* armselig, dürftig.

Магнітити ся, s. Заносити ся на щось: на дощ.

Магометани, *m.* Mahometaner,

Мохамеданер, -анка, *f.* -ин, *f. adj.* магометанський. [магоно́вий.]

Магонь, *m.* Mahagonibaum, *m. adj.* Маго́ник, *m.* в Бердулець.

Магазін, *m.* Magazin, *n.* магазинівний, *a.* zum M. geh. Magazin.

Магазінер, *m.* Magazineur, *m.* Магазінник, *m.* Magazinarbeiter, *m.*

Магель, ма́оль, -лю, *m.* Mangel, Rolle, *f.*; 2) Brustbaum des Webstuhles, *m.*

Ма́єрка, *f.* (viereckige) Mütze.

Ма́гіка, *f.* Magik, *f.*; *adj.* магічний, magisch.

Ма́гілка, *f.* s. Мандрик, Quargkäse, *m.*

Ма́гістрат, *m.* Magistrat, *m.* (*adj.* магістра́цій); *m.* * — божий, Kirche, *f.* Gr. 23. vgl. Маєста́т. [quēhle, *f.*

Ма́лівний, *m.* Rolltuch, *n.* Roll-Máлівнийця, ма́лірка, *f.* Handmangel, *f.* (die Wäsche).

Ма́ліювати, *v. a.* mangeln, rollen, Ма́ліяр, *m.* Appretierer, *m.* T.

Ма́лінат, *m.* Magnat, *m.* C. I. 56; *adj.* ма́ліна́цій. [*n.* Пол.]

Ма́ліне́ий, ма́лний, *m.* Magnesium, Ма́лінес, ма́лнит, Пол. *m.* Magnet, *m.* *adj.* ма́лінесовий, ма́лінітний, ма́гнетісч, Magnet-.

Ма́лінітвм, *m.* Magnetismus, *m.*

Ма́лінітува́ти, ма́лінесува́ти, *v. a.* magnetisieren.

Ма́ло́ла, *f.* Rind ohne Hörner, *n.*

Ма́су́ра, *f.* N. mehrerer (höheren) Berge, *Wgr.* 178.

Ма́дь, ма́да, *f.* bodenloses Koth.

Ма́джер, (мяжа́р) *m.* Kolben zum Enthüllen der Hirse, *m.* (B.). [ratte, *f.*

Ма́ду́р, *m.* в. Ма́у́р; 2) Wander-Ма́дринець, (ма́нд-). *m.* в. Модринець. [Grasbutter, *f.* Має-с. Ма́йо-.

Ма́євий, *a.* Mai; -е ма́єло Maibutter, Маєста́т, *m.* Dr. c. 51 kirchliches heil. Geräth. [-тку, *m.* в. Ма́йнó.

Ма́ят, ма́ят, *Мі.* II. 189. ма́єток, Ма́єтність, -ости, *f.* Grundeigenthum, Gut, *n.*

Ма́жа, *f.* Frachtwagen, *m.* (der чумаки́ тата́ре &); *adj.* ма́жевий zur *m.* geh.

Ма́жар, *m.* Wagner der ма́жа, *m.* *Ліс.*

Ма́жара, *aug. f.* grosser Wirtschaftswagen, *Лесв.*

Ма́жибре́да, *m.* U. elender Scribler.

Ма́зь, *f.* Theer, *n.* Wagenschmiere, *f.*

Ма́зай, *m.* Пар. Tintenkleckser, *m.*

Ма́зальниця, *f.* He. Arbeiterin bei dem Anwurf der Wände mit Lehm, beim Tünchen.

Ма́зане, *n.* das Streichen, Schmieren.

Ма́занка, *f.* Lehmhütte, *f.*; 2) Schäferhemd in Butter eingekocht; 3) einfaches Osterei.

Ма́зати, (ма́жу, ма́жеш), *v. a.* schmieren, bestreichen: ablöschen, wegweisen, streichen; * streicheln, liebkoosen, verziehen (das Kind) He; ма́заний, *a.* verzärtelt, verzogen; ма́жу́чий, *ptc.*

Пол. abfärbend.

Ма́зга, *f.* См. Gehirn, *n.*

Ма́згуля́ти, *a. a.* schmieren, klecksen.

Ма́зєинщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьма́н Ма́єпа, *К.*

Ма́зілка, *f.* в. Квац, *Ліс.*

Ма́зільниця, *v.* Ма́зальниця.

Ма́зістий, *a.* Пол. schmierig.

Ма́зі́й, *m.* в. Ма́су́н; zahmer u. sanfter Ochs.

Ма́зі́рін, *m.* Sohn des Ма́єр.

Ма́зка́, *f.* Blut, *n.* Ко. 34; 2) в. Ма́занка) Н. 187. [Schmier-, Kaliseife, *f.* Пол.]

Ма́зкый, *a.* schmierig; fett; -е ма́ло

Ма́знийця, *f.* Theermeste, *f.* Schmierfass, *n.* [Stromgebiete der Самара, *m.*

Ма́знийчне, (баєро), *s. n. a.* See im Ма́су́н, (*d.* -фчик, ма́зуня́тко, *n.* См.), *m.* verhätscheltes Kind, Mutter-söhnchen, *n.*

I. Ма́су́р, *aug.* ма́сурэ́ла), *m.* Measure, Kleinpole, *m.*; 2) poln. Tanz; Ма́су́рка, *f.* Masurin; 2) Masur-Polka, *f.*

II. Ма́су́р, ма́суря́ч, ма́суря́тий, *a.* Sudler; beschmiert, besudelt.

Ма́су́рки, *pl.* Art Aepfel.

Ма́су́рок, -рка, ма́су́р, *m.* Feldsperling, *m.* (Fringilla mont.); 2) Art Kuchen.

Ма́су́рський, *a.* masurisch.

Ма́су́рщина, *f.* Land, Volk, Sprache & der Masuren.

Ма́су́ха, *f.* P. II. 44. Sudlerin, schmieriges, tölpisches, faules Mädchen.

Ма́зю́ка, *f.* Wagenschmiere, *f.* s. Ма́зь.

Ма́зьянка, *v.* Ма́занка 2).

Ма́за́р, *m.* Schmierseider, Theerbrenner, *m.*; 2) в. Гі́ннар 1).

I. Ма́й-май-май, *inf.* vom schnellen Schwenken u. Schwingen.

II. Ма́й, *adv.* s. Ма́йже; ещё ма́й-ма́й (B.) es geht noch an; 2) mehr: bei dem *posit.* u. *compar.* den Grad verstärkend: ма́й ме́нший bedeutend kleiner; 3) als Einschleißel „halt“; 4) ма́й — ма́й theils — (B.); entweder — oder, sowohl — als auch. Oz. 200. 209.

III. Ма́й, *g.* ма́ю, *m.* Laub, *n.* Blätter, *pl.*; 2) Löwenzahn, *m.* (Leontodon taraxacum); 3) *g.* Ма́й Monat Mai.

Ма́йбо́й, *conj.* als wenn; 2) s. Ма́йже.

Ма́йбу́ти, *adv.* s. Ма́бу́ть.

Ма́йва, *f.* Flagge, *f.*

Ма́йго́ва, *f.* s. Очерет.

Ма́йда́к, *m.* Еф. 23? в. Хвіст.

Ма́йдан, *m.* freier, unbebauter Platz; Anger, *m.*; 2) s. Га́лья (B.); 3) Theerbrennerei, *f.* P. II. 13; 4) Nbd. des Прут.

Ма́йданчик, *m.* Мс. 466 Theerbrenner, *m.*

Ма́йдати, *v. n.* wedeln (хвостом).

Ма́йже, *adv.* fast, beinahe.

I. Ма́йка, * в ма́йки кого заходи́ти auf Umwegen an jmdn herantreten, jmdn zu überlisten trachten.

II. Ма́йка, *f.* spanische Fliege, Pflasterkäfer, *m.* (Lytta vesicatoria); 2) — олі́вна Maіwurm, *m.* (Meloë proscarabaeus), Пол. [ма́йку́том mit linker Hand.

Ма́йку́т, ма́йку́тник, *m.* Linkhand; Ма́йло, *n.* Alles was hin u. her bewegt wird; Schleier, *m.* См. в. Ма́яти.

Ма́ймори́ця, *f.* Pfad, *m.*? (Зоря IV. 145). (& Oz. 70.)

Ма́ймур, ма́ймуровий, *v.* Ма́рмур

Ма́йна́чити, в. Ма́йна́чити, ма́йна́чити, *m.* Linkhand.

Ма́йнó, *n.* Habe, *f.* Vermögen, *n.*

Ма́йну́ти, ма́йнува́ти, *v. n.* fortziehen, wegstieben, III. I. 356 II.

Ма́йбри́ти, *v. n.* с. Ма́яти ся. II. 86; со́нце — vom Zwiellicht Oc. (62) IX. 62.

Ма́йран, *m.* Mairan, *m.* (Origanum majoran) B. [У. III. 32.]

Ма́йський, *a.* Maіson, im Monate Mai

Ма́йста́т, *m.* Мх. (снр. 66) на -ті а́ложєний aufgebahrt unter kirchl. Geräth в. Маєста́т.

Ма́йстер, (-тир, ма́йстро, *Шог.*), -тра, *m.* Meister *m.*; я на се — ich bin hierin ein Meister P. I. 6; bes. Ва́цmeister.

Ма́йстерний, *a.* künstlich verfertigt, *Фр.*

Ма́йстерский, *a.* meisterhaft, meisterhaft, meisterlich, Пар. *Фр.*

Ма́йстерство, *n.* Meisterschaft, *f.*; 2) Werkzeuge (*pl.*) zum Meistern; 3) Bau, *m.* Bauart, *f.* C. II. 152.

Ма́йстро́вий, *s. a. m.* См. в. Ма́йстер; *a.* des Meisters; kunstfertig *Рч.* 82; kundig der Zimmermannsarbeit *Ч.* IV. 5; ма́йстро́ва, *s. a. f.* Meisterfrau, Meisterin, *f.*

Ма́йструва́ти, *v. a.* (kunstfertig) arbeiten, verfertigen III. II. 231.

Ма́йталати, (-тол-) *v. n.* und — ся *§.* в. Ма́яти. [bosen der Frauen, *pl.*

Ма́йтки, (*d.* ма́йточка), *pl.* Unter-Maівка, *f.* Maifest, *n.*; 2) dünne Holzstange; 3) Oelkäfer, *m.* (Meloë); 4) Mousseron, Mehlschwamm, *m.* (Agarius prunulus) Вол.

Ма́йк, *m.* в. Бе́ресєня. [lauben.

Ма́йти, *v. a.* mit Laub verzieren, be-

Ма́к, *m.* Mohn, *m.* (Papaver somnif.), Mohnsamen, *m.*; ма́к-ви́док *Ч.* I. 81 в. Зі́рка́тий ма́к; ма́ком сі́сти, *v.* Рєсє́пати ся; — сі́дти still sitzen; на ма́к-є́рно не ма́ в тім пра́вди nicht ein Körnlein Wahrheit ist darin. *adj.*

ма́ків, -ова, -ове.

Ма́кабу́нда, *m.* Vagabund, *m.*

Ма́кала, *§.* Ма́карий, *m.* Macarius.

Ма́ка́ц, *m.* kleiner Frosch, *v.* Па́ла.

Ма́ківка, *f.* Mohnkopf, *m.* -карпел, *f.*; 2) Knopf o. Thurmes; Kuppel, *f.* Giebel, *m.* eines Gebäudes, *Лесв.*

Ма́ківник, *m.* в. Ма́ковник.

Ма́ківочка, *f.* *dim.* в. Ма́ківка; 2) Art Mädchenpiel *Ч.* IV. 46.

Ма́кітра, *f.* Reibschüssel, *f.*; 2) в. Котелєвіна *Лесв.*

Ма́ковей, *m.* Makkabäer; ма́кве́йске ві́ле geweiht am Tage der heil Makkabäer am 1. Aug. a. St.

Ма́ковець, -вця, *m.* У III. 48. s. Ма́к.

Ма́ковий, *a.* Mohn, aus Mohn.

Ма́кові́ня, *n.* Mohnstengel, *pl.*

Ма́кови́ця, *f.* Kuppel einer Kirche, *f.*; 2) N. o. Berges u. der Umgehend; Ма́ковичаній *m.* Einwohner dortselbst, *m.* *Тор.*

Ма́кови́й, *m.* в. Ма́копійка.

Ма́кови́йка, *f.* der Tag der Märtyrer Makkabäer, (1. Aug. a. St.); die Fasten vor Uscenie, *v.* Спа́сівка.

Ма́ковник, (*d.* -йчок), *m.* Мohn-

plätzchen, *n.* (in Honig gekochte Mohnkörner in viereckige Tafelchen getrocknet); Monkuchen, *m.*

Маковіяца, *f.* Verkäuferin von Mohnplätzchen, *f.*; 2) *Ф.* (Poes. 1867. 34) Kirchenturm, *m.*

Макогін, -бна, *m.* (-гінка, *f.*), Walze, *f.* Mangelholz, Rollholz, *n.* Reibstook, Reibkolben zum Einreiben, Quetschen des Mohnes & *m.*; 2) der Aohsentheil, worauf das Wagenrad kommt.

Макогінс. *n. coll.* Maiskolben, *pl.* Макодьвоба. (-дзьвобница) *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Макольбндра, (-лндра), макопійка, (пій-) *f.* Bluthänfling, *m.* (Fringilla cannabina). [кітра 1].

Макотёрт, *f.* макотёрт, *m.* *s.* Макотіра. *f.* *s.* Макогін 1); *glatt rasierter Kopf *M+B*. 128. [Ruhe].

Макбша, *f.* altslawische Göttin der Makrisch, *m.* *Всв.* I. 161 Art Pflze. Максім, *m.* Maximus; Максіміа, *f.* Weib des M. [2] Nbl. der Стрїмба.

Максімець, -мця, *m.* *N. e.* Berges; Макўра, *f.* Alpe, *f.* *v.* Маўра.

Макўх, *m.* Mohnkuchen, Oelkuchen, *m.* (aus d. Oelmühle). [kuchen ähnlich].

Макуховатий, *Ч. V.* 176 dem Oel-Макуша *f.* hässliche, zwerghafte, untersetzte dabei putzsüchtige Kokette, (*Ф.*).

Макушанка *f.* Speise aus макухе. Мал, *a.* H. 28 *v.* Малый. [reitet (*B.*)]. Малі, *f.* (*pl.* малі) *coll.* junge Schafe. Малій, *m.* *s.* Мелій.

Малінка, (*d.* -лнчка) *f.* Melania; 2) Unterhaltung mit Verkleidung eines Burschen als Mädchen, mit Liedern u. Neujahrwünschen am Abend vor dem Neujahr, *B.* (*Пр.* IX. 69) *Кол.* I. 121; 3) Art Spiel bei e. Todtenfeier *III.*

Малінкати, иті у Малінку; 2) an der Unterhaltung *M.* theilnehmen.

Малаха, *m.* grosse Pelzmütze mit vier Zipfeln; 2) *C.I.* 187 Peitsche, Geißel, *f.* Маліцкати, маліцнути, *v. a.* mit flacher Hand schlagen.

Малішка, *f.* *v.* Малінка 1). Мальгана, *f.* *v.* Яўга.

Малё, *s. n. a.* ^{1/12} Liter als gew. Portion Brantwein. [*См.*; 2) Bild, *n.*

Малево, *n.* Zeichnung, Malerei, *f.* Малевний, kleinlich, geringfügig.

Малёнький, малёничкий. (-ёсенький, -ёсечкий), *M. II.* 163 *dim. a.* sehr klein, winzig; *adv.* малёнько wenig; по-малёньки (-ку) allmählig, sehr langsam, ganz sacht.

Малені *f. coll.* kleine, niedrige Sachen, Gegenstände, Gewächse. [desalter, *До.* Малёнькість, *v.* -ости, von, seit Kind. Малені, -яти, *n.* kleines Kind.

Малетінець, -нця, *m. N. e.* Berges. Малёча, *f.* Kindheit, *f.* Kindesalter, *n.*; 2) —, малёчина *coll.* die Kleinen, die Jüngsten, kleine Kinder, kleines Volk, *Бл. Лев.*

Малігарня, *f. s.* Посадник, *Gr.* 23. Маліана, *f.* Kleinigkeit, *f.* geringfügige Sache, *См.*

Малій, *a.* klein, wenig, gering. Малійк, *m.* Zwerg, *m.* (von e. Bukkeligem); — маликуватий кнь Pferd mit eingefallenem Rücken.

Маліна, (*d.* -лннка), *f.* Himbeere, *f. pl.* Himbeersträucher, *pl.* (*Rubus idaeus*); *adj.* малиновий.

Малинівка, Art Birnen; 2) слівка — Rothkelehen, *n.* (*Sylvia rubecula*).

Малинік, *m.* Ort wo viele Himbeeren wachsen.

Малинік, *m.* Himbeerenwein, *m.* Маліти, *v. a.* kleiner machen, verringern.

Малітовня, *f.* *Лев.* *v.* Молитовня. Малійшко, *m.* der Kleine, *s.* Малёча 2). [mel, *n.*

Малівка, *f.* Käselaioben mit Kümbildschön. [klein, *pl.*

Маліг, *m. coll.* junge Lämmer, Zik-Малігна, малігра, *f.* das Irrereden in der Fieberhitze.

Малість, -ости *f.* Kleinheit, *Пар.* Kleinigkeit, *f. Др.*; 2) Kindesalter, *n. M+B* 90. Маліти, *v. n.* kleiner werden, eingehen.

Маліч, *f. s.* Малёча 2) und Маліч (*B.*). Мало, *adv.* wenig; nicht lange; ein wenig, das wenige, — чогó wenig wovon; мало-згóдя ein wenig später, nach kurzer Unterbrechung; *m.* хто selten jmd, *m.* колі selten wann; *m.* не..., *m.* що не... es fehlte wenig, beinahe, fast, *v.* mála (*v.* малóго, *v.* маліку) von Klein an, von Jugend auf; málo по-мáлу allmählich, nach und nach.

Маловажити, *v. a.* собі щось (когось) etw. (jmdn) gering achten, leicht nehmen, gering schätzen.

Маловажний, *a.* unwichtig, unbedeutend, geringfügig.

Маловажність, -ости, *f.* Unwichtigkeit, Geringfügigkeit, *f.* [*m. Пар.*

Мальованець, нця, *m.* *Figurant, Мальованка, *f.* bunt bemaltes Tuch, Kleid &.

Мальовати, *v.* Малювати. Мальовило, *n.* Gemälde, Bild, *n.*

Маловірний, *a.* *Пар.* kleingläubig. Маловічний, *a.* *Кл.* kurzlebend.

Мальовний, *Ос.* (61) II. 234, мальовничий, *К. a.* malerisch.

Маловодний, *a.* wasserarm. [det. Малограмотний, *a.* wenig gebildet. Малограмотність, -ости, *f.* Unwissenheit, *f.*

Малодержний, *a.* geringhaltig, *Пар.* Малодержність, -ости, *f.* Geringhaltigkeit, *f. Пар.*

Малодушиє, *n.* III. II. 108, малодушність, -ости, *f.* Kleinmuth, *m.* Verzagtheit, Engherzigkeit, *f. ГИИ.* Малодушний, *a.* kleinherzig, engherzig; kleinmüthig.

Маловістний, *a.* wenig bekannt. Маломе́ла, *n.* Knappeit, Unzulänglichkeit des Bodeneigenthums.

Маломе́льний, *a.* Kleingrund. Маловёрний, *a.* mit spärlichem Samen. [Kaliber (*v.* Feuerwaffen).

Маловіркий, *a.* (*Ф.*) vom kleinen Маловначний, *a.* unbedeutend, gering, geringfügig, *ГИИ.*

Малокористний, *a.* wenig nützlich, nicht vortheilhaft. [einige wenige. Малокотрий, *a.* selten ein, *v.* jmd; *pl.*

Малокрòвний, *a.* blutarm, anämisch, *Кл.* [mut, Anämie, *f.*

Малокрòвність, -ости, *f.* Blutarm. Малолітний, *a.* малоліток, -тка, *m.* jung an Jahren, minderjährig, unmündig.

Малолітність, -ости, *f.* Minderjährigkeit, Unmündigkeit, *f.* [Zahl.

Малолічний, *a.* *К.* klein an der Малолюдний, *a.* wenige Individuen zählend; menschenarm, volksarm, *К.*

Малолюдність, -ости, *f.* geringe, schwache Bevölkerung.

Малолюдком *состати са К.* sehr wenig Menschen zählen, entvölkert werden.

Маломіщанін, *m.* Kleinbürger, Kleinstädter, *m.* [*Пар. a.* kleinstädtisch.

Маломіщанський, маломіський, Маломовний, *a.* wenig sprechend, wortkarg. [kargheit, *f.*

Маломовність, -ости, *f.* Wort. Маломожний, *a.* wenig vermögend, unvermögend, unbemittelt.

Малоплодний, малоплодовитий, *Фр. a.* wenig fruchtbar, fruchtarm.

Малоплодність, -ости, *f.* Unfruchtbarkeit, *f.* [*m. Пар.*

Малопродаж, *f.* Kleinverschleiss, Малорослий, *a.* kleingewachsen, von kleinem Wuchse, niedrig *He. ГИИ.*

Малоробелість, -ости, *f.* kleiner Wuchs. [herzig *B.*

Малосвідчий, *a.* unerfahren; eng-Малосіле, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f. B.* [ten] III. II. 9.

Малосілий, *a.* schwach (an Kraft. Малоба, *f. coll.* Menschen ohne Bedeutung, *pl. Oz.* 155.

Малору́мний, *a.* unverständig, thöricht; blödsinnig, unzurechnungsfähig, (*B.*) Малору́мність, -ости, *f.* Blödsinnigkeit, *f.* Unverstand, *m.*

Малочучений, *a.* wenig gelehrt. Малоцінене, *n.* Geringachätzung, *f. Top.* [geringachten.

Малоціняти, *v. a.* geringachätzen, Малоцінний, *a.* geringachätzig, *ГИИ.*

Малочисленний, *a.* wenig zahlreich, gering an Zahl. [ringe Anzahl.

Малочисленність, -ости, *f.* gemálla, máла, *Wgr.* XV. *f.* Affe, *m.*

Малпувати, *v. a.* nachhaken. Мале́ство, *n.* Kindheit, *f.* *v.* малóго ма́льства *К.* von zarter, *К.*

Мале́вниця, *f.* *Ф.* Hexe, *f.* Мале́чик, малік, *Лев.* *m.* der Kleine, Knabe, Bursche, *m.*

Малювати, *v. a.* malen; *мальований, *a.* nur gemalt, nicht wirklich, niehtig.

Малювіна, *f.* *v.* Русáлка, Melusine (halb Mädchen, halb Fisch).

Малюковий, *a.* malerisch, *Кл.* Малюнок, -нку, *m.* Gemälde, Bild, *n.*

Малюство, *n.* *Св.* Kleinigkeit, Geringfügigkeit; Kleinlichkeit, *f.*

Малюта, *m. f.* von kleinem Wuchs, vom

kleinen winzigen Menschen, *ЛД.С. II. 112.*
 Малюхний, малюсенький, *а. Левч.*
 в. Малёнький. [*Н. 23. ОИ.*
 Маля, -яга, малятко, *н. kleines Kind,*
 Мальява, *f. Nbl. des Pucht; 2) N.*
 е. Berges. [*ский, Maler.*
 Мальяр, *т. Maler, т. adj. маляр-*
 Мальяривна, *f. Tochter des маляр;*
 малярка *Weib des м.*
 Мальярня, *f. Maleratelier, н. Левч.*
 Мальярство, *н. Malerei, f.*
 Мальярчук, *т. Malerbursche, т.*
 Мамма, *f. Mutter, Frau Mama, f. adj.*
 мамин, — син в. Мамій.
 Мамай, *т. RC. (82) V. 348 в. Баба 13).*
 Мамалыга, (-яя), *f. в. Кулеша.*
 Мамій, *т. Muttersöhnchen, н.*
 Мамка, *f. Amme, f. піті в мамкї за*
 мамку в. Мамчити; 2) *Mutter, f. в. Мамма.*
 Мамкувати, *в. Мамчити.*
 Мамляти, мамрати, *в. а. в. Гамляти,*
 etw. flu arbeiten, *f. gehen &.*
 Мамбна, *f. Mammon, т. *Geld, н. МШ.*
 Мамочка, *f. в. Мамуня, (vocat.*
 мамчико *У.).*
 Мамра, *т. f. (-яець, т. -авий, а.)*
 в. Гамлявий, *flauer Arbeiter.*
 Мамрам, *т. † К. (Нуса. 142. 175)*
 schriftliches Document, *Vollmacht, f.*
 Мамси, *pl. в. Палятурки.*
 Мамула, *т. в. Нюнька.*
 Мамуня, *f. (vocat. мамунь Ле. 79.*
 89) *dim. Mütterchen, liebe Mutter.*
 Мамцій, *т. в. Мамій.*
 Мамчин, *а. der Amme, Ammen-.*
 Мамчити, *в. н. Ammendienste ver-*
 richten, *Amme sein; (в. а. — діти).*
 Мана, *Zusatzpartikel: кто-мана, що-*
 мана, де-мана & weg immer, was i,
 w i & (кто-будь &); 2) *adv. Фр. в. Може.*
 Маня, *f. в. Мара С. I. 200; Trug,*
 т. Täuschung, *Bethörung, Vorspiegelung,*
Lockung, f., ману кому пускати блауи
Dunst jmdm vormachen.
 Манастір, *манастирище, & в. Мо-*
 настір &; *манях Левч. в. Монах &.*
 Маната, *f. яксь — в неба впала*
 —? *планета. ein Wunderding.*
 Манатв, *н. coll. манатки. pl. К.*
P. II. 194 Habseligkeiten, Siebensachen;
 Lumpen.
 Манатка, *f. Ф. в. Хустяна.*
 Мангёр, *т. ehem. 1 1/2 Kreuzer Wie-*

nerwährung; *pl. *Geld, н. ВЕ.* [*nensis.*
 Мангерушок, -шка, *т. Aster chi-*
 Мандарина, (*d. -йнка), f. weibl.*
 Oberrock.
 Мандатор, (*verächtl. мандаторіна),*
т. Mandator, ehem. Ortsrichter u. Be-
zirksvorstand, т; adj. мандаторський.
 Мандебурия, *f. = Магдебурлин*
 Magdeburgerrecht, *магдебурскє право.*
 Мандель, (-діль, -двіль), *т. Mass*
 von 15 Stück, *bes. Bundstroh.*
 Манджак, *т. Schabe, f. (Blatta orient.).*
 Манджати, *в. н. rüstig, munter*
 wandern.
 Мандябх, *т. §. в. Мандрівець.*
 Мандибурка, *f. Kartoffel, f. (Ma-*
 gdeburger Frucht.). [*kuchen, т. (piric).*
 Мандибуряник, *т. Kartoffelbrod,*
 Мандильбха, *f. в. Мудоба.*
 Мандри, *pl. М + Б. 51 в. Мандрівка.*
 Мандрифуля, *f. Einbeere, f. (Pa-*
 ris quadrifolia); *в. Матридуна. [chen, т.*
 Мандрик, *т. Quarkkäse; Käseku-*
 Мандрівець, -вця, *См. мандрів-*
 ник, *т. Wanderer, Reisender, Turist;*
 Nomade, *т.*
 Мандрівка, (*d. -вочка), f. das*
 Wandern, *Reisen; Wanderung, f. Wan-*
 derzug, *т. adj. мандрівчий, der Wan-*
 derung, *Reise-.* [*gereiste, в. Захожий.*
 Мандрівний, *а. der Reisende, Zu-*
 Мандрьбха, *f. Landstreicherin, die*
 „Fahrende“, *Мак; liederliche Dirne*
Кв. 126.
 Мандрувати, *в. н. wandern, rei-*
 sen, *ziehen, streichen; мандрований,*
а. Кв. 407 flüchtig, verlaufend.
 Мандяк, *т. Bauerkittel, т. [machen.*
 Манэжиги ся, *сич ziehen, Zieherei*
 Маненький, *а. в. Малёнький.*
 Манэра, *f. Manier, f. adj.; манэр-*
 ний, *manierirt, affectiert.*
 Маністо, *н. в. Моністо.*
 Маніти, *в. а. trügen, täuschen, be-*
 rücken; *vorspielen, vorgaukeln, verlok-*
 ken, *корось чим. [Irrwege, pl. III. II. 226.*
 Манівці, *pl. Umwege, Nebenwege,*
 Маніжний, *а. geziert, gezwungen,*
 affectiert.
 Маніти ся, *в. Сніти ся, (Фр.).*
 Манір, *т. в. Манэра, Ос. (62) X. 111.*
 Манія, *f. Manie, Leidenschaft; Be-*
 thörung, *f.; Wahnsinn, Taumel, т; 2)*

N. e. teuflischen Wesens, Quälgeist, т.
 Phantom, *Ungeheuer, н.*
 Манка, *f. Blende, f. Пол.*
 Манька, *f. Rind, н.*
 Манкюва, *т. в. Инклюв.*
 Манькоб, *т. в. Михань. [sinn, т.*
 Манкбляя, *f. Melancholie, f. Trüb-*
 Манлявий, *а. verlookend, trübe-*
 risch, *ВБ. [fluitans]; маннійсте молоко?*
 Манна, *f. Mannagrass, н. (Glyceria*
 Манновець, -вця, *ячень — т. Man-*
 nesehe, *f. (Fraginus orni).*
 Манній, (-не), *н. С. в. Мара, морока?*
 Мановець, -вця, *т. К. Пар. в. Ма-*
 нівці. [*seligkeit, f. Пар.*
 Манонок, -нку, *т. См. в. Майно. Hab-*
 Маноцївник, *т. RC. (82) 591*
 Gaukler, *Zauberer, т. [f; 2) s f.*
 Мантá, *f. 3z. Verlookung, Betrügerei,*
 Мантá, *мантáч, мантій, мантянік,*
 мантáр, *т. Betrüger, Schwindler,*
 Gauner, *т. (-ярка, f. -in, f.).*
 Мантáчити, *мантáти, мантá-*
 лити, *в. а. betrügen, schwindeln, scha-*
 chern, *feilschen. [Nachwetzen der Sense.*
 Мантáчка, *f. hölzerner Spatel zum*
 Мантáвий, *а. betrügerisch, Бор.*
 Мантия, *f. Mantel eines Fürsten, е.*
 Bischofs, *т. [gener Rock.*
 Мантáйна, *f. schlechter, abgetra-*
 Мантáли, *pl. Art Maiskuchen mit*
 Käse; 2) *мантáлки, pl. Naschwerk, н.*
 Мануїло, *т. Manuel.*
 Мануїти ся, *impers. манэ ся ко-*
 мусь про щось jmdm ist etw. im Sinn,
 steht vor Augen, *Б; jmd fühlt sich hin-*
 gezogen, *М. II. 101. [ziger Vogel.*
 Манушка, *f. — співочка Art win-*
 Манці, *pl. кідати в манці Würfel*
 spieleu, *Пар. [кий.*
 Манюсенький, *а. dim. в. Манень-*
 I. Маня, *f. в. Марія.*
 II. Маня, *f. Loch, woraus das Mehl*
 von zwischen den beiden Mühlesteinen
 herausfällt. [*name der Frauen H. 267.*
 III. Маня, *f. в. Маня. ОИ.; 2) Art Spitz-*
 Маняк, *т. Phantom, Gespenst, Gau-*
 kelbild, *н. TP. 55; 2) Schwindelkopf,*
 Verführer, *т; 3) в. Баламұт I. 1); 4)*
 leichter Reiter, *К.*
 Маняка, *f. К. II. 42 в. Маняк 1).*
 Манячити, *в. н. в. Майчити; мрі-*
 сти, *К; stecken, P. I. 74. hocken, kauern, М.*

Мана, *f. Mappe, Karte, Landkarte, f.*
 Мара, *f. Gaukelbild, Phantom; Ge-*
 spenst; *Traumgesicht, н; leerer Traum,*
He., в. Мрія; 2) Täuschung, f. — маня
Кв. 206: наустати на кого мару.
 Маравий, *а. В. schmierig.*
 Марадик, *т. §. Ueberbleisel, н.*
 Марасуда, *т. f. H. 129 der (die)*
 sich garstig u. schmutzig kleidet.
 Марати, (-аю, -аш), *в. а. beschmie-*
 gen, *besudeln.*
 Маратка, *f. Kalmar, т. (Loligo).*
 Марвакати, *в. н. в. Мавкати.*
 Маргá, *f. в. Маржана; grosse Vieh-*
 Маргáль, *т. N. e. Berges. [herde.*
 Маргель, -глю, *т. Mergel, т.*
 Маревничий, *а. См. schwärmend,*
 Phantasie-.
 Маревно, *н. Zwielicht, Halbdunkel, н; 2)*
 Schwärmerci, *Phantasie, f. Wahn, т. H. 61.*
 Марéна, (*d. -вочка), f. der Baum*
 (Puppe &) *am Feste des Kупало, — ку-*
 пáльна Ч. III. 194; 2) *в. Мерéна.*
 Марéник, *т. Ungethüm, н. [fluv.*
 Маренчук, *т. junge meréna, Barbis*
 Марець, -рця, *т. Monat März. (В.).*
 Маржана, (*d. -янка), f. Rindvieh, н.*
 Мária, *pl. Bahre, f. [ти собі.*
 Марикувати собі, *в. Кривдува-*
 Марилька, *f. Amargyllis; марилько-*
 вати, *pl. Nargoissenartige, (Amargyllideae).*
 Марйна, (-їни), *Маріяся, (-ячень-*
 (-яська), *f. Marina, Maria.*
 Маринá, *f. А Г. 162 в. Мара, маря-*
 це: *осина ім — марина! —? Морéна.*
 Маринáта, *f. mariniertes Fleisch.*
 Маринна, *марина, f. в. Маруна;*
Anthemis nobilis.
 Маринувати, *в. а. marinieren.*
 Марити, *в. а. М. См. träumen, im*
 Traume sehen, *марить ся в сні, Левч.*
 Маричэска, *f. N. e. Berges u. ei-*
 ner polonina.
 Маричце, *н. в. Мара 1).*
 Мариюнка, *f. в. Йлэч.*
 Маріанка, *пшеняца — f. Art ro-*
 ther Sommerweizen. [*Mariechen.*
 Марія, *Маріака, f. Maria, Marie,*
 Маріан, *т. Baldrian, т. (Valeriana*
 Марка, *f. Marke, f. [offic.).*
 Маркитант, *т. Marketender, т;*
 маркитанка, *f. Marketenderin, f. (adj.*
 -анський).

Маркіян, *m.* Maroianus.
 Марко, *m.* Marcus.
 Маркбтка, *f.* в. Мархотка.
 Маркбтний, (-китн-), *a.* verstimmt, niedergeschlagen, traurig.
 Маркувати, *v. a.* markieren.
 Марлявий, *a.* Zap. schwärmerisch, phantasiereich; trügerisch.
 Мармазянка, *f.* Mütze aus rothem od. blauem Tuch.
 Мармарія, Мармарщина, *f.* Гол. Marmoroszer Comitát = Мармарбска столиця. [Тіца.
 Мармарош, *f.* nördlicher Nbf. der Marmedaglia, (-адбга), мармолай, *m.* nichtnutziger, böser Bube. [245.
 Мармиза, *f.* §. Gefriss, Gesicht, *n.* Кв. Мармораній, *He.* мрамуроній, *s.* aus Marmor.
 Мармур, (-мір), *m.* Marmor, *m.*; 2) Heckenperling, *m.* (Acentor modularis).
 Мармурник, *m.* B. Lathyrus silvestris.
 Мармурувати, *v. a.* marmorieren.
 Марній, (*d.* -енкий), *a.* schlecht aussehend, abgehärmt; elend, dürftig; 2) eitel, nichtig, vergänglich; *adv.* марно, — в світлі світлі elend umkommen; zwecklos, nutzlos, [Nichts, Nichtigkeit, *f.*
 Марніця, *f.* МШ. eitler Tand, eitler
 Марність, -ости, *f.* K. das Eitle, Eitelkeit; Vergänglichkeit, *f.*
 Марніти, *v. n.* verkümmern, elend, siech werden. [ben, *m.*
 Марновірство, *n.* K. Aberglaube.
 Марнодумець, -ця, *m.* eitler (stumpfer) Tropf, *St.* [He.
 Марнодучий, *a.* eitel vergänglich,
 Марномовець, -вця, *m.* eitler Schwätzer, *K.*
 Марнополь, *m.* = Маріуполь. Лев.
 Марносвят, Ярёма, — Ра. I. 239? *s.* Пустосвят.
 Марнослов, *a.* leeres Geschwätz, *K.*
 Марнотравити, марнотратити, *v. a.* verschwenden, vergeuden, verprassen.
 Марнотравиця, Гол. III. 167, (-завиця, Пар.), *f.* Verschwenderin, *f.* liederliches, leichtsinniges Weib.
 Марнотравний, *a.* verschwendigisch, Пар. [ник, Фр. *m.* Verschwender, *m.*
 Марнотравник, Пар. марнотрат-
 Марнотравство, *n.* Verschwen-

dung, *f.* [schwenden.
 Марнувати, *v. a.* vergeuden, ver-
 Мароватий, *a.* unrein, В. маровато-
 жовтавий trübelb. [(in d. Landwirt.).
 Марок, -рка, *m.* Zeichenmacher, *m.*
 Марочко, *m.* dim. в. Марко.
 Марочний, *a.* Wgr. XV. в. Мрач-
 ний, захмурений.
 Март, марот, -рта, *m.* в. Марець;
adj. мартовий. März, märzlich.
 Марта, Мартуна, *f.* Martha.
 Мартін, Мартінець, -нця, *m.* Mar-
 tinus; 2) мартин *He.* (Upr. XI. 1. 116)
 Мове, *f.* (Larus); б) Flussisobadler, *m.*
 (Pandion haliaetos).
 Мартир, *m.* Ф. в. Мученик.
 Мартоплас, *m.* Spasmacher, Schalk;
 Hanswurst, *m.* B.
 Маруда, *m.* Marodeur, marod.
 Марудний, *a.* Sa. traurig, düster;
 lästig, zudringlich; *adv.* -но langweilig
 Вев. I. 365.
 Маруватий, *a.* в. Мурватий.
 Маруна, марулька, *f.* Mutterkraut-
 Kamille, *f.* (Chrysanthemum v. Pyre-
 thrum parthenium); 2) -улька дика kreuz-
 blättriges Labkraut (Galium oruo.).
 Маруля, (-улька). Маруся, (Ма-
 русина Л. 65); Марусенька (-ушка),
f. Marianna, Maria, Mariechen.
 Марфа, *f.* Waare von Hausierern u.
 Tauschkrämern geführt, *f.*
 Мархія, *f.* — всхідна Ostmark, *f.*
 Мархотка, *f.* schlechter Rauchtobak.
 Марципан, *m.* Marzipan, *m.* C.I. 192.
 Марцівкя, *pl.* Hühner die im März
 ausgekrochen sind.
 Марцовіяця, *f.* ВВ. Märzwetter, un-
 beständiges Aprilwetter (мартові хвілі).
 Марця, *f.* в. Марта; Marcianna.
 Марчя, -ати, *n.* Märzhäschen, *n.*
 Марчик, *m.* dim. в. Марець.
 Марш, (*d.* маршик), *m.* Marsch, *m.*
 Маршал, маршалок, -лка, *m.* Mar-
 schall, *m.* adj. маршальский; 2) Art
 Damenspiel.
 Маршалка, *f.* Ч. IV. 676 в. Вильце.
 Маршалство, *n.* Marschallwür-
 Маршіна, *f.* (Фр.) в. Машіна. [de, *f.*
 Маршувати, *v. n.* КС. (82) V. 353.
 с. Машерувати. [m. (Asperula odorata).
 Марянка, *f.* пахуча Waldmeister,
 Маса, *f.* Masse, *f.*

Масельнічка, *f.* Butterbüchse, *f.*
 Масельце, *n.* dim. с. Масло. [-нар. *m.*
 Масявий, *a.* massiv.
 Масяло, *n.* с. Масяло. [Masken-
 Маска, *f.* Maske, *f.* adj. Масковий,
 Маскаліти, (-аріти), *v. a.* в. По-
 ганити.
 Маськати, *v. a.* streichen, schmieren.
 Маскати, *m.* Nbf. des Черепош б.
 Маскувати, *v. a.* maskieren.
 Масляк, (*d.* -ачок), *m.* Knochen, *m.*
 Ко. 184. III. П. 186; H. 141?
 Масляна, К. масляна, *f.* ма-
 сляне дерево Ф. Oelbaum, *m.* Oelbe-
 re, *f.* (Olea europ.) Вол. adj. масляч-
 ний vom Oelbaum K.
 Масло, (*d.* маслице). Ч. IV. 31, ма-
 сличко, *n.* Butter, *f.* Оц. § 277. 1.; *adj.*
 масляний, Кол. I. 143 в. Масляний.
 Масловатий, *a.* butterartig.
 Масловець, -вця, *m.* Oelpalme, *f.*
 (Elais guineensis), B.
 Маслосвятие, *n.* letzte Oelung.
 Маслувати, *v. a.* letzte Oelung
 spenden.
 Маслюк, масляк, *m.* Butterpilz,
 Schmalzling, *m.* (Boletus luteus v. an-
 pulatus); 2) Egelschnecke, *f.* (Limax);
 Weinbergeschnecke (Helix).
 Масляний, *a.* Butter; 2) -е віле
 Fetthenne, *f.* (Sedum telephium); 3) ма-
 сляна, *s. a.* *f.* gr. в. Пущене.
 Маслянка, *f.* Buttermilch, *f.*; 2) Li-
 lium martagon. [dier, *m.* (-in, *f.*) ГШ.
 Масляр, *m.* (-лярка, *f.*) Butterhän-
 Масляч, *m.* Ausbruch vom Weine, *m.* B.
 Маснавий, *a.* fettig.
 Масний, *a.* fett; масн (adv) їсти
 fett (fette Speisen) essen (nicht fasten);
 *glatt, gleissnerisch.
 Масніця, (*d.* -ячка), *f.* Butterfass,
n.; 2) Butterwoche, *f.* Fasching, *m.* IГ.
 Масність, -ости *f.* Fettigkeit, Fett-
 heit, *f.*
 Маснопіский, масноязікий,
a. glatt, gleissnerisch listig sprechend,
 schmeichelnd.
 Масьо, *n.* (in d. Kinderspr.) с. Масло.
 Маса, масявий, & в. Маса &
 Маса, *f.* Salbe; 2) Farbe, *f.* (bei
 Pferden, im Kartenspiel &); до маси
 von derselben Farbe.
 Мастак, *m.* Meister in e. Sache,

Sachverständiger, Kenner, Künstler, Ко.
 208. Гл. б. 8.
 Мастага, *f.* aug. Schmiere, *f.*
 Мастика, *f.* Mastix, *m.* [m. К. Сл.
 Мастило, *n.* Salbe; Pomade, *f.* Pflaster,
 Мастіти, (мащү, мастіш), *v. a.*
 salben, einschmieren; bestreichen (mit
 Lehm, mit Kalk); fett machen, mit Fett
 einmachen (сграву).
 Мастільниця, *f.* Arbeiterin die
 mit Lehm ein Gebäude bestreicht, weisst.
 Мастка, *f.* dim. с. Маса 2) vgl. Кістка,
 Масткйа, *a.* schmierig, von Fett od.
 v. Feuchtigkeit glänzend; -а земля Тбр-
 ferthon, *m.*
 Мастя, *f.* Гол. sp. 49 в. Маса.
 Масюнький, *a.* в. Маленький &
 Мать, *g.* матери, *f.* §. в. Мати II.
 Мата, *f.* Matte, Strohmatten, *f.*
 Маталати, в. Галати.
 Матвій, Матій, *m.* Matthäus; Ма-
 твій, *s. a.* *m.* des M.; 2) N. e. Berges;
 Матвіха, *f.* des M. Weib; Матвійшин,
s. a. *m.* der Матвіха Sohn.
 Математик, *m.* Mathematiker, *m.*;
 adj. математичний, mathematisch.
 Матер, *v.* с. Мати II.
 Матерац, (*d.* -ацк), *m.* Matratze, *f.*
 Матеряна, матерянина, *f.* Mut-
 терerbe, mütterliches Gut, *m.* Vermögen;
 Mutterland, *n.* adj. материний zur
 Verlassenschaft der Mutter geb.
 Матерій, *a.* in vorgerücktem Alter,
 in den älteren Jahren.
 Материн, материнский, *K. a.* Mut-
 ter, von mütterlicher Seite, mütterlich;
 -на душа, *s. d.* *f.* 2).
 Матерінка, (-іска), *f.* Dost, *m.*
 (Origanum vulg.); 2) Feldthymian, Quen-
 del, *m.* (Thymus serpyllum).
 Матерія, *f.* Materie, *f.* Stoff, *m.*
 (in allen Bdtgen); 2) Eiter, *m.*; 3) -на,
 linke Pflugsterze. [rial & *m.*
 Матеріал, *m.* Material; Baumate-
 Матеріаліст, *m.* Materialist; *adj.*
 -лістичний materialistisch. [materiell.
 Матеріальний, (-ийний, *He.*) *a.*
 Матерний, *a.* Mutter, — язик Mut-
 tersprache, *f.*
 Матеріак, *m.* Muttergestein, *n.* Пол.
 Матерниця, *f.* coll. в. Матірка.
 Матерювати, *v. m.* Mutterstelle ver-
 treten.

I. Мати, (мáю, мáш), *v. a.* haben; besitzen; — щось до себе die Eigenthümlichkeit besitzen; — щось на пам'яті im Gedächtnis behalten, gedenken, — на убáси etw. merken, beachten; — у кого з бáси bei jmdm з Gulden gut haben; — щось з собою mit sich führen; — когось за щ, чим wofür jmdn halten, als etw. haben; що мáю дiяти? was soll ich thun? мáю за повiннiсть сидiти ich bin verpflichtet zu sitzen, ich soll &; 2) — ся (одно до одного) sich verhalten; — ся sich befinden; як ся мáш? wie ist dein Befinden? wie geht's dir? wie stehest mit dir?; онi дóбре мáють ся sie sind in guten Vermögensverhältnissen, sind wohlhabend; так мáе ся свiт so geht es in der Welt; — ся до когось zu jmdm einen Zug, eine Neigung haben; вже ся мáе як вчeру schon ist der Tag an der Neige; *ptc.* мáючий wohlhabend.

II. Мати, *g.* матери, *f.* Mutter, *f.*; Мати Бóжа Gottesmutter.

Матидiва, *f.* *Ф.* Allerheil. Jungfrau.

Матiна, *f.* в. Натiна *Wgr.* IX.

Матиця, *f.* Gebärmutter, *f.* (uterus); 2) weibl. Scham, Geschlechtsglied bei Thieren; льоха- Weibchen des Wildschweins, Bache, *f. adj.* матичний *v.* Маточний.

Матичник, *m.* в. Матерник, *Пол.*

Матiв, *m.* в. Матерiя 1).

Матiнка, *dim.* (-iночка). матiр. матiрка, *f.* в. Мати II Мütterchen, *n.* *adj.* матiнчин. [Bástlinge, Maskel, *pl.*

Матiрка, *f.* Samenhanf, Mäsch, *m.*

Матiркувати, *v. n.* кому auf die Mutter jmds fluchen, schimpfen.

Матiрнi, матiрчати (конбулi) *pl. v.* Матiрка.

Матка, *f.* Mutterbiene, Bienenkönigin, *f.* Weisel, *m.*; 2) в. Матиця 1) *Под.* *Лев.*; 3) Hauptader od. dicke Schicht des Erdwachses, *Фр.*; 4) — медведяча Lagerstätte des Bären, *Фр.* 5) — збожéва Mutterkorn; Roggenbrand, *m.* (Claviceps, Sclerotium); 6) панiматка Frau Mutter, ehrende Benennung einer Frau; *adj.* матчин, *C.* II. 219.

Мать-мáчиха, *f.* Tussilago farfara.

Матнати ся, в. Мáяти ся.

Матнiя, *f.* Mutterwurzel, Herzwur-

zel, *f.*; 2) mittlerer Theil e. Netzes, Mittelnetzsack; *Netz, *n.* Falle, Schlinge, *f.* H. 111; Hosenbeutel, *m.*; 3) Zeit wo viele Arbeiten zusammentreffen; Gewühle, *n.*

Матóванe, *n.* gestampfte Hanfsamen zum Oelschlagen.

Матóвий, *a.* matt (vom Stahl, Glas &).

Матóлич, *m.* Narr, *m.* alberner Tropf.

Маторжéник, *m. coll.* Gebäck, Zwieback, *n.*

Мáтохна, *f.* Me. 177 *v.* Мати II.

Мáточина, *f.* Nabe in e. Rade, *f.* Löcher, beide Oeffnungen der Radnabe, *pl.*

Мáточка, *f.* das Innere, der Grund *См.* Fruchtboden in e. Blüte, *m.*

Мáточний, *a.* zur Gebärmutter geh. -i припадки hysterische Zufälle, *Ro.* 127; — луг Mutterlauge, *f.* — кóринь *v.* Матiя 1), Pfahlwurzel, *f.*

Мáточник, (-ошник), *m.* Weiselle, -wiege, *f.* Eierstock, *m.*; 2) mehrere Pflanzen: Ballota nigra, Dracoscephalum moldav., Nepeta nuda, Petasites vulg.

Матридуна, *f.* Scorpolina atropoides, *B. Ф.* (*Пр.* III. 196).

Матриkáль, *m.* Matrikelführer, *m.*

Матрóв, *m.* Matrose, *m.* *Пол.*

Матрóна, *f.* в. Мотрóна.

Матúлька, *f.* Puppe, *f.* [verdrehen.

Матúлькати, *v. a.* vermummen, Матúля, *f.* в. Ватúля (*B.*).

Матúся, (-усенька), матúхна, *Ч.* III. 191, *f.* в. Мати II. мáма *adj.* матúсин Mütterchens —.

Матúша, *f.* в. Тiтка. [Pfarrers Frau.

Мáтушка, *f. gr.* Mütterchen *n.*; 2) des

Мах, *m.* Schlag in die Luft, Schwung, *m.* Wucht, *f.* (*int.* мах!) 2) grosses Stück; дáти маху *Ос.* (61) *V.* 73.

Махáн, *m.* *Др. c.* 238 *Мак.* II. 22?

Мáханe, *n.* das Schwenken, Wedeln, Schwingen.

Махáти, махnúти, *v. n.* чим, etw. schwenken, schwingen, hin u. her bewegen; winken; hineilen; махáй! laufe schnell hin! 2) — ся зким *Ф.* mit jmdm ringen, raufen.

Мáхина, *f.* в. Мáшiна; —, махiня (*Фр.*) etw. überaus Grosses, Gewaltiges, Riesiges; grosse Strecke. [haft.

Махiнний, *a.* gewaltig gross, riesen-

Махлювати, *v. n.* schwindeln, betrügen.

Махляр, *m.* Betrüger, Gauner, Schwindler, *m.* *Пом.* III. 85; махлярка, *f.* — in, *f.* A. 16. [nerel, *f.*

Махлярство, *n.* Betrügerei, Gau-

Маховий, *a.* zum Schwingen dienlich, z. B. Flügel der Windmühle; -i ви́ла sehr lange Gabel; -i перá Schwungfedern, *pl.*

Махоiди, *pl.* Maul, Gefriss, *n.*

Махомéтник, *m.* Schlingel, Galgenstrick, *m.* [bak, *Лев.*

Мáхóрка, *f.* inländischer Rauchta-

Махорну́ти, *v. n.* *§.* *Ал.* hineilen.

Мáхталь, *m. Ф.* (*Пр.* II. 488) Bund, *m.* Zaspel, *f.*? [kuchen der Juden, *m.*

Мáца, *f.* eine Metze (Mass); 2) Oster-

Маца́к, *m.* крiпкий як — *H.* 258? *s.* Моца́к.

Маца́к, ити́ на маца́кi gehen um mit den Händen die Fische unter dem Gestein zu fangen.

Мáцанe, *n.* das Tasten, Befühlen.

Мацапу́ра *f. §.* Monstrum, *n.* Poranz, *f.*

Мáцати, мáцати, мáцнути, *v. n.* (*v. n.*) tappen, be-tasten, befúlen; greifen.

Маце́нiя, (-инiя), мацiнчá, -áти, *a.* ganz kleiner Topf, (*B.*).

Мацiньки й, мацiнький, мацiн-кий, мацiцький, мацiпенький, *a.* sehr klein, winzig. [mit Händen *v.* Маца́кi.

Мацо́к, -цáк, *m.* das Fangen der Fische

Мáцьок, -цáк, *m.* Sausack, „Mathias“, *m.* [kleiner Mensch, Zwerg, *m.*

Мацьóпа, *m. f.* мацьóпкий, *a.* ein

Мацúкати, *v.* Мáцати.

Мáцур, *m.* в. Кóцур *Гол.* III. 559.

Мáчанка, *f.* Tunke, *f.* als Zuspeis zum Brot &, z. B. Käse mit Rahm eingemacht etc.

Мачáнный, *m.* Kuchen mit Mohn, *m.*

Мачáти, *v. a.* eintunken, eintauchen; befeuchten, nass machen; * — рúки в що unreine Hände bekommen wegen Theilnahme an Defraudation. [körnlein, *n.*

Мачiна, (*d.* -iнка *A. Г.* 166) *f.* Mohn-

I. Мáчка, *f.* в. Кiтка.

II. Мáчка, *f.* в. Бáжа.

Мачкоiд, *m.* der die мáчка II. kaut.

Мачкувати, *v. a.* зби́же beim schütteren Getreide blos die Aehren abschneiden, wie man beim Mohn blos die Köpfe abschneidet; *v.* Мiякати; * *v.* Перебе-рати *Gr.* 23.

Мáчник, *m.* Mohnkuchen, *m.* (*B.*).

Мáчок, -чку, *m.* Feuerblume, Klatsch-

rose, *f.* (Papaver rhoeas); *Рар.* argemone; мáчки, *pl.* Mohnpflanzen, *pl.* (Rhoeades), *B.*

Мáчóха, (-éха, -iха, -ýха), *f.* Stief-

mutter, *f. adj.* мáчóшини, der Stiefmutter, stiefmütterlich. [мачтóвий.

Мáчга, *f.* *He.* Mastbaum, *m. adj.*

Мачу́ла, (-ýла), *f.* Keule, *f.*

Мачуле́ць, -лeця, *m.* eingelassene

Stange eines Gerüstes. [*gr.* Mariechen.

Мáша, Мáшечка, (-енька), Мáшка, *f.*

Машерува́ти, (мáши-), *v. n.* marschieren.

Мáшiна, *f.* Maschine, *f.* (*d.* мáшiнка, kleine Maschine); *adj.* машинóвий, Maschinen-

[nist, Maschinенführer, *m.*

Мáшинiст, машинóний, *m.* Мáши-

Мáшiти, (мáшу, мáшеш), *v. n.* *Фр.* *v.* Мáхати. [*f.* *V.* 253; Scheusal, *n.*

Мáшкáра, *f.* garstige Larve, Maske,

Мáшт, *m.* в. Мáчта &

Мáштáк, *m.* *H.* 203 *v.* Мáстрáк.

Мáштáлiр, *m.* Stallknecht, *m.*

Мáщене, *n.* das Bestreichen, Schmie-

ren; Befetten, *v.* Мáщати.

Мáю, *praes.* & мáючий *ptc.* *v.* Мати I.

Мáюла, *m. f.* langsamer Patron; bló-

der Trottel.

Мáявка, *f.* *ВВ.* (*Пр.* XII. 447) *v.*

Мáвка; 2) — сiня Blaugras, *n.* (Molinia coerulea), *B.*

Мáяк, *m.* Feuerbake, *f.* Leuchthurm, *m.* III. II. 42; 2) *coll.* Gebüsch, *n.* *Kol.* I. 65.

Мáяти, (мáю, мáш, мáе), *v. n.* чим hin u. her bewegen; крыльмá mit den Flügeln flattern, *ГШ.*; schwingen; sich regen, *v.* bewegen, *v.* рúhren (vom Laube), *He.* *Гол.*; — ся по свiтi kümmerlich wandeln; 2) *v.* Мáйти K.

Мáятник, *m.* Pendel, *m.* *C. I.* 169.

Мáяченe, *n.* das Phantasieren, Schwärmen, *n.*; 2) *Ч. I.* 47 Phantom des bösen Geistes. [men, träumen.

Мáячити, *v. n.* phantasieren, schwärmen

Мáячлiвий, *a.* *ВВ.* träumerisch, schwärmerisch.

Мáячлiвiсть, -ости. *ВВ.* маячнiя, *Пар. f.* Schwärmerei; Einbildung, *f.* Wahn, *m.* [Utopist, *m.*

Мáячник, *m.* Schwärmer, Phantast,

Мгла, *f.* Nebel, *m.* в. Имлá, мрáка.

Мгліть ся, *Фр.* im Nebel verschwimmen, мрѣка мгліть ся.

Ме-ме! *int.* vom Blöken des Schafes. Мѣбель, -бля, *т.* Möbelstück, *н. adj.* мебельный.

Меблювати, *в. а.* möbliren. Мѣва хихотка, *ф.* Lachmöve, *ф.* Larus ridundus).

Мѣвра, *ф. в.* Мѣрва. *Левч.* Меггіти, *в. н. в.* Миггіти. Мѣсла, *ф.* Holz in Haufen aufgeschichtet, *н. Gr.* 23. [ten, sortieren.

Мелювати, *в. а.* дрѣва aufschich- Мѣдаль, *ф. т.* Medaille, Schaumünze, *ф.* Медвѣдик, *т. в.* Мѣдвѣдъ; 2) у млинѣ Triebwerk, *н.* Drilling, *т. ?*

Медвѣдина, медвѣжина, *ф.* Bärenfleisch, *н.*

Медвѣдиха, медвѣдѣця, *ф.* Bärin, *ф.* Медвѣдівка, *ф.* Nbl. des Bär.

Медвѣдовати, *н. а.* бѣренartig, *Пол.* Медвѣдчя, медвѣжа (-еженя), -ати, *н.* медвѣдчук, *т.* Junges einer Bärin, *н. ; 2)* Maulwurfgrille.

Медвѣдѣх, медвѣдик, *т.* Bärenspinnergaur, *ф.* (Euprepia — erusa).

Медвѣдѣр, *т.* Bärenführer, *т. Пар.* Медвѣдний, *а.* vom Bären, Bären-

Мѣдвѣдъ, -ѣдѣ, (*aug.* медвѣдѣско-йше), *т.* Bär, *т.* (Ursus); *медвѣдї

pl. Bärenpelz, *н. adj.* медвѣдѣчий.

Медвѣдник, *т. Н.* 23. старець медвѣднику не товариш?

Медвѣдниця, *ф.* Art doppelsohniges Schwert zum ehem. Gebrauch auf Bärenjagden, *Фр.* [Hund.

Меделян, *т.* Bullenbeisser, grosser Мѣджи, мѣджо. *Оз.* 186 в. Мѣжи.

Мѣжана, *ф.* Meth, *т.* Methessenz, *ф.* Мѣдик, *т.* Hörer der Medicin; Doctor, *т.*

Медитувати, *в. н.* meditieren, nachdenken.

Медицина, *ф.* Medicin, *ф. adj.* медицинский, медичний, medicinisch.

Мѣдівка, *ф.* Honigthau, *т. в.* Спадь; 2) Honigbrantwein, *т. Гол.* III. 438;

3) *pl.* -кій Art sehr weicher u. süsser Pfäumen.

Мѣдівний, *а.* Ваг. в. Медовий.

Мѣдівник, *т.* Honigkuchen, Lebzelt, *т. ;* gelbes Labkraut (Galium ochroleucum).

Мѣдівникар, *т.* Lebzeltbäcker,

Мѣдівниця, *ф.* Honigbehältnis, *н. Пар. ; 2)* Blütenstaub, *т. Ф.*

Мѣдїнкї *pl.* Art honigsüsser Aepfel. Мѣдлювати, *в.* Мѣслювати.

Мѣдлїк, *т.* Пис. в. Меделян. Мѣдний, *а.* honigreich, -- рік.

Мѣднийця, *ф. ;* Honigdrüse, *ф.* Honigbehälter, *т.* (nectarium) *В.* [sophyllum.

Мѣднó кадїю, *н. В.* Melittis melis. Медобори, *pl.* *N.* der Berge längs des Fl. Збруч.

Медовий, *а.* Honig-, honiglich, honigsüss, -reich; — тїждень, Flitterwoche, *ф.* ГШ.

Медовїця, *ф. в.* Медівка 1).

Мѣдóвчик, *т. Гол.* III. 488 в. Пá-ейчник, *Пис.* [*ф.* (labellum) *Вол.*

Мѣдогубок, -бка, *т.* Honiglippe, Мѣдодѣйний, *а.* honigspendend, honigend.

Мѣдóвбóри, *pl.* Honiglese, *ф.* Мѣдоїда, *т.* Honigesser, *т.*

Мѣдолянїн, *т. Н.* 279 в. Меделян. Мѣдонóсний, *а.* honigtragend.

Мѣдоточївий, *а.* honigströmend, beredt, *III.* I. 349.

Мѣдóский, *а.* aus Medien kommend.

Мѣдóва, *ф.* Meduse, *III.* II. 176; Art Qualle, Meduse, *ф. He.* (*Пр.* XI. 1. 122);

Мѣдóвиці, *pl.* Medusae *Пол.*

Мѣдóунка, мѣдунїця, (-улька, -ушка), мѣдівка, *ф.* rother Bienensaug. (Lamium purpureum); 2) Lungenkraut, *н.* (Pulmonaria offic.); 3) Spiraea ulmaria; 4) Thalictrum angustif.; *дівка-м.

süßes Mädchen, (*В.*) [Мѣдóунка.

Мѣдóуха, *ф.* honigsüsse Birne, *в. ; 2)* Мѣдяний, (мѣдїний, *Кол.* I. 143), медянийшній, *Кс.* 300 *а.* aus Honig, *в.* Медовий. [1), 2); 3) Primula offic.

Мѣдяник, (*d.* -ичок). *т. в.* Мѣдівник

Меж. *праер.* III. I. 60 в. Мѣжи.

Межá, *ф.* (*pl.* мѣжі), Rain, Feldrain, *т.* Grenze, *ф.* [Rain-, Grenz-, Flur.

Межевий, межовой, *а.* am Raine. Мѣжи. *праер.* I) mit dem Genit. *Мі.*

IV. 544 *Оз.* 186. II) mit dem Instrumental. *Мі.* IV. 749 auf die Frage wo? :

mitten, unter, zwischen: межї бїлїх хаток *М.* [*Ос.* (61) I. 9.], межї звїздами zwischen den Sternen; межї нами unter uns, *н.* ворогами unter

Feinden; III) mit dem Accus. *Мі.* IV.

412 bez. die Gegenstände, zwischen welche, nach deren Mitte e. Bewegung vor sich geht: zwischen, unter: межї гóри zwischen (in) die Berge; межї люде пїтї unter die Leute gehen; *vgl.* Помѣжи, помїж; межѣ-очи вдáрити zwischen die Augen schlagen. In der Zusammensetzung: Zwischen-, Mittel-, inner.

Межабедрєний, *а.* *Пол.* в. Межиудбий. [zwei Furten v. Межирїче.

Межїбрїд, -оду, *т.* Stelle zwischen Межирїче, -рїя, межирїський, *а.* zwischen Bergen wohnend, liegend.

Межигрá, *ф.* Zwischenspiel, Intermezzo, *н. Пар.* [ring (beim Insect).

Межигрúдѣ, *н.* der zweite Brust Межигрúв, *н.* Arschkerbe, *ф. Пар.*

Межидїя, *ф.* Zwischenact, *т. Пар.* Межиклїтний, *а.* zwischenzellig, *Под.* [Zwischensatz, *т.*

Межимѣтний, *а.* -е положєня ГШ. Межимїр, *т.* Feldmesser, Geometer, *т.* [Völker-.

Межинáродний, *а.* international, Межиплúцний, *а.* zwischen den

Lungen. Межирѣбра, *pl.* *В.* Mittelrippen, *pl.* Межирїче, *н.* Gegend zwischen zwei

Flüssen, *ф.* Межисїдка, *ф. He.* (*Пр.* XII. 471) das grobe Mehl, welches man unter die

Brodlaibe auf die Backschaufel streut. Межїсїтка, *ф. Н.* 272 etw. Zwitterhafte. [innerlich entzweit, in Fehde.

Межисóбний, межиусóбний, *а.* Межїти, *в.* Межувати.

Межиудбий, *а.* -а болонка, Schenkelhaut, *ф. Пол.* [Bürgerkrieg, *т.*

Межиусóбїця, *ф.* innere Fehde, Межиусóбник, *т.* welcher innerliche Unruhen, einen Bürgerkrieg hervorruft u. unterhält. [terregnum, *н. Пар.*

Межїцáрство, *н.* Zwischenreich, Inner-Межїчастїчний, *а.* Molecular, *Пол.* [schenkiefer, *т. Пол.*

Межїчѣлюстний, *а.* -а кїсть Zwї-Межївка, *ф.* межівана, *н.* Ausmessung, Feldmessung, *ф.*

Межївнїк, мѣжник, (*Фр.*), *т.* Anrainer, *т. ; 2)* der den Rain verrückt, die Grenze verletzt.

Межовой, *в.* Межевий.

Межувати, *в. а.* das Feld aus-, abmessen, die Raine bestimmen; 2) den Rain verrücken, verschoben.

Мез, миз, *в.* Мѣжи, *Оз.* 186. Мезанїна, *ф. Кн.* Mezzanine, *ф.* Halbgeschoss, *н.*

Мезá, *Н.* 16. мѣзка, *К. ф. ;* weiches Fichtenbast; Splint, *н. adj.* mesosýñ.

Мевдрó, *н.* innere Seite der Haut, des Leders, Aasseite, *ф. в.* Мѣска.

Мевїнець, *Р. I.* 86, мевїний, мевїнка, *Ст. в.* Мївїнець eto.

Мевковѣць, -вцá, *т.* Splintkäfer, *т.* (Lyotus) *В.* [barkeit *Пом.* III. 99.

Мевлѣва, *ф. †* Art Abgabe u. Dienst-Мѣї, *gen. fem. pron.* — мѣї (мѣї) *Оз.* 132. Меканчїний, *в.* Миканчїний.

Мѣкати, мекетáги, *Н.* мѣкнути, мекотїти (-бчу, -бчеш), (*В.*) *в. н.* meckern, blöken. [fes. Мекекѣл, *int.* vom Meckern des Schafes. Мекелїни, мекелївни, *pl.* *в.* Мякїни.

Мекѣтїти, *в. н. в.* Микѣтїти. Мѣкїт, -оту, *т.* das Meckern, Geblöke, *н.* [brod, *н.*

Мелáй, *т.* Maispolenta, *ф.* Kururutz-Мелáйник, *т.* sehr brüchiges Schiefergestein. [Malánka 1).

Мелáня, (-áнка, -áця, -áшка), *ф. в.* Мѣлений, *psc.* gemahlen *с.* Молóти. Мельдувати, *в. а.* melden.

Мельдóнок, -нку, мельдóванє, *н.* Meldung, *ф.* [de, Mahlgut, *н. Пом.* I. 165. Мѣливо, *н.* das zu mahlende Getreie. Мѣлькати, мѣлькнути, *в. н.* winken, blinken *III.* I. 22; vorbeihuschen.

Мѣлькїв, -овá, *т. N.* *а.* Berges. Мѣлькóм, (-омá), *adv.* rasch vorbeiberreichend, schnell vorbeistreichend; obenhin; sehr kurz, geschwind *Кс.* 99. Мельнѣ, *с. н. а.* Mahlmetze, Mühlgebüh, *ф. Пар.*

Мѣльник, (мѣльник *Оз.* 68.88), *т.* Müller, Mühler, *т. ; adj.* мельничїй Müllers. Мельнїцтво, *н.* Müllerhandwerk, *н.* Мельнїчїти, (мєннá-), *в. м.* in der Mühle mahlen; 2) Müller sein.

Мѣльничка, *ф.* Müllerin, *ф.* Мельничу́к, *т.* des Müllers Sohn, Mühlbursche, *ф.*

Мельодїйний, *а.* melodisch. Мѣльон, *т.* Melone, *ф.*

Мелу́н, *m.* Zungendrescher, *m.* *Св.*, мелуна́ утну́ти *H.* 134 aufschneiden, lügen. [Міюс *Пом.* III. 122.]

Мелюс, *А.Д.* I. 108 verdorb. st. Міфс, Мемові́на, *Ч.* I. 200 s. Малюві́на, Мень, меньб́ок, *H.* 240, *m.* s. Мнюх, *Мі.* II. 290.

Менáж, *m.* менáжа, *f.* Menage, *f.* Менажэ́рия, *f.* Menagerie, *f.* Мена́жка, *f.* Art Menageschüssel aus Blech.

Менажува́ти, *v. a.* menagieren; — ся в чим womit haushälterisch vorgehen. Менакб́овий, *a.* s. Меканч́аний, *Зам.* II. 402.

Менджува́ти, *v. n.* *М+Б.* 364 s. Мендиве́шка, *f.* s. Вош, *B.*

Мене́, *pron. pers. gen.* und *acc.* meiner, mich; мені́ (міні́) *dat.* und *loc.* mir, in mir *Oz.* 129.

Мене́, мення́, мнэ́ *n. s.* Имя́, *Oz.* 56. 80. Мени́ни, меня́нник, & s. Имени́ни & Менкэ́т, *m.* Manchette, *f.* [im Nu.]

Мент, в один — in einem Moment, Мента́, *f.* weibl. Pelzkleid mit Besatz, Мента́ль, *m. s.* Медаль, (*d.* мента́лик).

Ментю́к, (-юх, -ус), *m.* s. Мнюх. Менува́ти ся, sich pennen, *Левч.*

Менчел, Менчов, Менчу́л, *m.* *N.* e. Berges; Менчели́к, *m.* *N.* e. полоня́на.

Менчий, менший, *a.* compar. zu Малый; *d.* меншенький, der kleinste, jüngste; der jüngere unter zwei Kleinen; менче́, менше́, *adv.* weniger.

Менчя́, *f.* kleinerer übrigbleibender Theil. [мен, *n.* Verminderung, *f.* *Пар.*

Меншане́, *n.* Abnahme, *f.* Abnehm. Меншáти, менч́ити, *v. n.* kleiner, weniger werden, abnehmen, vermindert werden. [derheit, Minorität, *f.*

Меншинá, менши́сть, -ости, *f.* Мин-Меншáти, *v. a.* kleiner machen, vermindern. [Dünger, *m.*

Мерва́, *f.* Wirstrob, *n.* Streu, *f.*; 2) Мервй́й, *s.* Мервй́й.

Мервиско́, (-ище), *n.* Strohlager, *n.* Мервй́стий, мервй́стий, *a.* гній Strohдү́nger, *m.*, -а соло́ма s. Мерва́.

Мервй́ти, *v. a.* zusammenwirren; 2) дү́ngen. [(v. Kranken). Мервй́ти, *v. n.* im Marasmus liegen Мерва́, мерва́ло, мервй́н, *m.* Grübler, Grübelkopf, Silbenstecher, *m.* *Пар.*

ГШ. [sich verdüstern, (*B.*). Мерга́снути, *v. n.* dunkel werden, Мере́, *adv.* s. Мабу́ть, майже́ *Wgr.* 126; 2) genau, nett, *Фр.*; 3) als Be-

theuerungsartikel. [Gitter, *n.* *Пар.* Мере́жа, *f.* Fischernetz, *n.* *He.*; 2) Мере́живо́, *n.* feine Stickerie, feines Gewebe, *См.* [ausnähen; 2) gittern, *Пар.*

Мере́жити, *v. a.* sticken, Muster Мере́живка́, *f.* Florfliege, *f.* (Hemero-

robious); 2) Art Bauchpilz, *Вол.* [Muster. Мере́жка, *f.* Stickerie, *f.* augenähethes Мере́жник, губя́к, *m.* Boletophagus reticulatus. [tepora].

Мере́жнийця́, *f.* Netzkoralle, *f.* (Re-Мере́жчáтий, *a.* *Пар.* gewürfelt, Gitter. [lach, *m.* (Pferd), *H.* 17.

Мере́н, (*d.* кінь-мере́нць), *m.* Wal-Мере́на, *f.* Barbe, *f.* (Barbus fluviatilis). [kauen.

Мере́ндати, (-даати), *v. a.* wieder-Мере́ндя́, *f.* zubereitete Speise; Pro-

viand, *m.* Мере́нїти; меренд́ити, *v. n.* *impers.* -їть es fällt ein Staubregen; der Him-

mel ist trübe geworden, regnerisches Wetter steht bevor (*B.*).

Мересні́ця, *f.* мерест, *m.* Pfrille, *f.* Bitterfisch, *m.* (Phoxinus rivularis, Мерэ́ти, *s.* Мэ́рти. [*Пом.* I. 172.

Мерэ́чити, *v.* Мэ́кати. Мерешкй́, *pl.* *N.* e. Berges.

Мержа́, *f.* s. Мерзв. мэ́рза. Мержелі́ти, *v. n.* *impers.* мерже-

літь es fällt ein Staubregen, (*B.*). Мерзв, *Мх.* мэ́рза, *f.* alles Ekel-

hafte, abscheuliches, unflätiges Zeug; Luder, *n.* ekelhafte Dirne.

Мерзаве́ць, -вця́, *m.* *Др.* с. 189 der Abscheulichke, Sudler, *m.* Мерзэ́нный, мерзкй́й, *a.* ab-

scheulich, unflätig. Мерзэ́нность, мэ́рзисть, -ости, мерзоб́а, *f.* Abscheulichkeit, *f.* Gráuel; Unflát, *m.*

Мервй́ти, (мерж́у, мервй́ш), *v. a.* beschimpfen; 2) мервй́ть ко́гось щось etw. verursacht jmdm Ekel, jmd verabscheut etwas; 3) — ся чим etw. ver-

abscheuen, Ekel vor etw. haben. Мервй́ль, *m.* sehr stinkendes Kraut. Мерзэ́нэць, віне́ць — *Гол.* III. 392 s. Мерзэ́нный.

Мерзїти, (-їю, -їеш), *v. n.* in Unfláterei verfaulen *III.* II. 267.

Мэ́рвкй́й, мэ́рвльй́й, *H.* 103 *a.* gefroren; мэ́рво. *vd.* eiskalt, frostig. Мэ́рвнүти, *v. n.* gefrieren, *Пом.* III. 7.

Мервй́чка, *f.* Beschimpfung, *f.* Schimpf, *m.* Мэ́рїн, *m.* *Кч.* 115 s. Мэ́рен.

Мэ́рїнка, *f.* s. Мересні́ця. Мэ́ркáч, *m.* Widder, *m.* *Пом.* III. 9.

Мэ́ркнүти, *v. n.* s. Помэ́ркнүти. Мэ́ркоті́ти, *v. n.* schillern, spielen (v. Licht).

Мэ́рль, *f.* linker Nbf. der Вбрэ́кла. Мэ́рлáви, *pl.* *N.* e. Berges.

Мэ́рлэ́ць, *g.* мерд́я, s. Мертвэ́ць. Мэ́рлй́й, *a.* todt, ein Todter *adv.* мэ́рло, *См.* [Sterbefall, *m.*

Мэ́рлїни, (*d.* -їнки), *pl.* *H.* 184 Мэ́рлїця́, *f.* Leder vom Aas, *n.* *Мі.* II. 304. [ний *Кл.*

Мэ́рлй́к, *m.* s. Мертвэ́ць; 2) s. Мэ́рт-Мэ́рства́, *f.* §. bunter Haufen, Menge, *f.*

Мэ́ртвэ́ннй́й, *a.* У. Todes-, tödtlich. Мэ́ртвэ́нність, -ости, мертвэ́чи-

на, *f.* das Todtliegen, Marasmus, *m.* Мертвэ́ць, *g.* мертвэ́ць *Кс.* 136

мерд́я, (*Оц.* §. 65) мертвй́к, *B. m.* der Todte, Leichnam, *m.* Leiche, *f.* *adj.* мертвэ́цкий Todten.

Мэ́ртвэ́шнїця́ ваплю́вїця, *f.* Todtenfliege, *f.* (Sarcophaga mortuorum).

Мэ́ртвй́й, *a.* todt, leblos; -á свй́чка die Kerze aus dem Fette einer Leiche; -á кі́стка harte Drüsengeschwulst, Schale, *f.* Ueberbein, *n.* (scirrhus); -а кро-

пїва s. Глухá к; Мэ́ртвї́ Вб́ди linker Nbf. des Бог.

Мэ́ртвй́ти, *v. a.* ab-tödten; мертвй́щий, *a.* tödtend, tödtlich, todbringend; мертвй́ща матэ́рня, *Ф.* Stickstoff, Azot, *m.*

Мэ́ртвй́ця, *f.* todt unfruchtbare Bodenschichte, Untergrund, *m.*; 2) verkümmertes Heidekorn.

Мэ́ртвй́сть, -ости, *f.* *К.* Todesleiden, *n.* Todtenstarre, *f.* Мэ́ртвї́ти, *v. n.* *TP.* 147 todt liegen.

Мэ́ртвороджэ́нй́й, *a.* todtgeboren. Мэ́ртвй́к, *m.* s. Мертвэ́ць; * von Schlitten im Sommer, die unbenützt (todt) liegen. [*Пом.* I. 153. Мэ́рти (мру, мреш), *v. n.* sterben, Мэ́ртэ́літи, (мерхвэ́-), *v. a.* ver-

wirren, auseinanderwühlen, -stößern (colóму); *v. n.* *impers.* vom Sprühregen, vom Schneegeestöber.

Мэ́ртэ́їй, *m.* *Wgr.* XV. s. Мэ́рза. Мэ́рха́, *f. m.* s. Мү́рза; 2) Mähre, Schindmähre, *f.* (*B.*).

Мэ́рхнү́ти, *v. n.* *М.* II. 75 s. Мэ́ркнүти. Мэ́рцвй́й, *f.?* -двй́к, *m.* *Гр.* 343. 358 s. Мертвэ́ць. [*n.* (Cavia sobaya) -

Мэ́рчá, -áти, *n.* Meerschweinchen. Мэ́рчá, мерчáчка, *f.* (*B.*) s. Мжа́.

Мэ́рчй́к, *m.* kleine Leiche (*Фр.*). Мэ́рчїти, *v. n.* s. Мжїти, *Пом.* III. 9.

Мэ́рша́, *f.* Aas, *n.* *Luts.* 157. Vieh, *n.* Мэ́ршáвїця́, *f.* мершáник, *m.* Aaskäfer, *m.* (Silpha).

Мэ́ршáнка, *f.* (*B.*) Kuh, *f.* мершáник Ochs, *m.* (Schindvieh), *n.* [lich]. Мэ́ршнїк, *m.* *сoll.* Маржї́на (verlocht-

Мэ́рщї́я, мерщэ́нько *Ч.* VII. 576. *adv.* schnell, *P. I.* 1. schneller, *Пом.* I. 75.

Мэ́рвя́й, *f.* kalter Regen. [düster. Мэ́рвй́й, *a.* s. Мй́рвй́й; *adv.* -во Мэ́рвй́й, *m.* *См.* (*Пр.* II. 125) *s.* Мертвэ́ць?

Мэ́рвй́стй́й, *a.* s. Мервй́стй́й. Мэ́сїя́, *m.* Messias, *m.*

Мэ́сть, *f.* Rache, *f.* [kehren. Мэ́сти, (мет́у, метэ́ш), *v. a.* fegen, Мэ́стнй́й, *a.* *Др.* 29. rächend; räch-

gerig, rachsüchtig. Мэ́стнй́к, *m.* Rächer, *m.* III. I. 178. -иця́, *f.* Rächerin, *f.* *Пар.*

Мэ́т, *m.* *H.* 148 Wurf; Schwung, Schuss, *m.*; в одїн мет, (в однү́ меть *Др.* с. 105) in einem Nu, *М.*; мэ́том чамб́сь кнүти в корб́ auf jmdn womit mit Wucht schlendern; 2) s. Прáмет (*Фр.*).

Мэ́тá, *f.* Ziel, *n.* однб́ на мэ́тї мэ́ти das eine Ziel vor Augen haben, den einen Zweck verfolgen.

Мэ́тáвка, *f.* Wurfmaschine, *f.* *Фр.* Мэ́тáль, *m.* Metall, *n.* *adj.* метале-вй́й, metallan.

Мэ́талї́на, *f. coll.* *Ваз.* die Metalle, *pl.* Мэ́талї́чнй́й, *a.* metallinisch; -чно велэ́нй́й metallgrün, *Пол.*

Мэ́тальнй́цтво́, *n.* Metallurgie, *f.* *Пар.* метальнй́чїй, металуржї́чнй́й, *a.* metallurgisch. [meln.]

Мэ́танї́на, *f.* *ГБ.* geschäftiges Tum-Мэ́тáрїти ся́, *Ос.* (61) VII. 6. sich tummeln.

Метати (мечу, мечеш), *v. a.* werfen, schleudern; — *си* zucken; *b)* sich tummeln.

Метелик, *m. dim. s.* Мотылок; 2) *pl.* Spergulla *arg.*; *b)* kleine Brochüren, Flugschriften, *pl.*

Метеліця, *f.* Windhalm, *m.* (*Agrostis alba*); 2) Art Tanz.

Метелі, *pl.* wilde Bienen, *B.*

Метельник, *m.* Wirbelwind, *m.*

Метельничка, *f.* M. Strassenkehrerin, *f.*

Метелочки, *pl.* Stinkkresse, (*f.* Lepidium ruderalis). [III 149.]

Метелья, *n.?* *s.* Мотылка, *Гол.*

Метельщик, *m.* Strassenkehrer, *m.* M.

Метеніяця, *f.* *s.* Мотыліця; — медоїдка, Honigschabe, *f.* (*Galleria melonella*), *B.*

Метець, *m.* *s.* Митець, мистець.

Метякувати, *v. a.* §. urtheilen, erwägen. [tzig, *Лев.*

Метякуватий, *a.* scharfsinnig, wi-

Метяти, *v. a.* Müllermassel beheben.

Метяль, *f.* Schneegestöber, *n.*

Метка, *f.* Gesellschaft, Compagnie,

f. М+Б. 326; *Ос.* (62) IX. 100 *s.* Купка.

Меткий, *a.* flink, hurtig; betrieb-sam,

BГ. 137. [und *pl.* *s.* Суголовки.

Метла, *f.* метлаще, (-иско), *n.*

Метляця, *f.* *s.* Метеліця 1).

Метлячяще, *n.* mit метляця bewachsenes Feld, *B.*

Метляг, *m.* Windfahne, Aokerschmiele, *f.* (*Aspera spioa venti*). [*f.* *Пол.*

Метний, *a.* Wurf-, -а даль Wurfweite,

Метняна, *f.* Müllermassel, *f.*

Метнути ся за чим, III. II. 89

nach etw. hinein um es zu holen.

Методий, *m.* Methodius.

Методичний, *a.* methodisch.

Метрѣжа, метрѣга, *f.* Plackerei,

Старэжа, *f.* [schein, *m.*; 2) Metrik, *f.*

Метрика, *f.* Matrikel-, Geburts-, Tauf

Метрикальний, *a.* Matrikel.

Метричний, *a.* metrisch. [den.

Метрѣжити, *v. a.* strapazieren, ermü

Метѣшити ся, *K.* sich tummeln,

geschäftig herumlauf-n.

Метунія, *f.* das Jagen, Hasten, *См.*

Метчий, *adv. compar.* schneller, *Лев.*

s. Меткий. [Ч. IV. 147.]

Метяни *n. ptc.* — метений *s.* Метя

Механик, *m.* Mechaniker, *m.*

Механіка, *f.* Mechanik, *f.* механічний, *a.* mechanisch.

Мехед, Мехедко, *m. s.* Методий.

Мецена, *m.* Maecen, *Лип.*; *меценат,

Gönner, *m.* [nach Art des Maecenas.

Меценатство, *n.* Км. Gönnerschaft

Меч, *m.* Schwert, *n.*; *adj.* мечевий.

Мечаній, *m.* Pilger von Mekka, *m.* *См.*

Мечаткй, *pl.* B. schwertblättrige

Gewächse (Ensatæ).

Мечведок, -дка, *m. s.* Ночовід.

Меченос, *m.* Schwertfisch, *m.* (*Xiphias gladius*). [*He.* Backofen, *m.*

Мечёт, (-еть), *m.* *КС.* (83) VII. 504.

Мечётъ, *f.* мечёт, *m.* Moschee, *f.*

Мечик, *m. dim. s.* Меч, Schwertchen,

n.; 2) Weberkahn, *m.*; 3) schwertförmiges

Schwingebrett in der Hanfbreche.

Мечний, *a.* Schwert-

Мечник, *m. s.* Меченос, *Вол.*

Мечовал, *m.* Gladiator, *m.* *Пар.*; *adj.*

мечовальний.

Мечоватий, *a.* schwertförmig.

Мечта, *f.* Phantasie, Grille, *f.* Trug-

bild, Hirngespinnst, *n.*

Мечтатель, *m.* K. Schwärmer, Phant-

ast, *m.*; мечтательний, *a.* schwärmerisch.

Мечтати, *v. a.* schwärmen, phant-

tasieren.

Мешкальний, *a.* bewohnbar, *Пар.*

Мешкальність, -ости, *f.* Bewohn-

barkheit, *f.* *Пар.*

Мешкане, *n.* das Wohnen; 2) —, меш-

каненко, *dim.* eheliches Zusammenleben.

Мешканець, -ця, *m.* Bewohner,

Einwohner, *m.*

Мешпергач, *s.* Немпергач.

Мештерний, *a.* ungr. *s.* Мистерний.

Мешти, *pl.* leichte Halbschuhe.

Мжа, мжяця, мжячка, *f.* Sprüh-,

Staubregen, *m.* Nasskälte, *f.* düsteres

Wetter, (*B.*) *Лев.*

Мжити, *v. n.* *s.* Имжати. [ter, *m.*

Мждоводайтель, *m.* + *KV.* Vergel-

Ми, *pl. pron.* wir, (*g.* нас unser); 2)

dat. *sgl.* von я: mir (= мені).

Миг, *m.* Wink; Blick, *m.* в одян —

in einem Nu. [cilla *alba*].

Мйгавка, *f.* Bachstelze, *f.* (Мота-

Мйгати, мигнути, *v. n.* und — ся

M. I. 121. *He.* plötzlich erscheinen u.

verschwinden, schwanken, blinken; *flim-*

mern, flackern; очіма — blinzen.

Мйгачка, *f.* *Лев.* *s.* Мжа.

Мйгкати, *v. n.* blinzeln. [ГIII.]

Мйгкий, *a.* flimmernd, schimmernd.

Мйгла, мйгла, *f. s.* Мбгла; 2) steiler

Bergabhang. [Flimmern.]

Мйготіне, *n.* zitterndes Leuchten,

Мйготіти, мйгтіти, мйготати,

v. n. s. Мйгати, flimmern, blinzeln, bliu-

ken; schimmern; rasche Bewegung machen.

Мйготлівий, *a.* flimmernd.

Мйготниця, *f.* Wimperorgan, *n.*

Мидикувати, *He. s.* Метикувати.

Мидлянка, *f.* Seifenkraut, *n.* (*Sa-*

ronaria offic.). [ken, *m.* Waschschüssel, *f.*

Мйдняця, (*d.* -ичка), *f.* Waschbek-

Мйва, *f.* Maul, *n.*

Мйвати, мйвнути, *v. n.* mit dem

Maul rühren, lecken; — ся sich putzen,

a. schniegeln; *b)* schmeicheln, schwän-

zeln, buhlen.

Мйватий, *a.* *He.* mit grossem Maul.

Мйвяр, *m.* Art grosse Spinne (*Ly-*

cosa ucrainensis v. syngoriensis).

Мйвэрний, мйвэрник & *s.* Мйвэр-

ний &. [ний &.]

Мйвйний, мйвльний & *s.* Мйвй-

Мйвйнка, *f.* rechte Pflugsterze. [len.

Мйвити, *v. n.* (намйвити ся) schmol-

Мйвун, *m.* (-унка, Schmeiöbler, *f.*)

Buhler, *m.* (in, *f.*)

Мййка, *f.* Waschbank, Waschschleuse,

f. (für Schafe); 2) *s.* Мйтка, (*Фр.*)

Мййниця, *f.* Waschbecken, *m.*

Мйк! *int.* vom jähen Sturz: schub! flugs!

Мйкало, *n.* Art Fischangel.

Мйканець, -ця, *m. gew. pl.* ge-

hechelte u. glatt gezogene Theile des

Gespinstes.

Мйканка, *f.* Werg, *n.*

Мйканчаний, мйканичний, *B. a.*

aus Werg. -е полотно греб Leinwand.

Мйкати, мйкнути, *v. a.* raufen, reis-

sen, klauen; hecheln; zausen; — ся

H. 37 hin u. her schwingen, streifen *s.*

Бештати ся. *Пом.* III. 63.

Мйдал, *m.* Mandel, *f.*; мйдаловати,

pl. Mandelgewächse, (*Amygdaleae*).

Мйкита, *m.* Nicetas.

Мйкитити, *v. n.* schwindeln, ver-

drehen, Ausflüchte suchen, zweideutig

reden u. handeln; suppen.

Мйкйтка, *f.* Art Tanz.

Мйкола, (-ай, *d.* -олка, -ольцо), *m.* Nikolaus; * -олу вваліти *Кс.* 346? *adj.* Мйколин, (-олчин).

Мйколяйки, (-айчык), *pl.* Mann-

tren, *f.* (*Eryngium planum*), *He.*

Мйколяйці, *pl.* Nestwurz, *f.* (*Ne-*

ottia nidus avis).

Мйкольнік, лящ- die um den Tag

des heil. Nicolaus laichende Abramis

brama.

Мйкуляти, *v. n.* *H.* 63 *s.* Кліпати.

Мйлай, *m.* *H.* 146 *s.* Мелай.

Мйланка, *s.* Маланка.

Мйлати, *v. a.* winden.

Мйлевий, *a.* Meilen-; meileniang;

мйлеве, *s. n. a.* Meilengeld, *n.*

Мйлий, (*d.* мйленький), *a.* lieb,

liebenswürdig, angenehm, willkommen;

s. a. m. f. der (die) Geliebte; по під

сам мйлий Біг просіти когб jmdn

анsehen, beschwören.

Мйлівне, *n.* мйліни, *pl.* (мйліне

H. 206) Seifenwasser, *n.*

I. Мйліти, *v. a.* seifen, einseifen.

II. Мйліти, *v. a.* irren machen, stö-

ren; — ся irren. [III. I. 209.]

Мйліця, *f.* Krüoke, *f.* hölzernes Bein,

Мйлість, -ости, *f.* Gnade, Güte, Gunst,

Barmherzigkeit; Liebe *MIII. III. I.* 258,

f.; Ваша Мйлюсть Euer Gnaden.

Мйлка, *f.* *Пол.* Fehler, *m.*

Мйлька, *f. dim.* eine kleine Meile.

Мйльна, *f.* *N.* *s.* Berges.

I. Мйльний, (-лн-), *a.* Seifen; -а

травá *s.* Мйльник 1); 2) -а сайта *Дл.*

-е сукинб *Кс.* 78 (*Art* weisses) Tuch, *Лис.*

II. Мйльній, *a.* Irr-, irrig; -á до-

рбга Irrweg, *m.*

Мйльник, *m.* Seifenkraut, *n.* wurzel, *f.*

(*Saponaria offic.*); 2) —, мйловар, *s.*

Мйляр. [як тії — *Лев.*? *s.* Мйлоці.

Мйльноці, *pl.* не так жълноці

Мйло, (*d.* мйльце), *n.* Seife, *f.*; 2)

Schaum, *m.* *Pa.* I. 193; собаче — kahles

Bruohkraut, (*Herniaria glabra*); кáче —

Art weioher Stein.

Мйловарня, *f.* *Пар.* *s.* Мйлярня.

Мйловатий, *a.* seifenartig.

Мйловідний, *a.* von angenehmem

Gesicht, von *a.* Acussern, hold, freund-

lich *C. I.* 94. [reiche Miene.

Мйловідність, -ости, *f.* holde, lieb-

Мйловіне, *n. s.* Мйлівне, (*B.*).

Милодан, *m. Ks.* 216 der Geliebte.
Милоданка, *f. Ч. V.* 731 liebe Gat-
tin; die Geliebte.

Миловучний, *a.* wohlklingend.
Миловучність, -ости, *f.* Wohl-
klang, Wohl laut, *m.*

Миловіркий, *a. Lics.* Миловідний.
Милолиций, *a.* von freundlichem
Gesicht, von angenehmem Aeussern;
hold, niedlich. [*a. Ks.* lieblich redend.

Миломоб, *m. Ру.* милomorphic,
Милосердець, -дя, *m. Cm.* der
Allbarmherzige. [*leid, n.* Barmherzigkeit, *f.*
Милосердие, *n.* das Erbarmen, Mit-
Милосердисти ся над ким Mitleid
mit jmdm fühlen, Erbarmen haben.

Милосердний, (-ердий, *IG.*) *a.*
barmherzig, mitleidig. [*Пар.*

Милосердник, *m.* Erbarmen, *m.*
Милосердувати, *v. n.* mitleidig,
mild sein, *K.* [*ter, Gönner, m. C.*

Милостивець, -ця, *m.* Wohlthä-
Милостивий, *a.* gütig, gnädig; barm-
herzig, mild; -а грамота Gnadenbrief, *m.*
Милостиня, (*d.* -иня), *f.* Liebes-
gabe, *f.* Almosen, *m. Пом.* III. 53.

Милощі, *pl. A.* 129. Liebschaft, Lie-
bele, *f.* Liebesbündel, *pl;* 2) Anmuth,
f. Reize, *pl.*

Милуване, (*d.* -анечко), *n.* Liebe,
Zuneigung, Sympathie; Liebele, *f.* на
— нема силування die Liebe kennt kei-
nen Zwang; 2) Barmherzigkeit, *f.* Erbar-
men, *n. H.* 95.

Милувати, *v. a.* корб *IG.* sich jmds
erbarmen, Mitleid mit jmdm haben; —
ся над кимсь sich jmds erbarmen; *b)*
— ся sich lieben *v. kosen* *Марк.* 16;
c) — ся чимсь *v. Любувати ся* *Др. c.* 199.

Міля, *f.* Meile, *f;* 2) Meilenstein,
m. C. II. 123. [*Fische, s.* Мулявця.
Мілявка, мілька, *f. coll.* kleine
Міляк, *m.* Seifenbaum, *m.* (*Sapin-*
dus saponaria). [*-Ярка, f. -in, f.*

Міляр, *m.* Seifensieder, -händler, *m.*
Мілярня, *f.* Seifensiederei, *f. Пол.*
Міямка, *f.* Kuh (Schaf &) bei der
eine od. zwei Zitzen verschlossen sind:
на одну, дві дійки; 2) *v.* Нюнька.

Міймо, *праер.* mit *d. Genit.* an etw.
vorbei, vorüber; *Mi.* IV. 544; міймо менé
Me. 73 ohne auf mich zu achten, ohne
mein Wissen.

Мимовільний, *a.* unwillkürlich.
Мимоїдом, *adv.* vorbeifahrend, im
Vorbeifahren. [*sen, übergehen, MIII.*
Мимолишити, *v. a.* bei Seite las-
Мимосередбчнит, *a.* excentrisch,
Пол.

Мимохідень, -дя, *m. K.* мимохід-
ний, *a.* der Vorbeigehende, beiläufig, *Пар.*

Мимохіть, (-ітне, *MIII. Гол;* -ітно)
adv. мимохітний, *a.* wider Willen, un-
freiwillig, unwillkürlich. [*schuss, m. GIII.*

Мимоцільний, *a.* — сгріл Fehl-
Мійра, *m. f. s.* Нюнька, німра, (*B.*)
Мійрати, *v. a. s.* Гмірати (*B.*)
Мійрити, *a. n.* murmeln.

Минь, -минь! *int.* Lockruf der Katzen.
Міна, *m.* Menas; Миніха, *f.* Weib
des Міна.

Мінати, (-аю, -аеш), *v. a. s.* Ми-
нѣти; минѣмий, *a. s.* Минущий.
Миндувати, (*Ф.*) *s.* Мельдувати.

Минѣя, *f.* Buch, welches den Gottes-
dienst für jeden Tag eines Heiligen
durchs ganze Jahr enthält, nach Mona-
ten [*мѣн*] geordnet.

Минжувати, *v.* Минджувати, *C.*
Міно, *n. s.* Имѣ, менé.

Минбога річна, Flusspricke, *f.* Neun-
auge, *n.* (*Petromyzon fluviat.*).

Миньок, *m. s.* Мнюх. [*Brot, Лев.*
Минтѣс, *m.* (in *d.* Bettlerspr.) Stück
Минувати, *v. n.* *Ос.* (61) *V.* 15
чогось etw. vermeiden, einer Sache los-
werden; — ся *Щог.* *s.* Минѣти ся *a).*

Минувший, минулий, *См.* *v.*
gegangen, verflossen, verstrichen.

Минувшість, минулість, *Мор. Зе.*
-ости, *f.* Vergangenheit, *f.*

Минѣти, *v. a.* корб, що (an jmdm,
an etw.) vorübergehen, vorbeigehen, etw.
meiden, übergehen, hinter sich lassen;
не минула менé кара bin der Strafe
nicht entgangen; 2) *v. n.* vorübergehen,
verfliessen, verstreichen: минуло емѣ
7 літ ihm sind 7 Jahre verflossen; *v.*
gehen, aufhören; — ся *v.* ким an ein-
ander vorüberkommen, -fahren; auswei-
chen; *b)* — ся vorbei sein, hin sein,
sterben; *c)* *v.* crepieren.

Минущка, *f. H.* 243. *Reimw.* zu
грішка: was schnell vergeht.

Минущий, *a.* vergänglich, eitel.
I. Міня, *f.* in *d.* Kinderspr. *s.* Короба,

„Мун“.
II. Міня, -яти, *n. C.* Trugbild, Phan-
I. Мир, *m.* Frieden, *m.* як ся машш?
міром! Бóгу дякувати! gut (im Frie-
dan)! — *Оц.* §. 547. *Оз.* 114.

II. Мир, *m.* Welt, *f.* Volk, *n.* межи
мірами *Ч. III.* 417 in der Welt, unter
den Völkern, u. *d.* Menschen.

Мірати, *v.* Гмірати, (*B.*) [*сгом*].
Мірати, мірдати, *a. n.* wedeln (хво-
Мірене, *n. s.* Помірене. [*скій*].

Мірєкий, *a. Гол.* III. 57 *s.* Мір-
Мірєле, *n.* Traubenkraut, *n.* (*Che-*
porodium botrys); 2) blutrother Storch-
schnabel (*Geranium sanguineum*); 3) *Drac-*
occephalum Ruischianum; *s.* Біждерко, *У.*

Мірати, *v. a.* Frieden stiften, aus-
söhnen; — ся *v.* ким mit jmdm friedlich
leben, sich aussöhnen; in Friedensun-
terhandlungen treten. [*Gerede, n. K.*

Міркани, *n.* das Raunen, Munkeln,
Міркати, міркнути, *v. n. Ks.* 150
по-під вікною — bettelnd wimmern,
murmeln; munkeln, in den Bart reden.

Міркач, *m. K.* Murmler, *m.* [ніти?
Міркач, *m. Ч. V.* 1087 міркатами во-
Міркач, *f. Лев.* *s.* Барліг, *Оз.* 80.
I. Мірний, *a.* friedlich, Friedens-,
ruhig, still. [*reich*].

II. Мірний, *a.* TP. 69 Volks; volk-
Мірниця, (*d.* -ичка), *f.* Kästchen
od. Büchse zur Aufbewahrung des Міро.
I. Мірність, -ости, *f. Кол.* I. 131.
Гол. III. 116 Friede, *m.* Ruhe, *f.*

II. Мірність, -ости, *f. W.* *s.* Люд-
ність, Anzahl der Seelen, *f.*

Міро, *n.* wohlriechende Essenz; das
heilige Oel, Chrisam, *n.*

Міроване, *n.* das Bestreichen der
Stirn mit geweihtem Oel bei dem Got-
tesdienste weseбчне.

I. Міровий, *a.* schiedsrichterlich;
міровія (грамота) *Kv.* 167 gültlicher
Vergleich, Friedenstractat; *s. a. m.* Frie-
densrichter, *m.*

Міровий, *a. He.* Welt-, Volks-
Міродавець, -ця, *m. Пу.* Myrrha-
pender, *m.* [*haltend, weltregierend*].

Міродержавний, *a. K.* welter-
Міродержитель, *m. K.* Weltbe-
herrsoher, *m.*

Міроїд, *m. Bein.* des habsüchtigen
міровий I. (II.) der das Volk aussaugt.

Міролюбивий, міролюбний, *a.*
friedliebend, friedfertig.

Міролюбність, (-любність),
-ости, *f.* Friedfertigkeit, *f.*

Мірон, *m.* Miron.

Міронбсиця, *f.* Balsamträgerin;
gew. pl. die Frauen, die den Leichnam
Christi salbten.

Міронбсиця, *f.* Heiligenbild, *n.*
(von 4 Jungfrauen auf Stangen getragen).

Міропомаване, (міромп-), *n.* Fir-
mung, Firmelung, *f.* [*Firming, n.*

Міропомавання, *m. GIII.*
Міропомавувати, *v. a.* firmeln,
das Sacrament der Firmung erteilen.

Міротворець, -рця, *m.* Friedens-
stifter, *m.* [*stiften*].

Міротворяти, *v. n. GIII.* Frieden
I. Міротворний, *a. Mx.* friedlen-
stiftend. [*Эг.* weltbauend, schaffend.

II. Міротворний, (-творчий), *a.*
Міроточець, *m.* мироточивий,
a. Wohlgerüche duftend, wohlriechende
Flüssigkeit von sich gebend.

Міроція, *m. N. v.* Berges. [*den, pl.?*
Мірска, *coll. f. Ф.* II. 132. II. 488 Goldsta-
Мірський, *a.* weltlich, Volks-, *IG.*

Мірствувати, *v. n.* mit den Wor-
ten „мир всім!“ segnen u. dabei mit
der aufrecht gehobenen Hand ein Kreuz
beschreiben.

Мірт, *m.* Myrte, *f.* (*Myrtus commu-*
nis); *adj.* міртівий, Myrten-; мірто-
вати, *pl.* Myrtengewächse, *pl.* (Myrta-
ceae); міртоцвіти, *pl.* Myrtenblumige,
pl. (Myrtiflorae). [*vollführen*].

Мірувати, *v. a.* das міроване
Мірха, мірхава, *f. s.* Мёрха 2);
elendes Rind.

Мірхати, *v.* Мёрвити 1).
Міршавий, (*d.* -авенький), *a.* run-
zelig *C. I.* 66.

Мірщак, *m. s.* Морщак. [*schwerfällig*].
Мірський, *a.* (B.). langsam, faul,
Мірянний, *m.* ein Weltlicher, Laie;
2) Bauer, (*opp.* пан), *P. I.* 63. *C. I.* 40;
adj. мірянський, *K.* weltlich.

Місь, *m. s.* Мёдвідь.
Місса, *f.* grosse Schüssel.

Міска, *f.* Schüssel, *f;* *миски пра-
вити=парація *n.* weil in Schüsseln
Opfer dargebracht werden (B.). [-töpfer, *m.*
Мискороб, *m.* Schüsselfabrikant,

Маскоробство, *n.* Verfertigung der Schüssel, *f.*

Мисль, (*d.* мисльонька), *f.* Gedanke, *m.* Meinung, *f.* Einfall, *m.*; Absicht, *f.*; Sinn, *m.* мисля менє занєсать (щось пробыти) es bemächtigt sich meiner der Gedanke, ich bin im Begriffe (etw. zu thun); комусь тобѣ на мисля jmd hat das im Sinn, im Gedächtnisse; війти в мисля комуь aus dem Sinn kommen; він (тобѣ) мені не по мисля nicht nach meinem Sinn, nicht nach meinem Wunsch.

Мисльведць, -вця, (*d.* мисльвчик). мисльвий, *s. a. m.* Jäger, Jägermann. Weidmann, *m.*; 2) мисльвць *Ос.* (62) *X. s.* Мисльтель.

Мисльвенький, *a. M.* II. 80 eigensinnig; hochmüthig (*Шог.* 2. мисльвий гомін).

Мисльвский, *a. V.* Jagd. [*n. K.* Мисльвство. *n.* Jagd, *f.*; Weidwerk, Мисльк, *m.* Meissel zum Abschneiden des Blechs, *f.*

Мисльтель, *m.* Denker, *m.*

Мислити, *v. n.* denken; erwägen; überlegen; 2) gewohnen sein, meinen, willens sein; о собі много — sich viel dünken; комусь вло мислити *Кн.* gegen jmdn Böses im Sinne haben, vorhaben.

Мисльте, *n. N.* des Buchst. *M.*; *пичати — betrunken umbertaumeln. [voll.

Мисловатий, *a.* geistreich, geist-

Мисловий, *a.* мисльвий. [(*n. z. 4.*)

Мислотвор, *m.* Gedankenkreis, *m.*

Мислятин, *m. N.* e. Berges.

Мисник, *m.* Schüssel-, Topfbrett, *n.*

Мисничка, *f.* Semele, *B.* [chen, *n.*

Мисочка, мисчяна, *f. dim.* Schüssel

Мистєрний, (-єцьно, *adv.* *Bax.*), *a.* kunstvoll, künstlich, meisterhaft.

Мистець, *m. K.* II. 96 Meister, Künstler, Virtuos, *m.*

Мистецький, *a. OII.* meisterhaft.

Мистецтво, *n.* Meisterhaftigkeit, Kunst, Kunstfertigkeit, *f.* [*pl.* (apothecia).

Мисчатка бовощи, *pl.* Sporenlager, Мисюрка, *f.* Panzerhemd auch den Kopf bedeckend, *n.* Sturmhaube, *f. K.* 425.

Мися, -яти, *m. s.* Мисочка.

Мисячий, *a. Ga.* I. 106 *s.* Мисячий.

Мит, не тільки через сїни а и в мїті *Ос.* (61) IV. 29?

I. Мить, *f.* gesäubert Wald.

II. Мить, у одній, *P.* II. 82, в ту —, на — mit einem mal, in einem Augenblick, auf einen A., in einem Nu, allsogleich, *Ст. Ос.* 114.

Мїтар, мїтнїк, *m.* Zöllner, Mautner, *m.* *Пом.* III. 43.

Мїтарєство; *n.* Betrügerei, Prellerei, *f.*; *pl.* listige Umtriebe III. II. 19.

Мїтє, *n.* das Waschen. [C.I. 208.

Мїтель, (-тїль), *m.* Waschwasser, *n.*

Мїтєць, -тця, *m. H.* 124 der Kundige, Kenner, Künstler, Meister; Schwarzkünstler, Zauberer, *m. Ga.* 6. 35.

Мїти, (мїю, мїш) *v. a.* waschen; — хату, сїни, помїст & scheuern.

Мїтикун, *m.* listiger, pfiffiger Mensch, Strolch, *m.* [pen, *m.*

Мїтка, (*d.* мїточка), *f.* Waschlapp

Мїткалєвий, *a. K.* 218 von Mikal od. Calico (Art grobe Mousselin).

Мїтьма, мїтьмєв, *adv.* *s.* Мїтусь; im zickzack *Ос.* 115. (*B.*).

Мїтнїцтво, *n.* Zollwesen, *n.* *Пар.* I. Мїтнїця, *f.* Maut, Zollstätte, *f.* Zollhaus, *n. K.*

II. Мїтнїця, *f. Гол.* III. 243 Waschfrau, die abspült, sauber wäscht; 2) *N.* e. Berges. *m. Пом.* III. 43.

Мїто, *n.* Maut, *f.* Zoll, (*pl.* Zölle), Мїтовий, *a.* Zoll-; *s. a. m.* Zollaufseher, -einnehmer, *m. Пар.*

Мїтока, *f. N.* e. Berges. [мїтра].

Мїтра, *f.* Bischofsmütze, -krone, *f.*

Мїтро, Мїтрик, *m. s.* Мїтро.

Мїтрополїт, *m.* Metropolit, *m. adj.* мїтрополїчий. мїтрополїтальний.

Мїтрополїтан-, Мїтрополїтен-, Мїтрополїтан-; [мїтрополїтис].

Мїтрополїя, *f.* Metropole, *f.* Sprengel eines Metropolit, *m.* Metropolit, *m.* Metropolit, *m.*

Мїтусь, *adv.* wechselweise, abwechselnd (bald mit dem gröberem, bald mit dem dünnerem Ende gelegt, Holz &)

im zickzack.

Мїтусь, *m.* † ein Mannesname.

Мїтутє, (-тя), *n. H.* 122 etw. Nichtsnutziges, Schmar, *n.*

Мїтю, *adv.* *s.* Мїттю, Мить II.

Мїх, *m.* Ч. V. 1134 Art giftige Pflze.

Мїхїло, Мїхїй, (-їнь, -їсь), -їйлик, *m.* Michael.

Мїхїйлик, *m.* Art Trinkbecher aus Holz *C.* II. 150.

Мїць-мїць! *int.* *s.* Минь-минь.

Мїчка, *f.* Vlies eines Lammes, *n.* *Gr.* 23.; Lammfellmütze, *f. АД.*; 1) Rasenstück, *n.* *s.* Кїчка; 3) *s.* Бївїка; (*B.*); 4) Kiebitz, *m.* (чїйка), (*B.*).

Мїч, мїч, *v.* Меч.

Мїчїти, *v.* Мєкати.

Мїчка, (*d.* мїчечка), *f.* das glatt geraufte Bündel Flachs, Hanf & zum Spinnen; Spinnrocken, *m.* *Пом.* III. 63; 2) Haarbüschel oberhalb der Rїтиця; 3) * Kopfhaare, *pl.* *К.* 4; 4) steifes Borstengras (Nardus stricta). [phoides, *H.*

Мїчник, гребенїстий, Villarsia пум-

Мїш, мїша, *III.* II. 201, *f.* Maus, *f.* (Mus musculus); *Пом.* III. 84; 2) *pl.* мїши Feisel, *f.* eine Halsdrüsenkrankheit der Pferde, мїши дєрги eine Kollikkrankheit dh Reiben u. Kneifen der Haut beheben. [(Myosurus minimus) *B.*

Мїшївка, *f.* Mäuseschwanzohren, *n.*

Мїшїк, *m.* Arsenik, *m.* *Пол.* 2) *s. d.* folg.

Мїшалєвок, — оріх, *m. К.* *s.* Мїшалєвка 1). [grau gelblich braun.

Мїшїстїй, мїшїчий, *a.* Mäusefahl.

Мїшїтина, *f.* Mäusefleisch, *n.*; 2) *s.* Мїшїчка

Мїшїчий, *a.* Maus-, Mäuse-; — кирпїч Mausdreok, *n.* — оробнь (обгник) Johanniskrautchen, *m.* (Lamprugis noctiluca).

Мїшїчка, мїшїчєк, *f.* (*pl.* -кї), Mauskoth, -dreok, *n.* [ten].

Мїшївї, *f. coll.* die Mäuse (und Rat-

Мїшїй, *m.* мїшовїйка, *f.* Mäusekönig, Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parvul.).

Мїшелївка, *f. gew. pl.* Nüsse von dem aufgesammelten Vorrathe einer Waldmaus od. eines Eichhorns entnom-

men; 2) Waldmaus & selbst, *B.*; 3) *s.* Мїшелєчка.

Мїшенїя, -їти, *n.* Junges einer Maus.

Мїшїй, мїшїй, *m.* Borstenhirse, *f.* (Setaria glauca).

Мїшїян, мїшїй, *a. s.* Мїшїчий.

Мїшїни, *pl.* Hosen aus Schaffell, (*haut*), *pl.* [шїстїй, muskelig, muskulös.

Мїшїця, *f.* Muskel, *f. Пар. adj.* мїшїшка, *f. dim.* *v.* Мїш, Mäuschen, *n.*; 2) Мїшїй.

Мїшїкар, *m. s.* Балах 1).

Мїшїкувїти, *v. n.* schnüffeln, mau-

sen (*v. a.*); 2) *v. a. s.* Валїшати.

Мїшовїтий, *a.* mäuseartig, *Пол.*

Мїшовїтє, *n.* Mäusefresser, *m. z. B.* Stroh, Getreide & von Mäusen zerfressen.

Мїшєлєв, — канїк, *m.* Mäusebussard, *m.* (Buteo lagopus); 2) Thurmfalke, *m.* (Falco tinunculus).

Мїшєлєвка, *f.* Mäusefalle, *f. Ст.*

Мїшїк, *m. s.* Мїсь.

Мїшїця, *f. Пол.* *s.* Мїшїца.

Мїшїчїя, мїшїчїка, *f. s.* Мїсочка.

Мївїй, (сотпар. мївїшїй), *a. v.* Мїлїй, *B.*

Мївїнїй, *a. H.* 27 *s.* Мївнїй.

Мїд, *g.* мєду, *m.* Honig, *m.*; — пїтїчий, сїчєний Meth, *m.*

Мїдї, *f.* Kupfer; Erz, *n.* [Kessel. Мїдєнь, -днїя, *m. К.* 184 kupferner

Мїдєнєць, -нця, *m.* Kupfererzkies, *n.* *Вол.* [f. Spitzmaus, *f.* (Sorex).

Мїдїк, *m.* мїдїця, (*d.* -їчка), Мїдїстїй, *a. v.* Мїдїнїстїй.

Мїдїй, *a.* honigüß; vorführerisch, *Ф.*

Мїднїй, *a.* kupfern, aus Kupfer, aus Erz.

Мїднїк, мїднїк, *ГШ.* *m.* Gelbgießer, *m. Пар.*

Мїднїцтво, *n.* Gelbgießerei, *f.*

Мїднїця, *f. Лєч.* *s.* Мїднїця.

Мїднєобїй, *a.* mit kupfernen (ehernen) Füßen. [*m.*; 2) *s.* Мїдїк.

Мїднїк, *m.* Kupferkies, Kupfererz, Мїдовїй, *a. W.* *s.* Мїднїй. [Пар.

Мїдєкєпнїя, *f.* Kupferbergwerk, *n.*

Мїдєрїт, *m.* Kupferstich, *m. Пар.*

Мїдєрїтнїк, *m.* Kupferstecher, -drucker, *m. Пар.*

Мїдєсїнь, *f.* Kupferlasur, *f. Вол.*

Мїдїнка, *f. s.* Медїнка, (*B.*). [geld, *n.*

Мїдїк, *m.* Kupfermünze, *f. pl.* Kupfer-

Мїдїнїй, *a.* kupfern, Kupfer; kupferroth, *Пол.* [farbig; 2) kupferhaltig, *Пар.*

Мїднїстїй, *a.* kupferig, kupfer-

Мїднїця, *f.* вїмїя — eherne Sohlange *Пр.* IX. 218; 2) *s.* Веретїльнїця.

Мїдїнка, *f. v.* Мїдїк; 2) Kupfergrün, *n. Вол.*

Мїдїнчїк, доугєобїсак — kupferfarbiger Rüsselkäfer (Rhynchites cupreus).

Мїдїр, *n.* Kupferschmied, *m.*

Мїдїрїтїя, *f.* Kupferschmied, *m. Пар.*

Мїдїрєство, *n.* Kupferschmiedhandwerk, *n.* [*s.* мєжї-

Мїж, мїждє, *праер.* *s.* Мєжї; мїждє-

Між, *f.* К. в. Межа.
 Міжгір'я, *n.* *ОП.* Gegend zwischen zwei Bergen, *f.* Thalkessel, *m.*
 Міждор'я, *n.* К. Stelle zwischen den Schultern, *f.*
 Міжній, *v.* Можній.
 Міжнійк, *m.* в. Меживнік, межнійк.
 Міжовщик, *m.* *gr.* Ко. 236 Feldmesser, *m.* [чанський].
 Міжчійський, *a.* (В.) в. Муж-
 Мідра, *f.* (В.) в. Медрі.
 Мізель, *v.* Мозіль.
 Мізер'як, *m.* armer Wicht; мізер'ячка, eine Arme, Elende *adv.* мізер'яцкий elend.
 Міз'р'я, *f.* Misere, *f.* Elend, *n.* Erbarmlichkeit, *f.* dürftige Habseligkeit, 2) Gurkensalat, *m.* [spiel &].
 Міз'рка, *f.* la misère im Préférence-
 Міз'рота, *f.* Kleinlichkeit, *Фр.* Erbarmlichkeit, *f.* [bel, elend].
 Міз'рний, *a.* в. Марній; misera-
 Міз'рник, *m.* К. der Elende; verkommenes Individuum; Mittelmässigkeit, *f.* T.
 Міз'рність, *f.* Bein. des weibl. Schamgliedes. [Nichtigkeit, *f.* К.
 Міз'рність, -ости, *f.* Elend, *m.*
 Міз'рство, *n.* coll. elende, dürftige, Leute *Ос.* (61) IV. 158. [в. Дрезняне].
 Міз'р'яка, *f.* Kux. *Ос.* (61) XI. 39.
 Міз'яльний, міз'яний, (-нн-) *a.* jüngste; kleinste; gering, winzig; — палець, міз'янець, міз'яничик der kleine Finger, das jüngste Söhnchen; міз'ялочка, дочка — das jüngste, kleinste Töchterchen; *Пом.* II. 23.
 Міз'яники, *pl.* Afterklauen, *pl.* (В.).
 Міз'яний, *pl.* Kleinschmetterlinge, (Microlepidoptera). [heit, Winzigkeit, *f.*
 Міз'яність, -ости, *f.* Пол. Klein-
 Міз'яка, *f.* в. М'яка (im Inneren des Kürbisses).
 Міз'яти ся, *v.* з ким III. I. 342 schön-
 thun, lieben; die Cour, den Hof machen.
 Міз'юване, *n.* Denken, *n.* Betrachtung, Erwägung, *f.* Кв. 237. [überlegen].
 Міз'ювати, *v.* *n.* denken, bei sich
 Міз'юник, *m.* — дідю КУ. Zwerg, Kobold, *m.*
 Міз'юк, *v.* Мозок. *Левч.*
 Міз'юнка, *f.* Nbl. der Сьвіча.
 Мій, *моя.* *моє.* *pron.* mein, der meine; mein lieber; мій (чоловік) mein Mann; *моя* (жінка) meine Frau; *мої,*

pl. die Meinigen; (*моі* meine, *pl.*).
 Міський, *a.* *Пар.* в. Міський.
 Мійсе, *n.* Левч. в. Місе.
 I. Міль, [м'ял-]. *f.* seichte Stelle, Tiefe, *f.* Ко. 145.
 II. Міль, [моль]. *m.* *f.* мільга, *f.* H. 81. *Мі.* 280 Motte, *f.* (Tinea); — пчільна Honigschabe, *f.* (Galleria cecrelli).
 Мільк, *m.* Milbe, *f.* (Acarus) Пол.
 Мільна, *f.* TP. 77 в. Міль I.
 Мільон, *m.* Million; мільонний, *Св.* мільонний, *num.* der millionste, Millio-
 Мільти, *v.* *n.* seicht werden. [nen-
 Мілька, *f.* в. Молявка.
 Мілький, *a.* seicht; 2) fein gemahlen, klein gestossen; *adv.* мілко.
 Мількість, -ости, *f.* Seichtheit; 2) Feinheit, *f.*
 Мілько, *m.* Emil; Мілька, *f.* Emilie.
 Мільков'да, *n.* *He.* seichte Stelle im Wasser. [herzig].
 Мількодущий, *a.* kleinmüthig, eng-
 Мільняк, *m.* Bittsteller, *m.* *Пар.*
 Міло, *adv.* в. Дрібно.
 Мілоч, *f.* *gr.* P. I. 37 Kleingeld, *n.*
 Міміка, *f.* Mimik. *f.* *adj.* мімічний, mimisch.
 I. Міна, *f.* Miene, Haltung, *f.* Gesichtsausdruck, *m.* Гол. III. 679.
 II. Міна, *f.* Mine, *f.* в. Підкоп.
 Міна, міньба, *f.* Tausch, *m.* das Tauschen, Vertauschen; Bezahlung, Preis im Tauschhandel Ч. III. 300; das Wechseln; Wechsel, *m.* Verwandlung, Phase, *f.* Гол. — місячна.
 Мінджувати, *v.* *n.* чим H. 207 Tauscherei betreiben, feilschen; мінджує словом як цїган кіньми.
 Мінджує, *m.* der Tauschlustige.
 Мінеральний, *a.* Mineral-, mineralisch. [*adj.* мінеральоїчний].
 Мінеральогія, *f.* Mineralogie, *f.*;
 Мінйвець, -вця, *m.* Spatheisenstein, *m.* Вол.
 Мін'яти *v.* *a.* *s.* Мін'яти; 2) im Tauschhandel zahlen Ч. III. 300; 3) комуєть щось für jmdn etw. bestimmen, vorschlagen; anberaumen; versprechen, geloben; — ся die Farbe wechseln, schillern.
 Міністер, *m.* Minister, *m.* *adj.* міністерський, міністерияльний
 Міністерство, *n.* Ministerium, *n.*

Мінка, *f.* Erwähnung, Bemerkung, *f.*
 Мін'яка, мінька дати, зробити einen Tausch machen, Кв. 401.
 Мін'явий, *a.* schillernd, B.
 Мін'ям'я, *f.* в. Мін'я, міньба; 2) *adv.* im Wechseln, wechselnd: я см'у дав тотó міньма ich habe mit ihm das eingewechselt, *Ос.* 115. [m. (Aputura iris)].
 Мін'яклоснявець, *m.* Schillerfalter,
 Мін'яй, *a.* — а контора Wechselstube, *f.* Кл. [m. Cm].
 Мін'юк, *m.* Minengraber, Minierer,
 Мін'юрний акорд, *He.* Mollacoord (minor), *m.* [Minuten-].
 Мін'юта, *f.* Minute, *f.* *adj.* мін'ютний,
 Мін'ютник, *m.* Zauberer, *m.*
 Мін'юло, *m.* Tauschhändler, -krämer, Tauscher, *m.*; 2) Wechselr, *m.* Ко. 79.
 Мін'яти, *v.* *a.* tauschen, ändern, wechseln (грóші на дрібно), щось на щось, за щось gegen etw. — час так на так, III. I. 332 die Zeit vergeuden.
 Мін'ятурний, *a.* Miniatur-.
 Мін'ячка, *f.* хижка-würfelige Schnepfenfliege, *f.* (Empis tessulata).
 I. Мір, *m.* в. Мир II. — сонний У. Welt der Träume, *f.* [f. К. (pl. міри)].
 II. Мір, *g.* міру, *m.* Pest, Epidemie,
 Міра, [м'ір-]. *f.* Mass, *n.* без міри ohne Mass, masslos; до тої міри bis zu dem Masse, zu dem Grade, bis so weit, брати в корó, від к. міру Mass nehmen (einer Person zu einem Kleide); не стає до міри entspricht nicht dem Maas, hat nicht das volle Maas; итá до міри unter den Maasstock als Reorut sich stellen; на мірі стоїти in demselben Masse bleiben, weder zu-noch abnehmen, das Gleichgewicht behalten; під міру verhältnismässig; по мірі nach Massgabe, по крайній мірі wenigstens; 2) міра полотнá & Art Längenmass.
 Міре, *n.* в. N. Berges.
 Міренє, *n.* das Messen.
 Міренник, (-яник), мірець, *Gr.* 23. Кл. *m.* в. Помірець; Ausmesser, Schaffner, *m.*
 Мір'явий, *a.* *m.* *s.* *v.* *d.* vorherg.
 Мір'яло, *n.* Mass, *n.* заводити мір'яла У. Messungen anstellen; Masstab, *n.*
 Мір'ятельний, *a.* messbar, *Пар.*
 Мір'яти, мір'яти, (-рю, -рюю; -иш, -иши), *v.* *a.* messen; — ся в ким sich

mit jmdm messen.
 Міриця, *f.* Metze, *f.* — 0-61487 Hektol it.
 Мір'ячний, *a.* — член Messglied, *n.*
 Мірка, *f.* *dim.* s. Міра; Mässchen; 2) Mahlmetze, *f.* Müllermassel, *n.*; 3) kleine Aokerparcelle.
 Мір'ютно, *adv.* в. Мар'ютно.
 Міркуване, *n.* das Sinnen, Ermessen, *n.* Denkart, *f.*
 Міркувати, *v.* *n.* merken, *Пом.* II. 28. *Ос.* 80. meinen, erwägen, denken (*Ос.* §. 547 *us.* 3.); по чім — wor-nach muthmassen, schliessen.
 Мірний, *a.* mässig, enthalten; 2) mittelmässig; 3) -а м'ова *He.* gereimte, gebundene, gemessene Rede. [scheffel, *m.*
 Мір'няця, *f.* Viertelmass, *n.* Viertel-
 Мір'ність, -ости, *f.* Mässigkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f.* [s. *a.* Messgebühr, *f.*
 Мір'ювий, *a.* *Бор.* temporal; 2) -вє,
 Мір'ювчий, *a.* massgebend, ГШ.
 Мір'ючка, *f.* Futtermassel, *n.*
 Мір'ючне, *s.* *n.* *a.* Messerlohn, *m.* Messgeld, *n.* *Пар.*
 Мір'ючник, (-óшн-), *m.* Müllergesell, welcher von den Mahlгästen die Mahlmetze (od. das Mahlgeld) einnimmt; *adj.* мір'юшницький.
 Мір'ський, в. Мórський, Meer, (*Фр.*)
 Мір'товина, *f.* Myrtenholz, *n.* *Фр.* в. Мирт etc. [Überschäfer, (*Фр.*)
 Мір'юк, *m.* 2 Liter; 2) Oberhirt,
 I. Мір'чак, *m.* в. Мурчак.
 II. Мір'чак, *m.* Hohlmass, *n.*
 Мір'чити, *v.* *n.* die Müllermassel einheben, (В.). [кóвшн].
 Мір'чук, *m.* в. Мірка 2); *adj.* мірчу-
 Мір'яник, мір'яти, & *v.* Мір'яти; *мір'яна сїчка von allzulanggeschnittem Häcksel. [Koth, *Dis.*
 Міс'яво, *n.* Teig, *m.* К.; 2) diokes
 Міс'яти, (мішу, міс'иш), *v.* *a.* kne-
 ten; — ногáми mit Füssen treten; — ся по чім (*Фр.*) sich herumtummeln.
 Місія, *f.* Mission, *f.* *adj.* міс'яний, Missionar-.
 Міс'яка, *f.* в. Міс'я; мяска.
 Міський, *a.* städtisch, Stadt-
 Міс'няця, *f.* в. Поміс'няця.
 Міст, *g.* м'осту, *n.* -м'остя, *m.* Brücke, *f.*; 2) в. Поміст Fussboden, *m.* К. I. 204. *Иг.* 61. *м'остом клáсти ся *v.* *v.* *v.* sein.
 Міс'ть, *praep.* У. в. Замість, місто 3).

Містэць. & в. Мистэць &. [Місточко. Містэчко, *n. dim.* Plätzchen, *n.*; 2) *s.* Містяній, *a.* gehaltreich, gehaltvoll, *Пар.* [a. mystisch. Містик, *m.* Mystiker, *m.* містичний, Містялице, *n. Пол.* Behälter, *m.* Містяна, *f.* Plätzchen, *n. Ол*; 2) Städtchen, *n.* 3) *N. e.* Berges. Містнячество, *n. gr.* † Rangstreit, *m.* Містиско, містище. *n.* містій, *m.* Mutterkuochen. *m.* Nachgeburt, *f.* (placenta). Містятн, (міщ, містятн), *v. a.* jmdn, etw. placieren, aufstellen, jmdm einen Platz, eine Stelle geben; einräumen; — *св* Platz finden, *e.* Stelle einnehmen; *б)* enthalten sein. Містич, *m.* *Шар.* *v.* Міщаній. Місто, *n.* Stadt, *f.* 2) *v.* Місце 1); перенёти — übersiedeln; 3) statt, anstatt; місто -б *М. II.* 95 *v.* Нече -б, мовби. Місток, (*d.* місточок) -тка, *m.* kleine Brücke. [flecken, *m.* Місточко, *n.* Städtchen, *n.* Markt Містүшити, (-чїти), *v. a.* kneten, stoosen, misshandeln. Містюк, *m.* Städter, *m.* *Лев.* [f. I. Г. Містяіе, *s. n. a.* Stadtzoll, *m.* Accise, Місце, *n.* Stätte, Stelle, *f.* Ort, Platz; Raum, *m.*; Anstellung, *f.* місцями, stellenweise; *то* маз місце 10 миль до рогі & es hat was zu bedeuten, ist von ansehnlicher Grösse, Menge; 2) *s.* Містиско. Містєвий, *a.* örtlich, Orts, local; 2) *hiesig.* [Sesshafte, Ortinsasse, *m.* Містєвік, *m.* (*Фр.*) der in e. Orte Містєвість, -ости, *f.* Ortschaft; Oertlichkeit, *f.* [bewegung, *f.* Містєвмінність, -ости, *f.* Fort-Mістіна, *f.* *s.* Містіна 1). Місюрка, *f.* Glasperle, *f. vgl.* Бісер. Місяць, (*d.* місяченько, місячик). *m.* Mond; 2) Monat, *m.*; місяцю Владиміру Ч. I. 92. *adj.* місяцю Mondes. Місяцьоватий, *a.* mondformig. Місяцьослов, *m.* Kalender, *m.* Місячка, *f.* monatliche Reinigung, Menstruation, *f.* Місячний, *a.* mondhell; 2) monatlich, Monats; *adv.* місячно es ist Mondschein; 2) monatlich. Місячник, *a.* der Veränderliche, Unstete wie der Mond; 2) der Mondsüchti-

ge; 3) Monatschrift, *f.*; 4) Mondfisch *m.* (Orthogoriscus mola), *Вол.* Місячниковаті, *pl.* Mondsamen-Gewächse (Menispermale). Міт, *m.* Mythus, *m.* Mythe, *f.* Міть, *f.* *Зар.* *v.* Замість. вавет; лбде йдуть до церкви як міть мете strömen in Haufen —. Міта, *f.* Merk, Merkmal, Zeichen, *n.* Мітавка, *f.* *v.* Мітова. Мітєльник, *v.* Мітлія. Міти, *v. a.* † *v.* Мати I. [beruhigen. Мітиувати, *a. a.* *R.* beschwichtigen, Мітити, *v. n.* zielen, *Лев.* Міткій, *a. v.* Меткій; мітко, *adv.* *Крон.* treffend. Мітла, *f.* Besen, *m.* Мітластий, -атий, *a.* besenförmig, besenförmig; buschig (*вус*) *R.* Мітляця, мітлячина, *f.* мітлячине, *n.* Besenstrauch, *m.* (Spartium scoparium); 2) Windhalm, *m.* (Agrostis) *s.* Метлюга 3) Windfahne, *f.* (Aira spica venti). Мітляр, *m.* Besenbinder, *m.* Мітниця, *f.* *Wa.* 20 до дому — finke dabei reinliche Frau. Мітність, -ости, *f.* *B.* Fertigkeit, *f.* Мітова, (-бка), *f.* kleiner Besen. Мітольобія, *f.* Mythologie, *f.* *adj.* мітольобічний mythologisch; мітїчний, Мітра, *f.* *v.* Матра. [mythisch Мітрога, (-фра), *f.* *t.* Метрїжа. Міттю, *adv.* *He.* geschwind, in einem Nu. Міус, *m.* *v.* Міус. I. Міх, *m.* *M. II.* 65 *v.* Мох. [balg, *m.* II. Міх, *m.* Sack, Schlauch, *m.*; 2) Blase-Міхір, *m.* міхиріна, *f.* *v.* Міхур; 2) Tabacksbeutel aus міхур. Міховіна, *f.* Sackleinwand, *f.* *ГШ.* Packtuch, *n.* Міховіка, *f.* Sackspinner, *m.* (Psyche). Міходуї, *m.* Balgentreter, Caloant, *m.* *Пар.* [m. Sackträger, *m.* Міхоніш, (-оша, -оший, *Kol.* I. 90), Міхунка, міхурка, *f.* Eiterblase, *f.* Міхур, (*d.* -орок), *m.* Blase, Urin-, Schwimmblase, *f.* Schlauch, *m.* [Шар. Міхурний камінь, Blasenstein, *m.* Міхурник хохлатий, Karpenrobbe, *f.* (Cistophora crist.). Міхурічниця, *f.* Schlauchfaden, -schimmel, *m.* (Ascophora mucedo), *Вол.* Міхурчатий, *a.* blasig, *Пол.*

Міць, *g.* мџци, *m.* Kraft, Stärke, Festigkeit, *f.* в мџци вџже жати in der vollen Stärke, in der ersten Reife (*v.* свидџ); вробїти щось на міць etw. fest, dauerhaft machen. Міцька, *f.* міцьок, -цка, *m.* *v.* Мїцька 1); *adj.* міцьковий, *Ф.* -а даьоблінка aus Lämmerwolle gewebt. Міцній, *a.* fest; kräftig, stark. Міцнїти, *v. a.* stärker machen, — сіллу die Kraft steigern. Міцнїти, *v. n.* erstarken, *R.* I. Міч, *g.* мџчи, *f.* *v.* Міць *Шог.* 152. II. Міч, *g.* мџчи, *f.* *v.* Моч, Urin, *f.* Міш-, *v.* *v.* *adv.* *v.* Пџмїш. Мішак, мішун, *m.* Mischer, *m.* *Пар.* Мішальний, *a.* mischbar, *Пар.* Мішальність, -ости, *f.* Mischbarkeit, *f.* *Пар.* Мішанє. *n.* das Mischen; 2) das Zusammentreiben der Schafe zum gemeinschaftlichen Hüten um Ostern (oder Pfingsten). Мішанєць, -нця, *m.* M'schling; Bastard, Blendling; 2) * Störenfried, *m.* ти —! ти би все гранїцю мішан! Мішаник, *m.* Bauer, der seine Schafe zusammen mit anderen auf die Senne giebt, (*B.*) Мішанїна, *f.* Mischung, *f.* Gemisch, Gemenge, Gemengeel, *n.*; 2) —, мішанїця Mischfutter, Mengfutter, *n.* Мішаниско, *n.* Feld, wo Mengfutter angebaut war. [Mішанє 2). Мішанка, *f.* *v.* Мішанїна 2) und Мішати, (мішаю, -ашш), *v. a.* mischen, mengen; umrühren, umschütteln, umstechen; (комү jmdm) hinderlich sein, stören; — ся sich —; sich einmischen. Мішка, *f.* Mischwerkzeug, *n.* Mischgabel, *f.* (*B.*) Мішканє, *n.* Ч. V. 93. *v.* Мџканє 2). Мішковатий, *a.* beutelig. Мішковє, *s. n. a.* Sackgeld, *n.* (Abgabe von jedem Sack Getreide etc.). Мішкџм, *adv.* *He.* (Пр. II. 361) стоїти — зџгернд, zaudernd? Мішма, *f.* *v.* Мішанїна 2) *Мі.* II. 234; 2) *adv.* мішма untermischt, gemengt *v.* Пџмїш. Мішна, *f.* Riengürtel mit Ringeln u. einem Sackel; Zierat, *m.* Мішнџ, *gew. pl.* мішнџ Geschrote, *n.*

Мішџк, -шкџ. (*d.* мішџчок) *m.* Sack; Schlauch; Beutel, *m.* Міщџ, -џти. (*d.* -џтко). *n.* міщүк, *m.* Säckchen, *n.*; 2) Schlauchfrucht, *f.* (utriculus). Міщанїн, *m.* Bürger. Städter, *m.* Міщанїнка, (*d.* міщанџчка). *f.* Bürgerfrau, Städterin, *f.* [lich, kleinbürgerlich. Міщанський, *a.* Bürger-, bürger-Mіщанство. *n.* Bürgerschaft, *f.* Bürgerrecht, *n.* *coll.* die Bürger, *pl.* [m. Міщанчүк, *m.* *He.* Kleinbürgersohn, Міщанїна, *m.* *v.* Мужчинџ. Міщүк, *m.* Städler, Spiessbürger, *m.* Міщүл, (*d.* міщүлик), *m.* *Ф.* Sack; Käsesack, *m.* [mündend. Міус, *m.* Fluss ins Asowsche Meer Міяма, *f.* Miasma, *n.* Ansteckungsstoff. Млџ, *f.* *M.* *Шог.* *v.* Мглџ; Alles was nicht consistent, was sehr schwach, undauerhaft, mürbe ist: картџлџ як мла sind wenig nahrhaft; нїтка рве ся як — reiset schnell. [dumpf (гџлџс). Млџвий, *a.* flau, matt, schwach; Млџвість, -ости, *f.* Flaueit, Matigkeit, Schwäche, Abgeschmacktheit, *f.* Млџда, *f.* *a.* Ч. III. 215. *v.* Молодїй. Младєнєць, *m.* † III. II. 226 Säugling, *m.* Kind, *n.* Младєнїця, *f.* Ч. IV. 3. Mädchen, *n.* Млџка, млаковїна, *f.* Morast, Moorgrund, *m.* sumpfiger Boden, Flage, *f.* Млаковатий, млџчний, *a.* sumppig, morastig, moorig. Млџскавєць, -вця, *m.* — Ярин Rapunzel, Feltmännchen, *n.* (Valerianella v. Fedia olitoria). Млџчник, *m.* Thysselium palustre, *B.* Млџвінь, *f.* *v.* Млџка (*Ф.*) [ritima). Млєвїця, *f.* Milchkraut, *n.* (Glaukum Mlevoїдъ трутїнник, *m.* *B.* Urasbaum, *m.* (Antiaris toxicaria). [вїльнџ — Млїво, *n.* *v.* Мџвино; 2) Mährecht, Млїв, *a.* *v.* Млџвий. I. Млин, *m.* *v.* Блин. *Ол.* 81. II. Млин, *m.* млинџ *f.* C. II. 116. Mühle, *f.* Млинџр, млинџрка, & *v.* Мџльник, мџльничка &. [нџць. Млинєць, -нцџ, *m.* *P.* I. 136 *v.* Блџ-Млинїна, *У.* млинїця, *Гџл.* III. 252, *f.* (kleine) Mühle. [Mühle war. Млїниско, (-ище), *n.* Ort wo *v.* Млинївка, *f.* Mühlbach, *m.*

Млинкувати, *v. a.* sójke das Getreide auf der Putzmühle reinigen.

Млинний, *a.* -á doróga zur Mühle fúhrend?

Млиновий, *H.* 302. млинський, *a.* Mühl; Млиньский, *s. m. a.* Nbf. des Чéремом.

Млиновіяца, *f. v.* Млинівка.

Млинок, -нка, (*d.* -бочок), *m.* kleine Mühle; — від кáви Káffemühle; 2) Putzmühle, Kornklapper, Fege, Getreide-Reinigungsmaschine, *f.*

Млістий, *a.* Т. в. Мглістий.

Мліця, *f.* Füllen, das zu Anfang des Sommers geworfen wurde. [На-млі бка.

Млі, *pl.* — бють ес weiterleuchtet; 2) в.

Млійка, *f.* Марк. 135 в. Мліця?

Млійко, *adv.* Мх. в. Млосно.

Млілий, *a.* Кс. 319 schwächlich, abgemergelt.

Млосно, *adv.* в. Млосно.

Млість, *g.* млости, *f.* Uebelkeit; Ohnmacht, Bewusstlosigkeit, *f.* млости (млости) ударили на когò, обняли когò Ч. III. 425 jmdn wandelte eine Ohnmacht an, (млость Кс. 149. Лесч.).

Млістоватий, *a.* leicht ermattend u. schwitzend.

Мліти, *v. n.* matt, schwach, kraftlos, erschöpft werden, schwachten, sich abzehren: голóду — am Hungertuche nagen; 2) in Ohnmacht fallen; 3) мліе на слóгу ist vor dem Gewitter schwül geworden; 4) gar werden (мясо).

Млїний, *a.* Uebelkeit erregend, Пар.

Млїність, -ости, *f.* Uebelkeit, Neigung zum Erbrechen, *f.*

Млїти, *v. a.* schwächen, abmatten; мліть когò etw. erregt jmdm Uebelkeit, jmdm wird übel, unwohl (*B.*).

Млосний, млостівий. ОII. *a. adv.* млосно. unwohl, übel, unprässig; млосно кому́ jmd ist nahe der Ohnmacht.

Млостяти, *v. a.* ОII. в. Млостити.

Млява. См. млявість, -ости, *f.* Schwächlichkeit, Dumpfigkeit, *f.*

Млявий, *a. v.* Млявий. weichlich; fad. Млявоці, *pl.* Фр. Fadheiten, *pl.* Аяшме, *f.* [Мятник, кожм'яка; *H.* 285?

Мнець, *m. II* в. 88. Rohgerber, *m. v.*

Мніймий, *a.* vermeint, angeblich; eingebildet, ГIII.

Мнійти, *Me.* 306, мніти *Le.* в. н.

meinen, denken, wissen.

Мнійки, *pl.* Käseküdel, *pl.* Пис.

Многий, *a.* vieler, (viele, vieles); *pl.* многі; число́ мно́ге Mehrzahl, Numerus pluralis, мно́го, *adv.* viel; — лю́дий viele Menschen, viel Leute; мно́го раз vielmals, mehrmals.

Многобáрвний, *a.* vielfarbig, *У.* Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многобáрвність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Многобáрвник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленн., *f.* das Vielfache.

Многочисленний, *a.* vielfach; vielmals, oftmalig.

Многочисленний, *a.* vieleckig. [н. Многочисленник, *m.* Vieleck, Polygon, Многоліт, = мно́го літ, мно́гих літ (мно́гая лѣта) Кс. 119.

Многочисленник, *m.* Vieleck, Polygon, Многоліт, = мно́го літ, мно́гих літ (мно́гая лѣта) Кс. 119.

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленний, многослівний, *a.* vielsilbig. [voll, *B.*

Многочисленний, *a.* ruhmreich, ruhm-Mногочисленний, *a.* grossrednerisch, *Max.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Многочисленник, *m.* Flaschenzug, Пар. *n.* Vielgötterei, *f.* Polytheismus, *m.*

Многочисленність, -ости, *f.* Vielfarbigkeit, *f.* [т. Пол.

mehrung, *f.* [fluvial).
Мнѹх, *m.* Aalgruppe, Quappe, *f.* (Lota
 I. Мнѹ = мя = менѣ *accus. sg.*
 mich *Oz.* 129. 80.
 II. Мнѹ, *m.* с. Имѹ (имнѹ), *Oz.* 56.
 Мнѹк, *m.* verbrauchte Wagenschmiere.
 Мнѹкѹй, *a.* III. II. 77. с. Мягкѹй.
 Мнѹкѹш, *m.* мякѹш, мякѹни, мякѹ-
 кѹтъ *KC.* (83) VII. 503. & с. Мѹкѹш &
 Мнѹсо, *m.* мнѹсѹд, & Мнѹта & с. Мѹсо.
 Мѹта *etc.* *Oz.* 80.
 Мнѹти, *m.* мѹти, (мнѹ, мнѹш). *v. a.*
 kneten, zerdrücken, zerknittero, zer-
 kneten, bearbeiten; — ся sich zerknit-
 tern; *sich winden, Umstѹnde machen,
 ängstlich, verlegen sein.
 Мнѹткѹй, *a.* (*Фр*) с. Мягкѹй.
 Мнѹшкѹрка, *f.* flache (innere) Hand;
adj. мнѹшкѹрний. [(61) IX. 76; *Oz.* 95.
 Мо, *adv.* с. Мѹж. мѹже, мабѹтъ, *Oz.*
 Мо, (мо) *Pic.* —) мѹвѹи, *conj.* gleich-
 wie, gleichsam, wie wenn *Oz.* 200. 210.
 Мѹва, *f.* Sprache, Rede, *f.*
 Мѹвдѹ, *f.* с. Смѹвдѹ.
 Мѹвѹти, *m.* мѹвѹти, *v. a.* sprechen,
 reden, sagen; мѹвѹв (тоѹ) wie es je-
 mand einst wohl sagte, wie wenn, nѹm-
 lich, wohl, doch wohl, so zusagen *Oz.* 204.
 Мѹвка, *f.* Redensart, *f.*
 Мѹвкѹни, *pl.* с. Мѹкѹни.
 Мѹвкѹня, *f.* Sprecherin, *f.*
 Мѹвнѹ, *f.* Welle, Woge, *f.* мѹвнѹ бѹт
 die Wellen schlagen an (В.); *vgl.* Вѹвнѹ II.
 I. Мѹвнѹця, *f.* Бѹр. *Фр.* Redner-
 бѹхне, *f.* [Waschstube, *f.*
 II. Мѹвнѹця, *f.* [мы-] Badehaus, *n.*
 Мѹвнѹсть, -ѹсти. *f.* Redefluss, *m.*
 Beredsamkeit, *f.* *OP.*
 Мѹвнѹ, *f.* Blitz, *m.* — бѹ es blitzt,
 es wetterleuchtet; 2) Lichtschein, *m.*;
 3) Wiederhall, *m.* Echo, *n.*
 Мѹвчѹзлѹвѹець, -вѹця. *Mi.* II. 312.
 мѹвчѹзлѹвѹий. мѹвчѹзлѹвѹий. *a.* schweig-
 sam, verschwiegen.
 Мѹвчѹк, *m.* с. Мѹвчѹн. [samkeit, *f.*
 Мѹвчѹзлѹвѹсть, -ѹсти. *f.* Schweig-
 Мѹвчѹзлѹвѹник. *m.* schweigsamer,
 Mönch.
 Мѹвчѹн. *m.* III. с. Мѹвчѹн; у мѹвчѹ-
 нѹ грати Art Kinderspiel: Stillschwei-
 gen beobachten, *Km.* [f. das Schweigen.
 Мѹвчѹнка. (*d.* -лѹчка *f.*) мѹвчѹнѹ *n.*
 Мѹвчѹти, (мѹвчѹ, мѹвчѹш). *v. n.*

schweigen (мѹвчѹй явѹчком); stumm sein;
 (*ptc* мѹвчѹщѹий, *K.* st. мѹвчѹщѹий).
 Мѹвчѹки, *adv.* schweigend; im Stillen
Oz. 114.
 Мѹвчѹлѹвѹй. *a.* с. Мѹвчѹзлѹвѹець.
 Мѹвчѹк, -чкѹ. *m.* H. 115. с. Мѹвчѹн;
 Muckser, *m.* мѹвчѹкѹм. *Oz.* 114 мѹвчѹ-
 кѹм *K. adv.* stillschweigend, schweigsam.
 Мѹвчѹн. *m.* der Schweigsame, Ver-
 schwiegene, Schweiger, *m.* *Hc.*
 Мѹвчѹнѹство. *n.* das Schweigen.
 Мѹгѹ. *f.* *Oz.* (61) VI. 26. 42. як мѹгѹ,
 скѹлько мѹгѹ nach Mѹglichkeit, nach
 Vermѹgen, so viel es mѹglich ist, so viel
 man vermag; mѹglichst stark, schnell &
 Мѹгѹла, *f.* Erdhügel, Grabhügel;
 Grab, *m.* Grabmal, Ehrenggrabmal, *n.*
 Мѹгѹлин, мѹгѹльний, *a.* Grabes,
 Gräber-
 Мѹгѹлка. (*d.* -лѹчка), *f.* kleiner
 Grabhügel; *pl.* мѹгѹлкѹ Gottesacker,
 Friedhof, *m.*
 Мѹгѹльник, *m.* Arbeiter der für
 Wachposten Erdhügel aufwarf; 2) —,
 мѹгѹльщик, *Щѹг.* Todtengräber, *m.* *Ст.*
 Мѹгѹльница, *f.* с. Барѹнок.
 Мѹгѹлькѹ, *m.* — грѹбѹр, *Пѹл.* Tod-
 tengräber, *m.* (Neorophorus vespillo).
 Мѹгѹра, *f.* ? с. Мѹгѹла *Oz.* 70?
 Мѹгѹлѹцѹ, *pl.* Ч. VII. 551 II. 336.
 с. Мѹгѹлкѹ.
 Мѹгѹл, *m.* III. II. 67. *TP.* с. Монгѹл.
 Мѹгорѹч, мѹгрѹч, *m.* Kauftrunk,
 (mercipotus).
 Мѹгорѹчити, мѹгрѹчити, *Kрон.*
 I. 14, *v. a.* *IG.* когѹ jmdm einsehen-
 lassen, eine Zeche veranstalten, jmdn
 bewirten; — ся *Гол.* III. 324 einander —
 Мѹготѹ. *f.* Mѹglichkeit, *f.* Vermѹgen,
n. Macht, *f.* стѹло не в мѹготѹ *K.* I.
 285 war (ist) nicht mѹglich, war (ist)
 unerschwinglich.
 Мѹгурѹний, *m.* с. Кѹзѹдрѹст.
 Мѹгѹчий, *a.* mѹchtig, stark III. II. 73.
 Мѹгѹчѹсть, -ѹсти, *f.* Macht, *f.*
 Мѹгѹй, мѹгѹтѹ, с. Мѹчѹ, *Oz.* 66.
 Мѹда, *f.* Mode, *f.*
 Мѹдѹлѹвѹнѹсть, -ѹсти. *f.* Modalitѹт, *f.*
 Мѹдѹль, *m.* мѹдѹло, *n.* *K.* Model,
 Vorbild, *n.*
 Мѹделѹвѹти, *v. a.* modellieren.
 Мѹдѹрній, *a.* modern; модернѹ-
 зувѹти, *v. a.* modernisieren.

Мѹднѹй, *a.* modisch, der Mode ange-
 messen.
 Мѹднѹцтво, *m.* Modesucht, *f.* *Цар.*
 Мѹднѹця, модѹсѹвтѹка, *f.* *Ilis.* putz-
 sѹchtiges Weib, Modenarrin, *f.*
 Мѹднѹр, *m.* Modenarr, *m.* *Цар.*
 Мѹднѹрка, *f.* Modistin, *f.*
 Мѹдрѹвѹй, *a.* meergrün, *Пѹл.*
 Мѹдрѹна, *f.* модринѹець, -нѹцѹ, *m.*
 Lärche, Lärchentanne, *f.* (Larix europ.).
 Мѹе, *Oz.* 92. с. Мѹже.
 Мѹж, *v.* Мѹжна.
 Мѹждѹр. *m.* с. Мѹдѹр, *Oz.* 76. [leicht.
 Мѹже, *adv.* ist mѹglich dass —, viel
 Мѹжевѹльник, *m.* с. Ялѹвѹець.
 Мѹжѹль, *m.* с. Мѹсѹль.
 Мѹжѹлѹвѹй, *a.* mѹglich, thunlich.
 Мѹжѹлѹвѹсть, -ѹсти. *f.* Mѹglichkeit, *f.*
 Мѹжна, *adv.* es ist mѹglich, man ver-
 mag, man darf, man kann, es ist erlaubt.
 Мѹжнѹй, *a.* mѹchtig. [keit, *f.*
 Мѹжнѹсть, -ѹсти. *f.* Macht; Mѹglich-
 Мѹжнѹти, *v. n.* *Лѹсч.* mѹchtig, reich
 werden. [ство. *n.* *K.* Aristokratie, *f.*
 Мѹжнѹвѹдѹа, *f.* *Пѹр.* мѹжнѹвѹдѹа-
 Мѹжнѹвѹдѹнѹй, *a.* *Цар.* aristo-
 kratisch; 2) *KY.* mѹchtig herrschend.
 Мѹжнѹвѹдѹник. *m.* Aristokrat, *m.*
 Мѹва, *f.* Nbl. des Слѹч. [Цар.
 Мѹвѹка. *f.* Mosaik, *f.* *adj.* мѹвѹчнѹй,
 Мѹ. musiv, Mosaik- [mark, *n.*
 Мѹвѹгѹнѹ, *f.* хребѹтна — Rücken-
 Мѹвѹвнѹк колѹвѹйкѹ, *m.* Dreh-
 wurm, *m.* (Coenurus cerebrialis).
 Мѹвѹлѹвѹтѹй, *Пѹл.* мѹвѹлѹвѹтѹй,
a. schwierig. [dorn, *m.*
 Мѹвѹль, -ѹлѹ, *m.* Schwiele, *f.* Leich-
 Мѹвѹнѹця, *f.* Gehirnkasten, *m.* *Цар.*
 Мѹвѹок, -ѹку, *m.* (*pl.* мѹваки u. мѹваки)
 Hirn, Gehirn, *n.* *в мѹвѹкѹ лѹбе *P.* I.
 130 drängt sich auf (im Gedѹchtnis,
 in Gedanken). [strengung, *f.* Drangsals, *n.*
 Мѹвѹлѹ, *f.* *Ф.* mѹhevolle Arbeit, An-
 Мѹвѹлѹстѹй, мѹвѹлѹвѹй, *Ф.* (-лѹб-
 вѹй *P.* II. 174), мѹвѹлѹвѹй (-лѹнѹй),
a. schwierig; * mѹhsam erworben.
 Мѹвѹлѹвѹти, *v. n.* harte, mѹhe-
 volle Arbeit verrichten; мѹвѹлѹвѹна
 прѹдѹа *H* 194 harte Ar. die Schwielen
 auf den Hѹnden erzeugt.
 Мѹй, Partikel zur Hervorhebung bei
 d. Huzulen: ходѹ мѹй! а що там мѹй?
 so viel als tu! du (mein)! du halt!

Мѹйкѹ. *f.* *gr.* Под. с. Мѹйкѹ. [mosaisch.
 Мѹйсѹй, *m.* Moses, *adj.* мѹйсѹвѹй,
 Мѹканѹчнѹй, *a.* с. Мѹканѹчнѹй.
 Мѹкѹбит, *m.* *N.* с. Berge.
 Мѹкѹвѹ, *f.* *B.* Nässe, Nasskѹlte, *f.*
 Мѹкѹлѹвина, мѹкѹлѹна, *f.* passer
 Boden, Moorgrund, Sumpf, *m.*
 Мѹкѹлѹця, *f.* с. Мѹкрѹтѹ, *Пѹр.*
 Мѹкѹлѹк, *m.* с. Мѹкѹлѹвина; 2) taube,
 verkѹmmerte Nuss, (*B.*) *adj.* мѹкѹлѹ-
 кѹвѹтѹй, pass, sumpfig. [ohares).
 Мѹкѹлѹха, *f.* Sumpfmilbe, *f.* (Limno-
 Мѹкѹлѹчка, *f.* с. Золѹтѹсѹль, *B.*
 Мѹкѹлѹчнѹк, *m.* klebrige Salbei, (Sal-
 via glutinosa). [sein, naess, feucht werden.
 Мѹкѹнѹти, *v. n.* der Nässe ausgesetzt
 Мѹковѹна, *f.* coll. с. Маковѹна.
 Мѹкѹтѹ, *f.* Ч. III. 107. *H.* 179 с.
 Wort der Kinderspr. гѹрѹ — von kurz
 geschorenem Kinde.
 Мѹкѹш волоѹтка Osmylus chrysopt.
 Мѹкѹшнѹ, *pl.* Wassergrosen, *pl.* (Ne-
 lumbiaе, Hydropeltidaeе), *B.*
 Мѹкѹра, *f.* с. а. rechter Nbl. des Дуѹнѹр.
 Мѹкѹравѹець, -вѹцѹ, мѹкѹравнѹк,
 мѹкѹрѹвѹець, -нѹцѹ, *m.* Sternmiere, *f.*
 Hühnerdarm, *m.* (Stellaria).
 Мѹкѹрѹвѹй, *a.* nasslich, *Пѹр.*
 Мѹкѹравѹнѹець, -нѹцѹ, *m.* Sumpf-
 schnecke *f.* (Paludina). [ремѹш ч.
 Мѹкѹрѹнѹкѹй, *s. a.* *m.* Nbl. des Че-
 Мѹкѹрѹець, -ецѹ, *m.* Alles was sehr
 pass ist: nicht trockenes Holz &. ; 2)
 mehrere Pflanzen: Saatenmiere, *f.* (Al-
 sine segetalis); Mastkraut, *n.* (Sagina
 procumbens); Galium aparine, Asperugo
 procumbens.
 Мѹкѹрѹй, *a.* pass, feucht.
 Мѹкѹрин, *m.* *N.* с. полѹнѹна; 2) lin-
 кер Nbl. des Чѹремѹш ч.
 I. Мѹкѹрина, *f.* Maolina.
 II. Мѹкѹрина, *f.* с. Мѹкрѹвѹна.
 Мѹкѹрѹця, *f.* Kellerassel, *f.* (Oniscus);
 Wasserassel (Aeollus aquat.) *Вѹл.*; 2) Stein-
 kriecher, *m.* (Lithobius forfic.) ; 3) Sco-
 lopendra. [umbellatum); 2) *N.* с. Berge.
 Мѹкѹрѹш, *m.* Spurre, *f.* (Holosteum
 Мѹкрѹти, *v. n.* pass werden.
 Мѹкрѹб, *n.* Nässe, *f.*; 2) *adv.* мѹкрѹбѹ
 pass, feucht.
 Мѹкрѹвѹна, *f.* *MIII.* с. Мѹкѹлѹвина.
 Мѹкрѹтѹ, *f.* Nässe, Feuchtigkeit, *f.*
 Мѹкрѹха, *f.* *Bein.* des Brantweins.

Мокрѣвнѣ, *a. Ст. в. Мокрѣвнѣ.*
 Мокрѣк, *m. alles Nasse; passendes Holz; Sumpf, m.*
 Мокрѣнѣ, *pl. Sumpfe, Moräste, pl.*
 Мокрѣчка, *f. Milzkraut, n. (Chrysosplenium alternifol.). [Мокбѣя.*
 Мокутѣря, *гѣря — f. H. 179 в.*
 Моля, *f. K. в. Миль II.*
 Молѣ, *f. H. 210 Hausfrau, die zu mahlen (молѣти) hat.*
 Молѣня, (-а), *f. в. Мелѣня.*
 Молябѣ, *f. У. Gebet, n.*
 Молѣва, *f. + в. Мѣва Wgr. 179. [Прут.*
 Молѣва, Молѣвѣца, *f. Nbf. des*
 Молѣбен, *m. Art Litanei zu der Gottesmutter, в. Параклис; Betfest, n. ГИИ.*
 Молѣбнѣ, *a. 3г. flehentlich, flehend, Bitt; — прѣаник Ч. V. 469 Andachts; adv. молябно. [Bittgänger; Pilger, m.*
 Молѣльщик, *m. Ro. 167 ГИИ. Beter,*
 Молѣне, (-ѣе), *n. das Beten, Flehen, Gebet, n. [stieren mit Bitten.*
 Молюстувати, *v. a. (Фр.) mole-*
 Молябѣг, -ога, *m. Lerche, f. (Alauda).*
 Молистити ся, (-а), *(B.) s. Просѣти ся.*
 Молятва, *f. Gebet, n.; 2) Fluch, m. Verwünschung, f. А. I. 180. 187.*
 Молятвати, *v. a. mit einem Gebet weihen: хату, пољжнѣцю; 2) детѣну — das Hauptsächliche von der Taufhandlung an dem neugeborenen Kinde verrichten; ptc. молятваний, (-внѣ-) u. молятвенный.*
 Молятвеннѣ, *Бил. молятвенный, W. a. zum Gebet geh., andächtig, weihvoll.*
 Молятвенник, молятвенслова, (*d. -бвѣцѣ*), молятвенник, *m. Gebetbuch, (d. -büchlein). n. (pelle, f. ГИИ.*
 Молятвенница, *f. Bethaus, n. Ка-*
 Молятвенность, -ости, *f. Frömmigkeit, Andacht, f.*
 Молятвѣца, *f. Dim. V. Gebetlein, n.*
 Молятвувати, *v. n. M + Б. 257 beten, das Gebet verrichten.*
 Моляти, *v. a. inständigst bitten, flehen; — ся beten; b) в. Просѣти ся; c) *fluohen, А. Г. 159; d) — на корѣ jmdn anbeten, + M. [turgisch.*
 Молятвеннѣ, *a. Ст. Gebet-; li-*
 Моляне, (-я), *n. в. Мѣленѣ.*
 Моляна тѣтова, *§. Ч. II. 492 в. Стѣпа.*
 Моляница, *f. ausgespülte Lache, Kothlache, f. Loch, n. (B.).*

Мѣлнѣя, *Пол. мѣлнѣя, Kol. I. 104. 106. f. Blitz, m. Дом. I. 64. 87, в. Мовнѣ I).*
 Мѣлѣдѣ, *f. coll. junge Leute, die Jugend M. [sche, m. vgl. Милодѣн.*
 Молодѣн, *m. Ч. 15 Geliebter, „Bur-*
 Молодѣнь, -днѣ, *m. Mauerpfeffer, m. (Sedum acre).*
 Молодѣць, -днѣ, *m. Jüngling, junger Mensch, übht. jung P. I. 6; Bursche, m. *unternehmender, wackerer, kühner Mensch: молодѣм справити ся Гр. б. 19 etw. gut u. wacker bestehen, sich wacker halten.*
 Молодѣцкѣй, молядѣцкѣй *TP. 147*
 einem jungen Menschen eigen: *wacker, brav, ritterlich, heldenhaft. der kriegerischen Jugend geh.
 Молодѣцтво, *n. Marx. 137 Jungge-*
 gesellenstand, *m. *Bravheit, f.*
 Молодѣчѣй, (-ѣчнѣй, *Св.) a. в.*
 Молодѣй 1), jugendlich; молядѣцкѣй.
 Молодѣжава, (*d. в. Моложѣва &*
 Молодѣй, (*d. -ѣнькѣй*), *a. jung,*
 Jugend- *s. a. m. Bräutigam, m. -а, s. a. f. Braut, f.; pl. молядѣ die Jungen pl. Brut; 2) Brautleute, pl. Brautpaar (мо-*
 лодѣ пара); * — хлѣб P. I. 180 nicht gut ausgearbeitetes Brod aus lockerem Teig; в-моляду *adv.* von Jugend auf.
 Молядик, *m. junger Mensch, junger Bursche, Junggeselle; у молядикѣх P. I. 74 in jungen Jahren; 2) Bräutigam; 3) Mond im ersten Viertel; Neumond, m.*
 Молодикувати, *v. n. III. Jung-*
 gesellenleben führen.
 Молодыло, *n. Вол. Sedum telephium; 2) Sempervivum tectorum.*
 Молодына, (*f. (B) Rahm. m. Oberes, n.*
 Молодынѣй, *TP. 91. молядѣчнѣй,*
a. в. Молодѣчѣй.
 Молодыти ся, *sich noch als Jüng-*
 ling geberden H. 166; sich für jünger ausgeben, *He.; 2) impers. молядѣть ся*
 es zeigen sich Vorboten des nahenden Ungewitters, es wird düster am Himmel, (vor dem Regen) *Пом. III. 5—6.*
 Молодыця, (*d. -ѣчка*), *f. junge*
 verheiratete Frau.
 Молодычѣти, *v. n. von Weibern: ehebrechen, Unzucht treiben.*
 Молодычник, *m. der jungen verhei-*
 rateten Frauen nachläuft, Weibernarr, *m.*
 Молодѣж, -ежи, *f. Jugend, junge*

Leute; — шкільнѣ Schuljugend, *f.*
 Молодіць, -ости, *f. Jugend, Ju-*
 gendzeit, *f. [n.; s. Молодыця Ч. III. 192.*
 Молодка, *f. Jungfrau, f. Mädchen,*
 Молоднѣча, *f. coll. в. Молодѣж,*
 junges Geschlecht.
 Молодык, моляднѣк, молядо-
 вѣк, *Левч. m. Jungvieh, n., junge Bä-*
 uer, junger Waldstand; junger Trieb,
 Spross (am Baume) &. [verjüngen.
 Молоднѣти, *v. n. jung werden, sich*
 Молодѣжа *f. Ч. III. 191? [VII. 412.*
 Молодѣжнѣ, *m. junger Ehemann Ч.*
 Молодыкѣ, *f. (B.) feine Mais-*
 grütze in der Süßmilch gekocht.
 Молодыці, *pl. K. Jugendzeit, Ju-*
 gend, *f. Jugendjahre, pl.*
 Молодствѣ, *n. Бил. Св. Jugend, f.*
 junge Jahre, в молодствѣ *Пр. II. 211*
 von Jugend auf.
 Молодѣха, (*d. -ѣся, -ѣшка*), *f. МIII.*
 junge Braut; *Га. I. 21. Ч. IV. 301; 2)*
 junge Henne.
 Молодына, *m. А. 24 в. Молодѣць.*
 Молодык, *m. P. II. 53 kleines Kind.*
 Молодынѣй, *a. Зап. II. 452 ju-*
 gendlich.
 Молодык, (*d. молядѣчѣк*), *m. Jung-*
 geselle, Junker (B.); *Gelbschnabel, *f. (Ф.).*
 Молодыта, *pl. die Jungen, das jun-*
 ge Paar (Brautpaar).
 Молож, *m. Plattmuschel, f. (Tellina).*
 Моложѣва, (-ѣвина), *f. моляжѣк,*
 (-ѣвнѣк), *m. Jungwald, junger Wald-*
 stand, *m. [jugendlich. А. гр.*
 Моложѣвѣй, *a. sich jung haltend,*
 Моложѣво, (-ѣво), *n. erste Milch nach*
 dem Kalben, Biestmilch, *f. (B.) Дом. I. 163.*
 Молокѣ, *n. Milch, f. Пом. I. 164. 148.*
 Молокѣвѣць, -вѣця, *m. Milch- Kuh-*
 baum, *m. (Galactodendron utile).*
 Молокосѣе, *m. gefleckte Salmander.*
 Молосувати, *v. a. в. Полосувати*
 mishandeln.
 I. Мѣлот, -ту, *m. Treber, pl. d. i. Hül-*
 sen vom ausgekochten Malz [моляти];
 2) kleine Stücke, Scherben, *pl.*
 II. Мѣлот, -та, *m. (grosser) Hammer,*
m.; 2) (g. -ту) Drusch, m.; 3) лен — Lein-
 der gedroschen wird (Фр.), *v. Мѣлотѣнѣ.*
 Мѣлотѣба, *f. das Dreschen, Drusch,*
m. Dreschzeit, f.
 Мѣлотѣнѣ, -тнѣ, *m. Dreschlein, m.*

Мѣлѣти, (мѣлю, мѣлѣш), *v. a. mah-*
 len *Пом. 164; 2) wedeln; 3) plappern.*
 Мѣлотѣти, *v. a. dreschen.*
 Мѣлотѣлка, (-ѣльнѣ), молятнѣй. (B.),
f. Dreschmaschine, f. [m Drescher, m.
 Мѣлотѣльнѣк, молятнѣк, *H. 180,*
 Мѣлотѣк, -ткѣ, (*d. молятѣчѣк*), *m.*
 (kleiner) Hammer. [Мѣлотѣба.
 Мѣлѣча, *f. Pa. I. 373, молячѣнѣ, n. в.*
 Мѣлѣчѣй, молячѣк, молячѣнѣк, *m.*
 Wolfsmilch, *f. (Euphorbia cyparissias u.*
 esula); 2) в. Мѣлѣчѣй.
 Мѣлѣчѣнѣй, *a. Пар. milchartig.*
 Мѣлѣчѣнѣк, *m. (B.) в. Мѣлѣчѣнѣк 2).*
 Мѣлѣчѣрнѣ, *f. Milchgewölbe, n.*
 Мѣлѣчѣстѣй, *a. milchig, Пол.*
 milchreich. [ohns oleagineus).
 Мѣлѣчѣй, *m. Gänsedistel, f. (Son-*
 Мѣлѣчѣкѣ, *f. в. Мѣлѣчѣй 1); Euphor-*
 bia procera; 2) Lactuca scariola; 3) Nbf.
 des Вѣслок, *Гол. (Внм. II. 176).*
 Мѣлѣчѣкѣ, *n. milchiger Saft; Futter-*
 brei, -saft, *m. (der Bienen); Milch eines*
 Milchners (Fisch); 2) — пѣса, кѣтѣчѣ
 Wolfsmilch, *f. (Euphorbia); 3) в. Мо-*
 лѣчѣкѣ 2); *adv. молячѣвѣтѣй milchig.*
 Мѣлѣчѣвѣй, *a. Ч. III. 266 reich-*
 lich Milch gehend.
 Мѣлѣчѣнѣй, (-ѣшнѣй), *a. Milch-,*
 -а кѣпа Milchgrütze, *f. Milchbrei, m.*
 mit Milch; -нѣ брат, -а сѣстрѣ *C. II.*
 200 Milchbruder, Milchschwester; 2)
 milchig; 3) milchreich; 4) Мѣлѣчѣнѣ *s.*
f. a. Fl. in den See Мѣлѣчѣнѣ мündend.
 Мѣлѣчѣнѣк, (-ѣшнѣк), *m. Milch-*
 mann, -händler; 2) Milcher, Milchner,
 (Fisch); 3) Milchtopf, *m.; 4) Schöllkraut,*
n. (Chelidonium majus).
 Мѣлѣчѣнѣця, *f. Milchfran, f. Milch-*
 mädchen, *n.; 2) gute Milch-, Melkkuh.*
 Мѣлѣчѣнѣбѣлѣй, *a. milchweiss.*
 Мѣлѣчѣвѣй, *a. -е дѣрево schwach,*
 brüchig.
 Мѣлѣчѣкѣ, *m. junger Wald.*
 Мѣлѣчѣкѣти, *v. a. §. в. Мѣлѣчѣкѣ.*
 Мѣлѣчѣчѣкѣ, *adv. в. Мѣлѣчѣкѣ.*
 Мѣлѣчѣвѣкѣ, *f. в. Мулявѣця, мулявѣкѣ.*
 Мѣлѣчѣнѣкѣ, *f. просѣва Hirsezünsler,*
m. (Pyralis silaealis); 2) — мучнѣ Aso-
 ria farinalis. [n. kleine Weile.
 Мѣлѣчѣнѣ, (*d. молячѣнѣк*), *m. Moment,*
 Мѣлѣчѣ, *f. Wasserlilie, Seerose, f.*
 (Nymphaea); 2) Nbf.

Момотлівий, *a.* Гол. III. 732 dhs Zischen lästig.

Момфа, *f.* Афе, *m.* в. Мала.

Монарх, монарха, *m.* Monarch, *m.*; *adj.* монарший dem Monarchen eigen, geh.

Монархія, *f.* Monarchie, *f.* *adj.*

монархічний monarchisch.

Монастир, (*d.* -ірець), *m.* Kloster, *n.* *adj.* монастирський, zum Kloster geh.; klösterlich. [ein Kloster gestanden.

Монастирище, (-иско), *n.* Ort wo Mönch, *m.*

Монахія, монашка, *f.* Nonne, Ordensschwester, Klosterfrau, *f.*; 2) Liparis monacha. [Mönche, Mönchs.

Монашеский, монаший, *a.* vom Mönch, *m.*

Монашество, *n.* Mönchsstand, *m.* Mönchswesen, -leben, *n.* [leben, *M.* sein.

Монашествувати, *v. n.* als Mönch Monéство, *n.* Ф. в. Монисто, наместо.

Монета, *f.* Münze, *f.* *adj.* монетний Münz-.

Монетарія, *f.* Münzamt, *n.* Пар.; монетарство, *n.* Münzwesen, *n.*

Монетник, *m.* Münzer, *m.* Пар.

Монисто, *n.* в. Намисто, *Ог.* 95.

Монька, моня, *f.* молонь, *n.* in *d.* Kinderspr. в. Молоко.

Монсір, *m.* Art ausgehöhltes hölzernes Geschirr, (*Фр.*) *vgl.* Мосір, *u.* Мусірчя.

Моняти, *v. a.* *Ос.* (62) IV. 107?

Монс, (*d.* мосик), *m.* Mops, *m.*

I. Мора, *f.* Moire, *f.* Art Zeugstoff.

II. Мора, *f.* Alp, *m.* Maare, Trut, *f.* Nachtmännchen, *n.*

Моравія, *f.* Todesfleck, Leichenfleck, *v.* в. Сүкровиця; 2) *v.* Муравія.

Моралізувати, *v. n.* moralisieren.

Моральний, *a.* moralisch; 2) von guten Sitten. [*f.* gute Sitten.

Моральність, -ости, *f.* Moralität

Морандель, *m.* в. Мурандэль.

Мораністий, *a.* mit dunklen Streifen.

Моранка, *f.* Panopaea, *B.*

Мораша, Морашка, *v.* Мурашка.

Морашва, *f.* linker Nbf. des Днісґер.

Морва, *f.* Maulbeerbaum, *m.* (Morus nigra); морвовати, *pl.* Maulbeerbaumartige, *pl.* (Morceae).

Морвовий, *a.* von морва.

Моргавка, *f.* H. 12. Bein. des blitzenden Wetterstrahlens.

Моргати, моргнути, *v. n.* mit den Augenlidern (-brauen); blinzeln, winken (вусом). [Blinzler, *m.* Пар.

Моргач, моргун, *m.* der blinzelt

Моргла, *f.* *gew. pl.* моргли грають es wetterleuchtet, *v.* Моргавка.

Моргуліця, моргуля, моргуха, *f.* die blinzelt, Kokette, *f.*

Морс, *m.* Morgen, Joch Acker, *m.* = 0.57546 Hektar; *adj.* морсовий.

Морсуля, *f.* *He. Пр.* XII. 422 *v.* Гуля.

Морда, (*d.* мордочка, *aug.* мордище, *n.*), *f.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.*

Мордатий, *a.* mit grossem Maul.

Мордван, *m.* *e.* Schimpfname. [mühen.

Мордвань, *n.* das Morden; 2) das Ab-

Мордвник, *m.* N. в. Berges.

Мордувати, *v. a.* morden; 2) abmühen, — ся в ким sich womit zu Tode plagen.

Мордуля, *f.* в. Гуля, морсуля.

Мордун, *m.* Mörder, *m.*; in *d.* Räthsel: die Katze.

Мордунка, *f.* Mörderin, *f.* [Mord.

Мордунство, *n.* das Morden, der

Море, *n.* Meer, *n.* See, *m.* übht. Wasser Ч V. 552. [schillernd.

Моревий, (-овий), *a.* aus Moire,

Моревладець, -дця, моревладник, *m.* Meerherrscher, *m.* Пар. Фр.

Мореля, *f.* Art grosse süsliche hellrothe Weichselfrucht.

Мореплав, *m.* Seefahrer, *m.* Cm.

Мореплавок, -вка, *m.* Papierboot, *n.* (Argonauta). [„mores“ учіти.

Моресіти, *v. a.* когò jmdn rügen:

Мореходець, -дця, *m.* Seefahrer, Schiffer, *m.* [wandelnd; See, Schiffahrts-.

Мореходний, *a.* *Ру.* meerdurch-

Мореходство, *n.* Фр. Schiffahrt, Seefahrt, *f.* [chechus rosmarus).

Морж, *m.* Пол. Wallross, *n.* (Trimorжовина, *f.* Wallrossfleisch, *n.*

Моримух, *m.* Fliegenschwamm, *m.* (Agaricus muscarius).

Морити, *v. a.* jmdn Hunger leiden lassen (голюдом); durch Hunger u. andere Entbehrungen quälen.

Моріг, -огу, (*d.* моржок, -жкя), *m.* Rasen, *m.* mit Rasen od. Moos bedeckter Platz. [cupressiforme).

Моріжнік, *m.* Astmoos, *n.* (Hypnum

Морквенець, -вця, *m.* Merk, *m.* (Sium latifol.).

Морква, морков, (морх-) *f.* Möhre, gelbe Rübe, Mohrrübe, *f.* (Daucus carota); *хатня морква häuslicher, ehelicher Unfriedens, üble Laune der Hausfrau, *Ka.* 78; *vgl.* Скрамадіти.

Морквіна, *n.* Blätter von морква.

Морквиця, морковка, *f.* *dim.* *s.* Морква.

Моркванка, *f.* Art Pflze. [тати).

Моркнути, *v. n.* *U. s.* Воркнути, (-ко-

Морковий, *Kol.* I. 144. морковийний, *a.* aus gelber Rübe.

Моровий, *a.* pestartig, ansteckend.

Моровиця, *f.* *Max.* Pest, Seuche, *f.* зарва — Pesthauch, *m.* *B.*; 2) *v.* Моравиця 1).

Морожене, *s. n.* *a.* Gefrorenes, *n.*

Морожень, *n.* das Gefrierenlassen.

Мороженчик, *m.* der Gefrorenes verkauft. [*m.* (Polygonum avioulare).

Морожок, -жкя, *m.* Vogelknöterich,

Мороз, (*d.* морозець, -вця), *m.* Frost; Frostreif, *m.*; 2) Schauer, Fieberfrost, *m.*

3) Herbstzeitlosse, *f.* (Colchium autumnale) *Vol. Пол.* III. 7.

Морозити, *v. a.* frieren lassen III. I. 353; *impers.* морозит мене es fröstelt mich, überläuft mich kalter Schauer.

Моровий, моровий, *A.* 120. *a.* frostig, eiskalt. [Schneeschimmel, *m.*

Моровати, (моров-), *a.* кінь

Моровюк, *m.* Eisvogel, *m.* (Alcedo ispida). [wurm, (Bothriocephalus latus).

Морідник, *m.* breitgliedriger Band-

Морок, *m.* Ч. I. 196. *R.* моробка

f. dunkler Nebel; Todesgrauen, *n.*; 2) Plage, Qual, Plackerei; 3) Betäubung, Bethörung, *f.*; 3) Name des Teufels als Bethörers Ч. I. 196.

Морокв, *f.* Moor, *n.* Morast, Pfuhl, *m.* Quebbe, *f.* (B.) *Пол.* III. 9. [bethörend.

Мороклівий, *a.* *KV.* betäubend,

Морокувати, *v. n.* (B.) *v.* Марикувати, verdiesslich sein, murren: на когò wider jmdn. [sam, *K.*

Морокуватий, *a.* schwierig, mühe-

Морон, *pl.* морончики, *m.* Gänseblümchen, *n.* Massliebe, *f.* (Bellis perennis).

Морочити, *v. a.* plagen, quälen; betrügen, bethören. [plagt etc.

Морочник, *m.* (-иця, *f.*) der (die)

Морощка, *f.* Rubus chamaemorus.

Морськати, *v. n.* *Пол.* I. 75 *v.*

Морснути 1), *v. d.* folg.

Морське дерево, über dem Wege überhangend und daher das Gesicht der Vorbeigehenden schlagend, *Левч. С. I.* 98; морська галуза.

Морський, *a.* zum Meere, zur See geh., Meer-, Meeres-, See-, -a ровень Meeresspiegel, *m.* Пол.

Морснути, *v. a.* leicht schlagen; 2) dreinhauen, *B.*; 3) rasch hinspringen.

Морсбля, *m.* Block, Klotz, *m.*

Морся, -яти, *n.* (Фр.) *v.* Порося,

Мортір, *m.* Mörser, Pöller, *m.* *K.*

Морун, *m.* Meer, Wassergott, *m.* Пар.

Морхворий, *m.* Bein. des Hauschweins: „Rübenwühler“.

Морщя, морщка *Пол.* морщиня (*d.* -янка), *f.* Falte, Runzel, *f.*

Морщак, *m.* Meerschweinchen, *n.* (Cavia sobaya).

Морщене, *n.* das Falten, Runzeln.

Морщине, *n.* die dichten Falten am weibl. Kleide.

Морщити, *v. a.* falten; runzeln; * — ся *P. II.* 133 die Stirne runzeln, sich sträuben. [Weiberhemde.

Морщінка, *f.* gefalteter Kragen beim Моряк, *m.* Seemann, Matrose, *m.* Cm.

Морянка, світячка, leuchtende Seequalle (Pelagia noctiluca). [2] *s.* Морсбля.

Мосіря, *f.* Dickkopf, -schädel, *m.* §;

Мосір, -ору, *m.* (B.) Salzfass aus einheitlichem Holz gemacht. [ремощ б.

Мосірний, *s. a. m.* Nbf. des Чé-

Москаль, *m.* Grossrusse, Moskowitz; 2) Soldat, (in *d.* Ukrajina) *m.* *москаля підвєти кому *Кч.* 376. jmdn betrügen;

2) Sardelle, *f.* (Engraulis encrasiobolus); 3) Rothwanze, *f.* (Pyrrhocoris apterus); 4) *ung.* Haferkuchen, *m.*

Москаленя, (-альчєня), -яти, *n.* des Moskowiten & Kind.

Москалик, (*aug.* москалюга), *m.* *v.* Москаль; 2) Kaulbarach, *m.* (Acerina cernua) *He. Пр.* XI. (1) 121.

Москальня, *f.* москальство, *n.* *He.* Soldatesca, *f.*; 2) Moskowitzismus, *m.* Russenthum, *n.*

Москальщина, *f.* *U.* Art Abgabe.

Москати, *v. n.* schlagen; poltern, rügen.

Москв, *f.* St. Moskau; 2) *coll.* *v.* Москаль 1).

Москвофіл, *m.* Anhänger mosko-

witlicher Gesinnung, Sprache &, м.
 Москвофильство, м. Vorliebe für grossruss. Sprache etc.
 Москóвка, f. Moskowitin, f.; 2) Soldatenweib, м. а. Москáль 2).
 Москóвский, а. moskowitzsch, grossrussisch; *adv.* по москóвски; — вi-трéць Nordwind; — канáрок Gimpel, м. (Fringilla pyrrhula).
 Москóвство, м. Moskowitzismus, т.
 Московщéна, -áти, м. Kind e. Soldaten (москáль) III. I. 365.
 Москóвщина, f. Russland, м. grossrussische Sprache etc.
 Москóвщити, v. а. moskwitisieren.
 Москóрдити, v. м. а. Мóскати.
 Москóула, м. §. а. Ковáль Schmieд, м.
 Мобьóндэ etc. а. Мóсьж etc.
 Мосóчи, pl. Ternstroemiaceae, B.
 Мобтва, f. Nbf. der Ствiга.
 Мостáвий, а. R. I. 51 als Titulatur: „Gnaden“, gnädig; 2) wohllehrwürdig, hochgeehrt, *Пар.* Лэч.
 Мбстик, (-бк), т. С. II. 125 а. Мiстóк.
 Мостáна, f. Diele des Fussbodens, f. C. I. 116 Ч. V. 424; 2) der Fussboden, (B.); 3) Brückendiele, -balken, т.; Brückenjochträger, т. *Пар.*
 Мостáти, v. а. мiст eine Brücke schlagen, brücken; doróгу einen Weg pflastern, legen; den Sitz auf dem Wagen herrichten; 2) — са sich einen Platz suchen Кч. 415; Platz einnehmen ОП.
 Мостiвка, f. а. Гноiвка. *В. vgl.* Муст.
 Мостовiй, а. zur Brücke geh.; 2) мостовá, s. f. а. He. Pflaster, Steinpflaster, т.; 2) мостовé, з. н. а. Brückengeld, м. Brückenpauk, f. [стiяна 3).
 Мостовiна, f. а. Мiст; 2) а. Мобсур, т. Knorren, т.
 Мбсьж, т. Messing, н. Пол.
 Мосáжний, а. messingen, aus Messing.
 Мосáжник, т. Messingeobläger, Gelbgieser, т.
 Мот, т. Ко. 79. *gr.* а. Марнотрáвник.
 Мотáлка, f. а. Мотáль.
 Мбтанэ, м. мотанiяна, f. das Haarpeln; * Verwirrung, f.
 Мотáти, (-áю, -áш). v. а. aufwinden, haarpeln, weifen; * — собi щóсь на нiс, на нус etc. sich wohl merken, — са sich winden, а. wickeln, а. verwirren, P. I. 18; б) sich hin u. her be-

wegen, а. hinüberwerfen.
 Мотáчка, f. *И.* Spulle, f.
 Мбтив, т. мотiва, f. R. Motiv, м. мотивувáти v. а. motivieren.
 Мотáга, мотiга, т. Лэч. а. Мот.
 Мотáка, f. Haake, Haue, f. Karst, т.; *dim.* мотáчка до косi (до грабкiв) hakenförmiges Werkstück bei dem Senzenrechen.
 Мотикáти ся, sich abmühen.
 Мотáль, мотiль, (d. мотáлик, мотáльок), т. Schmetterling, Falter, т.; 2) Zeichen der Geometer, м. мотáлики pl. Kleinschmetterlinge (Microlepidoptera) B.
 Мотáлиця, f. Wachsmotte, Raugmade, f. (Galleria oerella); 2) Leberegel т. (Distoma hepaticum); Egelkrankheit, f.
 Мотилiвка, f. Schmetterlingsmücke, f. (Psychoda). [blüтер (Papilionaceae).
 Мотильковáти, pl. Schmetterlingsm. Мотирбáс, т. He. Art Kleiderstoff.
 Мотiця, f. Кн. Krücke, f. (Пр. IX. 849).
 Мотáчити, v. а. karsten, haaken а. Сáпати.
 Мбтлох, т. R. мбтлош, f. т. К. Knäuel, м. Gerümpel; Gesindel, н. Pöbel, т.
 Мотáбити, в. м. (мотолбш-), v. а. дерb schlagen, stossen; * vertilgen.
 Мотлáти ся, sich hin u. her bewegen, а. Мотáти ся; sich herumtreiben, herumschlendern.
 Мотнiти, v. н. чим womit schüteln; — са sich rühren, rührig, gasch sich wohin begeben.
 Мбто, н. ГИШ. а. Мотóк; 2) Elle, f.
 Мотовiло, (d. -iльбé), н. Haapel, Weife, f. [вiявок, -вкa, Bindfaden, т. Fitze, f.
 Мотовiя, т. Strick, Strang, т. мотó-Мотовiявэ, н. coll Stricke, Stränge, pl.
 Мотовiяти, v. а. ГИШ. fützen, verwirren.
 Мотовiжник, т. Seiler, т.
 Мбток, pl. мiтки; (d. мбточок, -чка), т. Zaspel, Tooke, f. Garngebinde, н.
 Мотблити, мотолшити, v. а. zusammendrücken, verwirren.
 Мотолбка, f. Viehsenche, f.
 Мотбрити, v. а. thun, treiben III. I. 92; künsteln ОИ. [nett, hübsch.
 Мотбрний, а. rüstig, wacker, tüchtig;
 Мотбрнiсть, -ости, f. Rüstigkeit; Nettigkeit, f.
 Моторошно, *adv.* комiсь стáло —

jmdm wurde unheimlich, bange.
 Мотофа, т. *gew. pl.* die Aalfösse, Aaalpuppe; Grundsehnur, f.
 Мотóшáти, v. а. ГИШ. hin u. herziehen, herumreissen, zupfen; — са sich herumzerren.
 Мотрбна, Мбтра, f. Matrona.
 Мотрбшити, v. н. а. Порбшити (снiжкóм) + М.
 Мбтуз, т. Мi. II. 374 а. Мотовiяв.
 Мотiвити ся, Ст. а. Вовтiвити ся.
 Мотiвний, а. Seil-, -а мáшина Seilmaschine, f. Пол.
 Мотiвник, мотузáр, т. Seiler, т.
 Мотузбк, (P. I. 18. мотузкá f.), -вкá, мотузблок, (d. мотузбчок), т. Schnur, Leine, f. Strick, т. Fitze, f. Bindeseil, н. Angelschnur, f.
 Мотузблити, v. а. а. Мотовiяти.
 Мотiшний, а. а. Похмiрний.
 Мотáга, т. Ко. 68. Ránkespinner, Rabulist, т. а. Mot.
 Мох, g. мóху u. мху, т. Moos, н.
 Мбхна, f. kriechendes Fingerkraut, (Potentilla reptans).
 Мохiвий, мохiний, а. моосиг; flaumig, behaart, gasch.
 Мохiнáтiсть, -ости, f. moosiges Aussehen, das Behaartsein.
 Мохiнáтити, v. н. а. sich mit Moos bedecken, Flaum bekommen; 2) *reich werden.
 Мохiнáток, -тка, т. Hainbinse, f. (Luzula pilosa).
 Мохiнáч, т. *ein Reicher.
 Мохiнáчка, f. in d. Räthsel: die Maus; 2) Gift-Reizker, т. (Agaricus torminosus) Вол.
 Мохоборбдiй, а. milchbärtig, *Пар.*
 Моховáтий, а. etwas moosig.
 Моховáтцi, В. мотбвцi, *Фр. pl.*
 Мооскораллен, Moosthiere, pl. (Bryozoa).
 Мохбвий, а. moosig, bemoost.
 Моховiк, т. Моосschwamm, т. (Boletus subtomentosus).
 Моховiця, f. Federbuschpolyp, т. (Acyonella reptans). [wáchst.
 Моховiще, н. Ort wo viel Moos
 Мохтáлик, т. а. Пáсмо, пасемцé.
 Мохiunki, pl. Physalis alkekengi.
 Моц, f. а. Мiць; моц чогóсь sehr viel von Etwas. [Rauchtabak.
 Моцáк, т. а. Моцáр; 2) starker Моцáр, т. Гр. а. Силáч.

Моцувáти ся з ким mit jmdm ringen, seine Kraft, messen.
 I. Моч, f. Kraft, Macht, f. ГГ.
 II. Моч, f. Urin, Harn, т.
 Мочá, f. а. Слотá; 2) а. Моч II. (B).
 Мбчар, т. мочáра, f. Sumpf, Moor, Morast, т.
 Мочáрка, f. Bachmüoke, f. (Tipula) B; 2) — живорбдка Sumpfschnecke, f. (Paludina vivipara).
 Мочáрний, Пол. B. мочаровáтий, а. Sumpf-, sumpfig, morastig; — грунт Moorgrund, т.
 Мочi, [могу (мбжу), мбжеш], v. а. können, vermögen, im Stande sein.
 Мочiвий, а. pass: -е лiто.
 Мочилнiвка, f. Гол. III. 378; мочiло, н. мбчиль, т. Weiher, Lache, Flussstelle wo Hanf zum Rbsten gelegt wird, Hanfrbste, f.
 Мочiти, v. а. nass machen, anfeuchten; einweichen; — нóги den Fussbad nehmen; — конбплi den Hanf rбsten; 2) v. н. harnen, pissen.
 Мбчка, f. Rbsten des Hanfes, н. Под.
 Мочбвий, (-бвий), а. urigb, Пол.
 Мочовiтий, а. dauerhaft, а. Моч I.
 Мочувáтий, а. -а змiлi morastig.
 Мбша, f. Grossmutter; 2) Hebamme, f.
 Мошбна, f. а. Мошбнка.
 Мошбник, мошбльник, Ал Spitzbube, Betrüger, Beutelschneider, т. (B).
 Мбшечка, f. *dim.* а. Мбшка, мiшка, III. I. 167.
 Мбшити, v. н. коло сéбе u. — са viel um sich herumwühlen, trbdeln; 2) Hokus Pokus machen, zaubern; wahren; moken.
 Мошiя, f. rum. grosse Alm, Meierei, f.
 Мбшка, f. Stechmücke, Stechschnaeke f.; 2) Wollschweber, т. (Bombylius); 3) — тулчáнка Kbcherfliege, Frühlingsfliege, f. (Phryganea).
 Мбшкó, т. §. Moses. [ти, мбшити 2).
 Мошкорбдити, v. м. а. Божкорбдi-
 Мбшна, pl. Hodensack, т.
 Мошнáч, т. Sedum acre.
 Мошнiхн, pl. Мохiunki.
 Мбшня, f. Мх. а. Мошбнка.
 Мбшок, -шку, т. Milohbaar, м. leichter Flaum, *Пар.*
 Мошбнка, f. Beutel, Säckel, т. [Пар.
 Мошбник, т. Beutelschneider, м.

Мѣшуд, м. рус. Grossvater, м. vgl. **Мѣша** 1). [thier, м. (Moschus moschiferus). **Мошусѡвецъ**, -вца, м. Moschus-**Мош**, м. Most, м. **Мошница**, f. N. e. Berges. **Мошѡвнй**, a. mostig. [f. Tafelwerk, м. **Мошѡна**, м. — дошковѡ Tafelung, **Мошнй**, а. Ф. (Поес. 62) 135 schwach? **Мошци**, pl. Kraft, Macht, f. КУ.; 2) die irdischen Ueberreste, Reliquien. [нй. **Мошѡннй**, рс. ку **Мошати**, мошѡ-**Мра**, f. а. Мѡрѡ 1). **Мрѡти**, в. м. а. Мрѡчити. **Мрак**, м. мрѡка, f. (pl. мрѡкѡ Б.) **Нebel**, м. мрѡка сѡчѡ vom kalten schneidenden Nebelregen, es ist nasskalt; ***Дункелheit**, **Finsternis**, f. [Abgrund der Teufel. **Мракобѡсна бѡзднн**, К. finstereг **Мраколюбѡцъ**, -бца, т. мрако-**любнй**, а. Фр. Liebhaber der Finsternis, Finsterling, Obscurant, м.; lichtscheu. **Мракотѡти**, в. м. nebelig werden. **Мрамѡр**, т. Пол. в. Мѡрмур 1); мрамѡрнй, а. в. Мармурѡвнй. **Мрамѡрецъ** очнѡк, т. Schachbrettfalter, т. (Hirachia Galathea). **Мрамѡрка**, f. Achateule, f. (Hadena). **Мрамѡрник**, т. Kalkstein, т. Гл. 29. **Мрѡчнй**, а. м. impers. мрѡчѡти на дворѡ es ist Nebel, es nebelt, es nѡselt; — ся es wird Nebeld鋗merung. **Мрѡчннй**, а. nebelig, (день); nebelleucht; дѡстер; мрѡчно ми в очѡх es ist mir wie Nebel vor den Augen d. i. ich vermag nicht klar zu sehen; мрѡчна далечинѡ Nebelferne, f. **Мрѡчнѡсть**, -ости, f. Dusterheit, Dunkelheit, f. **Мрѡво**, м. Н. 61 а. Мѡрево, мрѡво. **Мрѡжнй**, pl. (тѡмк.) Stickersi, а. Мерѡжа. **Мрець**, т. в. Мертвѡецъ Оз. 94. **Мрѡя**, f. Гол. (розп. о лз. 61).? **Мрѡво**, м. В. dusteres, nebeliges Wetter, Nasakalte, f. **Мриѡти**, в. м. blinzeln, а. Моргѡти. **Мрий**, а. nebeltrube, duster, dumpfig; finster; на дворѡ мрѡ (adv.) draussen ist duster; сѡнце мрѡѡ (а.) die Sonne ist umduster; * дѡти мрѡи die Kinder sind abgezehrt, abgemergelt. **Мрѡти**, в. а. dunkel machen, verdunkeln; 2) в. м. tr鋗men: о чѡм, wovon.

Мрич, м. sumpfiger (junger) Wald, (Ф.). **Мрий**, г. мрѡи, т. Nachtgespenst, м.; 2) finstereг Mensch, Griesgram, т. **Мрийнй**, а. d鋗mernd, schimmernd; -а дѡль d. Ferne КУ. [m (in, f.) Пар. **Мрийнѡк**, м. (-нѡца, f.) Schwärmer, **Мрити**, в. м. duster, nebelig werden, vom Fallen des Nebel-, Staubregens; сѡнце мрѡѡ die Sonne umdusteret sich (vgl. Мрий); 2) schimmern, d鋗mern, grauen, III. I. 2; wimmeln; 3) leise schlafen, schlummern; мрѡють ся снй ОП. es tauchen Tr鋗me auf. [Мрѡти Левч. **Мрѡяти**, в. п. Ст. а. Schwärmen; 2) а. **Мрѡити**, в. п. impers. мрѡитѡ es bilden sich kleine leichte Wellen. [ти. **Мрѡу**, мрѡш. & pl. 3 pers. мрѡуть а. Мѡр-**Мрѡжѡти** очѡма, а. Жмѡрати бчи. **Мрѡжкн**, pl. а. Жмѡрка. **Мрук**, т. murrischer Mensch, Brummbar, Griesgram, т.; тѡмного мрѡка грѡти Мх. Blindkuh spielen. **Мрукѡти**, М. II. 134, мрумрукѡти, мрукѡти, в. п. а. Мурлѡкѡти, муркѡти. [mig. **Мруклѡвнй**, а. murrisch, griesgr鋗-**Мрюх**, т. Anthrenus, B. **Мрѡя**, Ф. мрѡка, Левч. f. а. Мрѡка; 2) Пар. а. Мрѡвица 2). **Мрѡва**, f. КС. VIII. 385 а. Мѡрево, мрѡво, Zwieliht, Sonnenspiel, н.; 2) Пар. а. Мрѡвица 2). **Мрѡвица**, f. das Dusterwerden, Nebeld鋗merung, f.; 2) Gewimmel, Gewühl, м. Schwarz, т.; 3) leiser Schlaf, Schlummer. **Мрякувѡти**, а. С. duster, finster. **Мряч**, мрячнѡ, f. В. diohter Nebel, Dunkel, м. **Мстѡецъ**, т. К. КУ. а. Мѡстник. **Мстѡвнй**, мстѡтельный, До. а. в. Мѡстнй. [sucht, f. Пар. **Мстѡвѡсть**, -ости, f. Raohgier, Raoh-**Мстѡтель**, т. (-нѡцѡка, мстѡца, КУ. f.) а. Мѡстник. [Raohе ѡбен. **Мстѡти**, (мщѡ, мстиш), в. а. r鋗hen, **Му**, меш, & pl. 3 pers. муть mit d. **Infinit.** dient zur Bildung des Futurums, Оз. 56. **Мугѡр**, т. gemeiner Bauer, Bengel, Кв. 75; (f. мугѡрка gemeine Bauerin, Лис.). **I. Мудь**, мѡдѡ, т. gemeiner Kerl, Lummel, Bauerbengel, т.

II. Мудь, мѡда поѡва, f. мѡдѡ поѡ-
ве. н. Spindelbaum, т. (Evonymus europ.).
Мудѡрнй, мѡдѡрѡскй, а. (Фр.)
kunstvoll; hѡbsch. [ma hederacea).
Мѡдикн, pl. Gundelrebe, f. (Glech-
Мѡдѡна, f. Gr. 23. а. Горѡвѡна II.
у. Мудь II.
Мѡдѡка, f. Fingerfeige: Nichts.
Муднѡк болѡтѡннй, Parnassia pa-
lustris, B.
Мѡдо, н. Hode, f. (B.). [lummelhaft.
Мудѡвѡти, а. dem Мудь I. entspr.,
Мудѡфѡль, т. Bauernfreund, т.
Мудѡха, f. Filzlaus, f. (Pediculus pubis).
Мудрагѡль, (-ѡлик) мѡдрѡк, ГIII.
мѡдрѡк, W. der Altkluge, Spitzfindige,
Naeseweise, Geisterling, т. [с. Мѡдроци.
Мудраци, f. Kunststѡck, н. Кв. 300,
Мѡдрѡецъ, т. der Weise.
Мудрѡво, н. Ст. а. Мудрѡ.
Мѡдри, а. weise, klug; einsichts-
voll, verst鋗dig, witzig; 2) sinnig Gr. 23
schѡn, kѡnstlich, adv. мѡдро.
Мѡдрик, мѡдрѡнь, т. а. Мѡдрѡна.
Мудрѡти, мѡдрувѡти, мѡдрѡ-
чѡти (-нѡч). Левч. в. а. klѡgeln, С. II.
178. philosphieren, deuten Пар.
Мудрѡвнѡк, т. МIII. а. Мудрагѡль.
Мѡдрѡсть, -ости, f. Weisheit, Klug-
heit, f. [fluchte, pl.
Мудрѡшкн, pl. а. Мѡдроци. Aus-
Мудрѡ, н. Ст. Мал. слов. Kunst, Er-
findung, f.
Мудрѡвѡти, а. kѡnstlich, com-
pliciert, schwierig, verf鋗glich, sonderbar.
Мудрѡвѡна, f. coll. junge Triebe
an Nadelb鋗men Gr. 23. [prophetisch.
Мудрѡвѡщнй, а. Мог. weissagend,
Мудрѡта, f. etw. kunstreich Verfer-
tigtes, Kunststѡck, н. Ф.
Мѡдроци, pl. Пч. 108 weises, ge-
scheidtes Verfahren; das Klѡgeln; Weis-
heiten, hochgelehrte Meinungen; Spitzfin-
digkeiten, pl. Schw鋗ke, witzige Streiche.
Мудрувѡти, а. Мудрѡти.
Мудруѡлѡ, f. Klѡglerin, f.
Мудрѡчнй, а. К. weise denkend,
sinnig; klѡgelnd Левч.
Мудѡтнѡк, т. m鋗nliches Knaben-
kraut (Orobis mascula).
Муж, т. Mann; Ehemann, т. (dim.
мѡжѡнькѡ, lieber M.).
Мужѡти ся, sich ermannen, на щѡсь

wozu; mannhaft vorangehen **Пч.**; 2) ta-
pfer k鋗pfen, ringen, streiten **ГБ. Зѡ.**
Мужѡвѡ, f. coll. P. II. 82. Кв. 309
Bauernvolk, н. -haufen, т.
Мѡжѡскнй, а. m鋗nlich; **Mannes-**
Мѡжѡскѡсть, -ости, f. Mannbar-
Mannesreife, f. [chem Sinn, stark m鋗thig.
Мѡжѡсливнй, а. Пар. vop m鋗nli-
Мѡжѡство, м. Mannheit, f. Пар.; m鋗nli-
cher Sinn; Energie, Tapferkeit, f. Muth, т.
Мѡжнй, (-нй), а. Зѡ. T. **Mannes-**,
m鋗nlich; mannbar.
Мужѡк, т. Bauer; 2) Ehemann, т.
Мужѡковѡти, а. b鋗risch, grob,
Кв. 260. [Me. 322, а. des Bauers.
Мужѡковнй, мужѡчнн, мужннн
Мужѡцкнй а. Bauern-. [Bauern, pl.
Мужѡцтво, н. Bauernstand, т.; 2)
Мужѡчка, f. B鋗erin, f. III. I. 377.
Мужѡти, мужнѡти, Сѡ. в. п. zum
Manne heranreifen, mannbar, reif, stark
werden.
Мѡжннй, (-ннй), а. m鋗nlich, mann-
bar, mannhaft, Пар.; 2) fem. мѡжнн
жѡнка (жѡна) Ч. V. 486. Ме. 361. Не.
verheiratete Frau.
Мѡжнѡсть, -ости, f. Mannbarkeit,
Mannhaftigkeit, Tapferkeit, f.
Мужѡлѡжник, т. Knabensch鋗-
der, т. К. Пар. [derei, f. Пар.
Мужѡложнѡцтво, м. Knabensch鋗-
Мужѡвати ся, а. Мужѡти ся 2).
Мужчннѡ, т. Mann, т. Mannspе-
сон, f. (мужчѡн Gr. 23). [M鋗nern geh.
Мужчннѡскнй, а. (B.), M鋗nern, den
Мужчѡр, т. Ко. 76 а. Муцѡр.
Мѡза, f. Muse, f.
Музѡй, т. Museum, н. [вика f. Musik, f.
Музѡик, т. Musiker, Tonkѡnstler, т. мѡ-
Музѡяк, (д. музѡчѡнькѡ), т. Musi-
cus, Musikant, Spielmann, т.; 2) coll.
die Musik (грѡѡ: spielt), Musik-Kapelle, f.
Музѡкѡльннй, а. musikalisch.
Музѡчка, f. Dordacion holosericum.
Музѡчннй, (-нѡцкнй, Левч.), а. Mu-
sik-; музѡчно, adv. im Takt der Musik, Ст.
Музѡль, т. Knieeschwamm, т. (у ко-
нѡ), vgl. Мѡзѡль. [мѡжѡство.
Музѡкѡсть, -ости, f. Зѡ. а. Мѡжѡскѡсть,
Музѡвѡр, т. ИГ. а. Бузѡвѡр.
Муѡка, f. Martor, Qual, Pein; pl. муѡки
B. Folter, f.
Муѡкѡ, f. Mehl, н. (pl. муѡки).

Мукаги, мукнути, в. Мекати, muhen, brüllen; mucken, muksen.

Мукачівка, f. Art Fisolon.

Мукачівка, f. *Has.* (IIр III. 270) в. Мука.

Мукомельня, f. Getreidemühle, f.

Мукосий, m. der das Mehl siebt,beutel, *Pic.*

Мукосийня, f. Beutelkammer, f. III.

I. Мул, m. Maulthier, m. (*Equus mulus*).

II. Мул, m. Schlamm, m. III. I. 15;

3) —, муляско, n. Gemüll, Mull, n. schlechteste Spreu. [sohlammig;

Мулавний, мулястий, *Фр.* a.

Мулавина, f. sohlammiger Boden.

Муляк, m. головель — Meeräsche, f. (*Mugil cephalus*).

Муляти ся, kögern, säumen.

Муляца, f. Maulesel, f. *Пар.*

Муляч, m. *Miesmuschel*, f. (*Mytilus*).

Мулявця, мулявка, мулянка,

муляк, f. coll. junge Brut verschiedener größerer Fische, Fischbrut, f.; 2) в. Мерсидця.

Мулякый, a. в. Глейкый, мулявий;

2) *adv.* муляко. *Пис?* в. Муляти.

Мулянка, f. Wasser-Sumpfkraut, n. (*Limosella aquatica*).

Муляр, (d. мулярчик), m. Maurer,

m. *adv.* мулярский Maurer.

Мулярка, f. Weib des муляр, n.;

2) Maurerarbeit, f.; 3) чмолá- Maurerbienne, f. (*Anthophora parietina*) [Малар.

Мулярничок, m. *dim.* Ч. III. 146 в.

Мулярство, n. Maurerhandwerk, n.

Мулярчук, m. Maurerlehrling, -geselle, m.

Муляти, v. a. drücken, в. Давяти;

2) v. n. комусь в голову муляють нові ідеї: arbeiten, sich rühren, schwärmen; 3) — ся в. Бабрати ся. [H. 58.

Му́ма, f. египецка — vom bösen Weibe

Му́мизована, n. *Пол.* Mumiensbereitung, f. [tour, f.; 2) *Soldat. m.

Му́ндір, му́ндур, m. Uniform, Мон-

Му́ндирувати, v. a. uniformiren, montieren.

Му́ндірша, f. Weib eines му́ндір: eines verabschiedeten Soldaten. [пса —!

Му́нерия, f. §. Naturell, n. Anlage, f.

Му́нция, f. Munitionstasche, Patron-

Му́нька, m. в. Пюнька. [tasche.

Му́ньковатий, му́ньвий, a. stumpfsinnig, blöde.

Мур-мур! (мурк), *інт.* *ан!* — licht einen Muck!

Мур, m. Mauer, f.; 2) gemauertes Haus.

Му́ра, f. Staub-, Getreidebrand, m. (*Uredo segetum*).

Му́рава, f. Rasen, m. в. Моріг. [са).

Муравель, -влá, m. Ameise, f. (*Formi-*

Муравельний, *Фр.* муравіний, (-вний), муравлий, *В.* Ameisen;

-е мáсло *Aetium verticum*.

Муравина, f. в. Му́рава.

Муравине, муравлине, n. Ameisenhaufen, -hügel, m. [gauhsohalige Birne.

Муравка, f. в. Му́рашка; 2) Art

Муравлюха, муравляк, m. Ameisenlöwe, m. (*Mymecoleon*), *В.*

Муравляр, m. — гривáстий Ameisenfresser, m. (*Mymecophaga jubata*), *Пол.*

Муравник, m. в. Му́рава, *В. ВВ.*

Муравский шлях, Strasse von der grossen Січ, bis zum Quellengebiete der Вóрска u. Дóнець.

Муравчик, m. *Под.* в. Муляр.

Муражок, m. в. Моріг, моріжок.

Мурайка, f. в. Му́рашка.

Мура́ль, мура́р *Гол.* III. 710. m. в.

Муляр. *Мі.* II. 108.

Мура́нь, f. *Melanopsis*, *В.*

Мурандэль, (-дáль), m. в. Муравель.

Мураністий, a. в. Мурганістий.

Му́рати, v. a. beschmierem, beschmutzen.

Мура́ха комахоморка, f. Ameisenlöwe, m. (*Mymecoleon formicarius*).

Мура́шка, f. Ameise, f. (*Formica*, *Mymica*).

Мурашкóвина, f. Ameisenhaufen, m.

Мурашня, f. Ameisengesellschaft, f.

Мурашóк медвѣжий, grosse Waldameise. [Augenbraunen, pl.

Мура́й, (морáй), m. in d. Räthsel:

Мурганістий, a. dunkel gestreift, bunt, в. Мораністий.

Мурга́тий, (-áстий), мура́вий, (-áтий), му́ргий, му́ргий, *К.* a.

von unreiner Farbe, schmutzig dunkelbraun, seh. gelb.; schwarzgrau.

Му́рса, m. schmutziger Kerl, Saukopf;

2) schwarzer Ochs, (*В.*). [m. s. Му́рса.

Му́рей, m. *К.* I. 252 Bauerlummel.

Му́реля, f. в. Морéля. [Лóпатень.

Муржилёвий, a. свёрлик — в.

Му́ра, m. *Mursa*, tatarischer Fürst.

Му́ра́лецъ, -лця, m. Diener, Soldat eines Му́ра.

Му́рай, (d. -ёнький *P. I. 6.*), a. schmutziggrau, schwärzlich braun.

Му́рин, m. Mohr, Neger, m.

Му́ринка, f. Mohrin, Negerin, f.

Мура́ньский, a. mohrisch, *Пар.*

Му́ривка, f. му́рик, m. Maurer-, Hausschwalbe, f.

Му́ривчик, m. *Левч.* в. Муляр.

Му́рїти, v. n. roth seheinen *M+B. 142.*

Му́ркіт, -оту, m. das Murren, Schnurren. [brummen, murmeln.

Муркотáти, (-тіти), v. n. murren,

Муркотáй, муркотáло, му́рйáло, m. Brummer, Brummbart, Murrkopf, m.

Му́рїкáти, му́рїкáти, (му́рїкáчу, -йчеш) *Кв.* 135, v. n. schnurren, brummen.

Му́рлó, n. §. Gefriss, Maul, n. *Левч.*; 2) *Ос.* (61) VIII. 50 Lummel, m. ?

Му́рлó, *інт.* vom Schnurren (Spinnen) des Katers.

Му́рник, m. в. Муляр.

Му́рно-ка́мїнь, *Гол.* III. 121 на перстѣи — vom Edelstein.

Му́рòванецъ, -нця, m. gebaute Strasse, Chaussée, f.

Му́рòваний, *ptc.* gemauert; му́рòванецький, a. *P. I. 6.* в. Spielwort.

Му́рòваниця, f. gemauertes Haus.

Му́рòвнця, f. Leichenblasse, f. в. Моравнця 1).

Му́рувати, v. a. mauern.

Му́ругий, a. в. Мурга́тий, му́ргвий.

Му́рчáк, m. Meerschweinchen, n. (*Cavia cobaya*). [m. s. Мурандэль, мура́шка, Мура́ньок, мурандѣй, мура́шок.

Му́с, g. *Mussy*, m. *Muss*, n. unvermeidliche Nothwendigkeit: „— влáкий пан, *Muss* ist eine harte *Nuss*, ist ein Bretnagel“; *через* *мыс* *gezwungen*.

Му́сáт, (-áт, *ГШ*), Weizstahl, n.; 2) Feuerstahl, n. *Пл. ГШ*; *мысáк* *Gr.* 23. *Doloh*, m.

Му́сир, m. Asch, Aschkrug, m.

Му́сїть, *adv.* dooh wohl, gewiss, sicherlich, ohne Zweifel; es scheint, wohl, fürwahr, *МШ*.

Му́сїй, *Мусїйко*, m. Moses.

Му́сївщина, f. *К.* Zeitalter u. Gesetzgebung Mosis.

Му́сїрчá, -áти, n. *Mehlnapf*, n. в. *Móсїр*.

Му́сїти, (му́шу, му́сїш), v. n. müssen; sollen; му́сїть так бу́ти es muss so sein; 2) können *P. I. 137*; *ИГ.* 38 не му́сїть — не мо́же; 3) *Щос.* 104. 108 dringend wollen; 4) *impers.* в. му́сїть.

Му́сїтá, f. grosses Koth.

Му́сїскá, m. Muskel, f.; му́сїльнїй, a. Muskel-, muskelig.

Му́сїлїстїй, a. muskulös.

Му́сїнути, му́сїкати, v. a. leicht beführen, *Пол.* [ern, m. *ИГ.* *К.*

Му́сїор, му́сїур, m. Schutt von Mau-

Му́ст, m. Flussschlamm, Bodensatz, m. Koth, Mistwasser, n.

Му́стáлїк, m. tatarischer Commissár.

Му́стáти, v. a. mit Koth anfüllen; mit Füßen treten, misohen.

Му́стáнка, f. Mistwasser, Jauche, f. I. *Мусувáти*, v. n. *Кв.* 61 nachdenken, überlegen §.

II. *Мусувáти*, v. n. *mousieren*. [Stoff.

Му́сулбáс, m. baumwollener, rother

Му́су́лес, m. Brantweinaufguss mit aufgelassenem Honig, m.

Му́су́лецъ, -лця, m. Molke, f.

Му́су́к, му́сїш, & в. Му́сїти &

Му́сяндрóвий, a. *Ос.* (62) VI. 53 ?

Му́сянжóвий, a. III. II. 25 в. Мо́сїяний, bronzen.

Му́т, m. *У.* муть, f. *Левч.* das Trübe, Schwall, m. schmutzige Feuchtigkeit.

Му́тáль, m. му́тáлька, f. в. Му́тáль.

Му́тáва, f. Gewühl, Gewirre, n. Wirrwarr, m.

Му́тэ́рка, f. Schraubenmutter, f.

Му́тэ́тель, m. Ordnungstörer, Stö-

genfried, m.

Му́тáти, (му́чу, му́тиш), v. a. trüben; verwirren, stören; му́тáща вода Ч. I. 44 = горівка betäubend, Schwindel erregen. [му́тáлї, му́тáлкї.

Му́тáль, m. *TP.* 69 в. Мо́тáль; *пл.*

Му́ткїсть, -ости, f. *Лс.* (*Лсп.* 35. 41) Beweglichkeit, f. ? [unlauter.

Му́тнїй, a. trübe, getrübt, unklar,

Му́тнїсть, -ости, f. Trübheit, Unlauterkeit, f.

Му́тновáтий, a. etwas trübe, *Иг.*

Му́тнáво, *adv.* flau, langsam.

Му́тнáк, m. Dintenflach, m. (*Sepia*).

Му́тэ́ра, f. в. Му́тэ́рка.

Мутувати, *v. a. Gr. s. Мутати.*
 Мутушувати, *v. n. кимось jmdm*
 hin u. her werfen, *Dr. c. 249.*
 Мѹѹка, *f. пульсова Handmuff, Puls*
wärmer, m. Пол.
 Мух, *m. P. II. 39 s. Мох, Oz. 43.*
 Мѹха, *f. Fliege, (Musca) gew. Stub-*
*benfliege; *ähnliche Insecten: Biene, f.;*
*— асиноба spanische Fliege; 2) *мѹ-*
хами іодований witzig, pffiffig; más
своі мѹхи (в нбсі) hat seine Launen,
Unarten; мѹху вбати Км. sich einen
tüchtigen Rausch holen. [des Буг.
 Мѹхавець, *-вця, m. rechter Nbf.*
 Мухаріця, *(-ічка), f. Eintagsfliege,*
f. (Ephemera).
 Мухарка висоватка, *f. H. Glatt Wie-*
senhafer, m. (Agrihenaterum avenaceum).
 Мухва, *f. (Фр.) s. Мунія.*
 Мухоліп, *m. (Fliegenfänger), Ento-*
molog, m. Gr. 23. [(Musciapara).
 Мухолівка, *f. Fliegenschnapper, m.*
 Мухомбр, мухотрут, *m. Fliegen-*
stein, m. Fliegegift, n. Пол.; 2) — му-
хотрүтка, s. Моримѹх, Вол.; 3) Del-
phinium elatum.
 Мухомбрка червоіяна, *Perlen-*
schwamm, m. (Agaricus rubescens).
 Мухоріця, *f. Hautausschlag, m. Nes-*
selsucht, f.
 Мухояр, *m. türkischer Kamlot.*
 Мѹхта, мѹфта, *f. Muff, m. [Pferd, &*
 Муц, *m. bausbäckiger Junge, feistes*
 Мѹцик, *m. kleiner Hund, Mops.*
 Мучанка, *f. Gemenge aus Mehl,*
Milch u. Schafkäse. n. vgl. Мачанка.
 Мучар, *m. T. Mehlerzeuger; 2) Mehl-*
händler, m.
 Мучблук, *m. Nbf. des Черемш ч.*
 Мѹчене, *n. das Martern, Quälen.*
 Мѹченик, *(мѹчень, Ст.), m. Mär-*
tyrer, m. [T. Цар.
 Мѹчеництво, *n. Märtyrgerthum. n.*
 Мѹчениця, *f. Märtygerin, f.*
 Мѹченичний, *a. -а смерть Mär-*
tyrertod, m. Цар.
 Мучилище, *n. ГШ. Folterkammer, f.*
 Мучіна, *f. B. Stärkemehl, n. Stärke, f.*
 Мучивець, *-вця, m. Gänsefuß, m.*
(Chenopodium album), Вол.
 Мучивити, *v. a. mit Mehl bestanben.*
 Мучістий, *a. Пол. mehlig.*
 Мучитель, *m. Peiniger, Quäler, Fol-*

terer, m. ГШ.
 Мучителька, *f. Quälerin, f. Пар.*
 Мучительний, *a. Martern-, peinlich.*
 Мучительство, *n. K. Pein, Martern,*
Grausamkeit, f.
 Мѹчити, *v. a. quälen, peinigen, mar-*
tern; — ся sich quälen, Qual, Pein
fühlen, sich Zwang anthun, Км. — ся
над чим sich wobei sehr viel Mühe ge-
ben, sich martern.
 Мучіця, *f. s. Мукá. [кѹчма?*
 Мѹчма, *f. Зап. II. 452 Reimw. zu*
 Мучній, *a. mehlig, mehligaltig, meh-*
reich, B.
 Мучній, *m. Mehlbehälter, m. ГШ.*
 Мучнійця, *f. Bärentraube, f. (Arcto-*
staphylos uva ursi). [rinalis.
 Мучнік, *m. комбрець- Asoria fa-*
Mussa, m. s. Мус; Pflicht, f.
 Мухарка, *f. (B.) s. Моримѹх.*
 Мухівий, *a. aus Pelz, K. s. Сму-*
шівий. [Пол.
 Мухельковий, *a. kleinsmuschlig.*
 Мухівник, *m. (B.) s. Мухівник.*
 Мухій, *(-ія), m. Setaria verticillata.*
 Мухіни, *pl. lederne Hosen (Bew.*
I. 229).
 Мухіний мѹшій, *ГШ. a. Fliegen-*
 Мѹшка, *f. дим. s. Мѹха; 2) blasen-*
ziehender Fliegenpflaster; 3) mouche,
Schönheitspflasterchen, n.; 4) — пастів-
на Timotheengras, n. (Phleum pratense);
5) pl. s. Начоси Oz. (61) XI. 29 vorderer
Bestandtheil einer Art von Haarfrisur,
„Seehserl“ bei den Ohren.
 Мухкати, *m. Muskatnussbaum, m.*
(Myristica moschata). [ний Musketen-
 Мухкет, *m. Muskete, f. adj. мушкет-*
 Мухкетик, *m. N. e. пролоніяна.*
 Мѹшлін, *m. Mousselin, n. adj. му-*
шлінівий. [f. adj. мушлівий. Muschel.
 Мѹшля, *(d. мѹшелька), f. Muschel.*
 Мунія, *pl. s. Мошія.*
 Муній, *a. — флій (цень) volk-*
reicher Bienenstock. [oornutum.
 Муній, *m. Mutterkorn, n. (Secale*
 Мунія, *f. coll. Fliegen, pl.*
 Мѹштра, *f. Exercieren, n.; adj. му-*
штрєкий vom Exercieren.
 Мѹштрувати, *v. a. exercieren; dres-*
sieren, drillen. [degesohirr, n.
 Мѹштук, *m. Mundstück vom Pfer-*

Мущ-, *s. Мужч-.* [II. 28.
 Мущар, *(-ір), m. Mörser, m. Пом.*
 Мчáлка, *m. Ordner bei der Hoch-*
zeit, m. МІ. II. 271; f. Eilbotin, f. Ко. 120.
 Мчáти, *(мчу, мчáш), v. a. schnell*
fortbringen; fortreiben; 2) v. n. u. —
ся schnell laufen, eilen, sich stürzen.
 Мшанець, *-вця, m. Nbf. des Дні-*
стрє; 2) лóмнє — Saxifraga muscoides, B.
 Мшаннік, *m. s. Омшаннік.*
 Мшедь, *(им-), f. Flechte, f. (Lichen).*
 Мшїстий, *a. mit Moos bedekt, moosig.*
 Мшїти, *v. a. mit Moos ausstopfen;*
— ся wie Moos dicht verwachsen, fa-
serig werden.
 Мшїця, *f. s. Вшїця, Oz. 80. [dius).*
 Мшичак, *m. Blattlausbohrer, m. (Aphi-*
Мя, m. accus. sgl. st. mené, nich, Oz. 129.
 Мявка, *f. s. Мавка. [miauen.*
 Мявкати, *мякнути, мявчати, v. n.*
 Мяккі, *(d. мягєнький), a. weich;*
weichlich; zart; mürbe; sanft.
 Мяккіліне, *n. s. Мяккіни.*
 Мяккість, *-ости, f. Weichheit; Weich-*
lichkeit, f. Цар.
 Мякковатий, *a. etwas weich.*
 Мякковатість, *-ости, f. geringe*
Weichheit.
 Мякковолосий, *a. flaumig, B. [дний.*
 Мяккодүшний, *a. s. Мяккожé-*
Мяккоплівчі, pl. Weichflosser, pl.
(Malacopteri). [weichmüthig.
 Мяккосердний, *a. weichherzig.*
 Мяккосердність, *-ости, f. Weich-*
herzigkeit, f. [sohalig.
 Мяккоскорүпний, *a. Пол. weich-*
 Мяккослүхий, *a. fein hörend,*
weich h. Le. [Leov.; das Weiche.
 Мякотá, *мякотá, f. Weichheit, f.*
 Мягбнький, *a. дим. s. Мяккі.*
 Мягчати, *v. n. s. Мякнути, мягшати.*
 Мягчати, *v. a. weich machen, wei-*
ohen, erweichen. [Мягчати.
 Мягати, *мягүдзати, (B.), v. a. s.*
 Мяжній, *a. saftig.*
 Мяжніці, *мяжні, pl. Cactuspflan-*
zen, pl. (Opuntiae), B.
 Мяжшїти, *v. n. s. Мяжшїти.*
 Мяв, *m. B. мяв. f. Ил. Muskel, f.;*
2) der körperliche Inhalt, Masse, Dich-
tigkeit, Dicke, Belebtheit; Festigkeit
(des Holzes), f. ГШ.; 3) Splint, m.

Мявгуній, *pl. Fleischpolypen, pl.*
(Holosarcoa). [Мявдрó, Oz. §. 27.
 Мявдра, *f. Borke, f. (rhytidoma) a.*
 Мьявстий, *мяккі, a. dicht, dick,*
massiv. [heit, f.
 Мьявстість, *-ости, f. Dichte, Dicht-*
 Мьявти, *v. a. dicht machen, Цар.*
 Мьявка, *мяккі, s. Мьяска, мяккі &*
 Мьявүти, *v. n. dick werden, МІ. II. 261.*
 Мьявок-вка, *m. Mark, Kern, m. das Beste.*
 Мьяккі, *мякєнький, дим. a. s. Мяккі.*
 Мьяккіна, *f. Balg der Getreidekör-*
ner, n. ГШ.; Spreu, f. H. 112; pl. мья-
ккіни, pl. Hülsen von der gestampften
Hirse. Oz. (61) IV. 28.
 Мьяккіш, *m. weich, gar bearbeitetes*
Feld, (opp. облг твердй); s. Мьякуш.
 Мьякїть, *-оту, m. Fleischtheile, (на*
погáх &) s. Мьякуш [ohor werden.
 Мьякнути, *мякшати, v. n. weich, wei-*
 Мьякуній, *pl. Weichthiere, pl. (Mol-*
lusca).
 Мьякуш, *m. das Weiche übht.; die*
Weichen bei Thieren; Fleisch der Früch-
*te, fleischiger Theil am Leibe; 2) *wankel-*
müthiger Mensch; 3) Potentilla anserina.
 Мьякүшка, *f. das Weiche des Brodes,*
Brosame, f.
 Мьялб, *n. Mörserkeule, f. Leov.; 2) —*
 мьялка, *f. III. Hanf- od. Flachsbreche,*
f. H. 120. [двїд К.?
 Мьяловатий, *a. rundlich, — мб-*
 Мьямкати, *v. n. stammeln, vgl. Мб-*
мляти.
 Мьяній, *a. s. Мидяний (двїн) Кол. L. 188.*
 Мьясіно, *n. мясіна, f. s. Мьясо.*
 Мьясїстий, *мясїстий, a. fleischig.*
 Мьясїти, *v. a. TP. 103 zerfleischen.*
 Мьяска, *f. von Saft strotzendes Pflanz-*
gewebe: Cambium; Baumsaft, m. Es-
senz, f.; мяски набїрагї s. Мьясїти сá.
 Мьясїй, *мяскавіш, a. fleischig, saft-*
тїг, weich, B.
 Мьясїй, *a. Fleisch-.*
 Мьясїнци, *pl. Fleischwoolen, pl. Fa-*
schingszeit, Zeit vor den Fasten: — аїмні,
тєплї, велїкі Нас. Пр. III. 269.
 Мьясїця, *f. Пис. Fleischbank, f.*
 Мьясүха, *f. Schmeissfliege, f. (Sar-*
oorphaga carnaria).
 Мьясо, *(d. мясцє), n. Fleisch, n.*
 Мьясодєрний, *a. B. fleischreissend.*
 Мьясожєрец, *-єрця, m. мясожєр-*

ний, а. fleischfressend.

Мисод. м. *Др. с. б. а. Мисодці.*
 Мисоуст, м. Anfang der Fasten;
адж. мисоустний (таждень).
 Мисун, м. Fleischhesser, м.
 Мисчина, ф. в. Миска; мясчин-
 оый сок Sambialaft, м. [(дерево).
 Мисчити ся, in den Saft gehen
 Мата, матка. f. Minze, Krauseminze
 f. (Mentha); 2) — псача, котча матка
 Katzenminze, (Nepeta cataria).
 Матеж, м. Aufbruch, Aufstand, м. Меу-
 тереі, ф. ГШ. Term.
 Мятёжний. КУ. мятёжкий, Эз. а.
 aufständisch, rebellisch. [м. ГШ.
 Мятёжник, м. Auführer, Meuterer,
 Мяти, (мну, меш), в. а. в. Мняти.

Матиця, f. Haarbüschel am Schweif
 beim Rindvieh. [(Malaohium aquat.)
 Мятень, м. Wasser-Weichkraut, н.
 Мяткый, а. weich, В.
 Мятлиця, ф. в. Метелія 1).
 Мятний, а. -а горівка Brantwein
 auf Pfefferminze aufgegossen.
 Мятник, м. Gerber, м. в. Мнець.
 Мяукати, & в. Мявкати.
 Мяцлати, мяцкати, в. а. kneten.
 Мяцнути, в. п. schmeissen.
 Мяч. (д. мячик), м. Ball (zum Spie-
 len), м.; у мяч побивати ся С. I. 141
 Art Laufspiel; 2) в. Мятник. [tifolia).
 Мячка, ф. Rohrkolben, м. (Turpha la-
 Мяшкурний, а. Н. 150? в. Мня-
 шкурка &

Н.

Н, fünfzehnter Buchstabe, (Нам); 2)
 н. пр. — на примір з. В.
 I. На, *praep.* auf, an, in; gegen, wi-
 der; über, durch; bei; für, zu; nach;
 I. mit d. *Accusativ* (Mi. IV. 413—423)
 bezeichnet es: a) den Gegenstand nach
 welchem die Bewegung gerichtet ist,
 die Richtung der Weltgegend, die Er-
 streckung über einen Raum od. eine ge-
 wisse Zeit (Zeitpunct des Eintrittes einer
 Thätigkeit u. ihre Dauer) und das Mass:
 итї на гору auf den Berg gehen, —
 на лони auf die Jagd, — на місто in
 die Stadt; — на Угорщину, — на Дон.
 nach Ungarn, nach dem D., an den D.,
 — на хати von Haus zu Haus gehen
 (betteln, leihen &); сїсти на коня?
 Pferde steigen, крикнути на кого jmdn
 anschreien, jmdm laut zurufen; на схід
 сонця gegen Sonnenaufgang; пан на
 всю Україну Gebieter über die ganze
 Ukrajina, на всю село im ganzen Dor-
 fe, на весь ліс durch den ganzen Wald
 hin; на Пётра am Tage des h. Petrus,
 на Різдво zu Weihnachten; на три дни auf
 drei Tage, на той чась zu der Zeit,
 zur selben Stunde; на сьогодні für
 heute, на віки für ewige Zeiten, на рік
 auf ein Jahr (versch. ná-rik w. a.) дїд
 на кулак, борода на сажень ein Greis
 groes wie die Faust, während sein Bart

klasterlang ist Oz. 180, на чотирь мїлї
 III. I. 284 (fast) vier Meilen weit; чи-
 слїти, жати & на коби per Schock —,
 b) bez. на die feindliche Absicht, den
 Zweck, die Bestimmung, den Erfolg, den
 Ausgang einer Handlung, die Verände-
 rung, den Tausch in Etwas, die Theil-
 lung eines Ganzen in Theile: итї, стїти
 на ворага gegen den Feind ziehen &
 ворогувати на когó gegen jmdn feind-
 selig gesinnt sein, плакати на когó,
 über jmdn klagen; на мельника вода
 рóбути für den Müller arbeitet das Was-
 ser; на панщину гнати zum Frohn-
 dienste treiben; на все zu Allem, für,
 auf Alles; на що я уродив ся? wozu
 bin ich geboren? итї на грибї auf dem
 Schwämme, Sch. sammeln; дати на
 службу бóжу eine Messe mittelst einer
 Gabe bestellen; д. на бідних für die Ar-
 men; мїх на абже Sack für Getreide;
 на анак zum Zeichen; на шкóду zum
 Schaden, на вгубу судити zu Tode ver-
 urtheilen, на пожїток zum Nutzen; на
 забїток zum Abschachten (B.), на який
 конець? zu welchem Ende? на сон бїти
 кому jmdm oft im Traume erscheinen;
 на смерть порубати zu Tode —; пе-
 ревести, переложити на руске ins Rus-
 sinische übersetzen, щось промінати
 на щось, etw. womit umtauschen; на

трóс, in drei Theile, на дрїонї күснї
 in kleine Stücke; на двóс ворожити
 doppeldeutig; c) bez. die Beziehung ei-
 ner Handlung und eines Attributes od.
 Praedicates; worauf, woran, wozu, wo-
 bei — was anbetrifft, anbelangt: лáко-
 мити ся, напоїсти ся, вáжити на щось
 gelüstern nach etw., erpicht, versessen
 worauf sein; заслужити на кару eine
 Strafe verdienen; надїяти ся, положити
 ся на Бóга auf Gott vertrauen; надїю на
 когó клáсти, присягати на що wo-
 auf solwören (на Евангелїе); навя-
 кнути на що woran gewohnt sein; на
 ляхó вчати zum Bösen anleiten; на-
 лягати на нóгу hinken; на жóвнїра
 пїтї ein Soldat werden, на пона вчати
 ся um Priester zu werden; кривїй на
 нóгу lahm; лéгкий на робóту, ласкá-
 вий на когó; на слóво невірний Л.
 39 aufs Wort nicht zuverlässig, das W.
 nicht haltend; на имя Иван mit dem
 Namen —; d) bez. die Art und Weise,
 das Werkzeug, das Mittel: кричати на
 весь рот aus vollem Halse schreien;
 на пренеляку еялу mit schwerer Not;
 на чужу гóлову Не. (Ва. 12) ganz
 unnötig, kopflos; на догад буряків щоб
 дáли капүсти von einer listigen An-
 spielung; на щасть-Бóже auf gut Glück,
 У; на втїкаа die Flucht ergreifend;
 на вїтер говорити in den Wind hinein &;
 на соняку грати auf der Flöte spie-
 len; на мід, не на жовч лóде мух
 ловлят mit Honig, nicht mit Galle fängt
 man Fliegen. II) mit d. *Local* (u. *Dativ*.
 Oz. 191) Mi. IV. 661—668, bezeichnet
 1) den Ort wo, auf od. an dem sich etw.
 befindet, etw. geschieht, wo etw. hin-
 gelegt & wird: на горі auf dem Berge,
 oben; на мїстї in der Stadt, на чу-
 жинї in der Fremde, на Дніпрї auf dem
 D., an dem D., на конї zu Pferde; на
 ворóтах am, im Thore P. I. 43; на сон-
 ци сунїти. сидїти & an der Sonne
 (auf dem von der Sonne beschienenem
 Raume) trocknen &; 2) übertragen auf
 Personen, Handlungen u. Zustände: на
 обїдї бóти у когó zu Mittagsmal bei
 jmdm sein, на розмóві бóти в ким е.
 Unterredung mit jmdm haben, на меду
 & beim Metzelgelage, на пересторóбі der
 Warnung halber; на фмі, на гáдцї im

Sinn, на пáмяти im Gedächtnisse, на
 повáсі мáти когó М. II. 111 jmdn in
 Ehren halten, на менї ся тóс не по-
 кáже an mir wird sich dies (Uebel) nicht
 zeigen; на тим вáша відповідь dafür
 seid ihr verantwortlich, на кимóсь собі
 щось пошукати an jmdm etw. eintrei-
 ben, sich schadloß halten; жéнить ся
 на вгó дочцї er heirathet seine Tochter;
 на дівчинї бїти ся, посварити ся wo-
 gen des Mädchens kämpfen &; 3) bez.
 die Zeit, in der, während der etw. ge-
 schieht: на вéснї im Frühjahre, на бе-
 рáбї beim Mangel der Fische, на сорї
 in der Morgendämmerung; на нóчи,
 трїчи —, (т. нá ніч) dreimal des
 Nachts, на тим днї an dem Tage, на
 днях ходити in den letzten Tagen der
 Schwangerschaft sein KC. (83) II. 394;
 на тим ще тáжни noch vorige Woche;
 4) bez. die Art u. Weise, wie — над
 das Mittel, mit dem etw. geschieht: на
 письмї schriftlich, на борáї (scherzh.
 на борщї); schnell, на пислáх durch
 Gesandte, (in Vertretung); на пере-
 шкóдї hinderlich; на соняцї, на гу-
 слях & грати; 5) bez. die Beziehung
 eines Attributes od. Praedicates: на ля-
 цї бїлий, хорóший &, знати ся ро-
 зумити ся на чїм sich auf etw. ver-
 stehen. III) in den *Zusammensetzungen*
 als Praefix hat na- die Bedeutung,
 die ihm als Praeposition beim Accusa-
 tiv oder Local zukommt, mit den Be-
 zeichnungen bei Verben, dass eine Han-
 dlung a) angefangen, b) in vielen Ge-
 genständen vollzogen wurde od. bis zu
 einem gewissen Puncte gediehen ist, c)
 dass das handelnde Subject (bei reflex.
 Verben) die Handlung bis zur Sättigung
 ausgeführt hat, d) dass das Verbum über-
 haupt eine perfective Bedeutung hat, Mi.
 IV. 213—217 Oz. 116—117 — wozu
 Beispiele sowie Verbindungen mit Ad-
 verbien etc. unten an entsprechenden
 Stellen zu suchen sind.
 II. На, (на ти). нáте, (нáте вам),
partic. da hast (du), nimm hin, на-ж-
 тобї! bei Ueberraschung, da habt ihr;
 Mi. IV. 156. 799. Oz. 171. 199.
 Набáвити, набавляти, в. а. hinzu-
 geben, -setzen, -fügen, *Accv.* 2) verur-
 sachen, *Par.*; 3) -ити ся sich zur Ge-

нуге unterhalten, amüsieren.

Набава, *f.* Zugabe, *f.* *Лес.*

Набагнути, (*B*) *v. a.* aussinnen, набагнути — Alles in Gedächtnis zurückrufen; 2) sehnlichst verlangen; (*прац.* набаг).

Набадурати, *v. a.* § anfinden *H. VI.* Набажний, *a.* sehnlich verlangend Набакир, *adv.* в Бакир. [(*B.*). Набадшник, *m.* Ко. 164 Stock-корт, *m.*

Набархати, (-рк-), *v.* Набрехати. Набачити, *v. a.* erblicken; — ся sich satt sehen, viel sehen. [plauschen. Набаяти, *v. a.* viel vorschwätzen, vor-Набагати, *v. a.* vieles umbiegen; 2) *v.* Напахати.

Набогом, *adv.* biegend *Oz.* 95. Набедраги, *pl.* II. *m.* 89 ein Kleidungsstück?

Набедренник, *m.* Theil der Rüstung an den бѣдра; viereckiges Stück Tuch von Bischöfen u. dgl. beim Hochamt an der Seite getragen. [Зак.

Набабаш, *adv.* lose, ohne Aufsicht, Набаэрик, (*st.* на чѣреа рік) *adv.* übers Jahr, im kommenden Jahre.

Наберёвь, *adv. gr.* в Набакир. Набелендіти, *У.* в Набаяти.

Наберати, (-бпр-), набрати, *v. a.* an, aufnehmen; anwerben, recrutieren, schöpfen (води, переконана); aufaden; viel nehmen; — на штани etc. (сукна etc.) kaufen; — на борг auf Borg nehmen; 2) *v. n.* an-, aufschwellen, набрало sammelte sich viel Eiter; 3) — ся sich vollfüllen; *v.* ansammeln; bekommen, sich ausziehen, erleiden (ганьби, страху etc.). Наберёвка кошлатка, *f.* Birken-spanner, *m.* (*Amphidasis betularia*).

Набивальня, набивня, *f.* Zeng-druckerei, *f.* *Пол.*

Набивати, набити, *v. a.* viel schlagen, ein-schlagen, einrammen, einstampfen; be-, anschlagen: обручі на бочку; drucken (Zeuge, Kattun etc.); лоблюку — *v.* Pfeife stopfen; ціну — den Preis erhöhen, aufschlagen; anfüllen; laden (стрільбу); лоблону кому дурнім jmdm den Kopf mit albernem Zeug anfüllen, — собі чим тобою sich etw. in den Kopf setzen; viel schlachten; dreschen etc.; 2) — ся viel schla-

gen; sich aufdringen, eindringen, — в чим; andringen.

Набики, набілки, *pl.* Bestandtheil der крѣсна; Lade, *f.* в Набівка. Набівок, -вку, *ш.* rührige Nachfrage, Concurrenz; starker Anbot.

Набив, *m.* набивом нічо не відш mit Drang, mit Gewalt wirst nichts ausrichten. Набиліти, набиліяти, *v. a.* leicht erwähnen, andeuten, *Пар.*

Набитий, (*d.* набитський), *a.* ganz voll, vollgestopft; compact. *Пар.*

Набиток, *m.* в Набѣток.

Набіяк, *m.* Ladestock, *m.* *Пар.*

Набіюка, *f. gen. pl.* Werkstück des Webestuhles zum Dichtschiagen der Leinwand, *n.*

Набіг, *m.* Einfall, Ueberfall, *m.* *C. II.* 155.

Набігати, набіти, *v. n.* anlaufen, anschwellen, (рѣля, чирак, синяк); oft kommen; — на що auf etw. im Laufen stossen; — ся sich satt, sich müde laufen.

Набідати ся, набідувати ся, viel Leid ertragen, in Müh' u. Elend viel leiden.

Набіжлий, *a.* -а фѣрба angelaufen.

Набіжний, набіжливість, *Пар.* *v.* Наббжний, наббжність etc.

Набій, -бою, *m.* fest getretener und gefrorener Schnee, — Schlittenweg, *m.*; 2) Ladung e. Gewehres *f.*; 3) Stollbeule, Balggeschwulst, *f.* (у коня); 4) Віренгауре, *f.* (*Arctia*), *v.* Підбій.

Набік, *adv.* abwärts, seitwärts, auf die Seite.

Набіл, *m.* Milchwerk, *n.* Milch, *f.*

Набіляти, *v. a.* weiss machen, weisslen.

Набір, -бору, *m.* Ladung, Last, Fracht, *f.* іхати в набѣром *v.* Fracht führen; 2) *pl.* крамові Зг. gekaufte Tuch- u. Schnittwaaren. [Borg.

Набірок, -рку, *m.* das Nehmen auf Набіжати ся, (-жати, -яіти ся), sich nähern, herankommen.

Набіяв, *m.* Annäherung, Nähe, *f.* *Ст.*

Набіуд, *m.* Ф. хоть абі в набіуду doch wenigstens umhorrend, -schweifend, nicht absichtlich (hinschauend).

Наблюдати ся над кому nicht grad weg, nicht absichtlich zu jmdm herantreten, Фр. [auswerfen.

Наблювати, *v. a.* viel erbrechen, Наблюда, *f.* *Мі.* II. 23, наблюдане, *n.* *Oz.* Aufsicht, *f.* Beobachtung.

Наблюди, *v. a.* † *Oz.* beobachten, befolgen. [8] werden; *schmollen.

Набовдурити ся, wie ein бовдур

Набогастійка, *f.* Rothkehlchen, *n.* (*Sylvia rubecula*): не дуже вікіас від чоловіка, стоїть мов на Бѣга, *B.*

Набожний, *a.* -а тѣша feierliche Stille. [tesdienst, *m.*

Набожність, *n.* Andacht, *f.* Got-

Набожний, *a.* fromm, andächtig.

Наббжність, -ости, *f.* Andacht, Frömmigkeit, *f.* [Leinwand, aus Percal.

Набойчатий, *a.* von gedruckter

Наболіти, *v. n.* viel schmerzen *M.* II. 98; 2) schmerzlich, wund werden; наболілий, *a.* der viel Schmerz erlitten.

Набор, *m.* в Набір; Recrutierung, *f.* ропустити над ким набор III. I. 342?

Наббристий, *a.* *C.* II. 111 eingelegt, besetzt, verziert (mit Silberblech).

Наббрий, *a.* Fracht-, *Пар.*

Наббрицьк, *m.* Schriftsetzer, Setzer, *m.*

Наббрицтво, *n.* das Schriftsetzen, *Под.* [(брага) saufen, besoffen werden.

Набрѣжити ся, viel Brantwein

Набрѣти, *v.* Наберѣти.

Набрѣда, *m.* в Набрѣдень.

Набрѣслити, *v.* Набрѣслити, (*B.*); набрѣсле молоко einwenig sauer geworden.

Набрѣня, *n.* Geschwulst, *f.* *B.*

Набрѣнати, *v. n.* в Бреніти I.

Набрѣсти, набрѣсти, *v. n.* на щось auf, gegen etw. anstossen, auf etw. von ungefähr kommen; etw. finden.

Набрѣхати, *v. a.* viel vorlügen.

Набрѣхач, *m.* Ohrenbläser, *m.* *Ст.*

Набрѣдистий, *a.* набрѣдка, *gew.* *f.* launig, gappelköpfig, besessen.

Набрѣдити, *v. a.* *impers.* набрѣдило когб jmd wurde besessen, ungeberdig.

Набрѣдути, *v. n.* кому еkelig werden. [spritzen.

Набрѣзати, (-брѣзати), *v. a.* be-

Набрѣск, *m.* — води das herab-spritzende, -sprinkelnde Wasser, *У.*

Набрѣдъ, -іда, *m.* Fabelname des Bären *P.* II. 1; *vgl.* Набрѣстія. [стий.

Набрѣдень, -дня, *m.* в Набрѣдн-

Набрѣдити ся, viel waten.

Набрѣйти, *v. n.* viel Unfug, Unheil machen, anrichten.

Набрѣстити ся, Knospen treiben.

Набрѣднати, *v. n.* Schmutz machen.

Набрѣнати ся, schwellen (von Blütenknospen) *Ст.*

Набрѣшник, *m. gr.* Bauchmenschlag,

Набрѣкнати, (-брѣк-), *v. n.* anschwellen, anlaufen, etw. Flüssiges in sich einsaugen, strotzen.

Набрѣск, *m.* Geschwulst, *f.* *B.*

Набубніти, набубнівати, *v. n.* anschwellen, aufgedunsen sein, strotzen; набубніло егб *P.* II. 191 blähte ihn auf; *A. G.* 159.

Набудьбрити ся, набудьбрити ся, набурмѣстити ся, *v.* На-ченурити ся (*B.*); aufgebracht, unwillig, ungehalten werden, schmollen.

Набути, набувати, *v. a.* erwerben, erlangen, an sich bringen, kaufen; 2) *v.* Наслугувати; 3) — ся viel, lange wo verweilen, leben; б) — гріхѣ анідиги.

Набуток, -тку, *m.* *Лес.* das Erwor-

бене, Gewonnene; Erwerb, *m.* Ertrug-

gesellschaft, *f.*; 2) *pl.* das flotte Leben.

Набухати, набухтіти, *v. n.* *Лес.* *v.* Набубніти; 2) набухати ся sich voll, satt fressen.

Набухавіти, *v. n.* *М.* *v.* Напучавіти.

Нав, нава, *f.* Barg, *m.* *Зак.*; 2) Schiff, *n.* Mittelraum (einer Kirche) *У.*

Навага, *f.* Last, *f.* Ballast, *m.* *Пис.* 2) fester Vorsatz *Мі.* II. 46.

Навагувати ся, *v.* *v.* Наважити ся.

Навадити ся, (*Пр.* VI. 577) sich etw. vornehmen, beabsichtigen, *v.* Вна-

дяти ся. [verleumdet, hetzt, chicaniert.

Наважник, *m.* (-ця, *f.* *М.*) der (die) Наважба, *f.* *v.* Навага 2) *Пис.* *Мі.* II. 215.

Наваждѣня, *m.* † *P. I.* 77. *C. I.* 201. Anstiftung, Anhetzung, Anreizung, *f.*; taufliche Versuchung.

Наважити, *v. a.* abwägen; 2) *v. n.* und — ся sich vornehmen, einen Vor-

satz fassen, — на що (кого) auf etw. versessen, erpicht sein.

Наважний, *a.* *Зс.* *v.* Відважний.

Наважувати, *v. a.* *М.* I. 43 ein-schöpfen, einprägen: кому щось.

Навал, *m.* *Нс.* навалність, -ости, *f.* *Лес.* Drang, Andrang, *m.*

Навалити, навалювати, навалити, *v. a.* aufwerfen, aufschütten, -häufen, -laden; 2) -іти когб дерб schlagen.

Малоруско-лімекскій Словар.

Нава́льне, з. а. м. в. По-нава́льне.
Нава́льний, а. dicht, stark (абіже,
трава́, покіє).

Нава́льниця, *f. Пар.* Platsregen,
м. Sturmwetter, м. [den, belasten.

Наванта́жити, *v. a.* schwer auf-
Наванса́ти, *v. a.* — нус mit Wach-
romade wohnen C. I. 219.

Наварі́ти, наварюва́ти, *v. a.* viel
kochen; 2) — ся dh Aufquellen beim
Kochen an Volumen, an Masse grösser
werden (крупн etc.).

Наво́ятки, *pl.* Art Spiel mit Stos-
sen der Ostereiern, Ч. IV. 43. [К.

Нава́йпередки, *adv.* um die Wette,
Нава́йпинки, *adv.* stramm, steif
С. II. 83.

Нава́ринки, *adv.* bald untertau-
chend, bald auf dem Wasser schwimmend;
2) in den Strudel hinab, auf den Grund
hin, untergehend, Ос. 117. Ко. 52.

Нава́ншкя́, *adv. Пис.* v. Завишкя́.
Нава́д(ь), *adv. Ос.* 116. v. Нава́дгод.

Нава́ганяти ся, sich müde laufen.
Нава́ги, *adv.* v. Нава́гін.

Нава́далати, *v. a.* Наста́рчити.
Нава́далі, *adv.* in der Ferne, von
weitem, *Ом.* [füssen, (Фр.).

Нава́дати кому́ страху́ einjagen, ein-
На-ва́дери, Р. I. 174 нава́дранці, *adv.*
пінбо́в — nahm Reissaus; in die Flucht.

Нава́двовіж у, *adv.* С. I. 197 zum
Erstaunen, staunenswert; merkwürdig.

На-ва́досьвіта, *adv.* v. Досьвіта ІГ.
Нава́дене, *n.* Anführen, *n.*; 2) In-
duction, *Пол.* Anleitung, *f.*

Нава́вене, *n.* Zufuhr, *f.*
Нава́всти, *v. a.* v. Нава́вйти.

Нава́вечи, *v. a.* auf anwerfen, на
се́бе umwerfen (в. Kleid); *на ко́гось
ждь jmdm etw. wegwerfen, etw. von
jmdm nicht annehmen.

Нава́врати́ ся, *impers.* нава́вало́сь,
in den Sinn kommen, einfallen, *Зак.*

На-ва́врэ, *adv.* *Лев.* in entgegen-
gesetzter Richtung, v. Нава́вкя́.

Нава́врене, нава́вртаня, *n.* Bekeh-
rung, *f.* das Bekehren.

Нава́вник, *m. Пар.* Bekehrer, *m.*
Нава́вну́ти, нава́врати́ти, *v. a.*
nmkehren, nmlecken; 2) bekehren; 3)
— ся zurückkommen, sich bekehren;
sich wieder einfinden; sich (unvermu-

thet) treffen, sich finden; са́льбо у не́го
нава́вну́ли ся die Thränen kamen ihm
in die Augen. [sprechen.

Нава́внїкати, viel unsinniges Zeug
Нава́врстува́ти, *v. a.* ка́ру на ко́го,
Кл. hinlenken, -wälzen. [Eisenbahn, *m.*

Нава́врта́ч, *m.* Weichensteller bei der
Нава́врти́ти, нава́вчувати, *v. a.* an-
einbohren, (дїри).

Нава́врхня́, *f.* Gehäuse, *n. Пар.*
Нава́вршеня́, *m.* das Aufeinanderlegen.
Нава́вршїти, *v. a.* voll, in eine Spitze
auflegen, aufschichten, anfüllen.

Нава́вршник, *m.* oberer Theil des
Butterfasses (маснїчка). [machen.

Нава́всєла́ти ся, sich recht lustig
Нава́всти, *v. a.* v. Нава́вдїти; нава́в-
дене рєчєне, angeführter Satz, *Пар.*

Нава́вводи́, *adv.* um die Wette; 2)
im Galopp. [der Sterbensstunde, *Шоз.* 37.

На-ва́входї, *adv.* beim Untergang, in
Нава́вдбвж, *adv.* der Länge nach.

Нава́вдогїн, нава́вдогїнци́, *He.* (B.) v.
Нава́вдогїн. [rücklings, rückwärts.

Нава́внїк, нава́внїч, (-нїч, *He.*), *adv.*
Нава́врїд, *adv.* laut sohluchzend Ко.
121 (запла́кати). [aufwickeln, spulen.

Нава́ввїти, *v. a.* aufwunden, aufrollen,
Нава́вдїти, *v. a.* besuchen; 2) * —
ся sich gern sehen, sich vertragen (ме-
жи со́бою einander).

На-ва́вднбцї́, *adv.* sichtbar, vor Aller
Augen; — бу́ти о. öffentliche, merkbare
Stellung einnehmen.

Нава́внїчний, а. bedeutend, haupt-
sächlich, *Зак.* [Нава́внї І.

Нава́внїчик, *m. dim. Мє.* 213 v.
Нава́внїк, *m.* Gewohnheit, *f. Кн.*

Нава́вкати, нава́вкнути, *v. n.* до чо́го
wozu, woran sich gewöhnen; нава́вкля́й,
а. angewöhnt, gewohnt, *Пар.* [н. *Пис.*

Нава́вля́ня, *f.* — сіна Heubündel,
Нава́вля́лок, -лка, *m.* Gabelspitze, *f.*;
2) Heuhäufel, *n.*

Нава́вну́ти, *v. a.* v. Нава́ввїти; 2)
— ся * unter die Hand, in den Wurf,
zur gelegenen Zeit kommen, aufstossen.

На-ва́внїпередки, *adv.* Ч. IV. 39 v.
Нава́внїпередки. [tung, *Пис.*

На-ва́вруч, *adv.* zu Hilfe, zur Ret-
Нава́вса́, *f.* Sumpfsgras, *n.*

Нава́вса́ти, нава́вснути, *v. n.* herab-
hängen, überhängen.

Нава́вснїй, нава́всногобїний, а. dro-
hend; zudringlich, frech, dreist, Кч. 200. 280.
Нава́вснїй, а. willkommen, ange-
nehm, *vgl.* Нава́вдїти ся.

І. Нава́внїсть, *f.* Freundlichkeit, Ge-
wogenheit, *f.* (*opp.* нава́внїсть).

ІІ. Нава́внїсть, *f.* † v. На́клеп.

Нава́встнїй, а. verhasst, hassens-
wert, *Зар.* (*Пр.* V. 115).

Нава́вти, *v.* Нава́ввїти.
Нава́вх, *m.* v. Звнх *Еф.* 30.

Нава́вчка, *f.* Angewohnheit, *f. Ган.*
Нава́вш, *adv.* Н. 98 v. Нава́вскач?

На-ва́вват, — стрїла́ти zur Parade
Salutschüsse geben.

Нава́ввїти, *v. n.* v. Нава́ввїти.
І. Нава́ввїд, -оду, [вед-], *m.* Anleitung,
Unterweisung, v. Пра́вїд; Induction, *f.*
Пар.; 2) Anzeige, Denuntiation, *f.*

ІІ. Нава́ввїд, -їду, [вїд-], *m.* Besuch, *m.*
Мі. II. 35; 2) Heimsuchung, *f. В.*

Нава́ввїданя́, *n.* Besuch, *m. Пы.*
Нава́ввїдати, *v. a.* kennen lernen, er-
fahren dass etw. wo sei, finden, Ч. III.
283; 2) besuchen; heimsuchen; 3) —
ся до ко́го sich nach jmdm erkundigen,
jmdn besuchen.

На-ва́ввїдвїжне, *adv.* muthig los.
На-ва́ввїдвечер, *adv.* *Зар.* gegen Abend,
am Abend; vor dem A. Ос. 116.

На-ва́ввїдворїть, (-от), *adv.* umge-
kehrt, wieder zurück; gegenseitig; v.
На-ва́ввїдлїг. [Zeit zu Zeit.

На-ва́ввїдгоди, *adv.* КУ. jeweilig, von
Нава́ввїдїти, *v. a.* Фр. v. Нава́ввїтїти;
— ко́гось удово́ю zur Witwe machen;
2) behexen, *Др.* с. 143; нава́ввїдени́й,
pic. behext, besessen (vom Teufel), toll,
verrückt.

Нава́ввїдка, *f.* Besuch, *m. К. Ом.*
На-ва́ввїдлїг, (-їв), *adv.* v. Вїдлї.

Нава́ввїднїй свєрлик, нава́ввїднїк, *m.*
mittelgrosser Bohrer.

Нава́ввїдува́ти ся до ко́гось v. На-
ва́ввїдати ся; 2) *v. a.* heimsuchen, Н. 2.

Нава́ввїженство, *n. Лев.* Thorheit,
Tollheit, *f.*

На-ва́ввїжкї́, (на вїсткї́) да́ти кому́
Н. 76 jmdm zu erkennen, zu wissen ge-
ben, bedeuten, die Weisung geben.

Нава́ввїз, -осу, *m.* starke Zufuhr, *f.*
2) Dünger, *m.* [stuhl, Kettenbaum, *m.*

І. Нава́ввїж, -бю, *m.* Aufzug im Web-

ІІ. Нава́ввїж, -бю, *m.* Schneewehe, *f.*
На-ва́ввїж, (вїчнї), на вїж-вїж III. II.
79 *adv.* ewig, auf immer, jederzeit C. II. 75.

Нава́ввїжнїк, *m.* Fenstergerüst,
n. -stook, *m.*

Нава́ввїжува́ти, *v. a.* Б. v. Нава́ввїти.
Нава́ввїжу́ти, *v. a.* schocken, senden, Н.
2; — га́дку den Gedanken anregen, *ОП.*

Нава́ввїрїти, *v. a.* бага́то viele Schal-
den machen; 2) — ся *impers.* überdrüs-
sig, langweilig werden.

Нава́ввїса, *f.* der von den Bäumen &
herabhängende Schnee.

Нава́ввїсїти, *v. a.* v. Нава́ввїсїти.
Нава́ввїснїй, а. Ко. 235 -а дїтка die
die man vielen Männern anbinden will.

Нава́ввїсногобїний, а. verrückt, toll,
(*Пр.* VI. 575).

Нава́ввїстїти, нава́ввїцїти, *v. a.* ко́го
jmdn besuchen; heimsuchen; 2) belehren;
— ся до ко́го v. Нава́ввїдати ся, *БЕ.*

Нава́ввїть, *adv.* sogar, ja sogar. [strebe, *f.*
Нава́ввїтреннїк, *m.* Windlatte, Wind-
Нава́ввїчом, *adv.* v. Нава́ввїрїти. [gen.

Нава́ввїшатї, *v. a.* (viele) auf-, einhän-
Нава́ввїщаня́, (-єня), *n.* *БЕ.* Belehrung,
Lehre, 2) Heimsuchung, *f.*

На-ва́ввїщб? wozu, weshalb?
Нава́ввїти, *v. n.* anwehen; 2) *v. a.* —
мно́го вїжа́ werfeln. [*vgl.* Нава́ввїскїй.

Нава́в, *m.* ein Todter, *Пис.* Мі. II. 239.
Нава́вкя́, *f.* *Мас.* v. Ма́вкя.

На-ва́вкя́в, *adv.* kaiserlich.
Нава́вкїда́, *adv.* Н. 234 wurfweise.

На-ва́вкїрки, *adv.* zum Trotz (на
уко́ри). [schräg.

Нава́вкїс, на-ва́вкїса, *К. adv.* schief,
Нава́вкїблїшки, *adv.* knieend, fuss-
fällig. [*adv.* ringsum, rundum.

Нава́вкїло, (д -лїнько, -лїсїнько),
Нава́вкїруг, *pl.* Umweg, *m.*; 2) *adv.*
—, нава́вкїруг, нава́вкїругно, ringsum, kreis-
förmig, Ос. 116. [sten, boxend.

Нава́вкїлачкї́, *adv.* mit den Fau-
Нава́вкїчїти ся, langweilig werden.
Нава́вкїжачкї́, *adv.* Н. 274 liegend.

На-ва́вкїлету́, *adv.* im Fluge.
Нава́вкїля́, *f.* linker Nbf. der Дбона.

Нава́вкїня́, Ос. 117, нава́вкїня́, на-
вма́ннїк, *adv.* auf Gerathewohl, gradaus,
wie es eben kommt, schlechthin, regel-
los, frei, ungebunden. [Seitenwege.

Нава́вкїнцї́, *adv.* auf Umwegen, auf

На-вируще, *adv.* auf sicheren Tod.
 Навмісне, *adv.* absichtlich, zu Fleiss.
 На-вмір, *adv.* *Лев.* dringend, gar sehr notwendig. [genblich, augenblicklich.
 Навмлівіч, навмліба, *adv.* im Au-
 Навнувати, *v. n. Wgr.* 112 zum
 Ueberdruß werden, sich langweilen: *им-
 перс.* навнує ся; ermüdet sein *Гол.* III. 553.
 Навогіти, *v. s.* etwas anfeuchten.
 Наводи, *pl.* Anführungszeichen, *pl.*
 Наводіти, *v. a.* in Menge herbei-
 führen, -bringen; що на корі über jmdn
 bringen; 2) eine Richtung geben, richten;
 *ан- леіти, führen (корі на путь, на
 доріе zum Guten); — коліса die Fel-
 ден auf die Speichen anschlagen um
 ein Rad herzustellen; 3) anführen, citie-
 ren; beweisen, *У.*
 Наводжене, *n.* Irrigation, *f.*
 Наводіти, наводнювати, *v. n.*
 unter Wasser setzen, irrigieren.
 Наводні знакі, *pl. B. s.* Наводи.
 Наводілка, *f.* nicht voll geladener
 Wagon.
 Наводушний, *a.* luftig, ätherisch.
 Наводіти, наводжувати, *v. s.* in
 Menge zuführen (zu Wagen); — ся viel,
 satt fahren; б) *з кем viel mit jmdm
 sich plagen, herumschleppen; 2) düngen.
 Наводний, *a.* vom Dünger, Dung.
 Наводник, *m.* Mistfreund, *m.* (Phi-
 lonthus). [Düngen.
 Наводване, наводжуване, *n.* das
 Наволікати, наволічати, *v. a.* auf-
 deln, auf eine Schnur ziehen, aufreißen.
 Наволок, *m. Ps.* I. 371 Art Egge; 2) *Гм.*
 36? наволоком сіяти auf dem unge-
 рпфугten Stoppelfelde säen, *Ос.* (61) VI. 34.
 Наволока, *f. s.* Волокі.
 Наволос, *m. Lic.* Perücke, *f.* [м.
 Наволосник, *m. Lic.* Perückmacher,
 Наволоч, *f.* Gesindel, *n. M+B.* 280.
 Наволочі, (-окті), *v. a.* aufziehen,
 über etw. bringen, schaffen; *s.* Наволікати.
 Наволочіти, наволочувати, *v. a.*
 viel auf einen Haufen zusammenschlep-
 pen, -ziehen; 2) — ся viel eggen; б) —
 ся sich genug in der Welt herumschlep-
 pen, treiben. [рѣчка).
 Наволочка, *f.* Art Stickerei (ме-
 Навонати, *v. a.* mit Gestank an-
 fillen, vollstänkern.
 Наворожіти, наворожувати, *v. a.*

vorzaubern, dh Weissagung od. dh Zau-
 berkünste jmdm helfen.
 Наворот, *m.* das Umkehren, Umwen-
 den; Rückfall, *m. Пар.*; 2) Periode, *f.*
 (in d. Arithm.); (арфм. &) наворот-
 том abermals, periodisch, (zum zweiten
 etc. Male) zurückkehrend.
 Наворотень, наворотиш, (наво-
 ротник, *m.* Reinfarn, *n.* (Tanacetum
 vulg.); 2) Frauenmantel, *m.* (Alchemilla)
 Навороти, *adv.* zurückkehrend, *До.*
 Наворотіти ся, **v.* Напосісти ся.
 Наворотний, *a.* rückfällig; perio-
 dish: десятний дроб; *adv.* -но *В.*
 Наворочати, наворочувати, *v. a.*
 umkehren lassen, umlenken; *він до того
 наворочує er hat es darauf angelegt, *Пар.*
 Навороти ся, wiederhaarig wer-
 den, finster, griesgrämig werden, schmol-
 len. [Wachs überziehen; wihosen, bohnen.
 Навоскувати, навоціти, *v. a.* mit
 Навпак, *B.* навпакі, *adv.* wieder-
 rum, zurück; 2) im Gegentheil, *B. См.*;
 3) *praep.* mit d. *Genit.* entgegen, ab-
 gewendet навпакі сонца, von der Son-
 ne abgewendet *Ос.* 186. [Віворотний.
 Навпаківий, *a.* *Км.* verkehrt *s.*
 Навпачний, *a.* *К.* widerstrebend.
 Навперегілка, *f.* Concurrenz, *f. Ар.*
 Навперіа, *adv.* vorher *Ос.* 116.
 Навпереджати, *v. a.* корі, *Ру.*
 jmdm eine vorläufige Weisung geben,
 jmdn vorerst aufmerksam machen.
 Навперієми, *adv.* um die Wette
ВГ. 147; vorgreifend *Кв.* 397; 2) ent-
 gegen *М.* II. 136. [Ос. (61) III. 26.
 Навперемінку, *adv.* abwechselnd
 Навперіч, *adv.* *Шоз.* 107 *v.* На-
 перікір. [halb.
 Навпів, (-пів, -піль), *adv.* zur Hälfte,
 Навпик, на-впик, *Пар. adv.* *s.* На-
 пріотив, не-перікір. *Зак.* [Плѣсом.
 Навплів, *adv.* gestreckt, liegend *s.*
 На-в-покінь, *adv.* aufs Lebwohl,
Ос. 119. [hernach.
 Навпослі, *adv.* *Лев.* in der Folge;
 Навправіць, направиці, навро-
 стіць, навропкі, навропівіць,
 навропкі, *adv.* gadaus, gradhin, *Ос.*
 117. 179. [en profil.
 Навпрік, *adv.* *Зак.* von der Seite,
 На-в-прібузь, *adv.* (*Фр.*) *s.* Го-
 лобісь.

На-в-прібузж, *adv.* niederhok-
 kend, sich niederbückend; — *пирі* Art
 Tansen bei dem man sich gegen den
 Boden niederlässt u. dann schnell sich
 aufrichtet.
 Навпріоти, *praep.* mit d. *Genit.* ge-
 genüber *С. II.* 142; — *того* im Gegentheil.
 Навпріяти ся кому, jmdm lästig
 werden.
 Наврокувати, наворочити, *v. a.*
 behexen, bezaubern, *s.* Уречі; *Еф.* 28.
Ме. 472. [hexend, schädlich, böse.
 Наврочілий, *a.* *Нс.* leicht be-
 Наврід (чн), — *adv.* fraglich ob,
 sehr unwahrscheinlich; gewiss nicht,
Кс. 323. 348. [sitzend, hookend.
 Навсідички, насідки, *adv.* *Лев.*
 Навскіч, *adv.* *Н.* 98 im Gallop?
 хоч на час, та —
 Навський великдень, *Ч.* III. 14
 Donnerstag in d. Osterwoche, die Ostern
 der Verstorbenen.
 Навскіс, навскісн, *adv.* *Кв.* Навскіс.
 Навскісь, *adv.* *s.* Навскіс.
 Навскібкі, *adv.* vom Zupfen u.
 Rupfen bei e. Art Kartenspiel od. Da-
 menspiel *Кс.* 489. [wärts.
 Навспікати, *adv.* *Гол.* zurück, rück-
 Навспінички, *adv.* *иті*, auf den
 Fingerspitzen, auf d. Zehen gehen, *Кс.*
 278; rücklings?
 Навспражкі, *adv.* wirklich, in
 Wirklichkeit, wahrlich, fürwahr; 2) —,
 на-вспражне, *М.* II. 99 im Ernst, ernst.
 Навстіж, *Лев.* на-встіж, *Кс.*
 139. *s.* Настежір.
 Навспужити ся, sich borsten,
 sich emporsträuben (волосі).
 Навстічки, *adv.* *s.* На-стічки.
 На-встріч, *adv.* entgegen *P.* I. 36,
 — кому брати ся, *М.* I. 14 jmdm in
 den Weg kommen, entgegenkommen,
 begegnen; gegenüber, vis-à-vis, *Зар.*
 На-втіки, (-тіки, *P.* I. 23, -вті-
 ки 26), навіткіч, *adv.* in die Flucht,
 fort, fliehend, *Ос.* 179. 116.
 Навтішати ся кимось, an jmdm
 Freude haben, sich freuen *Ч.* IV. 7.
 На-в-тріухі, *adv.* hintertretend *Кс.*
 (83) IV. 625.
 Навтішити ся, überdrüssig wer-
 den, Langeweile machen (кому).
 Навтішій, *a.* *В.* lästig.

Навтілий, *adv.* sich rücklings über-
 beugend.
 Навхрест, *adv.* *s.* Наохрест, *Ос.* 116.
 Навчіти, *v. s.* *s.* Научати etc.
 Навчителка, *f.* *Нс.* *s.* Учителька.
 На-вчунку, *adv.* *См.* laut dass man
 hören könnte. [שמירשкі.
 Навшпирскі, *adv.* *Лев.* *s.* За-
 Навшпіньки, навшпінчкі, *adv.*
Нс. *s.* Навшпінчкі, *Ос.* 71.
 Навшчити, *v. s.* besacken, beladen.
 Навіса, *f.* das Anstricken; *aufge-
 бүрdete Last.
 Навісати, навісувати, *v. a.* auf-,
 anbinden, -knüpfen; in Menge fertig
 binden, anstricken; *jmdm etw. Lästige-
 ges aufbürden; 2) — ся на корі *Др. s.*
 394 an jmdn sich zudringlich heften,
vgl. Причепіти ся до корі. [gold, *м.*
 Навізка, *f.* Art Geldstrafe, Schmers-
 Навілівий, *IG.* (-чівий), *a.*
 zudringlich, lästig. [lichkeit, *f.* *У.*
 Навічівість, -ости, *f.* Zudring-
 Нагаба, *f.* (*В.*) *s.* Нахаба. [verfolgen.
 Нагабати, *v. s.* anfallen, angreifen, *Ф.*
 Нагавіці, нагавки *pl. s.* Нагавіці.
 Нагадати, нагадувати, *v. a.* щось
 кому, jmdn woran erinnern; etw. er-
 wähnen, gedenken; — собі щось корісь
 sich an etw. an jmdn erinnern, sich jmds
 entsinnen; — ся sich besinnen, über-
 legen, sich bedenken. [Andeutung, *f.*
 Нагадка, наганка *f. s.* Erwähnung,
 Нагай, *m.* нагайка (д. нагайочка),
f. Peitsche, Knute, *f.* [цї nogaische Tataren.
 Нагайва, *f. coll.* *Др. s.* 234 die Horá-
 Нагайний, *a.* *Ч.* V. 268 *s.* Нагайний.
 На-галіш, *s.* Баліш eifertig, nicht
 solid. [sen, ausohansen, (*В.*).
 Нагаліти, *v. a.* ausrufen, anwei-
 Нагаліний, *a.* heftig, stürmisch,
 ungestüm; unvermuthet, plötzlich; 2)
 dringend schnell, keinen Vorzug leidend.
 Нагаліність, -ости, *f.* Heftigkeit,
f. Ungestüm, *n.* Dringlichkeit, *f.*
 Нагана, *f.* *М.* II. 92 Tadel, Vorwurf,
m. Anstellung, *f.*
 Наганіти собі що *До.* *s.* Нагадати.
 Наганіти, *v. a.* *s.* Наганіти.
 Награбати, *s.* Награбіти, zusam-
 menraffen.
 Нагарний, *s.* Нагарний 2) *Ос.* 70.
 Нагати, *v. s.* *s.* Гати; 2) *s.* *с.* *с.*

Нагата́ти, а. Гата́ти.
 На́гом, *adv.* а. На́гом.
 Нагварі́ти, а. Нагома́ти; — на корбє über jmdn schimpfen (B.).
 На-гєрць, *adv.* а. Нагулачкї, герць.
 На́гєб, м. Bug, v. Biegung, *f.* *Пар.*
 Нагєбáти, *v. a.* antreffen, ertappen, *Лом.* III. 27; 2) beanstanden *Др.* с. 85 а. Гáбати.
 Нагєбнѹти ся, *Гол.* I. 238, нагєбѹти, *v. n.* oftmals am Rande des Verderbens sein, viel leiden.
 На́гєй, а. nackt, bloss; до на́га родєгнѹти корбє jmdn nackt aussiehen.
 Нагєлáти, *v. a.* ohne Wahl nehmen, *Лом.*; 2) а. Нагалáти. [Beugung. *f.*
 Нагєнанє, м. das Biegen, Bengen, Нагєнáти, *v. a.* bengen, biegen; neigen; * — ся до чого sich wohn anpassen.
 На́гєнка, *f.* *МШ.* Biegung, Anpassung, *f.* [schmeidig, *Пар.*
 Нагєнчáстий, а. beugsam, ге-
 На́гєдкя, *pl.* Ringelblume, *f.* (Celandula offic.).
 На́гєн, -ону, *m.* das Antreiben, *Antrieb, *m.*; 2) starker Zutrieb, das Auf-treiben, Zusammentreiben. [Hetzє, *f.*
 На́гєнка, *f.* Klopfsjagd, Hetzjagd,
 Нагєрє, м. Gebirgsgegend, *f.* Hooh-land, *n.* [birge, *См.*
 Нагєрний, а. Berges-, auf dem Ge-
 Нагєлáти, *v. a.* *ЗР.* а. Нагєдáти.
 Нагєлáсник, *m.* *Ос.* (61) XII. 70 Art Liederbuch mit Noten?
 Нагєлєвїстий, а. gebückt; buckelig.
 Нагєдáти, а. Нагєдáти 2).
 На́гєлий, а. plötzlich, dringend.
 Нагєлáти, *v. a.* До. antreiben, drängen.
 На́гєлїд, -ода, на́гєлїдок, -дка, *m.*
 Hühnerauge, *n.* Leichdorn, *m.*
 На́гєлїсть, -ости, *f.* Dringlichkeit, *f.*
 На́гєлїт, -оту, *m.* Andrang, *m.* *Пар.*
 Нагєлódати, *v. a.* wund drücken, w-
 реiben.
 Нагєлótати, *v. a.* anhängen, *Пар.*
 Нагєлѹдувати, *v. a.* auf den Kopf dєrb schlagen.
 Нагєлѹмѹти ся, а. Глѹмѹти ся.
 Нагєлѹпати ся, viel stöbern, *v. a.* suchen. [на́гєлєдом, *P.* I. 172 а. На́гєрцє.
 На́гєлєд, м. на́гєлєданє, *n.* Aufsicht, *f.*
 Нагєлєдáти, *v. a.* auf etw. sehen, schauen, beaufsichtigen *Ш.* II. 60.

Нагєлєдáч, *B.* на́гєлєдник, *Пар.* *m.*
 Aufseher, *m.*
 Нагєлєдáти, на́гєлєднѹти, *v. a.* erblick-ken; 2) ausersiehen, finden; 3) — ся sich satt sehen.
 На́гєлєдний, а. anschaulich, augen-scheinlich, sichtbar, Anschauungs- [*f.* *Пар.*
 Нагєлєднїцтво, *n.* Aufsehershafft,
 На́гєлєднїця, *f.* Aufseherin, *f.* *Пар.*
 На́гєлєднїсть, -ости, *f.* Anschau-ung, Augenscheinlichkeit, *f.*; 2) Sucht Alles zu sehen; Aufmerksamkeit, *f.* *Зє.*
 Нагєнáти, наганáти, *v. a.* antreiben; zu-zusammentreiben; 2) aus-, fort-, ver-treiben; 3) erteilen, einholen, nachholen; наганáем бульбáми аби добѹти до но-вóго хлба (B.) wir schlagen uns durch, helfen uns durch mit etc.; — кому́ страхѹ einjagen; — грóшеј, зяску ентreiben; — на чєсть кому́ jmds Ehre anrüh-ren; 4) — ся Anlauf nehmen; losge-hen, zielen; *на́гєнаный, *ptc.* verrückt, gappelkórfig.
 Нагєнáвати ся на корбє jmdm zürnen.
 На́гєнїт, *m.* Druck, *m.* Bedrückung, *f.*
 Нагєнїтáти, *v. a.* drücken.
 На́гєнїток, -тка, *m.* а. На́гєлїд.
 Нагєнóти, *v. a.* mit Koth, Unrath anfüllen; düngen.
 Нагєнѹвати, *v. a.* aufzäumen.
 Нагєнѹти, а. Нагєнáти.
 Нагєвїр, -бру, *m.* (üble) Nachrede, Verleumdung, *f.* *См.*
 Нагєворáти, *v. a.* vorplaudern; на корбє jmdn verleumden, jmdm (Uebles) nachreden; 2) besprechen, bezaubern (dh Zauberworte) *М.* II. 66; 3) — ся sich satt sprechen, schwatzen.
 Нагєгóшати ся, *М.* III. 82 sich aufbláhen, die Federn stráuben (v. Vögeln).
 Нагєгóда, *f.* Gelegenheit, *f.* *К.*; 2) Ur-sache, *f.* *Фр.*
 Нагєгóдяти, *v. a.* слѹг viele Dienst-leute dingen, mieten; 2) zufällig her-bringen; 3) — ся gelegentlich, zufällig kommen, in den Wurf kommen.
 Нагєгóдний, а. gelegentlich, *Пар.*; *adv.* -но, на́гєгом.
 Нагєгóдувати, *v. a.* корбє, jmdm zu essen geben, die Kost reichen; нагєгóд-ваный, der gegessen hat, gesáttigt.
 Нагєгóлїти, *v. a.* abrasieren, abschaben.
 Нагєгóлїник, *m.* Beinschiene, *f.* (vom

Harnisch). [Uebergang, nicht überzogen.
 I. Нагòльнїй, а. кожѹх ohne
 II. Нагòльнїй, а. *Ч.* V. 15 а. Нагòль-нїй, негáний.
 I. Нагòгло, *adv.* nackt *К.* 69; 2) im ganzen und grossen, insgesamt, lau-ter, allgemein, durchgehends *Ш.* I. 391. *Кє.* 292 *Пом.* III. 27.
 II. Нагòгло, *adv.* а. На́гло, на́глий.
 На́гло, *adv.* а. Стрїмголубь.
 На́головатєнь, -тня, *m.* Kornblu-me, *f.* (Centaurea cyanus).
 На́головаткя, *pl.* Kratzdistel, *f.* (Cirsium arvense); 2) Jurinea cyanoides.
 На́головач, *m.* Stosshebel der Stam-пре; 2) а. Пѹголовач. (а. Hutes etc.).
 На́головок, -вка, *m.* Kopfstück, *m.*
 На́голо, *m.* Accent, *m.* [*adv.* laut,
 На-гòлос, на-гòлоси, на-гòлоски,
 Нагòлосáти, *v. a.* viel etw. ver-lauten lassen; viel wehklagen; 2) —, нагòлòшувати accentuiren; 3) — ся а. Вїдєвáти ся.
 На́гòлосник, *m.* *B.* Accentzeichen, *m.*
 Нагòмонїти, *v. m.* а. Гомонїти; — ся на корбє *Др.* с. 111 poltern, schelten.
 Нагòнасáннї, *pl.* Nacktsamige (Gymnospermae) *B.*
 Нагòнáти, *v. a.* *П.* а. Нагєнáти.
 Нагòрòнїця, *f.* Hügelkoralle, *f.* (Monticularia).
 Нагòрòджувати ся, а. Гордáти.
 Нагорáти, *v. n.* anbrennen.
 Нагорнѹти, нагортáти, *v. a.* hinein-, auf-, anscharren, -kehren, -háufen.
 Нагорóда, *f.* Belohnung, Vergel-tung, *f.* [*v. a.* belohnen, vergelten.
 I. Нагорódати, нагорódжувати,
 II. Нагорódяти, *v. a.* viel flechten (einen Zaun); 2) *viel hinterdreinsagen, faseln *P.* I. 187.
 На́горок, -рка, *m.* Hügel, *m.*
 Нагòстáти ся, lange als Gast wo verweilen.
 Нагòтá, *f.* Nacktheit, Blósse, *f.*
 Нагòтáти, *v.* nackt, nackt sein, *К.*
 Нагòтòвити, (-овлáти), наготу-вáти, а. з. zu- bereiten, bereit machen, in Bereitschaft bringen, zurechtlegen.
 На-гòтòвї, *adv.* in Bereitschaft, be-reit, fertig. [ден.
 Нагòрáбїти, *v. a.* viel rauben; пфá-
 Нагòрáвáти, нагòрáти, *v. a.* viel spie-

len *P.* I. 76; — ся sich satt spielen; музїка нагòрá гòлос die Musik accom-pagniert den Gesang, *Крон.* [schmierен-
 Награмуєлáти, *v. a.* zusammen-
 Нагєрєбáти, нагєрєбáти, *v. a.* an-aufscharren; -harken.
 На-гєрць, *adv.* *К.* I. 106 а. На-гєрць.
 На́грєвок, -ака, *m.* benagtes Stück-ohen с. Apfels etc.
 Нагєрáти, *v. a.* viel beissen, nagen; 2) * —, und — ся а. Грєвáти *.
 Нагєрáмáти, *v. n.* а. Грєвáти *.
 Нагєрáти, нагєрáвáти, *v. a.* warm ma-chen, erwármten, erhitzen, — на робóту sich hitzig an die Arbeit machen; *спєрє.* *Га.* II. 46 hitzig werden. [digen.
 Нагєрáшїти, *v. m.* und — ся viel sün-
 Нагєрòбнїй, а. am Grabe, а. Над-грòбнїй.
 Нагєрòбнїк, а. *m.* *Оз.* а. Надгрòбок.
 Нагєрòва, *f.* Androhung; Verwar-nung, *f.* Verbot, *n.* [androhen.
 Нагєрòвáти, нагєрòжувáти, *v. a.*
 Нагєрòднїй, а. was auf der Brust getragen wird, Brust-
 Нагєрòднїк, *m.* Bruststück am Har-nisch, *n.*; Brustriemen (der Pferde), *m.*; Brustlatz, *m.* Brustschild des jüdischen Hohepriesters, *n.* [(с. Schiff).
 Нагєрúшáти, *v. a.* beladen, befrachten
 Нагєрúшáк, *m.* Birnblattnager, *m.* (Phyllobius pyri) *B.*
 Нагєрúкати, нагєрúчїти ся, viel poltern, krauchen, а. Гуркати. [werden.
 Нагєрúвнѹти, *v. n.* sumpfig, kothig
 Нагєрúвнѹти, *v. n.* plótlich herán-stürzen, -kommen. [lieren, vertilgen.
 Нагєрúдáти, *v. a.* viel verderben, ver-
 Нагєрúдáти, *v. n.* viel brausen, dröhnen.
 Нагєрúла, *m.* *f.* *Мє.* нагєрúлько, *m.* на-гєрúлистий, нагєрúльковатий, (B), а. hán-delsüchtiger Hitzkopf, aufbrausend, heftig, jäh; einfältig; Tölpel, *m.*
 Нагєрúлити, *v. a.* auffällig finden, auf etw. stossen (B.); а. Нагєрúлити; 2) — грóшеј у людєй zusammenschwindeln.
 Нагєрúлїти ся, sich satt tanzen, ge-nug spazieren gehen; flott leben. [катї.
 Нагєрúркатї, нагєрúркотїти, а. Нагєрú-
 Нагєрúчáти на корбє auf jmdn schrei-en, jmdn anheerrschen, (B.).
 Нагòсподарувáти, нагòсподу-вáти, *v. n.* als Landwirt viel schaffen,

Над, *praep.* über, auf, darüber, an, gegen, dazu, oberhalb; 1) *mit d. Accus. sat.* (Mi. IV. 423—424) bezeichnet над а) den Gegenstand gegen welchen e. Bewegung von obenher gerichtet ist, od. worüber etw. sich befindet, steht, ruht etc., in Betreff dessen e. Handlung vor sich geht, (drgl. по-над): над ріку, над пропастъ прійти über einen Fluss, an einem F., an einen Abgrund kommen, над хату вилетѣти über die Hütte auf fliegen, по-над грблѣю стоѣти, по-над море, по-над Дунай сѣдѣти; † над то листъ в нашому печатю даѣм in Betreff dessen, darüber erlassen wir den Brief mit unserem Siegel; надто überdies, darüber, obendrein; б) bez. dasjenige, über das hinausgegangen, d. i. was von etwas anderem übertroffen wird, (dah. häufig bei Comparativen), und dasjenige, wider das, gegen das gehandelt wird: ерѣзум над роумъ ein Verstand ist vorzüglicher als der andere; нема в свѣтѣ над Бога es giebt nichts Gewaltigeres als Gott; над силу, über seine Kräfte; несподеш над мене вѣрнѣшу.... treuer als ich bin; другоѣ над тебе не маю ich habe keine ausser dir, над усі mehr, ärger als Alle; † над право своё gegen sein Recht; над старину, над стародавний звичай gegen den alten Brauch; c) bez. bei Zeitbegriffen: „gegen“ над вѣчер gegen Abend. II) *mit d. Instrumental* (Mi. IV. 750—752) bez. над а) dasjenige über dem etwas ruht, vor sich geht (drgl. по-над): над лісом über dem Walde, над рікою am Flusse; по над Бугом längs des Ufers des B., по-над землѣю über — hin; не шумѣ дѣрбовонько на-до (на-ді) мною rausche nicht über mir; б) bez. над in übertragener Bedeutung dasjenige worüber man gesetzt ist, wodurch man in eine Gemüthsbewegung versetzt wird, worüber man nachdenkt, woran man arbeitet; ferner das Mass über das hinausgegangen wird: над ким панувати, стоѣти (als наставник), над всіми найстаршій, над ким плакати, вмѣдувати ся, смирѣти ся, зробив над дивчиною вѣду; над чим, думати woüber nachdenken, над чим сѣдѣти, працювати, wobei sitzen, woran arbeiten;

III) *in den Zusammensetzungen* hat над als Praefix а) die Bedeutung die ihm als Praeposition zukommt; б) bez. es wie na den Anfang u. die Deminution der der Handlung; c) bedeutet es die energische Vollziehung der Handlung, dah. ein Uebertreffen; д) ein Hinzufügen (Mi. IV. 217—218. Os. 205) wozu Beispiele unten an entsprechenden Stellen zu sehen sind.

Надавати, надати, v. a. aufgeben, geben, verleihen; — щось за дочкою etw. als Mitgift geben *Dr. o. 373*; 2) — ся viel, genug geben, schenken; б) sich bieten, gelegen kommen, passen (до чогось wozu), gefallen.

Надавити, надавляти, v. a. ausdrücken, auspressen; klemmen, drücken (ein Schuh etc.); etw. anfüllen (mit e. ausgedrücktem Saft).

I. Надавка, f. s. Надгад.

II. Надавка, f. Aufgeld, Agio, n.

Надальш, adv. K. für die Zukunft, künftighin.

Надане, n. das Aufgeben; Verleihung f. Наданий, a. на все zu Allem fähig, geschickt, Fertigkeit besitzend, begabt, passend *Os. (62) I. 72*.

Надаремний, a. vergeblich, unnütz. Надаремність, -ости, f. Vergeltlichkeit, f. *Par.* [ken; belohnen.

Надаряти, надаряти, v. a. beschenken. Надармо, adv. vergebens, vergeblich, umsonst.

Надатель, m. Verleiher, m. *Term.*

Надати, s. Надавати; хмарі надая ся die Wolken sammelten sich an.

Надбавити, надбавляти, v. a. hinzugeben, fügen, *Левч.* — ся чогось etw. mehr bekommen; — сяли sich stärker fühlen.

Надбавка, f. Zusatz, m. ein Mehr.

Надбане, n. надбанка, *B. f.* надбанок, -нку, *Par. m.* Erwerb, Gewinn, Lohn, m. das Erworbene.

Надбати, v. a. erwerben, vorsorgen, verschaffen; надбане s. a. n. s. Надбане.

Надберезе, n. *Kov.* Ufer, n. Uferstrich, m.; *adj.* надберезний.

Надбивати, надбѣти, v. a. ein wenig an-zer-abschlagen.

Надбѣшати, v. a. grösser machen.

Надбѣчи, (-бѣгати), v. n. heran-, herzulaufer.

Надблизити ся, s. Наближати ся. Надбужанський, a. am Fl. Буг.

Надважка, f. Einwaage, f. *Par.* Надвѣсти, надвозити, v. a. heranzuführen (zu Wagen). [(iron.).

Надвѣлчество, n. Obere Majestät

Надверѣдѣти, v. a. verletzen, antasten, *K.* [der Thür, an der Schwelle.

Надверѣх, (-их), *P. I.* 30 an, in

Надверѣчи, a. a. s. Надкнучти; 2) — ся чим den Kopf mit e. Tuohle bedecken (*Фр.*). [findlich.

Надверний, a. über einer Thür be-

Надвечорѣ, adv. (над вѣчер) gegen Abend, *He.*

Надвѣгати, v. a. und — ся genug, viele Lasten tragen; 2) -ати, v. n. *Max.* heranzubrechen, -stürzen.

Надвинян потажовий, Weinsteinrahn, m. (*Сремор tartari*).

Надвисати, v. n. s. Нависати.

Надвисанщина, f. Weichsolland, n. *K.*; *adj.* надвисляньский.

Надвѣшка, f. Uebersohus, m.

Надвѣний, a. *K. a.* Надвѣний. [gehen.

Надвѣр, adv. — вийти draussen aus-

Надвѣре, n. *K. II.* 28 s. Подвѣре.

Надвѣрний, a. Aussehen-, von aussen, auf den Hof ausgehend, Hof-, im Hof;

-і двѣри äussere Thür; -а хата Hintergebäude, *n. He.*; 2) Hof-, Schloss-, *Kv.* 12.

Надвѣрник, m. Schwein frei im Hof gemästet, (nicht im Koben), n. [Wasser-.

Надвѣдний, a. nahe am Gewässer,

Надворі, adv. draussen.

Надвѣрний, a. Hof-, — совѣтник Hofrath, m. — уряд Hofamt, n. Hofstalle, f. *Term.*

Надганяти, s. Надгнати. [gen.

Надгнати, v. a. etw. biegen, anbieten.

Надглобочний, a. oberhalb des Schlundes.

Надглядати, s. Наглядати.

Надгнивати, надгнати, v. n. anfaulen; надгнилий, a. angefault.

Надгорба & s. Нагорода & Надгортанник, m. Kehldeckel, m. (epiglottis).

Надгортати, надгортати, v. a. von e. ganzen Haufen etwas wegscharen, -nehmen. [nagen.

Надгривати, надгривати, v. a. an-

Надгробний, a. über dem Grabe

beindlich; Grab-, Leichen-, (*смізня, -е слово*). [mal, n. Grabstein, m.

Надгробок, -бка, m. *Kv.* 100 Grab-

Надавати, надати, v. a. noch mehr zugeben, mehr als nöthig, darüber geben; 2) ausliefern, weggeben, *Kv.* 164.

Наддавка, f. Ueberbot, Uebergebot, n. *Par.* [schuss, m. das Mehr.

Наддаток, -тку, m. Zugabe, f. Ueber-

Наддашник, m. Oberbau über dem flachen Dache, m.

Наддѣрти, наддирати, v. a. anreissen.

Наддѣти, v. a. s. Надпочати.

Наддиректор, m. Oberdirector, m.

Наддніпрянець, -нци, m. Bewohner am Dnipro; *adj.* наддніпряньский, наддніпровий.

Наддністріанець, -нци, m. Bewohner am Dnister; *adj.* наддністрянський, наддністрійний, (-янка), f.).

Надостаток, -тку, m. Ueberfluss, m. Uebermass, n. *K.* Uebersohus, m. *Py.*

Наддунайский, a. an der Donau.

Наддурістий, a. s. Нагула (*B.*).

Надѣгати, надѣгати, v. a. иду — einfadeln (*B.*). [verlässig, sicher.

Надѣжний, a. *gr.* *Ko.* 23. *C. I.* 98 zu-

Надѣржувати, v. a. s. Задержати, *B.*; anhalten, zurechthalten.

Надѣрти, надирати, v. a. viel reissen, rupfen, schleissen. [природний.

Надестественний, a. † *K. s.* Над-

Надечі, v. a. кудѣлю um den Roken Flachs etc. wickeln; * ankleiden, s. Надгати, надгати. [nen.

Наджигати, наджечі, v. a. anbre-

Наджидати, v. a. er-, zuwarten.

Наджинати, наджати, v. a. ein wenig Getreide von einem Saatefeld schneiden.

Наджмурити, v. a. око sudrücken, *Oh.*

Наджупан, m. Obergespan, m.

Наджупанство, m. Obergespannschaft, f.

Наджупник, m. Salinenverwalter, m.

Надзаслуга, надзаслуженна, f. Ueberverdient, m. *Term.* [sudwerke)m.

Надзвѣрич, m. Obersieder (im Salz-)

Надзвичайний, a. ausserordentlich, ungewöhnlich.

Надзвичайність, -ости, f. Ungewöhnlichkeit, etwas Seltenes. [halbgrün.

Надзелений, (надзеленый), a. noch

den, м. №. 216; Ueberbürdung, *f. Term.* Mühsal, м. Plackerei, *f.*

Надсади́ти, надсади́ти, *v. a.* dh schwere Arbeit, dh Ueberanstrengung, schwächen, überanstrengen; jmdm schaden; — ся sich verheben, sich (*dat.*) Schaden thun (dh Heben).

Надсади́ла, *f.* Ueberanstrengung, *f.*; 2) а. Наси́льни́сть, *См.*

Надси́ла́ти, *v. s.* kuscheln, -senden.

Надси́ла́ти, *v. a.* von einer ange-reiheten Schnur Korallen etc. etw. weg-nehmen u. auf eine andere Schnur an-reihen, anfädeln. [(пра́ця) *Фр.*

Надси́льни́й, *a.* über die Kräfte
Надси́пати, *v. a.* einen Theil weg-schütten.

Надси́дати́ ся, надси́сти ся, bersten, einen Riss bekommen, а. Надсади́ти ся.

Надси́кавати, *v. s.* ко́ло ко́го в. Заскакува́ти 2).

Надслу́женни́и, *pl.* das Hinzudien-en ausser der vertragmässigen Dienst-zeit, а. Наслу́гувати.

Надсо́ток, -тка, *m. Тс.* Procent, *m.*

Надстро́чний, *a.* was über den Zeilen steht od. geschrieben ist.

Надте́сати, надте́сувати, *v. a.* ein wenig behauen. [ден.]

Надти́нати, надти́ти, *v. a.* anschnei-
Надти́нник, *m.* Alpranken, *m.* (So-lanum dulcamara).

Надти́нати, *v. s.* heranschlendern.

Надти́хати, *v. s.* vom Wind: ein wenig still werden, sich legen.

Надти́чка, *f.* unten angestückeltes

Hemd der Weiber, *m.*; *vgl.* На́долок.

На́дто, *adv.* überdies, zu viel, zu sehr; im ausserordentlichen Masse *Оп.*; на́дто-ще und noch dazu *III. I.* 183; що на́дто-то — was zu viel ist —.

Надто́рочити, *v. a. s.* Надточі́ти; — собі́ свѣта etw. für sich erarbeiten, zu etw. kommen. [стү́окен; zufügen.]

Надточі́ти, надто́чувати, *v. a.* an-

Надтри́снутий, *a.* halb zerbrochen, h. geborsten. [ranziehen-rücken.]

Надтяга́ти, надтягну́ти, *v. s.* he-

На́дув, *m. Пар.* а. Надува́ти.

Надува́ти, *v. a.* aufblasen; an-, zusam-menwehen; aufschwellen. [Glasbläser, *m.*

Надува́ч, *m.* Bläser, *Пар.* — шкла

Наду́вни́й, *a.* blähend, *Пар.*

Надува́ти, *v. a.* § ко́го jmdm Un-recht aufügen. [очерѣ́т inwendig hohl.]

Наду́дкавати́й, *a.* Ч. II. 471 —

Наду́живати́, наду́жити́, *v. a.* miss-brauchen: чо́гобс. [Missbrauch, *m.*

Наду́жити́, *m.* наду́житок, -тку, *m.*

Наду́мувати́ ся, наду́мати́ ся,

sich lange besinnen, nach langem Be-sinnen, Ueberlegen sich entschliessen.

Наду́ри́ти, *v. a.* ко́го jmdn viel for-
pen, betrügen.

Наду́рвати́, *v. a.* ко́го jmdn viel ei-nenDummkopfschimpfen; 2) *а. Намерѣ́ти.

Наду́сити́, наду́шити́, *v. a.* viel pressen, würgen.

Наду́ти, *v. a. s.* Надува́ти; * — ся,

наду́сати́ ся (*Фр.*) maulen, schmol-len; aufgeblasen, stolz sein; наду́тий, *a.*

aufgedunsen; schwülistig, *Пар.*

Наду́ти́сть, -ости, *f.* Aufgeblasen-

heit, *f.* Schwolul, *m.* Schwülistigkeit, *f.* *Пар.*

Наду́шнй, *a.* ober den Ohren. [Оп.]

Надхмарни́й, *a.* über den Wolken,

Надча́лнстй, *a.* а. Нагу́ла.

Надча́ти, а. Надпоча́ти.

Надчи́сло, *m.* Ueberzahl, *f.* *Пар.*

Надчи́слоннй, *a.* überzählig, su-pernumerär, *Term.*

Надши́бати́, *v. a. s.* Надкідати́.

Надши́вати́, *v. a.* annähen.

На́дшивка, *f.* а. Надти́чка.

Надыга́ти, надыгну́ти, *v. a.* оде́жу,

anziehen, ankleiden; — ку́жиль а. Надечі́.

Надысе́на, *s. a. f. N.* а. Berges.

На́ем, *m.* das Mieten, Vermieten; Din-
gen; Mietе, Vermietung; Verdingung,

f. Mietgeld, *n.* жи́ти на́ймо́м в чужі́й

ха́ті als Mieter, zur Mietе wohnen fürs

Mietgeld; я́ти в на́ймо́и als Tagelöhner

Dienst, Arbeit suchen. [kutscher, *m.*

На́емець, *m.* Mietkutscher, Lohn-

На́емни́й, *a.* Lohn-, Miet-, -нй піс-

ни́к, а. На́емець; -а Служба́ Бо́жа be-

stellt (privat).

На́емни́к, *m.* Mietling, Söldling, *m.*

adj. наемни́цкий, К. наемни́чий, ge-

mietet, Söldlings-.

Нажа́лувати́ ся, viel bereuen, be-

dauern; за чим, за ким den Verlust

von etw. beklagen; на ко́го sich über

jmdn beklagen, beschweren.

Нажа́рѣти, *v. a.* viel braten; rö-

sten, heissen, heiss machen.

Нажа́бухати́, *v. s.* viel plötzlich gie-
sen; 2) stark stossen.

Нажа́ти, нажинати́, *v. a.* (viel)

schneiden, (Getreide), ernten.

Нажа́рти ся, sich vollfressen. [м. №.]

Нажа́ва, *f.* Erwerb, Gewinn, Vortheil,

Нажива́ти, нажити́, *v. a.* erwerben,

gewinnen; — ся, нажива́ти ся *Км.* sich

bereichern; нажити́ ся viel, satt leben.

Наживни́й, *a.* einträglich.

На-живо, *adv.* *Ос.* (61) X. 32 um am

Leben zu bleiben; fürs Leben *H.* 229.

Нажильювати́, *v. a.* *Ос.* (61) X. 32

bedrücken?

Нажичити́, *v. a.* viel borgen, leihen.

Нажува́ти, нажу́ти, *v. a.* in Menge

kauen.

Нажури́ти ся, viel sich kümmern.

На-завлеги́, *adv.* um die Zeit,

wann man sich gewöhnlich zum Schlafen

legt (*B.*).

Наза́втра, *adv.* auf, für Morgen; на-

за́втра *M. III.* morgen, am folgenden Tage.

Наза́д, *adv.* zurück, nach hinten, rück-

wärts; *mit d. Genit.* — мене́ hinter mir.

Наза́дводі́, *adv.* hinter sich führend.

Назадгу́зь, *adv.* rückwärts; rück-

lings.

Наза́днй, *a.* von rückwärts, Rück-

Назадні́цтво, *m.* Rückschritt, *m.*

Наза́довець, -вця, *m.* Reactionär,

Obscurant, *m.* [sammeln.]

Назапа́сти, *v. a.* Vorrath wovon

На-запа́ри, *adv.* unterm Schloss, un-

Наза́р, *m.* Nazarius. [term. Verschluss.]

На-за-уши́ру, *adv.* *M. II.* 80 über

die Massen, masslos, übermässig *Ос.* 116.

Назахва́т, *adv.* *Кс.* 33 um die Wette,

eilig, *Ос.* 116.

Назби́вати́, *v. a.* zusammenschlagen,

-legen, -raffen, (бага́то гроше́й); ein-,

anheben.

На-за́битки, *adv.* im Ueberfluss, zu

viel, zu sehr; *Гал. T.*; — ко́му́ jmdm

zum Trotz, zu Fleiss. [ме, *m.*

Наза́ва, за́ване, *m.* Benennung, *f.* На-

наза́вати́, *v. a.* benennen, nennen;

названий́ *ptc.* genannt, sogenannt, -а

роді́на, vom gleichen Namen, Namen-

verwandtschaft; 2) viel zusammenrufen,

einladen.

sten, heissen, heiss machen.

Нажа́бухати́, *v. s.* viel plötzlich gie-
sen; 2) stark stossen.

Нажа́ти, нажинати́, *v. a.* (viel)

schneiden, (Getreide), ernten.

Нажа́рти ці́я бѣтлн́ gehen.

Нажа́рти ся, sich vollfressen. [м. №.]

Нажа́ва, *f.* Erwerb, Gewinn, Vortheil,

Нажива́ти, нажити́, *v. a.* erwerben,

gewinnen; — ся, нажива́ти ся *Км.* sich

bereichern; нажити́ ся viel, satt leben.

Наживни́й, *a.* einträglich.

На-живо, *adv.* *Ос.* (61) X. 32 um am

Leben zu bleiben; fürs Leben *H.* 229.

Нажильювати́, *v. a.* *Ос.* (61) X. 32

bedrücken?

Нажичити́, *v. a.* viel borgen, leihen.

Нажува́ти, нажу́ти, *v. a.* in Menge

kauen.

Нажури́ти ся, viel sich kümmern.

На-завлеги́, *adv.* um die Zeit,

wann man sich gewöhnlich zum Schlafen

legt (*B.*).

Наза́втра, *adv.* auf, für Morgen; на-

за́втра *M. III.* morgen, am folgenden Tage.

Наза́д, *adv.* zurück, nach hinten, rück-

wärts; *mit d. Genit.* — мене́ hinter mir.

Наза́дводі́, *adv.* hinter sich führend.

Назадгу́зь, *adv.* rückwärts; rück-

lings.

Наза́днй, *a.* von rückwärts, Rück-

Назадні́цтво, *m.* Rückschritt, *m.*

Наза́довець, -вця, *m.* Reactionär,

Obscurant, *m.* [sammeln.]

Назапа́сти, *v. a.* Vorrath wovon

На-запа́ри, *adv.* unterm Schloss, un-

Наза́р, *m.* Nazarius. [term. Verschluss.]

На-за-уши́ру, *adv.* *M. II.* 80 über

die Massen, masslos, übermässig *Ос.* 116.

Назахва́т, *adv.* *Кс.* 33 um die Wette,

eilig, *Ос.* 116.

Назби́вати́, *v. a.* zusammenschlagen,

-legen, -raffen, (бага́то гроше́й); ein-,

anheben.

На-за́битки, *adv.* im Ueberfluss, zu

viel, zu sehr; *Гал. T.*; — ко́му́ jmdm

zum Trotz, zu Fleiss. [ме, *m.*

Наза́ва, за́ване, *m.* Benennung, *f.* На-

наза́вати́, *v. a.* benennen, nennen;

названий́ *ptc.* genannt, sogenannt, -а

роді́на, vom gleichen Namen, Namen-

verwandtschaft; 2) viel zusammenrufen,

einladen.

Назва́нко, *m. Лс.* Name, *m.* Benen-
nung, *f.*

Назви́шка, *f.* а. Надви́шка

На-зви́ще, *adv.* über die Gebühr,

mehr als nöthig, (*Фр.*). [Andenken.]

На-вга́д, на-вга́дки, *II. adv.* zum

Навди́в, *adv.* zum Erstausen, *Ос.* 116.

Назви́ти ся, Ч. IV. 176 sich wun-

Наздобва́ти, *adv.* Наздобва́ти. [дери́?

Наздобга́д, *adv.* а. Надобга́д.

Наздоги́ти, (-го́и), наддоги́ти, (-ці́),

adv. um die Wette, im Galopp, im Ver-

folgen *Ос.* 116. 117.

Наздоги́ти, *v. a.* а. Здоги́ти.

На-здо́нїс, *adv.* tragbar, was noch

möglich ist getragen zu werden, (*Фр.*).

Наздо́пати́ти, *v. a.* с. mit dem Fuss treten.

Наздо́рочити́ ся, наддо́рочити́

ся, „zur Genesung, zum Wohl!“ viel zu-

rufen *H.* 92. [fallen, sichtbar werden, *Лос.*

Наздо́ри́ти ся, (на́о́чи) in die Augen

Назва́ки, *pl.* Schweine, *pl.*

Назва́ти, а. Назва́ти, (назо́ву,

-назо́ву, назво́веш -назо́веш &); — ся hei-

ssen, sich nennen.

Назва́ни́й, *a.* а. Оза́ни́й.

Назви́ка, *f.* — ма́ла kleiner Win-

terspanner (*Acidalia brumata*); — ве́лика

Hibernia defoliaria; 2) —, (*d.* назва́моч-

ка) *Farbe, f.* а. d. folg.

Назва́нко, -мка, *m.* junges Stück

Vieh, das schon einen Winter durch-

lebt hat, überwintertes Kalb.

Наза́р, *m. К.* а. Надза́р.

Наза́рати́, *v. a.* ко́го nach jmdm

nachsehen; jmdn beobachten; hüten,

beschützen, *K.* [ken; hinschauen.]

Наза́рити́, назари́ти, *v. a.* erblick-

Наза́рком, назари́ком, назари́ци, *adv.*

be

Назвѣка, *f.* а. Назвѣка.
Назнаменува́ти. *Зв.* назнамена́ти, *Кв.* 148. *v. a.* bezeichnen, anzeigen, bedeuten, andeuten; vorherzagen.

Назнарошки, назнарошни, *+ М.* *adv.* а. Зна́рошне.

Назнати, *v. a.* kennen lernen, Bekanntschaft mit jmdm machen *III. I.* 219; erfahren, bemerken, auswittern *P. I.* 21.

Назначати, назначати, назначувати, *v. a.* bezeichnen, markieren; bestimmen, festsetzen; день einen Tag —; а. Значати 3). [Woobe.]

На-внеділі. *adv.* auf die andere Назовня, *f.* Nomenclatur, *f. B.*

Назолотити, *v. a.* mit Gold belegen, vergolden.

Назолоті, так як — *adv.* *H.* 268 von geheimem starkem Wunsche. [сквай.]

Назорейм. Назарей, *m. adj.* назорей-Назорити, *v. a.* *II.* а. Назарити. Назорити ся, *Ч. V.* 354 genug glänzen: зорі назоріла ся.

Назрячий, *a. v.* Зв, амазвятий. Назубити, *v. a.* zähnen (сerp).

Назуба́д(ь), *adv.* а. Надо́гад, нав-га́д, *Оз.* 116.

Назуси́ять, *adv.* zurück, rückwärts. Назустрі́т, (-іч) *adv.* entgegen.

Назустрі́тник, *m.* Gegenwohner, *m.* Назу́ти, назува́ти, *v. a.* чьботи anziehen.

Наза́бнути, *v. n.* viel frieren.

Най-, Praefix zur Bildung des Superlativs von Adjectiven u. Adverbien an den Comparativ, seltener an den Positiv angehängt: am-, sehr, überaus, *Оз.* 104. *Mi.* IV. 213; як най eben da, gerade, just.

Най, *pl.* найте, imperativ. Verbaldruck: lass es, lasset es sein, störe es nicht & (= нехай &) *Оз.* 142; 2) най dass, weil *Оз.* 212. най би й так (було) soll es, mag es auch so sein; най би він пішов er soll, er möge gehen: най він иді.

Найбар, *adv.* *III.* I. (2) 21 am wenigsten, zum w. [der grösste.]

Найбільший, *a. superl.* zu Великий. Найва́льнийший, *a. v.* Вальний. Найва́жчий, [schlechteste, Argste.]

Найгірший, *a. superl.* zu Злий der Найда, найду́х, найду́шка. (Mädchen) а. Зна́йда. [Оч. §. 379.]

Найдобрийший, *a. s.* Найліпший,

Найкало, *m.* Mensch, der Alles verschiebt, ein Unschlüssiger, (Ф.).

Найкра́йний, а. Найкра́йнійший, крайний, *Кол.* I. 173.

Найліпший, найлу́чший, *superl.* zu Добрий, der beste, der allerbeste.

Найма, *f.* *Wgr.* 146, наймане, наймлене, *m.* Miets, *f.* das Ding, Mietung, *f.*

Найма́тель, найма́ч, *m.* Mieter; Arbeitgeber, *m. Term.*

Найма́ти, найма́ти, *v. a.* mieten, vermieten; dingen; — ся sich verdingen, а. vermieten.

Наймёнший, (-чій), *superl.* zu Малий, der kleinste, wenigste; вже найменше zum mindesten.

Найма́т, (д. -ято́нько), *m.* Haus knecht, Diener, *m. coll.* наймиті, die Knechte, das Gesinde, *adj.* наймитовий, найми́цький.

Найма́тб.к, -тка, *m.* kleiner Bursohe als Knecht, Dienstmännlein, *n.*

Найма́тува́ти, *v. n.* Knecht, Diener sein, als solcher dienen. [magd *f.*

Найма́чка, *f.* Dienerin, Magd, Haus-Найма́чка, *v. n.* als Hausmagd dienen.

Найма́и, ой, — *adv.* mit nichts, nicht im mindesten, а. Коби́-йно; а найми а найми und besonders, *Фр.*

Найпа́к, *Кл.* найпа́че, *К.* *adv.* vor allererst, insbesondere. [152 а. allererst.]

Найпе́рвий, *M.* найпе́рший, *III.* II. Найпе́реднійший, *a.* der erste von Allen, der vorzüglichste. [wundervollst.]

Найпре́чудовний, *a.* *III.* II. 13 Найпри́ємно, *adv.* am liebsten, *Фр.*

Найпри́тробіи, *a.* sehr nöthig, *Зак.* Найра́дше, найра́дшіше, *adv.* am liebsten, besonders. [Seite, *К.*

Найско́сь, *adv.* а. Навскі. von der Найство, *m.* *Ч. I.* 95. а. Напасть.

На-істи, *adv.* wirklich, *Оз.* 117.

Найтя́, *v. a.* (найду́, найде́ш) ко́рб, на ко́рб über jmdn kommen, jmdn über-расchen, überfallen; найшли́ еї влоги die Wehen kamen über sie; 2) finden, — со́бі свѣта sich etw. erarbeiten; — ся sich finden, vorkommen; gefunden werden; найшла́ ся дете́на ein uneheliches Kind kam zur Welt.

Найти́чанка, *f.* Kutsche aus der Neutitscheiner Fabrik, *f.*

Найтис, *m. + К.* Herabsteigung, *f.* — Съято́го Ду́ха Ausgießung, das Herabkommen des heil. Geistes. [цїй ОИ.]

Найтя́муший, *superl.* zu Тяму-Найу́перше, *adv. Supra.* Найу́перше.

Наївний, *a.* naïv, unbefangen.

Наївність, -ости, *f.* Naivität, Unbe-Наїда́ти, а. Наїсти. [fangenheit, *f.*

Наїдо́к, -ду, *m.* *Ч. I.* 6 Speise, *f.* Gericht, *m.* das Essen, Sattessen.

Наїжия́ ся, sich borsten, а. емпорстрібувати. [Streifzug, *m.*

Наїза́д, *m.* *Кс.* 315 Einfall, Ueberfall, Наїза́жати, найза́ти, *v. a.* ко́рб, на ко́рб auf jmdn losfahren, an-losreiten; jmdn überfallen; *v. n.* *Кс.* 316 angefahren kommen (in Menge), zufahren.

Наїздний, *a.* zugefahren.

Наїздник, *m.* der Einfälle in fremdes Gebiet macht, Räuber, Freibeuter, Raubritter, *m.* *He.* 2) Riessenschlupfwespe, *f.* (Pimpla); *pl.* Iohneumonidae.

Наїзди́ця, *f.* *Кс.* 144 die feindlich einfällt.

Наїсти, *v. a.* бага́то, (*agl.* напїти) viel essen; — ся sich satt essen; 2) а. Грїяти.

Наїхати, *v. a.* а. Наїхажати.

Нака́дити, нака́джувати, *v. n.* viel räubern. [Нака́яти ся.

I. На́кав, *m.* Art Rinderkrankheit, а. II. На́кав, *m.* Befehl, *m.* Geheiss, *n.*

Нака́зние, *m. + К.* Strafe, Ahndung, *f.* Нака́зати, нака́зувати, *v. a.* jmdm einreden, einschränken; gebieten, befehlen; jmdn belehren, er-mahnen, rügen, ahnden strafen; — кимось до ко́рб *Л.* 158 а. Перека́зати; 2) а. Наговора́ти (vom Klatsch) + *M.* [verseucht werden.]

Нака́зати ся, von е. Viehkrankheit: На́кавка, *f.* Anweisung, Assignment, *f. Term.*

Нака́зний гетьма́н, *n.* отама́н, der amtsführende, fungierende гетьма́н, *Лес.* Stellvertreter des гетьма́н im Frieden, *m.*

Нака́зник, *m.* Anweiser, Assignant, *m. Term.*

Нака́пати, *v. n.* tröpfeln.

Нака́пник, *m.* Stalagmit, *m.* *Вол.* Нака́поватий, *a.* tropfenartig.

Нака́ра, *f.* *Пис.* *Mi.* II. 49 а. Ка́ра. Нака́рати, *v. a.* bestrafen, züchtigen.

Нака́рбува́ти, *v. a.* ein-, aufkerben.

Нака́рвати, *v. n.* *III.* II. 42 а. На-кра́вати.

Накарка́нчяти со́бі, * viel auf seinen Nacken (карк), auf die Schultern aufnehmen.

Накарпа́с, *m.* *Кс.* 187 Stoss, Schlag, *m.*

Накарта́ти, *v. a.* jmdn rügen, ausschelten. [streichen (ка́рїти).]

Накарува́ти, *v. a.* *Пис.* schwarz an-Нака́т, *m.* *gr.* Balkendecke *f;* 2) Pritsche, *f.*

Нака́сити, *v. a.* einmauern.

Нака́вти, *m.* Blumentopf, *m.* *См.*

Накерва́вити ся, Blutüberfluss bekommen; 2) а. Крїва́ти

Накерта́ти, *v. a.* vom Erdaufwerfen des Maulwurfs. [richten, lenken.]

Накерува́ти, *v. a.* ко́рб, ким wohin

Нака́вати, *v. n.* ко́рб drohend abwinken, einschränken; androhen; * — на-та́ми Fersengeld zahlen, Beisatz nehmen.

Нака́дальний, *a.* zum Aufwerfen, zum Ueberwerfen.

Нака́дальник, *m.* (-иця, *f.*) Arbeiter, (-in, *f.*) zum Aufladen der Garben.

Нака́дати, нака́нути, *v. a.* auf etw. werfen, aufhäufen; — на ко́рб ро́боту zwangweise aufdringen; umwerfen: на себе одѣжу einen Mantel; — латку flicken, *Лес.* — ся чим etw. um sich werfen, sich womit über werfen; б) — ся на ко́рб jmdn anfallen, behelligen.

Нака́дом, *adv.* mit Gewalt, zwangweise.

Накипа́ти, ки́пїти, *v. n.* beim Kochen Schaum, steinigen Ueberzug ansetzen; 2) gut im Kochen aufquellen (горіх, кру́пи). [stein, *m.* *Пол.*

Наки́пний, *m.* Kessel-, Topf-, Pfannen-Наки́частий, *a.* von Körnern die gut aufquellen u. sich weich kochen lassen, *Ч. I.* 256.

Наки́рїити, а. Напаксудити.

Накиса́ти, накиснути, *v. n.* von der Säure durchdrungen werden, die Säure einziehen. [тїцї] schmökern.

Накїта́ти, *v. a.* mit Quasten (кї-Накїльчїти, *v. a.* aufkeimen lassen; — ся а. Кїльчїти ся.

Накїпча́сто, *adv.* *H.* 241 haufenvoll.

Накїтча́, -ати, *n.* *гов. pl.* накїтча́та trachtige Schafe.

Накїла́д, -ду, *m.* Aufwand, *m.* Aus-

gabe, f.; 2) Verlag, m. Auflage, f.; — податковий, Steuerzats, *Нес.*; 3) *pl.* накладати Sohlen beim Schuh etc.

Накладати, накладувати, *v. a. v.* Наложити, (viel) auf, hinauflegen, auf-laden; die Kosten hergeben, auflegen, Aufwand machen (на корб, на що); 2) *чботи* neue Sohlen anlegen; 3) *v.* Надолужити, *Тор.*; 4) — *v.* кним mit jmdm sich verbinden; im unzuchtigen Ver-hältnis sein.

Накладник, *m.* Verleger, *m.* Накладно, *adv.* №. 288 mit Kosten-aufwand, mit Nachtheil; mit schwerer Last beladen; beschwerlich, lastig.

Накладжа, *f.* Ladung, *f.* *Кос.* Накланяти ся, recht viel Verben-gungen, Bücklinge machen: кому?

Накладсти, *v. a. v.* Накладати. Наклеветати, наклепати, *v.* Клеветати. [мен, ankleben.

Наклеити, наклеювати, *v. a.* anlei-Наклеп, *m.* *Лесч.* Verleumdung, *f.* Наклепати, *v. a.* köcu die Sense dengen; 2) *v.* Наклеветати.

Наклякати, *v. a.* (in Menge) her-beirufen; heraufbeschwořen; наклаку-вати ся einander zuzufen.

Накляковане, *n.* Zuruf, *m.* Наклин, -бну, *m.* (Ф.) Neigung, *f.* Trieb, Zug, *m.* Leidenschaft, *f.*; 2) наклон *v.* Declination, Motion, Beugung, *f.*

Наклонення, *n.* Inclination, *f.* *Пол.* Наклоняти, накланяти, *v. a.* nei-gan, herunterbiegen, beugen; *bewegen, bestimmen; — ся sich niederbiegen, *v.* бүкати, *v.* senken; *sich wozu hinnei-gan, *v.* entschliessen.

Наклонний, *a.* geneigt; schief, *Пол.* Наклонність, -ости, *f.* Neigung, Lust, *f.*

Наклопотати, *v. a.* jmdm viel Kum-mer u. Sorgen machen (голову кому?); — ся sich abhängen, sich viel bekümmern.

Наклянутися, наклеювати ся, на-пганг auszukriechen (von Kuchlein); *aufkeimen.

Наклячистий, *a.* gebückt, [(кому?). Наклясти, накласти, *v. n.* viel fluchen

Наклячати ся, viel knien. Наклячати, *v. a. v.* Накарбувати, *Лесч. vgl.* Кляк. [stimmen.

Накмитати, *v. a.* bezeichnen, be-

Наковальце, *n.* Ambos, *m.* (am inneren Gehörorgan).

Наковань, *m.* kleiner Ambos. Наковати, накути, *v. a.* hämmern, schmieden; beschlagen; на скелі — *III.* II. 24 einbauen; 2) vom Kuokuokruf.

Наковка, *f.* Beschlag, *m.* Накбжні, *pl.* Ч. IV. 560 Art Stiefel? Накбж, *солж.* *Гол.* I. 209 *v.* Наколй.

Накоити, *v. n. v.* Наброити. Накокожити ся, sich spreizen, stolzieren, (Ф.). [sobald nur, wenn.

Наколй, наколь, *У. солж.* wann, als, Наколсати ся, sich viel schaukeln. Наколнок, -нка, *m.* Kniescheibe, *f.* (patella); на-колнках auf den Knien.

Наколбти, наклеювати, *v. a.* an-steohen, anpicken, Löcher stechen; 2) viel hauen, spalten, (дрбв); viel sohlaach-ten, abstechen (Schweine).

Наколотити, наколочувати, *v. a.* einrühren, einmachen, einmischen; *ким jmdn hin u. her treiben, irreführen.

Наколупати, *v. a.* viel klaben, stoobern. [zuletzt, schliesslich.

Наковець, *adv.* endlich, am Ende, Наконечний, *a.* am Ende (des Dor-fes etc.) wohnend, endlich, *Пар.*

Наковбчик, *m.* Ende, *n.* Spitze, *f.* (des Wurfgeschosses), *Под.* *v.* Клябга; 2) Peitschenschnur, *f.* -грімен, *m.*

Наконбчність, -ости, *f.* Endlich-keit, *f.* *Пар.* (Pygaera).

Наконешняк, *m.* Pinselspinner, *m.* Накопати, *v. a.* herausgraben, -schar-gen, aus der Erde ausklauben; — ся sich müde graben. [stossen.

Накопати, *v. a.* viel mit Füßen Накопачити, *v. a.* сіно etc. einen Feimen bilden, häufen.

Накопотати, *v. a.* Staub aufwirbeln. Накоптити, *v. n.* voll rauchen, be-gussen.

Накбренок, (-рінок), -нку, *m.* Wur-zeltrieb, Spross, Sprössling; 2) Geschlecht, *n.* Schlag, *m.* Abstammung, *f.*; 3) Erb-übel, *n.* (Ф.). [geben, füttern, nähren.

Накормити, *v. a.* sättigen, zu essen Накбрпати, *v. a.* mit Mühe etw. schaffen, herausbringen.

Накореник, *m.* Band für die Körper bei den Schlitten, *n.* [viel mähen.

Накосити, накошувати, *v. a.* recht

Накотити, набошувати, *v. a.* heran-aufwälen. [me herankommen, ziehen.

Накочвати, *v. n.* *H.* 177 in e. Schwar-На-кнй, *adv.* zum Spott, zum Besten, скапати щось —, брати корб — *s. d.* folg.

Накпяти ся *v.* корб, viel über jmdn spotten, sich über jmdn recht lustig machen.

Накрадати ся, *Оп.* *Закрадати ся;* 2) накрести, *v. a.* viel stehlen, zusam-menstehlen.

Накркати, *v. n.* viel krkohen. Накрапайчик, *m.* *H.* 262 *Всн.* des Regens, *s. d.* folg. [regnet tropfenweise.

Накрапати, *v. n.* tropfeln; *ав* дощ es Накрасити, накршувати, *v. a.* färben.

Накрятти, *v. a.* viel schneiden. Накретити, *v.* Накертити.

Накрив, *m.* *Пар.* накривка, (*d.* накривчина, накривочка). *f.* Deokel, *m.* Накривати, накрятти, *v. a.* be-decken, zu-, verdecken; — стія den Tisch decken; *корб jmdn übertumpeln, fangen; — дичину dh Verführung zum Tragen der Frauenhaube zwingen, *v.*

Покрятти, завяти I. [schleier, *n.* *Wa.* 9. Накривенце, *m.* *dim.* Hochzeits-

Накривити, *v. a.* krkimmen. [zielen. На-крйво, *adv.* *плити.* *K.I.* 317 fehl-

Накрйнка, *f.* Lillienhähnchen, *n.* (Lema meridigera). [f. Dach, *n.* Накритй, *n.* das Bedecken; Bedeckung, Накритка, *f.* *КС.* (82) II. 427 *v.*

Покритка. [— ся sich satt schreiben, Накричатти, *v. n.* viel Lärm machen,

Накришати, *v. a.* ein brocken, klein schneiden (zum Einmachen).

Накришка, *f.* *v.* Покришка. Накрутити, накручувати, *v. a.* wohin drehen, lenken; — годинник die Uhr aufziehen; — мотузя viele Seile drehen; * — слова verdrehen, eine an-dere Wendung geben; — на своє коло eigenen Vortheil wenden; — ся коло корб sich viel um jmdn dienstbar drehen.

Накувати, накути, *v.* Наковати. Наккуп, *m.* *Пар.* накуплене, *n.* An-каuf, *m.* Aufkaufen, *n.*

Накупати ся, viel baden. Накупити, накупбувати, *v. a.* viel einkaufen, aufkaufen.

Накурити, накурювати, *v. a.* mit Малоруко-лімоцний Словар.

Rauch anfüllen, durchrauchern; 2) voll-stauben, bestauben; 3) — *барато* горіш-ки viel Brantwein brennen.

Налігодити, *v. a.* bereit machen, zurecht machen, -legen; bereiten; — ся sich bereit machen, in Bereitschaft sein.

Наліба, *adv.* — чорб gemäss, ana-log dem, *Св.*

Налідити, налідити, *v. a.* an-bessern, zurechtlegen, fertig machen, *f.* stellen; — кбніл fertig anspannen; — (скрйпкы) stimmen *P.* I. 76. [кати.

Налідкати, *v. n.* viel singen, *v.* Лід-Наладувати, наладбувати, *v. a.* aufladen, beladen.

Налізвати, *v. n.* (кому?) für jmdn zudringlich heranschleichen, ungebeten über jmdn kommen; 2) — ся genug wo-hin gegangen sein, sich müde gehen.

Налізливий, *a.* *Нс.* audringlich. Налізлівість, -ости, *f.* Zudring-lichkeit, *f.*

Наліпати, *v. a.* *v.* Наловити; 2) herum-tastend etw. ergreifen, fassen, ertappen. Налаштувати, *v. a.* ordnen, *Н.* II. fertig rüsten. [schelten.

Наліпати, *v. a.* viel jmdn schimpfen, Налігати, *v. a.* viel vorliegen. [116.

Налігко, налігці, *adv.* leicht, *Ос.* Наліжати, *v. n.* durch Liegen in Gelegen (in Schwaden) vollere Körner bekommen *v.* B. gemaheter Hafer etc.; 2) — до корб gebören; 3) — und — ся кому gebühren; наліжати ся комуць щось es gebührt, es kommt jmdm zu; es ziemt, man soll, *b)* sich satt (wund) liegen, lange gelegen haben.

Наліжати, *a.* gebührig, nöthig, *Фр.*; *adv.* наліжато, Ч. IV. 478 wie es gebührt.

Наліжність, -ости, *f.* Schuld-forderung, *f.* *Фр.*

Наліжний, *a.* gebührend, gebührig; *У.*; — судя hierher gebührend; не на-ліжно (*adv.*) wie es geziemt.

Наліжність, -ости, *f.* Gebühr, *f.* Наліпати, *v. a.* *K.* anbinden.

Налет, *m.* Anflug, *m.* *ГШ.*; atürmi-sches Heranfliegen, *Ру.*

Налетити, *v. n.* *v.* Налітати. Налетілий, *Пол.*; налетівий (*д. v.* 26) *a.* angefliegen; plötslich, zufällig.

Наліба, *f.* Dach des Schaotengan-ges, *n.*

Налибоватий, а.с. Нашібуватий, *Фр.* [ker, m. Пар.

Налива́йко, налива́ч, m. Einschen-
ken, vollgießen, er-füllen; in Menge
gießen; 2) v. m. ко́бїла налива́е das
Buter der Stute etc. füllt sich, weil sie
schon hochträchtig ist; 3) — ся sich
mit Säften anafüllen; einfließen, strömen,
zeitig werden (черешня &) III. I. 243.

Нали́вка, f. Art Liqueur, Aufguss
auf Beeren. [gossen, im Ueberfluss.

Нали́вний, a. 3s. reichlich aufge-
налі́вочки, pl. Aufgussthierchen,
pl. (Infusoria).

Нали́вчатий, a. voll Saft.

Нали́гати, нали́гувати, v. a. Zaum,
Sohlinge anlegen, zügeln, koppeln, fesseln.

Нали́гач, m. P. II. 142 v. Воловід 1).

Нали́жник, m. a. Ліжник.

Нали́жати ся, viel lecken.

Нали́жник, m. Art weibl. Kleid.

Нали́кати ся, viel verschlucken.

Нали́м, m. Quappe, f. (Gadus lota);
2) — морский Motella tricornata, Ophi-
dium barbata.

Нали́нути, a. Нали́гати. [kleben.

Нали́пати, нали́пнути, v. m. sich an-

Нали́сити ся на щось П. м. 74 wo-
rauf erpicht sein, etw. erlitten wollen.

Нали́сник, нали́стник, m. (B.) aus
Maismehl bereiteter auf e. Krautblatt
gebackener Kuchen; 2) Plinse, f.

Нали́ти, v. a. a. Налива́ти.

Нали́ходіяти, v. a. ко́гò 3s. кому́
jmdm Schaden zufügen, — anrichten.

Нали́лиця, (на лицé), adv. auf der
Vorderseite (на правій бік).

Нали́цюва́ти ся, U. eine Farbe
von aussen bekommen. [Gr. 23.

Нали́чман, m. Maske, Larve, f. (Ф.)

Нали́чний, a. kusser, Пар.; нали́-
чно, adv. persönlich. [zung, f.-Gerüst, n.

Нали́чник, m. Thür-, Fenstereinfas-

Нали́во, adv. links. [wohnheit, Suoht, f.

Нали́г, -огу, нали́г, f. III. m. üble Ange-

Нали́г, -ігу, m. drückende Last.

Нали́жна, a. (nur fem.) trüchtig,
(льба).

Нали́жати, нали́жати, v. a. a. Налива́ти.

Нали́жне, s. m. a. Fundlohn, Funderlohn,
m. Term. [kleben.

Нали́жати, нали́жати, v. a. auf-, an-

Нали́сники, pl. a. Приже́ні, на-
лісник.

Нали́гати, v. m. на ко́гò, на що
aufjmdn, auf etw. fliegen, im Fluge sto-
sen; aufliegen, sich ansetzen; — ся viel
fliegen, umherlaufen.

Нали́ччя, v. m. sich anlegen; aufliegen.

Нали́ччяти, a. Ліччяти I. und II.

Нали́вати, v. a. in Menge fangen.

Нали́га, f. Auflage, f. Anwurf, An-
strich, m. 3s. (с. e. 67) з гли́ни; Last,
f.; 2) Anlage, f. „das Zeug wozu“; 3) An-
gewöhnung, f.

Нали́говий, a. Gewohnheits-

Нали́же, m. a. Ложе 1).

Нали́жати, v. a. a. Наклада́ти; —
ру́ки на себе Hand an sich legen, den
Selbstmord begehen; v. m. (у стовó) го-
лово́ю den Tod finden, sterben u. starr
werden; — ся до чо́гò вoзу sich an-
gewöhnen, worin Routine erlangen.

Нали́жниця, f. (-ліж-), K. Concubine,
Beischläferin, Maitresse, f.; adj. на-
ліжничий unehelich.

Нали́ж, m. Ч. III. 402 v. Анало́й.

Нали́ти, v. a. mit Talg bestreichen.

Нали́мати, нали́мати, v. a. (genug,
viel) brechen, umbrechen, knicken; —
со́бі голо́в на чимòсь sich lange den
Kopf über etw. zerbrechen; * — ся до
чо́гòсь sich biegen v. anpassen, a. an-
gewöhnen, etw. anlernen, sich worin
einarbeiten, K. v. 117. [sich voll fressen.

Нали́пати ся, нали́пувати ся *He.*
Нали́пом, adv. C. II. 265 unvor-
sehens, plötzlich.

Нали́уди, pl. 3sp. I. 57 v. Палу́ди.

Нали́доватий, a. v. Нашібуватий,
дурний. [Hirse bereiten.

Нали́зувати, v. a. enthülsen; — шпо́вá

Нали́пати ся, zum Abschälen sich
halb öffnen.

Нали́ччяти, v. a. auf etw. hinzielen,
-treffen, на щось worauf treffen, stossen
(Фр.). [schälen.

Нали́щити, v. a. viel klaben, krüllen,
Нали́бувати ся, не мо́гу — ich
kann nicht genug Freude woran finden,
kann mich nicht satt ergötzen.

Нали́гати, a. m. auf etw. liegen, la-
sten, drücken; * — на ко́гò in jmdn
heftig dringen; — на робо́ту einem Wer-
ke eifrig obliegen, etw. eifrig betrei-

ben, in der Arbeit ganz aufgehen; 2)
— на но́гу на einem Fusse hinken, ein-
nen bösen Fuss haben.

Нали́канець, -ця, m. нали́канний,
a. der leicht erschrickt, a. Напу́да.

Нали́кати, v. a. schreien; ein-
schüftern. [Hand schlagen, klatschen.

Нали́скати, v. m. A. viel mit flacher

Нали́щати, v. m. viel schreien, gellen.

Нама́вляти, a. Намовляти.

Нама́гане, n. Bestrebung, Tendenz,
Gravitation, f.

Нама́гати, v. n. до чо́гò wornach
streben, trachten, worauf zielen; — ся
чо́гòсь dringend worauf bestehen, etw.
dringend begehren.

Нама́гнесувати, нама́гнитити,
Пол. v. a. magnetisch machen.

Нама́зати, нама́зувати, v. a. bestrei-
chen, einschmieren. [zu wenig.

На́-малі, adv. wenig, in kleiner Menge;

Нама́лювати, v. a. malen, aufmalen.

Нама́рати, v. a. v. Наміцяти.

На́-манá, на-манівці, adv. auf Um-
wege, auf Irrwege. [Wurf kommen.

Нама́нути, v. n. gelegentlich, in den
Нама́нути ся, in der Einbildung
erscheinen (vom Trugbild), K. m. [schmutzen.

Нама́рати, v. a. beschmieren, be-

Нама́ст, m. B. Färbung, f. Colorit, n.

Нама́стір, etc. v. Монастір.

Нама́стятн, нама́щувати, v. a. be-
streichen; salben.

Нама́хати, a. Махати.

Нама́цяти, (-цати), v. a. anfühlen,
aufstappen, aufstasten. [s. Намочяти.

Нама́чати, v. a. benetzen; berissen

Нама́щене, n. das Bestreichen; Sal-
bung, f. Пар.

Нама́щеник, m. K. v. Помазанник.

Нама́дяти, v. a. v. Набля́ти.

Наме́к, m. Anspielung, f. Пар.

Наме́кати, v. n. на що́ worauf an-
spielen, andeuten.

Наме́ляна, f. v. Омелá, B.

Наме́люшка, f. v. Омелю́ха.

Наме́листий, a. -е вбі́же viel Mehl
liefernd. [Namen nennen, *Леч.*

Наме́няти, v. a. benennen, beim

Наме́но, n. v. Імя́.

Наме́нути, v. a. erwählen, anführen,
andeuten, erinnern; — ся M. II. 86 im
Begriffe sein, anheben.

Наме́рзати, наме́рзнути, v. n. an-
frieren; — ся viel frieren. [sterben.

Наме́рти, v. n. (— ся) in Menge
Наме́сти, наме́тити, v. a. zusammen
kehren, -legen; 2) viel anwehen.

Наме́т, m. Zeit, n. aug. наме́тце,
n. Riesenzelt, n

Наме́тати, v. a. viel auf-, anwerfen.

Наме́тний, m. Verfertiger von Zel-
ten, Zeltmacher, m. K.

Наме́тце́, n. наме́тце́, -тця́, m. *dim.*
kleines Zelt; 2) Regenschirm, m. *OH.*

Наме́кати, v. a. ausziehen, -rupfen,
-raufen, -reissen.

Наме́ляти, a. Меля́ти I. und II.

Наме́лувати ся, sich genug in Lie-
beleie ergehen.

Наме́нати, дава́ти, H. 286: бора́ні
стережу́ть а кова́у — дабу́ть?

Наме́нати, v. a. v. Наміня́ти.

Наме́рзати ся, v. Поміря́ти ся.

Наме́сла, m. Ueberlegung, Erwägung,
f. Bedenken, n. час наме́слу Bedenk-
zeit f. Пар.; Reflexion, f. *Pl.*; v. наме́-
слом mit Bedacht.

Наме́слити, наме́слати, наме́шля́-
ти, v. a. M. II. 79. erdenken; beschlies-
sen; — ся sich besinnen, bedenken, etw.
überlegen, erwägen.

Наме́стина, f. Ч. II. 293 Koralle,
f.; наме́стника, f. *He.* Glasstück od Stein-
chen in d. Musivarbeit (Mosaik), n.

Наме́сто, (d. наме́стечко), m. Ko-
rallensohnur, f.

На-ме́ту́сь, adv. a. Митусь *Os.* 117.

Наме́г, -огу, *Фр.* v. Намáгане.

Наме́л, -огу, m. v. Наму́л.

Наме́няти, наме́няти, v. a. v. Помі-
ня́ти; 2) kurz erwählen, andeuten; 3)

viel tauschen, ein-wechseln; — ся Ч. V.
756 sich verändern. [Andeutung, f.

Наме́нка, f. Пар. kurze Erwähnung,

Наме́р, m. наме́рене, n. Absicht, f.

Vorhaben, n. Пар. [keit, f. Пар.

Наме́реність, -ости, f. Absichtlich-

Наме́ряти, наме́ряти, v. a. voll ab-
messen, recht viel aufmessen; 2) die
Absicht haben, beabsichtigen, vorhaben,
gesonnen sein; — ся на щось worauf
zielen; наме́рений, *ptc.* abgemessen; 3)

gesonnen, in der Absicht.

Наме́ркувати ся, sich bedenken,
bei sich überlegen, sich besinnen.

Намістати, намішувати, *v. a.* viel kneten. [Замість.

Намість, *praep. mit d. Genit. v. I.* Намістати, [мост-], *v. a.* хату mit Fuasboden versehen.

II. Намістати, наміщати, [м'вст-], *v. a.* корб jmdm einen Platz wo verschaffen, jmdn placieren, anstellen.

Намістка, *f.* Schwingkölbchen, *m.* (halteres).

Намістник, (*d. -ничок*), *m.* Statthalter; 2) Decan, *m.* *Пер. adj.* намістничий.

Намістничтво, *m.* Statthaltereie, Statthalterschaft *f.*; 2) Decanat, *m.*

Намістниця, *f.* Stellvertreterin, *f. B.* Наміт, *m.* Ру. *v.* Намет.

Намітати, намічати, *v. a.* bemerken, merken, bezeichnen, notieren, hervorheben, *Мл.*

Намітка, *f.* Ueberwurf, Ueberzug, *m.*; Kopfbedeckung der Frauen *IT. Зак.*

Намітувати, *v.* Наметати.

Наміщати, намішувати, *v. a.* vermischen, einmengen. [*od.* Kuochen.

Намішованк, *m.* Art Zwieback. На-млі́бка, *adv.* im Augenblick, in einem Nu.

Намаїти ся, (*глоду*) *v.* Мліти.

Намножити, намножувати, *v. a.* sehr vermehren; — ся sich häufen, sich stark vermehren.

Намняти, *v. a.* viel knittern, kneten, quetschen, zerdrücken, abreiben.

Намба, *намовіна*, *Гол.* III. 28 Ч. V. 929 *f.* Ueberragung, *f.*

Намовити, намовляти, *v. a.* когб überreden, bereden; 2) щось на когб *A.-Г.* 167 heraufbeschwören; 3) — ся, *n. sobi* mit sich selbst zurate gehen.

Намогати ся, *IT.* sich er bieten.

Намогальний, *a.* Grabes-, auf dem Grabe.

Намоглувати, *v. n.* Hügel, Erdhaufen (*могїлн*) aufwerfen, -schütten.

Намбк, -буку, *m.* *ГIII.* kalter Aufguss.

Намбкнути, *v. n.* Feuchtigkeit u. Nässe einziehen, *nsse* werden; — ся dem Regengusse viel ausgesetzt sein.

Намолїти ся когб sehr viel jmdn bitten; — ся sich satt beten.

Намолот, *m.* Druscheltrag, *m.*

Намолбти, *v. a.* viel mahlen; — *зніком* viel Unsinn plappern.

Намолотїти, намолбчувати, *v. a.* recht viel dresohen. [*beim* Drusch.

Намолотний, *a.* -е *збіже* ergiebig.

Намонїти ся, *Кух. Оо.* (61) XI. 26 sich abmüden *§.*

Намбрдник, *m.* *Пол.* Maulkorb, *m.*

Намордувати, *v. a.* viel morden; — ся sich viel abmühen.

Наморозень, -вня, *m.* schmales Brett bei den Sohlitten auf die kopfle oben festgeschlagen. [*gefrieren* lassen.

Наморозїти, наморбжувати, *v. a.* Намбрщити, *v. a.* runzeln; falten; — ся (*n. брбви*) die Stirn runzeln.

Намоскїлїти, *H.* 59 *v.* Змоскбвщити ся. [*haspeln*, wickeln.

Намотати, намотувати, *v. a.* auf-Намочї, *v. a.* (*намбгу* od. *намбжу*, *намбжеш*) когб jmdn zu etwas vermögen, (*Фр.*); 2) — ся, *K. I.* 319 *etw.* durchaus haben wollen, verlangen, dringend begehren, *v.* Намаргати.

Намочїти, намбчувати, *v. a.* *nass* machen, einweichen.

Намул, *m.* *намула*, *f.* Schlamm, *m.*

Намулївна, *f.* aufgeschwemmte Lagerstätte, *f.* *Вол.*

Намулїстий, *a.* schlammig, *B.*

I. Намулїти, *намулювати*, *v. a.* mit Schlamm bedecken.

II. Намулїти, *v. a.* wund reiben *C. I.* 208; viel drücken.

Намулбвище, *n.* Wiese mit angesetzten Schlammsohichten, *f.*

Намулїнка, *f. coll.* Algen, Wasserfäden, *pl.* (*B.*). [*сити* ся.

Намурмбсїти ся, *v.* Набурмб-Намурувати, *v. a.* viel mauern.

Намутїти, *v. a.* *v.* Мутїти.

Наму́чити, *v. a.* viel plagen, quälen; — ся sich recht lange quälen, sich abarbeiten. [*weich* werden.

Намякати, *намякнути*, *v. n.* etwas Намїти, *v. a.* *v.* Намняти.

Намяшкурити, *v. a.* zwickeln, kneifen, bei den Ohren reissen. [*in* jmdn.

Нанагїлїти, *v. a.* zwingen, dringen.

Нанадїти, *v. a.* *v.* Надїти. [*pah!*

На-на́-ж тобі! nun da hast! da sieh!

Нанаймїти, *v. a.* *v.* Наймїти, *Ос.* 206.

На-на́-рік, *st. nárık*, im künftigen Jahre *Ос.* 206. [*дїшкн*.

Навїцько, *adv.* *Ко.* 296 *v.* *З-ненї-*

Навїшка, *f.* Pathin, *f.*

Навїшко, *m.* Pathe, Taufpathe, *m.*

Навїсти, *v.* Намосїти.

Навнїати, *v. a.* auf einen Faden, auf eine Schnur aufreihen, aufzählen; einziehen. [*beschmutzen*.

Навнїкати, *v. a.* *etw.* dh Nippen

На-нїч, *нанїч*, *Ос.* (61) VIII. 31, *на-нїщб*, *v.* *В-нївець*. [*nichten*.

Навнїщити, *v. a.* viel verderben, *вер-На-нїч*, *adv.* auf die Nacht, *просїти* ся — um Nachtherberge bitten.

На́нка, *f.* *нанкин*, *m.* Nankin, (*Art Zeug*), *m.* *adj.* *нанкбвий*, *нанкїнбвий*.

Навнїмати, *v. a.* *навнїти*, *pl.* *v.* *Навнїмати*, *навнїти* *etc.*

На́ново, *adv.* auf neue, von neuem.

На́нос, *m.* *K.* Ansatz, *m.* Anlage der Schichten, Schichtung, *f.*

Наносїти, *наношувати*, *v. a.* viel herbringen, herbeiholen, -tragen; ansammeln; anhäufen; anschwemmen.

На-но́сї, *от свїто*, — *+М* (*Pa. I.* 128) in Sicht, vor der Nase.

На́носнїй, *a.* *Под.* angeschwemmt.

На́нувати, *v. n.* unverständlich dh die Nase sprechen, (*B.*). [*wittern*.

На́нухати, *v. a.* *v.* *нанухати*, *ausziehen*, *нанухати*, *v. a.* *v.* *Навнїмати*.

Наоббїрати, *v. a.* recht viel absohñlen; 2) *г. v.* wählen.

Наобнїякї, *adv.* *H.* 110 mit Umsohweise, *v.* *Навманї*. [*oft versprechen*.

Наобїцювати, *v. a.* recht viel u. Наобрїзувати, *v. a.* viel abschneiden. [*(обротїнка)* anlegen.

Наобротїти, *v. a.* *конї* den Zaum

Наобтнїати, *v. a.* recht viel (*Aeste etc.*) abhauden.

Наоглїдїти, *v. a.* *себб* einander satt sehen; — ся когб recht viel jmdn schauen.

На-б́дчебі, *на-б́дшибі*, *adv.* abseits, einsam.

На-б́венак, *adv.* *v.* *Навнїак*.

На-б́ока, *adv.* *v.* *На-п́окас*.

На-око́лїчний, (*-їшн-*), *a.* ringsum wohnend, herum-, umliegend (*селб*).

На-око́ло, *adv.* ringsum, *г.* herum; rundum.

Набкрїж, *adv.* *v.* *Набхрест*.

Наокрїг, *adv.* ringsum, rundum; in Ringen (*B.*). [*Gegentheil*.

Набпак, *adv.* *Luts.* 121 umgekehrt, im

На-б́пуля, *adv.* *Ч. VII.* 561 *v.* zur Hälfte, halb (*на* *половїну*).

На-б́слп, *adv.* blindling.

На-о́сббі, *adv.* *Ос.* abgesondert, lose.

На-о́станку, *adv.* zuletzt, am Ende.

Наострїти, *v. a.* schärfen; * — *са* *їти* & auf dem Sprunge sein an gehen *etc.* (*Фр.*). [*dort*, abseits.

На-отлб́тї, *adv.* *Ко.* 126 abgeson-

Набхрест, *adv.* kreuzweise, *Ос.* 116.

Наочкувати, *v. a.* oculieren.

Набчнїй свїдок, Augenzeuge, *m.*

Набчнїкн, *pl.* *Пер.* Brillen, *pl.*

Набчувати, *v. a.* *Зс.* vor Augen stellen, veranschaulichen, versinnlichen.

На́пад, Anfall, Ueberfall, Angriff, *m.*; 2) Art acute Viehkrankheit.

Напа́дати, *v. n.* in Menge herabfallen; 2) *напа́дати*, *v. a.* *когб*, *на* *когб* überfallen, anfallen, über jmdn herfallen auf *etw.* stossen; jmdn angreifen, jmdm zu Leibe gehen, *H.* 56.

Напа́дїстїй, *a.* *анфваллєнд*, *Ос.* 101.

-ї *хвїлї* Launen, *pl.* zeitliche Miastimmung.

Напа́дка, *f.* Räuberei, *f.* *v.* *Напад*;

напа́док, -дуку, *m.* *Ко.* 173. *pl.* *напа́дкн*, *Ка.* 270 Angriff *m.* Verfolgung, Unterdrückung, *f.*; 2) *напа́дка* Art Fischnetz (*крбшнн*).

Напа́днїй, *a.* *v.* *Напастьнїй*.

Напа́дник, *m.* *Фр.* Angreifer, *m.*

Напакувати, *v. a.* vollpacken.

Напалїти, *напалювати*, *v. n.* viel verbrennen; 2) *stark* einheizen; * *Ф.* (*Вєч.* II. 101) rügen? [*auf* die Finger.

Напалькї, *pl.* das Klappern, Klopfen

Напалбчнїк, *m.* *Podocoryna*.

Напамїтати (*са*), *v.* *Спамїтати*.

На́пар, *m.* *напарєнє*, *n.* Aufguss von heissem Wasser, *m.* das Brühen.

Напарїти, *напарювати*, *v. a.* *brühen*, *bähen*; wund reiben, *w.* drücken. [*sehen*.

Напартблїти, *v. a.* *ausammenpfu-*

Напасїти ся, (*-їю*, *-їєш*), *v.* *Напа-*

сти (*са*) II. [*verunreinigen*.

Напаскудїти, (*-їджувати*), *v. n.*

Напаслнїй, *a.* *Бєр.* händelstich-

tig, störisch, audringlich. [*weide*, *f.*

Напасочка, *f.* *дїм.* Ч. III. 180 Hut-

Напасть, *f.* Anfall, Ueberfall, *m.*

Anfeindung, Behelligung, Unbill, Gewalt-

thätigkeit, *f.*; 2) Verderben, *m.* *IT.*

I. Напáсти, (напáду, -áдеш), *v. s. s.* Напáдáти 2); 2) *v.* Попáсти *He.* як напáло, wie es unter die Hand, in den Wurf kam.

II. Напáсти, (напáсф, -асéш), *v. a.* сáт weiden, füttern; — *сá* sich satt weiden.

Напáстннй, (-асннй), *a. s.* Напáслнннй.

Напáстннк, (-сн-), *m.* der Hándel-süchtige, -macher, *m.* Befehder, *m.*

Напáстннця, напáстннця, (*Фр.*), *f.* Hándelmaoherin, Befehderin, *f.*

Напáстувáти, *v. a.* jmdn behelligen, anfeinden; — *сá* *B.* mit jmdm Hándel suchen, anzubinden traachten, = нáпáстн собí шука́ти. [(*e.* Duft).

Напáхáти сá, *viel*, genug riechen.

Напéвно, *adv.* sicher, gewiss *M. II.* 46.

Напéлéшкáти, *v. s.* § aufsammeln.

Напéньгá, *f.* Anstrengung, Anspannung, *f.*

Напéреберáти, *v. a.* (— *сá*) *viel* zu *viel* wáhlen, máckeln; 2) *sich* *vie* umkleiden.

На-пéребесá, *adv.* нéсти *etw.* wie einen Doppelsack (бесáги) um den Arm (auf die Schulter) nmgeworfen tragen (*B.*).

Напéрегíн, *adv.* *Пу.* um die Wette.

Напéред, I. *adv.* voran, vorwärts, voraus, an der Spitze, zuerst; 2) künftíg;

II. *praep.* mit *d. Accus.* *Genit.*, *Instrum.* vor, voran *v.* Пéред, попéред *M. IV.* 440. 562. 563. 755—757. *Oz.* 205.

Напéредкí, *adv.* *Др.* in vornhinein, künftíghin.

Напéредовéць, -вця, *m.* der Voranschreitende, Anführer, Vorkämpfer &, *m.*

На-пéрeкí р, (-кóри) *adv.* zum Trotz.

На-пéрелáй, *adv.* *Вс.* I. 229 gradhin, feldüber.

Напéрстннк великóвьíтнй, grossblumiger Fingerhut (*Digitalis grandifl.*).

Напéрстóк, -тка, *m.* Fingerhut; *m.*; 2) Ring die Sense am Sensenstiele festhaltend.

Напéртн. напéрáти, *v. a.* *когó* auf, gegen jmdn drängen, jmdm heftig zusetzen, an jmdn dringen; — *сá* *чогó* *etw.* mit Zudringlichkeit begehren, verlangen, *etw.* durohans haben wollen.

Напéрчáти, *v. a.* tüchtig pfeffern.

На-пéршф, *adv.* zuerst, ursprünglich, früher, vorher.

Напéчáтáти, *v. a.* *viel* siegeln; 2) drucken, den Druck beendigen.

Напéчатóк, -тку, *m.* *He.* Eindruck, *m.*

Напéчáй, *v. s. s.* Напáкáти.

Напéвáти, *v. n.* und — *сá* *viel* trinken, sechen, Trinkgelage halten.

Напéвнн сá, *sich* aufbláhen.

Напéлнй, напéтнй, *a.* betrunken, berauscht.

Напéлувáти, *v. a.* *viel* feilen, sägen.

Напéнало, *m.* Hülltuch, Umhänge-tuch, *m.*

Напéнáти, напéнáти, *v. a.* aufziehen, -spannen, anspannen, anstrengen; 2) auf-, einstecken. [Neigung zum Erbrechen, *f.*

Напéннкн, *pl.* Geburtswehen, *pl.*; 2)

Напéрáти, *v.* Напéртн.

Напéрсклнвнй, *a.* aufbrausend, auffahrend, fuchtig.

Напéс, *m.* нáпéсь *f. s.* Нáдпéс *etc.*

Напéсáти, *v. a.* auf-schreiben; — *сá* *viel* schreiben; 2) — malen.

Напéтáти, *v. a.* erfragen; * — собí бídá *sich* Unheil holen.

Напéти, *v. n.* на волá — trinken auf Rechnung des zu verkaufenden Oohsen; на здорóвле — auf Gesundheit trinken, toastieren; — *сá* *чогóсь* trinken; *b)* *sich* betrinken, *s.* бerauschen.

Напéток, -тку, *m. s.* Напéй.

Напéхáти, *v.* Напéхáти.

Напéщáти, *v. n.* *viel* pieresen, pfeifen.

На-пéв, *adv.* zur Hálfte, halb.

На-пéвгорí, *adv.* mitten am Berge.

На-пéвперек(í), *adv.* der Quere nach (*B.*).

Напéй, -бю, *m.* Getränk, *m.* Trank, *m.*

Напéйкá, *f.* *Ст.* *s.* Пíятáкá.

Напéкáти, *v. a.* *viel* backen, braten; — *сá*, напéчáй *сá* на сóнци, коло пéчí & unter Sonnenhitze, beim Kochofen *viel* leiden.

Напéлннй, *a.* auf das Feld (пóле) hin ausgehend, -е вíкóнце (das Fenster in der Wand, bei welcher das Bett (пíл) steht).

Напéлювáти, *v. a.* *M. III* 95 *s.* Напéлáти. [Schaum anmachen.

Напéнáти, *v. a.* voll scháumen, mit

Напéнкá, *f.* Schaumfliege, *f.* (*Actora*).

Напéр, -ору, *m.* Andrang, Anprall, Druck; Eindruck, *m.* Wuoh, *f.*; 2) Rad-

напé, *f.* (*B.*).

Напéрнн, *v. a.* *viel* Federn aus-

streuen; 2) *viel* Kleider anziehen.

Напéрннй, *a.* gewaltig, stürmisch, plótzlich, heftig (*дош.*) [снпкá *Ч. V.* 1184.

Напéрннк, *m.* Sack für Federn, *s.* Нá-

Напéрннкáти, *v. a.* *pol.* begebenen.

Напéчнáвнн, *v. n.* aufschwellen,

Напéятн, *v. n.* *viel* kráhen. [aufquellen.

Напéлáвннстнй, *s.* Напéлáвннстнй.

Напéлáвнн шóсь кофэсь, jmdm

einen Streich spielen, (*Фр.*).

Напéлáвннй млнн, Schiffmühle, *f.*

Напéлáкáти, *v. n.* *P. I.* 138 und —

сá genug weinen.

Напéлáтá, *f.* Eisenstábohen als Be-

schlag des полóв(а), *m.*

Напéлáтáти сá, *viel* zahlen.

Напéлэсти, напéлэтáти, *v. a.* in

Menge flechten; 2) **viel* albernes Zeug

schwätzen.

Напéлэчá, *pl.* *Оп.* Epauletten, *pl.*

Напéлэчкн, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*

Напéлэчннк, *m.* Schulterstück am

Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *m.*

III.; 2) Myostochares humeralis.

Напéлэв, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das

Zustrómen; — крóвн Blutandrang, *m.*

Напéлэвáти, напéлэстн, *v. n.* zufließen,

zustrómen; — на шóсь auf *etw.* im

Schiffen, im Schwimmen geráthen, stossen.

Напéлэвнстнй, *a.* aufwallend, auf-

brausend, toll, *Oz.* 101. [luvial-

Напéлэвннй, *a.* angeschwemmt, Al-

Напéлэвннóк, -нку, *m.* angeschwemm-

te Erde. [gebáren.

Напéлэбáти, *v. a.* *viel* erzeugen,

Напéлэбóк, *m. s.* Зáплáд.

Напéлэвáти, напéлэвн, *v. n.* hin-

spreien, arucken, *veráchten, drein spreien.

Напéлэвн, напéлэвн, *v.* Напéлэвнн.

Напéлэвнвáти сá, *s.* Побэвáти сá,

(*viel* —). [кувáти.

Напéлэкувáти, *etc. s.* Напéлэкувá-

Напéлэкувáтн сá, *s.* Напéлэкувáтн сá.

На-пéлэвáл, *adv.* *Кó.* 188 zu Boden

nieder. [geben.

Напéлэвáти, *v. a.* tránken, zu trinken

На-пéлэвэсý, *adv.* áusserlich; 2) *s.*

На и повэрх. [láche, áusserlich.

Напéлэвэрхннй, *a.* auf der Ober-

Напéлэвэрхннстэ, -остн, *f.* Oberflá-

che, *f.*; 2) Flácheninhalt, *m.* *Пар.*

Напéлэвáд, *m.* — снв *У.* Traumbild,

gesícht, *n.*

streuen; 2) *viel* Kleider anziehen.

Напáрннй, *a.* gewaltig, stürmisch, plótzlich, heftig (*дош.*) [снпкá *Ч. V.* 1184.

Напáрннк, *m.* Sack für Federn, *s.* Нá-

Напáрннкáти, *v. a.* *pol.* begebenen.

Напáрннáвнн, *v. n.* aufschwellen,

Напáрннáтн, *v. n.* *viel* kráhen. [aufquellen.

Напáрннáвннстнй, *s.* Напáрннáвннстнй.

Напáрннáвнн шóсь кофэсь, jmdm

einen Streich spielen, (*Фр.*).

Напáрннáвннй млнн, Schiffmühle, *f.*

Напáрннáкáти, *v. n.* *P. I.* 138 und —

сá genug weinen.

Напáрннáтá, *f.* Eisenstábohen als Be-

schlag des полóв(а), *m.*

Напáрннáтáти сá, *viel* zahlen.

Напáрннэсти, напáрннáтáти, *v. a.* in

Menge flechten; 2) **viel* albernes Zeug

schwätzen.

Напáрннэчá, *pl.* *Оп.* Epauletten, *pl.*

Напáрннэчкн, *pl.* Nacken, *m.* Schulter, *f.*

Напáрннэчннк, *m.* Schulterstück am

Harnisch; Rückengurt, *m.*; Humeral, *m.*

III.; 2) Myostochares humeralis.

Напáрннэв, *m.* Zufluss, Erguss, *m.* das

Zustrómen; — крóвн Blutandrang, *m.*

Напáрннэвáти, напáрннэстн, *v. n.* zufließen,

zustrómen; — на шóсь auf *etw.* im

Schiffen, im Schwimmen geráthen, stossen.

Напáрннэвнстнй, *a.* aufwallend, auf-

brausend, toll, *Oz.* 101. [luvial-

Напáрннэвннй, *a.* angeschwemmt, Al-

Напáрннэвннóк, -нку, *m.* angeschwemm-

te Erde. [gebáren.

Напáрннэбáти, *v. a.* *viel* erzeugen,

Напáрннэбóк, *m. s.* Зáплáд.

Напáрннэвáти, напáрннэвн, *v. n.* hin-

spreien, arucken, *veráchten, drein spreien.

Напáрннэвн, напáрннэвн, *v.* Напáрннэвнн.

Напáрннэвнвáти сá, *s.* Побэвáти сá,

(*viel* —). [кувáти.

Напáрннэкувáти, *etc. s.* Напáрннэкувá-

Напáрннэкувáтн сá, *s.* Напáрннэкувáтн сá.

На-пéлэвáл, *adv.* *Кó.* 188 zu Boden

nieder. [geben.

Напéлэвáти, *v. a.* tránken, zu trinken

На-пéлэвэсý, *adv.* áusserlich; 2) *s.*

На и повэрх. [láche, áusserlich.

Напéлэвэрхннй, *a.* auf der Ober-

Напéлэвэрхннстэ, -остн, *f.* Oberflá-

che, *f.*; 2) Flácheninhalt, *m.* *Пар.*

Напéлэвáд, *m.* — снв *У.* Traumbild,

gesícht, *n.*

Напóвáдннй, *a.* áusserlich, schein-

bar, *Эс.*; 2) *adv.* schön zu sehen, anmuthig,

malerisch, *У.* [berung, *f.*

Напóвáдáне, *m. K.* Mahnung, Erin-

Напóвáдáтн сá, напóвáстн сá, не

мíг — konnte nicht genug Worte fin-

den, wusste nicht sich satt zu erzáhlen.

Напóвнáти, напóвнáти, напóвнóвнó-

вáти, *v. a.* anfüllen, voll füllen, erfüllen.

На-пóвóрít, на-пóвóрítнн, *adv. K.*

zurück, rückwärts. [tze, vorwärts *Oz.* 116.

Напóвпéред, *adv.* voran an der Spi-

Напóвпéредáти, напóвпéрeжáти,

v. a. *когó* jmdm vorangehen, vorlau-

fen, (*B.*). [Нагíбнүти сá.

Напóгнбáти сá, *Гол.* I. 238 *Gr.* 57s.

Напóготóвн, *adv. III.* I. 377 *s.* На-

готóвнн.

Напóжчáти, *v. a. s.* Напéжчнти.

Напóáрннй, *a.* *СМ.* scheinbar, an-

genommenen.

Напóйтн, *v. a. s.* Напóвáти.

На-пóкáв, *adv.* zum Ansehen, Probe-

Напóкáвувáти, *v. a.* *viel* zeigen.

На-пóквóл кофý, jmdm zum Gespott.

На-пóкн, *adv. Ф.* so lange, auf wie

lange. [dringend fordern, heisohen.

Напóлэгáтн, *v. a.* *M. II.* 20 dringen,

Напорѣннѣ, напорѣшувати, *v. a.* bestauben, viel Staub machen.

Напорѣпати, *v. a.* auf-, ausscharren.

Напорѣтати, *v. a.* а. Напусвати.

Напорѣдити ся, sich ankleiden.

Напорѣдках, *adv.* nach der Reihe; durchgehende; allerorts.

На-побѣлі, на-побѣдѣнок, *У.* на-побѣдѣнку, *adv.* zuletzt, am Ende; endlich.

Напобѣтити ся, viel, lange fasten.

На-по-тому, на-по-тім, *adv.* auf späterhin, in der Zukunft.

Напоумляти, напоумити, *v. a.* belehren, berathen, *М.* 1.53. [Haar, eifertig.]

Напобѣхати, (-ці), *adv.* in der Eile, mit

На-побѣхати, *adv.* schnell unter der Hand, bei der Hand, gleich.

На-побѣчки, *adv.* sich anheftend, sich anschliessend *Оз.* 117.

Напрѣва, напрѣвка, *f.* Ausbesserung; Herstellung, *f.*; 2) Anzeige, Denuntiation, Anstiftung, Aufhetzung, *f.* на корѣ.

Напрѣвецъ, -вца, *Пол.* напрѣвѣнок, -вну, *м.* а. Напрѣмок; 2) *adv.* *У.* а. Напрѣвецъ; —, на-прѣво rechts.

Напрѣвнѣти, напрѣвляти, *v. a.* ausbessern, zurecht machen, wieder herstellen; 2) mit *d. Infinit.* корѣ bereden, dahin bringen; 3) — на корѣ jmdn anzeigen, denunciren; — на корѣ винѣ die Schuld auf jmdn wälzen; 4) — ся viel Gottesdienst verrichten.

Напрѣжити, *v. a.* viel rösten, schmoren, braten, einbrönnen.

Напрѣснѣй, *a.* gewaltsam, heftig, gewalthätig, plötzlich, jäh.

Напрѣснѣня, *f.* *Кр.* 173 unverdiente Beleidigung, Gewaltthat, *f.*

Напрѣснѣця, *f.* wer (was) plötzlich kommt, heftig u. zudringlich ist, *Н.* 78 а. Напастъ.

Напрѣти (ся), viel Wäsche waschen.

На-прѣх, *adv.* ganz, völlig (eig. zum Staub). [*f.*

Напрѣчѣванѣ, *н.* Arbeitsleistung, Напрѣчѣвати ся, sich müde, s. satt arbeiten. [andermal.]

Напрѣдкѣ, *adv.* in Zukunft, ein

Напрѣстѣльнѣйшѣ, *a.* was auf den Altar gelegt wird. [schärfen, gebieten.]

Напрѣтати, *v. м.* *МШ.* кому ein-

На-прѣклад, на-прѣмѣр, *adv.* zum Beispiel.

Напрѣкрити ся, (-крати ся), lastig werden, zuwider sein, zur Last fallen, кому. [von *schmollen.]

Напрѣндити ся, *Мор.* sich spreizen.

Напрѣсѣдки, *adv.* а. На-в-прѣсѣдкѣ, *Оз.* 117.

Напрѣдѣ, *adv.* а. На-пѣред, на-пѣредѣ.

Напрѣвѣдити, (-дѣжувати), *v. a.* а. Напрѣвѣти. [sten Erstaunen.]

На-прѣдѣво, *adv.* *Нс.* zum höch-

На-прѣдѣй, *adv.* *КУ.* а. Напрѣдѣй.

На-прѣдѣле, *adv.* zum Verlieren, auf Verlust; 2) zum Sterben, sterblich *М.* II. 136 (zakochati ся).

Напрѣрокѣвати, напрѣрокѣти, *С. I.* 143, *v. a.* prophezeien, vorhersagen.

Напрѣсѣти, напрѣсѣвати, (-ѣшувати), *v. a.* viel einladen (гостей багѣто); — ся lange, viel bitten; б) в чѣм selbst bitten, dringend etw. anbieten.

Напрѣстѣць, напрѣсткѣ, *adv.* а. Напрѣстѣць, schnurstracks, feldüber.

Напрѣстѣвати, *v. a.* gerade machen, g. stellen.

На-прѣтивѣ, *adv.* u. *praep.* а. Прѣтив, entgegen, gegenüber; hingegen, im

Gegentheil. [gegenüberständig, *B.*

Напрѣтивѣстѣй, а. den Blättern

Напрѣтивѣний, *a.* entgegengesetzt, gegenüberliegend, contrastierend, *Фр.*

Напрѣтивѣнѣсть, -ости, *f.* Contrast, Gegensatz, *т.*

На-прѣшкѣ, *adv.* а. Напрѣстѣць.

Напрѣщѣти ся, viel verzeihen.

На-прѣщкѣ, *adv.* *На.* aufrecht.

Напрѣга, *f.* Anspannung, Anstrengung, *f.*

Напрѣгѣти, напрѣжѣти, напрѣжѣти, (-ѣжувати), *v. a.* anspringen, anstrengen, straff anziehen; — ся sich —.

Напрѣго, (-гѣгом), *adv.* *Фр.* gewaltsam, plötzlich.

Напрѣдѣти, *v. a.* stark ziehen, spannen; starke Strömung verursachen; 2) anschwellen, auftreiben (мерѣя); — ся *Н.* 243 sich aufblähen, а. spreizen, а. ausdehnen, *Ст.*

Напрѣтѣти, *v. a.* *Н.* 273 etw. steif aufrichten (прут); напрѣчѣнай, *ptc.* gespannt, aufgezoogen; струѣна.

Напрѣгѣти, *v. a.* anspringen, anstrengen: сѣли. [*v. a.* а. Напрѣжити.]

Напрѣгѣти, *P. I.* 195 *Нс.* напрѣжѣ,

Напрѣжѣннѣсть, -ости, *f.* *Пол.* Spannkraft, *f.* [*adv.* а. Напрѣвѣць.]

На-прѣжѣннѣ, *Ч. II.* 541, на-прѣжѣннѣ,

Напрѣжѣти, напрѣжѣвати, *v. a.* *М+Б.* 125 jmdn lenken, weisen, jmdm eine Richtung geben; до корѣ щѣсь

T. an jmdn etw. richten, kehren; — ся sich richten, eine Richtung (wohin) einschlagen + *М.* [*denz, f.*

Напрѣмок, -мѣу, *т.* Richtung; Ten-

На-прѣмотѣ, *adv.* *К.* gradaus, offen, unbefangen. [spinnen (in Menge)]

Напрѣсти, напрѣдѣти, *v. a.* fertig

Напрѣтати, *v. a.* viel irgend wo hinstecken, aufsameln.

Напрѣжѣ, а. Напрѣгѣти, напрягѣти.

Напрѣсѣжити, *v. a.* jmdn arg wie einen Hund beschimpfen. [verderben.]

Напусвати, напусѣти, *v. a.* viel

Напублѣкувати, напублѣчити, *v. a.* корѣ jmdm öffentlich eine Schmach anthun.

Напусвати, а. Наповѣти.

Напугѣти, (-ѣжати), *v. a.* а. Напугѣти, *Лесч.* [schrickt.]

Напугѣти, *т. f.* der (die) leicht erschrecken; — ся sich e., а. entsetzen. [pudern.]

Напугѣти, *ОП.* напудрувати, *v. a.*

Напужити ся, sich aufblähen, *Кс.* 218; anschwellen, *Ст.*

Напувати ся, sich voll fressen (пузо).

Напускѣти, напусѣти, *v. a.* herein-, einlassen; anlassen, ätzen; 2) niederlassen, -senken (бръни *Л.* 41); 3) — ся на корѣ über jmdn herfallen, sich in Vorwürfen, Schmähdreden über jmdn ergehen.

Напускѣний, *a.* *Кл. gv.* ausserlich.

Напуст, *т.* напустъ, *f.* ungestümer Angriff; — напустѣти, *ПГ.* viel Geschrei wegen etw. machen; 2) Ungemach, *н.* Verheerung, *f.* *Ос.* (61) VI. 170.

Напустѣти, *v. a.* viel fesseln, zusammenkoppeln.

Напустѣти, *Кс.* 29 *С. I.* 121. напустѣвати, *v. a.* jmdn unterweisen, -richten, anleiten, belehren; überreden, verleiten; jmdm e. Weisung geben, zureden.

Напустѣця, *f.* *Мак.* Wegweiserin, Gefährtin, *f.*

Напухѣти, напухнути, *v. a.* an-, aufschwellen; *adj.* напухлий angeschwollen.

Напухѣти, *v. a.* voll stopfen; *viel schlagen *Ст.* [вати ся.]

Напуцѣнѣкати ся, *Н.* 240 а. Напуцѣнѣвати, а. Напѣнѣвати.

Напушити, *v. a.* *ГШ.* aufblähen; — ся sich aufdunseln, *Пот.* III. 86.

Напхѣти, *v. a.* einstopfen, voll stopfen, einpolstern; 2) — ся sich voll eindringen.

Напхѣт, напхѣти, voll, dicht stopfen.

Напхѣти, *v. a.* ausdehnen, ausspannen, anstemmen, spreizen; aufblähen.

На-пѣно, *adv.* mit Rausch.

Напѣсти, напѣти, а. Напѣнѣти

Напѣстѣть, -ости, *f.* *Пол.* Spannung, *f.*

Нарѣдѣ, *f.* нарѣдѣнѣ, *н.* Berathung, Berathschlagung, *f.*

Нарѣдити, нарѣдѣвати, *v. a.* щѣсь кому anrathen; — ся sich berathen, berathschlagung.

Нарѣдѣвати ся, sich sehr freuen.

Нарѣдѣ, (е), *н.* *Ч. II.* 523 а. Орѣдѣна.

Нарѣжѣти, нарѣжѣти, *v. a.* корѣ на щѣсь jmdn der Gefahr anssetzen, blossstellen; — ся sich der Gefahr aussetzen, sich preisgeben; — ся кому jmdm zu nahe treten, unbequem werden, jmdn beleidigen.

Нарѣзѣ, *adv.* auf einmal, на-разѣ in diesem Augenblicke, на-разѣ anfangs, gleich zu Anfang, *Оз.* 117.

Нарѣити, нарѣяти, *v. a.* anrathen, zuweisen, zuschansen.

Нарѣкѣнѣ, *pl.* aus Wollengarn od. Felt gemachte Manchetten.

Нарѣлѣннѣ, *т.* die Sohar (der eiserne Schuh) des рѣло.

Нарѣмѣннѣ, *т.* Achselband, *н.*

Нарѣстѣти, *v. н.* worauf, wachsen, anwachsen; in Menge wachsen.

Нарѣхѣвати, *v. a.* aufzählen, genug rechnen.

Нарѣва, *f.* obere Einfassung der Krippe; 2) eiterige Geschwulst, Abscess, *н.*

Нарѣвати, *v. a.* viel reißen, plükken; вітер наразѣ дощѣ der Wind wird den Regen nach sich bringen; *v. н.* schwären, Eiter ziehen. [pogon nardus.]

Нарѣ, *т. К.* а. Благодѣш (Andro-

Нарѣувѣти, (-ри-), *v. a.* *P.* II. 21 aufzeichnen; drucken *А-Г.* 157.

Нарѣулюбѣти, *v. a.* regulieren.

Нарѣканѣ, & а. Нарѣканѣ & Нарѣмѣний, *a.* *У. КУ.* leidenschaft-

lich, feurig, ungestüm.

Наречі́. *v. a.* nennen, heissen, er-nennen, bestimmen, bezeichnen; *ptc.* на-речі́ний. *Me.* 171 *verlebt*, наречі́на *f. s. a.* Кв. 103 *Braut, f.* (нареківаний *M. II.* 115 *ernannt*, *bestimmt*).

Нáрш. *pl. M.* Pritsche zum Schlafen, *f.*

Нáрибець. -бцю, на́рибок, -бкы, *m.* Fischbrut, *f.* [Ochsen spannen.

Нарівáти, *v. a. s.* Нарівáти; — бикá Нарівáльник, *m. s.* Нарівáтник.

Нарівáти ся, (-пáти ся), *viel* wei-
nen, weinend erbiten, inständig worauf-
dringen *H. 21* *lástig* werden, *Zak. s.*
Ршáти. [(in d. Miner. *Вол.*) *m.*

Нáрис, *m.* Grundriss, Entwurf; Strich
Нарисувáти, *v. a. X.* 160 *aufzeichnen*.
[graben; — ся *sich* satt — —.

Нарáти, *v. a.* *viel* aufwühlen, auf-

Нарáтник, *m. H.* 22 *Nasenriemen*,
m. *Nasenband*, (am *Karrazum*), *n.*

Нарихтувáти, *v. a.* *her* richten.

Нáривні, *adv.* *gleich*; — *з* землєю
der Erde *gleich*, *auf* ebener Erde; *на*
рівни мáти що (когó) *gleichachten*, *Пар.*

Нáривчок, -чка, *m. ? Me.* 222.

Нáрид, -оду, *m.* *Volk, n.* *Nation. Völ-*
kerschaft f. *такгю* *народу* *so* *viel* *Volk*,
so *zahlreich* der Menschen, *viel* Leute.

Нáриже, *n.* *Ecke, f.* [Ecke.

Нáрижний, *a.* *Біл. К.* *Еск.*, *an* der

Нáрижник, *m.* на́рижниця, *f.* Stro-
bündel zum Dachdecken von der Ecke;
2) *Giebel*, *Seitensparren, m.*

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

Нáривáти, на́ривáвати, *v. a.* *ein-*,
anschneiden, *einkerben*, *viel* *schneiden*;
**v. n.*; vom *Instrument: schneidend*
scharf tönen; 2) * — *ся* *на* *когó* *auf* *jmdn*
stossen; *b*) § *sich* *besaufen*.

artlich, dialectisch; 2) *adverbiell*.

Нáричівáсть, -ости, *f.* *Гол. sp.* 82
dialectische Eigenthümlichkeit.

Нáробáти, на́робáти, *v. a.* *viel*
machen, *anrichten*, *verursachen*; — *ся*
sich *müde* *arbeiten*.

Нáровá, *f. K.* II. 65. *пáд* *нарову* *пáд*
кому *jmdm* *gefallen*; 2) *v.* *Нáрови, pl.*

Нá-ровень, *adv.* *parallel*, *gleich-*
laufend, *in* *gleicher* *Linie*, *auf* *gleicher*
Stufe, (*Фр.*).

Нáрови, на́ровки, *pl. Ч.* IV. 401
Freiheiten, *Annehmlichkeiten*; *Unarten*,
üble Angewohnheiten, pl. s. *Нáров.* [159.

Нáровáстий, *a.* *störrig*, *launig*, *A. Г.*

Нáровáти, *v. n. Ч.* III. 77 *nachge-*
bend *den* *günstigen* *Augenblick* *abwar-*
ten, *sich* *bereit* *machen*, *vorhaben*; 2)

die *Laune* *spielen* *lassen*, *Grillen* *fangen*
C. I. 171. [*m. s.* *Нáрид*, (*d. Völklein*, -ohen).

Нáрд, (*d.* *на́рдець* -*дця*, *на́рдок*),
Нáрдженє, *m.* *Geburt, f.* *starker*
Anwuchs. [gen; — *ся* *geboren* *werden*.

Нáрдити, *v. a.* *viel* *gebären*, *erzeu-*
en.

Нáрдний, *a.* *Volks-*, *national*.

Нáрдник, *m.* *Schüler* *der* *Volksschule*,
m. [Volksthümlichkeit, *f.* *Volksthum, n.*

Нáрднáсть, -ости, *f.* *Nationalität*,
Нáрдóвец, *vця, m.* *der* *Natio-*
nale, *Nationalgesinnte*, *Patriot, m.*

Нáрдóвий, *a.* *Volks-*, *II.*

Нáрдóвáне, *n.* *Völkerkunde*,
Ethnographie, f. *Пу.* [fresser, *m.*

Нáрдóжéрец, -рця, *m.* *Volks-*
Нáрдóлюбний, a. *народолюбець*,
-бця, *m.* *volksfreundlich*, *patriotisch*,
Volksfreund, m.

Нáрдóпáсь, *f.* *Ethnographie*; *adj.*
народопáсний, ethnographisch.

Нáрдóпáвец, -вця, *m.* *Repub-*
likaner, m. adj. *народопáвний, re-*
publikanisch, Под. [f. *Под.*

Нáрдóпáвство, *n.* *Republik*,
Нáрдóприхáльний, *a.* *Мор.*
volksfreundlich. [des *Volkes, m.*

Нáрдóучитель, *m.* *Le.* *Lehrer*
Нáрдóф, *adv.* *P. I.* 81 *bei* *der* *Ge-*
burt, *von* *der* *G.* *an*, *fürs* *Leben*, *im* *L.*
— *напáсаю* *praedistiniert*.

Нáрдóженєць, -нця, *m.* *der* *Neu-*
geborene, *das* *n.* *Kind M. II.* 48. III. 13.

Нáрдóжень, -жня, *m.* *Schlittenstánder*,
m. s. *Копáлє.*

Нáрдóжний, на́ржний, & *v.* *Нáрдóж-*
ний, на́ржний &. [mässig.

Нá-рбáмip, *adv.* *Зар.* *verháltnis-*
Нá-рбáтвip, (-роствip), Ф. *на* *рост-*
твóри *б́рáми* *M.*), *на* *рб́тáж, adv. s.*

Нá-стáжip.

Нá-ростáг, *adv.* *langdehnend*.

Нáрову́мити, *v. a.* *когó* *jmdm* *ver-*
stándigen *Rath* *ertheilen*, *jmdn* *erleuch-*
ten, *auf* *guten* *Weg* *führen*; — *ся* *ver-*
stándig *werden*.

Нáрб́к, *m. V.* *Anspruch, m.* *на* *рб́-*
ком, adv. *absichtlich*, *mit* *Vorsatz*; *b*)
bequem R. 101. [(v. *Soldaten*).

Нáрокувáти, *v. n.* *auf-*, *einrücken*
Нáронáти, *v. a.* *fallen* *lassen, Kol.*

I. 292

Нáрост, *m.* *Nachwuchs*, *Anwuchs*,
m. Top; 2) *pl.* *на́рости* *angewachsene*,
angelaufene *Zinsen*, *Interessen Term.*

Нáрость, *f.* *на́ростень, m.* *Aus-*
wuchs, *Aufsatz*, *Zapfen*, *m.* *Beule, f.*

Нáростá, *v. m. s.* *Нáростáти*. [nips.

Нáростник, *m.* *Gallwespe, f.* (*Су-*
Нáросток, -тка, m. *Schwiele, f.*

Hühnerauge, n.; 2) *Suffix, n.* *Пар.*

Нáрб́ха, *f. v.* *Норá.*

Нáрб́чýто, *adv.* *ГЕ.* *v.* *Нáрб́ком.*

Нáрб́чний, (-б́шний), *a.* *besonders*
od. eigens *bestellt*, *express*, *besonder*,
vorsätzlich, *absichtlich*, *geflissentlich*;
adv. -*не*, -*но*; *Пар.*

Нáрски́й, *a. Гр.* *von* *Narwa*.

Нáруб, *m.* *Kau*, *Anschnitt, m.*

Нáрубáти, на́рубáвати, *v. a.* *an-*
hauen; 2) *fertig* (viel) *fallen*, *hacken* (*дров*).

Нá-рубáти, *adv. s.* *Вáзорит*, *на* —,
на *лáвий* *бáк*.

Нáру́га, (*d.* *на́ружéнька*), *f.* *на-*
ругáне, n. II., *на́ругáтельство, n. Ke.*
434 *Spott*, *Hohn*, *Schimpf, m.* *Schmach*
Verhöhnung, f.

Нáругáти ся, на́ругáвати ся *ком-*
му, *над* *kim*, *v.* *когó* *über* *jmdn* *spot-*
ten, *jmdn* *verhöhnen*, *beschimpfen*.

Нáру́жу, *adv. gr.* *Под.* *nach* *aussen*.

Нáрукáвник, *m.* *Aermling*, *Ueber-*
ärmel, m. III. [roth, *rosig.*

Нáрумáний, *a.* -*e* *лицé* *L.* 161

Нáрумáнáти, *v. a.* *roth* *schmin-*
ken, Пар.

Нáру́ч, *adv.* *борбá* — *Handgemen-*
гє, n. III.; 2) *gerade* *recht*, *zur* *rech-*

ten *Zeit, Лев.* *се* *менí* — *das* *kommt*
mir *gelegen* (*на* *ру́ку*).

Нáру́че, (-ча, *g.* -áти), *n.* *Armvoll*,
m. pl. *в* *на́ру́чах, M.* *in* *den* *Armen*,
auf *den* *Händen*.

Нáру́чка, *f.* *ein* *Schustergeráth*.

Нáру́чний, *a.* *günstig*, *gelegen*,
gelegen *kommand*, *passend*, (-*з* *хвáля*
passender *Augenblick*); *adv.* *на́ру́чно*,
bequem, *gelegen*, *handlich*.

Нáру́шенє, *n.* *Verletzung, f.*

Нáру́шити, на́ру́шувáти, *v. a.* *be-*
führen, *stören*; *verletzen*, *versehen*.

Нáрцис, *m.* *Narcissus poeticus*.

Нáрáда, *f.* *Гл.* 15 *Verbesserung*, *Me-*
lioration, f. (*dh* *Dünger &*).

Нáрáженє, *n.* *Ladung, f.* *Пол.*

Нáрáдáти, на́рáдáти, *v. a.* *anzie-*
hen, *ankleiden*, *ausstatten*, *schmücken*,
putzen; 2) *aufbahnen*; 3) *laden, Пол.*

4) — *цáну* *кому* *den* *Preis* *festsetzen*.
-stellen Me. 98; *bestimmen*, *commandieren*.

Нáрáдка, *f.* *Geráth, m.* [det, *II.*

Нáрáдний, *a.* *stattlich*, *schön* *geklei-*
д.

Нáрáдочка, *f.* *dím.* *дочкá* — *schön*,
reichlich *ausgestattete* *Tochter*.

Нáрáдчик, *m.* *Aufseher* *über* *die*
Arbeiter; 2) *Unternehmer, m.* [*acc. pl.* *una-*

нас, vom pron. ми gen. pl.: *unser*; 2)

Нáсáд, *m.* *Theil* *des* *Wagengestelles*
auf *der* *Vorderachse*; 2) *v.* *Сáднó* (*у*
кóнá: *насáд*); 3) *Grund, m.* *Бáсá, f.* *V.*

Нáсáда, *f.* *Wurzel* (*des* *Schnabels*),
f. Пол. *n.* (*stylopodium*) *V.*

Нáсáденє, -*дня, m.* *Stempelrolater*,
Нáсáдáтель, *Пу.* *насáдáник, Ф. m.*

Pflanzer, *Verbreiter*, *Stifter, m.*

Нáсáдáти, на́сáдáувáти, на́сáдáвá-
ти, v. a. *an-*, *ein-*, *aufsetzen*, *an-*, *auf-*
stecken; *anmachen*; *pflanzen*, *setzen*,
leere *Stellen* *einer* *Pflanzung* *noch* *ein-*
mal *berpflanzen*, *bestecken*; *aufsetzen*
(*кúрку* *на* *áйцi*).

Нáсáдóвий, *a.* -*á* *кiстка* *Stielkno-*
chen, m. (*den* *Unterkiefer* *bei* *Vögeln*
u. Reptilien *mit* *d.* *Schädel* *verb.*).

Нáсáляне, *n.* *Пол.* *s.* *Нáсáлюванн.*

Нá-сам, сам-на-сам, *adv.* *allein*,
selbst.

Нáсарáт, *m.* *Nbfl.* *des* *Прут*.

Нáсварáти, *v. n.* *на* *когó* *jmdn*
rügen, *jmdm* *einen* *Verweis* *geben*; 2)

— *ся* *viel* *hadern*.

Насварка, *f.* B. Rüge, *f.* Verweis, *m.*
Насвистати, *v. a.* viel pfeifen,
trallern. [leuchten.

Насвистати, насвистувати, *v. m.* viel
на-свистіти, *adv.* Ф. fürwahr, aller-
dinge. [м. Пер.

Насвистати, *m.* Leuchter, Blaker,
Населити, населявати, *v. a.* an-
siedeln, mit Einwohnern besetzen, colo-
nisieren. [sein.

Насёрдити ся, viel kürnen, böse
Насёрдний, *a.* des Herzens, inner;
-а болічка Magenbrennen, *m.*

Насёрдник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Men-
tha piperita).

Насёрдниця, *f.* Krankheit, Schmerz
in der Herzgegend; 2) Magenkrampf, *m.*

на-сёред, *adv.* (праор.) — чого
міжн von etwas, *m.* in — а. Сёред.

Насідати, *v. a. v.* Засідати ери-
тан; — ся viel sitzen, sich satt sitzen.

Насіла, *f.* Gewaltsamkeit, *f.* Zwang,
ж; 2) Anstrengung, *f.*; на-сіла *adv.* mit
Gewalt; mit grosser Anstrengung, kaum.

Насілати, *v. a. v.* Насілати.

Насіляти, насіляти, *v. a.* an-, auf-
fadeln, anheften; aufreihen, aufziehen.

Насілка, *f.* а. Насілка №. 206.

Насілом, *adv.* mit Gewalt, zwangs-
weise. [thätig; *adv.* насільно.

Насільний, *a.* gewaltsam, gewalt-
Насільник, *Макс.* насілувач, *Пар.*

ж. Gewaltthäter, -thuer, Schänder; Wi-
dersacher, *m.* [der плаксивці.

Насільниця, *pl.* Nebenbestimmung

Насільність, -ости, *f.* У. на-
сільство, *m.* К. насілуване, *n.* Gewalt,
Gewaltsamkeit, Gewaltthat; Nothzucht,
Uebermacht, *f.* Zwang, *m.*

Насілувати, *v. a.* jmdm Gewalt
anthon, nothzöchtigen, schänden.

Насіяти, насіяти, *v. a.* bläuen;
blau schlagen.

Насип, *m.* насипище, *m.* aufgeschüt-
tete Erde, Erdhaufen, *m.*; насипом, *adv.*

viel aufgeschüttet, in Fülle und Hülle.

Насипати, насипувати, *v. a.* auf-
schütten, aufstreuen, hineinschütten;
-giessen.

Насипка, *f.* Einschüttung, *f.* Inlet,
Indelt, *m.* (sackförmiges Behältnis für
die Federn eines Kissens od. Bettstücker).

Насипчастий, *a.* dessen viel in

ein Gefäss geschüttet werden kann, des-
sen viel — eingehit; *adv.* voll, reich-
lich geschüttet Ч. I. 256.

Насит, *m.* Под. Т. насичене, *m.* Sät-
tigung; Befriedigung, *f.*

Наситати, насичати, *v. a.* sättigen.

на-сих-мість, *adv.* Мх. auf der
Stelle, allsogleich.

Насівати, *v. a.* besäen, bestreuen;
nachsäen: die Lücken im Saatfelde des
Wintergetreides mit Sommergetreide;

2) viel durchsieben. [м. Ueberfrucht, *f.*

Насівка, *f.* Saatgut zum Nachsäen,
Насіда, *m.* Ansatz; Anflug, *m.*; насі-
дом, *adv.* К. mit Zudringlichkeit, mit Zwang.

Насідати, *v. m. v.* Насісти. [Пол.

Насідка, *f.* Bruthenne, Brutgans &, *f.*

Насілка, *f.* feingesehnittene Wolle.

Насіканець, -ниця, *m.* mit Kies
eingefasster Stock. [(Staub &).

Насілий, *a.* was sich angesetzt hat

Насіне, *n.* Samen, *m.* Sämerei, *f.*

Насіний, *a.* zur Saat bestimmt,

Насіник, (-ільник), *д* насіно-
чок, *m.* Samenfrucht, *f.* Samenbaum,
m.; 2) Zuchtstock, Mutterstock, *m.*

Насіньонбсний, *a.* fruchttragend.

Насіпати, *v. a. v.* Спати.

Насірчити, *v. a.* anschwefeln.

Насісти, *v. m.* sich ansetzen; etw.
besetzen: гусениці кауцсту; 2) sich
in den Hinterhalt setzen P. I. 30; —
und — ся на когось in jmdn dringen,
jmdm nachstellen, C. II. 138; б) а. На-
посісти ся.

Насіч, *f.* У. Verwundung, *f.*

Насічати, *v. a.* ein-schneiden; an-,
einbauen; viel einhacken, damasioieren,
beschlagen.

Насічка, *f.* №. 155 eingehauenes
Zeichen; Beschlag, Beleg mit kleinen
Nägeln, *m.*; Damasioierung, *f.*

Насічні, *pl.* schnittkammerige Wur-
zelsfüßer (Entomostegia).

Насіяти, *v. a. v.* Насівати.

Наскакати ся, recht viel herum-
springen; 2) наскакувати, наска-
чити, *v. a.* an jmdn heran-, hinzu-
springen, anrennen, herfallen №. 176.

Наскидати, *v. a.* viel zusammen-
werfen, -schiessen, beitragen.

Наскит, *a.* einer von den Unri-

gen, heimisch, vaterländisch, hiezulan-
de, inländisch Га. II. 26. Мос.

Наскитати, *v. a.* spalten, spleissen.

Наскірниця, *f.* Oberhaut, *f.* Epi-
thel, *m.* [ger Mensch *vgl.* Наскакувати.

Наскіцька, *m.* zudringlicher, hefti-
Наскладати, *v. a.* zusammenlegen,
-tragen (грошей); а. Складати.

Наскликати, *v. a.* zusammenrufen.

Наскобляти, *v. a.* viel abschaben.

Наскоб, *m.* Ansprung, *m.* №. 184.

Наскоріти, *v. m.* sich mit Gram
u. Kummer erfüllen. [geschwind.

на-скору-руч, *adv.* Ал. in Eil,
Наскобчати, а. Наскакати 2).

Наскобка, *f.* silberner & Beschlag,
ausgelegte Verzierung; Fournier, *m.* Лев.

Наскупіти, *v. a.* erkaufen, *Пар.*

Наскупувати, *v. a.* viel auf,
zusammenkaufen. [jmdn langweilen.

Наскучити, *v. m.* кому, (impers.)

Насілане, *m.* Zauberei, durch welche
man über jmdn eine Plage sendet; Zu-
schioken in Menge, *n.*

Насілати, *v. a.* zuschioken, zusen-
den; (von Gott: verhängen); на когось
über jmdn senden.

Насіляти, *v. a.* viel auf, hinspei-
sen, mit Speichel benetzen; —, насіло-
вити, (Фр.) viel Speichel beim Spinnen
verbrauchen, dah. sehr fein spinnen.

Насіда, *m.* К. Erbe, Erbgut, *m.* Erb-
theil, *m.* Erbschaft, *f.*

Насідати, насідувати, *v. a.*
erben, beerben; 2) nachahmen.

Насідний, *a.* (rechtmässig) nach-
folgend, folgend 2) Erb, *Term.*; 3) er-
folgreich; *adv.* насідно folglich.

Насідник, *m.* Nachfolger, Erbe *m.*
adj. насідницький erblich im subjecti-
ven Sinne, *Term.* [bin, *f.*

Насідниця, *f.* Nachfolgerin, Er-
Насідність, -ости, *f.* Folgerich-
tigkeit, Consequenz, *f.*

Насідовач, *Фр.* насідувачель,
Бор. m. Nachahmer, *m.*

Насідоук, -ду, *m.* Folge, Wirkung;
Consequenz, *f.* Top. К.; 2) Andenken
nach jmdm, *n.*

Насідственний, *a.* ОЕ. erblich.

Насідственність, -ости, *f.*
Thronfolge, *f.* [В. Erbfolge, *f.* Term.

Насідство, *n.* Folge, Nachfolge,

Насідуване, *m.* Nachahmung, *f.*
Пар.; 2) das Erben. [(zum Ersatz), dienen.

Насідувати, *v. m.* über die Frist
Насіжати ся, viel, genug dienen.

Насіхати ся, viel hören, sich satt
hören.

Насіховач, *m.* Пар. Horcher, *m.*

Насіхувати, *v. m.* hochen, lau-
schen. [brennen.

Насіляти, *v. a.* ansengen, an-
Насірати, *v. m.* beretzen. [гов.

Насірувати, *v. a.* auf-, beschmie-
Насірдити, *v. m.* vollstänkern,
чимось.

Насімівати ся, насіміхати
ся, насіміхнути ся, насіміхобувати
ся а когось jmdn verlauchen, höhnen, ver-
spotten, Scherz, Spass-, Spott womit trei-
ben, sich worüber lustig machen.

Насіміяти ся, *M.* II. 121. См.
sich erkühnen, wagen

Насіміх, *m.* насіміхане, насімі-
хане, *m.* Spott, Hohn, *m.* Gelächter, *m.*

Насіміхати, *v. a.* zum Lachen jmdn
bringen, lustig machen, ergötzen, er-
freuen, №. 117. [nie, *f.* М.

Насімішка, *f.* а. Насіміх; 2) Іро-

Насімікувати, *в.* Насімі-
шувати, *Фр.* а. spöttisch, höhrend, mit
Hohn.

Насімікуватість, *в.* Насімі-
шуватість, -ости, *f.* Spott, *m.* Spottacht,
Spötterei, *f.* [Skeptiker, Satyriker, *m.* Б.

Насімішник, *m.* Spötter, Lacher, *в.*;

Насіміяти ся, viel lachen; 2) а ко-
гось, на щось III. II. 3. а. Насіміяти ся.

Насімоктати ся, sich satt saugen;
*sich besaufen. [berichen, betheeren.

Насімоляти, насімолювати, *v. a.*

Насімотіти ся, sich satt sehen.

Насірдити, а. Насірдити.

Насірова, *f.* Grundaufgang am Web-
stuhl, *m.* [träumen.

Насіродити ся, viel Sonderbares

Насірувати, *v. a.* das Garn am Web-
stuhl aufziehen; weifen, aufwickeln,
spinnen.

Насірати, *v. a.* einsalzen, einpökeln.

Насірати, *a. m.* salzig werden.

Насіруване, насірене, *m.* das
Einsalzen, Einpökeln.

Насіхнути, насіхати, *v. m.* an-
trocknen; *adj.* насіхлий angetrocknet.

Наспа, *f.* Sandbank; Schuttablagerung, *f.*

Наспа́дки, *pl. См.* а. Спадщина.

Наспа́к, *adv. Luts.* 121 а. Навспік.

Наспа́ти ся, *sich* satt schlafen.

На-спі́в, *Ф.* на-спіа, *adv.* mit zusammen, in Gemeinschaft, zu gleichen Theilen.

Наспіва́ти ся, *sich* satt singen.

Наспі́льний, *с. в.* Спільний.

Наспі́ти, *в. н.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen. [мен (viel Holz &).

Насплавля́ти, *в. с. ГИЛ.* aufschwemmen.

Насповіва́ти, *в. с.* zuwehen.

Наспо́ри́ти, (-ра́ти), *в. а.* erwerben, Vorrath schaffen; zulangen, liefern, in Fülle geben, darreichen, *B.*

На-спра́вді, *adv. См.* wirklich.

На-спро́даж, *adv.* zum Verkauf.

Насра́ти, *в. а.* scheissen.

Насьри́т.-іту, *м.* Werkstück worauf glühendes Eisen durchschnitten wird.

Насса́ти ся, *sich* voll saugen.

Наста́, *f.* Merkmal, *н.*

Наста́в, *м. Ф.* (хол. 12) Obrigkeit, *f.* Amt, *н.?* 2) наста́в, Unterweisung, Anleitung, *f.* [stellung (на чиясь житє &), *f.*

Наста́ване, *н. а.* Наста́не; 2) Nach-

настава́ти, *в. н.* entstehen, erstehen, aufkommen; ankommen, eintreten: наста́в місяць es kommt der Neumond; наста́ла дорожні́я die Theuerung trat ein; 2) — на ко́го jmdn drängen, anreiben, — на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen, jmdn zu verderben suchen; — на щось worauf bestehen, halten.

Наста́вительний, *а. К.* в. Наста́вний 2).

Наста́вити, наста́вляти, наста́влювати, *в. а.* щось ко́му etw. jmdm entgegenhalten, -strecken; auf etw. richten, ansetzen (горнець до огню́); stellen, zurrechtstellen, -legen (на́стку на м'яши); — чо́боти die Stiefel über die Leisten schlagen; — ко́го чим (па-ном & *P. I.* 59) jmdn als Herrn & aufstellen, wozu machen; voll stellen, besetzen; 2) anweisen, anleiten, anführen, belehren, *He.*; 3) — ся sich darbielen, sich richten, neigen; — на що́ auf etw. absehen, sehnlich wonach trachten.

Наста́вка, *f.* Aufsatz, Ansatz, *м.* angesetztes Stück, Schicht, *f. Др. ГИЛ.*

Наста́вний, *а.* vorstehend, vorge-

setzt, Ober-; 2) belehrend, lehrreich, *См.*

Наста́вник, *м.* der Vorgesetzte, Vorsteher, Aufseher, Leiter, Führer, Lehrer, *м.*

Наста́вництво, *н.* Aufseherschaft, *f.*

Наста́вниця, *ф. К.* Aufseherin, Leiterin, Lehrerin, Führerin, *f.*

Наста́вничий, *с.* zum наста́вник geh; 2) *К.* а. Наста́вний 2).

Наста́вничий, *в. н.* ко́му jmds Vorgesetzter, Aufseher sein, *Кл.* [len.

Наста́лити, наста́лювати, *в. а.* stäh-

Наста́люване, *н.* das Stählen; 2) der gestählte Theil der Axt, *М.*

Наста́не, *н.* das Werden, Aufkommen, Erscheinen, *н.* Genesis, *f.* — сьвіта Erschaffung der Welt, *f.*

Наста́нка, *ф. в.* На́дичка.

Наста́новіти, наста́новляти, *в. а.* voll stellen, setzen; 2) ко́го чим — aufstellen, ernennen.

Наста́рчити, & *в.* Наста́чити.

Наста́с, *м.* Anastasius.

Наста́ся, Ана́ста, Настка, Насту́-

ня (-уса), *f.* Anastasia.

Наста́ти, *в. н.* а. Настава́ти.

Наста́чити, (-а́ти), наста́чати, *в. а.* liefern (nach Bedarf), verschaffen, zukommen lassen; 2) *в. н.* ausreichen.

На-сте́ж, на-стежі́, *М.* на-стежі́нь, на-стежі́р, *adv.* sperrweit, angelweit, weit offen, weit-, breitaufgerissen.

Насте́ляти, настéлювати, *в. а.* belegen, bedecken, überdecken; bestreuen (солонь), ausbreiten.

На-стeпкý, *adv. Ч. III.* 187 auf dem offenen step, unter freiem Himmel.

Настигáти, настигну́ти, *в. н.* rechtzeitig, noch zur rechten Zeit ankommen, anlangen, thun; aufkommen; reif werden; 2) *в. а.* *в.* Наздогна́ти.

Настисáтор, *м.* Instigator, Aufreizer, Antreiber, *м.* [с. На-сте́ж.

На-стижі́р, на-сти́ж, *Кч.* 222, *adv.*

Насті́люване, *н.* Art glatte Leistenstickerei. [sticken.

Насті́лювати, *в. а.* glatt und voll

Насті́нути, (-а́ти), *в. н.* allmählig frieren, kalt werden (*Фр.*).

Насті́рйти ся ко́му, *н.* jmdm überdrüssig, langweilig, unerträglich, werden.

Насті́чи, *в. н.* а. Настигáти.

Насті́бати, *в. а.* а. Сті́бати.

Насті́лка, *ф. а.* Насто́йка.

Насті́льний, *а.* standhaft, beharrlich, energisch. [Stroh.

Насті́лка, *f.* Art Dachdecke mit На-сті́лько, *adv.* so viel, in dem Masse; на-сті́лечко, *dim.* nur so kleinwinzig.

Насті́льний, *м.* Tischdecke, *f.* Tisch-tuch, *н.*; 2) Hochzeitkuochen, *м. R.* 125.

I. Настка, *ф. а.* Наста́ся.

II. Настка, (га́стка), *f.* Stück Leder od. Holz zum Feststemmen, (-schlagen) des Leistens, *н.*

Насто́брчити, (-бу́рчити), настoвбу́рчити, *в. а.* steif, straff ansetzen, anstellen, aufrichten, sträuben, nach oben spreizen. [чити, *Лев.*

Настoвпу́жити ся, *в.* Настoрo-Насто́йка, насто́янка, *f.* Aufguss, Art gewürzter Brantwein, Gewürzliqueur.

Настoя́чий, *а.* Эз. Насті́льний.

Настoлóчити, *в. а.* *в.* Надопта́ти.

Настoрoжáти, (-а́ти), *в. а.* bereit aufstellen, zurichten, bereit halten; — но́ги die Füße zum raschen Lauf richten, spannen *P. I.* 16; 2) — ся scharf achthaben u. wachen, aufpassen *М. III.* 55.

Настoрoньский, *а.* *Ф.* а. Сто-рoньский.

Настoрoчити, (-oрчити), настoрoшити, *в. а.* vorstrecken, vorrecken, auspreizen; — у́ха die Ohren spitzen; — ся *He.* sich aufrichten, die Spitze kehren.

На-сто́рц, на-сто́рч, *adv.* aufgerichtet, mit der Spitze nach oben umgestürzt

Настóювати, *в. а.* — горівку aufgießen auf Gewürz, infundieren, wärzen, *vgl.* Настóйка; 2) *в.* Настóяти.

Настóя, *f.* Instanz, *f.* ток настóї Instanzenzug, *м. Терм.*

Настóяний, *а.* *К.* 92 aufgegossen; — і чо́боти geleistete Stiefeln, на одно́ праві́ло — über einen Leisten geschlagen, von einerlei Art.

Настóяти, *в. н.* на що́ worauf bestehen, dringen, *в.* Настава́ти 2); — ся viel stehen, sich müde stehen.

Настóящий, *а.* eigentlich, echt, *Пар.*

Настóящина, *ф. К.* а. Теперішність.

Настра́мкати, *в. а.* viel hinein-stecken.

Настра́шити, *в. а.* erschrecken, jmdm

Schrecken einjagen; — ся erschrecken, sich entsetzen.

Настро́мок, настро́мок, *ГИЛ.* -мка, настри́м, *м.* — сіна Fuder Heu, *н.* kleine Fahre nur leicht aufgeladen.

Настро́ничити, *в. а.* *He.* а. Настро́чити 1). [gewisse Menge scheren.

Настри́гати, настри́чи, *в. а.* eine Настрикну́ти, *в. а.* aufspriessen, aufsetzen, *He.* [Stimmung, *f.*

Настри́й, -о́ю, *м.* настро́яне, *н.*

На-стри́мго́лов, *adv.* а. Стри́мго́лов.

Настри́лити, *в. а.* *ко́го на щось bereden; настри́ляти viel zusammenschossen.

Настри́льний, *м.* *См.* Geschoss, *н.* Nagel, *м.* Spitze des Geschosses, *f.*

Настри́ти, *в. а.* (*B.*) а. Нарáти.

Настро́їти, настро́ювати, *в. а.* in Menge bauen; 2) stimmen (*с.* Instrument); 3) jmdn anhetzen, abrichten, vorbereiten. [в'яло] *B.*

Настро́мні, *pl.* Stiefelholz, *н.* (пра-

Настро́міяти, настро́млювати, *в. а.* aufstecken, auf-, ansetzen.

Настро́чити, *в. а.* на ко́го gegen jmdn richten, anhetzen, aufwiegen; 2) *в.* Нарáти; 3) Zeilen setzen (vom Schreiben); 4) — ся *R.* 106 sich bereit machen zum Haschen, Springen & а. На-ва́жити ся, настoрoчити. [hobeln.

Настру́гати, *в. а.* viel zuschneiden, Настудáти, *в. с.* kalt machen, abkühlen, erkälten.

Насту́п, *м.* Aufeinanderfolge, Reihenfolge, Ordnung, *f. B.*; 2) das Anrücken Angriff, *м.* *ГИЛ.* наступом, *adv.* angriffsweise. *Пар.*

Насту́пати, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Насту́пний, *а.* offensiv, Angriffsfähig, *Пар.*

Насту́пник, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Насту́пний, *а.* offensiv, Angriffsfähig, *Пар.*

Насту́пник, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Насту́пний, *а.* offensiv, Angriffsfähig, *Пар.*

Насту́пник, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Насту́пник, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Насту́пник, наступіти, наступу́вати, *в. н.* auf etw. mit Füßen treten; 2) на ко́го auf, gegen jmdn anrücken, losgehen, auf jmdn dringen; anbrechen; — на чиясь честь jmds Ehre anrühren, на чиясь житє dem Leben jmds nachstellen; 3) по кім, по чім nachfolgen, folgen, erfolgen. [Пар.

Наступниця, *f.* Nachfolgerin, *f.*
 Наступність, -ости, *f.* А. Д. Folge,
 Consequenz, *f.*
 Наступство, *n.* Reihenfolge, Succession,
 Nachfolge, *f.* Пер. [paeculum majus].
 Настурция, *f.* арапische Krause, (Тро-
 Настучати, наступати ся, viel
 poltern, rochen.
 Настя, *f.* а. Настаса.
 Настяг, *m.* das Schnüren; соплети
 на — Schnürdraht, *m.* [Sammeln.
 Настягана, *m.* das Zusammenziehen,
 Настягати, *v. a.* zusammenziehen,
 -schleppen, sammeln; 2) schnüren.
 Насукати, насукувати, *v. a.* с. Су-
 кати, fertig wirnen.
 Насуляти, *v. a.* а. Наобицати.
 Насунути, насувати, *v. a.* schie-
 бен, stossen; — каменю на очи ден
 Hut auf die Augen drücken; — сь в
 Menge sich anschütten, rutschen; he-
 rausziehen, -brechen; *наше kommen, ein-
 fallen: насувася сь гадка etc.
 Насупати, насупляти, *v. a.* чолó,
 брóни und — сь die Stirn runzeln, die
 Braunen niederschlagen, sauer, finster,
 mürrisch aussehen; schmallen; sich trü-
 ben, sich wölken (vom Wetter, Himmel).
 На-супроти (в), *praep.* mit dem
 Gemü. gegen, а. Прóти(в); gegenüber;
 — чо́го говорати в Анбetracht worauf
 sprechen, dem gegenüber —. [вляти сь
 Насупротивляти сь, а. Супроти-
 На-супо, *adv.* trocken; *ohne was
 zu trinken.
 Насушати, насушувати, *v. a.* viel
 trocken; * — соби́ голову а. Сушати.
 Насущний, *a.* zum Dasein, zum
 Leben nothwendig, gehörig; alltäglich, 3s.
 Насущник, (-сущн-), *m.* Alltags-
 speise, alltägliche Nahrung; Stück Brot;
 *das Fortkommen, *cm.*
 Насушати сь, а. Сушати сь.
 На-так-дóво, *adv.* auf solange.
 Натакжати, *v. a.* У. а. Натокмјати.
 Наталь, *m.* Anatol.
 Наталья, Наталья, *f.* Natalis.
 Натанкрити, *v. Kc.* (82) V. 354
 а. Наброги.
 Натасувати, *v. a.* einstopfen, -legen.
 Натачка, *f.* Зок. а. Натякт. [gehen.
 Натяти, *v. n.* viel schmelzen, zer-
 штоврати, *v. a.* viel schaffen, zu-

bereiten, verursachen.
 Нате, а. На II. Зок. *gr.* 128.
 Натевкати сь, натемлягати сь,
 а. Нажерти сь.
 На-теперь *adv.* für jetzt, vorderhand.
 Натеремкóти, а. Теремкóти.
 Натерпјати сь, viel leiden, aus-
 stehen, erdulden. [намнати.
 Натерпјити, *v. a.* § а. Натерти,
 Натерти, натерати, (-ирати),
v. a. einreiben, zerreiben.
 Натесати, натсувати, *v. a.* viel
 zubauen, zuschneiden.
 Натечя, *v. n.* а. Натікати.
 Нати, *v. a.* а. Знати *Os.* 91; 2) а. На II.
 Натікан, *m.* Кух. *Os.* (61) XI. 27. ?
 Натікати, *v. a.* а. Наткнѣти.
 Натікт, *m.* *gew. pl.* Гол. Wink, *m.*
 Hinweisung, Spur, *f.* Anzeichen, *n.*
 Натіна, *f.* натіна, *n. coll.* Blätter
 einer Staude, des Gemüses; 2) Zauber-
 kraut, *n.*; 3) а. Лободá.
 Натіяти, *v. a.* а. Натјати.
 Натіяна, *f.* vorjährige Wolle im
 Frühjahr geschoren.
 Натјрач, *m.* Reiber, *m.*
 Натјрати, натјрувати, (-терх-),
v. a. aufladen, laden, besacken.
 Натјс, натјс, *m.* Druck, Drang, An-
 prall; Nachdruck, *m.*
 Натјскати, натјснѣти, *v. a.* auf-
 drücken, hineindrücken, einpressen; на
 когó auf jmdn dringen, jmdn urgieren.
 Натјсливий, *a.* gewaltsam, gewalt-
 thätig.
 Натјхати, *v. a.* *cm.* den Gedanken
 eingeben, einhauchen, а. Натхнѣти.
 Натјчка, *f.* а. Натјчка, натјшка.
 Натјкати, *v. n.* hineinfließen, -re-
 gen.
 На-тілько, а. На-стілько [schatten.
 Натівати, *v. a.* schattieren; be-
 Натінка, *f.* Schattierung, *f.*
 Натінок, -нка, *m.* Schattenriss, *m.*
 Натіс, -су, (-су), *m.* Einschnitt,
 Anschnitt, *m.*
 Натісувати, а. Натесати.
 Натјчка, *f.* Riemen in die oстрóки
 eingezogen, *m.* [genugsam ergózten.
 Натішити сь, sich satt freuen, sich
 Наткати, *v. a.* fettig weben.
 Наткнѣти, *v. a.* ein-
 stecken; auf-
 spriessen (*praeter.* натóк); 2) *v. n.* und

— сь на когó, на що auf jmdn, worauf
 stossen, über jmdn stürzen; *anapielen,
 hindeuten, erwähnen.
 Натовк, *m.* Quetschwunde, *f.*
 Натовп, *m.* Gedränge, *n.* Schwarm,
m. dichtes Drängen; — слів Wort-
 schwall, *m.* Пер. [gen.
 Натовпјати сь, sich zusammendrän-
 говати, *v. a.* *Фр.* mit Fett be-
 schmierem.
 Натовчя, натовкати, *v. a.* klein
 stossen, zerstoßen; viel stampfen; zer-
 schlagen, zerbrechen; *кому́ щось вгó-
 лову einbleuen, einprägen.
 Натóка, *f. coll.* Nüsse von den Mäu-
 sen & für den Winter zusammengetragen.
 Натокмјати, *v. a.* а. Намістјати;
 * — соби́ свјта а. Доробјати сь чо-
 го́сь; 2) begreifen, verstehen.
 Натолóче, *m.* zertretener wüster Platz.
 Натолочјати, *v. a.* viel zertreten,
 zerstampfen; viel feststampfen.
 Натомјати, *v. a.* ermüden; — сь
 genug müde werden.
 Натомість, *adv.* *He.* statt, anstatt.
 Натомістник, *m.* *OH.* а. Намістник.
 Натопјати, натоплювати, *v. a.* eine
 gewisse Menge schmelzen; 2) einhei-
 zen; 3) ersäufen. [Chrysomela populi)
 Натополяк, *m.* Rappelnblattkäfer, *m.*
 Натопувати, натопкувати *H.* 141.
v. a. vollstopfen, -stampfen, pflöpfen;
 *натопуваний, а. untersetzt, gedrungen.
 Наторчити, *v. a.* а. Торчити.
 На-тот дѣх, *adv.* а. На-дѣх, *Os.* 116.
 На то теж, *adv.* und dazu noch, über-
 dies *III.* I. 226; eben, just, gerade *II.* 237.
 Наточјати, наточувати, *v. a.* an-
 karpen; genug karpen; 2) viel drehseln;
 schleifen, wetzen.
 Натóшник, *m.* Pfefferminze, *f.* (Men-
 tha piperita). [wand, *Gr.* 24. *vgl.* Натри.
 Натрá, *f.* das befranzete Ende der Lein-
 Натрáва, *f.* Giftbissen, *m.* [wehr, *f.* *III.*
 Натрáвка, *f.* Pfanne am Schiessge-
 Натрáфити, (-áфити), *v. a.* antreffen,
 auf etw. stossen.
 Натрјати, *m.* Natrium, *n.* [anschütteln.
 Натрјати, *v. a.* recht viel klopfen,
 Натрјекати сь, §. sich satt an-
 fressen.
 Натројти, *v. a.* viel vergiften.
 Натруд, *m.* Eiter, *n.* Geschwulst, *f.*
 Малоруко-лімечний Словар.

Натрудјати, *v. a.* *cm.* ermüden;
 — сь sich viel Mühe geben: коло чо-
 гó, над чим.
 Натрудовати, *v. n.* aufgetrie-
 ben, aufgedunsen werden; 2) rändig
 werden (*B.*). [Sargtnoh, *n.* Sargdecke, *f.*
 Натружник, (-финик, -фвник), *m.*
 Натрусјати, натрушувати, а. На-
 трјати. [Wischer, *m.*
 Натруска, *f.* *Kc.* 182 Rüge, *f.* Tadel,
 Натрута, *f.* Zwang, Stoss, Schub,
m.: а натрути, не во соби́ воли.
 Натрутство, *n.* T. Zudringlichkeit,
 Impertinenz, *f.* [aufdrängen.
 Натручувати сь кому́ ждмн sich
 Натрудити (натруб-), *v. a.* ко-
 му́сь щось бóсен Rath geben; hetzen.
 Натря, *f.* Partie Gespiestes auf dem
 Webstuhle, *f.*
 Натрясти, натрасати, *v. a.* schüt-
 teln, ab-, herunterschütteln; rütteln;
 2) auf-, bestreuen.
 Натрга, *f.* *Pl.* б. 38 Anstrengung,
 Spannung, Ueberspannung; Mühewal-
 tung, *f.* *Фр.*
 Натругом, на-тузі, *adv.* gespannt,
 in Spannung, gefasst: бóти, тріпати
 сь на-тузі.
 Натужити сь, (натужјати сь *H.*
 269) sich anstrengen, *Фр.*; *v. a.* натужу-
 вати, anstrengen, *Фр.*; 2) — сь а. Тужјати.
 Натужний, *a.* angestrengt.
 Натуманити, *v. a.* у когó щось
 erschwindeln. [nesart, *f.* Gemüth, *n.*
 Натура, *f.* Natur, *f.* Naturell, *n.* Sin-
 Натуральний, *a.* -áльність, *f.* &
 а. Прірóдний.
 Натурити сь, стóрриг, launig werden.
 Натуркати, *v. n.* plappern, klappern.
 Натурщик, *m.* натурщица, *f.* der
 (die) als Modell zum Abzeichnen dient, *K.*
 Натха, *f.* das vom bösen Thiere, vom
 Zauberer Angehauchte (ein Getränk &);
 2) Asthma, *n.* Athembeschwerde, *f.*
 Натхнене, *n.* *K.* Eingebung, Begei-
 sterung, *f.* [geben *III.* II. 237.
 Натхнѣти, *v. a.* einhauchen, ein-
 нóхтце, — сёрце, на тощá, *adv.*
 нóхтери, ohne gegessen od. getrunken
 zu haben, eig. auf leeren Magen, *Os.* 116.
 Натю! *inf.* komm her! Lookruf des
 Hundes. [кати.
 Натюкнѣти, *v. a.* *Kc.* 127 а. Нат-

Натягáвка, (-гáнка, -гáчка), *f.* Gummi elasticum.

Натягáти, натягнути, *v. a.* anziehen, spannen, aufziehen (струну), straff spannen; — рýку, нóгу einrenken; 2) *кóгó за що jmdm etw. anhaben, jmdn rügen, sur Rede stellen; 3) — ся sich recken; *sieh ziehen, spróde thun.

Натягáч, *m.* Reok-, Sperrholz der Schuster, *m.*; 2) Beim. des Wolfes; 3) Paris quadrifolia; 4) Silene pectiflora; 5) —, нáтж Ranunculus lingua.

Нáтк, *m. gen. pl.* наткá Ч. II. 561. Н. 110 а. Нáткнт.

Наткáти, наткáнути, *v. n.* на що, про що auf etw. anspielen, worüber leise Anspielung, Erwáhnung machen, über etw. ein Wort fallen lassen.

Нáтáти, *v. a.* ал-, ein-, umhauen; 2) in Menge schneiden, fällen.

Наувíрнн, *v. a.* langweilig werden, zuwider sein, *v.* навíрнн (ся).

На-удáчу, *adv. Gr.* aufs Gerathewohl.

Наудáти, *v. a.* Wgr. 149 angeln.

На-ýзбáч, *adv. K.* von der Seite, an der Grenze.

На-увкрáй, *adv. K.* am Rande.

Наўка, (*d.* нау́чка), *f.* Lehre, *f.* Unterricht, *m.* Wissenschaft, *f.* в науку zur Warnung.

Науко́вий, *a.* wissenschaftlich.

Науко́вість, -ости, *f.* Wissenschaftlichkeit, *f.* ВВ.

Нау́м, *m.* Nahum.

На-умíр, *adv. M.* II. 135 zu Tode, vernichtend; 2) а. На-вмíр.

Наумовáти, *v. a.* Φ. bereden.

На-успáд, *adv. K.*? а. На-вмíр.

Наўска́ти, *v. a.* §. а. Наустáти.

Наўст, *m. K.* наўщенє, *n.* Py. Anreizung, Anstiftung, Aufhetzung, *f.*

Наустáтель, *m.* Anstifter, Antreiber, Aufhetzer, *m.* [ben, anstiften, aufhetzen.

Наустáти, наущáти, *v. a.* antreiben.

Наўтка, *f.* Leistenleder beim Schuh, *m.*

Научáти, научáти, *v. a.* lehren, belehren, unterrichten; тóв менє вже научáло ich bin schon gewitzigt; 2) — ся erlernen, gelernt haben.

Нау́чний, *a.* ОИ. а. Науко́вий.

Нау́шник, *m.* наўшница, *f.* Ко. 126 Ohrenbläser, *m.* -in, *f.*

Нафарбу́вати, *v. a.* färben.

Нáфта, *f.* Naphtha, *m.*, *adj.* нафтанýй, нафто́вий. [Erdwachs).

Нафти́вка, *f.* Naphthakörze, *f.* (aus Нафáтáр, *m.* Naphthahändler, -exploiteur, *m.*

Нахáбá, *f. K.* нахáбство, *m. T. s.* Напáсть.

Нахáпати, *v. a.* viel erhaschen, -schnappen, rauben, stehlen. [sauber.

Нахарапýтний, *a.* sobmutzig, un-

Нахáркати, *v. a.* bespuoken.

Нахвáбрити, *vuc. K. C.* (83) VII. 501 schwärzen, wischen.

Нáхвалка, *f. v.* Пóхвалка, Drohung mit Prahlerei, Grossthuerei, *f. B.*

Нахвалáти ся, prahlen, grossthun, P. I. 202; laut u. entschieden ansagen M. II. 116, androhen; 2) sich berathen P. I. 29.

Нахвáтáти, *v. a. v.* Нахáпати; нахáпати; нахвáтáти ся M. II. 151 in die Hände, unter die H. kommen. [tel, *m.*

Нáхвостень, -тня, *m. K.* Damensaat-

Нáхил, *m.* нахýльнóсть, -ости, *f.* Hinneigung, Neigung, Tendenz, Richtung, *f.* Zug, *m.* Нс. Gan.

Нахýльнн, нахýльнн, *v. a.* hinneigen, beugen; — ся sich hinneigen.

Нáхилки, (-илці), в нахýлку, *Лесв.* *adv.* sich hin überbeugend, аüberbeugend.

Нахýльний, *a.* geneigt.

Нахýльцє, *adv.* а. нахýлки; 2) aus Gewohnheit, aus Neigung Oc. (61) XII. 102.

Нахýтáти, *v.* Хитáти.

Нáхýд, -оду, *m.* Einwanderung, *f.* Einfall, *m.* Св.; 2) Fund, *m.* Зв. 3) —, нахýдок -дку, *m. z. B.* — а чобíт das Tragen, Benutzung auf eine gewisse Zeit.

Нáхýдка, *f.* das Betreten, Begegnung, *f. M.*; 2) Fund, *m.* Erfindung, *f.* Бор; як — wie gefunden; 3) а. Нáхýд(ок) 3).

Нахлєптáти ся, нахлєстáти ся, sich satt schlürfen.

Нахлýпати ся, einschlucken, einziehen: — вíтру; 2) а. Хлýпати.

Нáхлýпка, *f.* Ventil, *n.*

Нахлýбник, *m.* Kostgänger, *m.*; *adj.* нахлýбницький (звýчай M. + B. 122).

Нахлýбница, *f.* Kostgängerin, *f.* горівка — невбáл Oc. (61) XII. 101, Genossin, *f.*

Нахмáлювáти, *v. a. v.* Нагáтáти.

Нахмáрнн, *v. a. K. C.* 238 Wolken sammeln, W. aufziehen; — чим W. bilden.

Нахмýрнн, *v. a.* чолó und — ся

die Stirne runzeln, ein finsteres Gesicht machen, sich umwólken. [düster.

Нахмýрнн, *a. Ko.* 430 umwólkt,

Наховáти, *v. a.* recht viel aufbewahren, verwahren, verbergen.

Наховстáти, *v. a.* конá dem Pferde das Gebiss anlegen, es zäumen; 2) наховстáти, *v. a.* derb schlagen.

Наховсте, *n.* das Gebiss im Zügel.

Находáти, *v. n. v.* Нáйти u. — ся; herankommen Ks. 381; — ся sich müde gehen, viel gehen, коло корó viel jmdn pflegen, sich um jmdn viel Mühe gehen.

Находи́ще, *n.* Пол. Fundort, *m.*

Нáходка, *f. H.* 115. 117 а. Нáхýдка 2).

Нахóжнн, *a.* aus der Fremde herankommend, auswärtig; zu Besuch kommend, *M.*

Нахóпити, нахóплáти, *v. a.* hastig auf sich etw. nehmen, rasen; 2) — ся на корó C. I. 54 auf jmdn herfallen, dringen, stossen; b) а. Вáхопити ся; день нахóплá ся M. I. 100 der Tag brioht an.

Нахóрóшити ся, *B.* (Пр. VI. 587) zornig, leidenschaftlich werden.

Нахóрувáти ся, viel kränkeln, lange krank sein. [sam, dreist, plötzlich.

Нáхрáпом, *adv. Лесв.* heftig, gewalt-

Нахóрувáти ся, seine Fuhre beladen, sich befrachten, *Пс.*

Нáхух, *m. Пар.* нахýханє, *n.* Anhauch, *m.* das Anhauchen, Anhauchung, *f.*

Нахýхати, *v. a.* anhauchen, voll hauchen. [ritzen, *Пол.*

Нацáрапати, *v. a.* zerkratzen, а-

Нáциóнальнóсть, -ости, *f.* Nationalität, *f.*; *adj.* нациóнальннй, national; а. Нáродний &

Нáция, *f.* Nation, *f.* [sehen, voll zapfen.

Нацýдáти, нацýжувати, *v. a.* viel

Нацýлáти, нацýлáти, *v. a.* стрéлу на що Фр. das Geschoss worauf richten, mit dem G. zielen; — ся на корó auf jmdn zielen, abzielen, anlegen, aufs Korn nehmen; zu treffen suchen, Нс. P. I. 142, а. Навáжити ся на щось. [küssen.

Нацýлу́ати ся, sich recht satt

Нацýкувáти, *v. a.* §. а. Наустáти.

Нацýпити, *v. a.* §. а. Натягнути ВГ. 138.

Нач? — нáщо, во́з? Oc. 214.

Нáчáл, *m. M.* начáло, *K.* начáльство, *n.* Obrigkeit, Behörde, Oberherr-

schaft, Regierung; *coll.* die Oberen, Vorgesetzten, Beamten, *pl.*

Нáчáльннй, *a.* — вожд Oberbefehlshaber, *m.* Мос. начáльннцький, *K.*

Фр. начáльннй, *a.* oberbehördlich, Magistrats-, eines Oberhauptes, а. Anführers (dem geziemend), Vorsteher-.

Нáчáльннк, *m.* der Vorgesetzte, Obere, Vorsteher, Vorstand; Befehlshaber, Anführer, *m.*

Нáчáльннця, *f.* Vorsteherin; 2) Urhe-

Нáчáльствóвати, *v. n.* die Oberherrschafft führen, den Oberbefehl haben.

На-чáс, на-часóчок, *adv.* auf kurze Zeit.

Нáчáте, *n.* Зв. Anfang, *m.*

Нáчáти, *v. a.* а. Начинáти; *psc.* начáти angefangen.

Нáчáток, -тку, *m.* Anfang, *m.*; 2) das Vorhaben, Unternehmen, *III.*

Нáчáхóлнн, *v. a. v.* Нарубáти (хворóстý) В. [Lyoilborae]

Нáчáшнн, *pl.* Kelchblütige, *pl.* (Са-

Нáчванáти ся, übermäßig sich selbst loben, prahlen. [Ненáче, *Oz.* 210.

Нáчє, *coll.* gleichsam, gleichwie, wie, а.

Нáчєкý, *adv.* auf der Wacht Зв.

Нáчєпáти, начєплáти, *v. a.* ansetzen, -heften, -haken; aufstecken; 2) — ся *на корóсь jmdn mit scharfen Worten mitnehmen. [bláhen; *zornig werden.

Нáчєрýрнн, *v. a.* sich drollig auf-

Нáчєрýрнн, *v. a. v.* Черýрнн. [(B.)

Нáчєрємшáти, *v. n.* in Fülle geben

Нáчєрєннк, *m.* Säulenglöckchen, *m.* (Epistylis).

Нáчєрк, *Нс.* начєрт, *m.* Zeichnung, *f.* das Zeichnen; Abriss, Grundriss, Entwurf, *m.* Construction, Aufnahme einer Zeichnung, *f.*

Нáчєркáти, C. I. 163. начєрáти, (-тáти), *v. a.* ver-, aufzeichnen, den Grundriss, den Entwurf machen; darstellen, reissen, entwerfen Др с. 94. construieren.

Нáчєрпáти, начєрпáти, (-чєрý, чєрєш), *v. a.* voll schöpfen, anfüllen.

Нáчєрпáти, (-чєрý, -чєрєш), *v. a.* die Rinde abschálen, entrinden.

Нáчєсáти, начєсувати, *v. a.* aufkúmmen; 2) heoheln. [(сн) 3).

Нáчєдáти ся, (Фр.) а. Нáщэдáти

Нáчнєсáти, начнєхáти, *v.* Нáшýкати (В.).

Начина́тель, м. *U.* Urheber, Initiator, м. [inchoativ.
 Начина́тельный, а. *Гдл. ср.* 132
 Начини́ти, в. а. anfangen, beginnen.
 Нача́ние, м. Gefäss, Geschirr, м.; 2)
 сод. Werkzeuge, Instrumente, das Ge-
 räth eines Handwerkers, Webers &
 Начини́ти, начини́ти, в. а. в. Наро-
 бати *Кч.* 199; 2) корб дурнем zum
 Narren machen, forren; 3) anfüllen,
 füllen (mit dem Füllsel); 4) mit dem Bast-
 siebe viel Getreide dh Kreiseln reinigen.
 Нача́ника, *f.* Füllsel, Füllsen, м.; 2)
 gefettete Maispolenta.
 Начипа́ти, (-чип-), в. Начепи́ти.
 Начисла́ти, начисля́ти, в. а. auf-
 zählen, rechnen.
 Начисни́ти ся, в. Набиди́ти ся.
 Начи́таність, -ости, *f.* Belesen-
 heit, *f. Пер.*
 Начита́ти, в. а. aus-herauslesen, *III.*
I. 59; — ся viel lesen; начитаний, а.
 belesen.
 Нача́вка, *f.* в. Натичка. [лок.
 Нача́лок, -ка, *м. Пар.* в. Причб-
 Нача́лок, м. Stürnblatt, н. Stürnrie-
 мен, *м. Пер.*
 Начорни́ти, в. а. schwärzen.
 На-чобрга! zum Teufel! — до чобрга.
 Нача́оси, *pl.* Scheitelhaare, *pl.*
 I. Начувати, в. н. в. Ночувати.
 II. Начувати, в. а. und — ся hor-
 chen, lauschen, wachen, Acht haben.
 На-чудо, *adv.* начудний, а. *У.* V.
 775 zum Erstaunen, wunderbar.
 Начу́дувати ся, sehr staunen, viel
 bewundern: над чим, sich wundern.
 Начха́ти, в. а. sprucken *III.* II. 261.
 Наш, наша, наше, *pron.* unser, der
 (die, das) unserige; 2) *N.* des Buchst. Н.
 Нашатір, *м. гр.* Salmiak, *м.*
 На-швидкѣ, *adv.* in der Eil, un-
 verkülich, *III.* II. 221. [ches Zureden.
 Нашепт, *м.* das Zufüstern, heimli-
 Нашепта́ти, нашептувати, в. а.
 zu-einfüstern, zulispeln, eingeben *III.*
 I. 57 (vom Monde als Gedankenfreunde);
 besprechen, dh Worte bezaubern.
 Нашиба́ти, нашибнути, в. а. корб
 jmdn befallen. [Fallaucht, Epilepsie, *f.*
 Нашибка, *f.* hinfallende Krankheit,
 Нашибовати, *в. а.* launig, mit Schrul-
 len, *Фр.* rappelköpfig.

Нашиванка, *f.* Art Muster der Lei-
 nenstickerei. [annähen; viel nähen.
 Нашивати, наши́ти, в. а. auf,
 Нашивка, *f.* angenähertes Stoff Lein-
 wand (an der Schulter des Hemdes).
 Наши́йний, в. Hals-.
 Наши́йник, наши́льник, (-ше́й-,
 -шель-), *м.* Halskette, Deichselkette, *f.*
 Deichselriemen, м.; 2) * der auf dem
 Nacken sitzt, Zwingherr, Aufseher, *м.*
 Наши́йок, -йка, *м.* Halsbinde, *f. Пар.*
 Наши́на, *f.* das Heimische, unser
 Heimaliches, *МIII.*; Inland, *н. adj.* на-
 шийнський, в. Наський.
 Нашкбдвти, в. н. кому́ jmdm Scha-
 den bringen; Sch. anrichten, Unfug treiben.
 Нашле́ць, -бця, *м.* Ankömmling,
м. Пар. [Ohren spitzen *III.* I. 49.
 Нашорбшати, в. а. — уха die
 Нашпи́ляти, нашпи́лювати, в. а.
 (auf eine Stecknadel) aufstecken, spriessen.
 Нашпи́гувати, в. а. mit scharfen
 Spitzen, Nadeln & besetzen, spicken, spie-
 sen, stechen, *Кч.* 241 vollspicken.
 Наштукотворити, в. н. *Пр.* V.
 411 böse Streiche spielen.
 Наштукувати, в. а. anstückeln.
 Нашукати ся корб (чорб) viel,
 recht lange suchen. [2] viel brausen.
 Нашуміти, в. н. viel schäumen;
 Нашурубу́рити, в. н. viel Unfug
 treiben, böse Streiche spielen.
 На́щада, *Зар.* (*pl.*) на́щадо́к, -дку,
м. на́щада, *f.* Anfang, Uspargung, *м.*
 Abstammung, *f.*; 2) das Erübrigte, Er-
 sparnias, *f.* Ueberrest, Vorrath, *м.* Hab'
 und Gut, *К.* до на́щаду, до на́щади,
 von Grund aus, gänzlich; в-на́щада
 світа von Uranfang der Welt.
 На́щада́ти, в. а. хлопця жінці
 einen Knaben dem Weibe erzeugen; 2)
 viel sparen, ersparen, zusammenlegen;
 3) — ся seinen Anfang nehmen, auf-
 kommen; zur Welt kommen wollen; на
 світі — aufkeimen (*Фр.*).
 На́щадний, а. von der Nachkom-
 menschaft, erblich, *Лис.*
 Нащэ́ка, нащэ́ка, *f.* Werkstück
 beim Jochscheitel, в. Протя́ка; Riegel
 beim четвернь, *м.*
 Нащепи́ти, (-щип-), нащеплювати,
 в. а. деревяну mit einem Edelreis be-
 pfpropfen, veredeln; дегяну, (дегяні

визну) ein-impfen.
 Нащипа́ти, в. а. ab-pflücken; 2)
 kneipen; 3) spalten (щипкі).
 На́щит, до на́щиту, *Т.* в. На́щад.
 На-щб, wozu; 2) на що — —, да
 і те (то), на що вже, нащо — —
 оджеж і wie sehr (— so) auch, wie wohl
 auch, wie wohl — (es) doch, dennoch
 — *Гр.* Бор.; ohnegleichen.
 Нащурити, в. а. уши в. Напо-
 рбшати; — ся на щось einer Sache
 aufbauern.
 Нахбдвти, в. а. § в. Наустати.
 Нахбрити ся, zornig, aufgebracht,
 böse werden, schmollen.
 На-хви, *adv.* *Ф.* in Wirklichkeit.
 Нахлбвти, в. а. aufschmieren,
 Unrath anhäufen. [купати, *Зар.*
 Нахмліти, в. а. *Мак.* I. 20 в. На-
 Нахрювати, в. а. на скрипці „ко-
 зака“ rassende Töne aufsuchen u. com-
 ponieren *Ос.* (61) XII. 101. *vgl.* в. Нарати.
 Не, *Partikel.* der Negation: nicht;
 in Zusammensetzungen: un-; ohne, miss-
 los; *Мі.* II. 353—358; IV. 170—195;
Ос. 208—216; den Begriff verstärkend
Мі. II. 354. *Wgr.* IX.; 2) — нема́ ist
 nicht da *Фр.*
 Не-абня́к, *adv.* *Мор.* nicht schlecht-
 wege, nicht gemein. [*adv.* в. Неабавки.
 Неба́во́к, неба́вці, *Фр.* неба́вом, *Мж.*
 Небага́то, (-ба́цо), (*д.* небага́тчко,
adv. nicht viel. [ohig, wortkarg.
 Небалакля́вий, а. nicht gesprä-
 чебачний, & в. Небачний &
 Не-бе-а́уб, *adv.* nicht umsonst.
 Не-ббв-май, непоббвмай, *adv.* leider!
 Небезпэ́ча, *f.* *Св.* небезпэ́чэньство,
н. ГIII. Gefahr, *f.*
 Небезпэ́чний, а. gefährlich.
 Небезпэ́чність, -ости, *f.* Gefähr-
 lichkeit, *f.* [ungegründet.
 Небезпідста́вний, а. *ВБ.* nicht
 Небезсла́вий, а. nicht ganz schwach.
 Не-бе-з-то́го, *adv.* — що wohl auch,
 es ist wohl anzunehmen, dass —.
 Небеса́, *pl.* в. Небо. [а. himmelblau.
 Небесносія́ний, *В.* небэ́ський (*В.*).
 Небэ́сний, а. Himmel, himmlisch.
 Небля́ско, н. *N.* в. Berges.
 Небля́ця, (-бэ́л-), *f.* Unding, *н.*
 Fabel, Mär, Anekdote, *f.*
 Небля́чити, в. н. fabeln, faseln,

albernes, eitles Zeug sprechen.
 Небля́чний, а. (*adv.* небля́чно
ТР. 5) märchenhaft, fabelhaft, mythisch.
 Небнть, *f.* Unannehmlichkeit, *f.*
 Не́би, *conj.* в. Ніби. [бір *II.*
 Не́біж, -ожа, *м.* Neffe, *м.*; 2) в. Не-
 Не́біж, (*д.* небіжечка), небіжчина,
 (-бжчнця *М.*) die Verstorbene, Gottselige.
 Не́біжчик, (*д.* небіжчичок), *м.* der
 Verstorbene, der Selige *Мі.* II. 356.
 Не́біж, -ожа, *м.* der Furchtlose *ЧЛ.* 270.
 Не́біжсь, не́біжсь, *II.* *adv.* ist nicht
 zu befürchten, wohl, vielleicht.
 Не́бір, м. не́бірка *f.* (*В.*) в. Не́бг, не-
 ббга, неборак. [greifend; *vgl.* Не-снкий.
 Не́бірчий, а. *Н.* 235 nicht gut zu-
 Не́бісе, *н. Ф.* *coll.* в. Не́бо, небеса́.
 Не́бішка, не́біщик, в. Не́бішка &
 Не́бо, *н.* (*pl.* небеса́). Himmel, *м.*
 Небови́д, *м. Ф.* в. Небоскло́н.
 Небови́сь, *f.*? *Б.* (*Пр.* VI. 526) *pl.*
 Wolken, *pl.*?
 Неббг, небожя́ско, (-я́щэ), *м. в.*
 Неборак, (*vocat.* неббже, неббре mein
 Lieber! *Оч.* § 88).
 Неббга, небожя́ця, *Ф.* *f.* eine Arme,
 ein armes Ding, hilfloses Wesen; мо́й
 & неббга meine & Geliebte, Liebe.
 Неббгий, а. arm.
 Небогоббя́чий, а. gottlos.
 Небожа́, -ати, небожатко, *н.* ein
 armes Kind, armes Geschöpf; мо́й -атка
 meine Lieben.
 Небови́д, -бду, *м.* Himmelsgewölbe,
н. wölbung, *f.* *У.* *Фр.*; *adj.* небовидний
Фр. am H.
 Неборак, (-ака, *P.* I. 63), небора-
 чя́ско, (-я́щэ), *м.* armer Mensch, а. Teufel,
 а. Schlucker, а. Wicht, ein Hilfloser.
 Небоскло́н, *м.* небоскло́на, *н. У.*
 Himmelsgewölbe, -zelt, *н.*; 2) Gesichtskreis,
 Horizont, *м.* [боскло́н.
 Небоспа́д, *Б.* небоспа́д, *Лис.* *м. в.* Не-
 Небоспа́глий, а. *У.* bis zum Him-
 mel reichend. [furchtlos.
 Небля́кий, *Др.* небля́ний, *Ру.* в.
 Небува́лець, -ця, *м.* der sich
 nicht in der Welt herumgesehen, *ВБ.*
 Небува́лів, -ова, *м.* „Nirgendheim“,
н. Утопія, f. [was nicht wirklich war.
 Небува́лість, -ости, *f.* *Мак.* II. 59
 Небува́льщина, *f.* noch nicht Da-
 gewesenes, Ungeheuerlichkeit, *f.* *Фр.*

Небулий, а. См. nicht daseiend; nicht leben könnend. [senheit, f.

Небутисть, -ости, f. Км. Abwesenheit, f. Пис. Unschädlichkeit, f. Неважити, v. a. Ч. V. 141 в. Зневажати, misshandeln. [bedeutend.

Неважний, а. ungiltig, nichtig; unважність, -ости, f. Ungiltigkeit, Nichtigkeit, f.

Неваловшний, невалочный, невалушний, а. (В.) untauglich.

Неварка, f. ungekochte Molke.

Не-варта, не-варто, adv. nicht wert, wertlos: нічó — [т. Wertlosigkeit, f.

Невартість, -ости, f. Се. Unwert, Невартувати, v. м. nicht wert sein.

Невбачливий, а. -е око kurzichtig, schwach, T. [Невмолий.

Невблагомий, а. Ос. (61) II. 237 в. Невблагливий, М. невблагний.

К. а. unachtsam, zerstreut; etw. nicht beachtend, ausserachtlassend. на щось.

Невважливість, -ости, f. Mangel an Aufmerksamkeit, m. Unachtsamkeit, f. Не.

Невгавати, v. м. Mc. 85 nicht aufhören, ohne Unterlass etw. thun: ніжкї невгавають танен — —; adj. (pts.). невгаваючий, невгавучий, (-уцій),

М. II. 166; К. невгавний, К. а. ununterbrochen, unablässig, unaussetzlich, unaufhörlich, stet, eifrig.

Невгдно, adv. ungewiss, unsicher.

Невгамовний, ОП. невгамуций, а. unaufhaltbar, unablässig, rückhaltlos.

Невгарен, а. Ос. (61) VIII. 20 в. Невугарний.

Невгасимий, невгасущий, а. unlöslich, nicht erlöschend, unauslöschlich.

Невгода, f. Ваг. Entbehrung, Noth f. Невгодати, невгажати, v. a. кому jmdm nicht befriedigen, а. Годати; — чийсь воля nicht willfahren.

Невгодний, невгожий, а. schwer (nicht) zufrieden zu stellen; nicht befriedigend; adv. невгоже nicht hübsch, schlecht; невгодно unangenehm; 2) untauglich, unbrauchbar.

Невгомонний, невгомонливий, Ру. а. unaufhaltsam, unwiderruflich Ко. 60; 2) unablässig, unverdrossen, unermüdet; unruhig. С.

Невдали, а. а. Невдатний.

Невдалиця, невдалюга, невдаха, (д. -дщечка), f. m. eine missrathene, unglückliche (II.) Person; der Untaugliche, Ungefüge, Taugenichts, m.

Невдатний, а. невдтник, m. Ч. V. 1173 невдатний TP. 97 misslungen, missrathen; untauglich.

Невдача, f. Н. 37. +М. das Misslingen, Misrathen, Fehlsolagen.

Невдержимий, Фр. невдержний, а. unaufhaltbar, unaufhaltsam.

Не-вдвовий жу, adv. Не. nicht zum Erstaunen, nicht staunenswert.

Невдогада, f. У. невдогада, m. Missbehagen, m. Unzufriedenheit, f.

Невдяка, Гм. 21. невдячність, -ости, f. Undank, m. Undankbarkeit, f.

Невдячний, невдячливий, См. Км. а. undankbar. [Undankbare.

Невдячник, m. Гол. I. 348. 374. der Невдячниця, f. Ч. V. 229 die Undankbare, Sohnöde.

Невджа, m. Др. с. 214 в. Невджа. Невелічкий, а. dim. kleinwinzig.

Невеліти, v. a. verbieten Mi. IV. 173. Невеселий, а. missvergnügt.

Невечерний, III. II. 71. невечерючий, Пу. а. ohne Abend, ohne Untergang, immer hell, nachtlös.

Не-вже-ж? не-вжлиж? Др. с. 115 ob doch nicht? doch wohl? wie? sollte es sein? wäre es möglich?

Невжйчивий, а. Км. der sich nicht einleben kann, unverträglich, schroff.

Невжиточність, -ости, f. К. Unbrauchbarkeit, f. [nach, bald M. II. 121.

Не-в-за-бáри, adv. nicht lange her. Не-в-за-мітку, adv. Др. с. 210 unbekannt.

Не-в-за-у-міру, adv. М. III. 39 unverhältnismässig viel, u. gross, zahlreich; übermässig. [stand, m.

Невгода, f. К. Empörung, f. Auf-Невгодина, f. gew. pl. злії — Fehden, pl. unselige Zeiten, Ungemach, m.

Невначай, adv. unversehens, plötzlich. [n. fehlen, n. ausgehen.

Невибувати, v. н. nicht mangeln, Невиводний, а. nichts herauszubringen, nicht enden wollend, ohne Ende, fort-, immerwährend, unausgesetzt, stet.

Невигода, f. Unbequemlichkeit, f. Невигідний, а. невигідник, m.

unbequem, ungelegen, unpassend.

Невид, m. Hades, m. Unterwelt, f. Ру. Невидаль, невидальщина, m. eine (nie gesehene) Seltenheit, Wunderding, n.

Невидальце, n. etwas noch nie gesehenes, höchst seltenes (u. dah. kostbares) ein neues Spielwerk, Naschwerk für Kinder; eitle Vorspiegelung, alles Enttäuschende, Unding, n.

Невидати, v. a. nicht zu sehen; iron. невидавя тебé ich achte gar nicht auf dein Gebahren, das möchte noch fehlen, warum nicht gar!; pts. невданий, невдальний noch nie gesehen, seltsam, wunderbar.

Невидержимий, а. unausstehlich. Невидержимість, -ости, f. Unausstehlichkeit, f. Пар.

Невидержка, f. P. I. 118 etw. auszuhalten; ist nicht zum Aushalten.

Невидимий, невідний, а. unsichtbar; dunkel, finster, (хáга, ніч); 2) невідний (Фр.) unansehnlich; adv. невідимо nicht ersichtlich, unvorgesehen АД. I. невідно, невідко ся ist nicht hell, ist dunkel Ос. 171. [barkeit, f. Пар.

Невидимість, -ости, f. Unsichtbarkeit. Невидимка, f. шапка — Karpe welche jmdm unsichtbar machen kann, Tarnkarpe, f.

Невдніти, v. м. dunkel werden. Невидючий, а. der nicht sieht, blind; 2) unsichtbar. [lend, ohne Ausgang, См.

Невкрутний, а. nicht enden wollen. Невилівний, а. woraus man sich nicht herausbringen, nicht herausgelangen kann, grundlos, bodenlos (болото); 2) der nicht fortgehen, herauskriechen will.

Невилічимий, а. unheilbar, incurabel, Нае. [barkeit, f.

Невилічимість, -ости, f. Unheilbarkeit. Невимовний, а. unaussprechlich, unsäglich; 2) adv. най то буде невимовно ohne jmdm etw. vorzuhalten, vorzurücken, vorzuwerfen, Н. 3.

Невимушени, а. ungewungen. Невимушеність, -ости, f. Ungezwungenheit, f. Пар.

Невинний, невинуватий, (-оват), невинний, Ко. 385. а. unschuldig, schuldlos; unbefangen.

Невинчаті, v. м. Ко. 200 sich

unschuldig stellen, einen Unschuldigen vorgeben, scheinheilig sein.

Невинність, -ости, f. Unschuld, Schuldlosigkeit, f.

Невиносимий, невиносний, Вах. а. unerträglich, unausstehlich.

Невиносимість, -ости, f. Unerträglichkeit, Unausstehlichkeit, f. [В.

Невинудбний, а. ungewungen, Невипарлівний, а. Пол. unverdampfbar.

Невиписаний, а. М. unbeschreiblich, nicht zu beschreiben, schwer zu malen.

Невиплатний, а. довг unbezahlbar. Невиповневе, м. Nichterfüllung, f.

Невипраонець, -нца, m. У. ein Ungewaschener, Sudler. [führbar.

Невипровадний, а. Пар. unausgewaschen, f. М. undeutlich, ГШ.

Невиречений, а. В. unaussprechlich. [niert, ungeübt.

Невироблений, а. nicht routé. Невиробленість, -ости, f. Зг. Unfertigkeit, f. Mangel an Ausföhrung, m.

Невирозумлий, а. rückichtslos nachsichtslos. [ВБ

Невисловний, а. unaussprechlich, Невитерпимий, Фр. невтерпний, См. а. unerträglich, unausstehlich.

Невітка, капуста — f. Blätterkohl, m. Невитравний, а. unauslöschlich, unvergänglich, См. [ernd.

Невитравлий, а. nicht ausdauernd. Невитравлість, -ости, f. Mangel an Ausdauer, m. [schöpflich.

Невічерп, до невічерпу, К. unerfüllbar, Ко. 445. КУ. невголоє, m. der Unwissende, Unkundige, Dumme, Thor, Idiot, m.

Невіголосий, а. К. lautlos, sprachlos; 2) unwissend, unkundig, barbarisch.

Невід, -оду, m. Grossgarn, Kurrengarn, m. grosses Fischnetz.

Невіда, f. II. м. 97 в. Невідомість. Невідберимий, а. uneinbringlich. Невідберимість, -ости, f. Uneinbringlichkeit, f. Терм.

Невідвертний, Пар. невідворотний, а. unabwendbar, unwiderruflich, unausbleiblich, unausweichlich. [У.

Невідгаданий, а. unenträthelt, Невіддільний, а. невідлүчний.

Невіддільний, а. невдлүчний.

Негідний, *a.* unwürdig, nichtswürdig, ruchlos, verworfen.

Негідність, *-ости, f.* Nichtswürdigkeit, Verworfenheit, *f.*

Негідний, *a.* unerlaubt, verboten. Не-гія чорб іст нїтї нїтїг. [perig.

Негідний, *a.* nicht glatt, rauh, hol-Негідність, *-ости, f.* Rauheit, Rauhigkeit, *f.* [2] fast, beinahe *Wgr.* 126.

Негідний, *adv.* † kaum *a.* Лідви *Rs.* 188; Негідний, *a.* nicht spottend; anständig.

Негідний, *m.* *МІІІ.* dummer Kerl, erzdumm, (не- verstärkt den Begriff *глуп* *Мі.* II. 354). [verweslich.

Негідний, *a.* nicht faulend, un-Негідний, *a.* nicht zum Zorne geneigt, nicht leicht auffahrend *Кв.* 122.

Негідний, *a.* неговіркий, неговорливий, *a.* nicht gesprächig, wortkarg.

Негідний, *f.* Ungewitter, *m.* *vgl.* Непогода *ІІІ.* I. 224; Widrigkeit, *f.*

Негідний, *a.* *v.* Не- und Гіден. Негідний, *a.* *pol.* Зг. böse.

Негідний, *impers.* es ziemt nicht. Не-гіді торо ще — nicht genug dessen, noch — *Мж.* [keit, *f.*

Негідний, *-ости, f.* *До.* Niedrig-Негідний, *m.* Taugenichts, *m.*

Негідний, *a.* untauglich, nichtsun-Негідний, *adv.* негідже unan- gemessen, unschön.

Негідний, *m.* *Wgr.* IX. *a.* Неглуп. Негідний, *m.* Misston, *Par.* [46]?

Негідний, *-для, m.* *С. Ос.* (61) IX. Негідний, *adv.* щось робіти, unbe- quem, ungelegen.

Негідний, *adv.* gleichgiltig. Негідний, *a.* ungestlich, un- wirtlich; -ні води *ТР.* 167 das Schwarze Meer (Πέντος Ἄζηνος).

Негідний, *-ости, f.* Ungast-lichkeit, Unwirtlichkeit, *f.*

Негідний, *a.* der weder lesen noch schreiben kann.

Негідний, *a.* unartig, unhöflich. Негідний, *-ости, f.* Unartig-keit, Unhöflichkeit, *f.* [unschuldig, keusch.

Негідний, *a.* *МІІ.* I. 224 unsündlich, Не-гідний, *adv.* *He.* nicht eben oft, nicht viel.

Негідний, *-гра, m.* Neger, Mohr, *m.* *ІІІ.* II. 59; негідний, *f.* Negerin, *f.* *He.*

Негідний, *a.* Neglige-. [genichts, *m.* Негідний, *m.* (Фр.) Ungethüm, *n.* Tau- Негідний, *a.* unwirtschaft- lich, ungrätlich. [wirtschaft, *f.*

Негідний, *-ости, f.* Un- Негідний, *a.* nicht grätlich, unschön, *He.*

Негідний, *v.* *a.* negieren; 2) *КС.* (82) I. 225 gering schätzen, verwerfen.

Негідний, *adv.* unlängst, vor kurzem. Негідний, *-ости, f.* Neuheit (eines Ereignisses), *f.*

Негідний, *-світї чвара, f.* unheil- schweres Gewitter, eig. ein Gewitter, welches das Tageslicht raubt *Оз.* 119.

Негідний, *недалекий, недаленний. Лесч. a.* unweit, unfern, nicht weit, nahe; *adv.* недалеко, (*d.* -далечко, -далечко).

Негідний, *-ости, f.* Nähe, ge- ringe Entfernung, *f.*

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Негідний, *недбайливий, He.* не- дбайливий, *a.* nachlässig, fahrlässig, sorglos.

Неділця, *f.* Atom, *m.* *Оз.*

Неділний, неділений, *a.* Sonn- tags, sonntägig. [tag feiern, müssen sitzen.

Неділний, *v.* *n.* *R.* 90 den Sonn- Неділя, (*d.* -ділка, -діленька, -ді- лечка), *f.* Sonntag, *m.* Ч. III. 12: —

збірня, збір erster S., — середокрестна, vierter S., — похвальна fünfter S., —

цвітна, верона sechster S. Palmsonn- tag: in den grossen Fasten; — вели- кодна Ostersonntag, 2) Woche, *f.* [Par.

Неділний, *a.* *v.* Недогідний 2) Неділний, *a.* nicht ganz geschla- gen; kaum am Leben, völlig abgequält

III. II. 91.

Неділний, *-тка, m.* Krüppel, *m.* kümmerliches Ueberbleibsel, *n.* III. I. 327.

Неділний, *-нца, m.* *Всін.* des ка- рабін(ець), *Зан.* II. 572.

Неділний, *-ору, m.* Rest, Rückstand, *m.* Deficit, *n.*; 2) geringe Auswahl; 3)

місяць — Ч. V. 129 Mond im Viertel, *m.* II. Неділний, *m.* *Всін.* des лїс, бір

Ч. III. 419? *vgl.* Медобіра. [pl. *m.*

Неділний, *f.* *Зг.* pl. Fehler, Mängel, Неділний, *-нца, f.* неділарок, -рка, *m.* der Schule zu früh entlaufen, Gelbschnabel; etw. Unfertiges, Unreifes.

Неділний, *f.* Schlacke, *f.*; 2) **v.* Неділний, *v.*

Неділний, *a.* *Гол.* III. 472 un- vollkommen, verstümmelt, krüppelhaft.

Неділний, *v.* *a.* jmdn nicht bemerken; 2) *v.* *n.* schlecht sehen, schwache Augen haben.

Неділний, *a.* unbekannt, unbe- greiflich, unverständlich, unerforschlich, namenlos, *K.* [zufrieden, missvergnügt.

Неділний, *a.* *М.* III. 103 un- Неділний, *m.* *Др.* неділарок *He.* недо- віреність, *v.* неділарість, *ру.* недо- вірність, *-ости, f.* неділарство, *n.* *М.* III. 29. Misstrauen, *n.* Ungläubigkeit, *f.* Skepticismus, Zweifel, Argwohn, *m.*; 2) неділар, *m.* *Ст.* der stolze Ungläubige.

Неділний, *a.* misstrauisch, argwöh- nisch, verdächtigend, ungläubig.

Неділний, *-рка, m.* der Ungläu- bige, Renegat; Ketzer, *m.* [denken, *n.*

Неділний, *v.* *v.* Zweifel, *m.* Ве- Неділний, *v.* *n.* nicht ganz vertrauen, glauben, misstrauen,

argwöhnen. [am Gewicht

Неділний, *-ску, m.* das Fehlende

Неділний, *a.* untauglich, unfähig? Неділний, *v.* *n.* Неділний.

Неділний, *-ости, f.* Unzu- friedenheit, *f.* Missbehagen, *n.*

Неділний, *adv.* nicht gefal- lend, nicht lieb, хтось кому.

Неділний, *a.* *МІІІ.* 56. *a.* Неділар. Неділарний, *a.* der nicht leicht etw begreifen kann, nicht selbst worauf kommt, einfältig.

Неділарок, *-рка, m.* *Огарок.* [gen. Неділарний, *a.* unbequem, ungele- Неділарний, *-ости, f.* Unbequem- lichkeit, *f.* *До.* [brantwein, *m.*

Неділар, *-бу, m.* Fusel, Fusel- Неділар, *m.* Mangel an Aufsicht, *m.* nachlässige Aufsicht; Versehen, *n.*

Неділарний, *a.* unabschbar, *v.*; 2) unsichtbar; unergründlich. [barkeit, *f.*

Неділарний, *-ости, f.* Unabsch- Неділарний, *f.* Unzufriedenheit, *f.* Miss- behagen, Leidwesen, *n.*

Неділарний, *a.* nicht fähig zu be- friedigen, unzulänglich, ungenügend.

Неділарний, *m.* *v.* Неділарок.

Неділарний, *m.* Nichtainhaltung, *f.*

Неділарний, *f.* Gedankenlosigkeit; Unwissenheit, *f.*

Неділарний, *pl.* Ausgang des Wint- ters und Anfang des Frühlings, *m.*

Неділарний, *-ору, m.* *v.* Неділарок.

Неділарний, *a.* unwissend, *ОІІ.*

Неділарний, *-ости, f.* Unwissen- heit, *f.* Mangel an Kenntnis, *m.* *ОІІ.*

Неділарний, *a.* unabschbar; 2) un- wahrnehmbar, *Пу.*

Неділарний, *&* *v.* Неділарний *etc.*

Неділарний, *a.* zahnm, mit un- vollständigem Gebiss, *Пол.*

Неділарний, *f.* *Зак.* *v.* Неділарок.

Неділарний, *f.* *gew.* *pl.* rückständige Steuern, Rückstand, *m.*

Неділарний, *v.* *n.* nicht zu Ende essen; *v.* *n.* am Essen beeinträch- tigt werden. [bleibsel eines Essens, *pl.*

Неділарний, *gew.* *pl.* неділарний Ueber- Неділарний, *a.* unerweislich, *Терм.*

Неділарний, *m.* *Охудл.* *м.* *Пар.* [(Фр.). Неділарний, *a.* *v.* Неділарний, Неділарний, *v.* *n.* не докірливий, *a.* *He.* ohne Vorwurf.

Недоклад, м. Ausfall, Abgang, м. Defoit, м.; 2) недоклад В. а. Недокладність. Недокладний, а. ungenau, unbestimmt, ГШ. [naugkeit, f. Недокладність, -ости, f. Unge-Недобрі, рл. unvertraute Ueberreste in d. Tabakpfeife, Фр. [добрі. Недобрі, -ска, м. М. II. 260 а. Не-Недоучаєний, а. nicht an sehr lästig. Недобла, м. недокладність, -ости, f. K. gestörte Ordnung, Unordnung, f. Mangel an Harmonie, м. Schlechtigkeit, f. Недокладний, а. nicht ordentlich, schlecht. Недобламок, -мка, м. а. Недобломок. Недоблжаний, а. -е курчя III. II. 236 unzeitig ausgekrochenes Hühnchen. Недоблець, -ця, м. ein Unglücklicher, См. [sigkeitsmass, m. Недоблики, рл. Abbruch beim Flüss-Недоблюмок, -мка, м. K. I. 206. 319. kleine Streitaxt. [Inst. m. IG. Недоблюк, м. Defoit, n. Mangel, Ver-Недоблюку, adv. Мор. ungefähr. Недоблюток, -тка, м. nicht volljährig, minderjährig, unmündig; недоблютний, а. ungewachsen, ungezogen, Пар. Недоблюк, -мка, м. das Halbzerbrochene, Verstümmelte, Bruchstück, Stümmel, n. Krüppel, Zwitter, etw. Halbes, Zwitterhaftes; рл. Trümmer, рл. H. 16. Недоблюга, Ме. 26 недоблюжність, -ости. Ил. Пол. f. Gebrechlichkeit, Schwäche, Mangelhaftigkeit, f. Недоблюгий, а. Др. с. 118 schwächlich, gebrechlich, unbeholfen; blöde Wgr. 50. Недоблюбаты, в. а. М. II. 79 nicht gerne haben. Недоблюд, недоблюдок, -дка, м. ohne Menschenwürde, entmenscht, Unmensch, м. III. I. 110. II. 120. 10 etc.; 2) Halb-mensch, Wildfang, м. Mi. II. 398. Недбля, f. Ungemach, Misgeschick, Leiden, n. Недбляшок, -шка, м. (-яшка, f.) polnisch gesinnter Russine, (-in, f.). [keln. Недблягати, в. n. krank sein, krän-Недбляса, (-яса, K.), м. Missverstand, Irrthum, Fehltritt, м. Не. Unwissenheit, f. Schwachsinn, м. Kurzsichtigkeit, f. [unergründet. Недблясливий, а. unerforscht,

Недомівний, а. schlechte Aussprache habend. [Fehlende am Mass. Недомір, недомірок, -рка, м. das Недомірити, (-іти), в. n. falsch messen, im Messen betriegen. Недомовна, f. abgerissene Rede. Недомовний, (-блвий, Ч. V. 497) а. unverständlich, abgerissen, undeutlich: -а річ. [nicht bis an den Tod gemeint. Недомучений, а. III. II. 116 noch Недоміжок, -мка, м. ein Halbdeutscher, Ф. Недоносити, (-бшувати), в. а. ein Kind nicht austragen, unzeitig niederkommen. Недонбсок, -ска, м. недонбшена дегіна, unzeitige Geburt, Frühgeburt, f. unzeitiges, nicht ausgetragenes Kind. Недоброр, -рка, м. nicht umgepflügte Stelle eines Ackers. [backen. Недопечений, а. nicht gut ausge-Недобривки, рл. недобриток, -тку, м. Ueberbleibsel vom Getränk, n. Недопильнувати, в. а. verabsäumen. [trunken. Недопитий, а. nicht ganz ausge-Недопійло, м. Zaubertrank, м. С. I. 5. Недоплавічі, рл. а. Голочеревки. Недоплата, (-а, -атка), f. nicht volle Bezahlung, Rückstand einer Schuld, м. Недоплатити, недоплатувати, в. n. nicht voll bezahlen, im Rückstand einer Zahlung sein. Недоплід, -оду, м. Недорід 2) Пар. Недобрядок, -дку, м. Ueberbleibsel vom Gespinet, n. [Term. Недопустимий, а. unzulässig, Недопустимість, -ости, f. Unzulässigkeit, Unstatthaftigkeit, f. Недопущена, n. Nichtzulassung, f. Недорядосен, а. Ме. а. Недорядосен. Недорядся, f. Reimw. zu Парядся, vgl. Недоріч. Недорід, -оду, м. Misswachs, м. М. II. 81; 2) Fehlgeburt, Missgeburt, f. Abortus, м. K. Недорідний, а. missgewachsen, miss-rathen; — рік unfruchtbares Jahr + М. Недоріка, м. unmündig; geistes schwach III. II. 70. Недоріс, -са, м. minderjähriges Kind. Недоріч, а. Absurdität, f. Пар. [surd. Недорічний, а. T. ungerührt, ab-

Недорічний, а. 32. unfähig. Недорідити, в. n. abortieren. Недорідок, -дка, м. а. Недорід 2). Недоброрум, м. K. а. Недорорум. Недорослий, а. unmündig, jung III. II. 15. Недоросток, -тка, м. etw. noch nicht Aufgewachsenes, Unreifes, Unmündiges; Zwerg, Cretin, м. K. Недорубок, -бка, м. noch nicht ganz hingemetzelt, schwerverwundet. Недосвід, м. Unfahrenheit; Unkenntnis, Unwissenheit, f. Недосвіджений, Фр. недосвідчений, а. unerfahren. [Пар. Недосвідний, а. unerforschlich, Недосвідомий, а. nicht verständlich, K. [erfahrenheit, f. Недосвідченість, -ости, f. Un-Недосвіт, м. III. I. 363 ein verliebter Nachtschwärmer (im Gärtlein des Mädchens die Blumen zertretend). Недосідок, -дка, м. unzeitig ausgekrochenes Hühnchen. Недосіпане, n. K. schlaflose Nächte. Недоспіяти, недіпати, в. а. nicht sich nicht vollen Schlaf gönnen, sich an Ruhe verkürzen. Недосіє, м. Lücke beim Säen aus Versehen, f., а. Обман. Недосієль, (-а, K.) -бу, м. Mangel an gehöriger Salzung H. 243; ungesalzene Speise; — на столі пересієль на хребті Sparsamkeit (im Salzen, im Gewürz &) in der Küche erlaubt stattliche Kleidung zu tragen. Недослідимий, недослідний, а. unergründet, unerforschlich unmerklich, Фр. Недослідність, -ости, f. Unergründlichkeit, Unerforschlichkeit, f. Недосмієвати, в. n. а. Несмієти. Недосієль, а. Недосієль. Не-до-сібл, adv. K. 13 nicht an der Zeit, nichtsdestoweniger §. [s. Не-ставати. Недосієвати, в. n. fehlen, mangeln. Недосієтний, недосієтний, а. unzureichend, unzulänglich, ungenügend, mangelhaft; unbemittelt. Недосієтність, -ости, f. Unzulänglichlichkeit, Mangelhaftigkeit, f. Недосієток, -тку, м. недосієча, f. Mangel, м. Noth, Dürftigkeit; Mangelhaftigkeit, f.; Gebrechen, n. Fehler, м. Не-

Недостієлий, а. unreif, K. [Фр. Недостієжний, а. unerreichbar, Недостієжність, -ости, f. Un-erreichbarkeit, f. У. Недостієний, а. unwürdig. Недостієність, -ости, f. Unwürdigkeit, f. [schickt sich nicht, ist nicht fein. Не-до-сієту, adv. ziemt nicht, Недостієт, м. Art volkstümlicher Tanz. [113, nicht herablassend. Недостієпний, а. unzugänglich, K. Недостієпність, -ости, f. Unzugänglichlichkeit, f. Недосієлий, Пар. недосієжливий, Ру. недосієжний, K. K. а. unerreichbar, unerreicht. [Unerreichbarkeit, f. Недосієльність, (-сієність, Cs.) f. Недосієпа, м. f. недосієпний, а. indolenter, unfähiger, ungelehriger, schwachsinniger Meusob, Taugenichts. Недосієпність, -ости, f. Indolenz, Unfähigkeit, f. Недосієпа, м. f. III. II. 14 недосієпний, а. Фр. Rührmüchlichkeit, nicht zu berühren, schmerzlich, reizbar, empfindlich, unantastbar, kricklich. Недосієчки, рл. Fransen zum An-nähen an die Hochzeithandtücher dienend, рл. Недосієкати, в. n. nicht auslangen, nicht ausreichen, mangeln, fehlen, Гол. Недосієрканий, а. (дядько), Не. недосієркливий, М. II. 98. (-тйркливий, -тйркливецъ, -вця, Пар.) недосієржний, а. в. Недосієка. Недосієдок, -дка, м. Halfter, f. Недосієк, недосієчка, м. недосієчений, а. Halbgelehrter, Halbwissler, м. Недосієм, III. II. 101 недосіємок, -мка, K. m. unverständlich, leichtsinnig; Thor, Ignorant; недосієковатий H. 282. а. unsinnig. [sen können; anstehen, zweifeln. Недосіємієвати, в. а. f. Не. nicht begreifen. Недосієд, -оду, рл. недосієди Abfälle in der Wirtschaft, (Фр.) 2) s. Недосієд. Недосієдний, а. T. — шлях nie zum Ziele führend. Недосієдчи когб, чоіб nicht weit von —; 2) adv. aber leider! Недосієхрист, м. IG. Halbchrist, м. der Ungläubige. Недосієкане, м. —, тбб! & щобб — du & sollst (wirst) das nie erleben!

Недочѣпа, *т. ф. Б. в.* Недочѣпа.
 Недочлѣнци. *рл.* Ungleichzeigige, *рл.* (Heteromera).
 Недочувати, недочути, *в. а.* nicht gut (ganz) hören; schwachhörig sein.
 Недочутний, *а.* kaum hörbar, leise.
 Недѣшнбок. -бка, *т. Кл.* nicht ganz todt herabgeworfen.
 Недруг, *т. Кл.* 12. Feind, *т.*
 Недружний, (-ій), *а. М.* III. 79 unfreundlich, feindlich.
 Недуга, *ф.* schwere Krankheit; 2) Typhuskrankheit, *ф.* в недугі лежати, schwerkrank darnieder liegen.
 Недугувати, *в. н.* schwer krank liegen; 2) kränkeln.
 Недужий, недужний, *а.* krank.
 Недужість, недужність, -ости, *ф.* Krankheit, Krankhaftigkeit, *См.* Schwäche, *ф.* [дужницький, *Терм.*
 Недужник, *т.* Invalide, *т. адж.* не-
 Недумок, -мка, *т.* Недоум, Idiot, *т.*
 Недумство, *н.* Gedankenlosigkeit, *ф.* Idiotismus, *т.*
 Недура, *ф. Ф.* (Пов. 64). ?
 Не-а, *в.* Немá.
 Неадѣн, *в.* Неодін.
 Неадниця, неадність, -ости, *Св. ф.* Uneinigkeit, Ungleichheit, Streit, Zwist, *т.*
 Нежар, нежер, *Др. с.* 241, *ф.* über den Winter bleibendes Gras auf den Wiesen; altes, ungenießbares Gras.
 Нежат, нежет, нежит, *т.* Katarh, Schnupfen, *т. адж.* нежетовий katarhalisch.
 Нежахливий, *а.* furchtlos.
 Неждано *adv.* unerwartet, unverhofft.
 Неживий, *а.* leblos, ohne Leben, todt.
 Нежид, *т. Н.* 239 *в.* Нежир.
 Нежити, *н.* III. I. 219 kümmerliches, qualvolles Leben; нежитѣ. *Зар.* Tod, *т.*
 Нежидь, *т. Ко.* 354 Begierde Lüsterheit, *ф. М.* II. 354 *vgl.* Жалá, нежид.
 Нежчлйвий, *а.* ungünstig, missgünstig, nicht geneigt.
 Нежований, *рлс.* nicht gekaut.
 Нежурблйвий, *М.* I. 38 нежурблйвий, *а.* sorgenfrei, sorglos.
 Нежур-дівка, *ф. М+Б.* 113 sorgenfreies, lustiges Mädchen.
 Нежурниця, *ф. Веіт.* der горівка: Sorgenveracheucherin. *ф.*
 Нѣва, *ф. в.* Нѣмса.

Незавбавки, незавбавно, *Н.* 125. (-авом), незавбаром, *adv.* unverweilt, sogleich.
 Незабгливий, *а.* anspruchslos.
 Незабгливість, -ости, *ф.* Anspruchslosigkeit, *ф. Пар.* [mend.
 Незабарлйвий, *а. Л.* 10. nicht säu-
 Незабережка, *ф.* Unvorsichtigkeit, *ф.*
 Незаборбно, *adv.* rückhaltlos, frei.
 Незабудь, *ф.* на — zum Andenken, *Оз.* 119; 2) —, забудька, (-будка), *ф.* Vergissmeinnicht, *н.* (Myosotis).
 Незабутний, *а.* unvergesslich.
 Незабутність, -ости, *ф.* Unvergesslichkeit, *ф.* [net.
 Незаважений, *а. К.* leicht bewaff-
 Незавважливо, *adv.* *М.* III. 68 unmerklich.
 Незавидний, *а.* nicht beneidenswert, nicht zu beneiden; ohne Neid.
 Независимий, *а.* unabhängig.
 Независимість, -ости, *ф.* Unabhängigkeit, *ф.*
 Незавірене, *н. в.* Недовір.
 Незаганяний, *а.* *-а худоба vom zuchtlosen Gesindel &.
 Незагійний, *См.* незагоїмий, *Кл.* unheilbar, heillos; trostlos. [süht, *Фр.*
 Незагладний, *а.* — грпх unge-
 Незадавнійми, *а.* unverjährbar, *Терм.* [вадвнений, *Моз.*
 Незадавнійми, *а.* unverjährt (не-
 Незадавність, -ости, *ф.* Unverjährtheit, *ф.* [sigkeit, *ф. Т.*
 Незажуреність, -ости, *ф.* Sorglo-
 Незавдрий, *а.* nicht neidisch, *М.* II. 356.
 Незазнаний, *а. К.* verkannt.
 Незазбрний, *а.* makellos, untadelhaft, tadellos, *У.* [sigkeit, *ф.*
 Незазбрність, -ости, *ф.* Makello-
 Незакладний, *а.* -а робота, ungemessene Arbeitsleistung, *Терм.*
 Незаконний, *а.* ungesetzlich, gesetzwidrig, unrechtmässig.
 Незаконність, -ости, *ф.* Ungesetzlichkeit, Gesetzwidrigkeit, *ф.*
 Незамайник, *т.* Teufelszwirn, *т.* (Lycium barbarum). [Пар.
 Незамінимий, *а.* unersetzlich, *Мор.*
 Незамінимість, -ости, *ф.* Uner-
 Незамірний, *а. Терм.* с. Незаклад-

Незамітний, *а.* unmerklich, unvermerkt. [lichkeit, *ф.*
 Незамітність, -ости, *ф.* Unmerk-
 Незамутний, *а.* ungetrübт.
 Незанятий, *а. рлс.* unbeschäftigt; — е місце unbesetzt.
 Незаплаканий, *а.* nicht weinend, nicht verweint *III.* II. 176.
 Незаплатний, *а.* nicht käuflich, nicht genug zu belohnen, *К.*
 Незаплатчене, *н.* Nichtzahlung, *ф.*
 Незарадний, *а.* rathlos, unbehilflich.
 Незарадність, -ости, *ф.* Rathlosigkeit, Unbehilflichkeit, *ф.*
 Незаразний, *а.* der keiner ansteckenden Krankheit unterliegt.
 Незарібний, *а.* arbeitsunfähig, erwerbsunfähig (*в.* Krüppel). [den.
 Незаслпийний, *а.* nicht zu verble-
 Незасобний, *а.* arm, dürftig.
 Незасобність, -ости, *ф.* Dürftigkeit, *ф.*; — грошева Geldarmut, *ф.* Geldmangel, *т.*
 Незаслужений, *а.* unverdient.
 Незаступний, *а. См.* unersetzlich.
 Незатурбований, *а. Фр. в.* He und Zажурений.
 Незахідний, *а.* unzugänglich, *Цс.*; 2) —, незаходимий, nicht untergehend — сонце *ІГ;* *III.* II. 217; unvergänglich.
 Незбагнений, *а.* unfassbar.
 Незбачити, *в. а.* чогось nicht merken, nicht achten; 2) — ся sich nicht fassen, *Мор.*
 Незблжний, *а. Фр. в.* Незаблжний.
 Незблш, *adv.* nicht viel mehr.
 Незблжний, *а. Зак. в.* Безблжний.
 Нез-болбога, *adv. в.* Нез-добра.
 Незборений, *Кл.* незборимий, *Фр. а.* unüberwindlich. [unerfüllt, *Ру.*
 Незбутний, *а.* nicht verwirklicht, *Незвáга, ф.* Missachten, *н.*; 2) *в.* Необачність.
 Незважати, *в. а.* nicht beachten, на корб, на що auf jmdn etc.; etw. nicht beobachten, nicht berücksichtigen; *в. а.* корб nicht ehren, *vgl.* Зневажати.
 Незважений жаль, *См.* nicht zu erleichtern, *в.* Пероважений.
 Незваляти, *в. а.* nicht erlauben.
 Незвклий, *а. Др. с.* 63 *в.* кимсь ungewohnt an jmdn. [siegbar, *К.*
 Незвитажний, *а.* unbesiegt, unbe-

Незвичай, *т. К.* незвичка, *ф. в.* Незвичайність, Ungewohnheit, *ф.*
 Незвичайний, *а.* ungewohnt, ungewöhnlich; 2) ungesittet, unartig.
 Незвичайність, -ости, *ф.* Ungewöhnlichkeit, Sonderbarkeit, Seltsamkeit, *ф. Нс.*; 2) Verstoss gegen gute Sitte, *т.* Unsitte, Ungeziemtheit, Unartigkeit, *ф. К.*
 Незвирити, *в. н.* чомусь etw. nicht glauben wollen, wogon zweifeln.
 Незвісний, (-існий), *а.* unbekannt; 2) unkundig, der nicht berichtet ist, *См.*
 Незвісність, -ости, *ф.* das Unbekanntsein; 2) Ungewissheit, *ф.*
 Незворотний, *а.* ohne Rückkehr, nicht rückgängig, *Зс.*
 Незввлий, *а.* ohne Zusammenhang, abgerissen; wenig fest, *Пол.*
 Незгарний, *а.* garstig, *Фр.*; *в.* Незугарний *М.* II. 94.
 Незгасимий, *а. в.* Незгасимий.
 Незгідь, *Фр.* незгідливість, -ости, *ф. в.* Незгода 1). [незгідливий *с. д.* folg.
 Незгідний, *а.* untauglich, *К.*; 2) —, Незгідник, *т.* (иця, *ф. ЗР.* I. 90) der (die) Unverträgliche, Zankische.
 Незгірший, *а. III.* II. 170 *в.* Него-
 Незгода, *ф.* Uneinigkeit, Zwietracht, Unverträglichkeit, *ф.*; 2) Ungemach, Unglück, *н.* Uebelstand, *т. Гол.* III. 207; Gefahr, *н. А-Г.* 167. *vgl.* Незгодина *н.* негода. [entschlossen.
 Незгодляв, *а. У.* unentschieden, un-
 Незгодно, *adv.* ungünstig.
 Незбожий, *а. в.* Негожий.
 Незглубийми, *а.* unergründlich, *Фр.*
 Незглубийми, *а.* unergründlich, *ф.* [nicht, *т.*
 Нездаль, незадалюга, *т. ф.* Tauge-
 Нездальний, *а.* unnütz, unbrauchbar, untauglich; verdorben, schlecht.
 Нездвйжєний, *а. М.* II. 199 un-
 Нездвйжєний, *а.* unerschütterlich, *Пар.*
 Нездерлйвий, *а.* unzerreissbar.
 Нездивувати, *в. н. в.* Здивувати 2); nicht für übel nehmen, *Кс.* 145.
 Нездібний, *а.* untauglich, unfähig, unbrauchbar.
 Нездібність, -ости, *ф.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, Nichtsnutzigkeit, *ф.*
 Незділвий, незадльний, *а.* nicht dienstfertig, ungefällig.

Недобрий, *a.* schlimm, arg; argli-
sig (Фр.).
Недобра *adv.* nicht wegen Wohl-
ergehen, nicht aus Uebermuth.
Недобрéга, *m. f.* в. Ледащо.
Недогáдливий, *a. & в.* Недога-
дливий *etc.* [(до нічого).
Недорéчи, *adv.* Ч. IV. 529 zu nichts,
Недорóвий, *a.* ungesund; unwohl,
unpässlich.
Недóга, *f. Пар.* Altersschwäche, *f.*
Недóжальний, *ОП.* недóжий *Пар.*
(ужний *См.*) *a.* schwach, schwächlich,
siech, alterschwach.
Недóжати, *v. н.* schwach sein;
kränkeln, krank sein; nicht vermögen
wegen Schwäche.
Недóкувати ся комú jmdm nicht
genug danken können, *К.* [disch, *Св.*
Незёмний, *a.* nicht irdisch, überir-
Невичлáвисть, -ости, *f.* Missgunst,
f. в. Жичлáвий *etc.*
Нез'ідáемий *a. Пу.* nicht verzehrbar.
Незлáгода, *f. в.* Незлáгода.
Незлáчений, *АД. I.* 301, незлáчий-
мий, незлáчний, *Не. См.* *a.* unzählig,
zahllos, *v.* Несчислénний *etc.*
Незлóбвий, (-блйв-), *П.* незлóб-
вий, *a.* unschuldig, harmlos, gutherzig,
bieder, gerecht, ehrlich *Кв.* 311.
Незлóбвн, *н. + К.* Unschuld, Sanft-
muth, Rechtschaffenheit, *f.* [absetzbar.
Незлóжиймий, незлóжний, *a.* un-
Незлóжність, -ости, *f.* Unab-
setzbarkeit, *f.* (судй). *Терм.*
Незлóмиймий, (*См.* - слово). нез-
лóмний, *Фр. в.* unverbrüchlich, unge-
brochen, fest; unbeugsam.
Незлóмність, -ости, *f.* Unverbrüch-
lichkeit, Unbeugsamkeit, *f.*
Незлóчиймий, *a.* unvereinbar.
Незлóчийність, -ости, *f.* Unverein-
barkeit, *f. Пар.* [grenzt.
Незмéжаний, *a. КУ. I.* 150 unbe-
Незмисль, *К.* незмислен, *Ос.* (62)
I. 72, *m.* незмислений, *a. Кв.* 196
unvernünftig, unverständlich, unreif, un-
vermögend zu denken, blöde.
Незмíниймий, *ВБ.* незмíний, нез-
мíниймий, *a.* unabänderlich, unver-
änderlich.
Незмíність, незмíність, *Пар.*
-ости, *f.* Unveränderlichkeit, Unabänder-

lichkeit, *f.* [messlich.
Незмíрний, незмíрний, *a.* uner-
Незмíрність, незмíрність, *СМ.*
-ости, *f. У.* Unermesslichkeit, *f.*
Незмíрбований, *a.* unergründet,
unerforschlich.
Незмóга, *f.* — комú jmd vermög
nicht, ist nicht mehr im Stande, *ГБ.*
Незмóжність, -ости, *f.* Unvermö-
gen, *н.* Unmöglichkeit, *f.*
Незмóучбний, *a. Гол.* ungetrúbt.
Незмóчно, *adv. Св.* unermüddlich, un-
verdrossen.
Незнáв, незнáть, *adverb.* Ausdr. —
чи, man kann nicht wissen, ob —; glaubt
man zu wissen ob nicht etwa (— чи не..),
wer weiss, vielleicht wohl, *Оз.* 204.
Незнáвдáти, *v. а. в.* Знезнáвдáти.
Незнáмець, -ця, *m. Гол. Кв.* не-
знаемий, незнакомий, *a.* unbekannt,
fremd. [знáне, несьвídомість.
Незнáмість, -ости, *f. Терм.* *v.* Не-
Незнáмо, *m.* der Unwissende; der vor-
geblich nichts versteht, nichts weiss *H* 111.
Незнáкомість, -ости, *f. в.* Незнá-
ність. [знáний, *a.* unbekannt.
Незнáмий, *Мор. Ос.* (61) *V.* 28, не-
Незнáне, незнáть, *н.* Unkunde, Un-
kenntnis, Ignoranz, *f.* [heit, *f.*
Незнáність, -ости, *f. Т.* Unbekannt-
Незнáрошний, *a.* unabsichtlich,
unvorsätzlich, *Пар.* [allerliebster Schatz!
Незнáти що, ти мóв — du mein
Незнáчний, незнáчýчий, *Фр. а.* un-
bedeutend, unansehnlich. [lichkeit, *f. Пар.*
Незнáчність, -ости, *f.* Unansehn-
Незнéвíрний, *a.* nicht vom Zweifel
angegagt, *Щог.*
Незнéцýмий, незнéвоцýмий, *a.*
Фр. unzerstörbar, unvertilgbar, unau-
löslich.
Незнóсиймий, *У.* незнóсий *АД.*
II. 142. *КС. VIII.* 281. *a.* unerträglich,
unausstehlich. [gen könnend, (*Фр.*).
Незнóслýвий, *a.* nicht viel entra-
Незнóжден, *a. У.* unermüdet.
Незнóглядний, *a.* unabsehbar, *Гол.*
Незнóтлнв, *н. К.* *v.* Нетлнв.
Незрáда, слугá незрáда, *m. См.* nicht
verrätherischer, treuer Diener.
Незрáднийця, жінка, — *f. См.* die
nicht verráth, die treu bleibt. [вiд рáзу).
Не-зрáзу, *adv. Кв.* nicht also gleich (не

Незрiний, *a. III. I.* 313 unsicht-
bar; 2) nicht anzusehen, *У.*
Незрiлий, *a.* unreif. [heit, *f.*
Незрiлiсть, -ости, *f.* Unreife, Unreif-
Незрозумiлий, незрозумiтель-
ний, *Гол. а.* unverständlich.
Незрозумiлiсть, -ости, *f.* Un-
verstándlichkeit, *f.*
Незрóслий, *a.* nicht verwachsen.
Незрúчий, *a.* ungeschickt, unbe-
hilflich; 2) dessen Hand beim Verkauf
kein Glück bringt. [lichkeit, *f.*
Незрúчність, -ости, *f.* Ungeschick-
Незрушiний, -ости, *f. ВБ.* Un-
antastbarkeit, Unversehrtheit, *f.*
Незрушiний, *a.* unerschütterlich.
Незрушiмiсть, -ости, *f.* Uner-
schütterlichkeit, *f.* [III. I. 350.
Незрúчий, *a.* nicht sehend, blind,
Незругáдний, ? *Л. Б.* незругáр-
ний, *a.* unangenehm, widerlich.
Незумiслий, *a. К.* unwillkürlich.
Незумiлий, *a. Фр. в.* Незрозумiлий.
Незупiнно, *adv.* ununterbrochen, *См.*
Незхiбний, *Не. в.* Несхiбний &
Ней, *partic. в. Ная.* [unentwegt, *Фр.*
Незбóжний, *a. в.* Неминúчий;
Незвáлий, *a. Пар.* unverwelklich.
Незв'iлий, *a.* unverzehrt, *Пар.*
Незвлóмний, *a.* unzerbrechlich.
Незвлóмність, -ости, *f.* Unzerbrech-
lichkeit, *f. Пар.*
Незвóповідний, *Пол.* несповiдý-
ний, *Тор.* невзречений, *III. II.* 232. *a.*
unaussprechlich. [erklärlich.
Незвóслýдиймий, *a.* unerforscht; un-
Незвóвiрний, *a.* unwahrschein-
lich, ungläublich.
Незвóвiрність, -ости, *f.* Unwahr-
scheinlichkeit, Ungläublichkeit, *f.*
Незвóщний, *a.* arm, dürrig, *ПГ.*
Незвóстність, -ости, *f. Пар.* неистно-
ване, *н. Нав.* das Nichtsein, Nichtexi-
stieren; das Fehlen. [сходýмий.
Незсходýмий, *a. III. II.* 58 *v.* Не-
Незвóжлий, *a.* nicht eingeritten,
n. eingefahren. [geh.; nicht offiell.
Незавéнный, *a.* nicht der Krone
Неквар, *m.* breiige, schlecht gekochte
Speise.
Некiвалый, *a. Зг.* unantastbar.
Некiнений, *a.* unberührt.
Некiльки, *adv. К.* ein gewisser Theil.
Малоруко-пiмечий Словар.

Некiс, -осу, *m.* ungemähter Strich
Grases; ungemähte Wiese.
Неклáн, *m.* кабáн. *P. II.* 2. *Всн.*
des wilden Ebers (in d. Fabel).
Неклéйда, *m.* неклéйдовáтий, *a. (Ф.)*
Tölpel, der nichts auf sich hält.
Неклéйка, *m. в.* Лелéка.
Неклéн, *m.* Acer tataricum; 2) Acer
camp. *Пот. III.* 116.
Неклéслий, *a. Н. 211?* *v.* Недбáлий.
Неклопотлýвий, *a.* sorgenfrei.
Неклюжий, *a. Кв.* plump.
Неклучиймий, *a. Кв.* 265 untaug-
lich, unvernünftig.
Нек-кiмiсту, *adv. Кв.* nicht am ge-
hörigen Ort, unnóthig. [Не.
Некнiжний, *a.* nicht geschrieben,
Некнiче, *adv.* nicht nothwendig,
nicht gerade, eben nicht.
Некóристний, *a.* schädlich, beein-
trächtigend, nachtheilig.
Некóти(ий), *a.* -винцá, *См.* Schaf
das noch nicht gelammt hat.
Некрéчний, & *v.* Некрéчний.
Некрут, некрутчица, & *v.* Рэкрут &
Некрушiний, *a.* unzerbrechlich.
Некукiбниця, *f. Мс.* 305 нáшому
добрú — die nicht für unser Hab u.
Gut sorgt, nichts dazu beitrágt, miss-
gönnend ist, *vgl.* Кукóбити.
Некупний, *a.* ungekauft *Фр.*
Некчбний, *a. в.* Нiкчбний.
Нелáбший, *a.* nicht gut.
Нелáгода, *f. Мс.* 471 Uneinigkeit,
Zwietracht, *f. Zwist, m.* [н. Лáгдний.
Нелáгодний, *a.* ungeordnet, *v. Не.*
Нелáйливий, *a.* nicht schmachend,
friedfertig, ruhig. [млáвий.
Нелáпшýвий, *a. Пар. в.* Неперéй-
Нелáска, *f. Терм. в.* Немiлiсть.
Нелáчно, *adv. в.* Непáручно.
I. Нельга, *f. Гв.* II. 55. nasskaltes
Schneewetter.
II. Нельга, *Ос.* (61) *X.* 126, нельгá
gr. adv. man kann nicht, *m.* darf n.
Нелекофóмен, *a. М. III.* 74 nicht
flatterhaft, nicht leichtsinnig, gesetzt.
Нелéнь, *Мета.* (63) 19. нелéн, дýбе
нелéне *Ч. I.* 132? [fangt, jagt.
Нелiвий, *a. Н.* 27 der nicht gut
Нелiца, *f.* ungenogenes, garstiges
Weib, Sudlerin, *f. (м. -er, m.).*
Нелiпка, *f.* junge Kuh schon im
33. *a.*

zweiten Jahre trüchtig, (Ф).
 Не дітка, *f. a.* Ялітка. [Term.
 Не дітний, *a.* unmündig, minderjährig,
 Не дітність, -ости, *f.* Unmündig-
 keit, *f. Term.*
 Не діток, -тка, червонох — unge-
 füllte Rothwanze, (Pyrrhocoris apterus).
 Не діви, *pl.* Hegezeit, Schonzeit, *f. Пар.*
 Не дівіка, *f.* Mangel an Logik, *m.*
 Не діжний, *a.* wahr, wahrhaftig,
 true, aufrichtig III. I. 342.
 Не дікавий, *a.* III. I. 340 ohne Trug,
 aufrichtig, offenherzig.
 Не діупка, *f.* Kartoffel, gekocht ohne
 Abschälung der Hülse, *f.*
 Не ділюб, *m.* нелюбий, *a.* (д. нелюбчик,
 амр. нелюбáще), der nicht liebe Mann;
 unlieb; was missfällt.
 Не ділюба, *n.* Unbeliebtheit, *f. M.*
 Не ділюбв, нелюб, *f. He.* Mangel an
 Liebe, *m.* Unfreundlichkeit, Feindschaft,
f. Haas, m. Missbehagen, *n.*; Ungunst, Un-
 gnade, *f. Cm.*
 Не ділюбвний, *a.* K. lieblos.
 Не ділюбвці, *pl. Rux.* Mangel der Liebe,
 der Zuneigung, *m.* [thüm, Ungeheuer, *n.*
 Не ділюд, *m.* Фр. Unmensch, *m.* Unge-
 Не ділюдий, *a.* Ру. s. Не ділюдий 1).
 Не ділюдийка, шáпка — *f. Ч. II.* 95. *v.*
 Не دیدьма. [Egoist, *m.* Мак.
 Не ділюдько, *m.* schöner Geizhals,
 Не ділюдний, *a.* nicht volkreich, volk-
 arm, *Левч.* nicht besucht, einsam, *M. III.*
 39; 2) *v.* Не ділюдний M+B.
 Не ділюдський, *a.* ungewöhnlich, son-
 derbar III. I. 339 (біляця); 2) *v.* Не ді-
 людний.
 Не ділюдскість, не ділюдність,
 -ости, *f.* Unmenschlichkeit, Bosheit, gro-
 bes, inhumanes Verfahren.
 Не ділюдяний, *a.* unmenschlich, men-
 schenhassend, ungesellig, nicht leutse-
 lig, inhuman.
 Не діа, (немає; (д. нема́чки *Левч.*)
impers. ist nicht da, es giebt nicht, man
 hat nicht; — ком'єсь jmd hat nicht;
 — мя в собі, в голові & ich bin un-
 wohl, habe Kopfschmerzen.
 Не дімаложний, *a.* nicht unwichtig,
 nicht unbedeutend. [Fehlen, Mangel, *m.*
 Не дімане, *n.* He. das Nichtsein, das
 Неметкий, *a.* Зак. unbeholfen.
 Не дімва, *f. coll.* Ungeziefer, *n.*

Не дімил, не дімий, *a.* *v.* Не ділюб &
 не дімало nicht lieb, nicht freundlich.
 Не дімість, -ости, *f. MIII. Term.*
 Ungnade, *f.*
 Не дімостивий, не дімилосердний,
a. unbarmherzig, gefühllos, grausam.
 Не дімінало, *m.* Ф. der nicht aus-
 weicht; 2) der nicht vergeht.
 Не дімнучий, (-уамо, *adv. K.*); un-
 vermeidlich, unvergänglich. [lichkeit, *f.*
 Не дімнучість, -ости, *f.* Unvermeid-
 Не дімрець, -рця, *m.* Strahlbäumchen,
n. (Acineta).
 Не дімрний, *a.* unfriedlich, uneinig.
 Не дімрно бублоні würde sich nicht
 schicken, *v.* Мир II.; мрний II.
 Не дімка, *f. H.* II. 0? -лу човпста.
 Не дімраний, (-рний), *a.* ungemes-
 sen, unermesslich, sehr weit.
 Не дімсічний, *a.* mondlos.
 Не діміч, не діміць, -очи, не дімічність,
 -ости, *Щог. f.* Unvermögen, *m.* Schwäche,
 Alterschwäche; Krankheit, *f.*
 Не дімічний, *a.* schwach, siech, kraftlos.
 Не дімія, *f.* linker Nbl. des Дністр.
 Не дімний, *a.* H. 214 ungeschickt,
 plump; 2) *adv.* не дімно MIII. unfassbar,
 ungreiflich, undeutlich, (не-+имно?).
 Не дімного, (д. не діміжечко), *adv.* nicht
 viel, wenig, ein wenig, nur eine kurze Zeit.
 Не дімов, *adv.* fast möchte man sagen,
 gleichsam; 2) *Kv.* 178 vielleicht.
 Не дімова, *m. f.* немовлявий, не дімов-
 ний, *Пар. a.* nicht Gesprächig, wortkarg,
 einsilbig, schweigsam. [sehens, plötzlich?
 Не дімовильне, *adv.* (Р. Дм. 14) unver-
 Не дімовір, *m.* не дімовірний, *a.* der Un-
 gläubige (Фр.).
 Не дімовля, -яти, *n.* (noch nicht spre-
 chendes) Kind, Säugling, *m.* [мбв.
 Не дімовляе, *v.* Мовляв(той), *vgl.* Не-
 дімовлящій, III. I. 238 (-ячий,
Левч.), *a.* nicht reden könnend, noch
 nicht sprechend (детяна); sprachlos,
 stumm; 2) unvernünftig, *Левч.*
 Не дімога, *f. W.* ein Siecher, Krü-
 pel; 2) *v.* Не діміч, *Пар.*
 Не дімогнати, *v. n.* Зг. *v.* Знамагати.
 Не дімогота, *f.* Kraftlosigkeit, *f.* Un-
 vermögen, *n.*
 Не дімож, не діможна, *adv.* man kann
 nicht, man vermag nicht, ist nicht mög-
 lich; man darf nicht.

Неможливий, *a.* unmöglich.
 Неможливість, -ости, *f.* Unmög-
 lichkeit, *f.*
 Неможний, не дімощний, не дім-
 щен, III. I. 177. 242. не дімощий, *a.* *v.*
 Не дімчний.
 Не дімла, *f.* (В.) *v.* Намула. [kunft.
 Не дімохідний, *a.* unbekannter Ab-
 Не дімочій, (не дімочу, не діможеш), *v.* *a.*
 krank sein.
 Не дімощник, *m.* (л. с. 32) der Kranke.
 Не дімрщій, *n.* См. *a.* Не дімрщій.
 Не-му, не-меш, & 3 *pl.* не-мутъ
 mit d. *Infinit.* ich werde nicht etc. *v.*
 Му, меш etc.
 Не дімудрий, *a.* nicht weise; 2) nicht
 sonderlich gering, mittelmässig, III. I. 180.
 Не дімвідець, -дця, *K.* не дімвідник,
m. Hassler, Feind, *m.* [scheuen.
 Не дімвідіти, *v.* *a.* hassen, verab-
 Не дімвідний, *K.* не дімвистний, *a.*
 verhasst; unangenehm, unerträglich, (В.).
 Не дімвистливий, *a.* gehässig, feind-
 lich.
 Не дімвисть, *f.* Hass; Widerwille, *m.*
 Не дімвистник, *n.* *v.* Не дімвідець;
 2) Garten-Rittesporn, (Delphinium Ajacis).
 Не дімглий, *a.* nicht plätzlich, *He.*
 Не дімгладний, *a.* an dem man sich
 nicht satt sehen kann, sehr anziehend,
 ungemein schön, *K. У.*
 Не дімдіяний, *a.* unzuverlässig, *Пар.*
 Не дімдіяність, -ости, *f.* Unzu-
 verlässigkeit, *f.* [Zuversicht, *m.* (n. xv. 41).
 Не дімдія, *f.* Mangel an Hoffnung, *M.* an
 Не дімжера, не дімжуда, *m.* не дімжодок,
 -дка, не дімженик, *m.* Nimmersatt, Viel-
 frass, *m.*
 Не дімжєрливий, не дімжєрний,
 (-жир-), не дімжєрливий, *Фр.* не дім-
 жєрний, *a.* unersättlich, gefräßig, unge-
 sättigt, *См.*
 Не дімжир, *m.* H. 239. не дімжєрність,
Фр. (-жєрність), -ости, *f.* Vielfrässigkeit,
 Unersättlichkeit, *f.*
 Не дімжручний, *a.* unhandlich, un-
 gelegen, un bequem, ungeeignet.
 Не дімжручність, *f.* Unhandlichkeit,
 Unbequemlichkeit, *f.*
 Не дімжрушеність, -ости, *f. T. Term.*
 Unantastbarkeit, Intaotheit, Unversehr-
 heit, *f.* [unverletzlich, unantastbar.
 Не дімжрушій, *a.* unverletzbar,

Не дімжрушійність, -ости, *f.* Unver-
 letzbarkeit, Unverletzlichkeit, *f.*
 Не дімжит, *m.* не дімжитність, -ости,
f. Unersättlichkeit, *f.* unersättlicher Hun-
 ger; Blutdurst, *m.* Мі. II. 357.
 Не дімжитець, Не дімжитєнець, -нця,
m. Не дімжитєцький поріг, einer von
 den am meisten brausenden Wasserfällen
 des Дніпро; 2) -житець, *v.* Богородка.
 Не дімжитний, не дімжитний, *a.*
 unersättlich, Nimmersatt, *m.*
 Не дімжський, *a.* Гол. fremd, ausländ-
 isch, eig. nicht unser, Мі. II. 356.
 Не дімжєдовальний, *a.* *Пар.* un-
 nachahmlich. [ablässig, stetig.
 Не дімжєстний, *a.* unaufhörlich, un-
 Не дімжєсний, *a.* Гуш. TP. 73 nicht
 alltäglich.
 Не дімжєлий, *a.* не дімжєлий, *m. f. См.*
v. Не дімжитний; 2) -дімжє, *f. См.* III. II.
 159. С. I. 181 Unersättlichkeit, Gier, *f.*
 Не-н-а-тще, *adv.* (Ос.) XII. 28 nicht
 umsonst, nicht ohne guten Grund; 2) *v.*
 Не-н-а-тще. [heit, Unwissenheit, *f. T.*
 Не дімжєрність, -ости, *f.* Ungelehrt-
 Не дімжєрпа, *m. f.* *v.* Не дімжєрпа.
 Не дімжєрчий, *a.* *pic. He. s.* Не дімжєрчий.
 Не дімжєрський, *a.* Гол. *v.* Не дімжєрський.
 Не дімжєрщо, *m.* *v.* Не дімжєрщо.
 Не дімжєршій, *a.* † -а не дімжєршій,
 Frau die keinem Manne verhält war, *Лу.*
 Не дімжєр, *m.* Vater, *m.* Väterchen, *n.*
 Не дімжєр, *adv.* Ос. (62) I. 60 nicht
 weniger; 2) *H.* 141 *v.* Не дімжєр, *Зак.*
 Не дімжєр, (не дімжєр), не дімжєр, не дімжєр,
f. Mutter, *f.* Mütterchen, *m.* [bald.
 Не дімжєрки, не дімжєркі, *Фр.* unverweilt,
 Не дімжєркі, *adv.* unversehena.
 Не дімжєрчий, *a.* не дімжєркі, *m. f.* Зг.
 unachtsam, unklug, leichtfertig, sorglos.
 Не дімжєрність, -ости, *f.* Unacht-
 samkeit, Unklugheit, *f.*
 Не дімжєрльний, *a.* nicht genügend zu
 vertheilen, unzulänglich, spärlich, wenig.
 Не дімжєр, *adv.* *K.* ohne sich umzu-
 schauen. [unübersehbar, unabsehbar.
 Не дімжєрний, *K.* не дімжєрльний, *Фр. a.*
 Не дімжєрльний, *a.* unsittlich.
 Не дімжєрльність, -ости, *f.* Unsitt-
 lichkeit, *f.* Sittlosigkeit, *f.*
 Не дімжєрльний, *Фр.* не дімжєрльний,
 ВБ. *a.* unumfassbar; unbesetzt.
 Не дімжєрльний, *a.* *K.* untrüglich.

Необмежений, У. необмежений, а. unbegrenzt [legt, leichtfertig. Необроблено, adv. Не. unüber- Необроблений, а. unobliger, Term. Необроблений, а. III. в. Необробний. Необробний, необранный. М. II. 125. Шоо. а. unüberwindlich, unbeziegbar, unwiderstehlich. Необробність, -ости, f. Unüberwindlichkeit, Unbeziegbarkeit, f. [trostlos. Необроблений, а. M. untröstlich, Необроблений, Ст. необхідний, а. unumgänglich, unentbehrlich, unvermeidlich. [gänglichkeit, Unentbehrlichkeit, f. Необробність, -ости, f. Unum- Необроблений, а. unberechenbar, Пер. Необроблений, adv. ohne umzuschauen. Необробком, adv. Ko. 138 ohne sich an versehen. [Необробний, Зв. Фр. Необроблений, а. в. Необробний; 2) а. Необроблений, а. unbegrenzt; unumschränkt [umschränktheit, f. Пар. Необроблений, -ости, f. Un- Необроблений, а. Не. nicht abnehmbar, unzertrennlich, untrennbar. Необроблений, а. unverantwortlich, Пар. [verantwortlichkeit, f. Необроблений, -ости, f. Un- Необроблений, а. unablenkbar, unabwendbar, unvermeidlich. [kratin, f. Необроблений, f. Кн. Neudemokratie, f. Кн. Необроблений, pron. nicht einer, mancher, wohl mancher, viel. Необроблений, а. Под. в. Необроблений. Необроблений, adv. M. II. 182. unabänderlich, unwiderruflich, unvermeidlich. Необроблений, adv. Lessc. ohne Widerrede, ohne Entschuldigung. Необроблений, неоднаковий, а. nicht gleichartig, verschieden; adv. неоднаково (-жово) кому es ist jmdm nicht einerlei, nicht gleichgiltig. [heit, f. Кн. Необроблений, -ости, f. Ungleich- Необроблений, а. ungleichförmig, nicht einheitlich. Необроблений, -ости, f. Ungleichförmigkeit, f. Пар. Необроблений, Top. неодобрно, Вах. adv. über kurz und lang, in Bälde. Необроблений, а. в. Необроблений. Необроблений, а. Me. 71. untröstlich,

trostlos. [bildet. Необроблений, а. III. I. 254 unge- Необроблений, а. Ру. в. Необроблений. [kleidet. Необроблений, а. Кч. 223 schlecht ge- Необроблений, а. M + E. 80 mit dem Blicke nicht umfassbar, grenzenlos, а. Необроблений. [unbehauen. Необроблений, а. У. ungeschliffen, Необроблений, а. III. II. 10 nicht boschnitten, ungetheilt; unbegrenzt, Не. (п. 155). [niptera). Пол. Необроблений, pl. Fläche, pl. (Apha- Необроблений, а. У. nicht nach Christenart eingeweiht. [чєний. Необроблений, а. Не. в. Необроблений. Необроблений, adv. а. Н-обнїмки. Необроблений, а. Ст. unermesslich. Необроблений, adv. а. 3-вендїйки. Необроблений, etc. а. Необроблений 2), etc. [umgebraten, ganz (roh). Необроблений, а. е. лхю Н. 41? nicht Необроблений, а. unbefiedert. [111. Необроблений, а. unbeweiht, III. II. Необроблений, У. неоплатный, а. unbezahlbar, unbezahlt; unerschwinglich; *unschätzbar. [nicht weit, n. fern. Необроблений, Lessc. неподалеки, adv. Необроблений, а. Пол. в. Необроблений. Необроблений, а. unorganisch. Необроблений, а. unbewaffnet, wehrlos, Кч. 9. [rung, Unwissenheit, f. Необроблений, f. B. Mangel an Aufklärung. Необроблений, а. ungebildet, Ст.; 2) Кл. finster. [kert, öde. Необроблений, а. M. II. 159 unbewöl- Необроблений, а. nicht ansässig, unansässig, Пар. [unstreitig. Необроблений, а. unbestreitbar, Необроблений, а. unstatthaft, un- haltbar. Необроблений, -ости, f. Unstatthaf- тigkeit, f. Term. Unhaltbarkeit, f. Пар. Необроблений, а. unvorsichtig, unbehutsam. [sichtigkeit, f. Необроблений, -ости, f. Unvor- Необроблений, а. unverdammlich, Пар. Необроблений, а. nicht zu verwirklichen, nicht actuell. [wirklichung, f. ВЕ. Необроблений, -ости, f. Nichtver- Необроблений, а. Пар. nicht trocken geworden.

Неоскупний, а. Ст. unfassbar, un- erreichbar, unermesslich. [чальний. Неоскупний, а. У. а. Неоскупний. Неоскупний, m. f. ungeschlachter, gro- ber Kerl, ungeschliffen, Гр. V. 349. Неоскупний, m. (неоскупний, f.) Neophyt, der (die) Neugetaufte, Neubekehrte. Неоскупний, (-харний, -хамранный). а. unsauber, unrein, ekelhaft; 2) T. un- achtzaam, unzurechnungsfähig. Неоскупний, -ости, f. Unsauber- keit, Unreinlichkeit, f. [derwillig, ungern. Неоскупний, Оз. неохотный, а. wi- Неоскупний, а. nicht erkaltet III. II. 186. Неоскупний, f. Widerwille, m. Неоскупний, -ция, m. der nicht zugeknöpft, nicht ordentlich an- gezogen ist. [unsohätzbar. Неоскупний, неоцінений, К. а. Неоскупний, adv. in schlechter, lum- piger Kleidung. [Неоскупний & Неоскупний, а. & (-ість, f.) § s. Неоскупний, а. Nichtunschädlich, harmlos, §. [погіршаний. Неоскупний, -ости, f. Моз. в. Не- Неоскупний, -ости, f. Нас. Man- gel an Spargsamkeit, m. [betasten. Неоскупний, а. unfassbar, nicht zu Neоскупний, f. Vergessenheit, f. Неоскупний, Пар. непамят- щий, непамятний, Lessc. а. uneinge- denk, vergesslich. [pflichtig. Неоскупний, а. nicht frohn- Неоскупний, неарный, Фр. неарный, а. ungerade (число); unpaarig. Неоскупний, (непев, indecl. m. f. m.; не-певен, М. II. 128), а. ungewiss, un- sicher; unheimlich, gefährlich, böse, tük- kisch, hämisch, III. I. 158. 180; zwei- deutig, räthselhaft, wunderbar, dämo- nisch, III. I. 335. [heit, Unsicherheit, f. Неоскупний, -ости, f. Ungewiss- Неоскупний, а. unerschöpflich. Неоскупний, а. M. II. 147 schwer —, nicht zu verleben, zu bestehen, zu überdauern. [stränний. Неоскупний, а. Под. в. Не- Неоскупний, -ости, f. Un- überrücklichkeit, f. [undurchdringlich, У. Неоскупний, а. undurchsichtig, Неоскупний, а. Пар. unge- lehrig, unempänglich.

Неперемлаивий, -ости, f. Un- empfanglichkeit, Ungelehrigkeit, f. Пар. Неоскупний, а. unbestechlich, T. Неоскупний, pl. to — das ist kein Spass. Неоскупний, а. unzählig, zahllos. Неоскупний, а. Не. unüberwind- lich, unwiderstehlich. Неоскупний, а. Не. unerträglich. Неоскупний, а. T. nicht ge- nug beweint. Неоскупний, а. -а робота Др. с. 170 eine Arbeit, mit der man nie fertig wird, die nicht fertig sein will. Неоскупний, Фр. неперестан- но, adv. unaufhörlich, anhaltend, be- ständig. Неоскупний, а. T. nicht zu überschreiten, unübersteiglich; 2) -но, adv. ГМ. ohne auszulassen, о. zu über- geben, ununterbrochen. [lich. Неоскупний, а. B. unübersteig- Неоскупний, adv. Пол. ohne übertriebene Prahlerei. Неоскупний, неперехідний, а. unwegsam, Пар.; 2) неперехідний, intransitiv, unübergehend. [bestritten. Неоскупний, а. unbestreitbar, un- Неоскупний, а. Неграмотний. Неоскупний, -ости, f. Unwis- senheit, f. Не. [I. 204. nöthtern. Неоскупний, а. nicht trinken, С. Неоскупний, -ости, f. K. Un- abhängigigkeit, f. Неоскупний, -ости, f. Sorglo- sigkeit, Harmlosigkeit, Unverdächtig- keit, f. [OH. nicht bestochen. Неоскупний, а. unbestechlich; adv. Неоскупний, -ости, f. Unbe- stechlichkeit, f. Неоскупний, а. nicht untersuchen, unverfälscht, authentisch, echt. Неоскупний, -ости, f. Unver- fälschtheit, Authentizität, Echtheit, f. Пар. Неоскупний, -ости, f. Unver- dächtigkeit, f. Term. Не-під-плечє нам щось, nicht unserer Kraft entsprechend, К У. [störig. Неоскупний, а. ungehorsam, Неоскупний, -ости, f. K У. Ungehorsam, m. Unfolgsamkeit, Störig- keit, f. [widrig. Неоскупний, а. unpassend; swoek-

Нерівнобедрений, *a.* ungleichschenkelig, *Пол.* [wertig. Нерівновартостний, *a.* ungleichwertig. Нерівноволосий, *a.* mit ungleichen Haaren. [flügler, *pl.* (Heteroptera). Нерівнокрильці, *pl.* Ungleichflügler. Нерівня, *m. f.* nicht ebenbürtig. Неріп, -ора, *m.* Art antediluvianisches Thier. [geschwärmt hat. Неріпник, *m.* Bienenstock, der nicht geschwärmt hat. Неріпниця, неріпка, неріпка, *f. v.* Merseburger. Неріпство, -ости, *f.* Mineral, *n.* Term. Неріпчивий, *a.* -іустіа nicht beredt, *Пол.* [a. unentschlossen, unschlussig. Неріпчивий, (-івий, -ільний, *Зар.*) Неріпчивість, (-івість), -ости, *f.* Unentschlossenheit, *f.* Неріп, *U.* неріп, неріпско, *m.* neroblaščij, *a.* Taugenichts, arbeitsscheu. Неріпак, *m. M. v.* Heborak. [zame. Неріпниця, *f.* die nicht Arbeit liebende. Неріпство, *n.* ВВ. Liederlichkeit, Verkommenheit, *f.* Неріпчивий, *a.* unfruchtbar. Неріпчив, -ору, *m.* Unachtsamkeit, *f.* Неріпчива, *f.* Пар. v. Неріпчивість. Неріпчивий, неріпчивий, *a.* ohne zu linden, untröstlich, (сльобий, турб, сум), *Ст.* [важний, & v. Необачний & Неріпчивець, -жця, *m. T.* неріпчивий, *a.* V. unachtsam, unbedachtig. [unbegreiflich. Неріпчивий, *a.* Ст. unerklärlich. Неріпчивість, -ости, *f. T.* Unachtsamkeit, Kurzsichtigkeit, Unzurechnungsfähigkeit, *f.* Неріпчивий, (-дільний), неріпчивий, (-дільний), *Term.* v. Неріпчивий, & неріпчивий & Неріпчивий, *a.* C. I. 199 von unerschlossener Blüte. [unentschieden. Неріпчивий, *a.* V. unentschlossen, неріпчивий, *a.* unzertrennlich, unzertrennbar. [trennlichkeit, *f.* Неріпчивий, -ости, *f.* Unzertrennlichkeit, *a.* ungetheilt III. I. 137. [35 immer ungewechselt. Неріпчивий, *a.* — рубель *Dr. c.* Неріпчивий, *a.* unverhältnismässig. [hältis, *n.* Unverhältnismässigkeit, *f.* Неріпчивий, -ости, *f.* Missverhältniss. Неріпчивий, *n.* Ungeneigtheit,

Verstimmung, *f.* [sam; unzáhlig, *Под.* Неріпчивий, *a.* pfadlos, unwegbar. Неріпчивий, *a.* unlösbar, unauflöslich. [löslichkeit, *f.* Пар. Неріпчивий, -ости, *f.* Unauflöslichkeit. Неріпчивий, *a.* Mos. v. Неріпчивий. [unvergänglich. Неріпчивий, *a.* unzerstörbar, Неріпчивий, -ости, *f.* Unzerstörbarkeit, *f.* Неріпчивий, *K.* неріпчивий, *a.* unbedachtsam, unklug, unverständlich; ungerührt. Неріпчивий, (-івий), -ости, *f.* Unklugheit, Unüberlegtheit, *f.* Unverstand, *m.* Неріпчивий, *v.* unerschmelzbar, *Пол.* Неріпчивий, *m.* Unverstand, *m. v.* Неріпчивий. [vni; sinnlos. Неріпчивий, *a.* v. Неріпчивий. Неріпчивий, -ости, *f.* Mangel an guter Anordnung, *m.* Неріпчивий, *m. V.* Unbesonnenheit, *f.* Unbedacht, *m.* Thorheit, *f.* Неріп, (пру, вреш, вре), *v. n. v.* Неріп. [(Scyllaea). Неріпця, *f.* Seeboasschnecke, *f.* Неріпця, *Km.* nicht gezielend, ziemt nicht. Неріпчивий, *a.* nicht von Menschenhänden gemacht, III. I. 197. Неріп, *n. v.* Курмаче; schmutzige Wäsche (*Фр.*). Неріп, *f.* linker Nbd. der Десна. Неріпчивий, *Фр.* неріпчивий, *Пар.* неріпчивий, неріпчивий, *Шог.* *a.* ungewichtig, bewegungslos, regungslos, starr. Неріп, *m.* Art Pflanze. Неріп, *m. Levc.* v. Неріпчивий. Неріпчивий, *U.* неріпчивий, *a.* nachlässig, fahrlässig, unachtsam; nicht wirtschaftlich. [rest 2) Неріпчивий, *m. Гол.* II. 276 v. Неріпчивий — то, *adv.* nicht eben, nicht allzu sehr. Неріпчивий, *a.* besessen; eigenselbständig, *Mi.* II. 195; 2) unbewusst (*adv.*) *Levc.* [samžit *adv.* unwillkürlich. Неріпчивий, *Оп.* несамовітно, *Оп.* несамовітно, *не* несвідомий, несвідомий, *Фр.* *a.* der Unwissende, unerfahren, unkundig, — чо́б. Неріпчивий, -ости, *f.* Unkennt-

niss, Unwissenheit, *f.* Несвід, *a. v.* Овід. Несвідчивий, несвідчивий, несвідчивий, *Kv.* 379 *a.* nicht von dieser Welt, übernatürlich, unnatürlich, ungewöhnlich, unqualificierbar, übermässig. Несвідчивий, *f.* geistlicher Stand, Несвідчивий, *a. Зв.* unbändig. [ВВ. Несвід, -сід, *m.* Träger, *m.* Несвід, *f.* Kraftlosigkeit, Indolenz, Ohnmacht, *f.* — mit *d. Infinit.* nicht vermögend, ausser Kraft. [se Kraft. Несвідчивий, *a.* überaus grob. Несвідчивий, *a.* schwach. Несвідчиво, *И.* 96 несвідчиво, *adv.* ohne Zwang, ungezwungen. Несвідчивий, *a.* unerzütlich, III. I. 348. Несвідчивий, -ости, *f.* несвідчивий, *n.* Levc. v. Неріпчивий, Habgier, Habsucht, *f.* Несвідчивий, *a.* *Kv.* 282; -івно, *adv.* III. I. 69 unansprechlich, unappetent, ungemein, überaus. [Неріпчивий. Несвідчивий, -ости, *f.* Os. Saumseligkeit, Trägheit, *f.* Несвідчивий, *a.* unbefleckt, rein. Несвідчивий, *pic.* — оком unabweisbar, noch nicht mit Augen bemessen. Несвідчивий, *Os.* (61) IX. 176, (-івний *Km.*) несвідчивий, *a.* nicht enden wollend, endlos, unendlich. Несвідчивий, -ости, *СМ.* *f. v.* Бесконечность. Несвідчивий, *a.* ungefüge, ungeschickt, plump; unpassend, ungerührt, unharmonisch. [schioktheit, Ungereimtheit, *f.* Несвідчивий, -ости, *f.* Ungefügigkeit. Несвідчивий, *a.* unbiegsam, ГИИ. Несвідчивий, (-ли-), *a. МИИ.* *Зв.* unerschütterlich. [rotten. Несвідчивий, *a.* schwer auszusprechen, *adv.* nicht bald. Несвідчивий, *a.* *Km.* der sich nicht abkürzen lässt (*Bruch*). Несвідчивий, *m. f.* несвідчивий, *a.* ungeschlacht, ungeschliffen, roh, unrein. Несвідчивий, ungeschmackhaft, unappetitlich. [haftigkeit, *f.* Пар. Несвідчивий, -ости, *f.* Unschmackhaftigkeit. Несвідчивий, *adv.* nicht gewandt, *Пол.* Несвідчивий, *f.* Ruhmlosigkeit; Schmach, *f.* *ruhlos That, *Kol.* II. 3. Несвідчивий, несвідчивий, *v. a.* ко́б

schmähen, verleumden, in schlechten Ruf bringen. Несвідчивий, *a.* unerhört; seltsam. Несвідчивий, -івний, *f. A. & v.* Неріпчивий etc. [recht. Несвідчивий, *a.* ungebührlich, ungebührlichkeit, *f.* Term. Несвідчивий, *a.* unehelich, *Term.* Несвідчивий, *m.* Missbehagen, *n.* Несвідчивий, *a. v.* Бесвідчивий. Несвідчивий, *a. f.* unvernünftig. Несвідчивий, несвідчивий, *a.* schlichte. [ternheit, *f.* Несвідчивий, -ости, *f.* Schlichtheit, *v. n.* nicht wagen; befangen, schüchtern sein. [leidlich. Несвідчивий, *a.* nicht gar schlecht, Несвідчивий, *f. M. II.* 131 Uneinigkeit, Misselligkeit, *f.* Несвідчивий, *a.* dissonierend, *Пол.* Несвідчивий, -ости, *f.* Dissonanz, *f.* [Auführer, *m.* der Unzufriedene. Несвідчивий, *m.* Friedenstörer, Несвідчивий, *pl.* *Всв.* der placksvort. Несвідчивий, (-тєний), *a.* nicht in aller Welt zu finden, unerhört, wunderbar; 2) unzählig, zahllos *Гс.* II. 56. Несвідчивий, *a.* М. III. 127 unverbrennlich, nicht verbrennend. *Пу.* Несвідчивий, -ости, *f.* Unverbrennlichkeit, *f.* Пар. Несвідчивий, *a.* nicht erlöst, ohne Erlösung, verdammt; 2) ewiges Verderben bringend; *грпх.* Несвідчивий, *a.* *Пар.* unwiderlegbar. Несвідчивий, *a.* *Пу.* unaufhaltsam. Несвідчивий, *a.* nicht mittheilend, selbstsüchtig. Несвідчивий, *a.* nicht leicht damit fortzukommen, zeitraubend; *adv.* -но, mühsam. Несвідчивий, *a.* nicht eilig, gemacht. Несвідчивий, *a.* ungeschiffbar, *Term.* Несвідчивий, -ости, *f.* Unschiffbarkeit, *f.* [nicht leicht. Несвідчивий, *adv.* *He.* nicht alsobald; Несвідчивий, *f. gev. pl.* -чка, Schlaflosigkeit, *f.* (b. Kindern). Несвідчивий, *Зв.* несвідчивий, *Ваз.* (несвідчивий, *Ф. Пр.* III. 127) *a.* unansprechlich, unäglich. [Пол. Несвідчивий, *a.* mit Zahnflücken,

Неспівний, *a. Пер.* unvollständig, nicht voll, nicht ganz, *adv.* неспівна два кірки nicht volle 2 Scheffel; — *рб.* ауму nicht bei (allen) gesunden Sinnen, aberwitzig, wahnwitzig; *Оч.* § 169.

Неспівний, *a.* unerfüllbar, *Фр.* Неспівність, -ости, *f.* Unvollständigkeit, *f. Пар.*

Несподаний, *a.* *Зах.* unerklärlich. Несподіванка, несподівана, *f.* Ueberraschung, *f.*

Несподівний, *К.* несподіваний, *a.* unverhofft, unvermuthet.

Несподобан, *m.* das Missfallen, *Ил.* Несподобний, *a.* *З.* nicht abgelebt, lebensfrisch. [gleichlich.

Неспорівний, *a.* *Пар.* unversporiv, *a.* *К.* 122 anstandsloswillig. [dorben, unverfälscht.

Неспорчений, *птс.* *З.* nicht verheiratet, *обф.* *т.* *Гол.* Unmöglichkeit, *f.* [unfähig; *adv.* *v.* Пенаручний.

Неспосібний, (-соб-), *a.* untauglich, Неспосібність, -ости, *f.* Untauglichkeit, Unfähigkeit, *f.* [sern.

Несправний, *a.* *C.* nicht zu besorgen, *ф.* *Ч.* V. 618?

Несправний, *a.* ungefüge; unordentlich, nicht solid, schadhaft + *M.*

Несправність, -ости, *f.* *П.* Ungeschicklichkeit; Unordnung, Mangelhaftigkeit, *f.* [überwindlich, *Кст.*

Неспрямий, *a.* unabwendbar, unversprechend, *a.* unbemittelt, unvermögend, insolvent.

Неспромба, неспромбність, -ости, *f.* Unvermögen, *n.* Indolenz; Unfähigkeit zu zahlen, Insolvenz, *Левч.*

Неспроста, *adv.* *Не.* nicht schlechtweg, *n.* ohne weiteres, *n.* ohne besonderen Grund.

Неспячий, *a.* nicht gern schlafend. Неспячка, *v.* Неспячка.

Неставати, нестати, *v. n. s.* *He.* u. Ставати; нестає чогось кому es gebriecht jmdm an etwam, es fehlt, mangelt; ще чого нестало! da fehlte noch das! когось -ло, jmd hörte auf zu sein.

Несталий, *a.* unbeständig, wechselnd. Несталість, -ости, *f.* *B.* Unbeständigkeit, *f.* Wankelmuth, *m.*

Нестало, -ла, *m.* Wechselthierchen, *n.* (Amoeba).

Нестановитий, *a.* *Ф.* *v.* Нестановитий. [niemt nicht.

Нестат, *adv.* *П.* steht nicht an, Нестатичний, (-бчній), *a.* unbeständig, veränderlich; haltlos, unsolid, leichtfertig; 2) arm *Pa.* I. 375.

Нестатичність, (-бчність), -ости, *f.* Unbeständigkeit, Leichtfertigkeit, Unmässigkeit, Haltlosigkeit, *f.* *К.*

Нестаток, -тку, *m. s.* Нестаток, *H.* 33. *Фр.*; *pl.* нестатки на щось Mangel an etw. *M.* II. 144; Dürftigkeit, Unmöglichkeit, *f.*; 2) erschöpfter Boden, *Фр.*; 3) Unbestand, Mangel an Ernt u. Festigkeit, *m.* *H.* 225; 4) unbeständiger, wankelmüthiger Mensch. [статок.

Нестача, *f.* *Под.* *v.* Недостача, недостача, *опа,* *m.* Ungethüm, Ungehör, *n.* *Пар.*

Нестелба, *m. f.* *v.* Гамела.

Нестемний, *a.* *H.* 230 wahr, echt, unzweifelhaft (*adv.* *M.* + *B.* 16); *adv.* нестемно, *d.* нестемнісінько аоорат just, eben; nicht verdunkelt, *Кн. Пр.* X. 376.

Нестерпий, *Ил.* нестерпний, *Ст.* нестерпчий, *C.* II. 228 unausstehlich, unerträglich. [bitterung.

Нестерпуча, *f.* *C.* unerträglich Verzeigung, *v.* *a.* *v.* Носати; заносити 2) *Кн.* несе пустянею man fühlt dass man in der Wüste ist; 2) — яйці Eier legen; 3) — ся getragen werden, ziehen; несе ся чутка es geht, läuft dasGericht; *b)* — ся (Eier) legen.

Нестяглий, *a.* unreif.

Нестягнути, *v. n. s.* Нестягнути; *impers.* нестягло, нуж — kaum dass man sich erholte, da — *Mx.*

Нестядник, *m.* Bergsternblume, *f.* (Aster amellus).

Нестій, *adv.* (*B.*) *v.* Як-стій.

Нестіпний, *a.* *З.* *v.* Недібний, geistesschwach, indolent.

Несторівка, *f.* *Nbfl.* des Céret.

Несторожкий, *a.* unbehutsam, unachtsam.

Несторобно, *adv.* *Кн.* unparteiisch. Нестобно, *adv.* *Cm.* ganz so wie —, beinahe, *v.* Достобу.

Нестрепений, *a.* *Ос.* (61) IV. 31? Нестріпний, *a.* unregelmässig, unformlich; unharmonisch. [aus, *Cm.*

Нестримно, *adv.* übermässig, über-

Нестям, *m.* нестямлене, *n.* *Лу.* das Vergessen, Unwissenheit, *f.* Bethörung, *f.* Taumel, *m.*

Нестямний, *a.* + *M.* masslos. Несхійбно, *adv.* ohne Bedenken, ohne Zweifel.

Несхійливий, *a.* *M.* II. 84 unbeugsam, unnachgiebig, unerbittlich, unachtsichtig. [lie, Abnormität, *f.*

Несхійність, -ости, *f.* *ВВ.* Anomalie, *Ч.* III. 271 nicht zum Durchgehen, unermesslich; 2) nicht abzutragen, sehr dauerhaft (*v.* Kleid).

Несхійний, *a.* — на себе sich selbst unähnlich, ganz verändert, + *M.*

Несувірний, *a.* unruhig, unbändig. Несуменна сума, (*Фр.*) unermessliche Zahl, Unsummen, (*pl.*). [unstreitig.

Несуверенно, *adv.* ohne Zweifel, Несуствачатий, *a.* ungegliedert. Несуцний, *a.* *v.* Недібний.

Несучка, *f.* Henne die gut Eier legt, gute Legehenne. [sentlich.

Несучний, *a.* *Ил.* zufällig, unweischändig, *m.* *v.* Базник, (*vgl.* Стязник).

Несчислений, *a.* unzählig, zahllos. Несючка, *f.* *v.* Несучка.

Нетвар, нетвір, -ру, *m. s.* Нетвір. Нетвердий, *a.* nicht hart, zart; schwach, *III.* II. 33. [heit, *f.* *ВВ.*

Нетверезість, -ости, *f.* Trunkenheit, *v.* *a.* *v.* Нетямити 1).

Нетепи, *pl.* schlechter Hanf der sich nicht brechen lässt. [lerant.

Нетерпимий, *a.* unduldsam, intolerant, (-шість), -ости, *f.* Unduldsamkeit, Intoleranz, *f.*

Нетерпівий, (-пел-), нетерпівий, (-пучий), *a.* ungeduldig; unduldsam; nicht aushaltend.

Нетерпівість, (-пел-), -ости, нетерпівача, *H.* 107 нетерпівачка *L.* 19, *f.* Ungeduld, *f.* — берé корó jmd wird ungeduldig.

Нетечна, нетеча, нетечина, *f.* nicht fließendes, stehendes Wasser; Sumpf, *m.* Нетечанка, *f.* *v.* Найтичанка.

Нети, *Пар.* (*Пр.* III. 17); нетий, *Mi.* II. 63, *m.* † Sohn des Bruders od. der Schwester, Nefte, *m.* Нетик, *m.* — слабинага, Rührmichnichtan, Springkraut, *n.* (Impatiens noli

tangere). [rig, blasirt (не втирати са) §. Нетятірний, *a.* (*Фр.*) nicht neugierig, *т.* *v.* Никяобр.

Нетялько, (-ки), *adv.* nicht nur. Нетіпа, нетіпанка, *Ч.* V. 1137, нетіпаха, *f.* ungezogene, wüthische Dirne, Sudlerin, Sohlampe, Trulle, *f.*

Нетленний, *a.* der Immerhangrige, *v.* Нетля; 2) —, нетлінний, unverweslich, *К.*

Нетля, *n.* *К.* Unverweslichkeit, *f.* Нетля, *f.* nimmerwattendes, immerhangriges Wesen, (*Ф.*); *v.* Нетлямі; 2) Motte, *f.*; kleiner Schmetterling; Lithocolletis, *B.*

Нетб, *conj.* — (denn) anders, geschieht das nicht —; не то (що) не — але (аї) nicht nur nicht; nicht nur das, dass nicht; не то що, а не то geschweige denn, dass —. *Оз.* 209.

Нетопір, *m.* *B.* *v.* Лялік.

Нетотожний, *a.* nicht identisch, *Ил.* Нетотожність, -ости, *f.* *Ил.* Nichtidentität, *f.*

Нетоя, *f.* Art Pflanze.

Нетра, нетрѣба, *adv.* ist nicht nöthig, ist entbehrlich, man braucht nicht.

Нетрѣба, *f.* *N.* *v.* Berges.

Нетрѣбство, *n.* *Ст.* *v.* Нетотрѣбство.

Нетруд, *m.* *v.* Нетоба.

Нетруженый, *a.* nicht arbeitsam; 2) müheelos erworben. [f. Abgrund, *m.*

Нетря, (-а), *f.* Waldschlucht, -kluft, Нетрунтавий, *a.* §. nichtsnutzig.

Нетутболо, *Гр.* das gelang nicht.

Нетяга, нетяжце, нетяжонька, *m.* *f.* obdachloser, armer, vielgeprüfter, unglücklicher Mensch, *v.* Буракі; *adv.* нетявський, — курінь *КС.* IV. 506 der нетяги (*pl.*). [schwer, leicht.

Нетяжний, *Св.* нетяжкий, *a.* nicht netzig, *m.* *v.* Нетя.

Нетям, *m.* нетяма, *К.* нетямка *MIII.* *f.* besinnungsloser Zustand, Unwissenheit, Vergessenheit, *MIII.* *f.* Нетямити, *v.* *a.* sich nicht an etw. erinnern; 2) nicht gedenken.

Нетямливий, *a.* *Вс.* unbedachtig; ohne Rückhalt. [wasilos.

Нетямний, *a.* — в діву *Фр.* *be-*

Неувага, *f.* *v.* Неуважність, Versehen, *n.* *Неу-* *v.* *Нев-*

Неуважене, *n.* *B.* Geringschätzung,

Verachtung, *f.* [achtsam, rücksichtslos.
 Неуважний, *a.* un aufmerksam, un-
 Неуважність, *-ости, f.* Un aufmerksam-
 keit, Unachtsamkeit, Rücksichtslosig-
 keit, *f.* [щм.
 Неувядимий, *a.* † *МШ. s.* Невяду-
 Неугаряючий, *a.* nicht verbrenn-
 бар, *Top.*
 Неудача, неудачий, & *s.* Неудача &
 Неужитий, *a.* un nützlich, unbrauchbar,
B. [bringender Strich Landes, öder Boden.
 Неужиток, *-тка, m.* keinen Nutzen
 Неук, *m.* neuk, *a.* *R.* 41 ein Unwis-
 sender, Ungelahrter; ungeschult, nicht
 abgerichtet, unerfahren. [bar.
 Неуклонимий, *a.* *Kos.* unabwend-
 Неуловимий, *a.* *Фр.* nicht zu fangen,
n. s. ergreifen, *n. s.* erblicken.
 Неумилый, *У.* neumitnig, *Левч. a.*
s. Невмилый.
 Неумирный, *a.* *B.* unregelmässig.
 Неумный, *a.* unvernünftig, dumm.
 Неумовний, *a.* stumm.
 Неуповный, *adv. s.* Несповный.
 Неуправка, *f.* *Под. (ж. з. 197)* Un-
 ordnung, *f.*; Misslingen, *n.* [te, *f.*
 Неурожай, *m.* Misswachs, *m.* Misserg-
 Неусипный, *a.* *У. Фр. s.* Невсипу-
 щий. [unablässig.
 Неустанный, *a.* *He.* un aufhörlich,
 Неуступный, *-ости, f. B.* Un-
 nachgiebigkeit, *f.* [giebig.
 Неуступчивый, *a.* *Пар.* un nach-
 Неутішний, *a.* *Ш. I. 387 s.* Невтішно.
 Неутомлений, *Ш. II. 59.* неуто-
 мляний, *Лс. (-мий),* неутрудимый,
У. s. Невтомлений.
 Неутральный, *a.* neutral.
 Неутриный, *a.* nicht giftig, (*B.*)
 Неучий, *a.* *Ст. s.* Неук.
 Нефороц, *m.* *Ш. s.* Нехворощ.
 Нефта, *f.* *Ко. 76 s.* Нефта.
 Неха, *m. f. s.* Нероба.
 Нехай, *conj.* es sei darum, es mag sein,
 lass (ihn, sie, es &); нехай що — gesetzt
 dass — angenommen dass —, *s.* Нехати.
 Нехар, *m.* нехара, *m. f.* Sudler, *m. Gr.*
 24; 2) —, нехаринець (*B.*) Wolf; не-
 хар, *f. coll.* Raubthiere, *pl.* bes. Wölfe.
 Нехарний, нехарник, *m.* (-иця, *f.*)
 нехарпунтий, *a.* unrein, unsauber, un-
 flätig, unordentlich; Sudler, *n.* (Sudel-
 weib, *n.* feile, unflätige Dirne).

Нехарність, *-ости, f.* нехарство,
n. Schmutz, *m.*; Unordnung, *f.*
 Нехати, *v. a.* mit *d. Infinit.* etw.
 nicht thun wollen, etw. unterlassen, sich
 von etw. enthalten.
 Нехвала, *f.* *Зс. s.* Неслава.
 Нехвалит, *m. Кс. 430* Invalide, *m.*
 Нехвальний, *a.* nicht lobenswert,
n. belobt, *K.*
 Нехворощ, *m.* Feldbeifuss, römischer
 Wermut, (*Artemisia campestris*). *Пом.*
 III. 116. [wankend, fest.
 Нехибкий, нехитий, *a.* *Біл.* nicht
 Нехиблений, *a.* nicht verfehlt, un-
 fehlbar, *K.*; nicht falsch, auf richtig, *Кн.*
 Нехибний, *a.* fehlerfrei, correct,
 genau.
 Нехибнути, *v. n.* gewiss nicht aus-
 bleiben; *impers.* ohne allen Anstand.
 Нехирый, *a.* (*Ф.*) missgelaunt.
 Нехить, *-оти, f.* Antipathie, Abnei-
 гung, *Пар.*; 2) —, нехитя, *adv. s.* Нехотя.
 Нехланний, *a.* gefräßig; 2) grausam.
 Нехлюйти, *v. a.* *Ф.* besudeln.
 Нехлюя, *m. f.* нехлюйний, *a.* не-
 хлюйница, *f. s.* Нехарний; нехлюйство,
n. s. Нехарність.
 Нехоробкуватий, *a.* un schön.
 Нехотя, нехотячий, нехоч, *adv.* (*сиг.*
ptc. zu нехотіти) ohne zu wollen, un-
 willkürlich; хоч нехоч magst wollen
 oder nicht.
 Нехрест, *m.* нехрист, *m.* Unchrist,
 Ungläubiger, Heide; *m.* (der Un-
 getaufte).
 Нехтоляця, *f. s.* Ніхтоляця.
 Нехтуване, *n.* *Біл.* Geringschät-
 zung, Ignorierung, *f.*
 Нехтувати, *v. a.* nicht beachten,
 nicht anerkennen; 2) zu nichte machen,
 verderben, mishandeln.
 Нецеремонність, *-ости, f.* *He.*
 Grobheit, *f.* Sycanismus, *m.*
 Нецки, (*d.* нецята), *pl.* Mulde, *f.*
 Нецнота, *f. II. n.* 65 Untugend, Ver-
 worfenheit *f.* [bischen.
 Нецят, *adv.* gar nichts, nicht ein
 Нецавець, *-вця, m.* Kampfgenosse
 des полковник Нецай, *m.*
 Нецайний, нецаймий, нецайний,
У. a. unerwartet, unverhofft; 2) hoffnungs-
 los, desperat; (-аянно, *adv. M.* III. 118).
 Нецай, *m. (pl.) s.* Яничай, *Кс. VIII. 267.*

Нечасовий, *a.* unzeitig, früh, *Ф.*
 Нечемник, *m. Ф.* Taugenichts, *m.*
 Нечепура, *Ст.* (-урха), *f. s.* Не-
 тіпа, нечепурний, *a.* He u. чепурний.
 Нечесані паночки, *pl.* Gretel im
 Busch, *f.* (*Nigella damascena*).
 Нечесте, нечестивість, *-ости, f.* не-
 чести, *n. К.* Ehrlosigkeit, Niederträch-
 tigkeit; Ruchlosigkeit, Gottlosigkeit, *f.*
 2) нечесте, Schande, Schmach, *f.*
 Нечестивець, *-вця, m.* нечестив-
 ий, *a.* der Ehrlose, Nichtswürdige;
 ruchlos, gottlos.
 Нечестний, *a. s.* He- u. чесний.
 Нечетний, *a.* *Пар. s.* Нечиткий.
 Нечетність, *-ости, f.* Unleserlich-
 keit, *f.* [umsonst, weshalb wohl.
 Нечім (то), *conj.* deswegen nicht
 Нечисте, *f.* alles Unreine, *Еф. 36.*
coll. unreine Geschöpfe, Canaille, *TP. 29.*
 Нечистий, *a.* unrein, unsauber, un-
 lauter; 2) unheimlich, nicht geheuer,
s. a. m. der böse Geist, Teufel, *m.*
 Нечистість, *-ости, нечистота, f.* Un-
 reinigkeit, Unsauberkeit; Unkeuschheit, *f.*
 Нечиткий, (-тальний), *a.* *Терм.* un-
 leserlich, unlesbar.
 Нечіпай-але, *n. s.* Переступень.
 Нечоловічий, *a. К.* übermenschlich.
 Нечувалий, *Ст.* нечуваний, *a.* un-
 erhört. [wasstlos, sinnlos.
 Нечувствєнний, *a.* gefühllos, be-
 нечувствєнність, *-ости, f.* не-
 чувство, *n. Пу.* Gefühllosigkeit, *f.*
 Нечуй, *m. Ф. Пoes.* (67) 39? purer Geist;
 нечуй-ангиль, 130 Genius, *m.?*
 Нечуй-вітер, *m.* Ruhrkraut, *n.*
 (*Gnaphalium*); 2) Nabitkskraut, (*Hiera-
 cium pilosella*).
 Нечуманий, *a. К. I.* 308 nicht
 hübsch; ungeschickt, plump.
 Нечупайда, *f.* нечупарний, *a.*
 & Нечепура &
 Нечуть, *adv. Пу.* kaum hörbar, leicht.
 Нечутиий, *a. Ш. II.* 225 *s.* Нечувалий.
 Нечутливий, *a. Ст.* unempfindlich.
 Нечутний, *a. geo. adv.* нечутно,
 ist nichts zu hören, man hört nichts neues.
 Нешаноба, *f. Под. s.* Непочятане.
 Нешановливий, *a.* до когось *К.*
 für jmdn keine Achtung habend. [Bohrer.
 Нешвальний, *a.* — свєрлик Art
 Нєшище, *aug. n. s.* Неха.

Нєшпергач, *m. s.* Лилік.
 Нєшпєтний, *a. pol.* nicht garstig.
 Нєшпир, *m. s.* Сумрак; 2) *pl.* не-
 шпори, *pl.* Vesper, *f.*
 Нєшта, нєчта, *f. Ф.* Dirne, Hure,
 Metzge, *f.*; 2) *s.* Нєчєсть 2).
 Нєщадимий, *a. H.* 32 keiner Scho-
 нung wert, nichtsnutzig, verworfen, ver-
 werflich, *M.* [sichtslos.
 Нєщадний, *a.* schonungslos, rück-
 Нєщасливєць, *-вця, m.* нещаслив-
 ий, *a.* нещастник *МШ. (-иця, f.)* не-
 щастний, (-сний), *a.* unglücklich; un-
 selig, unglücklich.
 Нєщасливість, *H. 198* нещастність,
B. -ости, f. Unglück, Elend, *m.* Calamität, *f.*
 Нєщастє, *n.* Unglück, *n.* Unglücks-
 лigkeit, *f.* [Нєчислєнний.
 Нєщєтний, *a. Л. Кс. IV.* 491 *s.*
 Нєщєрїєть, *-ости, f.* Mangel an
 Aufrichtigkeit, *m.* Missgunst, Unlanter-
 keit, Falschheit, *f.*
 Нєщо, *conj.* не-щобá geschweige
 denn, desto mehr, *МШ.*; не що давно ще
 — nicht eben gar lange her, als — *Лн.*
 Нєщобт, *adv. Кс. 43* nicht viel.
 Нєявний, *a.* nicht sichtbar, *n.* offenbar
n. klar s.
 Нє-як, *adv.* nicht anders, ohne weiters.
 Нєяково, *adv. s.* Ніяково.
 Нєялий, *a.* ungeziemend, unrecht,
 nicht schicklich; unzüchtig; ungeschickt.
 Нєяснїть, *f. † К.* Kropfgans, *f.* (Pe-
 lesanus). [kol.
 Нєясний, *a.* undeutlich, unklar, dun-
 Нєясність, *-ости, f.* Undeutlich-
 keit, Unklarheit, Dunkelheit, *f.*
 Нн, *conj. Оц. §. 257. Гол. ep.* 217 *s.*
 Ні I. und Не.
 Нив, *m. Ч. I.* 10. *s.* Нив.
 Нїва, *f. coll.* нїве, *n.* нива *pl. II.*
 Аокер, *m.* Ackerfeld, *n.* Flur, *f.* Gefilde,
n. adj. нивняий.
 Нивняй, *f.* Neu vom Ackerfelde, *n.*
 Нивомїрка, *f.* колосївка Getreide-
 Laubkæfer, *m.* (*Anisoplia fruticola*) *B.*
 Нивоштокити, *v. a. s.* Ничтожити.
 Нивянка, *f.* *Sherardia arvensis*.
 Нїгда, нїгда, *adv. s.* Ніколи.
 Нїджа, *m. f. s.* Недолугий.
 Нїдїти, *v. n.* schwindен, vergehen,
 abnehmen, verkümmern. [Някїй.
 Нїже, *adv. compar. (B.)* — нїашє *s.*

Ніжній, (-ій), а. unter, Nieder.
 Ніжник, м. Untermann; Bube (im Kartenspiel) м. Ч. III. 45. ГШ.
 Ніжня, *f. coll.* die Unterbeamten (*pl.*), Dienstmannschaft, *f.* (Gendarmerie etc.).
 Низ, м. der untere Theil, das Untere; das der Mündung e. Flusses nähere, unterwärts liegende Land, *vgl.* Поділе, низина; Souterrain, м. низом, *adv.* unterwärts, niederwärts; на низ Р. I. 8; до низу Кв. 5. в низ 179 nach unten hinab, bis hinunter, herunter, niederwärts.
 Низь, *f.* (Фр.) Tiefland, м.; jene Richtung in der das Wasser hinabläuft.
 Низанка, *f.* з. Нізка.
 Низати, (нижу, ніжеш), *v. a.* aufreihen, -fädeln, -ziehen; *холод мені ніжше Шог. 16 es durchzieht mich ein Frösteln; 2) — см. II. 113 sich durchschlingen, sich schlängeln.
 Низень, низина, *f.* Niederung, *f.* niedrig gelegener Ort; Thal, м.
 Низити, (нижу, низиш), *v. a.* niedriger stellen, jmdn herabsetzen.
 Низийти, *v. n.* herabgehen, -kommen, -gelangen, -steigen III. I. 237.
 Нізка, *f.* etwas Aufgefädeltes, Angereichtes; — нізиста Korallenschnur, -kette; — цибулі Крак etc.
 Низкий, (-зк- (*d.* низенький, -онький), а. niedrig; *нидертächtigt, gemein.
 Низкість, -ости, *f.* Niedrigkeit; *Niederträchtigkeit, Gemeinheit, *f.*
 Низкоділ, -олу, *m.* Мак. низовина Лесч. низота, ВЕ. *f.* з. Низень.
 Низкорослий а. niedrigwachsend.
 Низовий, а. am nize, (низь), liegend, am niederen Laufe e. Flusses, in der Niederung. [Tasche, *f.* Loch, м.
 Низок, -зька м. Höhle, Nische, Grube; Низпослати, *v. a.* † hinsenden; 2) spenden, III. II. 238. [gestürzt.
 Низрновений, а. К. † herab-Ник, *int.* (*adv.*) zu нікати 1).
 Ніканий, нікуда, в. Нікуда.
 Нікати, *v. n.* schnorern, schniebond riechen, Р. I. 11 herumflunkern, gucken; 2) sich niederucken.
 Нікцько, *adv.* Нз. 84 nicht im mindesten, gar nichts. [Гол.
 Нікльва, *f.* linker Nbf. des Дністрé,
 Ніклий, а. schwach, zart, Зг.
 Нікльшка, *f.* Microgaster, В.

Нікнути, *v. n.* schwinden.
 Ніколай, (-бла.д.-ольцо, -олуно, -олка), м. Nikolaus, Niklas, *adj.* Ніколян, (-ольчин). [поле, В.
 Ніколавць, -айци, м. в. Покитá.
 Ніколайки, *pl.* St.-Niklasgeschenke für Kinder, *pl.*
 Ніколя, *adv.* з. Ніколя.
 Нікольщина, *f.* Gastgelage am Tage des heil. Nikolaus (9. Mai a. St.), м.
 Нікць, *adv.* nicht ein bisschen, gar nicht. [Унавазречлихен" selbst.
 Нильзя, по самé — Ко. 51 bis zum Нимé, Ф. (Пос. 50) wird nicht (mit d. *Infinit.*), в. Имáти.
 Нимохід, -ода, м. Nachtwandler, м. ?
 'ниний, а. МШ. (Пс. III.) в. d. folg.
 Нині, ниніка, (-каль, -калі), нинька, (-ки), ниночки, *adv.* heute; jetzt.
 Нинів, м. N. e. Berges.
 Нинішний, а. heutig; jetztig; von heute.
 Нинішність, -ости, *f.* КУ. heutige Zeit, Jetztzeit, Gegenwart, *f.*
 Ниняти, *v. n.* in d. Kinderspr. s. Спати.
 Ніца, *f. rum.* У. dichte Schar.
 Ніпавий, а. nasohaftig. [keit, *f.*
 Ніпавість, -ости, *f.* Naschhaftig.
 Ніпати, *v. n.* nippen, tasten; в. Гнáпати. [Podiceps), м.
 Нірець, -рця, м. Taucher; Steissfuss
 Нірище, м. Höhle, *f.*
 Нірка, *f.* Niere, *f.*; 2) в. Нурок, урб-вурець; *adj.* нирковий Nieren-.
 Нирковатий, а. nierenförmig.
 Нирнути, нирати *v. n.* untertauchen.
 Нирцём, нирці, *adv.* untertauchend, geduckt, Оз. 114. [стáти у корó.
 Ирювати, *v. n.* у корó §. в. Го-Нáта, *f.* ТР. 33. 346 das sich abblösende Streifchen an der Schneide; 2) die Schneide selbst.
 I. Нити, (нію, нияш). *v. n.* dumpfen Schmerz fühlen, in Gram sich abbármern, sich ángstigen. [stúcke beim Webstuhl.
 II. Нити, *pl.* zwei hölzerne Werk-Нитиці, *pl.* Fadenalgen, *pl.* (Confervae). [f. Faden, Zwirn, м. *pl.* Garn, м.
 Нитка, нитчина, *cm.* (*d.* ниточка.
 Нитковатий, а. fädlich, fadenförmig.
 Нитколът, м. scherzh. Beim. des Webers: Fadenverwickler, Zwirnverdreher, Н. 246. [annotinum.
 Нитота, *f.* пядич — Lycopodium

Нитувати, *v. a.* в. Нютувати.
 Нитчак, м. Fadenwurm, м. (Mermis) В.
 Нитчатий, а. fadenförmig.
 Нитяльниця, *pl.* Garnaufzug, м.
 Нитиний, а. zwirnen, Zwirn-.
 Ниць, *adv.* mit dem Gesichte zur Erde, nach unten.
 Ницáк, м. ein Niederträchtiger, К.
 Ницелóв, м. kriechende Weide (Salix repens).
 Ницьий, а. niedrig wachsend: -а лóв Еф. 21.30; gesenkt, demüthig, Кв. 263. 267; 2) niederträchtig, К.; нáця собáка Н. 61 heimtückischer Hund. [heimlich.
 Ницьки, *adv.* gebeugt, geduckt;
 Ницько! *int.* Lookruf für Lämmer.
 Ниця, *f. dim.* Н. 295 в. Нятка.
 Ниць, *prom.* м. nichts, в. Нічó.
 Ницьгид, -ода, м. ein Nichtsnutziger.
 Ницьльниця, ницьниці, (*d.* йчки), *pl.* Zettel, м. Kette (zu e. Gewebe), *f.* Ам. 407; (*sgl.* йця, *f.* Гол. III. 439).
 Ницьмний, а. в. Ніцьмний.
 Ничипір, -ора, м. Nicerphorus.
 Ничка, *f.* Göttin als Nachtpinnerin; 2) — непрямітка, Aoker Kleinling, м. (Centunculus minimus).
 Ничóгий, а. Ч. VII. 551 = ні-до-чóго, nichtsnutzig.
 Ничóй = ничóго = ничó в. Нічó.
 Ничомáн, м. Habenichts, м. Пар.
 Ничтóжити, *v. a.* в. Нивéчити, нáщити. [stóbern, wühlen.
 Нишпорити, *v. a.* А-Г. schnüffeln,
 Нищетá, нищотá, *f.* Dürftigkeit, Armut, *f.* [arm, dürftig; Bettler, м.
 Нищий, нищук. (-ун), м. Зак. а.
 Нищитель, м. Vernichter, Vertilger, Zerstörer, м. [heerend, Пол.
 Нищительний, а. verwüstend, ver-Ніщити, *v. a.* vernichten, vertilgen; zerstören.
 Нищити, *v. n.* в. Нидити.
 Нищак, нищакій, & в. Нищак &.
 I. НУ, *conj.* nein; ні-же-ні́ gar nicht, nicht im mindesten; ні — ні, (áні — áні) weder — noch, Ч. V. 458; не... áні... ніже weder — noch — noch, nicht einmal III. II. 68; ні-для-чóго С. I. 211, ні-за-для-чóго Ме. 365 ні зá що, ні про що, ні в тóго нів сьóго ohne einen Grund, um nichts, Лесч. ні сіло ні пáло, ні дай ні підá, Зар. ganz unverhofft;
 Малоруко-ніжний Словар.

ні сáк-ні́ тák weder so; noch so, nicht gut, so leidig, so elend; ні зá сé ні зá тó, — сесé ні зá тóтó für nichts und wieder nichts; хто-ні́ wer nur, wer nur immer.
 II. НУ — мяя — мéне, *Accus. sgl.* *pron.* mich Оз. 129. [unversehens.
 Нубéвда, *adv.* I. a. II. 55. unvermuthet,
 Нубóто, нубóто, *conj.* wie wenn, als ob, gleichsam, gleich als, Оз. 210.
 Нуб, *g.* нубá, Neumond, м. (häufiger новий місяць).
 Нубéчати, *v. a.* zu nichts machen, vernichten, vereiteln; 2) thätlich miss-handeln. [derben.
 Нубéчити, *v. n.* Т. verkommen, ver-Нубжé, Шог. а. Нубжé. [was; Nichts.
 Нубить-що, С. I. 18 man weiss nicht Нуборот, м. -отом штá, Фр. in Zer-стörung, in Verfall kommen; 2) irren, durcheinander gehen.
 Нубá, *f.* Ч. IV. 299 Weichlichkeit, Verzärtelung, *f.* Пом. III. 109 das Kosen.
 Нубá, (нубé), *adv.* nirgends; нубá-нубó gar nichts; нубá дити см. Оз. 118 nothwendig, unvermeidlich; м. правди дити man kann die Wahrheit nicht ver-bergen.
 Нубáч, м. Nichts, м. См. (Пр. VII. 414).
 Нубóть, м. в. Нубóть, В.
 НУ-гýл *int.* zum Antrieb der Pferde.
 Нубá, *adv.* пол. в. Ніколя.
 Нубá, *f.* N. e. Berges.
 НУ-до-кóго = до нубóго III. II. 257.
 Нубриця, *f.* в. Сорóмниця.
 Нубрó, м. Зг. в. Нубрó. [ца.
 Нубрóвий, а. -é корáтце в. Ложня-Ниж, *g.* ножá, м. Messer, м.
 Нуб, *conj.* (bei Comparat.) als, wie, denn.
 Нубáден, -днá, -днe, *prom.* kein, gar kein.
 Нубже, *conj.* в. Нуб I. [keit, *f.*
 Нубжéне, м. М. Liebkosung, Zärtlich-Нубжити, *v. a.* корó liebkosen, zärtlich für jmdn sein, verzärteln, verweichlichen; 2) — за во влóсти Ф. vor Grimm vergehen.
 Нубжá, нубжéнька, (-ечка), *f. dim.* Füsschen, м. Fuss, м. в. Нубá.
 Нубкувати, *v. n.* von Schafen: zu-sammenkommen u. mit Füßen stampfen.
 Нубжá, *f.* Messerscheide, Säbelschei-de, *f.* (Ласт. 246).
 Нубний, а. Fuss-.
 Нубний, а. fein, zart, zärtlich, mit

Zartgefühl; 2) verzärtelt, verzogen *№* 131.
 Ніжність, -ости, *f.* Zartheit; Zärtlichkeit, *f.*
 Ніжчата, *pl.* *n.* Ніжка. [beitscheue.
 Ніжа, *m. f.* Weibhling, Zärtling, der Ar-
 Ні-ващо, ні-вац, *v.* Ні І.
 Ніздра, *f.* Rückseite des Leders, *s.*
 Мадра, мадро.
 Ніздри, мадра, *pl.* Nüstern, Nasenlöcher, *pl.* bes. des Pferdes). [te, ? *v.* Ніжка.
 Нізка, *f. Ф.* (Пое. 21) Ring in einer Ket-
 Нізя, *v.* Нільга, нелья.
 Ніковатий, *a. s. m. N. e.* Berges.
 Ніколи, *adv.* nie, niemals, niemehr; *мені* — ich habe keine Zeit; 2) zur un-
 rechten Zeit.
 Ніколи ти ся, *impers.* -ить ся кому
 jmd hat keine Zeit, *Лев.*
 Ніко́льство, *n. K.* (Хата. 179)
 Mangel an Zeit, keine Zeit. [ко́льщина.
 Ніко́льщина, *f. Ч. III.* 184 *v.* Ни-
 Ніко́трий, *a. v.* Ніжаден.
 Нікто, *v.* Ніхто.
 Нікуди, (-да), *adv.* nirgends, *n.* wo-
 hin; — кчёмні *v.* Нічёма.
 Ніку́с, ніку́щик, *v.* Наку́с.
 Нікчёма, *m. f. Ст.* нікчёмник, нік-
 чёмен, *M. II.* 151 нікчёмний, *a.*
 Taugenichts; nichtig, geringfügig, bedeutungslos; 2) nichtswürdig, niederträchtig.
 Нікчёмнити, (-нічати), *Км. v. a.*
 entwürdigend, erniedrigend, niederträchtig
 machen, verderben.
 Нікчёмниця, *f. K. B.* Geringfügig-
 keit, Kleinigkeit, Albernheit, *f.*
 Нільга, *adv. K.* unmöglich *Оз.* 117.
 Нільовець, -вця, *m.* Nilpferd, *n.* (Hir-
 potamus amphib.).
 Нім, *adv.* ehe, bevor; bis.
 Німа́к, німа́н, *Левч. m.* ein Stummer.
 Німе́нщина, *f.* Land am Flusse Nje-
 men, *K.*
 Німець, -ця, *m.* ein Deutscher.
 Німе́цкий, *a.* deutsch.
 Німе́чина, *f.* Deutschland, *n.*
 Німі́й, *a.* stumm; -а хороба nicht
 erkannt. [Wesen).
 Німіна, *f.* Thier, *n.* (eig. stummes
 Німі́ця, *f.* — чорна Bilsenkraut,
n. (Hyoscyamus niger). [stummen).
 Німіти, *v. n.* stumm werden, ver-
 Німка, німка́ня, (*d.* німочка), *f.*
 eine Deutsche.

Німно, *adv.* — робить ся кому́сь jmd
 wird befangen, beklommen, verstimmt.
 Німоватий, німе́нький, *a.* etwas
 stumm, halbstumm; stammelnd.
 Німота, *f.* Stummheit, *f.* [Німіти
 Німотіти, У. німувати, *K. v. m. v.*
 Німра, *m. f.* німравий, німрово́-
 кий, *a.* undeutlich, unverständlich spre-
 chend; 2) nicht offen in die Augen schau-
 end, mit gesenktem Blick.
 Німрати, *v. n.* undeutlich, unver-
 ständig sprechen, nuscheln.
 Німча́, -а́ти, *n.* kleines, noch nicht
 sprechendes Kind.
 Німча́й, *H. 21.* німчу́ра, *m. aug.*
 (*d.* німчик.) німчїн *v.* Німець.
 Німчити, *v.* Знімчити.
 Ніна́що, ніна́ц, *m. n.* Taugenichts,
m; 2) ні-на що б́уло купіти *Км.* =
 = не б́уло за що. [ziger.
 Ні-о́дний, ні-о́дн, *a.* nicht ein ein-
 Ні-о-чїм, *Св.* = о нічїм.
 Ні-по-чóму = по-нічóму für
 Nichts, um den Spottpreis.
 Ніпрó, *m. v.* Дніпрó, *Левч.* [searables.
 Ніпрох, *m. (Фр.)* etwas Schábiges, Mi-
 Нірав, ніравенник, ніравчу́к, *m.*
 Teufel, *m.*
 Нірка, *f.* Nörz, *m.* kleine Fischotter.
 Ніс, *g.* нóса, *m.* Nase, *f.* [eitl, Ф.
 Нісенітний, *a. T.* albern, nichtig,
 Нісенітниця, *f.* Albernheit, alber-
 nes, fades Zeug, Schnurpfeiferei, *f.* Un-
 sinn, *m.*
 Ніскільки, *adv. Ч. III.* 76 gar nichts.
 Ністр, *m. v.* Дністр, &. ністрóве
 Uferstrich des Dniestr; ністрóвяне,
pl. Bewohner des Dniesterufers (*v.* По-
 берéжці), *pl.*
 Нісчї́мний, *a. H. 241. Оз.* 102 [ни-
 сь-чим-ьн], ungewürzt, pur, ohne Fleisch,
 Speck etc. gekocht.
 Ніт, *adv.* ist nicht da, ist nicht mehr
 da *Оц.* § 223; nein (*B.*).
 Нітіти, *v. a. s.* Обві́тати; 2) ся sich
 ducken, lauern, *K;* *b)* -ить ся сніг
 thaut auf. [Motte, *f. v.* Нєтля.
 Нітка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Phalaena);
 Ніткати, *v. n.* „nein“ sagen, läugnen,
 abschlagen.
 Нітник, *m.* Helianthemum vulg.
 Ніхоть, *m. v.* Нóготь.
 Ніхто́, *g.* нікóго, *pron.* niemand.

Ніхтоніяця, *f.* ein niederträchtiges,
 unwürdiges Weib.
 Ніц, *v.* Нічó, *нич.* [tiefe N.
 Ніцкá ніч, *H. 149. M.* ganze Nacht;
 Ніцувати, *v. a. H. 1* zu nichte ma-
 chen, vereiteln.
 Ніч, *g.* нóчи, *f.* Nacht, *f.* — ночу-
 вати die N. zubringen; пусіти на ніч
 übernachten lassen, beherbergen.
 Нічвї́д, нічвї́док, -дка, *m.* Fleder-
 maus, *f;* 2) Nachtschwalbe *f.* (Caprimul-
 gus europ.). [Оц. § 164.
 Нічї́й, -їя, -їя, *pron.* niemandes,
 Нічї́йрк, *adv.* keinen Mucks, maus-
 obenstill.
 Нічка, *f. dim. v.* Ніч; 2) weiblicher
 Poltergeist, Nachtgeist, Nachtmahr, *f.*
Be. (Пр. IX. 500); 3) v. Нічвї́д 1).
 Нічкувати, *v. n. v.* Ночувати.
 Нічлáва, *f.* Nbf. des Дністрé.
 Нічлáг, (-лг), *m.* Nachtlager, *n. Оз.* 70.
 Нічлáжання́н, *m.* der Uebernachte-
 tende; der mit Pferden auf d. Hutweide
 übernachtet.
 Нічний, нічнийй, *Ст. a.* Nacht-,
 nachtlich; *adv.* нічно *Me.* 429 Nachts.
 Нічня́к, *m.* Nachtwächter, (*Ф.*), *m;*
 2) *pl.* Nachtfalter, *pl.*
 Нічня́ця, *f.* Eule, *f.* (Strix) *Ф. Поез.*
 (67) 20; 2) *pl.* Eulen, Nachtfalter, (Noctuae);
 3) zusammengesetzte Angel für die Nacht
 ausgelegt, (*B.*). [sehend).
 Нічновї́дний, *a. Мог.* in der Nacht
 Нічó, нічóго, (*d.* нічогісько, -ісень-
 ко), *pron. n.* nichts; мені нічóго я ні-
 чóго *P. II.* 21 mir ist nichts (übles
 vorgefallen); that nichts, schad't nichts
P. I. 14; нічóго д́ля um nichts, um-
 sonst, vergeblich; *Оц.* § 160; 2) so
 ziemlich, geht wohl an, annehmbar, ge-
 nug gut, hübsch &: она́ собі нічó, *Оз.* 118.
 Нічóгий, *a. Ч. II.* 409 nichtsnutzig,
 = ні до чóго.
 Нічогі́ч, *adv.* gar nichts.
 Нічóжний, *a.* eitel, vergeblich.
 Нічї́мниця, (нісчї́м-), *f. v.* Нісе-
 нїтниця (*л. с.* 36).
 Ніщó, *v.* Нічó, sehr wenig; ніщо
 мені то́го робіти es ist für mich eine
 Kleinigkeit, — *b)* habe keinen triftigen
 Grund dies zu thun. [mit nichten).
 Нія́к, *adv.* auf keine Weise, gar nicht,
 Нія́кий, *a.* kein; 2) nichtsnutzig,

nicht zu brauchen, якї́сь — verkom-
 men, schlecht; 3) якбсь нія́ко, нія́ко
 во кому́ ist für jmdn unthunlich, un-
 geziemen, schickt sich nicht.
 Нія́ковий, *a.* kein; 2) nicht deut-
 lich, *n.* erkenntlich.
 Нія́кось, *adv. С. II.* 130 *v.* Нєнáче,
 einiger, gewissermassen, eigens. [pfen.
 Нія́чити, *v. a.* корó jmdn arg schim-
 Пнáти, — не знáти, (*Фр.*) es ist
 unbekannt, *Оз.* 94.
 І. Но! *inf.* nun! auf! wohlan!
 II. Но, *conj.* aber, allein; sondern;
 doch; но прэ́ц! doch einmal! *Оц.* § 257.
 3. *Оз.* 209; 2) *v.* Інó, що-но (що н́
 нó) kaum dass, eben, gerade. [Новї́к.
 Новáк, *m. Ч. I.* 10 Neumond, *m;* 2) *v.*
 Нóвагї́нь, *f.* Auswuchs auf e. alten
 Eichenbaume, *m.* новотáр, *m.* Neueger, *m.*
 Новáтор, *Оз.* новáтель, *Term.*
 Новáвна, *f. B.* новáторство, *m.*
 Neuerung, *f.*
 Новї́й, *a. neu;* — місяць Neumond, *m.*
 Новї́к, *d.* новї́чок, -чка, *m.* No-
 viz(e), Novitius; Neuling, *m.*
 Новї́на, (*d.* новї́нка), *f.* das Neue,
 Neuigkeit, *f;* 2) neu umgepflüget, zum
 ersten Male bestelltes Grundstück, Neu-
 bruch, *m;* neue Ansiedlung; 3) neuer
 Aufzug der Leinwand, neue L.; 4) *pl.*
 новї́нкі Zeitungen, *pl.*
 Новї́нка́р, *m.* Neuigkeitkrámer, *m.*
 Новї́на́, -їти, новї́натко, -тка, *m.*
 das Neugeborene, das Kleine, *Ст.*
 Новї́ця, *f.* Novize, *f. Ч. III.* 392?
 Новї́ний, *a.* -е пóле *v.* Новї́на 2).
 Новї́сенський, (-сєньський), *a.* ganz
 neu, neubacken, *Пом. III.* 108.
 Нóвї́сть, -ости, *f.* Neuheit; Neue-
 rung, *f. Term.*
 Новї́тний, *a.* neu, jetztig, modern.
 Новобранець, -ця, (-бранчик),
m. новобранї́й, *a.* der Neugewáhlte,
 Neuausgehobene, Reerut, *m.*
 Новобранка, *f.* neu Aufgenomme-
 ne, Novize, *f.*
 Нововї́рець, -ря, *m.* der Neube-
 kehrte, Neugetaufte, Neophyt, *m. Зс. K.*
 Нововї́рство, *n.* neuer Glaube.
 Новодранка, *f. H.* 219 *v.* Дранка.
 Новоженець, *n. Ч. I.* 68?
 Новоженець, -ця, *m. ген. pl.* -єнци
 die Neuvermáhlten.

Новозавітний, новозаконний, *a.* neuteamentlich. [neugezimmert.
Новооубленій, *ptc.* neugehaut,
Новолітній, *a.* Neujahr. [м. *Par.*
Новолітний, *m.* Neujahrsgelant,
Новолітувати, *Ч. III. 2.* новоліт-
ствувати *Par. v. n.* zum Neujahr wün-
sohen, gratulieren. [geld, *n. Par.*
Новолітціна, *f.* Neujahrsgesohenk,
Новомодний, *a.* neumodisch. [ren.
Новонароджений, *ptc.* neugebo-
Новонастане, *n. Py.* Neuerstehung,
Wiedererschaffung; neue Verfassung, *k.*
Новообрядний, *a.* neuen Ritus.
Новоприбувший, *a.* neu ange-
kommen, *Фр.* [Saen gepflügter Acker.
Новорілля, *f.* im Frühjahr vor dem
Новорождєнецъ, *Ч. IV. 8.* (ро-
ждєнецъ, *Вах.*), -нця, *m.* der Neugeborene.
Новоріччій, (-річ-), *a.* Neujahr-
Новоріччій, *m.* Almanach, *m.*
Новосад, *m.* neue Pflanzung.
Новосвітний, *a.* der neuen Welt,
der Neuzeit, der Jetztzeit angehörig,
modern, *Зар.*
Новоселіця, *C. II. 101* новоселів-
ка, новосілка, *f.* новосіле, *n.*
neue Ansiedlung, neues Haus, neue Woh-
nung, neuer Haushalt.
Новосівець, -вця, *m. N. e.* Berges.
Новосілянєць, -нця, *m.* der Neu-
angesiedelte.
Новослідця, (-дниця, *B.*), *f.* fri-
sche Spur auf frisch gefallenem Schnee.
Новотар, *m. Term.* в. Новатор.
Новотвір, -твіру, *m.* новотвірство,
n. Пол. Neubildung, *f.*
Новохрещєнецъ, -нця, *m. III. II.*
175 der Neugetaufte, Neophyt, *m.*
Ногá, *f.* Fuss, *m.* Bein, *n.* *на ногáх
auf den Beinen, in Bereitschaft; на одній
нозі *flugs.* schnell; ногá за ногóв Schritt,
vor Schritt, langsam; до горí ногáми
веркехт duroheinander; в'їтати до ногí
mit Stumpf u. Stiel aushauen; в'ноги
пустáти ся Reissaus nehmen; упáсти
кому в'ноги, до н'г, zu den Füßen
fallen; в'їти ногó в'н'г jmdn zum Fal-
len bringen, постáвити ногó на ноги
jmdm auf die Beine helfen, jmdn in bes-
sere Umstände versetzen; зад'єрти ноги
operieren, sterben §.
Ногавáця, *pl.* Unterhosen, *pl. (sgl.)*

ногавáця eine Hose); ногавкí, *pl.* Ober-
hosen, *pl.* [4-ter Th. der куна.
Ногáть, *f. †* 20-ster Theil der грáвна,
Ногáтка, *f.* Ringelblume Todtenblu-
me, *f.* (Calendula offic.).
Нóготь, *g.* н'гá, *pl.* н'гá, *m.* Nagel
(am Finger, an d. Zeh), *m.*
Нóготки, *pl.* в. Нáгáдки.
Ногоч'єлюсти, *pl.* Kieferfüsse, *pl.*
Нóгтик, *m.* в. Кóстрик.
Нóв, *g.* Нóв, *m.* Noah, *adj.* Нóвий.
Нов'яна, *f.* Versteinerung, *f.* Petros-
fact, *n. vgl.* das vor.
Ножáка *m. aug. v.* Нíж grosses Messer.
Ножанíй, *a.* Fuss-, mit Füßen be-
weglich, *v.* Нíжний.
Ножáр, *m.* Messerschmied, *m. B.* [500.
Нóжен, *g.* ножна, *m.* Scheide, *f. RC. IV.*
Нóженíе, *n. coll.* Fussglieder, Zehen, *pl.*
Нóженька, *f. dim. v.* Ногá, нíжка.
Нóжик, (-ичок), *m. dim.* kleines
Messer.
Нóжиці, нóжниці, *pl.* Sohere, *f.*
Ножíще, *n. aug. v.* Ногá; 2) в. Нíж.
Ножівнíй, *m.* Messerscheide, *f. B.;*
2) в. Ножáр, *Par.*
Ножков'є пущєне, *Марк. 153* Fleisch-
wochen, wapp гижкí, дреглí, (kalte
Füsse) gegessen werden. denn!
Но-ж-но — но-ж! nun denn! auf
Ногáвий, *a. s.* Носáгий 2); смар-
кáтий. [zwischen zwei Bächen.
Ногáрия, *f.* dreieckiges Feldstück
Ногáровíй, *a.* в. Носовíй.
Ногáривáтий, *a.* Под. рогóв.
Ной, нáя, нóв, *pron. demon. v.* Оний, нóн.
Ноівка, корáбця. Noahs Arche
(Arca Noe). [sen, *III. 0g.*
Нóкнути на ногó: но! но! зуги-
Но-л'є! *int. v.* Ну-же!
Номáдний, *a.* nomadisch.
Нон, нонá, нонó, *pron. jener, v.* 'Онон
0g. 57. Из. 8. Kst.
Нонáшок, etc. в. Нанáшко.
Норá, *f.* unterirdische Höhle, Erdloch,
n.; 2) Quelle, f.
Норвежíн, *m.* Norwege, *m. Ст.*
Нор'єць, -рця, *m. Ч. II. 17* в. Нур,
нур'єць. [cementaria).
Нóрик, *m.* Minirspinne, *f.* (Cteniza
Норíстий, *a.* quellenreich, *Par.*
Норíця, *f.* Feldmaus, *f.* (Hypudaeus
(arvalis), *Пол.; 2) Eingeweidewurm, m.*

Helminthes). [Нóров.
Норíвки, норівоньки, *pl. dim. v.*
Норíти, *v. n.* quellen, sprudeln, her-
vorrieseln.
Нóров, *m. gero. pl.* нóрови, норовá.
n. Ч. V. 644 Sitte, Unsitte, Art, Unart,
Angewohnheit; *pl.* Launen, Mucken;
по нóрову *Ко. 235* nach Belieben.
Норовíй, *Зв. (Pr. II. 236. 248)* но-
ровств'єнний, *a.* sittlich, moralisch.
Норовíстий, норовлívий, *a.* eigen
sinnig, launig, unnaehgiebig, stórrig,
schroff *M. 76.* [keit, *f.*
Норовíстість, -ости, *f.* Stórrig-
Норовíти, *v. n.* trachten, besorgt
sein, *Ар. с. 243; 2)* sich auslassen, sich
launig gebahren, sich viel herausneh-
men, *Кв. 132.* [Sittlichkeit; Moral, *f.*
Норовств'єнність, -ости, *f.* Top.
Нороцовíй, *K. I. 203,* в. норцовíй,
Ме. 378, a. -é п'яво Märgbier, *n.*
Носáк, *m.* Lichthütchen, *n.* (zum Aus-
lösen der Lichte), *Зан. I. 44.*
Носáр, носáрик, *m.* Kaulbarsoh, *m.*
(Aegeria rossica).
Носáтивна, *f.* Rotzkrankheit, *f.*
Носáтий, *a.* grossnásig; 2) rotzkrank
(v. Pferd). [langer Schneppe.
Носáтка, *f. Ко. 111* Art Gefäss mit
Носáч, *m.* в. Носáтий 1).
Нóсик, (*d.* -ичок), *m. dim. v.* Нíс;
Нáсочен, 2) Schnáblein, *n. Ка. 17; 3)*
Vorsprung an d. Theekanne, Schneppe, *f.;*
4) das schmälere Ende des Eies; 3) *pl.*
комаровí носики Rittersporn, *m.* (Del-
phinium consolida). [(B.) *pl. v.* Нóши.
Носáли, (-яки *Ко. 221*), носил'єнки,
Носáльник, *m. Пол. B.* Träger, *m.*
Носáр, *m.* в. Носáр.
Носáтельність, -ости, *f. Ков. Ge-*
halt, *m.* Tragfähigkeit, *f.*
Носáти, (ношу, нóсити), *v. a.* tra-
gen; — имá den Namen führen, tra-
gen; — ся в гáдкоо etwas im Sinne
führen; в. Н'єсти 1), 3) в.).
Носáльник, *m.* Garbenträger, (zum
Setzen in Kasten &). *m.* (-иця, *f.* -in, *f.*).
Носáка, *f.* Schleppe, *f. Ст. ?* [zen, *pl.*
Носáк, *pl. Ос. (61) VI. 39* Schuhspit-
Носáки-плóски, *int. Fabelw.* vom
Schnátern der flachschnabeligen Enten,
P. I. 49.
Носно-завíйкóвий, новáриччій,

a. -i kósti Nasenmuschelbeine, *pl.* (con-
cha inferior).
Носовíй, *a.* Nasen-, Nasal-.
Носогрáв, *m.* Art Vogel.
Носóк, -скá, *pl.* нíскí *RC. (83) VII.*
501 в. Носкí, Fussspitzen, *pl.*
Носорíг, -óга, носорогáч, *B.* но-
сорóждє, -ждя, *m.* Nashorn, *n.* (Rhi-
noceros); 2) *Ар. с. 95* -рóждєць *v.* fa-
belh. Vogel.
Носорóгний жук, носорóжок, -жка,
m. Nashornkäfer, *m.* (Oryctes nasicoor-
nis), *Пол.* [Noten, *pl.*
Нóга, *f.* Note; Musiknote; *pl.* нóги
Нотáция, *f.* Bemerkung, *f. He.; 2)*
Angedenken, *n. Ос. (82) VIII. 28.* [Schaf, *n.*
Нóтник, *f.* Lamm vom einjährigen
Нотувáти, *v. a.* notieren.
Нóчви, *pl.* в. Нóчови.
Ночвíd, ночовíd, *m.* в. Нíчлíd.
Ночелíа, *m.* Schreitwanze, *f.* (Re-
davius).
Нóчнина, *pl. Pic.* Abenddämmerung, *f.*
Ночíвле, *n.* ночíвок, -вку, *m. Ст.*
ночлíg, (ношá-). в. Нíчлíg.
Ночíвлá, *f.* Nachtherberge, *f.*
Ночлíжник, *n.* 252 ночлíжєнник,
m. в. Нíчлíжанíн.
Нóчник, *m.* Mond, *m. Ч. I. 9.*
Нóчниця, *f.* в. Нíчниця 1).
Нóчови, (*d.* нóчовки), *pl.* Sohwin-
ge, Fatterschwinge, *f.;* 2) в. Н'єчки; 3)
Waschtrog, *m. Зах.*
Ночувáти, *v. n.* übernachten.
Нóша, *f.* Tracht, *f.* Kleider, *pl.*
Гол.; 2) Bürde, Last, f.
Нóши, нóши, ношáта, ношíт, *pl.* Trag-
gestell, -geflecht, *n.* -korb, *m.* Trage,
Tragbahre, *f.* [2) *pl. v.* Нóши.
Нóшáк, *m.* Träger, Handlanger, *m.;*
Нóщиця, *f.* в. Нíчниця.
Ну, *conj.* nun, also; ну-же, ну-но,
P. I. 78. Мх. ну! nun wohl, wohlan,
auf denn! ну ще де то про щó *М.*
nun wohl noch wovon; ну, н'єтєтко ци
пíшóв н'н у мíсто? wer weiss, ob, viel-
leicht, (*Фр.*).
Нуд, *m.* нудá, нудáгá, *f.* Lange-
weile, Verstimmung, *f.* Ueberdruß, *m.* Miss-
behagen, *n.;* Qual, *f.* нудáгá ч'пáса ся,
збирáса ногó — überkommt, überfällt.
Нудь, нудáчка, *f.* Uebelkeit, Ue-
blichkeit, *f.*

Нудгати, *v. a.* quälen, reinigen, *Зар.*
Нуджувати, *v. n.* У. in Elend u.
Noth leben.

Нудати, (нуджу, нудити), *v. a.* langweilen, belästigen; swingen; 2) Uebelkeiten erregen; *v. n.* — съвітом, собію sich selbst plagen, seine langen Tage schleppen. [erregend.]

Нудкий, *a.* süßlich, Uebelkeiten
Нудкість, -ости, *f.* Süßlichkeit,
Uebelkeit, *f.* [Эр. 31. *a.* langweilig.]

Нудливий, Оманудний, нудний,
Нудниця, *f.* die langweilig.

Нудота, *f.* К. *v.* Нуд.
Нужа, нужда, *f.* Elend, *n.* Noth,
f.; 2) Bedürfnis, *n.*; 2) нужа Läuse-
suchtsaus, *f.* (Pedioulus tabescentium);
übht Ungeziefel, Läuse.

Нуждати, *v. a.* quälen, reinigen; mis-
handeln; — ся, нуждувати, *v. n.* М. III.
und — ся Ф. sich abhärmen, *v.* abmühen,
v. plagen, Noth u. Elend leiden; — ся
на чім wegen etw. einander kränken.

Нужденний, *a.* elend, jämmerlich,
erbärmlich; *adv.* —енно elendiglich.

Нужденість, -ости, нуждота,
Пар. *f.* *v.* Нужда 1), Jämmerlichkeit, *f.*

Нуждати, *v. a.* Max. zwingen.
Нуждний, У. нужний, К. *a.* nothwendig, nöthig; kümmerlich.

Нужкати, *v. a.* antreiben; — ся ким,
v. Послугувати ся. [grube, *f.*

Нужник, *m.* К. Abort, *m.* Senk-
Нудати, *v. a.* С. II. 22 — коня Зап
anlegen, Gebiss einlegen.

Нудэчка, *f.* *v.* Удэчка.
Нужкати, *v. n.* на корб! ну! нуже
zugreifen, aufmuntern, antreiben.

Нудля, *f.* Null, *f.*
Нум! нумо! *int.* wohlan, beda! frisch
zu! нумт. (pl.) P. I. 6.

Нужер, *m.* Numer, *f.* [ferung, *f.* К.
Нумерация, *f.* Numerierung, Bezif-
Нумерувати, *v. a.* numerieren.

Нужавка, нунка, *f.* Art kleine Trom-
pete aus dem Riedgras &. [temtrionalis].

Нур, *m.* Seetaucher, *m.* (Colymbus ser-
Нурець, -рця, *m.* Lappentaucher,
Steissfuss, *m.* (Podiceps cristatus).

Нурити, *v. a.* niedersenken; в землі
— wühlen, *B.*; — ся schmallen.

Нуріяця, нурка, *f.* Nörz, *m.* (Mu-
stela lutreola).

Нурок, -рка, *m.* Taucher, *m.*; дати,
піти нурка untertauchen; *adj.* нурко-
вийм дивин Taucherglocke, *f.*

Нурт, *m.* М. Welle, Woge, Flut, *f.*
Нурці, *adv.* *v.* Нурцем.

Нута, *f.* Musiknote, *f.* Weise, Arie,
f. на нуту nach —.

Нутер, -тра, *m.* Pferd mit verküm-
mertem Hoden, *n.* Einhode, *m.*

Нуткий, *a.* *v.* Нудкий.
Нутриця, *f.* *v.* Гляста.

Нутро, *n.* das Innere, Inhalt, *m.*
Нутрний, *a.* Б. *v.* Внутренний.
Нусторити ся, sich unruhig einen
Platz suchen, (Фр.).

Нюгати, нюгати, *v. a.* § jmdn klein-
lich quälen, aus Rache sticheln, Га. II. 55

Нюнка, *f.* Igelkolbe, *f.* (Sparganium).
Нюнка, *m.* *f.* weiblicher Mensch;
Мемме, *f.* Taugenioti, *m.*

Нюрати, *v. n.* griebeln, keifen. (B.).
Нюсьб! *int.* Lookruf, für Schweine.
Нюстрити ся, *v.* Нусторити ся.

Нют, *m.* Niets, *f.*
Нютувати, *v. a.* nieten, vernieten.

Нюх, *m.* Geruchsinn, Geruch, *m.*; 2)
— табакі Prise Tabaks, *f.* [Schnupfen-
Нюхане, *n.* das Riechen; 2) das
Нюхар, нюхач, *m.* Tabakschnupfer,
Schnupfer, *m.* [2) Tabak schnupfen.

Нюхати, нюхати, *v. a.* anriechen;
Нюхити, *v. n.* Гущ. schnopporn, wit-
tern, schnüffeln.

Нюхтом, нюхцем, *adv.* witternd.
Нюхцювати, нюхити, нюшати
Н. 268, *v. n.* *v.* Нюхити. [Katzk.

Няв-няв! *int.* vom Miauen der
Нявкати, нявкнати, нявчати, *v. n.*
miauen, winseln, wimmern, greinen Ф.

Няса, *f.* Wasserfrosch, *m.* [хэй, най.
Нягай, *adv.* ungr. Гол. III. 262 *v.* Не-
Нягати, *v. a.* Гол. III. 711 *v.* Нехати.

Няй, няйте! *v.* Нехай, нехайте.
Нянин, *a.* der няня. [нянчин.

Нянька, *f.* Kinderwärterin, *f.* *adj.*
Няньо, (д нянечко, няньонько), *m.*
v. Неньо.

Нянчене, *n.* Wartung, *f.* (с. Kindes).
Нянчити, *v. a.* kleine Kinder war-
ten, pflegen; — ся *v.* ким jmdn wie *v.* klei-
nes Kind warten, hätseln; — ся *v.* своїм
серцем das Herz beruhigen, warten.

Няничти, *v. n.* winseln, wimmern.

Няня, *f.* *v.* Неня; 2) *v.* Нянька.

Няти, (нмү, нмеш), *v. a.* fassen, rühren;
віри няти (поняти) P. II. 18 Glauben
fassen, Ueberzeugung gewinnen; — ко-
мү jmdm glauben; — ся чоґось М. an

etw. sich machen, zugreifen, etw. auf-
nehmen; ґоґе мені няло ся bitteres Los
wurde mir zutheil, b) — ся *v.* Браґи ся,
c) Заґ. [nehmung; Arreststrafe, *f.*
Нятство, *n.* † Wgr. III. Gefangen-

O.

O, sechzehnter Buchstabe, (Онъ).
I. O! *int.* o! ach! 2) *deiktisch:* da,
hier, *v.* 'Одека (&, авб).

II. O. *praep.* (verkirat aus ob) um, an;
von, über, wegen; bei, nahe; I) *mit d.*
Accusat. (M. 425—430) bezeichnet 1)

den Ort: плечэ о плечэ Schulter an
Schulter, обрүку нтї з ким, К. Arm
in Arm, о стінү an die Wand, об сѣ-
млю an (um) die Erde: снѣрти ся, уда-
рити, упасти, &); 2) bez. die Zeit: о
той час, о сю порү um diese Zeit, о
північ Ф. um Mitternacht; 3) bez. das
Mass: о волос um ein Haar, о едѣн
сїженъ довший, о два рбки молод-
ший, б-малъ (о малю) um ein weniges,
fast, о мноґо um vieles; 4) bez. dasje-
nige um dessentwillen, aus dessen Ver-
anlassung eine Handlung unternommen
wird, ferner bez. den Gegenstand gei-
stiger Thätigkeit: снврати ся о що (о
корб) worum, worüber, weswegen strei-
ten, біти ся, борбти ся о що um etw.
kämpfen, стою, дбаю о що es ist mir
woran gelegen, о що хдїть? worum
geht es, w. handelt es sich? прбьба,
стїраня, пїтаня о що &; тїжко о хлїб
ist schwer ums Brot. II) *mit d. Local*
(u. *Dativ.* O. 191) M. 668—676, bez.
о (об) 1) die Zeit um die, in der eine
Handlung vor sich geht: о півночи, о
третїй годїні, о Пѣтри, об Миклї
um den Tag des heil. Petrus &, O. 195;
2) bez. dasjenige worauf sich die Thä-
tigkeit bezieht, hinsichtlich dessen etw.
ausgesagt wird, ferner den Grund einer
Affection des Gemüthes: говорїти, ду-
мати, знїти, агїдувати, забувати, бла-
гати III. II. 109, плакати, журїти ся
& о кїм, о чїм: мисль, думка, кавка,
слух (слих), суд, журба, стїраня &
о кїм, о чїм von, über, an, für jmdm,
jmdn, — etwas, worauf, woran &; 3)

bez. das Mittel u. die begleitenden Um-
stände: о снбїтї сїлї aus eigener Kraft,
сам о сбїтї für sich, einzeln, selbstän-
dig, о хлїбї і водї bei Wasser u. Brot,
о ґлодї і хлїдї unter Entbehrungen;
4) bez. dasjenige womit etw. versehen
ist: о еднїм оку einäugig, о шестї но-
гїх &. III) *in Zusammenschungen* als
Praefix bedeutet о-, об-, обї-, обо-, um,
ringsum, ringherum, rund herum, um-
her, herum; be-, ab-, herab-, weg-, er-,
ver-; bei Verben drückt es die Perfecti-
vität der Handlung, bei Adjectiven hat
es meist eine beschränkte Bedeutung,
M. II. 406. IV. 218—223, wozu Beispi-
le unten an entspr. Stellen zu suchen sind.

Оаґа, оаґис, III. L 291, *f.* Oase, *f.*
Об, *praep.* *v.* O II. Das Fehlende un-
ter Ob- *v.* unter O-. [beide, O. § 156.
'Оба, *m. n.* ббї, *f.* (обада, обїда) *m. n.*
Обабити ся, weiblich werden, Мем-
ше *v.* ИГ.

'Обабок, -бка, *m.* Boletus scaber.
Обабурити, (обамб-), *v. a.* *v.* Об-
бамбурити.

Обава, *f.* К. Furcht, Besorgnis, *f.*
Обавляти ся, säumen, zu lange wo
verweilen.

Обаґра, *f.* K. Sanguinolaria.
Обаґрати, (-ґра-), *v. a.* in Purpur,
roth färben; mit Blut beslecken.

Обаґрянець, -нця, *Hz.* 9. обаґря-
нок, -нка, *m.* Гол. III. 431 Brotzel, *m.*
(von beiden Seiten geröstet).

Обадати, *v. a.* beschauen, (Фр.).
Обанити, *v. a.* baden lassen, Зап. I. 298.
Оба-блї, *praep.* mit d. *Genit.* auf
beiden Ufern, *K.*

Обаполок, *m.* Лев. *v.* Опїлок; пл.
обаполок Ч. II. 395 die beiden Hälften
v. zerspaltenen Stammes.

Обаранити, *v. a.* Oc. (62) IX. 66?
Обаратати, *v. a.* derb schlagen.

Обрати ся, *v.* Забрати ся sich vergräben.

Обарвити, *v. a.* befärben, *Ст.*

Обарінок, обарінець, *m. v.* Обарінець. [тн zum Abschälen.

Обарки, *adv.* на — бульбу сварити. Обарити, *v. a.* kochen, sieden lassen, *vgl.* Обварити, обарити.

Обахморити, *v. a.* § *etw.* bekommen, kriegen (*Фр*); 2) — ся sich von allen Seiten sprühend umschauen.

Обачати, *v. a.* wahrnehmen, schauen; — ся в собі *АД. II.* 139 auf sich selbst Acht geben, sich selbst betrachten, überwachen.

Обачити, *v. a.* erblicken; 2) — ся на когь *v.* Зглянути ся на к.; *b)* *v.* Вйбачити (кому); *c)* — ся sich erholen, von *a.* Krankheit genesen.

Обачіне, *n.* Rücksicht, Aufmerksamkeit, *f.* — мати на когь für jmdn.

Обачливий, *Ст.* обачний, *a.* achtzaam, umsichtig, vorsichtig, klug.

Обачність, обачливість, -ости, *f.* Achtsamkeit, Umsichtigkeit, Vorsicht, Sorgfalt, *f.*

Обаїти, *v. a.* *Зак. v.* Обворожити.

Оббамбури, *v. a.* *derb,* blau

Обберати, *v.* Обірати. [schlagen.

Оббивати, оббіати, *v. a.* herumbeschlagen; abschlagen; abprügeln; оббивати пороги кому *He.* mit Zudringlichkeit jmds Haus zu oft betreten.

Оббиті, *n.* Beschlag, *m.* Ausschlagen mit Taretен, *n.* Tarezierung, *f.*

Оббігати, оббічи, *v. a.* um *etw.* herumlaufen; umlaufen und dach ausweichen, *M.*

Оббідати, *v. a.* unglücklich machen.

Оббілувати, *v. a.* *P. II.* 106 abhäuten.

Оббóркати, *v. a.* *кряпа, He.* stützen.

Оббóув, *m. v.* Обвід, обвід (des Rades).

Оббóути ся, sich einleben, *v.* angewöhnen.

Оббóхати ся, sich vollfressen.

Обважнити, *v. n.* schwerer, schwerfällig werden, *Гр. Кн.*

Обважувати, *v. a.* überlasten, überbürden; 2) beim Abwägen jmdn betrügen, *Кв.* 269.

Обваля, *m.* Einsturz, *m.* *Под.*; eingestürzter, eingefallener Felsen, *M. II.* 159.

Обваляще, *n.* — дерев gestürzte Baumstämme, *Фр.*

Обвапнити, *v. a.* kalken, tünchen, *Пол.*

Обварити, обварювати, *v. a.* *etw.* aufkochen, brühen, aufsieden lassen.

Обваруцкати, *v. a.* beschmutzen.

Обвєати, *v.* Обновити.

Обвєртка, *f.* Umschlag, *m.* Emballage. *f. adj.* оберточный, *Роск., Под.*

Обвеснувати ся, обвеснити ся, (*B.*) die Frühlingsarbeiten zu Ende bringen. [führen, betrügen, *M+B.* 228.

Обвєсти, *v. a.* *v.* Обводити; 2) *ver-*

Обвєтшілість, -ости, *f.* *Пол.* *ver-*

alteter Zustand.

Обвивати, обвинути, *v. a.* umwinden, umwickeln; — ся sich winden, *v.* schlingen.

Обвїднїти, *v. n.* Tag werden, hell w.

Обвїднути, *v. n.* *Др. c.* 62 sich gewöhnen.

Обвїна, *f.* *Пар.* обвинена, обвинована, *He. n.* Beschuldigung, Anklage, *f.*

Обвинитель, *Luts.* 157 обвиняч, *Пар. m.* Beschuldiger, Ankläger; (*итель-*

ка, *f.* -in *f.*).

Обвинити, (-яти), обвинуватити, *v. a.* an-, beschuldigen, anklagen. [*Пар.*

Обвинка, *f.* Bandage, *f.* Verband, *m.*

Обвїнний, *a.* Anklage-

Обвїслий, обвислуватий, *Под. a.* hängend, herabhängend, schlaff.

Обвїти, *v.* Обвивати.

Обвїд, -оду, *m. He.* Umriss, *m.* Peripherie; Contour, *f.*

Обвїдка, *f.* Ring, *m.* Einfassung, *f.* — коло очий Augenrad, *n. Пол.*

Обвїдмити ся, sich mit відьми abgeben *Кв.* 219.

Обвїнки, *pl.* das Worfeln des Getreides: обвї обжинки а ще пильнійші —

Обвїнчати, *v. a.* trauen, ehelich verbinden *Кв.* 282; 2) bekränzen.

Обвїр, -ору, *m. Оц.* §. 65. das Umprügen.

Обвїстїти, обвїцати, *v. a.* öffentlich bekannt machen, ankündigen. [ка.

Обвїстка, *f.* обвїщена, *n. s.* Опвїст-

Обвїтрити, *v. n.* *ОП.* verwittern; обвїтрянний, *pts. M. II.* 148 vom Winde u. Unwetter gereitscht, verwettert.

Обвїяти, *v. a.* um-, anwehen; 2) worfeln. [sen, *Ог.* 77; 2) Herumführen, *n.*

Обвбджуванє, *n.* das Einschlies-

Обводїстїй, *a.* bogen-, kreisförmig.

Обводїти, обводжувати, *v. a.* um-,

herumführen; womit umgeben; umzeichnen, umstreichen. [quallen (*Craspidota*)-

Обводїки, *pl.* gesäumte Scheiben-

Обводюванє, (-джуванє), *n.* das Einschliessen *Ог.* 77.

Обвоєити, обвоєжувати, *v. a.* herum-, umführen (zu Wagen, zu Pferde &) umfahren. [sprechen.

Обворожити, *v. a.* bezaubern, be-

Обворушити, *v. a.* erschüttern, *M.*

Обвоскувати, *v. a.* mit Wachs überziehen. [binden.

Обввзати, обввзувати, *v. a.* um-

Обгáва, *f. v.* Бгал.

Обгáдати, *v.* Обдумати.

Обгáдїти, *v. a.* besudeln, beschmieren.

Обгáнка, *f.* Achsenring der Lünse, *m.*

Обгáнянка, *f.* das endliche Eggen um den Acker umher.

Обгавати, *v.* Обігнати.

Обгін, -бну, обгїнок, -нку, *m.* tägliche Bestreitung der Bedürfnisse, laufende Ausgaben.

Обгладати, *v.* Оглядати. [den.

Обголіти, *v. n.* nackt, bettelarm wer-

Обговорити, *v. a.* besprechen.

Обгорїти, *v. n.* ringsum verbrennen *adj.* обгорїлий, verbrannt.

Обгородда, *f.* Umzäunung, *f. v.* Огорожа; das umzäunte Feld nahe beim Dorfe; 2) Gehöft, *n.*

Обгородити, обгороджувати, *v. a.* umzäunen, umfrieden; місяць обгородяв ся der Mond hat um sich *e.* wolkigen Ring (den Hof).

Обгортати, обгорнути, *a. a.* umfassen, ergreifen, *v.* Огорнути; — барабóл behäufeln; — ся sich umkleiden,

Обгортка, *f.* Ueberzug, Ueberwurf, *m.* Oberkleid, *n.*

Обгривати, *v.* Обіграти. [benagen.

Обгривати, обгрїти, *v. a.* ringsum

Оббóвдати, *v. a.* ganz absoheren, abnagen.

Обдавати, обдати, *v. a.* rings umgeben, umfassen, *C. II.* 143; обдати телá das Kalb zur Kuh lassen, dass diese besser Milch gebe; морозом обдавє корó jmdn überfällt ein Schauer.

Обданїти, *v. a.* besteuern.

Обдарити, обдарувати, обдарювати *Кв.* 392, *v. a.* beschenken, mit Gaben versehen.

Обвємати, *v. a.* §. abputzen. [fen.

Обдєргати, *v. a.* rings umzausen, -rau-

Обдєрї-лупїй, *m.* schnöder Schinder, Exploiteur, *m.* [dend.

Обдєрливий, *a.* habstüchtig, schin-

Обдєрти, обдєрати, *v. a.* überall, ringsum abreißen, zerreißen; plündern, sobinden; — ся sich zerkratzen; *b)* sich abreißen (in Kleidern).

Обдєртьох, (-трьє), *m. s.* Обдранець.

Обдївїти ся, nachschauen, -sehen; sich umschauen, *v.* umsehen.

Обдїрїло, *m. v.* Дерун.

Обдїрство, *n.* Schinderei, Beraubung, Plünderung, *f.*

Обдїлїти, (-яти), *v. a.* theiligen.

Обдїльний, *a.* beim Theilen ausreichend, genügend. [abpicken.

Обдвєобати, *v. a.* mit dem Schnabel

Обдовжити, *v. a.* mit Schulden belasten. [hen; 2) wegblasen.

Обдувати, обдути, *v. a.* aufblä-

Обдуманїсть, -ости, *f.* Ueberlegtheit, Ueberlegung, Besonnenheit, *f.* Vorbedacht, *m.*

Обдумати, обдумувати, *v. a.* über-, nachdenken; in Bedacht ziehen; überlegen; — ся sich anders berathen.

Обдурїти, *v.* Одурїти.

Обдурщиця, *f.* Betrügerin, *f. He.*

Обдурю, *adv. Ос.* (61) VL36 mit Trag.

Обевропєїти, *v. a.* *Мор.* europäisieren. [töden; anGesundheit schädigen.

Обевїчити, *v. a.* das Leben rauben,

Обевглуздїти, *v. a.* verrückt, nährisch werden. [köpfen, *C.*

Обеаголовити, *v. a.* enthaupten,

Обевдлєний, *a.* unglücklich, *Шог.* 137. [das Land, den Boden rauben.

Обеввємєлювати, *v. a.* koró jmdm

Обевзубїти, *v. a.* koró jmdm die Zähne ausbrechen; обевзубїти, *v. n.* die Zähne verlieren, zahlos werden.

Обевзевїняти, *v. a.* *T.* als unschuldig vertheidigen, verwalten.

Обевобразїти, (-ажати), *v. a.* *ГШ.* entstellen, vernichten.

Обеворужїти, *v. a.* *ГШ.* entwaffnen.

Обевпамїтїти, *v. n.* das Gedächtnis verlieren, bewusstlos werden.

Обевпєка, *f.* обевпєченє, *n.* Sicherstellung, Versicherung, Sicherheit, *f.* Schutz, *m.*

Обезпечати, обезпечити, *v. a.* sicher stellen, versichern. [tend werden. Обезпечити ся, schwach, unbedeutend. Обезпечити, *v. a.* koró jmdm die Besinnung rauben, jmdn lähmen; — ся wahninnig; werden, ausser sich vor Zorn gerathen, *Ф.*
Обезсилити, (-яти, -ляувати), *v. a.* entkräften, ermüden, schwächen.
Обезсилити, *v. m.* Kräfte verlieren, kraftlos, schwach werden, *К.*
Обезславити, *v. a.* entehren, beschimpfen, *III. I. 353.* [machen, *Б.*
Обезсмертити, *v. a.* unsterblich Обезсмертити, *v. a.* die Besinnung rauben, bethören; обезумити, *v. n.* den Verstand verlieren. [Обезславити.
Обезчестити, (-святити, *У.*), *v. a. s.*
Обезчувствити, *v. m. Др. с. 186* gefühllos, besinnungslos werden.
Обективний, *a. objectiv.*
Обём, *m.* Umfang; Bereich, *ГШ.*; Rauminhalt, *m. Пол.*
Обемистий, обемний, *Пол. a.* umfassend, umfangreich; geräumig; stark, voluminos (Band, том)
Обемистість, обемність, -ости, *f.* Umfang, Fassungsraum, *m.* Stärke, *f.*
Обежомір, *m.* Volumeter, *m. Пол.*
Обёрво, *n. gew. pl.* обёрва *Иг. 4. v.*
Бровá, брови, *pl. Мі. II. 406.*
Оберегати, оберечь, *v. a.* behüten, beschützen, schirmen; — ся sich hüten.
Оберёже, *n.* Mundrand, *m. В. (колу́сте).*
Оберёжений, *a. um-, berandet, В.*
Оберёжка, *f.* Verhütung, Vorsichtsmaßregel, *f.*
Оберёжний, *a.* vorsichtig, behutsam; — листъ *К.* Schutzbrief, Geleitbrief, *m.*
Обре́жник, *m.* Schirm, Parapluie, *m. В.*
Оберёжність, -ости, *f.* Vorsicht, Vorsichtigkeit, Behutsamkeit, *f.*
Оберёмок, -мка, оберёмнок, *m.* wie viel man mit beiden Armen erfassen kann: сіна & so viel Heu &, ein Armvoll; оберёмком, *adv.* mit den Armen: носяти &.
Оберестити ся, sich umwerfen, umhüllen; 2) sich womit erwürgen (у-давити ся) (*Фр.*) [fes, *Gr. 24.*
Обёрка, *f.* Zeichen am Ohre e. Scha-
Оберну́ти, обертáти, *v. a.* um-

kehren, umwenden, um-drehen, umlenken; verwandeln; — грóші на що verwenden; — бикá castrieren; *v. n.* und — ся: мені оберну́ло (ся) на 23. рік habe das 23. Lebensjahr angefangen; — ся з ким mit jmdm verkehren.
Обертáк, *m.* Dreher, Art Rundtanz.
Обертáльний, *a.* drehbar, *Пол.*
Обёртане, *n.* das Umkehren, Um-drehen, Umwenden; з кимóсь Verkehr, *m. К.*; 2) Verwandlung *He. (Пр. IX. 776);* das Reducieren (in d. Arithm.) *Кн.* [griff, *m.*
Обертáс, *m.* Dreherei, *f.* Kniff, Kunst.
Обертáтель, *m.* Wechsler, *m. Пол.*
Обёртень, (-ель, -тѣх), *m.* Drehholz im Wagen *v. Насáд 1); 2) Art* Pflze, nach der Sonne sich wendend.
Обертѣние, *n. Ч. III. 7* verdorb. st.
Обрѣтѣние *w. s.*
Обертáй, *m. a. Вáлах 1).*
Обжаловане, *n.* Verklagung, *f.*
Обжалувати, *v. a.* verklagen; 2) — ся klagen, sich beklagen, *Кв. 156.*
Обжати, *v.* Обжинати.
Обжегати, обжечати, обжигати, *v. a. an-, verbrennen.*
Обжёрти ся, обжирати ся sich voll fressen, sich überfressen; * — ся з ким sich gegen jmdn mit Zähnen wehren, arg hadern.
Обживити ся, *Км.* обжити ся, länger leben u. dadh sich besser einrichten, sich einleben, *s.* angewöhnen.
Ожидати, *v.* Ожидати.
Обжинати, *v. a.* ringsum schneiden (mit d. Sichel); — ся die Ernte vollenden, beenden.
Обжинки, *pl.* Erntefest, Schnitterfest *n.* Beendigung der Ernte, *f. adj.* обжинковий.
Обжирний, обжирливий, *a.* gefräßig, *ГШ.* [f. Gefräßigkeit, *f. ГШ.*
Обжирність, обжирливість, -ости, Обжилка, *f. s.* Бжилка, *чолов. Ог. 54.*
Обжора, *m. f.* Vielfresser, *m.* der (die) Gefräßige. [telied, *u. s.* Обжинковий, *Зак.*
Обжиря, (-явка, -явонка), *f.* Ern-
Обзаведѣнця, *f.* Haushalt, *m. Ос. (62) VIII. 31.*
Обверити, (-яти), *v. a. an-, betasten.*
Обвизати ся, auf einen Ruf antworten, *e.* Zeichen von sich geben; wiederhallen.

Обвир, *m.* Gesichtskreis, *m.*
Обвирати, *v. a.* beschauen, besichtigen; — ся sich umschaun.
Обвир, -ору, *m.* Umschau, Rundschau, Uebersicht *f.*; Rückblick, *m. Ил.*; 2) —, *gew. pl.* обвир Assentierung, *f.*
Обвирник, *m.* Beschauer, *m. У.*
Обвизати, *v. a.* означити. [wasohen.
Обволяти, *v. a.* in Lauge (солá) aus-
Обворець, *m. gew. pl.* обвирець, Beobachter, Kundschafter, *m.* bes. von сватá на обворинах.
Обвирини, *pl.* Umschau, Besichtigung, Beobachtung, *f. s.* Обвир 1).
Обворобий, *a.* карта, -ова, Beobachtungszettel, *m. Term.*
Обвизати, *v. a.* anhauchen, (*В.*) *Мі. IV. 223; 2) ver-, abbrühen.*
Обá, *conj. s.* Шобá, кобá, би, абá, *Ос. 212. Гол. III. 504.*
Обивáтель, *m. Кв. 277* Bürger; Landmann; Gutsbesitzer, *m. adj.* обивáтельский, Bürger-, bürgerlich; des Gutsherrn.
Обивáтельство, *n. Cs.* Civität, Bürgergemeinschaft, *f. coll. a.* Обивáтель *pl.*
Обивка, *f. He. s.* Обватé.
Оби́да, *f.* Beleidigung, Kränkung, Unbill, *f.* Unrecht, *n.* [дво́м. *u. s.* Обá.
Обидва, *m. n.* обидви (-двѣ), *f.* обидво дѣина, *n. He. (Пр. XI. 2. 14.)*
Дoppelthätigkeit, Reciprocität, *f.* [Tage.
Обидень, *adv. Ос. (62) II. 58?* in einem
Обиджати, (-ижá-), обидати, *v. a.* beleidigen, kränken, jmdm Unrecht thun.
Обидливий, *ВВ.* обидний, *КУ. a.* beleidigend, kränkend, verletzend.
Обидница, *f.* Beleidigerin, *f. КУ.*
Обидчик, *m.* Beleidiger, *m.* der Unrecht thut, *К. ГШ.* [geschlagen wird.
Обидь-бокá, *f. m.* träges Vieh, das viel
Обидник, *m.* Teufel, *m.*
Обидливість, -ости, *f. f. Девч. s.* Звичай.
Обидя, *n. ГШ.* обидність, -ости, *f. Ил.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.*
Обидливий, *a. s.* Бидливий.
Обиженувати, *v. a.* benennen.
Обиженний, *a.* mit Reif (ивѣá) überzogen, bereift, *В.*
Обиженувати ся, обинѣти ся, *К.* Ausfluchte suchen, Umschweife im Reden machen.
Обиняки, *pl.* Umschweife, *pl. Кн.*

Обиняти, *v. a. М. a.* Обиняти.
Обирáльник, *m.* Schabeisen der Gerber, *m.*
Обирати, *v.* Обирати.
Обирвá, *pl. gen.* обирв *v.* Обёрво.
Обиськати, *v. a.* durchsuchen.
Обитáция, *f.* Wohnsitz, *m.*
Обитáтель, *f. †* Wohnung, *f.* Haus; Kloster, *n.*; *adj.* обитáльный град (гóрод) *К.* Wohnungen habend, bewohnt. [трѣти.
Обитрѣти, *v. m. К. (Хата. 184) a.* Оби-
Обихідка, *f. P. II. 25* Hausgerath, *n.* Einrichtung, *f.* die häuslichen Bedürfnisse; Regie, *n. Куз.*
Обихідний, *pl.* Umgang, Verkehr, *m.*; 2) Fest, *n.* Feiern des Festes.
Обичай, *m.* das allgemein Giltige; Brauch, *m.* Sitte, *f.*
Обичáйка, *f.* Siebreif, Siebbogen, *m.*
Обичáйний, *a.* gewöhnlich *Ос. (61) VII. M. III. 124. s.* Звичáйний; 2) sittsam, sittlich.
Обичáйність, -ости, *f.* Sitten, *pl.* *Гол. Moral, Moralität, Sittlichkeit, Sittsamkeit, f. Зг.*
Обичáя, *f. s.* Обичáйка.
Обичний *a. II. 183, corr. s.* Обачний? *Оби, нит. f. a.* Обá, *Гол. ep. 114.*
Обирати, *v. a.* aussuchen, enthüllen, wegstreifen, abschaben, abschälen, wegnehmen; koro з чогó бераuben, ausplündern; 2) aus-, erwählen, -lesen, erkiesen, sich aussuchen; — ся до чогó sich wozu an-, anbieten, за що auftreten als...; б) в що an sich etw. ringsum ziehen, nehmen, sich beschmutzen; 3) *v. n.* eiterig anschwellen. [f. *Лер.*
Обир, -игу, *m.* Umlauf, *m.* Circulation,
Обиганець, -нца, *m.* Laib Brot womit bei d. Hochzeit herumgelaufen wird, *К. 93, n.*
Обигати, обичи, *v.* Обигати.
Обигнати, (обжену, обженѣш), *v. a.* ringsum weg-, ab-, vertreiben; 2) * etw. bestreiten *vgl.* Обгн; wobei sprachen.
Обиграти, *v. a.* jmdm im Spiele abgewinnen. [wärmen.
Обигрѣти, *v. a.* von allen Seiten er-
Обид, *g.* обода, *m. a.* Обвид; Umfang (des Rades), *m.* Radfolge, *f.*; 2) *dim.* обидець, -дця, *m.* Ring, *m. a.* Перстѣнь, *Мор.*
Обид, *g.* обиду, *m.* (д. обидець, -дця), Malzeit, Mal, Mittagmal, eig. aber Mor-

genessen, da ruthen. Bauern den obid
gesw. um 8 Uhr früh einnehmen.

Обідальник, *m.* Mittagsmaleser, *m.*
Обідало, *m.* P. II. 83 in d. Fabel:
Vielfrass, *m.* [essen.

Обідане, *n.* das Frühessen, Morgen-
Обідати, *v. a.* das Morgenessen, die
Malzeit einnehmen, zu Mittag essen.

Обідати, *v. a.* Obігнати.

Обіде, *n.* Radfolge, *f.* Reif, *m.*; 2)
replum (in d. Botan. B.).

Обідяти, *v. a.* jmdn bestehlen, (u.
dadh) ins Elend stürzen *Га. II.* 55.

Обідка, *f. gesw. pl.* обідки, Ueberreste
von Speisen, Ueberbleibsel, *pl. s.* Огризок.

Обідний, *a.* zum Morgenessen, zur
Malzeit geh., um die Zeit des Mittags-
mal, -a годіна Mittagmalstunde, *f.*

Обідниця, *f.* Art Gottesdienst an-
statt des Hochamtes gehalten.

Обідніти, *v. a.* vergarmen, arm wer-
den; обіднений, *a.* vergarmt, *v.* Збіднялий.

Обідно, *adv.* на корó für jmdn be-
schwerlich, lästig.

Обідранець, -нця, *m.* Haderlump,
lumpiger, schäbiger Kerl.

Обідрати, *v.* Обдёрти.

Обідря-лице, *m. n.* jmd, dessen man
sich in der Gesellschaft schämen muss,
vgl. Лице. [gel, *m.* II.

Обідце, *n. dim. s.* Ободо, обід; Rin-
Обідчик, *m.* C. II. 174 *v.* Обідчик.

Обіжати, *v. a. s.* Обиджати; — ся
M. II. 92 sich beleidigt fühlen, unge-
halten sein.

Обіз, -озу, *m. s.* Обба, *Term. Пар.*

Обізвати, *v. a.* корóсь кым bene-
nen, nenpen; 2) — ся *v.* Обивати ся.

Обізд, *m.* обіздка, *f.* Umweg, *m.* P. v.
257 їхати на — einen Umweg machen,
II. Rundfahrt, Recognoscierung, Patrou-
ille, *f.* das Bereisen.

Обіджати, обідяти, *v. a.* um-
fahren, bereiten, umreiten, bereisen.

Обізнавати, обізнати, *v. a.* kennen
lernen, wissen, erforschen, auskund-
schaften; — ся *v.* ким einander kennen
lernen, bekannt werden; sich ausken-
nen; обізнаний, *a.* bewandert, kundig.

Обізначати ся, merken lassen, Zei-
chen geben, *C. II.* 130. [нути ся.

Обівріти ся, *Гол. III.* 240 *v.* Огля-
Обівяна, *f. He. gr.* Affe, *m.*

Обіім, *m. T. s.* Обім; *pl.* обіімн,
M. II. 178 Umarmung, *f.*

Обііммане, *n.* обіімманка, *f.* *Гол. III.*
419 das Umarmen, Umarmung, *f.*

Обііммати, обііммати, обіімнати,
v. a. s. Обнимати. [Mantel, *m.* (in d. Geom.).

Обіімниця, *f.* Umfang (s. Rades);
Обіімнице, *n.* P. II. 106 Weits der
Armumfassung, *f.*; 2) *v.* Oberёмок, *R.*;

3) *pl.* -нци und -ща Umarmungen, *He.*
Обіімний, *a.* beiderlei, *Пар.*

Обіімстé, *n.* Behausung sammt Wirt-
schaftsgebäuden, *f.* Wirtschaftshof, *m.*;

2) Umgehend, *f.*

Обіімтй, *v. a. s.* Обходити; 2) —
обманом hintergehen; 3) *v. n.* zu Ende
sein; 4) — ся sich irren; обіімшó ся
щось кому́ es kostete jmdn etw. *Др. c.* 18.

Обіімщик, *m.* Tapezierer, *m.*

Обіім, *praep.* mit d. *Genit.* an der
Seite, zur Seite, neben.

Обіімсти, *v.* Обкладати.

Обіімрати, обіімрати, *v. a.* besteh-
len, ausrauben.

Обігнати, *a.* gelobend, verheissend;
2) gelobt, Gelübde.

Обігнати, *v. a. s.* Обгнати.

Обіграти, *v. n.* K. I. 40. *v.* Обутрати.
Пом. II. 20—21. [повітре *M+B.* 61. 70.

Обіграти, (-с), обіграти, *n. s.* Повіте,
Обігравати, *v. a.* geloben, verheis-
sen, *Г III.*

Обіграти, *v. a. s.* Обиджати. [s.
Обіграти, обіграти, & *v.* Обиджати

Обіграти, обіграти, *a.* gesellig, leutse-
lig, *v.* кимось freundlich verkehrend,
umgehend. [Kreise umgehend.

Обіграти, *adv.* K. umringend, im
Обіграти, обіграти, *Os.* (61)

VII. 35 *f.* Versprechen, *n.* Versprechung, *f.*
Обіграти, обіграти, *v. a.* verspre-
chen, geloben; — ся zusagen, sein Wort
geben, versprechen (mit d. *Infinit.*)

III. I. 19.

Обіграти, *gen.* обочн, *f.* Seite, *f.* Seiten-
abhang; на, при обочн abseits; *adv.*
обіграти zur Seite, an der Seite *s.* Побіграти;

abseits, fern; fremd, *R.*

Обіграти, *a.* *Сс.* an der Seite stehend,
nebenstehend, *v.* Побіграти, *Зар.*

Обіграти, обіграти, *v. a.* ringsum
beräuchern.

Обіграти, *v. a.* beträufeln. [stickerer].
Обіграти, *m.* Art Bordüre in d. Leinen-

Обіграти, обіграти, *v. a.* rund
herum einen Aufwurf (von Erde &) ma-
chen, bewerfen. [Ausgaben, *v.* Обіграти.

Обіграти, -дку, *m.* kleine laufende
Обіграти, *v. n.* beim Sieden, Kochen
sich ansetzen; gerinnen (krov). [werden.

Обіграти, *v. n.* pass, durchlässt
Обіграти, *v. a.* umlegen, umgeben,
zielen, *Ваз.* (mit китиці). [Heuernte, *f.*

Обіграти, *pl.* Zeit der Mahd, der
Обіграти, -бу, *m.* Zeit des Lämmer-
wurfes, des Lammens. [Besatz, *m.*

Обіграти, *m. B.* обклада, *f.* Umschlag;
Обіграти, *v. a.* rund herum be-
legen, besetzen, einfassen, *s.* Обложити;

— киями prügeln. [обкладний].
Обіграти, *pl.* Diphtheritis, *f.*; *adj.*

Обіграти, *v. a.* fest umfassen.
Обіграти, -лка, *m. Вол. s.* Окружок.

Обіграти, обіграти, *v. a.* um-
spralten, ringsum abspalten.

Обіграти, *v. a. s.* (Околотовати),
обмолотити.

Обкопати, обкопувати, *v. a.* rings-
herum graben; mit einem Graben um-
geben.

Обкорити, *v. a.* abrinden.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обкосити, обкошувати, *v. a.* herum-
mähen; — ся mit dem Mähen fertig
werden. [umberziehen.

Обла́кити, обла́кити, (обла́кити, обла́кити), *v. a.* umherkriechen, herumschleichen; 2) *v. n.* kahl werden, sich abtrennen, *a.* abziehen, ausgehen (волоси, скіра &); *b)* verbleichen, Farbe verlieren (im Waschen).

Облак, *m. gen. pl.* облаки, (weiße, heitere) Wolke; Gewölk, *m.* [wölk, *m. Ф.*

Облакомбре, *m.* Wolkenmeer, Ge-
Обламок, *m. a.* 'Обломок, Гол.

Облаңці, *pl.* Zimmerrichtung, *f.*
Обла́пати, обла́пати, *v. a.* mit den
Tästen umfassen; betasten.

Облапки, *adv. Acc.* im Finsternen
herum tappend. [zähnen.

Облакавити, *v. a.* zahm machen,
Облакавлена, *m.* Zähmung, *f. Пол.*

Область, *f.* Gebiet, *m.* Kreis, District,
m. Provinz, *f.* — річка Fluss-, Strom-

gebiet, *m.*; *adj.* областний, zur область
geh., provinziell. [machen, *Ф.*

Областяті ся з ким Liebschaften
Облачка, *f.* Wolkenwollschweber,
m. (*Bombulus pubilus*). [säule, *f. Пар.*

Облачний, *a.* — стовп Wolken-
Облаңниця, *f.* wolkige Wiesen-
müoke (*Limnobia nubeculosa*).

Облачок, *m. dim. a.* 'Облок. [schmähen.
Облаңти, *v. a.* ausschelten, vollends

Обла́йда, *m. f.* schamloses Klatsch-
maul.

Облекати, *v.* Облечі I. [tern.
Облекшати, облечшати, *v. a.* erleich-

Облепа, *f.* das Angeleimte.
'Облеск, *m.* Beleuchtung, *f. Ф.*

Облесливий, облесний, (-есн-),
a. schmeichlerisch, gleissnerisch, mit
Kriecherei u. Lohbudelei; schmeichelhaft.

Облесливість, облесність, -ости,
f. облепта, *n. Ст.* Schmeichelei, Schmei-
chelsucht, *f.* das Einschmeicheln, Loh-
budelei, *f.* [f. -in, *f.*).

Облесник, *m.* Schmeichler, *m.* (-вця,
Облестяті, *v. a.* *Мх.* überlisten.

Облет, *m.* erster Ausflug der Bienen
im Frühjahr, Reinigungsausflug, *m.*

Облетіти, *v.* Облітати.
I. Облечі, *v. a.* einkleiden; investie-

ren; — ся sich kleiden.
II. Облечі, *v. n. a.* Облягати. [f. (B).

Облява, *f.* Eiskruste auf Baumstäben,
Облявальный, *m.* Bursche der begie-
set am обляваній понеділок.

Облявине, *m.* Begiessung, Besprü-
lung, *f.*

Обляванець, -ця, *m.* der bei der
Taufe mit Wasser begossen, nicht ein-
getaucht wurde.

Облявати, обляти, *v. a.* be-
giessen; besprühen; *psc.* обляваній по-
неділок Ostermontag, an dem man ein-
ander mit Wasser zum Scherz begiesst.

'Обляв, *m. a.* 'Обляв.

Облявати, обляувати, *v. a.* be-
lecken; — ся sich —; *b)* von d. Flüssig-
keit, die übergossen aus e. Topf in e.
anderen, auf der Aussenwand überfließt.

'Облявень, -вня, *m.* nichts mehr als
Leckerei (kein wirkliches Sattessen),
'облявня пішмати mit Nichts, mit lee-
ren Händen, erfolglos u. dazu beschämt
weggehen. [B. a. Вібляй.

'Обляй, *a.* walzenförmig; drehrund,
'Обляк, *m. К.* обляк, *f.* (Фр.) обля-
че, *m. Нс.* Antlitz, Gesicht; 2) Bildnisse,
Portrait, *m.* Gesichtszüge, *pl.* [kleben.

Обляпнути, обляпати, *v. n.* sich an-
Обляснуті, *v. a.* er-, beleuchten,
umscheinen.

'Обляця, *f.* *Leucisous rutilus*. [I. 348.
Облячатель, *m.* Ueberführer, *m. III.*

Облячати, (-ати), *v. a.* когь в чім
jmdn eines Dinges überführen, überweisen.

'Облячки, *pl.* Backenbart, *m.*
Облячній, *a.* прекрасно- mit wun-
derschönem Gesicht, *Кл.*

Обляпати, (-ати), *v. a.* verlassen,
im Stiche lassen, verwarlosen, zurück-
lassen; — ся zurückbleiben.

Облявати, *v. a.* leichter machen,
nachlassen, schwach zusammenbinden.

Облявки, *pl.* Walzenscheiden, *pl.* (Sal-
раса).

Обляг, -ба, (*d.* обляжок), *m.* Brach-
feld, *n.* облогом лежати brach liegen,
unbenutzt sein.

Обляти, *v. n. a.* Облягати; *adj.* обля-
тий ausgefallen, ausgegangen; abge-
schelfert.

Обляш, -бну, *m.* Jalousie, *f.* Vorhang, *m.*
Обляшати ся, träge werden, *Кл.*

Обляпати, обляпювати, *v. a.* rund
herum bekleben, leimen; *sich in Menge
auf etw. setzen; як обляпів wie ange-
leimt d. i. in dichter Menge, sehr reich-
lich angesetzt (Früchte etc.).

Обліплена, *m.* Bekleidung, Leimung, *f.*
Обліски, *pl. N.* e. Berges.

Облітати, облетіти, *v. a.* um etw.
herumfliegen, umherfliegen; — ся, об-
літувати ся den Ausflug im Frühjahr
halten (учобл); sich im Fluge zurecht-
finden u. heimisch werden; 2) *v. n.* ab-
fallen, sich ablösen (гляна &); *ver-
fallen, sich abnützen. [a. Обчисліти &.

'Обліч, *f.* Rechnung, *f. У.*; Облічати, &
Облічувати, *v. a.* *Кс.* 269 in der
Rechnung jmdn betrügen. [beute, *f.*

Обляби, *m. gen. pl.* a. 'Обляв; Jagd-
Обляга, *f.* обляга, *m. К.* Bela-
gerung, *f.* das Belagern; Berennung, *f.*

Обляги, *pl.* Fensterrahmen, *pl.* (B.).
Облогувати, *v. a.* brach liegen.

Обложенець, -ця, *m. К.* der Bela-
gerer.

Обложити, *v. a.* a. 'Обкладати;
beschweren, belasten (mit Abgaben); об-
ложений язык belegte Zunge; — ся
sich umgeben; verlegt sein.

Обложний, *a.* bettlägerig; langwie-
rig, anhaltend; 2) zum Brachfeld geh;
-е сіно vom обляг.

Обловонька, *f. dim. Га.* II. 25. ?
'Облок, *m.* Fenster, *m. a.* 'Оболок.

Облокотати ся, sich mit Ellenbo-
gen stützen, *Кл.*

Облома, *f.* — горя Bergsturz, *m. Т.*
Обломати, обломлювати, *v. a.* rund
herum abbrechen; — ся einstürzen, ein-
brechen. [Brocken, Ueberrest, *m.*

Обломок, -мка, *m.* Bruchstück, *m.*
Облочковатий, *a.* wolkig, *Пол.*

'Облуд, *m. a.* Блуд, облудом ходити
— блудом х.; 2) *N.* des Teufels als
des Verführers *Ч. I.* 191.

Облуда, *f.* Heuchelei, Gleisnerei, *f. Г III.*
Облудний, *a.* heuchlerisch, gleis-
nerisch, falsch. [m. (-вця, *f.* -in, *f.*).

Облудник, *m.* Heuchler, Gleisner,
'Облук, *m.* oberer Bestandtheil des
армо.

Облуковатий, *a.* oval, *Ф.*
Облупити, *v. a.* abschälen, -hülsen,
-schinden, decken.

Облуде, *m.* Widerrist, *m. В.* [125.
'Облудко, *m. a.* 'Ябло(ч)ко, *Кол.* II.

Облюбениця, *f.* *Лев.* Geliebte, *f.*
Облюбити, *v. a.* *Гол.* III. 413 a. По-
любити; — ся sich verlieben.

Облювфнок, -нку, *m.* Ablösung, *f. §.*
Облягати, *v. a.* belagern, umlagern,
berennen; 2) *v. n.* *Др. c. 11* ringsum sich la-
gern; sich darnieder legen, krank liegen.

'Обляги, *pl. К.* das Darniederliegen
im tiefen Schlaf.

Обляжники, *m.* *Пар.* Belagerer, *m.*
Обляк, *m.* Walzenbock, *m.* (*Saperda*).

Облямувати, *v. a.* ringsherum be-
setzen, beschlagen.

Обляпати, *v. a.* betupfen, besflecken.
Обляти, *a.* Облявати.

Облячати, облягати, *v. n. a.* Облягати,
2); sich lagern u. Bälgen (обляже etc.).

Обляштити, *v. a.* *Кч.* 217 polonisieren.
Обмазати, (-азувати), *v. a.* anstrei-
chen, anfarben; schmieren; bewerfen
(mit Lehm &); — ся sich womit be-
schmieren; обмазати ся mit Wagen-
schmiere sich b.

Обмазурити ся, sich beschmieren.
'Обмалъ, *adv.* — чогось a. 'Омалъ.

'Обман, *m.* обман, обманлівість,
-ости, *М III.* *f.* Betrug, *m.* Betrügerei,
f. Täuschung; List, *f.*

Обманитель, *m.* Betrüger, *m.*
Обманити, (-ити), обманювати,
v. a. betrügen, hintergehen, täuschen.

'Обман-край, *m. Ф.* fabelhaftes,
Wunderland.

Обманливий, обманний, *Зс.* обман-
чивий, *a.* trügerisch, verführend, beirrend.

Обмарати, *v. a.* beschmutzen, be-
schmieren.

Обмарити, *v. a.* a. Обманити.
Обмастити, обмащувати, *v. a.* be-
schmieren.

'Обмастка, *f. a.* Прямастка.
Обмахувати ся від чого, von
sich etw. wegwedeln, abfegen, forttreiben;

2) *обмахнути ся sich irren, fehlgreifen.
Обмацати, обмащувати, *v. a.* be-
fühlen, betasten.

Обмачати, *a.* Обмочити.
Обмежати, обмежати, обмежувати,
v. a. um-, begrenzen, beschränken.

Обмежене, (-ване), *m. Нс.* обме-
женість, -ости, *f. Пол.* Begrenzung,
Umgränzung, Beschränkung, *f.*

Обмерестити ся малым, durch
weniges sich losmachen, loswerden.

Обмервати, обмервнути, *v. n.* rund
herum frieren.

Обмертвіти, *v. n. M. II. 109* ohnmächtig, bewusstlos werden, ersterben, erstarrten.

Обмести, *v. Обмітати.* [schen. Обмивати, обміти, *v. a.* abwaschen. Обмил, (*d. обмилок*), *m.* обмилка, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.*; 2) *bes.* eine beim Säen übergangene Stelle des Ackers: Lücke, Blöße, *f.*

Обмилити, *v. Омилити.*
Обмилний, *a.* trügerisch, irrig.
Обмин, *m.* Ausweichung, *f.* — *вробити з правдою v. Обминути ся з п. 2) v. Обмил 2).*

I. Обминати, *v. a.* zerknittern, eindrücken; — *пробо stampfen v. Мнати.*
II. Обминати, (*-йти*), обминувати *Ч. III. 173 v. a.* *корб, що an jmdm etc.* vorbeigehen, jmdn meiden, stehen lassen; *v. n.* umgehen, ausweichen.
Обминівшице, *n.* — *людске wer, was von Allen gemieden wird.*

Обминяками казати, *ausweichend, mit Umschweife sagen, v. Обняки.*

Обмирати, *обмерти, v. n.* in den Scheintod, in Lethargie verfallen; absterben, in Ohnmacht fallen. [gung, *f.*

Обміслене, *n.* Berechnung, Erwägung; *корб чим jmdn womit bedenken, versehen; Vorsorge, Vorkehrungen treffen.*

Обмислити, *v. n.* *§. v. Омилити ся.*
Обмивний, *a.* verleumderisch, klatschliebend, (*Фр.*) [(*-in*) Klatschmaul, *n.*

Обмивний, *m.* (*-йця, f.*) Verleumder, Обміжка, *f.* ГЕ. обміжок, -жка, *m.* Лев. *v.* Межа; сфголови; Stück freien Ackers bei dem Feldrain; Grenzlinie, *f.* К. Обміль, -іля, *f.* seichte Stelle, Untiefe; на обміль сісти ГЕ. stranden.

Обміліти, *v. n.* seichter werden *C. II. 120.*

Обмін, *m.* обміна, *f.* обміння, *n.* Ф. Tausch, *m.* das Umtauschen, Wechseln; 2) Verkehr, *m. T.*; *adj.* обмінний, *Фр.* обміночний, *Ваз* Tausch.

Обмінити, обмінювати, обміняти, *v. a.* um-, ab-, wechseln, umtauschen; neu aufstellen; — *хліб III. I. 146* entgegennehmen.

Обмінчик, *m.* *v. Мінйало 2).*
Обмірити, (*-яти*), *v. a.* bemessen,

ermessen; 2) *корб im Mass jmdn beitragen, Кс. 269.* [bedenken, erwägen.

Обміркувати ся, *M. II. 112* bei sich Обмітати, *v. a.* rundum abfehen, abkehren.

Обмова, *f.* Verleumdung, *f.* Klatsch, *m.*
Обмовити, обмовляти, *v. a.* verleumden, bereden; in den Klatsch ziehen.

Обмовний, *a.* *v. Обмивний.*
Обмовність, -ости, *f.* Sucht zu Verleumden, Klatschsucht, *f.*

Обмовнути, *v. n.* durch u. durch pass werden; *adj.* обмовний.

Обмолоти, обмолювати, *v. a.* theilweise mahlen; — *ся vom Mahlen glatt werden, sich abmahlen (v. Милітати).*

Обмолотити, обмолочувати, *v. a.* ab-, ausdreschen. [*f.* Taumel, *m.*

Обморік, -оку, *m. Фр.* Betäubung, Обмоскалити ся, sich moskowitisieren, *Мор.*

Обмотати, обмотувати, *v. a.* umwickeln, umwinden, um-, zuschnüren, umgarnen. [ken, benetzen; 2) *berippen.*

Обмочити, *v. a.* eintauchen, eintun.
Обмошеничувати, *v. a.* Под. betrügen, übervorthellen. [verbauern, *К.*

Обмужичити ся, Bauer werden, Обмурувати, *v. a.* ummauern.

Обмучити, *v. a.* mit Mehl bestreuen bestäuben.

Обнадіжити, (*-єжувати*), *v. a.* *корб К. gr.* jmdm Hoffnung machen, etw. zusichern. [*m. Др.* Hoffnung, erweckend.

Обнадіжливий, *a.* обнадіжчик, Обнаж, *f. v.* Обніж.

Обнажити, (*-йти, -увати*), *v. a.* entblößen, entkleiden, ausziehen, nackt lassen. [*m.* (*Fidonia defoliaria*) *B.*

Обнажець, -жця, *m.* Blatträuber, Обнародвати, (*-вляти*), *v. a.* öffentlich bekannt machen, publicieren, *Пар.* [terweisen, Gesittung geben.

Обнатурити, *v. a.* *Pa. I. 242* un-

Обнести, *v. a.* herumtragen; — *тїном & umgeben, umzäunen, umfrieden Кв. 199; 2) forttragen, berauben; *jmdn beleumunden, üble Nachrede von jmdm, verbreiten, Cm.; 2) — ся sich abtragen, abreißen, abnützen.*

Обнехайкати, (*-хяти*), *v. n.* §. nicht rühren, d. i. spragen, weglegen.

Обнижати, (*-йти*), *v. a.* erniedri-

gen, niedriger machen, herabsetzen; *ermässigen (ціну).* [setzung, *f.*

Обнижене, *n.* Erniedrigung, Herab-
Обнижник, *m.* Erniedrigungszeichen, *n.*

Обнижати, обнижувати, *v. a.* ringsreihenweise umgeben, umhängen, besetzen. [armen; *n.*; Umarmung, *f.*

Обнижмане, *n.* das Umfassen, Umarmen.
Обнимати, *v. a.* umfassen, umgreifen; enthalten; umgarnen, umarmen. [werden.

Обнижати, *v. n.* verarmen, arm
Обнижівне, *n.* Verarmung, *f.*

Обниж, *f.* обниже, *n.* Fussgestell, *n.* Leiste die Füße e. Tisches unten verbindend; 2) Gebirgsfuss, *m.*; 3) —, обнижка, *f.* Blütenstaub, Blumenmehl von den Bienen an ihren Füßen (Sohnekeln) fortgetragen, „das Höschen“.

Обнижати, *v. a.* leer machen, abpfücken, — *ялітку etc.*

Обнижок, -жка, *m.* (tiefergelegene) Ackerende, *H. 198. Оо. (61) X. 27; 2) Fusspfad, m.* [мане &

Обнимане, обнімати, & *v.* Обни-
Обнова, (*d. обновка*), *f.* Erneuerung, *f.*; 2) jede neue Sache, neues Kleid & Angebinde, Festgeschenk, *n.* Bescherung, *f.* (neuer) Besatz (am Kragen). *m.*

Обновитель, обновник, *Пар. m.* Erneuerer, Wiederhersteller, *m.*

Обновити, обновляти, *v. a.* erneuern, wiederherstellen, neu machen.

Обновлене, *n.* *v.* Обнова 1), Wiederherstellung, *f.*

Обнога, *f.* Gebirgszweig, -fuss, *m.* *Ваз.*; 2) *Крон. 54 v.* Обніжок (обніг?).

Обнижати ся, § sich angewöhnen, anhängen. [нести.

Обносити, обношувати, *v. a.* *v.* Об-
Обночувати, *v. m.* *v.* Переночувати.

Обнуждати, *v. a.* arg mitnehmen, misshandeln.

Обнухати, (*-увати*), *v. a.* beriechen.
Обняти, *v.* Обнимати.

Обобічний, *a.* beiderseitig, *Пар.*

Обов'язати, обов'язувати, *v. a.* verpflichten, verbindlich machen. [*Term.*

Обов'язковий, *a.* Pflicht-, obligat, Обов'язок, -вка, *m.* обов'язане, *n.* Pflicht, Verpflichtung, Obliegenheit, Verbindlichkeit, *f.* [reichern.

Обогатити, обогачати, *v. a.* be-

Обод, (*обід, d. ободок*), *m.* ободо, *n.* Radfelge, *f.* Reif, Ring, *m.*; ободом *adv.* bogenförmig. [thigung, *f.* ГIII.

Ободрене, *n.* Ermunterung, Ermunterung, (*-яти*), *v. a.* ermuntern, ermunthigen.

Обода, *gen. ободів, num. beide* *Гол. sp. 114.*

Обожане, *n.* Anbetung, Vergötterung, *f.* [beter, *m.* (*-in, f.*)

Обожатель, *m.* (*-телька, f.*) An-
Обожати, *v. a.* anbeten, vergöttern.

Обождати, *v. a.* *v.* Обжидати.
Обожеволити, *v. n.* *v.* Обожеволити.

Обова, (*d. обовець*), *m.* Lager im Kriege; Fuhrwesen, *n.*; 2) zusammengezogene Wagen auf e. Jahrmarkt *Кс. 331 Мі. II. 407.*

Обовом стоїти im Lager liegen.
Обовиско, обовиско, (*-ище*), *n.* ГIII. Ort wo ein obva stand, Lagerplatz, *m.*

Обовнік, *m.* genaue Merkung.
Обовначити, *v. a.* bezeichnen, genau merken, *Св.*

Обовний, *a.* zum Lager geh; *Герпак;* *v. a. m.* Wagenmeister im Kriegswesen, Lagercommandant, *m.*

Обойко, *num. dim. v.* Обова *M. II. 9* zwei zusammen, ein Pärchen.

Обойчик, *m.* Schlüsslein, *n.*; 2) Halsbinde, *f.* (der kathol. Priester).

Обоїско, *n.* *v.* Обійскі.

Оболячі, *v. a.* *v.* Облякати, облячі I.
Оболога, (*облога*), *f.* III. Gewölbe, *n.* *v.* Звід.

Оболок, (*d. оболокч, У.*) *pl.* оболоки, *m.* *v.* Облак; 2) Fenster, *m.* *Гол. III. 389; 3) Umriss, Zug, m.* Contour, *f.*; оболоком, *adv.* massen-, scharenweise.

Оболонь, оболоня, *f.* оболоня, *n.* *v.* Болоня; breiter Strich Felde, *Ос. 55.*

Оболоня, *f.* Fensterscheibe aus durchscheinender Haut; Glasscheibe, *f.*; 2) *pl.* оболоня, оболоньки, Fensterrahmen, *pl.* (*B.*).

Оболоньчій, *pl.* Steg über Sümpfe, *m.*
Оболонька, *f.* *v.* Болонька; 2) *v.* Полонька, *Кн.*

Оболоньник, *m.* *v.* Болонькар.
Оболоньчина, *f.* *v.* Пощевка, Zieche, *f.*

Оболоньники, *pl.* Hauptpilze, *pl.* (*Hymenomyces*).

Оболоньча, *f.* Sporen-Fruchtlager, *n.*
Оболячі, *f.* (*hymenium*).

Обопільний, *a.* beiderseitig, *ge-*

genseitig, wechselseitig, ГІІІ.; *adv.* но beiderseits М. II. 79. [тігкість, *f.* Пар.

Обоювність, -ости, *f.* Gegenseitig. Оббра, *f.* Hürde für das Vieh; *f.* Viehstall, *m.*; 2) Vieh, *m.* Viehstand, *m.* Оборати, оббрювати, *v. a.* rings umpfügen.

Оббри, *pl. Me.* 383 Schuhbänder od. Riemen die Baststühle zuzubinden, — пов'язки Ч. V. 1108; Löcher in den posteln zum Festschnüren, *pl.* [вар.

Оббриско, (-ще), *n.* Ort wo оббра Оббриг, -бга, оббрів, (-д-бжк, -енько, *adv.* -ожіще), *m.* Schober, Feim, Fehm, *m.* (Heu- &). Оз. 55. [f. He. (Пр. III. 155).

Оббрка, *f.* Besatz, *m.* Franse, Spitze, 'Оборожень, -жня, *m.* оббріжана, *f.* Pfahl vom оббріг, *m.* [stand.

Оббріжско, *m.* Stelle wo ein оббріг Оббріна, *f.* оббрінена, *n.* Vertheidigung, Beschützung, Gegenwehr, *f.* Schutz, Schirm, *m.*

Оббрінятель, оббріняк, ІІ. Ст. оббріня, *M. m.* Vertheidiger, Beschützer, *m.*

Оббрінятелька, оббріняця, *He. Пар. f.* Beschützerin, Vertheidigerin, *f.* Оббріняти, (-няти), *v. a.* vertheidigen, beschützen, beschirmen; — ся від кого gegen jmdn sich vertheidigen, *v.* wehren.

Оббрінячий, *a.* Schutz-, schützend, defensiv, Vertheidigungs-, *Пар.*; 2) bewaffnet, *K.*

Оборот, -оту, *m.* Wendung, (*f.* Дзр. 125); 2) Rückseite, *f.* на — umgekehrt; 3) —, оборотъ, *f.* T. Umsatz, Umlauf, Betrieb, *m.*

Оборотати, *v. a.* шпоб & *a.* Опихати. Оббрітливий, *a.* gewandt, rührig, betriebsam.

Оббрітливість, оббрітність, -ости, *f.* Gewandtheit, Betriebsamkeit, Rührigkeit, *f.*

Оббрітний, *a.* *v.* Оббрітливий; 2) zum оброт 3) geh.; — капітал Betriebs-, Geschäftscapital, *n.* Под.

Оббрічене, *n.* Verwundlung, *f.* Пол. Оббрічка, *f.* Schnürchen, *n.* (vgl. 'Обротъ) С. I. 170? дівчина вібрала губки на оббрічку zog die Lippen zusammen.

Оббрідувати, *v.* Зорудувати.

Оббріж, *adv.* *v.* Босоніж. [пільний. Оббріжний, *a.* Пар. В. *v.* Оббріжний, *v. a.* verschärft.

'Обоч, оббча, *f.* Seitenabhang *v.* Hügels, *m.*; 2) Umweg, *m.*; 3) *v.* Обійсті. 'Обочень, -чня, *m.* von der Seite kommender Wind, *Mi.* II. 406.

Оббріж, *pl. Me.* 383. [II. 11. Оббріжний, *a.* † zweischneidig III. II. 272. [гати (Фр.).

Оббріжати, *v.* Опарити; 2) *v.* Оббріжати, *v.* Опарити, *v. a.* *v.* Патрбріжати. [Trunkbold, Sauger, *m.* Оббріжало, *m.* P. II. 84 in d. Fabel: Оббріжати ся, оббріжати ся, sich volltrinken.

Оббріжувати, *He. v.* Опихати. Оббріжати ся, sich mit Federn, mit Flaum bedecken.

Оббріж, *pl.* Vorderkniegalle, *f.* (у коня). Оббріжати ся, sich polonisieren, Мор. [anschwellen.

Оббріжати, оббріжати, *v. n.* rings Оббріжати, *v.* Оббріжати. Оббріж, *Зап.* (Взр. I. 29) (*d.* оббріжонька *Ke.* 368), *f.* guter Rath, Trost, *m.* vgl. Відбріж; 2) Berathung, Berathschlagung, *f.*

Оббріжати, *v. n.* M. II. 97 froh werden. Оббріжання, *f.* A-I. 154 Erfreuerung, *f.* Liebesgeschenk, *n.* Dank, *m.*

Оббріжувати, *v. a.* erfreuen; — ся sich freuen.

Оббріж, *m.* Bild, Bildniss; Gemälde; Heiligenbild, *n.* на — оббріж nach dem Ebenbilde Gottes; Gestalt, *f.*

Оббріж, *f.* ЛД. Beleidigung, *f.* Оббріжець, -ця, *m.* *v.* Оббріж; 2) Muster, *n.* Пар. [gen. jmds. Ehre verletzen.

Оббріжати, оббріжати, *v. a.* beleidigen. Оббріжкар, *m.* Verkäufer kleiner Bilder, *m.*

Оббріжкі, *pl.* Calla palustris. Оббріжувати, *v. a.* mit Bildern versehen, illustrieren.

Оббріжливий, *a.* beleidigend, verletzend, anzüglich; 2) empfindlich; *adv.* -во beleidigt, entrüstet.

Оббріжність, оббріжність, -ости, *f.* Anzüglichkeit; 2) Empfindlichkeit, *f.*

'Оббріжний, оббріжний, *a.* Bilder-, bildlich, plastisch; metaphorisch.

Оббріж, *m.* angemachtes Brett worauf Heiligenbilder gestellt werden.

Оббріжбріж, -бріж, *m.* Bilderstürmer, -feind, *m.* [rei, *f.* streit, *m.* ГІІІ. Оббріжбріжство, *n.* Bilderstürmer.

Оббріжбріж, *n.* оббріжбріжність, -ости, *f.* ГІІІ. Bildung, geistige Ausbildung, Erziehung, *f.*

Оббріжбріж, *m.* Bildner, *m.* ГІІІ. Оббріжбріж, *a.* ГІІІ. bilderreich. Оббріж, -жкі, (-бжк), *m.* kleines Bild, Bildchen, *n.*

Оббріжувати, *v. a.* bilden, ausbilden, Bildung geben; gestalten, *Пар.* — ся sich bilden.

Оббріжувати ся, zur Besinnung kommen; 2) *v. a.* оббріжувувати, belehren, *Kn.* [giltig, musterhaft.

Оббріжбріж, *a.* Muster-, muster- Оббріжувати, *v. a.* umrahmen.

Оббріжувати ся, sich kleiden, §. Оббріж, *n.* Wahl, *f.* C. II. 148. [kleid]. Оббріж, *pl.* schwarze Hosen (als Fest- 'Оббріж, *f.* farbiges Tuch zum Aus-

statuten der gewöhnlichen Kleidung (гуня &), Besatz, *m.*

Оббріжати, *v.* Оббріжати. Оббріжати, *v. a.* erwählen, ІІ. Оббріжувати, (-бжувати), *v. a.* berechnen; überlegen *K.* [Berechnung, *f.*

Оббріж, -жкі, -жкі, *m.* Rechnung, Оббріжати, *v.* Оббріжати, *K.* на щось wozu verurtheilen, verdammen.

Оббріжбріж, *n.* Ueberbürdung, Belastung, *f.* Тор.

Оббріжбріжати, (-жати), *v. a.* belasten, überbürden, überladen; beschweren, belästigen. [los kleiden *Га.* II. 55.

Оббріжбріжати ся, sich geschmack- Оббріжбріжати ся, *n.* 240. оббріжбріжати ся sich satt fressen. [werden.

Оббріжбріжати, *v. n.* aufgedunsen Оббріжбріжати, *v. a.* belügen, verleumden. Оббріжбріж, *pl.* Lügen, Verleumdungen, *pl.* Ст.

Оббріжбріж, *v. a.* *K.* II. 288 geloben, angeloben, weihen; bestimmen mittels einer Aussage, weisen. [Jahe, *f.* III. II. 99.

'Оббріж, *m.* steiler Abfall *v.* Berges; Оббріжувати, *v. a.* abreißen, abpfücken; — ся einfallen, ein-reißen, herunter-, durchfallen, durchbrechen (*v. n.*).

'Оббріж, -жкі, (-жжк) *n.* 260),

m. abgerissenes Stück von *v.* Stricke, *v.* Bande &; Kukurutzkolben dessen Hüllblätter abgerissen sind; 2) *pl.* оббріжкі, Nebeneinkünfte, Sporteln, *pl.*

'Оббріж, *m.* *KU.* оббріжбріж, *n.* Фр. оббріжбріж, оббріжбріж, -ости, *f.* оббріжбріж, *n.* Ekel, Abscheu, *m.* Abscheulichkeit, Ekelhaftigkeit, *f.*

Оббріжбріж, *v. a.* verunstalten, garstig, widerlich machen; 2) *v. n.* —, оббріжбріжати, оббріжбріжати, widerlich, ekelig, abscheulich werden.

Оббріжбріж, *a.* оббріжбріж, *m.* *Гос.* I. 262, оббріжбріж, *a.* оббріжбріж, -жкі, *m.* abscheulich, ekelhaft, ekelig. [gen.

Оббріжбріжати, *v. a.* bespritzen, besprengen. Оббріжбріжати ся, *n.* 273 § sich krank stellen.

Оббріж, *m.* *pl.* 'Оббріж, *Avag.* *Mi.* II. 131. Оббріжбріжати ся, *v.* Оббріжбріжати ся.

'Оббріж, *m.* Abriss, Entwurf, *m.* Contour, *f.* C. [entwerfen, umzeichnen.

Оббріжувати, *v. a.* einen Abriss Оббріжувати, оббріжати, *v. a.* rasieren.

Оббріжбріж, -жкі, *m.* Abrichtung, *f.* § (milit).

Оббріжбріжати, (-жувати), *v. a.* gleichmachen, -schneiden, abstützen.

'Оббріж, *a.* etwas dünn, nicht dicht, schütt, licht.

Оббріж, -жкі, *m.* Schnitt, *m.* золотій — Goldschnitt (*v.* Buches) ГІІІ.

Оббріжбріж, *n.* das Beschneiden, Beschnidung, *f.* [tener, *Пар.*

Оббріжбріж, -жкі, *m.* ein Beschneiden, abschneiden.

'Оббріж, -жкі, *m.* abgeschnittenes Stück, Schnitzel, Schnittling, *m.* [Zak. *Лев.*

'Оббріж, *m.* Horizont, Gesichtskreis, *m.* Оббріж, -жкі, *m.* beschiedener Theil von Speise zum täglichen Unterhalte, tägliche Kost u. Nahrung; das Futter der Pferde bes. Hafer mit Häcksel: *оббріж му виграє es sticht ihn der Hafer; 2) Sold, *m.* Besoldung, *f.*; 3) † Abgabe *v.* Bauers, Erbzins, Geldzins, *m.* Steuer, *f.*

Оббріжбріжати, *v. a.* *v.* Оббріжбріжати. Оббріжувати, *v. a.* korj jmdn rüngen, jmdm Vorwürfe machen.

Оббріж, -жкі, -жкі, *m.* kleine Flussinsel von rind umgeben.

Оббріж, Оббріжко, *m.* Ambrosius.

Обрістники, *pl.* Flechten, *pl.* (Lichenen).

Обріхтати, *v. a.* § *v.* Обезпечити.
Обр'оба, *f.* Einfassung, *f.* Beschlag (einer Pfeife &), *m.*

Обробити, (-бляти), *v. a.* bearbeiten, urbar machen; ausarbeiten; 2) mit *e.* Einfassung etc. versehen; — *ся* die Feldarbeiten vollenden.

Обр'обка, *f.* обр'облюване, *n.* Гол. Bearbeitung, Pflege, *f.*

Обр'обок, *gen.* обр'обку, *m.* Vollendung, der Feldarbeiten; Ernte, *f.* [bett kommen.

Обродити *ся*, *He.* ins Wochen
Обр'одити, *v. n.* viel Früchte bringen, reichen Ertrag geben; 2) — *ся* gebären, mit *e.* Kinde niederkommen, *He.*

Обр'ок, *m. v.* Обр'ік; *adj.* обр'оківий
zum обр'ік geh., ihn genießend.

Обр'омок, *m. v.* Обл'омок *Н.* 239.
'Обрость, *f.* das Bewachsen.

Обростень лямусівий, Laokmusflechte, *f.* (Rocella tinot.). [bewachsen.

Обрості, *v. n.* umwachsen, ringsum
'Обр'отъ, обр'отъка, обр'от'янка, *f.* Halfter, *f.* Halfterband, *n.* Узд'ячка.

Оброчівка, *f.* *N. v.* Berges.

Обруб, *m.* hölzerne Einfassung, *v.*
Обрубина 1).

Обрубати, обрубувати, *v. a.* rings
umhauen, -hacken; 2) — *ся* sich verhalten, einen Verhau aufführen.

Обрубий, *a.* -а б'єс'да *M+B.* 184?

Обрубина, *f.* Einfassung, *f.* (des
Steines in d. Handmühle, *v.* Brunnens
etc), Zimmerung, *f.* (auch *pl.*); 2) *coll.*

Unterlagen (Balken) beim oborіg, *pl.*
Обруб'яти, обрубулювати, *v. a.* umsäumen, einfassen. [Holz.

'Обрубок, -бка, *m.* abgehauenes Stück
Обругати, *v. a.* beschimpfen, verhöhnen. [Tischtuch, *n. adj.* обрусівий.

Обрус, (*d.* -сок, *m.* обрус'я. -ята, *n.*)
Обрус'яти, *v. a.* russifizieren.

'Обруч, *adv.* unter die Hände, *K.*
Обруч, (*d.* обруч'ик), *m.* обруч, *n.*

coll. Reif, Bandreif; Ring, *m.* Band, *n.*
Обручак'я, *pl.* Ringelwürmer, *pl.*

Обруч'яти, *a. a. v.* Заручати 2).
Обруч'яка, (*d.* обруч'янка), *f.* Reifring,

Trauring, *f.*; 2) kleiner Reif, Band, *n.*
Обручк'оватий, *a.* ringförmig.

Обручк'увати, *v. a.* mit Querstreifen versehen; 2) ringeln; обручк'ований, *ptc.* geringelt.

Обруч'ник, *m.* der Verlobte; обруч'ниці, *f.* die Verlobte; 2) -ця Ringelspinner, *m.* (Gastropacha neustria); 3) *pl.* Ring-Blätterschwämme *Вол.*

Обруш'ати, обрушити, *v. a.* dh
Hin- u. Herbewegen losmachen, lose machen, woran rütteln, rühren, umstürzen, umstossen, einreissen; 2) * jmdn aufbringen, in Harnisch bringen, entrüsten; — *ся* *v. v. a. d.* * aufgebracht werden, sich entrüsten.

'Обряд, -ду, обрядок, -дку, *m.*
Ritus, *m.* Ceremonie, *f.* Ceremoniel, *n.*
n. Sitte u. Brauch, kirchlicher Gebrauch; 2) Regierung, *f.*

Обряд'яти, *M.* schmücken, garnieren; anlegen *Pa.* I. 374; — кон'я schirren *КС.* (83) 506.

Обрядк'увати, *v. n. v.* Ряд'яти.
Обрядний, *a.* rituell, die Ceremonien betreffend, *K.*

Обрядність, -ости, *f. v.* 'Обряд 1). *ОБ.*
Обрядовець, -вця, обрядолобець, -бця, *T. m.* Kenner u. Freund des echt griechischen Rituale, Ritualist, *m.*

Обрядовщина, *f.* Ritualismus, *m.*
Обряжувати *ся*, sich ankleiden, den Staat anlegen, *КС.* (83) VII. 501.

Обрямувати, *He. v.* Обрамувати.
Обрятувати, *v. a. v.* Поратувати.

Обсада, *f.* ГШ. Пар. *v.* Обл'ога.
Обсадж'еня, *n.* Besetzung; Verpflanzung, *f.*

Обсади, *v. a.* besetzen; ringsum verpflanzen; Обсад-, *v.* Осад-,

Обсадний, *a.* Belagerungs-
Обсадник, *m.* Пар. *v.* Обляжник.

Обсадніти *ся*, zu Pferde aufsitzen, aufgeritten sein. [*f.* Пар.

Обсадніцтво, *n.* Belagerungskunst,
Обсапати, *v. a.* ringsum behacken mit der сапа. [sien *He.* 77.

Обсапати, *v. a.* umgeben, einschließen
Обсв'ідчити *ся*, sich bekannt machen, *v.* zurechtfinden, bekannt werden *M.* II. 92. [Licht versorgen.

Обсв'ітити, *v. a.* Ос. (61) III. 26 mit
Обсел'єпити *ся*, sich tüchtig ansaufen. [Ionisieren.

Обсел'яти, (-яти), *v. a.* ansiedeln, oo-

'Обселяці, *pl.* Kanten *v.* Brettes, *pl.*
Обселяти, обселяти, *v. a.* zu mehreren der Reihe nach herumschicken; — *ся* *Kv.* 16 einander mit Geschenken beschicken.

Обсея'яти, обсеяувати, *v. a.* beschütten, bestreuen, überhäufen; einfassen; — *ся* sich verschütten, ausfallen (з'єрно в кол'єся). [um trocken werden.

Обсея'яти, обсеянути, *v. n.* um und
'Обсея, обсеяок, -вку, *m.* Besäung; Saat, Fechtung, *f.*

Обсеявати, обсеяти, *v. a.* besäen; — *ся* mit den Saatarbeiten fertig werden.

Обсеядати, обсеяти, *v. a.* korō sich rings um jmdn setzen, in Menge etc. besetzen; (von den Mädchen am дів'яч-вечер). [обсея'яти behauen.

Обсеяк'ати, *v. a.* behaaken, *v.* сапати,
Обсеяпати, *v. a.* ringsum reissen, zerren.

Обсеяжувати, *v. a.* *M.* anklagen.
Обсеяч'ити, *v. a.* jmdn von allen Seiten umspringen, umringen.

Обсеябати, *v. a.* berupsen.
Обсеяур'ят, *m.* *Km.* Obscurant, Finsterling, *m.* [Ruf bringen.

Обсеявити, *v. a.* jmdn in schlechten
Обсеядженя, *n.* Untersuchung, *f.* *He.*

Обсеяга, *f.* Bedienung, *f.* [dienen.
Обсеягувати, обсеяж'яти, *v. a.* be-

Обсеяміш'яти, *v. a.* lächerlich machen.
Обсеямокт'ати, *v. a. v.* Обсеяч'ати.

Обсеяш'ити, *v. a.* kurz soheren.
Обсеявак, *m.* Zellen spinne, *f.* (Se-gestria). [wickeln.

Обсеяувати, *v. a.* umspinnen, um-
Обсеяор'ємити, *v. a.* beschämen, *He.* 91.

Обсеяхнути, *v. a.* Обсеяч'ати.
Обсеява, *He. M+B.* 70. обсеява'яна,

обсеяноба *Тор.* обсеяноба, *B.* обсеяноба, (-нівка), *f.* Umstand, *m.* Verwandnis, Verhältnis, *n.* Lage, Situation.

f. Sachverhalt, *m.* Bild, *n.* Erscheinung, *f.*; 2) Bühne, Scene, *f.* *C.* II. 201; 3) обсеявина *v.* Загата 2).

Обсеявати, *v. n.* при чім auf etw. bestehen, bei etw. beharren; 2) *в.* кім sich jmds annehmen, für jmdn schützend auftreten.

Обсеявити, (-вляти), *v. a.* herustellen, -setzen; —, обсеяноба *Km.* meublieren; 2) — *ся* sich mit etw. umstellen.

Обсеялювати, *v. a.* bestellen.

Обсеянути, *v. a.* umstehen, umgeben.
Обсеярати *ся* о що für etw. sorgen um es zu verschaffen.

Обсеяти, *v. a.* Ф. *v.* Обступ'яти; 2) *v. n.* на що sich zu etw. verpflichten (Ф.); *b)* sein Auskommen finden; *c)* u. — *ся* bleiben.

Обсеял'яти, обсеялювати, *v. a.* bedecken, ringsum unterbreiten.
Обсея'яти, обсея'яти, *m.* ältliche von den Freiern ausseracht gelassene Jungfrau, *vgl.* Обсеяч'ати §. [Обсеявати 2).

Обсеяювати *в.* ког'о, *v. n.* *Ст. v.*
Обсея'я, *f.* обсеяч'єство, *Пол. v.* Обсеява 1). [stehen bleiben.

Обсеяч'ити *ся*, das Feld behaupten,
Обсеяч'ичи, *v.* Остриг'яти.

Обсеяч'іпати, *v. a.* (dh Abnutzung) abreissen, ablumpen, *He.* [schneiden.

Обсеяч'увати, *v. a.* behobeln, be-
Обсеяч'ити, (-яти), *v. a.* umgeben, umzingeln, umringen, einschließen, belagern.

'Обсеяжка, *f.* Пар. Florband, *n.*
Обсеявати, обсеянути, *v. a.* abschieben, abrutschen, -schälen, -ziehen; — *ся* sich ablösen, abgleiten, abrutschen.

Обсеяда, *f.* *v.* Обсеява, wegwerfen des Urtheil.

Обсеядити, *v.* Осуд'яти.
Обсеядливий, *a. v.* Обсеядний.

Обсеяк'ати, *v. a.* б'євч'и в д'єрева abnehmen, reissen.
Обсеяш'ити, *v. a.* trocken; — *ся* seine nassen Kleider trocken.

Обсеяч'ати, *v. a.* bei der Rechnung betrügen, zum Nachtheil jmdm rechnen.
'Обсеяг, *m.* Umfang, Bereich; 2) Inhalt, *m.* МШ. [oben, umfassen.

Обсеяг'ати, *v. n.* ringsum ausrei-
Обсеяг'ість, -ости, *f. v.* Обсеяч'єт'є.

Обсеяжний, *a.* umfangreich.
Обсеявати, обсеяч'ити, *v. n.* ringsum aufhauen, schmelzen, *Гр.*

Обсеял'єпати *ся*, sich bespritzen, nass u. schmutzig werden.
Обсеял'єк'ати, *v.* Опих'яти.

Обсеярати *ся*, обсеярувати *ся*, sich in Schmutz wälzen, (*B.*)

Обсеяч'ити, *v. a.* mit *e.* Netz umstriken, umgarnen. [schälen.

Обсеяч'єбити, *v. a.* enthülsen, ab-
Обсеяч'єл'єний, *a.* abgeschabt, abge-

Общитати, *v.* Обрахувати.
 Общѣт. *m.* а. Обрахунок, *Pa.* I. 382.
 Общѣбрати, *v. a.* zerzudeln, zusammenknicken, den Schopf (чѣпер) abreißen, (*B.*).
 Общѣпати, (-ѣпувати) *v. a.* betasten; * — ся viel um sich nesteln um hübsch gekleidet zu sein.
 Объяв, *m.* Bezeugung, Kundgebung, *f.*
 Объява, *f. a.* Объяв, *Пу.* —, объявленя, *n.* Kundmachung, *f.* *Др.*
 Объявити, объявити, объявлювати, *v. a.* anzeigen, erklären, bekannt machen, kund thun, zu wissen thun; — ся sich aussprechen, *v.* erklären; sich offenbaren. [*terjoochen*, unterdrücken.
 Объярмати, обярмувати, *v. a.* He.уп.
 Объярувати *си. a.* Обвеснувати *си.*
 Обясненя, *n.* Erklärung, Erläuterung, Beleuchtung, *f.*
 Обяснитель, *m.* Erklärer, *m.*
 Обяснити, объясняти, *v. a.* erklären, erläutern, beleuchten.
 Обяты, *v. a.* *v.* Обняты; — ся за ким sich jmds annehmen.
 Об-, *v.* Вив-. [*Gleichgiltigkeit.*
 Ова! *int.* des Erstaunens; 2) *der*
 Овад, *m.* Insect, *n.*; 2) *v.* Овод.
 Овадожерный, *a.* insectenfressend.
 Овалашити, *v. a.* §. entwenden, stehlen.
 Овальний, *a.* oval, eiförmig. [*rund, n.*
 Овальність, -ости, *f.* das Ovale, Ei.
 Овадій, Овадійко, Овадїць. *Ит. m.* Abdias.
 Овадовити, *v. n.* verwitwen; *adj.* овдовилый verwitwet.
 Овадженя, *n.* T. Verwitwung, *f.*
 Овадїя, *m.* Primula elatior.
 Овершки, *pl.* Левч.с. Верх, вершбк.
 Овѣс, *gen.* вівса, (*d.* овѣсця, вівсик), *m.* Hafer, Haber, *m.* (Avena).
 Овѣсь, *Кл. v.* Вѣсь II.
 Овѣрко, *n.* Abercius.
 Овѣча, -ати, *n.* Schäfflein, Schaf, *n.*
 Овѣчий, *a.* Schaf, von Schafen.
 Овѣчка, *f. v.* Овѣча; 2) овѣчка, *Assel, f.* (Oniscus asellus).
 Овѣчник, *m. v.* Вівчїнецъ. [*Ваз. К У.*
 Овид, *m.* Gesichtskreis, Horizont, *m.*
 Овидовий, *a.* des Ovidius; -а горá, -е басро nahe beim Städtchen Күти, (*Witw.* 94).
 Овїй, овá, овѣ, (овая, овѣ), † *pron.*

jenen, -e, -es, *Гол. sp.* 117. 125. *Оц.* §. 155.
 Овин, *m.* H. 301 Riege, Korndarre, *f.*
 Овисати, овиснути, *v. n.* niederherabhängen; *adj.* овислий.
 Овїти, *v.* Обвивати. [*вїяти 1.*
 Овивати, овивути, *v. a.* *МШ.* s. 06.
 Овин, *pron.* — Вин, овий, *Зг. Гол.* I. 90. *Оз.* 55. [*Diadema.*
 Овинѣць, -нцá, *m.* Art Seeigel;
 Овїршописати, *v. a.* † *Зак.* in Versen beschreiben.
 Овїще, *n.* junge Saat.
 Овїя, *f.* *Зар.* Atmosphäre, *f.* Anbauch, *m.* [*zum Webstuhl geh.*
 Овїядла, *pl.* Art Spulen u. Weifen
 Овїяти, *v.* Овивати.
 Овксен, *m.* Auxentius. [*sehen, К.*
 Овладати чимось, *etw.* beherr.
 Овлажати, *v. a.* *Гуш.* befeuchten.
 Овлічї, *Ч.* IV. 71, оволочї, *v. a.* bedecken; verhüllen.
 Овод, *m.* кінський Pferde-Magenfliege, *f.* (Gastrus equi); 2) — бичий Dasselfiege, (Hypoderma bovis).
 Оволока, *f.* Hülle, *f. v.* [*Obstes.*
 Овоц, *m.* aromatischer Geruch des
 Овоч, *m.* Frucht, *f.*; 2) Obst, *n.*; *adj.* овочевий Obst-. [*Пол.*
 Овочожерный, *a.* fruchtessend,
 Овоц, *f. coll.* Früchte, *pl.*; 2) овоцá, *f. Кв.* 194 Gartenfrüchte, *pl.* Gemüse, *n.*
 Овоцний, *a.* He. fruchtbar, reich an Früchten.
 Оврам, *m.* Abraham.
 Оврах, оврашок, -шка, *m.* Zieselmaus, Erdziesel, *f.* (Mus ocellus).
 Оврашквий, *a.* zu оврах geh.; 2) — ві хвостá Triticum cristatum.
 Овсїна, *f.* в овсїну шїти mit weiter (schüter) Nacht nähen (lang wie *v.* Haferkorn) *H.* 217.
 Овсї, *adv.* *Ч.* IV. 686. *ИГ.* s. Збсїм.
 Овсїй, *m.* Eusebius.
 Овсїяниця, *f.* Вівсїяниця.
 Овсїянка, *f. v.* Стоколбса.
 Овчарик, *m.* kleine Bekassine (Scolorax gallinula). [*pelz, n.*
 Овчина, *f. Сб.* I. 305 Schaffell, Schaf.
 Овшем, овшїм, *adv.* ще й — just, eben, desto mehr etc. *v.* Овсї.
 Овшїй, *a.* *Зак.* ander, besonder.
 Огар, *m. v.* Вугрák.
 Огарина, *f.* мідна Kupferasche, *f.*

Kupferhammerschlag, *m.*
 Огарок, -рка, *m.* ein Endohes Licht, kleines Ueberbleibsel von verbranntem Lichte od. Span, Lichtstumpf, *m.*
 Огвара, *f. v.* Окара.
 Огварчївий, *a. v.* Обмївний.
 Огваряти, *v. a. v.* Обмовляти.
 Огез, *m. v.* Ожег, ожево.
 Огень, *m. v.* Огонь.
 Огєнник, *m.* Feuerschürer, Heizer, *m.*
 Огїда, огїдливїсть, огїдність, -ости, *f.* огїдство, *n.* *Фр.* Abscheu, Ekel, Schmutz, Gräuel, *m.* Abscheulichkeit, Schand, *f.*
 Огїдїти, *P. I.* 132. огїднути, *ИГ, М. v. n.* widerlich, zuwider, ekelig, un-erträglich werden.
 Огїдлий, *ИГ.* огїдний, *a.* огїдник, *m.* огїдниця, *f.* abscheulich, widerlich, ekelig; ekelhafter Mensch, -es Weib.
 Огнїати ся, *P. I.* 137 зогєрн, *a.* sumen.
 Огїднати, *v. a.* würdig machen; 2) umstimmen, besänftigen.
 Огїдний, *a.* ordentlich, solid, ge-scheit, fleissig; nett. *Gr.* 24. (-ик, *m.* -їця, *f.* (*Фр.*)).
 Огїй, *m.* Aggaeus.
 Огїрбк, огїрок, -рка, (*d.* огїрбчок), *m.* Gurke, *f.* (Cucumis sativus), *adj.* огїрбковий, 2) *pl.* огїрбчки Art гаївка *Кол.* I. 154. 170—171.
 Огїрбчик, *m.* огїрбчна трава, Borrage offic., 2) Spiraea ulmaria; 3) Trifolium arv. [2] *v.* Оголо́ни (*B.*).
 Огла́бля, *n.* огла́блї, *pl. v.* Оголо́бля;
 Огла́в, *m.* Kopfzeug, *n.* Kopftheil des Pferdegeschirrs, *Мі.* II. 406. *v.* Удѣчка; 2) —, оглавлєня, *n.* *W.* Inhalt, *m.* Inhaltsverzeichnis, *n.* [оhes] machen.
 Оглавлїти, *v. a.* einen Inhalt (e. Bu-
 Огла́да, *f.* *Нас.* огла́дженя, *n.* äusserer Bildung, Glätte, Politur, *f.*
 Огла́дити, *v. a.* glatt, eben machen, glätten; — ся glatter werden.
 Оглас, *m. К. v.* Оголо́ска.
 Огласїти, оглашати, *v. a. v.* Оголо-сїти; *когб* benennen, betiteln; *когб* чим öffentlich wählen, ausrufen *Кв.* 107; — ся sich bekannt machen, öffentlich auftreten.
 Оглашєнний, *ptc.* † Katechumen; aufgedoten, angekündigt; 2) preisgestellt, auf den Pranger gestellt *C. I.* 172; ver-rückt *Кв.* 84.

Огла́н, *a.* *W. v.* Огла́дний.
 Огла́бля, *f. v.* Оголо́бля; *adj.* огло-бєльний (кїнь) an die Femeerstange an-gespannt *Кв.* 18.
 Огло́дати, *v. a.* ringsum benagen.
 Огло́бни, *pl.* Geschwulst des Zahn-fleisches bei Pferden, *f.* Zahnstein, *m.* (*Ф.*); 2) Hunger-Ungeschmack, *m.* (*Фр.*) — сїгнати — beheben. [*werden*
 Оглу́мити, *v. n.* rasend, verrückt
 Оглу́пати, *v. a.* berücken; — бєсїду das Gespräch auf etwas Anderes trü-gerisch lenken. [*werden*
 Оглу́пити, *v. n.* dumm, verdetst
 Оглу́х, *m.* H. 122 *v.* Олух.
 Оглу́хнути, *v. n.* taub werden.
 Оглушати, (-ати), *v. a.* taub ma-chen, betäuben.
 Огляд, (*d.* оглядок), *m.* Umschau, Rundschau, Besichtigung, *Revue* (*Кв.* 186)
f. без ога́ду *Кв.* ohne sich umzuschau-en; 2) Umsicht, Rücksicht, Berücksichti-gung, Aufmerksamkeit, Obacht, Vorsicht, *f.*
 Оглядь, *f.* Ungehener, *n.*
 Оглядати, ога́дїти, ога́дїнути, *v. a.* be-
 sehen, besichtigen, um-, bescha-
 en, betrachten, schauen; — ся, ога́-
 дувати *си, К.* sich umschauen; *за ким* *сь* nach jmdm rückwärts sehen, -schauen, *jmdn vermissen; *на когбсь* (на щось) auf jmdn (etw.) sehen, Rücksicht neh-men; -їти *си* sich orientieren.
 Ога́ди, *Гол.* III. 711 ога́дїня, *pl.* Schau, bes. Brautschau, *f.*
 Ога́дка, *f. v.* Огляд 2).
 Ога́дний, *a.* umsichtig; *adv.* -но haushälterisch; ога́дїня, *v. m. a.* Gebühr für richterlichen Beschau u. Bescheini-gung, *f.* [*ти, v.* Ога́дїти.
 Ога́дїнути *си, R.* 121. ога́дїну-
 Огнїати *си, TP.* 153 *v.* Обїгнїати *си* 1).
 Огнїий, -а сторожа Feuerwehr, *f.*
 2) *He. M.* II. 69 *v.* Огнїенний, ога́нїстий.
 Огнєжерлий, *Ст.* ога́нїстїчий, *Пар. v.* feierstreichend.
 Огнїенний, *a.* Feuer-, feuerig, glü-hend, sengend, Flammen-.
 Огнєпалїий, *a.* III. II. 217 mit Feuer sengend, brennend.
 Огнєпалїий, *a.* He. durch's Feuer.
 Огнєтрєвїий, *a.* feuerfest, feuerbeständig, *Пол.* [*des обопір.*
 Огнїяна, *f. gen. pl.* Dachbalken

Огниво, *n.* Ring, Glied einer Kette; Band, *n.* rahmenähnlicher Querbalken zum Einfügen &; *итя* в огнива им *зидкач* gehen. [48 Art Leinenstickerei. Огнивчастіа *pl.* (-уставки). *Жол. I.* 'Огнйш, *a.* Ч. I. 133 *v.* Огнйшйй. 'Огник, *m.* Brandblasen am Gesicht bei kleinen Kindern, *pl.*; 2) Lichtnelke, *f.* (*Luchnia viscaria*) *Вол.*; 3) kleines Feuer. Огнйстйй, *a.* *TP.* *v.* Огнённвйй; * — злодйй Erzdieb, (що би і з огню вхопив). [*rochroa*]. Огнйця, *f.* Cardinalkäfer, *m.* (Ру-Огнйчок, -чка, *m.* *v.* Кочатничка (*Anagallis arv.*). [eigenen Herd besitzt. Огнйщанйй, *m.* † freier Mensch der 'Огнйще, *n.* *Др. с.* 344. Feuerherd, Herd, *m.*; 2) Brennpunkt, Focus, *m.* Огнйвати ся, *v.* Загнйвати ся, *Ст.*, kornig werden. [*errothen* Haarflechten. Огнйокбсйй, *a.* *KU.* I. 28 mit feu-Огнбя, *f.* *m.* fauler Müssiggänger. Огнйвёць, -нця, *m.* *Гол. I.* 210 Feuer-Огнйш, *m.* [нйй. Огнйшйй, огнйшйй *Левч. а. в.* Огнён-Огнйшк, *m.* rothköpfiger Würger, (*Lanius ruficeps*). [dreisten Auftretens. Огбл *int.* der Ueberraschung *v.* des Оговорйти, *v. a.* корб в чйм *He.* jmdn wegen etw. verleumden, anklagen; 2) — ся *K.* sich verwehren, *v.* erläutern. Оговтати, *v. a.* dressieren, zurichgewöhnen, zähmen; — ся sich — lassen, sich abschleifen, *v.* einleben, *v.* beruhigen, heimisch werden. Оголыти, *v. a.* gasieren. Оголыти, *v. n.* *M. I.* 117 *v.* Обголыти. Оголыты, *f. gew. pl.* Femeerstange, Stange einer Gabeldeichsel, *f.*; 2) *pl.* Schlittendeichsel für Ochsen, *f.* Оголышты, *v.* Заголышты Оголыны, *pl. v.* Оголыны. Оголыты, оголышувати, *v. a.* ver-lautbaren, verkünden, kundmachen, be-kannt machen, veröffentlichen, publicie-ren, ankündigen, *v.* Огласыти. 'Оголоска, *f.* оголышена, *n.* An-kündigung, Kundmachung. Publication, Affiche, *f.* [Unrath etc. Оголышты, *v. a.* beschmutzen mit Оголыш, *g.* огню, (*d.* сгонбк), *m.* Feuer, *n.*; 2) Feuerbrunst, *f.* Огбр, *m.* ? *v.* Баштан.

Огорити, *v. n.* (von der Sonne) ver-brannt werden. Огорнүти, огортати, *v.* Обгор-нүти, *jmdn befallen, sich jmds be-möchtigen. [огорбдний Garten-*H. 21.* Огорбд, *m. v.* Горбд Garten, *m. adj.* Огорбдина, *He.* огорбдина, *ГШ. f.* *v.* Горбдина. Огородити, *v.* Обгородити. Огородник, *m.* Gärtner, *m.*; 2) † Frohnbauer nur 3 Joch Feld besitzend; *adj.* огородничйй. [dienst versehen. Огородникувати, *v. n.* Gärtner-Огородничтво, *n.* Gärtneri, *f.* Gar-tenwesen, *n.* Огорбдничка, *f.* Gärtnerin, *f.* *ГШ.* Огорбжа, *f.* Flechtwerk, *n.* Hürde, *f.* Zaun, *m.* *C. I.* 89. Огортати, *v.* Обгортати, огорнүти. 'Огортка, *f. v.* 'Обгортка. Огорчати, (*ити*). *v. a.* *Пр. II.* 203. *У.* verbittern, bekümmern, jmdm Ver-druss bereiten, jmdn beleidigen. Ограбйти, *v. a.* ausplündern. 'Ограбки, *pl. v.* 'Ограпки. Ограда, *f. Me.* 238 Befestigung, Ver-schanzung, Mauer um ein Kloster od. eine Kirche, Vormauer, Umzäunung, *f. II.* Оградити, *v. a. v.* Обгородити *Ос.* (61) *III.* 25. [Gebäudes, *f.* Ограждёние, *n.* Weihung *v.* neuen Ограмотити ся, sich hinter einer Wust von Actenstücken schnöde hal-ten, *Зг.* Огранйти, *v. a.* *Пол.* eckig schleifen, facettieren; einfassen (*v.* Edelsteinen). Ограниченість, -ости, *f.* Be-schränktheit, Eingeschränktheit, *f.* Ограничйти, (*ити*). *v. a.* be-, umgrenzen; be-, einschränken. Ограшка, *f.* Fieber, *n. v.* 'Огридний, *a. v.* Огрядний. 'Огрив, бривок, -вка, *m. gew. pl.* das Nachgebliebene vom Benagen, Ue-berbleibsel, benagtes Stück. Огрыва, *f. v.* Гривота. Огривати, огривати, *v.* 'Огривати; — ся, огривнүти ся beissende, grobe Antwort geben, gereizt entgegen, mit Wortwechsel sich wehren, *v. ким.* Огрйця, *f.* пасконбга bandfüssiges Grünauge (*Chlorops taeniopus*). Огрйбати, *v. a.* *Гол. II.* 118 um-

beharken; — ся *вслбм Ч. V.* 163 von beiden Seiten mit dem Ruder arbeiten. Огрибач, *m. v.* 'Ожер. 'Огрибш, брйбкн, *pl.* das Abgeharkte, Abgerechte vom Heufeimen, &; *Werg. n. Ф.* 'Огрйбка, *f. v.* 'Орйбка, брйбок. Огриване, *n.* das Erwärmen, Heizen, Erhitzen. [heizen, erhitzen. Огривати, огривти, *v. a.* erwärmen; Огрймкйй, *a.* (*Фр.*) gewaltig gross, ungeheuer. 'Огрйх, *m. v.* 'Обмил, *сблм.* Огрйшйти, *v. a.* дүшу, *Ст.* mit Sünde beladen, beslecken, — ся *Пр. II.* 247 sich versündigen. Огрбса, *f. Ф. v.* Погрбса. Огрбма, *f.* gewaltige Grösse, grosse Ausdehnung, *g.* Menge. Огрубйти, огрубнүти, *v. n.* *Кн.* grob, roh werden, in Rohheit verfallen. Огруде, *n.* Brustkorb, *m.* (*thorax*). Огрудини, огрудники, *pl. K.* weibliche Brüste. Огряда, *f. Шоз.* Schönheit, *f.* 'Огрядка, *f.* Astarte vel Crassina, *v.* 'Огрядний, (*d.* -нёнкйй), *a.* stark, dick gewachsen; wohlbeleibt, corpulent; 2) ordentlich, staatlich, *III.* wohlge-staltet *Кч.* 104. Огрядність, -ости, *f.* hoher, starker Wuchs, *He.* Wohlbeleibtheit, *f.* Огрянути, *v. n.* garstig werden, an Schönheit verlieren, *v.* Змарнйти. [тн. Огранйчты, *Кч.* 199 *v.* Огранйчи-Огуд, *m. H.* 296 *v.* Огудина. Огуда, *f.* Tadel, *m.* Огудйй, *a.* tadelhaft, schlecht, *H.* 33. Огудина, *f. H.* 294. *Ч III.* 185 Stengel der Kürbisgewächse; Stengelblätter, *pl.* Огудйти, *v. a.* tadeln, verlästern; rügen, *III.* I. 119. [Lästerer, *m.* Огудник, *m.* (-иця, *f.*) *K.* Tadler. 'Огувка, *f. Гол. III.* 358 *etw.* in der Mühle? Огуд, огульник, & *v.* Вогуд & Огуле, *n. coll. v.* Вуголь, угль. Огулыти, *v. a.* *H.* 18 prellen, be-trügen; — ся sich verrechnen, Verlust erleiden, *§. H.* 88 — *себё.* Огульнйй, *a.* *He. pol. v.* Загалнйй. Огулом, *adv. K. pol. v.* Загал, загалбм, *Пом. III.* 27. Огурити ся, § hartnäckig, eigen-

sinnig sein, sich widersetzen, *Пом. III.* 28. Огурне, *s. n. a.* † Geldstrafe für Nichtleistung der Frohne, *f.* Огурнйй, *a.* läppisch, gleichgiltig, blasirt; eigensinnig. [ler, *m.* 'Огер, -ера, *m.* Zuchthengst, Beschä-Осинця, *f.* dünne Hirsgrütze mit Zwiebel eingemacht, (*Фр.*). Од, *praez. v.* Від II. (*От*) Од- in Zu-sammensetzungen *v.* Від-. Das Fehlende unter Од- *v.* unter Від-, От-. 'Ода, *f.* Ode, *f.* [als Pächter, Farmer, *m.* Одайник, *m.* Bewohner einer оды Одайничка, *f.* Weib eines одайника, *n.* Pächterin etc. *f.* 'Одааль, *Ру.* одалк, оддала, *Лев.* *adv.* weit, fern, in der Ferne, abseit. Одалець, *adv.* nicht weit, genug nahe. Одалиска, *f.* Odaliske (Frau im Ha-rem des Sultans) *f.* Одарити, одарити, *v. a.* beschen-ken, begaben, ausstatten, *Пол.* Одарка, Одарш, *f.* Daria (*Δαρια*); *adj.* Одарчин der О. Одаш, *f.* Weidetrift im (bessarabi-schen) sten; Farme; Stepe, *f. Гол. III.* Одашты ся, *M. Ос.* (62) I. 100. ? Одабувати, *v. a. Ст.* abschneiden, abhacken, abbrechen, wegtheilen. Одаблгодарити, *gr. v. a.* корб *P.* I. 11 *v.* Віддйчты (*са*). Одаббй, *m. v.* Відбйй; das Zurück-schlagen, Loswerden; одббю не мати від корб jmds gar nicht los werden können, *Пр. VI.* 545. [прёмисал Schutz-Одаборбнйй, *a.* -і товариства *v.* Одабйрити, *v. a. Ос.* (61) *X.* 28 *уцотыг abprügeln. [pern, *M.* Одабубонити, *v. a.* ableiern, abplap-Одабувати, одбути, *v. a. v.* Відбути; корб *Кч.* 108. 183 entlassen, abfertigen. Одабуувати, *v. a.* abprügeln. Одабуток, *m.* одбуца, *f. М+Б.* 387 *v.* Відбуток. [Виддйчты; 2) losbinden. Одавдживати, одавдшты, *v. a. v.* Одавжити жтё, *Кч.* 173 das Le-ben wagen. Одавдл, *m.* Sturz, *m.* (*Фр.*). Одавлевати ся, *Кч.* 331 Aufsüchte machen, ausweichen. [dern, *У.* Одавштати, *v. a.* den Gruss erwie-Одавнүти ся, sich weg-, abwan-den, auf die Seite weggehen.

Одвічати, *v. a.* abgewöhnen.
 Овідіа́ч, *m.* Besucher, *m.* III. 145. *m.* II. 230.
 Овідіа́ння, *pl.* Ч. II. 545. ГЕ. в. Відіа́ння; 2) Heimsuchung, *f.* R. [(Atta) B. Овідіа́нця, *f.* Visiten-Ameise, *f.*
 Оді́ре, *m. a.* 'Оціп, одвірок.
 Оді́рник, *m.* К. в. Дві́рник.
 Оді́рош, *У.* одвірок, -рка, *m.* Thürpfosten, -stock, -rahmen, *m. pl.* Thürgestall, -gerüst, *m.*
 Оді́стіти, *v. a.* Kunde, Antwort zurückbringen, *v.* Оді́стіти, *M.*
 Оді́ти, -іти, *m.* (одві́тка, *f.* *dím.* Ос. (61) II. 7) Antwort; Verantwortung, Rechenschaft, *f.* б́ти у одві́ті verantwortlich sein.
 Оді́тіти, одві́ту атн, одві́чати, *v. a.* antworten; C. I. 12; — за все КС. (83) VII. 505 für Alles gut stehen, bürgen, Alles ersetzen; verantworten.
 Оді́тний, *a.* — кут correspondirender Winkel; 2) homolog.
 Оді́теш. оді́тїа, *adv.* von dorthier.
 Оді́чальний, *a.* verantwortlich.
 Оді́чальність, -остя, *f.* Verantwortlichkeit, *f.*
 Оді́ба, *m.* Abwehr, *f.* — зробіти sich eines Vorwandes bedienen, *IG.*
 Оді́бни́ця, *f.* Pulsader, Schlagader, Arterie, *f.* Пол. [gen III. I. 145.
 Оді́во́літи, *v. a.* zur Genesung bringen.
 Оді́во́лга, *f.* Labung, Linderung, *f.* süßer Trost *A.* 113.
 Оді́во́лжити, *v. a.* benetzen, erfrischen, laben, erleichtern, erfreuen, trösten, *A.* 113. *См.* [antworten.
 Оді́воркувати, *v. n.* Км. girend
 'Оді́ворот, *m.* Н. 81 в. Відверть.
 Оді́во́вати, *v. a.* zurückerobern; 2) — ся sich vertheidigen, *v.* losringen.
 Оді́вну́ти, *v. n.* sich losmachen, absetzen. [gen Кс. 270.
 Оді́говоріти, *v. n.* versagen, abschlagen.
 Оді́гоніти, *v. n.* чим wonach riechen, *См.*; 2) — ся в. Віді́внати ся 4 с) vom Nachgeschmack.
 Оді́грань, *f.* Abgrenzung, *f.* Б.
 'Оді́грук, *m.* Wiederhall des грук, *m.* М.
 Оді́гудіти, *v. a.* abwendig machen.
 'Оді́гулень, -ульня, *m.* Bastard von e. zahmen Stute und wildem Hengst, *m.*
 Оді́се́ць сува́ти ся, § sich entschla-

gen, *v.* losmachen III.
 Оді́внїй, *a.* Пу. alt, herkömmlich.
 Оді́внї, оді́внїк, оді́внї, *C. adv.* von weitem, von fern; *v.* 'Оді́внї.
 Оді́внїти, *v. n.* in die Ferne weichen, in Entfernung kommen, *M.*
 Оді́внїньїй, *a. v.* Віді́внїньїй.
 Оді́внїя, (-я), *m.* Ч. III. 5 mysteriöse Feierlichkeit gegen das давнїй (дане), 2) am 27. Jänner.
 Оді́вара, *f.* См. оді́врок, -рка, *m.* Марк. 126 Gegengeschenk, *m.* дати ну ру als gegenseitiges Geschenk.
 Оді́варіти, *v. a.* поклóном entgegen grüssen; — ся Gegengeschenke reichen (bei d. Hochzeit). [abliefern.
 Оді́ватчик, *m.* der abgibt, absendet,
 Оді́вха, *m. f.* Н. 208 der die Schuld abträgt.
 Оді́вча, *f. v.* Віді́вча, віді́вжа; Abgabe, *f.*, на оді́вчі донька Ч. IV. 63 heiratsfähig, manubar. [Ermüden sehen.
 Оді́вївїти, *v. a.* sich satt, *v.* bis zum
 Оді́враті, *v. a. v.* Віді́врати; *reisend schnell tanzen III. I. 61 (метелїці etc). [len, sich ausschnauben.
 Оді́вхати, *v. n.* Кс. 351 Athem ho-
 Оді́вубасити, *v. a.* хуктєлами С. I. 239 abprügeln. [loch, *n. C.*
 Оді́вшїна, *f.* Luftfang, *m.* Luft-
 Оді́вкувати, *v. a. O.* Dank sagen; 2) entgegen grüssen.
 Оді́вчка, *f.* IG. в. Віді́вчка.
 Оді́велїти, *v. n.* erstarren, *Фр. v.* Ostovпїти.
 Оді́вжа, (*d.* оді́вїна), *f.* Kleid, Gewand, *m. coll.* Kleidungsstücke, *pl.* Anzug, *m.*; 2) *Deckmantel, *m.* Нс. (Пр. III. 340).
 'Оді́вжа, оді́вїк, оді́вїк *adv.* da dort, da hier, *Оз.* 160.
 Оді́вко́лн, *m.* Нс. Eau de Cologne.
 Оді́вкратїзува́ти, *v. n.* demokratisch gesinnt werden, *Км.*
 Оді́вн, *v.* Оді́вн.
 Оді́внок, -нка, *m. v.* Копїак.
 Оді́внюк, *m. pl.* оді́внюк, *Ос.* (61) X. 54 в. Досьвіт, досьвітїк (*pl.*).
 Оді́вну́ти, *v. a.* К. в. Оді́вну́ти.
 Оді́вргати, оді́вргну́ти, *v. a.* erquicken.
 Оді́вргати, оді́вргну́ти, *v. a.* bekommen. [holen.
 Оді́вру́нати, *v. n.* genesen, sich er-
 Оді́вру́нати, *v. a.* mit Rasen belegen.

Одє́рняти, *f.* Spinifex, *B.* [darbieten.
 Оді́влувати, *v. s.* М. II. 164 opfern,
 Оді́вартбувати, *v. s.* М. II. 185 mit Sobert u. Witz sich wehren, davonkommen.
 Оді́вївїти, *v. n.* М. II. 73 в. Віді́вївїти.
 Оді́вївїти, *v. s.* Р. II. 151 в. Вївївїти. [Geklingel, *m.*
 'Оді́вївїти, *pl.* М. Wiederhall vom
 Оді́вївїти, *v. a.* Р. I. 120 в. Вївївїти.
 'Оді́вївїти, *m.* У. Anklang, *m.*
 Оді́вївїти, *v. s.* К. в. Віді́вївїти (св).
 Оді́вн, оді́вн, оді́вн, *num.* eins; ein, eine, ein; ein gewisser; 2) в. Оді́внїк; оді́вн у оді́вн Р. II. 109. оді́вн в оді́вн С. der (die) Eine wie der (die) Andere; оді́вн — дру́гїй der Eine — der Andere; оді́вн-оді́внїем, *См.* allein, mutterseelenallein, einsam; *v.* Бден. *Оз.* 157.
 Оді́внїа, *f.* -самотїна, III. I. 363 в оді́внї-самотїнї ganz einsam und allein.
 Оді́внїа, оді́внїа, -нїа, (*d.* оді́внїа, *IG.* оді́внїа, *C. I.* 59), *m. v.* Бдївнїа; 2) wilder Eber *Пом.* II. 3.; 3) по оді́внїю, *К.* оді́внїа, *adv.* einzeln, getrennt.
 Оді́внїа, *num.* eilf, (elf).
 Оді́внїа, *num.* der eilfte, (elfte).
 Оді́внїа, *Под.* оді́внїа, *Км.* -остя, *f.* Gleichheit, gleiche Bedeutung.
 Оді́внїа, (*d.* оді́внїа, *Км.* оді́внїа, *A.*), *f. v.* Бдївнїа, оді́внїа.
 Оді́внїа, *У.* оді́внїа, *Пр.* II. 335 das einsame, verwaiste Leben, Einsamkeit, *f.*
 Оді́внїа, *f.* die Einzige (Tochter) *v.* Оді́внїа, *Ч. V.* 590; 2) Einheit, *f.* *К.* einzelnes Individuum; Einsier, *m.*
 Оді́внїа, III. I. 239 оді́внїа II. 80 (*fem.*) einzig, allein, einsam; 2) einzeln, *Гол. adv.* оді́внїа einzelnstehend, isolirt.
 Оді́внїа, *f.* оді́внїа жїтє *Км.* das Alleinleben, Allein stehen: жїтї -буо (von e. Weibe).
 Оді́внїа, *v. a.* Зс. в. Бдївнїа.
 Оді́внїа, *v. a.* auffinden, aufsuchen.
 'Оді́вн, *m.* Се. бдїж, -ежн, *f. s.* Оді́вжа.
 Оді́внїа, *v.* Оді́внїа.
 Оді́внїа, *f.* Schleier, *m.* (indusium), *B.*
 Оді́внїа, *a.* К. I. 162 wohl angekleidet, in gutem Anzug; mit Kleidung

gut versehen.
 Оді́внїа, etc. *v.* Віді́внїа, etc.
 Оді́внїа, etc. *v. s.* Оді́внїа. [a. Оді́вжа.
 Оді́внїа, *f.* Ф. бдїж, -жн, *m.* В. оді́внїа.
 Оді́внїа-голова, *m. v.* Шабєннїа, *Лосв.*
 Оді́внїа, оді́внїа, *v. s.* be- ankleiden.
 Оді́внїа, *a.* Гол. III. 299 в. Оді́внїа.
 Оді́внїа, *f.* Ч. I. 177, оді́внїа, (*d.* оді́внїа), *n. v.* Оді́вжа.
 Оді́внїа, *m.* Antwort, *f.* М. I. 133 — держати sich verantworten, Rede stehen; 2) в. Віді́внїа, *C. II.* 23.
 Оді́внїа, *m.* Asperugo gallicoides; 2) Carlina vulg.
 Оді́внїа, *v. s.* від корєс sich vom jmdm besonders, jeden Verkehr mit jmdm unterlassen, *He.*
 Оді́внїа, *v. a.* wegschneiden.
 Оді́внїа, *m.* Ч. VI. Versteigerung, Ehescheidung, *f.* [a. Віді́внїа.
 Оді́внїа, *v. s.* Нс. в. Покину́ти;
 'Оді́внїа, *m.* Н. 215. *Км.* Aufschub, *m.* Verschiebung, *f.*
 Оді́внїа, *pl.* Gegenbesuch, u. Gegenbewirtung, *Ч. IV.* 580 (bei d. Hochzeit). [von wannen.
 Оді́внїа, *adv.* М. (відко́лн) seitdem,
 Оді́внїа, *v. a.* *Км.* — гфбу *v.* Копїа, *m.*
 Оді́внїа, *v. a.* weit abseits das Nomadenlager aufschlagen, *К.*
 Оді́внїа, *v. a.* zur Genesung bringen, Widerstand leisten.
 Оді́внїа, *v. a.* sich wegstehlen, *Ф.*
 Оді́внїа, *v. a.* Віді́внїа, *Ф.* abblühen u. vollere Aehren bekommen.
 Оді́внїа, *m.* См. Flügel, *m.* Flanke, *f.*
 Оді́внїа, *m.* К. Offenbarung, *f.* *v.* Віді́внїа. [Postpferden; *vgl.* 92.
 Оді́внїа, *лїст.* С. I. 91 Pass ru
 'Оді́внїа, *m.* в. Віді́внїа; 2) Pacht, Verpachtung, *f.* C. II. 104.
 Оді́внїа, *f.* Др. *v.* 388 в. Віді́внїа.
 Оді́внїа, оді́внїа, *v. n.* в. Віді́внїа; sich loslösen, schwinden *Кс.* 33; 3) *sich erholen *IG.* [См.
 Оді́внїа, *v. n.* saudernd absetzen,
 Оді́внїа, *f.* Под. Differenz, *f.* Unterschied, *m.* [См.
 'Оді́внїа, *f.* das Subtrahieren, Subtrahieren,
 Оді́внїа, *v.* Віді́внїа; subtra-

hieren, abziehen, *K.* [hend, *m. K.*
 Одлічуєме, (число). *m.* Subtra-
 Одлічувати, *v. a. Oc.* (61) IX. 48 веретів
 в-кілька zurücklegen.
 Одлу́чний, *v. a.* abtrünnig; — дух
 Damon der Verbannung, *Om.*
 Оды́гати, одлі́чі, *v. m.* sich tren-
 nen, abfallen, los werden; *оды́гло на
 думі се wurde leichter ums Herz.
 Одмін, -іну, *m.* (*d.* одмінюва, *f.*)
 Gegenstand zum Austausch als Löse-
 geld, *m. Goll.* I. 50; *A. D.* I. 100 Lösegeld, *m.*
 Одміна, *f. v.* Відміна; Variante, ab-
 weichende Lesart *H.* 76.
 Одмінити, *v. m.* und — ся *M.* II.
 152 sich verändern; *v. a. v.* Відмінити;
 кому щось jmdm im Tausch weg-
 geben *II.*
 Одміннокомірочні, *pl.* wechsel-
 kammerige Wurzelfüßler (Enallostegia).
 Одмінюк, -нка, *m. Ч. I.* 194 *v.* Від-
 міна 3), 4), відмінча, *A. G.* 158.
 Одмічана, *m. B.* Unterscheidung, *f.*
 Одмічати, одмічати, *v. a.* be-
 arzeichnen, merken, *Сб.* I. 354. unter-
 scheiden; — ся sich abheben, abste-
 chen, *C.* II. 131. [мішне.
 Одмішне, *adv. M.* III 137 *v.* Пере-
 одмова, *f. v.* Відмова; Antwort, *f.*
Кн. Ст.; *d.* одмова, *K.* Widerspruch, *m.*
 Одмоляти, одмолювати, *v. a.* abbit-
 ten, -beten *C.* I. 106. [verjüngen.
 Одмолодіти, *v. a.* jung machen,
 Однакий, однаків, *ГБ.* однако-
 вий, *a.* einerlei, gleich, ein und dersel-
 be, der nämliche, gleichartig; однако-
 во, *adv. d.* однаковисенько, ganz gleich,
 g. gleichviel, gleichgiltig *III.* II. 111.
 Однаковість, -ости, *f. v.* Оди-
 накість, Gleichheit, Uebereinstimmung,
 Conformität, Gleichartigkeit, *f. He.*
 Однакож, одначе, *Goll. sp.* 30 *Kn.*
adv. gleichviel, auf einerlei Weise, so
 oder so; 2) *conj.* doch, jedoch, dennoch.
 Одналь, *adv. v.* Оттамаль.
 Одникаль, *adv.* — Знивідки, von
 nirgendher. [erheben, etwas aufwachsen.
 Одникати, *v. m.* — від землі sich ab-
 Одніпати, *v. m. v.* Змарніти, (*B.*)
 Однікувати ся, sich weigern, *v.*
 sträuben.
 Одно-, *v.* Бдно-, едно-.
 Однобарвний, *a.* einfarbig, *Пол.*

gleichfärbig, *ГШ.*

Однобожє, *m. Ил.* Monotheismus, *m.*
 Однобожник, *m.* Verehrer eines
 Gottes, Monotheist, *m.*
 Однобокий, *a.* einseitig; parteisch
 Ф; -а риба Art von Plattfischen *Ч. I.*
 I. 67; *adv.* однобокко auf eine Seite
 mehr, (завязана хустка &).
 Однобрство, *n.* Einzelkampf, *m.*
 Duell, *m. Kв.* 169. *T.*
 Однобчний, *a.* H. einseitig.
 Одновесловий, *a.* einruderig.
 Одновірець, -рця, *m.* обновірка,
f. ГШ. обновірний, *a.* eines u. dessel-
 ben Glaubensbekenntnisses, Glaubensge-
 noss, *m.* (-in, *f.*). [schaft, *f. ГШ.*
 Одновірство, *n.* Glaubensgenossen-
 Одновременник, *m.* Под. *v.* Су-
 часник. [Sohnurbartha.
 Одну́сний, *a.* mit einer Hälfte des
 Одноолітець, -тця, *m. v.* Одно-
 літець (*Фр.*)
 Одноголовий, *a.* einköpfig.
 Одногблосний, *a.* einstämmig, ein-
 hellig; (*adv.* одногблосно (-е) *III.* I. 286).
 Одноголбєність, -ости, *f.* Ein-
 stimmigkeit, Einhelligkeit, *f. ГШ.*
 Однодворець, -рця, *m.* Einhöfer,
m. Landmann auf Krongütern.
 Одноденний, однодєнний, (-днє-
 ний), *a.* eintägig, ephemer.
 Однодєнниця, *Пол.* однодєнниця,
B. f. Eintagsfliege, *f.* (Ephemera). [ГШ.
 Однодбмець, -мця, *m.* Einhäusler, *m.*
 Однодўмець, -мця, *m. B.* одно-
 дўмний, *a. He.* einer Gesinnung, Ge-
 sinnungsgenosse, gleichgesinnt.
 Однодўмство, *n. v.* Однодўшність.
 Однодўшний, *a.* einmüthig, ein-
 hellig. [thigkeit, Einhelligkeit, *f.*
 Однодўшність, -ости, *f.* Einmü-
 Однобочїстий, однобчїслий, *a.*
 einhängig, *Пар.* [ponyaria).
 Одноворчі, *pl.* Einmuskel, *pl.* (Мо-
 Одновўк, *m. ГШ.* Gleichlaut, *m.*
 Одновўчний, *a.* gleichlautend.
 Одновгдно, *adv.* einstimmig, über-
 einstimmend, *Фр.*
 Одноверниця, *f.* — пшеняця das
 Einkorn, (*Triticum monococcum*) *B.*
 Однозначний, *a.* gleichbedeutend;
 synonum.
 Однозначність, -ости, *f. Св.* eine

u. dieselbe Bedeutung, Aequivalent, *n.*
 Однубець, -бця, *m.* однубєний,
a. Einzahl, einzähnig.
 Однубиця, *f.* Monodonta. [namig.
 Одноімєний, *a.* einnamig, gleich.
 Однокашник, *m.* der zusammen
 aus einem Topfe „каша“ isst, „Sohlafka-
 merad“, contubernalis. [Zimmer
 Однокімнатний, *a.* mit einem
 Однокімний, *a.* mit einem Pferde
 bespannt, einrädnig; однокінка, (-кін-
 ка) *f.* Einspänner, *m.* [hauige Wiese. *ГШ.*
 Однокісний, *a.* -а сіножать, ein-
 Однокопїтний, (-пїтний), *a.* Ein-
 bufer, *m.* einhufig.
 Однокорінний, *a.* *Goll.* eine u.
 dieselbe Wurzel habend. [Пар.
 Однократний, *a.* einmalig, *ГШ.*
 Однокрїлий, *a.* einflügelig. [terig.
 Однолістний, (-лїстий), *a.* einblät-
 Однолітний, *a.* einheitlich.
 Однолітїсть, -ости, *f.* Einheit, *f. O. B.*
 Однолітець, -тця, одноліток, -тка,
m. ein Jahr alt, einjähriger Trieb an
 Pflzen, Jahrestrieb, Jahrring (bei Bäu-
 men); ein Jahr altes Bübohen, *Ч. V.* 252;
 2) gleich alt, gleichen Alters, Alters-
 genosse, *m. III.* II. 117. [II. 82.
 Однолітка, *f.* Altersgenossin, *f. M.*
 Однолітний, *a.* einjährig; 2) von
 gleichem Alter.
 Одномаїтний, *a.* desselben Ge-
 haltes, homogen, *H. VI.*; 2) einförmig,
 monoton, *Ст.* [ben Farbe *M + E.* 62.
 Одномаїстний, *a.* einer u. dersel-
 Одномаїстність, -ости, *f.* Einfär-
 bigkeit, *f.* [gen etc.).
 Одномістний, *a.* einsitzig (Wa-
 Одномязвї, *pl.* Einmuskeler, *pl.*
 (Monomya). [zelfüßler (Süchostegia).
 Однонїзці, *pl.* einreihfächerige Wur-
 Одноногий, *m.* einfüßig.
 Однообравний, *a.* einförmig, gleich-
 förmig, *Пар.*
 Однообравність, -ости, *f.* Ein-
 förmigkeit, Gleichförmigkeit, *f.*
 Одноокий, *a.* einäugig.
 Одноосєвий, *a.* einachsıg, *Вол.*
 Одноочка, *f.* одноочник, *m.* Einau-
 ge, *n.* (Polyphemus).
 Однопальці, *pl.* einfingerige Hand-
 schuhe, Daumenhandschuhe, Fäustlin-
 ge, *pl.*

Однопальчастий, *a.* mit einem
 Finger; -а рукавиця Fäustling, *m.* [B.
 Однопєний, *a.* einhäusig (monoius)
 Однопідшвиий, *a.* einschlig, *Пар.*
 Однопїрний, *a.* im Gleichgewicht.
 Одноплатний, *a.* einschichtig, *ГШ.*
 Одноплемєний, *a.* von einem
 u. demselben Volkstamme.
 Одноплемєність, -ости, *f.* na-
 tionale Zusammengehörigkeit, Stammes-
 verwandtschaft, *f.*
 Однопєвий, *a.* einstämmig.
 Однопрестольний, *a.* auf einem
 u. demselben Throne.
 Однопрокїсєвий, *a.* einsamen-
 lappig, -і ростїни Spitzkeimer, mit ei-
 nem einzigen Keimlappen, (Monocoty-
 ledoneae) *B.*
 Однорāvний, *a.* *Ч. II.* 243 -і пісєм?
 Однорбг, *m.* однорбгий, *a.* Einhorn,
m.; einhörig. [mesverwandte, *Goll.*
 Однорбєць, -дця, *m.* der Stam-
 Однорбдний, *a.* gleichartig, homogen.
 Однорбдність, -ости, *f.* Gleich-
 artigkeit, homogene Zusammengehörig-
 keit, Gemeinschaft, *f. T.* [sicornis.
 Однорбжок, -жка, *m.* Oryotes na-
 Однорбчний, *a.* einjährig; одно-
 рбчний, *m.* Einjährigfreiwilliger, *m.*
 Однорукий, *a.* mit einer Hand.
 Односєлець, односєлєнець, -нця,
 односєлчанїн, *He. m.* aus einem u.
 demselben Dorfe, Mitwohner; Lands-
 mann, *m.*
 Односєрдий, *a.* (*adv.* односєрдє
 III. II. 32) einmüthig, solidarisch, *T.*
 Односкладбвий, *Дер.* одно-
 слбжний, *a.* einsilbig, monosyllab.
 Однослївний, *a.* однослбв, *H.* 135.
m. worthaltend, dessen Grundsatz ist:
 ein Wort — ein Mann, Worthalter, *m.*
 Однослбвний, *a.* *ГШ.* mit einem
 Worte ausgedrückt.
 Однослбвний, *a.* *ГШ.* einschichtig.
 Однослужївець, -вця, *m.* Amts-
 genosse, *m.* [me, *B.*
 Односмугбвий, *a.* mit einer Strie-
 Односпальний, *a.* einschläferig,
 einmännisch, *Пар.*
 Одностїйний, (-стїльним, -стїй-
 ний), *a.* einheitlich, solid, ganz, einför-
 mig, gleichförmig; 2) *v.* Рівномірний,
Пол.; 3) *v.* Односєрдий.

Олицетворитель, *m.* Personificator, Verkörperer, Schöpfer, *m.* Кн.
Олицетворити, (-яти), *v. a.* personificieren, verkörpern, verpersönlichen.
Олівко, *m.* Пар. *v.* Оловѣць.
Олівник, *m.* Bleigießer, *m.* Пар.
Олівня, *f.* Bleihütte, Bleigießerei, *f.*
Олів, -ію, *m.* олівка, *f.* Кв. 289. Оел, *n.*
Олівний, *a.* ölig, Оел-
Олівник, *m.* *v.* Оліврник; 2) Goldamsel, *f.* (Oriolus galbula).
Олівниця, олівня, *f.* Oelmühle, Oelschlägerei, Oelpresse, *f.*
Олівничка, *f.* *v.* Оліврничка.
Оліврбодний, *a.* öbildend, Пол.
'Олівнь, -еня, *m.* *v.* 'Олень.
Олівѣць, -нця, *m.* *v.* 'Оленок 1).
Олівяти, *v. a.* träge machen.
Олівя, *pl. n. coll.* Hirschengethier, *n.*
Оліти, *v. a.* *v.* Волти.
Оліткі, *pl.* Excremente, *pl.*
Олія, *f.* Кв. 290 *v.* Олів.
Олівний, *a.* zum Aufbewahren des Oeles dienend.
Олівно, святá вода — dunkles Wort in d. Formel der Hebamme Ч. IV. 15.
Оліврник, *m.* Oelschläger; Oelhändler, *m.* (-ичка, *f.* -in *f.*).
Оліврня, *f.* *v.* Олівниця.
Оліврчик, *m.* *v.* Олівник 2).
'Ольжик, *m.* Dianthus deltoides.
'Ольни, *coll. v.* Оли. [(Plumbagineae).
Оловатці, *pl.* Bleiwurzwächse, *pl.*
Оловѣць, -вця, *m.* оловѣ, *n.* ГШ.
Bleistift, *m.* Bleifeder, *f.*
Оловѣнець, -нця, *m.* — білий Weisbleierz, kohlen-saures Bleioxud.
Оловѣстий, *a.* bleihaltig, Пар.
Оловляник, *m.* Knüttel mit e. Bleikugel, Fäustling, *m.*
Оловніця, *f.* Bleiloth, *n.* Bleiwurf, *m.*
'Олово, *m.* Blei, *m.* (plumbum). Пол. I. 96.
Оловяний, *a.* bleiern, aus, von Blei.
Олондър, *v.* Орендър.
'Олтар, *m.* *v.* Віттар.
Олтърник, *m.* Altardiener, *m.* (га).
Олу́бня, *f.* Krustenkoralle, *f.* (Celleporum).
'Олух, *m.* Tölpel, Lummel, Dummkopf *m.* К.
'Олуц, *m.* Schuppenkoralle, *f.* (Pruella).
Ольшанка, *f.* *v.* Здрька.
Олютити, *v. a.* Фр. *v.* Розлютити.
Ольндра, *f.* *v.* Халндра.

'Омалъ, омалѣ, *adv.* wenig, zu wenig, spärlich, karg; *dim.* омалѣненко *M.* III. 135 sehr wenig, sehr selten.
Омалити, *v. n.* kleiner werden, ЛД.
'Іло чогось wurde weniger, Фр.
Оманна, *f.* Зак. *v.* Омана, омана.
Оманити, *v. a.* Кв. 268 *pol.* bethören.
Оман, *m.* W. täuschender Wiederhall, Echo, *n.*; 2) оман справедний, wahrer Alant (Inula helenium); 3) schwarzes Wollkraut (Verbascum nigrum).
Оманна, *f.* *v.* 'Обман etc.
Оманѣць, -нця, *m.* (В.) Schleichweg, *m. gew. pl.* на оманці, оманцями
Гол. III. 79 übers Feld, blindhin, frei auf dem Holzweg. [rauschend.
Оманулий, *a.* Cm. verführerisch, belohnend.
Оманчик, *m.* Га II. 28. Betrüger, *m.*
'Омар, *m.* Hummer, *m.* (Homarus).
Омаста, омасть, *f.* Fett zu Speizen, *n.*
Омастити, омащувати, *v. a.* befetten.
Омастник, *m.* Caryocarp nuciferum et butyrosum.
'Омах, *m.* Maiskolben mit Körnern; 2) *песій —: якого песього омаха там підемо? in welches Teufels Namen —? (Фр).
Омахнути, *v. a.* ringsum schwingen; — ся fehlen, (sich) irren, *v.* vergehen.
'Омацком, *adv.* (im Finstern) taprend.
Омачка, *f.* *v.* Мачка II. 64а.
Омвон, *m.* Trauerbühne, *f.* Cm. *vgl.* Амбона. [даний Оenanthe phellandrium.
'Омег, *m.* Conium maculatum; 2) — во-
Омега, *f.* Alpenrose, *f.* (Rhododendron ferrug.) В; 2) Rhodiola rosea.
Омежувати, *v. a.* Нс. begrenzen, bestimmen, definieren, determinieren.
Омелá, *f.* Mistel, *f.* (Viscum album); 2) — дубова Loranthus europ.); 3) *v.* Омѣтиця. [zu geben (von d. Kuh &).
Омельквити, *v. n.* aufhören Milch
Омельюх, Misteldrossel, Sohнарre, *f.* (Turdus viscivorus). [Lianus).
Омельян, Омельюк, *m.* Emil, Aemi-
Омельянка, *f.* омельюк, *m.* Seidenschwanz, *m.* (Bombycilla garrula).
Оменшати, (-яти), *v. a.* kleiner machen, verringern, Kol. II. 246.
Омерзяти, *v. a.* verunreinigen III. II. 139; 2) — ся hässlich, abscheulich werden. [thun, irren.
'Омерзнати, *v. a.* einen falschen Griff

Омертвілість, -ости, *f.* — тіла
Под. Lähmung, Starre, *f.* (Rose, *f.* feu St-Antoine).
Омертвіти, *v. a.* abtöden.
Омертвіти, *v. n.* besinnungslos, todt werden, erstarren.
Омѣт, *m.* Wgr. Hof, *m.* *v.* Обіятѣ; гунб; 2) —, омега *M.* II. 27. † Saum des Kleides, *m.* III. II. 270.
Омѣтиця, *f.* Staubmehl, Flugmehl, *n.* Kehrtaub, *m.*; Auskehricht, *n.* К.
Омѣтчик, *m.* Tubulipora umbria.
Омѣкати ся, Schuhe anziehen.
Омѣв, *m.* омѣвина, омѣвливість, -ости, *f.* das Schönthun; Liebele, Koketterie, *f.*
Омѣвати, омѣувати, *v. a.* belecken; — ся schmeicheln, schönthun, liebeln, buhlen. [schmeichlerisch; kokettierend.
Омѣвлиний, *a.* schönthuend,
Омѣвниця, *f.* Kokette; Buhlerin, *f.*
Омѣла, *f.* Loranthus europ. *Pic.*
Омѣліти, *v.* Обмѣліти; 'Омѣлка, *v.* 'Обмѣлка.
Омѣлка, *f.* омѣлок, -лка, *m.* Taumeloh, *m.* (Lolium temul.) В. [tig.
Омѣльний, *a.* fehlerhaft, irrig, unrichtig.
Омѣльність, -ости, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
Омѣнати, омѣнути, *v. a.* jmdm ausweichen, jmdn umgehen, meiden; — ся einander ausweichen. [мирати.
Омирати, (омір-), *v. n.* М. *v.* Об-
Омѣсьне, *adv.* *v.* Умѣсне, *Лс.*
'Омич, *f.* *v.* Момич 1) Вол.
Омівка, *f.* *v.* Обмова.
Оміла, *f.* *v.* Омѣла. [schied, *m.*
'Омінка, *f.* Ausnahme, *f.*; 2) Unter-
Омлівати, *v.* Умлівати.
Омпліти, *v. n.* *v.* Омпити, омпити.
Омба, *f.* Discussion, Besprechung, *f.*; 2) *v.* Обмба. [sen, В.
Омолоти, *v. a.* *v.* Обмолоти, enthüllen.
'Омок, *m.* омѣка, *f.* Pfannenstein, Dornstein, Leckstein, *m.* (v. Salz).
'Оморок, -оку, *m.* П. *n.* 90 Düstereit, Finsternis, *f.* Dunkel, *n.* *омороки залати (соби) sich betrinken, sich benebeln.
Омофѣр, *m.* längliche Schulterbedeckung (zu d. heiligen Gewändern des Bischofs geh.) III. I. 350. [ωμοφῆρον]. [(В.).
Омохтити, *v. n.* mit Moos bewachsen,
Омошній, *a.* flaumhaarig, В.

Омп, *gen.* омпу, *m.* Ф. Zweifel; Verdross, *m.* Leid, *n.*
'Омпити, *v. n.* zweifeln, (В.).
'Омно, *adv.* — кому es verdrieest jmdn, ist unlieb.
Омрава, *f.* Ф. (Фр.) abscheuliches, widerliches Wesen, Answarf, *m.* Abscheulichkeit, *f.*; 2) *v.* Обрава, *oz.* 80.
Омравити, *v. a.* *v.* Обравити.
Омравно, *adv.* *v.* Врѣтно.
'Омрак, *m.* Зак. *v.* Мрака, оморок.
Омрачати, *v. a.* finster machen, verdunkeln; — ся in Finsternis verfallen.
'Омроком свѣт видѣ es wird finster u. grauenhaft. [III. II. 241.
Омурати, *v. a.* beschmieren, besudeln,
'Омут, *m.* Strudel, *m.* Фр.
Омшанік, *m.* Gebäude zum Ueberwintern der Bienenstöcke, mit Moos ausgefüttert, *n.* [mit Moos bewachsen.
Омшар, *m.* омшарина, *f.* Лсв. Stelle
Омшати, *v. a.* mit Moos bedecken, ausfüttern, etc.; омшаний, *plc.* moosbedeckt, *Зс.* (В.).
Омшнути ся, *v.* Омшнути ся.
Он, *adv.* da, dort, sieh! он де! sieh wo! nun wo! бнде, он там dorten; он-тот, он-та, он-то dieser & dort; 2) eben; не он (онъ) дбалий nicht eben eifrig U; 3) N. des Buchstabens O.
Онъ, *adv.* *v.* 'Онж II.
Онá, *pron. f.* sie, *v.* Він. [den M. II. 89.
Онáвснїти, *v. n.* unausstehlich werden.
'Онáгди, *v.* 'Оногди.
Онáгр, *m.* (-а, *f.* К.) wilder Esel, Waldesel, *m.* Ко. 156.
Онáжити, *v.* Онáчити.
Онáк, *m.* Мс. 400 *v.* Юнак.
Онáкнїй, онáкшнїй, *a.* ein anderer; jener, i така i онáка diese und jene M.; *adv.* однако nicht so wie es sein soll, ist schlecht (В.). [s. Анахтема etc.
Онáйма, онаймский, etc. Лсв.
Онáчити, *v. a.* anders machen, ändern, (заонáчити herstellen, verbessern), als e. Aushilfswort gebt; * — ся beschämt, verlegen werden.
Онáва, *f.* Nbf. des Bys.
Онáтра, *f.* *v.* Піжмак, Пол.
'Ондека, ондѣлка, *adv.* *v.* Он. 1) бнде.
Онѣ, онѣс, *pron. n.* dies da, *v.* Онó II; бне *v.* 'Оте. [Мх.
Онемочі, *v. n.* ohnmächtig werden,

Онемошціти, *v. n.* erschöpft, schwach (schwächer) werden. [beflecken, *Ф.*]
 Онечїстити, *v. a.* verunreinigen,
 I. Оннж, *m. B.* в. Ганнж.
 II. Оннж, *adv.* erst, *v. Aж,* (*B.*).
 Оннш, *prom.* *Кч.* 271 jener.
 Онне, *m. Км.* Benennung der Null (0).
 Оннм, *m.* Leid, Bedauern, *m. Gr.* 24.
 Оннмїти ся, *Ф.* verlegen sein, zögern, kludern, *v.* Вннмїти ся.
 Оннмлвнй, *a.* schüchtern, zurückgezogen, zu bescheiden, (*Ф.*). [lich.
 Оннммо, *adv.* befangen, genant, genier-
 Оннська, *f.* Anusia. [simus.
 Оннськб, Оннсьм, Оннськб, *m.* Оне-
 Оннкусь, *adv.* *v.* Оногдн.
 Оннмїти, *v. a.* stupor machen.
 Оннмїти, *v. n.* verstummen.
 Оннфоро, Оннхро, *m. v.* Оннфурій.
 I. Оннб, *adv.* *TP.* 55 *v.* Оннб, лншб.
 II. Оннб, *prom.* *m. a.* Він; оннб (то),
 прїаду скалївшн... hіnsichtlich dessen,
 allerdings..., nun wohl darin...
 Онновїти, *III.* I. 365; онновїена, *III.*
 II. 100 *v.* Онновїти etc.
 Оногдїшнй, *v.* von vorgestern.
 Оногдн, (-да), *adv.* neulich, vor Kur-
 zem, unlängst, vorgestern. [fen, *m.*
 Оннблчк, *m.* Edelreis zum Pfror-
 Оннбн, (оннбн), оннбн, *prom.* jener, *Oz.* 57.
 Оннбрїй, Оннфурїй, *m.* Onuphrus.
 Оннук, оннук &, *v.* Вннук &; (оннуча,
 -ати, *m.* III. II. 67 *v.* Вннуча etc).
 Оннфурїйка, *f.* грїчка — um den
 heil. Оннфурїй geset.
 Оннуча, *f.* (оннуча, *pl.*) Fusslappen,
 Fetzen, Haderlumpen, *m.*
 Оннучкар, *m.* Lumpenhändler, (mit-
 tels Tausch), *m. adj.* оннучкарскїй.
 Опавутїти, *v. a.* mit Spinnewebe
 bedecken; опаутнїенїй *m.* spinnwebig-
 wollig. [Опастн.
 Опаншн, *ptc.* gesetzt den Fall, *v.*
 Опад, *m.* das Angreifen, Angriff;
 Fall, *m.* Mal, *m.* Anfall, *m.* на опади
 zu wiederholten Malen, *Зг.* на два, три
 & опади. двбма & опадами zweimal,
 dreimal &, beim so vielen Anfall, An-
 griff; 2) — воддшнїй atmosphäri-
 scher Niederschlag.
 Опадь, *f.* tiefer Schnee, *Gr.* 24.
 Опадїти, *v. n.* herunter-, herabfal-
 len, -sinken; abfallen, abnehmen, sich

vermindern.

Опаднцько, *m.* *Ф.* *v.* Паднцько.
 Опадчїна, *f. coll.* Abfälle, *pl.*
 Опаволїти ся, sich mit Lauge (во-
 ла), bebrühen, (*B.*). [опак.
 Опак, *adv.* dawider, zum Trotz; *n.*
 Опакка, *m. f.* neidischer Nimmersatt.
 Опакбване, *m.* Verpackung, *f.*
 Опакувїти, *v. a.* verpacken, ein-
 ballieren; verpacken.
 Опал, *m.* II. 201, опала, *f.* *Feuer,
m. Hitze, *f.* Eifer, *m.* Leidenschaft, Auf-
 regung, *f.* *в опалу in der Hitze; 2)
 опал, *m.* Brennmaterial, *m.* Heizung, *f.*
 Опалїта, *f.* пустїти ся на всї -ти
 Др. *c.* 151 sich auf u. davon machen,
 Reisaus nehmen.
 Опалїти, *v. a.* ausstauben, den Staub
 od. die Spreu herausschwingen, Gra-
 ren etc. reinigen, wanne. [Нїцкї.
 Опалїчка, опалїка, *f.* Schwinge, *f. v.*
 Опалїнець, -нця, *m.* flotter Bursche,
 Windbeutel, *m.* [ger Hitzkopf, Heissporn.
 Опалїннїк, *m.* Störenfried, unruhi-
 Опалїннї, *pl.* Abfälle beim Wanne.
 Опалїстїй, *a.* hitzig, heftig, sich
 ereifernd, sanguinisch, ungestüm, *Зар.*
 Опалїсть, -ости, *f.* Aufwallung, *f.*
 Feuer, *m. v.* Опал 1) *Фр.*
 Опальцїннї, *pl.* *v.* Опельсїннї.
 Опальчкувїти, *v. a.* *v.* Оклпнїти
 (снопї). [zen; *v.* Обпалїти.
 Опалюватн, опалїти, *v. a.* хату hei-
 Опалїнок, -нка, *m. v.* Паланїця.
 Опамїтане, *m.* Wiedererlangung des
 Bewusstseins, *f.* Rückhalt, *m.*
 Опамїтїти, *v. a.* zur Besinnung
 wieder rufen; — ся in sich kommen, in
 sich gehen, sich eines Besseren besinnen.
 Опанас, *m.* Athanasius.
 Опанувїти, *v. a.* als Herr in Bes-
 itz nehmen, sich bemächtigen, *v.* be-
 meistern, beherrschen III. I. 351.
 Опанцїрувїти, *v. a.* beranzern.
 Опанцїрбчок, -чка, *m.* Panzer-
 monade, *f.* (Cryptomonas). [Wollenrock.
 Опанчї, (*d.* опанчїна), *f.* männlicher
 Онанїк, *m.* Spitzname kleiner Kinder.
 Опар, *m.* siedendes Wasser; 2) wun-
 de Stelle vom Verbrühen; 3) nasser,
 niegefrierender Boden, sog. warme Stelle;
 4) halb aufgethaueter Schnee, *Левч.*; 5)
 Dunst, *m. B.*; 6) *gew. pl.* бнпн rother

Hautauschlag, eitrig gewordene Lippen;
 7) *Wahn, *m. v.* Опал 1).
 Опарантїти, *v. a.* koró in jmdn
 hineinfahren (vom Teufel), an jmdn sich
 heften, jmdn nmgarnen.
 Опарантїк, *m.* Teufel, *m.*
 Опарїти, *v. a.* ver-, abbrühen; —
 ся sich verbrennen.
 Опарканїти, *v. a.* mit Brettern,
 mit einem Planken umzäunen.
 Опарнїк, *m.* Art Pflanze.
 Опас, *m.* Gefahr; Besorgnis, *f. K.*;
 2) Schutzwache, *f. Ф.* (Пос. (68) 125);
 3) Geleitschein, *m.*
 Опасїти ся, fürchten, befürchten
 Bedenken tragen; корбсь — sich vor
 jmdm fürchten. [glatt; stark, *Левч.* *Кч.* 90.
 Опаснїстїй, *a.* wohlbeleibt, feist,
 Опаска, *f.* Furcht, Gefahr, *f.* Beden-
 ken, *n. Pa.* I. 393. [besudeln; beschimpfen.
 Опаскудїти, *v. a.* verunreinigen,
 Опаслвнїй, *a.* gefährlich, mit Be-
 sorgnis; *adv.* -во bange, bekümmert.
 Опаснїй, опаснїй, *a.* gemästet,
 fett, Mast.
 Опастн, *v. n.* *v.* Опадїти. [ти ся.
 Опасуватн ся, *M.* II. 34 *v.* Опасї-
 Опатернїй, опатернїсть, & *pol.* *v.*
 Обачнїй etc. [umwehen.
 Опахнїти, *v. n.* *M.* I. 149 duftend
 Опач, *f.* Felsen-Venusmuschel, *f.* (Ve-
 nerupis). [ruder, *n. C.* II. 125, *v.* Стерна.
 Опачїна, *f.* grosses Ruder, Steuer-
 Опаш, на —, на опашкї, *adv.* frei
 ein Kleid über die Schultern geworfen
 tragend, ohne die Aermel anzuziehen.
 Опевнїти ся, sich versichern, *v.*
 vergewissern.
 Опекальнїк, *M.* II. 250, опекунь-
 скїй, & *v.* Опїка, опїкун &. [deln, *m.*
 Опелїнок, -нка, *m. Ф.* Kind in Win-
 Опельсїна, *f. H.* 136 Apfelsine, *f.*
 Опенїти ся, zum Stehen, zur Ruhe
 kommen, anlangen, Halt machen.
 Опенїка, *f.* опенїнок, -нїка, *m. v.*
 Пїдпенїка. [тїти.
 Опентатн, *v. a.* *pol.* *Кч.* 58 *v.* Опаран-
 Опер, *m.* Wirbelborste, *f.* (Clinopo-
 dium vulg.).
 Опередїти, *v. a.* *Cs.* Вїпереднїти.
 Оперевїти, оперїзуватн, *v. a.* um-
 гїртен, einschliessen, umbinden; * — ся
 дїтїнов schwanger werden.

Оперїтка, *f.* Operette, *f.*
 Оперїти ся, Federn bekommen,
 flügge werden III. I. 237; оперїнїй,
a. besiedert, III. II. 236. [laca) *B.*
 Оперїця, *f.* Nachtfalter, *m.* (Pha-
 Оперїка, *f.* Verband, *m.* Bandage,
f. -ку спобїти, *B.* anlegen; 2) Gelb-
 band, *m.* (Triphaena).
 Оперїцїти, *v. a.* abprügeln.
 Опернїй, *a.* Opern-, *Ис.* [на, *B.*
 Оперїстїннїк снак, Berteroa inca-
 Оперїти, *v. a.* *v.* Опирїти.
 Опецькуватнїй, *a.* dickbäuchig,
 plump, *C.* I. 60. [2) *a. d.* vor.
 Опецьок, -цька, *m. v.* Прїпїчок, (*Фр.*);
 Опець, опїкїти, *v. a.* ringsum-, ver-
 brennen, braten, — ся sich verbrennen.
 Опїлїй, *a.* dem Trunke ergeben, *Ф.*
 Опїлїсїти ся, *v.* Впелїсїти ся.
 Опїлїк, *m.* Staubspanner, *m.* (Fidonia).
 Опїнїти, *v. a.* umhängen, vorhän-
 gen; 2) — ся sich sträuben, *v.* weigern, *Ис.*
 Опїнїжїти ся, *Ис.* *v.* Опїнїти ся.
 Опїнїка, *f.* Umhängetuch, Vor- u.
 Hintertuch als weibl. Kleidung *v.* Об-
 гортка; 2) Hindernis, *m.* [Опїнїти ся.
 Опїнїти ся, *Ис.* зогор, *v.* *Ис.* *v.*
 Опїр, (*aug.* -їще) *m.* Todtengespenst,
m. Blutsauger, *m. v.* Упїр; 2) Trauer-
 käfer, *m.* (Blaps obtusa) *B.*
 Опїрало, *m.* Lehne, Stütze, *f.* *Ваз.*
 Опирїти, *v. a.* stützen, stemmen,
 anlehnen; — ся sich —.
 Опирїця, *f.* weibl. Todtengespenst,
 2) *d.* опирїчка, *f.* Nachtfalter, *m.* (Eule,
 Noctua). [Schilderung, *f.*
 Опїс, *m.* опїсанє, *m.* Beschreibung,
 Опїсвнїй, *a.* beschreibend, schil-
 dernd, darstellend.
 Опїсуватн, опїсїти, *v. a.* beschrei-
 ben, schildern; 3) umschreiben.
 Опїти ся, *v.* Обпїти ся.
 Опїтнїй, *a.* *КУ.* erfahren.
 Опїтуватн ся з кнм, *Ч.* II. 444 *v.*
 Вїтїти ся. [pfe, enthüllen (прбс &).
 Опшхїти, *v. a.* stampfen in *v.* Stam-
 Опшкн, *pl.* Federschaft nach dem
 Schleissen zurückbleibend. [пшнїца.
 Опшїс, опшїка, *m.* *Кч.* 154 *v.* Пшїс,
 Опшдїннїй, *a.* Mittags-, *v.* По-
 луднїнїй.
 Опшвнїй, *adv.* im Mittagzeit
 Опшкїла, *adv.* im Halbkreis, *Ом.*

Опієнішній, (-ічний), *s.* um Mitternacht, mitternächtlich. [2] *s.* Опуд.
 'Опід, *g.* оподу, *m.* Rumpf, *m.* (B.);
 Опієнішець, -ця, *m.* Spätling,
 Finsterling, Obscurant, *m.* K.
 Опієніти, (-яти са), sich verspäten.
 Опій, -бію, *m.* Opium, *m.* [*f.* У.
 Опійство, *m.* Trunkenheit, Sauferei,
 Опіка, *f.* Vormundschaft, *f.*; 2) Schutz,
m. Obhut, *f.*
 Опікувати ся ким, (чим) jmdn
 bevormunden, jmds Vormund sein, jmdn
 beschützen, in Obhut nehmen. [Gönner, *m.*
 Опікун, *m.* Vormund; Beschützer,
 Опікунка, *f.* Vormünderin, Beschü-
 tzerin, Gönnerin, *f.* [vormundschaflich.
 Опікунський, *a.* Vormundschafts-,
 Опікунство, *m.* Vormundschaft, *f.*
 Опіле, *m.* Strich Landes in Galizien
 zwischen dem Поділе und Підгірє, *Pr.*
 I. 191.
 Опілка, (*d.* опільчина), *f.* Vortuch, *m.*
 Опілки, *pl.* Feilspäne, *pl.* Feilicht, *n.*
 Опілок, -лка, *m.* Schwarte, *f.* Schwar-
 tenbrett, *n.* [Опіле.
 Опієнін, опієніх, *m.* Bewohner von
 Опін, *m.* *v.* Упін, приуіи. [Стрий.
 I. 'Опір, -ора, *m.* rechter Nbf. des
 II. 'Опір, -ору, *m.* Widerstand, *m.* Пол.
 'Опірка, *f.* Stütze, (Stab, Stock & als
 Stütze), *f.*
 Опіхати, *v.* Опіхати. [decken.
 Опіхуряти, *v.* *a.* mit Blasen be-
 Опішити, *v.* *n.* Ks. 315 Zugthiere
 verlieren u. dadh nur auf eigene Hände
 u. Füße angewiesen sein; 2) saumselig
 werden, (B).
 Опішний, *a.* träge, saumselig, (B).
 Опілав, *v.* — *adv.* zerstreut, in hellen
 Haufen. [(Clio).
 'Оплавка, *f.* Walfischschnecke, *f.*
 Оплакати, оплакувати, *v.* *a.* be-
 weinen; оплаканий, *a.* beklagenswert,
 kläglich, jämmerlich, *M.*
 Оплати, оплатина, *cm.* (*dim.* оплат-
 ка), *f.* Zahlung, Leistung, Abgabe, Ge-
 бühr, *f.* — шкільна Schulgeld, Didac-
 trum, *n.* Zoll, *m.* *cm.*
 Оплатити, оплачувати, *v.* *a.* be-
 zahlen; — ся zahlen müssen, не —
 nicht genug zahlen können; не опла-
 тити ся lohnt sich nicht.
 Оплаток, -тка, *m.* Oblate, *f.*

Оплачуване, *m.* Bezahlung, Erstat-
 tung, *f.*
 Опле́на, *f.* Ч. VII. 402 oberer An-
 satz (подушка) an den Aohsen des Wa-
 gens, *a.* Опліи. [нути б); (опливати).
 Оплену́ти, *v.* *n.* Мак. ? *s.* Опла-
 Оплескати, оплескувати, *v.* *a.* glatt,
 fach schlagen, streichen; klatschen.
 'Оплески, *pl.* Beifallsklatschen, *m.*
 'Оплет, *m.* P. I. 210 оплєта, *f.* *a.*
 Опліт 2).
 Оплетини, *pl.* *s.* Вїлїтка (*pl.*).
 Оплече, *n.* *s.* Опліче.
 Опливати, оплину́ти, *v.* *a.* um-
 fließen; umschwimmen; 2) *v.* *n.* в чїм
 Ueberfluss an etw. haben: в достаткє
 im Ueberflusse leben; б) оплінути ге-
 nesen, sich von e. Krankheit erholen, *Лєсв.*
 Опліи, -єну, *m.* *s.* Опле́на; 2) Kie-
 sen auf e. Sofa etc., *m.* Пис.
 'Оплїт, *g.* оплєта u. оплєта, *m.* um-
 friedeter, umflichtener Platz (für Heu-
 feimen &); 2) Umfriedung, Umzäunung,
f. Zaun, *m.* Гол. I. 176.
 Оплітати, оплєсти, *v.* *a.* um-
 flechten; 2) *nastig etw. thun, gierig fres-
 sen etc. [Гол. III. 394 Hemd der Braut).
 Опліче, *n.* Frauenhemd, *n.*; (оплєчє *n.*
 Оплошати, *v.* *n.* *gr.* nachlässig,
 schlechter werden, *IG.*
 Оплу́тати, *v.* *a.* um-, verwickeln,
 umstricken; — ся sich —, *s.* hinauftra-
 ken, *s.* festschlingen.
 Оплу́цница, *f.* Lungenfell, Brust-
 fell, *m.* (pleura). [ben, *s.* Побивати ся.
 Опобивати ся, *K.* II. 67. dulden, dar-
 Опобесні, *adv.* Ос. (61) VI. 18 zur
 Frühlingszeit. [keln, umspinnen.
 Оповивати, оповіти, *v.* *n.* umwio-
 'Оповідь, -ди, *f.* Kundmachung, *f.*
 Оповідати, оповідувати, опові-
 сти, *v.* *a.* erzählen; ся (кому) sich melden.
 Оповідач, оповідець, -дя, *Б.* *m.*
 Erzähler, *m.* [lung, *f.*
 Оповідка, *f.* оповіданє, *n.* Erzäh-
 Оповідятти, оповічати, *v.* *a.* ver-
 künden, ankündigen.
 Оповітка, *f.* Kundmachung, *f.* Be-
 richt, *m.* Erörterung, *f.*
 Оповість, шивець, *m.* Filzkrout, *n.*
 (Filago germanica).
 Опогани́ти, *v.* *a.* garstig machen,
 entstellen, verunreinigen, besudeln, —

ся III. I. 230. [lich, unerträglich werden.
 Опогани́ти, *v.* *n.* hässlich, wider-
 Оподалець, *adv.* Одалік, одалекі.
 Опоетивувати, *v.* *a.* poetisch ver-
 klären, *K.* [влїти.
 Опоживляти, *v.* *a.* *Лєсв.* *s.* Ожи-
 Оподати, *v.* *a.* Ф. (Pr. III. 268)
 verabsäumen; — ся *v.* Опієніти ся.
 Опови́чний, *a.* oppositionell.
 Оповрїти, *v.* *a.* mit Schmach be-
 decken, beschimpfen, *Km.* [Wacke, *f.*
 Опб́ка, *f.* Felsen, bes. Kreidelfelsen, *m.*
 Опокопати, *a.* steinig, felsig.
 Опб́ла, *f.* Behälter des Sporenschlauch-
 es, *m.* (perithecium), *B.* [ніи).
 Опб́леток, -тка, *m.* *s.* Пб́лець (соло-
 Опб́лестий, *a.* breit, weit, geräumig,
 gespreizt, *s.* Овасистий; *M.* II. 198;
 2) Дуплівий *Dr.* *c.* 304 ?
 Опб́лок, -лка, *m.* Bauchleder, *n.*
 Ополокати, ополікувати, *v.* *a.* be-
 sprülen; місяць ополікує ся wenn es
 vor dem Neumond regnet.
 Ополобник, *m.* *Лєсв.* *s.* Пуголовач.
 Ополобка, *f.* P. II. 8. *s.* Полб́нка.
 Опб́лонок, -нка, *m.* *N.* *s.* Berges.
 Опб́лудні, *adv.* um, gegen Mittag,
Km. ГЕ.
 Ополчєна, *n.* Макс. Rüstung, Wehr, *f.*
 Ополчїти, *v.* *a.* zum Kriege rüsten,
 bewaffnen, *K.* [weit; 2) *s.* Опієніи.
 Ополю́х, *m.* der im Felde viel ver-
 Опомагати ся, *v.* Домагати ся.
 'Опонь, *f.* Mantelschnecke, *f.* (Amphi-
 perlea). [Elendes; Todesgott, *m.*
 Опб́на, *f.* Hülle, *f.*; 2) etw. Böses,
 Опб́ра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Ф; Halt,
 Rückhalt, *m.* Нас. [1, sich ausleeren, *He.*
 Опорожнїти, *v.* *a.* leeren; — ся sich
 Оporожсити ся, von der Sau: Junge
 werfen, ferkeln.
 Опоряджати, (-дати), *v.* *a.* ordnen;
 walten, Befehle erteilen.
 Опосьвітїти, *v.* *a.* *cm.* veröffent-
 lichen, ans Tageslicht bringen.
 Опоселїти, *v.* *a.* ansiedeln, *C.* II. 19.
 Опослїдний, *a.* *s.* Послїдний, *Зах.*
 Опб́слїдок, *adv.* *Лєсв.* zuletzt.
 Опостїти, *v.* *n.* кому *v.* Острогїдїти.
 Опостїн, *adv.* *Лєсв.* *s.* Пб́руч.
 Опохмелїти ся, nach dem Rausche
 etw. Erholendes (Starkes) geniessen *C.*
 Опочивальня, *f.* Ruhe-, Schlafzim-

mer, *n.* *C.*
 Опочивати, опочїти, *v.* *m.* aus-
 ruhen, sich zur Ruhe begeben, Ruhe
 geniessen, rasten. [*m.* *s.* Спочївок.
 Опочївок, -вку, опочїнок, -нку,
 Опочїстий, *a.* *s.* Опоковатий.
 Опр́ава, *f.* Einfassung, *f.* Beschlagn,
m. Armatur, *f.* Vorlegestück, *m.* (лаб-
 ки etc.); 2) Einband, *m.* (кнїжк);
 3) Rechtfertigung, *f.* *K.*
 Опр́авдати, опр́авдувати, *v.* *a.*
 rechtfertigen; — ся sich r.; б) *v.* ким
 mit jmdm rechten, übereinkommen, ei-
 nen Vertrag abthun.
 Опр́авити, опр́авлїти, *v.* *a.* ein-
 fassen, beschlagen; einbinden; 2) recht
 machen; umbringen; — ся чимсь *K.*
 sich wudroh rechtfertigen; б) — ся
 wieder auf die Beine kommen, besser
 aussehen, sich mästen.
 'Опр́авка, *f.* *s.* Нїправка.
 Опр́авний, *Фр.* опр́авлений, *a.* ein-
 gefasst, eingebunden.
 Опр́авчастий, *a.* leicht zu mästen.
 Опр́анї кульб́аки, *pl.* *K.* I. 32 st.
 Опр́анї к. *s.* Опр́авний, *Пом.* II. 19.
 'Опр́ашки, *adv.* *s.* Прощкі, на —
 Опредїлїти, *v.* *a.* *Dr.* *c.* 114 be-
 stimmen. [gen verstehen III. II. 131.
 Опрїгну́ти ся, in letzten Zuokun-
 О-прїгб́ді, *adv.* zur rechten Zeit,
 gelegen, *Зах.* [ти ся.
 Опрїкрити ся, *Лєсв.* *s.* Спрїкрити.
 Опрїскливий, *a.* aufbrausend,
 hitzig, jähzornig. [(der Czaren), *m.*
 Опрїчник, *m.* † Trabant, Häscher
 Опрїшок, -шка, *m.* Räuber, Frei-
 beuter, *m.*
 Опрїщина, *f.* Zeit der Опрїшки, *f.*
 Опрїщити, *v.* *a.* mit Brandblasen be-
 decken.
 Опрїєнб́к, *m.* III. II. 228 ungesäu-
 ertes Brod; сьвїто -б́ку, Osterfest, *n.* *У.*
 'Опрїч, *praep.* mit d. *Genit.* *s.* Крб́мі,
 Оч. § 238. [ausgesucht.
 Опрїчний, *a.* *Ko.* 158 auserlesen,
 Опроваджати, (-дживати), опро-
 водити, *v.* *a.* herzuführen, geleiten;
 опровадити сьвїта das Fest (Wei-
 nachten, Ostern) feiern, begehen.
 Опровергати, (-гнїти), *v.* *s.* *um-
 stossen, widerlegen, *K.*
 Опроверженє, *m.* Widerlegung, *f.*

Оповід, -бду, м.рл. оповодит (Фр.)
 Geleitung, Führung, Anleitung, Begleitung, f. Geleit, м. Ceremonie bei d. Be-stattung, Gr. 24.
 Опрѣг, м. P. I. 165 а. Опрѣг, пруг.
 Опрокладати, опрокладнути, в. а. с. Опроеврати.
 Опрокядник, м. Widerleger, м.
 Опрокядити, в. м. verflucht werden, кому́. [umgeben, umstrahlt.
 Опрониний, а. Сс. mit Strahlen
 Опрославлене, м. gewaltsame Bekehrung zum griech. orient. Bekenntnisse, T.
 Опроста́ти, в. а. ebnen, gerade machen; — ся М+Е.356 а. Випростати ся.
 Опроста́ти, в. а. jmdn (beim Abschied) segnen, (Ч. IV. 7 -ати) — ся sich verabschieden, im guten scheiden, Ст.
 Опротавити, в. м. кому́ widerlich werden, jmdn anwidern, überdrüssig vor kommen, Нс.
 Опрѣче, adv. übrigens, sonst, Oz.; 2) desto mehr, besonders, Wgr. 129.
 Опрѣчий, а. в. Прѣчий. [Н.223.
 Опрощувати, в. а. с. Прощувати.
 Опрощати, в. а. с. Опрощати.
 Опрощена, n. Abschied, Abschiedsseggen, Seggen, m.; 2) Pardon, m. Schonung, gnädige Behandlung, K.
 Опрѣг, м. — вчѣрний Abendsonne, abendliche Stellung der Sonne, Нс. (Пр. VII. 296).
 Опрѣга, f. K. ? [garnen, Ст.
 Опрядну́ти, в. а. umringen, um-
 Опрядати ся, sich ausrecken, s. spannen, Пом. III. 112.
 Опряд, м. Gespinnst, n.; Cocoon, m. B.
 Опрят, опряток. -тку, м. das Auf-räumen; Ordnung, Reinlichkeit, f.
 Опрятати, в. Прятати.
 Опрятка, pl. beim Aufräumen auf-gehobene Ueberbleibsel. [ständig.
 Опрятний, а. ordentlich, nett, ап-
 Опрятність, -ости, f. Ordnung, Nettigkeit, f.
 Опрѣка, опрѣчний & ОИ. а. Апѣка &
 Опрѣчний, а. optisch. [wird.
 Оптовий, а. was im Grossen verkauft
 Оптом, adv. Pa. I. 373 im Grossen.
 Опуд, опудало, м. etwas Vermummtes, Larve, Puppe, Poranz, f. Schrecken, м. КУ.

Опудь, f. der (die)leicht erschrickt.
 Опѣка, f. Ball, Spielball, м.; 2) а.
 Опѣка, Б. (Пр. VI. 589).
 Опѣкшій, опѣкшій, а. convex, ge-wölbt, bauchig, kugelförmig C. I. 40.
 Опустати, опустати, в. а. s. ver-lassen; 2) auslassen, versäumen; 3) nie-dersinken, sinken, fallen lassen.
 Опуст, м. Nachlass (im Preise), м.
 2) Verfall, м. Verwahrlosung, f. Фр.; 3)
 Schleuse, f. [lust, м. (Фр.); 2) с. Гати.
 Опуста, f. Vernachlässigung f.; Ver-
 Опустілашій, а. verödet, МШ. ІГ.
 Опустіласть, -ости, f. Leere, Ver-rödung, f. [verwüsten, veröden.
 Опустошати, (-сти), в. а. verheeren,
 Опустошене, м. Verheerung, Ver-wüstung, Verödung, f.
 Опутати, опутувати, в. а. fesseln,
 binden, umstrieken, umgarnen.
 Опух, м. опухлина, f. Geschwulst, f.
 Опухлиий, а. angeschwollen, aufge-dunsen. [len.
 Опухнути, опухати, в. м. anschwel-
 Опудьки, pl. Heckenborstendolde,
 f. (Torilis anthriscus).
 Опущенець, -щя, опушник, м. Haarkrone, Federkrone, f. (pappus), B.
 Опущити, в. а. verbrämen; 2) — ся Federn bekommen. [(pl. Гол. I. 103).
 Опущка, f. Gebräme, м. Rand, м.
 Опущ, adv. compar. zu пуство schlim-mer, ärger Кс. 519.
 Опхати, в. а. R. 15 а. Бгати (коровий).
 Опчана, f. N. e. Berges.
 Опняти, опняти, в. а. bezausoben,
 trinken machen, Под.
 Опняти, в. н. einen Rausch bekom-men, trinken werden, Др с. 288. [205.
 Опясти, опяти, в. а. с. Опняти, Оп с.
 Опять, adv. wieder, wiederum.
 Опятій, а. stramm angezogen, eng anliegend, Ф.
 Ор, (орь), м. Luts. 29 ? а. ? Вор.
 Орава, f. Schar, f. Haufen, м. Фр.; 2) *Klang, м. Фр.
 Орандар, м. etc. а. Орандар etc.
 Оране, н. бранка, f. Нс. К. das Pflügen, Pflugarbeit, f.
 Оранія, оранія, бранка, f. Pflug-land, gerflügeltes Feld, Acker, м.
 Оранник, ораньник, оратель, м. в. Орач.

Орач, (брю, бреш, бре), в. а. pflü-
 gen, ackern; 2) * pflügen.
 Орач, м. N. e. Berges.
 Орачкшій, а. des Ackermannes.
 Орач, м. Pflüger, Ackermann, м.
 Орба, f. а. Оране.
 Орган, м. Organ; Werkzeug, н.; 2)
 pl. органи, Orgel, f.; d. органи чер-
 воні Orgelkoralle, f. (Tubipora musica).
 Організація, f. Organisation, f.
 -адійний, а. Organisations- -анізувати,
 в. а. organisieren; органіам, м. Orga-
 nismus, м.
 Органістий, с. а. м. organista, м.
 Органіст, Orgelspieler, м. Н. 238.
 Органічний, а. organisch.
 Органний, а. Orgel-. [(68) 159.
 Ордел, м. corr. — брдер, Ф. (Пос.
 Ордіня, f. Нс. а. Geordina.
 Ордія, f. Orgie, f. nächtliche Schwel-
 gerei, Ш. II. 170. [III. 230. (mag).
 Орд, ордів, м. Fass, м. Гол. I. 90
 Орда, f. Horde, f. (Tataren u. Tür-
 ken); e. grosso Sohar III. II. 144.
 Ордан(ь), м. а. Iordan etc.
 Орданас, м. Barnabas. [Ordens-
 Ордер, м. Orden, м.; ордерівий, а.
 Ордянець, -щя, (д. -яничка), м.
 А. Д. II. 135. 137. zur 'Орда geh.
 Ордяще, м. Ст. Standort der Орда, м.
 Орда, g. орда u. вірда, м. Adler, Aar,
 м. (Aquila); 2) linker Nbf. des Дніпр.
 Орда, f. Км. Schaukel, f.
 Орендар, etc. а. Ardenar etc.
 Орда, m. gr. Нс. Aureole, f. Nimbus, м.
 Орфиро, м. Porphyrius.
 Оречити, в. а. К. — діло eine Sache nach ihrem Rechtstitel bestimmen.
 Орчяця, f. Nbf. des Дніпр.
 Оригати, в. а. в. Ожидати.
 Оригінальний, а. originell.
 Оригінальність, -ости, f. Origin-
 alität, f.
 Орія, Оріяся, Орішка, f. Irene.
 Оріяне, н. а. Вѣра.
 Орів, м. а. Рів, Wgr. VII. [Орүжне.
 Оріж, f. Ф. ориже, н. Зап. I. 300 а.
 Оріх, м. Nuss, f. (волоський — Wal-nuss; лисковий — Haselnuss); adj. ори-
 ховий; pl. орихи болѣгні, — водяні,
 — чортіві Wassernuss, (Tara natans).
 Оріхівка, f. Nussmuschel, f. (Nu-
 cula); — перелістка N. margaritacea.

Ориховати, pl. Walnussbäume, pl.
 (Juglandae). B.
 Орихове, с. л. а. Abgabe von Nüssen, f.
 Оришаківати, pl. Stinkbaumartige,
 pl. (Sterculiaceae), B.
 Оришина, f. Hasenklees, weisser (krie-
 chender) Klee (Trifolium arvense, T.
 gerense). [шника.
 Оришянка, f. — медіака а. Ворі-
 Оришковати, pl. Nusschenträgende,
 pl. (Nuculiferae).
 Оришник, м. Haselnussgebüsch, м.
 С. I. 89; 2) Nussäher, м. (Corvus ca-
 cyotaetes); 3) Nussbohrer, м. (Balaninus).
 Оришниця, f. Haselmaus, f. (Myoxus
 muscardinus).
 Орішок, -шка, м. дѣт. а. Оріх;
 2) Zauknösig, м. (Troglodytes parvulus).
 Орішбчник, м. Nusschötohen, м.
 (nucamentum). [sen, Spelt, м.
 Оркіш, оркіс, -ішу, м. Dinkelwei-
 Орлан, м. Seeadler, м. (Haliaeetus).
 Орлановець, -щя, м. Ruku-Orle-
 анбаум, м. (Vixia orellana). [Рабниця.
 Орлєць, -єця, м. linker Nbf. der
 Орлєк, м. дѣт. а. Орєл; 2) Nbf.
 des Вул; 3) pl. орлєк Aquilegia vulg.
 Орляна, f. а. Вѣра, ворляна.
 Орляний, орляний, III. II. 30, орл-
 яний, орляний, а. des Adlers, Adler-;
 орлє бко а. Волѣве бчко (B.).
 Орляця, f. Adlerweibchen, н.
 Орлячок, -чка, м. дѣт. а. Орєл.
 Орляв, -ова, с. а. м. N. e. Berges.
 Орляний, а. mit dem Reichswappen
 (Ader) versehen, gezeichnet, gestempelt, Зах.
 Орля, -яти, орляток, м. Junge а.
 Adlers, н. [aquilina).
 Орляк, м. Adler-Saumsfarn, м. (Pteris
 Орлянка, f. alte poln. Münze, Зах.
 Орнат, ш. а. Фр. лѣв.
 Орняний, а. Acker; zum Pflügen be-
 stimmt, ackerbar; 2) с. н. а. N. e. Berges.
 Орбяна, f. а. Рибина.
 Орва, f. N. e. Berges.
 Оровчій, а. — сир Ч. V. 346?
 Орвюк, -жка, м. Hornthierchen, м.
 (Ceratidium). [мітн.
 Орозумити, в. а. Кс. 226 а. Порозу-
 Орбний, а. Гол. III. 7 gelb, gelbbraun.
 Оросити, оросити, в. а. bethauen,
 befeuchten, benetzen, bewässern.
 Орѣх, м. Др. с. 363 а. Горѣх.

Орѣк, брѣк, *т.* *АД. I. 88. (mag.)* Land, Reich, *н.*; 2) Chaussée, *ф.* (В.).
 Орѣграфічний, *а.* orthographisch.
 Орѣтъ, *ф.* в. Ругъ.
 Орѣда, *ф.* орѣде, (*Фр.*) *н.* оруденія, *ф.* Angelegenheit, Sache, Begebenheit, *ф.* Fall, *н.* Anliegen, *н.*; 2) Arbeit, Handlung, *ОП.* Beschäftigung, *ф.* Geschäft, *н.* Benutzung, *ф.* Gebrauch, *н.* Regie, *н.* *ОП.*
 Орѣдана, (*д.* -янка), *ф.* Werkzeug, Gerath, *н.*
 Орѣдія, *ф.* P. 153. а. Оружіе. [schäft, *н.*
 Орѣдка, *ф.* а. Орѣда, Anliegen, Ge-
 Орѣдник, *н.* Geschäftsleiter, Leiter, *н.* Organ, *н.* ВБ; Vermittler, *н.* Mittel, Werkzeug, *н.* *He.* (Пр. IV. 127).
 Орѣдоваве, *Вас.* орудовнїцтво, *Пер.* *н.* а. Орѣда 2).
 Орѣдук, -дка, *н.* *Ст.* в. Орѣдина.
 Орѣдувати, *в.* *н.* чим etw. handhaben, verwalten, etw. als Mittel gebrauchen; — грѣшеї у когѣ trachten zu leihen.
 Оружіення, *ф.* Gewehrfabrik, *ф.* Под.
 Оружіе, оруже, (*д.*-енко) *н.* ору-
 жана, *н.* Waffe, Wehr, *ф.* bes. Gewehr, *н.*
 Оружіти оружем, *Ф.* Waffe führen.
 Оружний, *а.* Waffen-, bewaffnet, *и.*
 Орѣнци, *Ч.* IV. 109? [ter Waffen.
 Орѣцї стїти, Widerstand leisten, die Stirne bieten; — поставити das Boot gegen den Wind kehren.
 Орѣчик, *н.* Ortscheit, Wageholz, *н.* *adj.* орѣчковий кїнь в. Пристїжний *к.* Левч. *Пот.* II. 2.
 Орѣбина, *ф.* в. Рабїна.
 Орѣбка, *ф.* брѣбок, *н.* Haselhuhn, *н.* (Tetrao bonasia).
 Орѣва, *ф.* Nbl. des 'Onip. [grasse, (В.).
 Орѣвїна, *ф.* fetter Boden, terre
 Ось, *ос.* *adv.* da, dahier; ось — ось eben — eben, bald — bald; ось-гледь —!
 Оса, *ф.* Wespe, *ф.* [sieh da!
 Осад, *н.* Absatz, Bodensatz, *н.* Hefe; Schlacke, *ф.* Пол.; 2) осад, *М.* Stockwerk, *н.*
 Осада, *ф.* Ansiedlung, Niederlassung, Colonie, *ф.*; 2) Belagerung, *ф.* (septaculum).
 Осадень, -дни, *н.* Blütenboden, *н.* (re-
 Осадїти, осаджувати, осаджати, *в.* а. besetzen, einfassen; ansiedeln; когѣ на трѣні — auf den Thron setzen, к в темнїци — einkerkern; слѣбоду — в. Colonie anlegen, einen Ort colo-

nisieren; 2) belagern, umsetzen, umzingeln; 3) *aus dem Felde schlagen, beschwichtigen, *Кв.* 51; 4) осаджувати sich niederschlagen, *Пол.* [tersetzt.
 Осадкувати, *а.* gedrungen, *и.*
 Осадний, *а.* abgesetzt, abgelagert; 2) zu osada geh. а. d. folg.
 Осадник, *н.* Ansiedler, Colonist, † Zinsbauer, *н.*; (-нця, -ин, *ф.*).
 Осаднїти, *в.* а. коня wundreiten (*с.* Саднѣ); — ся: саднѣ bekommen.
 Осаднїцтво, *н.* Coloniewesen, *н.* Ansiedlung, *ф.* Це.
 Осадбвїи, *а.* Flötz.
 Осадчий, *с.а.т.* осадця, *н.* Anlager einer osada, Coloniestifter, Begründer, Ansiedler, *н.*
 Осажлий, *а.* sesshaft.
 Осажлїще, *н.* Hauptsitz, *н.* [men.
 Осамїти, осамїтнїти, *в.* *н.* vereinsamen
 Осанї Ч. VII. 576 в. Осина.
 Осатанїти, *в.* *н.* teuflisch, sehr böse werden.
 Осаул, осаулець, -ля, *н.* Unterhetman bei den Kosaken: Generaladjutant als Vorsteher der polizeilichen Ordnung u. der Heerescassa im Felde; *adj.* осаульский; осауленко, *н.* Sohn des осаул; осаулиха, *ф.* Weib des осаул.
 Осафїт, *н.* в. Ясафїт.
 Освинїти, освїти, *Га.* I. 59. II. 56. *в.* *н.* (mit dem anbrechenden Tage) erwachen, aufstehen, wo auftreten u. sein, wo erscheinen, *У.* *Пот.* II. 21.
 Освїдомити, (-мїяти), *в.* а. щось кому їмдм etw. benachrichtigen; — ся оком sich nach їмдм erkundigen, *Фр.*
 Освїдчити ся, *Кв.* (Пр. VIII. 713) erfahren. [*ОП.*
 Освїжити, (-їти), *в.* а. erfrischen, Освїчити ся, *К.* в. Освїти ся.
 Освїнїти, *в.н.* P. II. 62 beleuchten, hell machen; як Бог освїне wann Gott den Tag anbrechen lässt; hell werden, sich aufheitern, *Левч.*
 Освїрня, *ф.* в. Осмірня.
 Освїт, *н.* *К.* Біл. освїта, *ф.* освїтний, etc. в. Просвїта etc.
 Освїтителъ, *н.* Lichtträger, Aufklärer, *н.* Т.
 Освїтити, освїчати, освїчувати, *в.* а. be-, erleuchten; illuminieren; в. Просвїтити.

Освїтлене, (-лене), освїчене, *н.* Beleuchtung, *ф.* [Т.
 Освїчний, *а.* aufklärend, belehrend,
 Освїти, *в.* *н.* У. (Оч. *Мат.* 103) verwahrlost werden, verschmachten.
 Освободженя, *н.* Befreiung, Erlösung, Rettung, *ф.* [ter, *н.*
 Освободитель, *н.* Befreier, Retter.
 Освободїти, освободжати, *в.* а. befreien, frei machen, erlösen; retten.
 Освѣнене, *н.* Zähmung, *ф.*
 Освїти, освїювати, *в.* а. zählen, zahm machen; — ся в чим womit befreundet, vertraut werden.
 Освїлий, *а.* У. verschmachtet.
 Освїтити, освїщати, (-чїти), *в.* а. weihen, einweihen. [weiheung, *ф.*
 Освїчене, (-щене), *н.* Weihe, Ein-
 Освїи, *а.* Achsen-
 Осѣвка, осѣлка, *ф.* Stück Butter in Form v. Wetzsteines, Butterwecken, *н.* (Фр.).
 Осѣдок, -дка, *н.* Besitzthum, *н.* Gr. 24.
 Осѣй, *прон.* в. Отсїй.
 Осѣл, *г.* бслї, *н.* Esel, *н.*
 Осѣле, *н.* *Кв.* осѣлок, -лка, *н.* в. Осѣля.
 Осѣдець, -дця, *н.* langer Haarpopf hinter dem Ohre von Kosaken ehem. getragen, *в.* Селѣдець, *Кв.* 77. [осѣдець trägt.
 Осѣлдько, *н.* der den Haarbüschel
 Осѣлїти, осѣляти, *в.* а. ansiedeln; — ся sich а., einen Wohnsitz aufschlagen.
 Осѣлня, *ф.* Ос. (61) XII. 66 в. Гу-
 сїльня. [Behausung, *ф.* Gehöft, *н.*
 Осѣля, *ф.* Wohnsitz, *н.* Wohnstätte,
 Осѣлянїн, *н.* Ansiedler; Insass, *н.*
 'Осень, *ф.* на осени *adv.* der Sonne zu-
 gekehrt.
 Осенявецъ, *в.* Осинавецъ.
 Осенїця, *ф.* в. 'Осїнь.
 Осенїк, *ш.* в. Зимвїк 2).
 Осенувати, *в.* а. товїр das Vieh auf der Herbstweide (auf abgemäheten Wiesenachlagen) halten, weiden lassen; 2) *в.* *н.* den Herbst zu bringen.
 Осердїк, *н.* Art Weste der лѣмки.
 Осерде, *н.* Herzbeutel, *н.* [werden, *Ф.*
 Осердїти ся, zornig, ungehalten
 Осердїще, *н.* Mittelpunkt, Schwerpunkt, *н.* Пол.
 Осередковий, осередочний, осереднїй, *а.* der mittlere, den Mittelpunkt bildend, central.

Осерѣдня, *ф.* Mittel, Medium, *н.* Пол.
 Осередовати ся, sich concentriren, den Mittelpunkt haben, *В.*
 Осерѣдок, -дка, *н.* Mittelpunkt, *н.* Centrum, *н.* das Innere, Mark, *н.*; 2) Inhalt, *н.* Др. (einer Schrift).
 Осѣт, осѣтїй, *н.* Stacheldistel, *ф.* (Carduus acanthoides).
 Осѣтка, русїлка —, *ф.* осѣтїя, *н.* Nesselfalter, *н.* (Vanessa cardui).
 Осѣтр, *н.* Stör, *н.* в. Вис. *adj.* осѣтрѣний, *Пол.*
 Осѣтрїна, *ф.* в. Висїна. [*Ис.* 84.
 Осїянська гора, ein fabelhafter Berg
 'Оси, (вѣси), *рл.* в. Вїсь.
 Осїяка, *ф.* Espe, Zitterpappel, *ф.* (Populus tremula); *adj.* осїяковий, *оспен,* aus Espe.
 Осїялене, *н.* Ueberwältigung; Macht-
 erlangung, *н.*
 Осїянювати, *в.* *н.* stärker werden.
 Осїлувати, *Кв.* 397. осїляти, *в.* а. überwältigen, überwinden.
 'Осин, *а.* Wespen-, der Wespe.
 Осїна, *ф.* Н. 99 в. Осїка, осїчина; 2) осїна, пек —! (кому)! *int.* ein Fluchwort; hol dich der Teufel!
 Осїнавецъ, -вця, *н.* Teufel, *н.*
 Осїновий, *а.* в. Осїяковий.
 Осїп, *н.* в. Іосїф.
 'Осїп, *н.* Getreideabgabe, *ф.* Schütt-
 getreide, Malter, *н.* [terfallen.
 Осїпати ся, (nutzlos) ab-, herum-
 Осїпецъ, -пця, *н.* Seepocke, *ф.* (Co-
 ronula) В.
 'Осїпка, *ф.* schlechteres Mehl; 2) leichter Hautausschlag, Masern & 3) Anwurf, *н.* (an der Mauer), *ГШ.*
 Осїплий, *а.* heiser.
 Осїпник, *н.* Walker, *н.* (Melolontha fulva); 2) Art Sumpfpflanze, *ф.*
 Осїрковатїй, *а.* в. Пѣсрїй, ein wenig roh. [Waise machen, verwaisen.
 Осиротїти, осирѣчувати, *в.* а. zur
 Осиротїти, *в.н.* verwaisen, zur Waise werden; осирѣлий, *а.* verwaist.
 'Осїть, *як...* *adv.* schon lange her, als...
 Осїтїя, *н.* Binsengras, *н.* (Junous).
 Осїчина, *ф.* осичник, *ш.* *Кв.* Esphen-
 hain, *н.* -gehölz, *н.*; 2) в. Осїна 2).
 Осичник, *н.* Esphenbock, *н.* (Sap-
 perda populnea).
 Осїяти, *в.* а. er-, beleuchten; ос-
 яний, *рл.* *К.* beleuchtet, glänzend;

2) *м.* sich zeigen, erscheinen, aufkommen.
 Осблннн, *а.* besonders, abge sondert, separat; *adv.* осблннн ч. -бно.
 Осблнннсть, -ости, *ф.* Besonderheit, Einzelheit, *ф.* das Besondere, das Einzelne, *Ил.*
 Осблннн, *adv.* *Ф.* в. Осблннн. авсблннн.
 Осблннн, *в.* *м.* sich niederlassen, *а.* wo ansiedeln, *а.* wohnen setzen; — ся sich setzen (auf dem Boden e. Gefäßes), sich senken (*в.* Gebäude etc.).
 Осблннн, *в.* *а.* satteln.
 Осблннн, осблннн, осблнннн, *Пол.* *а.* anständig, mit festem Wohnsitz, Stand-
 Осблннн, *м.* Bauplatz wo e. Hütte aufgeführt wird, (*Фр.*).
 Осблнн, *м.* *Н.* e. Berges.
 Осблннн, *в.* *а.* niederhauen.
 Осблнннн, *в.* *а.* Berges.
 Осблннн, -ости, *ф.* Ansiedelung, Wohn-
 стätte *ф.* Zuständigkeitsort, *н.*
 Осблнн, *г.* *б.* *с.* *н.* *ф.* Herbst, *м.*
 Осблннн, *ф.* Augentrost, *м.* (*Euphrasia*
offo.); 2) Art Pilz.
 Осблнннн, *а.* Herbst, herbstlich.
 Осблннннн, *ф.* Getreideabgabe im
 Herbst entrichtet, *ф.* *Зак.*
 Осблнннн, осблнннн, *в.* *а.* beschatten;
 2) beschirmen, den Segen erteilen, seg-
 ності, *в.* Осблнннн. [*вен III. I. 258.*
 Осблнннн, *м.* *С.* *І.* *111* *в.* Осблнннн.
 Осблнннн, *ф.* *а.* *б.* *с.* *н.* *ф.* Was-
 serscheere (*Stratiotes aloides*), *В.*
 Осблннннн, *н.* *Кв.* 281 *в.* Сія-
 тельство. [*м.* *Б.* *Пр.* (VI. 73).
 Осблнннн, *ф.* Wink, Wegweiser, Zeiger,
 Осблнннн, *ф.* *См.* grinsende Fratze,
 Grimasse, *ф.* [*ф.* *с.* *н.* *ф.* grin-
 sen.
 Осблнннн, *в.* *а.* — *зуби* die Zähne
 Осблнннн, -лка, *м.* *Вгр.* 28 Scheitel
 Holz, *н.* (für *скалки*, *скипка* bestimmt).
 Осблнннн, *м.* *Сп.* *а.* *б.* *с.* *н.* *ф.* Spitzhammer, *м.*
 (für *Мühlsteine* etc.), *Нале*, *ф.*
 Осблннннн, (-ннн), *в.* *а.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.* *и.* *к.* *л.* *м.* *н.* *о.* *п.* *р.* *с.* *т.* *у.* *ф.* *х.* *ц.* *ч.* *ш.* *щ.* *ъ.* *ы.* *ь.* *э.* *ю.* *я.* *а.* *б.* *в.* *г.* *д.* *е.* *ж.* *з.</*

Остріжниця, *f.* Querholz in острожниця 2), *m.* [tel, *m.* Spitze, *f.* Острінь, -ини, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Schei-Oстрість, -ости, *f.* *v.* Остротá 1). Остріти, *v.* *m.* ГШ. scharf werden, sich schärfen. Острішок, -шка, острішник, *m.* Dach, *m.* Bedeckung eines Zaunes, *f.*; 2) -пак, *У.* *v.* Піддáше. 'Острóв, (*d.* островецъ, -вця, островок, -вкá), *m.* Insel, *f.* Holm, *m.* Острова, островайна, *f.* spitzer Pfahl, *a.* Stange zum Festhalten der Neu- u. Getreidekasten; 2) Hopfenstange, *f.* Островёрхий, *a.* oben spitzig zulaufend, mit spitzem Giebeldach. Островідний, *a.* *v.* Островорій. Островідність, -ости, *f.* Scharfsichtigkeit, *f.* Пар. [ein ostrov war. Островище, *m.* Др. с. 218 Ort wo Острóвки, *pl.* Löcher in den postólm für wolókы (*B.*). Островляний, (-внян), *m.* Inselbewohner, Insulaner, *m.* Островний, *a.* Insel-, *Ваз.* [*m.* Островна *f.* Borstenvieh, Schwein, Острóг, *m.* † mit Pallisaden befestigter Ort; 2) Art Zuchthaus; 3) *N.* *v.* Berges. I. Острóга, *f.* Sporn, *m.* Spore, *f.* II. Острóга, *f.* (Фр.) Острóга 2), бóти на -зі vorsichtig sein. Остроговатий, *a.* sporenförmig. Остроговий, *a.* -а жéла, острогівка, *f.* Sporader, *f.* В. [draunculus). Острогін, *m.* Dragon, *m.* (Artemisia Осто́мний, *a.* Ваз. — яструб mit scharfen Krallen packend. Острожаний, *a.* Ч. III. 407 mit Pallisaden befestigt. Острожана, *f.* Stecken, *m.* Stange, *f.*; 2) Hürde, Umfriedung, *f.* Острожний, etc. *v.* Острóжний. Острóжник, *m.* Zuchthausler, Strafling, *m.* [Рись. КУ. Островір, *рись* —, *m.* Luchs, *m.* *v.* Островорій, *a.* -і бчи scharfblickend, scharfsichtig. [spitzigen Zähnen. Островубатий, *a.* mit scharfen, Острóвки, *pl.* *v.* Острóвки; 2) Fetzen von ledernen Schuhen; 3) übhpt. krause Fasern, Fetzen, Zotten (strzepy), (Фр.). Острокінчатий, *a.* spitz, zugespitzt, scharfspitzig.

Острокраїчатий, *a.* Пол. mit scharfem Rande. Острокраїй, *a.* scharfschneidig. Острокрúг, *m.* ОМ. Kegel, *m.* Острокрúтний, *a.* spitzwinklig. Остронóсний, *a.* spitznásig; остроно́сик, *m.* Mugil obelo. Остропаху́чий, *a.* stark riechend. Остросуччюватий, *a.* Пол. mit spitzigen Hóckern. Остротá, *f.* Schärfe, *f.*; 2) Genauigkeit, Präcision, Akribie, *f.* Гол. Scharfsinn, *m.* Остроу́мний & *v.* Вистроу́мний &. 'Оструб, *m.* *v.* 'Осруб, зруб. Остру́жка, *f.* *v.* Остріжка. 'Остружок, *m.* *gew.* *pl.* остружки Ч. I. 52, остружини, Späne, Hobelspäne, *pl.* Остру́пити, *v.* *m.* scharf werden. Остру́гнути, *v.* *n.* ВВ. *v.* Застрагну́ти. [(Плех parag.)]. Острі́як, *m.* Paraguai-Theestrauch, *m.* Острі́янка, *f.* Senohrus, *m.* Остúгва, *f.* Ф. (Р.Х.) 143. 170 Band, *n.* Остуденіти, *v.* *n.* erkalten. Остуджене, *n.* Erkaltung, *f.* Остудни, *pl.* Leberflecken, *pl.* I. Остудити, остуджати, *v.* *a.* kalt machen, erkalten; *ptc.* остужений, Кв. 9. Кв. 362 starrend vor kalter Angst, betroffen. II. Остудити, *v.* *a.* *v.* Остидити. Остудник, *m.* Hauhechel, *f.* (Ononis spinosa); 2) kahles Bruochkraut, (Herniaria glabra). 'Оступ, *m.* ГЕ. *v.* Остен. [Обступати. Оступати, *Me.* 408, оступати, *v.* *a.* *v.* Оступачити, *v.* *a.* М. zum Staunen bringen, bannen. [rückweichen, -treten. Оступати ся перед чимось, *zu-* 'Оступом, *adv.* in Haufen zahlreich versammelt u. jmdn umgehend, (Фр.). Остúк, *m.* *v.* Остáк; 2) Limulus moluccanus. [begrannt, stachelig, struppig. Остюковатий, *a.* grannenförmig, Остáк, *m.* Granne, Achsel, *f.* Остáнка паперáчка, Pfriemengras, *n.* (Stipa pennata), *B.* Осувати ся, sich niedersenken, niederrutschen; *verfallen, verkommen, *B.* einfallen. Осу́га, *f.* von *e.* Flüssigkeit ange-setzte obere Schicht; 2) Augenbutter, *f.*; 3) Art Schimmel: Eurotium, Вол. [serung, *f.* 'Осуд, *m.* ГШ. К. Urtheil, *n.* Aeus-

Осуда, *f.* Nachrede, *f.* übler Ruf, Leumund, *m.* в осуду пускати dem — aussetzen; abfälliges Urtheil; Schmach, *f.* * ein böses, berüchtigtes Weib, Gr. 24. Осу́дяти, осуджувати, *v.* *a.* über jmdn (etw.) urtheilen, seine Meinung abgeben; 2) abfällig, ungünstig urtheilen, verurtheilen, verdammen, verwerfen; 3) — Бóга Gott lästern, Gott Vorwürfe maachen, III. I. 216. Осу́дливий, *a.* richtend, verdammend, М.; 2) verleumderisch. Осу́дник, *m.* К. Verurtheiler, Richter; Tadler, Verleumder, Ohrenbläser, *m.* Осу́двище, *n.* Ос. (61) VI. 24. üble Nachrede, Kritik, *f.* 'Осудок, -дка, *m.* *v.* 'Осуд. Осу́дчик, *m.* Левч. *v.* Осу́дник. Осу́ятати ся. К. eitel werden, sich behógen. [oben, *n.* (Carohesium). 'Осужень, -жня, *m.* Glockenbaum. Осу́жка, *f.* süsser Rahm, Oberes, *vgl.* Осуга. Осу́мніваючий, *a.* У. zur Ver-zweiflung führend, hoffnungraubend; *v.* Усу́мнівати ся. Осу́мніти, *v.* *n.* traurig werden; — кому́ jmdm tr. vorkommen. Осу́нути ся, *v.* Осувати ся. 'Осух, (*d.* осушечок). *m.* Zwieback *gew.* aus Hafermehl, Flammenkuchen, Vorback, *m.* hartes, trockenes Brodstück. Осу́шати, (-яти), *v.* *a.* trocknen. Осу́щений, *n.* осушённость, -ости, *f.* ВВ. Verwirklichung, *f.* Осу́щити, Пар. осушённость, *v.* *a.* verwirklichen, realisieren. Осу́хнут, *v.* *m.* К. *v.* Обсохнути. Осу́дий, осудю́ю, Р. I. 208 *adv.* hieher. 'Ося, *f.* Левч. *v.* Вісь. Ося́га, *f.* М. II. 39 *v.* 'Обсяг. Ося́гати, осягну́ти, осягáти, *v.* *a.* erreichen, erlangen; sich bemóchtigen, einnehmen Кв. 225. [umleuchtet. Ося́кний, *a.* К. glänzend, prunkvoll, Ося́кнути, *v.* *n.* ТР. 99 durchtränkt werden. Ося́трáна, *f.* *v.* Осётрина. [mernd. Ося́кший, *a.* М. glänzend, schimmernd, *v.* Од-, від-. От, *adv.* da, nun, also; от-от bald, bald schon, fast schon da Р. I. 3. beinahe, fast; от уйдé leidlich kann es

noch angehen; от що! ja so ist leider! Отáбóррити ся, отáбóрковати ся, sich lagern, ein Lager aufschlagen. Отá, отáя, *fem.* *pron.* *v.* Отóм. [*n.* Отáва, отáвиця, *f.* Grummet, Nachgras, Отагáе, *m.* Личмáн I. 1). Ота́нниця, *f.* Hehlerin, *f.* Отáй, *adv.* geheim. Отáк, *adv.* *v.* Оттáк. Отáкій, *a.* so gross, *v.* Оттáкій. Отáкóванe, *n.* Taxierung, Schätz-ung, *f.* Отáксувати, *v.* *a.* taxieren, schätzen. Отáм, отáмечки, *adv.* dorten, dorthin. Отáман, *m.* Hetman, Ataman, oberster Befehlshaber der Kosaken (bes. der Запорóжцú); 2) Anführer einer Gesellschaft der чумаки́, einer Bäuberbande, *m.*; *adj.* отáмáвський. Отáмáнтити, *v.* *n.* отáман sein. Отáмáнша, *f.* Gattin des отáман; отáманівна, *f.* Tochter des отáман. Отáманце, *n.* *coll.* die Atamanen, *pl.* Кв. 27. [eines отáман. Отáманство, *n.* Würde, *f.* Amt, *n.* Отáра, (*d.* отáрка), *f.* Herde, *f.* Отáрщик, *m.* Schafhirt, *m.* С. II. 137. 'От-би, *adv.* fúhrwahr, beinahe Р. I. 2. móchte gewiss, wohl. 'Отбо, *conj.* denn, Wgr. 130. [ток. Отбúча, *f.* Ра. I. 373 *v.* О бúча, відбú-Отвёрженье, *n.* К. Befestigung, Stärkung, *f.* [кон. Отверд́ити, *v.* *a.* К. befestigen, stär-Отверд́ити, *v.* *n.* Зер. erhärten, er-starken. Отверёзене, *n.* das Nüchternmachen. Отверезити, (-езати), *v.* *a.* nüch-tern machen, von geistigen Getränken enthaltzaam machen. Отвёртати ся, † III. I. 351 sich öffnen. Отвёртний, *ptc.* offen, eröffnet. Отвирáтель, *m.* Пу. der öffnet. Отвирáти, отворáти, *v.* *a.* aufma-chen, aufthun, öffnen; eröffnen. 'Отвир-, бру, *m.* Oeffnung, *f.* [лóга &. Отволóга, отволóжтти, & *v.* Одво-Отворене, *m.* Oeffnung, Eröffnung, *f.* Отворáстий, *a.* poróс, mit Oeffnung-ge, *B.* Отвóрка, *f.* Widerrede, *f.* [тн ся. Отгожáти ся, М. II. 174. *v.* Відгодá-Отгрóм, *m.* Н. 260 * Antwort, *f.*

Отдакаль, *adv.* в. Откальсьм.
 Отдѣтчик, *m.* der Recruten transportiert; 2) Aufseher in e. Kronmagazin, *m.*
 Отдыхане, *n.* Ч. V. 365 das Ausruhen.
 Отѣ. *neutr. pron.* с. Отбѣ. [da bist du!]
 Оте, -бна. *adv.* hic und da, (*Фр.*) бтес е!
 Отѣй, -ѣя, *m.* Stammältester, *m.*
 Отѣкнути ся, im Wege zurückbleiben, *Gr.* 24. [schmettern, s. Тѣкнути.
 Отелѣти, *v. a.* (*Фр.*) zu Boden
 Отелѣти ся, kalben. [blindung, *f.*
 Отѣмнене, *n.* Verdunkelung; 2) Ер-
 Отѣмнѣти, (-ѣти), *v. a.* verdunkeln.
 Отѣмнѣти, *v. m.* blind werden, erblinden;
 отѣмнѣлий, *a.* erblindet, blind.
 Отѣньскій, *a.* с. Отѣцьскій.
 Отѣпѣр, *adv.* с. Отгѣпѣр.
 Отѣпи, *pl.* Abfälle vom Hanfgespinnst,
pl. с. Термітѣ.
 Отѣрезбѣити ся, с. Вѣтѣперезити ся.
 Отѣрлѣти, *v. a.* худбѣу Nachtlager
 für e. Viehherde aufschlagen.
 Отѣрпнути, *v. n.* starr, steif werden.
 Отѣрок, -рка, *m.* *гсш. pl.* с. Оклѣ-
 панець.
 Отѣрти etc. с. Обѣрти.
 Отѣса, *f.* Н. 238?
 Отѣсѣти, *v.* Обѣсѣти.
 Отѣгерѣти, *v. m.* ГЕ. М + Е. betäubt,
 besinnungslos werden, vor Schauder er-
 starren, *Зак.* [(als Titel der Geistlichen), *m.*
 Отѣць, *gen.* вѣтцѣя, *m.* Vater; 2) Pater
 Отѣцьскій, *a.* der Vaters, väterlich;
 — син, дочкѣ deren Vater noch lebt
 und ansehnlich ist, с. Вѣтцѣвскій.
 Отѣческій, *a.* Vater- *Мог.* [нѣ.
 Отѣчество, *n. gr.* III. II. 12 с. Вѣтчи-
 Отѣчина, отѣщина, *K.* (*Пр.* II. 172)
 с. Вѣтчинѣ, бѣтѣкѣвшина.
 Отѣчник, *m.* Buch der Lebensge-
 schichte der Kirchenväter, *n.*
 Отѣже, *adv.* also, nun, so nun; folglich.
 Отѣр-, с. Отер-, обѣтер-.
 Отѣискѣти, *v. a.* ausfindig machen,
 aussuchen, *ВГ.* 143. [*См.*
 Отѣхѣти, *v. n.* sich stillen, sich legen
 Отѣк, *m.* Eiter vom Geschwür, *n.*
 Отѣкати, отѣчѣ, *v. n.* fließen, laufen
 (*v.* Lichtern).
 Отѣкѣти ся, с. Отѣкнути ся.
 Отѣлѣти, *v. a.* verkörpern, *He.*
 Отѣнѣти, (-ѣти), *v. a.* beschatten.
 Отѣпѣльницѣя, *f.* Arbeiterin, die Hanf

etc. bricht. [oben des Hanfes od. Flachses.
 Отѣпанка, *f.* отѣпанѣ, *n.* das Bre-
 Отѣпѣти, *v. a.* Hanf od. Flaohs be-
 cken; * — (соббѣн) viel schaffen u. ar-
 beiten, (*Фр.*); unruhig hin u. her laufen.
 Отѣсок, -ска, *m.* Stück Eisen.
 Отѣк-, с. Одѣк, вѣдѣк-.
 Отѣкаль? *adv.* von woher? с. Вѣдѣки.
 Отѣкальсьм, *adv.* von irgend woher.
 Отѣкатѣти, *a. a.* He. abrollen.
 Отѣкрѣити, с. Окрѣити.
 Отѣлѣс, *m.* & *v.* Атлас, *Левч.*
 Отѣлѣчнѣй, *a.* У. с. Вѣдѣлѣчнѣй.
 Отѣлѣк, *m.* schlechter Topf; (*vgl.* Таѣти).
 Отѣмѣця, *f.* (*serb.*) *Kv.* 158 das ge-
 raubte Mädchen.
 Отѣмѣчѣр, *m.* (*serb.*) *Kv.* 127 Mäd-
 chenräuber, *m.*; отѣмѣчѣрство, *n.* *Kv.*
 128 Mädchenraub, *m.*
 Отѣмѣнець, -нѣця, *m.* *Гол.* III. 727
 Teufel, *m.*; *adj.* отѣмѣнскій III. 728
 teuflisch.
 Отѣмѣнене, *n.* † Rache, *f.* III. 272.
 Отѣто, отѣж, *adv.* с. От, ѣтже, also,
 so nun, so, nämlich; da; отѣж бак!
 da fehlte noch gar, *Левч.*
 Отѣбѣй, *pron.* с. Отѣбѣй. [fremden, *B.*
 Отѣорѣити, *v. a.* stutzig machen, be-
 Отѣбѣа, — окѣча, *adv.* dann — wann
 Отѣбѣина, *f.* Gekröse, *n.* [*Ог.* 95.
 Отѣчѣити, отѣчѣвати, *v. a.* umgeben,
 umzingeln *C. I.* 206.
 Отѣощѣти, *v. n.* dh Mangel an Nah-
 rung (dh Fasten) schwach, matt wer-
 den, abmagern. [Вѣдѣрѣва etc.
 Отѣпѣрава, *f.* *Под.* Function, *f.* с.
 Отѣпѣрѣвати, *v. a.* *P. I.* 200 с.
 Вѣдѣрѣваникувати.
 Отѣрава, *f.* с. Отѣрова (*Фр.*). [wöhnen.
 Отѣравити ся, sich an e. Speise ge-
 Отѣрадѣсть, *f.* *АД.* I. 91 с. Вѣдѣрада.
 Отѣрамѣвати, *v. a.* дѣрево auf alle
 vier Seiten behauen. [ти ся.
 Отѣратѣти ся, Ч. V. 382 с. Стѣрати-
 Отѣремѣте, *n. coll.* kleine Splintern, *pl.*
 Отѣрѣчѣннѣй, *a.* He. verworfen.
 Отѣрибѣка, *f.* *Ко.* 118?
 Отѣрѣмати, *v. a.* erhalten, bekommen.
 Отѣрибѣ, -ѣбу, *m.* Eingeweide, *n.* (*B.*).
 Отѣрѣй, -ѣбу, *m.* *Ф.* с. Отѣрѣта; 2) Ver-
 giftung, *f.*
 Отѣрѣйницѣя, *f.* *Ф.* с. Отѣрѣйницѣя.
 Отѣрит, *m.* *N.* с. Berges.

Отѣрѣба, отѣрибѣка, *f.* *Лис.* Durchfall, *m.*
 Diarrhöe, *f.*
 Отѣрѣва, *f.* (*B.*) с. Отѣрѣта.
 Отѣрѣвницѣя, (дѣса вишня) *f.* Toll-
 kirsohe, *f.* (*Atropa belladonna*).
 Отѣрѣвна, *n.* Vergiftung, *f.*
 Отѣроѣти, с. Отѣрѣити. [II. 246.
 Отѣрѣк, *m.* † Diener, Knappe, *m.* III.
 Отѣрѣка, *f.* Futtersack, *m.*
 Отѣрубѣи, *pl.* Kleie, *f.*; 2) — пѣлнѣи
 Sägespäne, *pl.* (*B.*).
 Отѣрѣйник, *m.* Giftmischer, *m.*
 Отѣрѣйницѣя, *f.* Giftmischerin, *f.* *M.*
 Отѣруѣити, *v. a.* vergiften.
 Отѣрунки, *pl.* Trümmer, *pl.* Schutt, *m.*
 Отѣрут, *m.* Sternschnuppe, -schneuze,
f. (*B.*).
 Отѣрѣта, отѣрѣя, *f.* Gift, *n.*
 Отѣрѣтнѣй, *a.* giftig, *Ф.* *См.*
 Отѣрѣхнути, *v. n.* abgESPannt, müde
 niedergeschlagen, bestürzt werden; 2)
 vermodern; отѣрѣхнѣй, *a.* *Ос.* (62) VIII. 44.
 Отѣрѣшувати, *v. a.* с. Обѣрѣсѣти;
 — ся с. Стѣрѣстѣя.
 Отѣсѣль, *adv.* von dorten, с. Звѣдѣи.
 Отѣсѣй, отѣсѣ, отѣсѣ, (отѣсѣй ѣ etc. *He.*),
pron. dieser da.
 Отѣтѣк, отѣтѣчекки, *adv.* so, auf diese
 Weise; — отѣтѣ пак ja warum nicht
 gar! *Ke.* 358. *He.*
 Отѣтакѣй, *a.* so gross; 2) so be-
 schaffen; отѣтакѣй! da haben's wir, nun
 gar, da ist mir erst, das gefällt mir (mit
 Unbehagen).
 Отѣтакѣлеснѣй, *K. I.* 162; (-елѣць-
 кѣй, *He.*) so gross, (steigernd) so gross-
 mächtig.
 Отѣтѣль, отѣтамѣль, (-ле), *adv.* *Гол.*
 III. 416 von dorthier = вѣдѣтамѣти.
 Отѣтѣпѣр, (-ѣрка, -ѣчки etc.) *adv.*
 eben jetzt. [Froste befreit.
 Отѣтѣпѣльнѣй, *a.* *M.* aufgethaut, vom
 Отѣтѣпѣне, *n.* *Пол.* Abglanz, Schimmer,
m. *vgl.* Вѣдѣтѣнок. [da hast nun erst!
 Отѣтѣбѣлѣнѣй, *a.* *Др.* с. 83 dermalig,
 ehemalig, aus jener Zeit.
 Отѣтѣбѣй, отѣтѣ, отѣтѣ, *pron.* dieser, dieser
 da; отѣтѣбѣйчнѣйчнѣти (*Ф.*) das und das
 thun (mit e. Geberde, die man nachahmt).
 Отѣтѣрѣсѣти, *v. a.* absöhnteln.
 Отѣтѣра, *f.* Spannung, *f.* *vgl.* Турѣа.
 Отѣтуда, (-дѣй), *adv.* dahier, dahin.

Отѣужѣити, *v. a.* in Wehmut betrauern.
 Отѣулѣити, (-ѣти), *v. a.* sanft ein-, um-
 hüllen. [verdammen.
 Отѣумѣнѣити, *v. a.* bethören, betäuben;
 Отѣупно, *adv.* unheimlich, etwas bange.
 Отѣусюдѣй, *adv.* с. Вѣдѣусюда *M. III.* 25.
 Отѣуѣха, *f.* Ermuthigung, Aufmunte-
 rung, *f.* — ху давѣти ermuthigen, (*Фр.*).
 Отѣхѣднѣй, *a.* с. Вѣдѣхѣднѣй zur Ab-
 fahrt, zum Scheiden, zum Abzug geh.;
 отѣхѣдѣя с. *a. f. gr.* Gebet welches über
 e. Sterbenden gesprochen wird.
 Отѣцѣвскій, *a.* *К.* с. Вѣтцѣвскій.
 Отѣчѣй, *m.* Vergewaltiger, *f.* пугѣтѣи
 на отѣчѣй бѣжнѣй, *H.* 83, п на — душѣи
 286 abenteuerlich, mit Resignation auf-
 treten, Alles wagen, с. Очѣйдушнѣти.
 Отѣчѣяннѣй, *a.* verzweifelt; verzagt;
 verwarhlost.
 Отѣчѣвич, *m.* Erbe, *m.*
 Отѣчѣвѣш, *m.* Vaterunser, *n.*
 Отѣчѣвна, *f.* *АД.* II. 48 с. Бѣтѣкѣ-
 щина; 2) с. Вѣтчинѣя, *f.* *Kv.* 12; *adj.*
 отѣчѣннѣй, des Vaterlandes *Kv.* 15.
 Отѣчнѣй, *a.* väterlich, des Vaters.
 Отѣчик, *m. dim.* с. Отѣць, Vaterchen, *m.*
 Отѣчич, *m.* † an der Scholle gebun-
 den, glebae adscriptus.
 Отѣчѣбѣт, *m.* Rechnung, *f.* — вѣдѣлѣти *B.*
 ablegen, *Ke.* 61.
 Отѣчѣтанѣт, *m.* §. Adjutant, *m.* *Kvz.*
 Отѣчѣгѣти ся, sich weigern, zaudern,
 zögern.
 Отѣчѣгѣчѣти, отѣжѣлѣти, *v. a.* *Пу.*
 beschweren, erschweren, belasten; *psc.*
 отѣчѣчѣннѣй *K.* beladen, belastet.
 Отѣжѣити, (-ѣти), *v. n.* schwer wer-
 den, schwerfällig werden, *Фр.* *M. I.* 43.
 Отѣмнѣити ся, с. Опѣмѣтѣти ся.
 Отѣмнѣнько, *adv.* *M. III.* 35 schön
 aufmerksam, vorsichtig, bedächtig.
 Отѣн, *m.* отѣна. *f.* Fernrohr, *n.* с. Окебн.
 Оѣфанѣко, *m.* Ч. V. 92 Theophanus?
 Оѣфѣт, etc. с. Охват etc.
 Оѣѣня, *m.* *He.* (*Пр.* IV. 169) mosko-
 witischer Hausirer [Жѣртѣна.
 Оѣѣра, *f.* Opfer, *n.* Opfergabe, *f.* с.
 Оѣѣрка, *f.* *dim.* dünnes Wachsker-
 chen für das Seelenheil der Verstorbe-
 nen dargebracht.
 Оѣѣрник, *m.* *TP.* 147 Opferer, *m.*
 Оѣѣрѣвѣщина, *f.* *Ф.* (*Ласм.* 58)
 Wünsche der Taufpathen dem Kinde

dargebracht. [bringen.
 Оєірувати, v. a. opfern, als Opfer dar-
 Оєіцер, m. Officier, m. *adj.* оєі-
 цєрскій, Officiers-
 Оєіцєрство, n. Officierstelle, f.
 Оєіцїна, (-їнка), *f. gen. pl.* Neben-,
 Hintergebäude, n. Officin, f.
 Оєіцїя, f. Amt, n. Behörde, f. нє
 оєіцїя K. ex officio, ämtlich. [beamte, m.
 Оєіцїялість, m. Officialist, Privat-
 Оєіцїяльній, a. officiel, ämtlich.
 Ох! ах! ох! о weh! (des Schmer-
 zens, Unwillens u. Staunens).
 Охáb, m. unbrauchbarer (nasser etc.)
 Bodenstrich; Morast, Tümpel, m. [Weib.
 Охáба, f. *verworfenenes, liederliches
 Охáбиско, n. v. Охáб.
 Охáбити, охáбити, v. a. s. Заохáби-
 ти, verderben; — ся чо́гось einer Sa-
 che vergessen, etw. verlieren; sich ent-
 fremden, v. enthalten; б) в дóма zu
 Hause bleiben; охáблений, *psc.* un-
 brauchbar; gemieden, vermaledeit, (B.);
 garstig *Gr.* 24. [nutziger Mensch.
 Охáблєнник, m. liederlicher, nichts-
 Охáблице, n. Schindanger, m. Ф.
 Охáбник, m. Bohrgassel, f. (Limporia).
 Охáйливий, охáйний, a. saub-
 er, reinlich, nett, zierlich.
 Охáйливість, охáйність, -ости,
 f. Sauberkeit, Reinlichkeit, f.
 Охамєну́ти ся, *M. s.* Охамєну́ти ся.
 Оханду́жити, v. a. §. P. II. 170 zum
 Narren machen, mit Schande bedecken.
 Оханє, n. das Aechzen, Stöhnen,
 Seufzen. [Охамєну́ти ся.
 Охану́ти ся, Ч. IV. 556. *Max.* v.
 Охápка, f. Ч. I. 244?
 Охápки, *pl.* v. Охáпкы.
 Охáпливий, a. К. л. s. Охáйливий.
 Охати, v. a. schzen, stöhnen, seufzen.
 Охáяти, *Me.* 229. охáчувати Н.
 282 v. a. reinigen, säubern; schmücken,
 zieren; — ся sich od. sein Haus —
 Охв-, v. Оє-. [ОП. Lobpreisung, f.
 Охвáла, f. v. Хвáла *Гол.* III. 91.
 Охвалáти, (-яти), v. a. ОП. lobpreisen.
 Охвар, m. & охвáрство & v. Ча-
 ривнák, & v. Ока́ра (B.).
 Охват, m. Flussgallen, m. Rehe, f.
 (Art Pferdekrankheit).
 Охватáти, v. a. s. Обхóпити; — ко-
 нá в. Pferd rehe machen; — ся den

охват bekommen, verfangen werden.
 Охватний, a. unmässig, rücksichtslos.
 Охвистє, n. Schweifenansatz, m.
 Охвїтний, a. s. Охїтний, ОП. охвїт-
 нїше *compar.* Оє. (61) IV. 35. 36. bes-
 ser, lieber, sicherer.
 Охвóта, f. s. Охóта (B.); 2) * *Кс.* 84
 Art weibl. Oberkleid: хубка.
 Охáба, f. *Зак.* v. Хáба, Fehler, m.
 Охвáйти, v. a. verlassen, unterlassen,
Ал. 424. [kommen, grimmig werden *M.*
 Охвїтїти, v. n. wilden Ausdruck be-
 Охáва, f. v. Слота. *Зак. Пом.* III. 97.
 Охáтва, f. Art Vogel *КС.* (83) VII. 509.
 Охїть, -ити, f. Ф. v. Охóта.
 Охїтний, a. *Нє.* v. Охóтний, охóчий.
 Охїч, a. Ф. v. Охóчий. [Оє. 109
 Охкати, óхнути, v. n. v. Охати
 Охлáп, óхлапок, -пка, *m. gen. pl.*
 Abfälle, Küchenabfälle vom Fleisch &
 Охлепом, óхлап, III. II. 23. *adv.*
 ohne Sattel (їхати). [betrügen.
 Охлáмити, v. a. jmdn beschumen,
 Охлáпка, f. Fleck, Schmierfleck, m. *Зє.*
 Охлáти, охлáнути, охлáсти, охлáб-
 сти, v. m. müde, abgespannt, lässig werden.
 Охмáйрїн, m. *Гол.* I. 211 v. ? Ром-
 мáйрїн. [ken.
 Охмáрити, v. a. mit Wolken bedeo-
 Охмати ся до чо́гось, Lust wozu
 haben, zeigen.
 Охми, *pl.* Ф. Seufzer, *pl.*
 Охмолостáти, v. a. *Мх.* abprügeln.
 Охмурнїти, v. n. düster, finster
 werden, sich umdüstern *M.* II. 53. III. 46.
 Оховстáти, v. a. v. Наховстáти.
 Охóлда, f. Kühlung, Kühle; Erfri-
 schung, Labung, f. [kühlung, f.
 Охóлджєнє, n. das Abkühlen, Ab-
 Охóлодáти, охóлджувати, v. a.
 abkühlen; erfrischen, laben.
 Охóлоднїти, охóлону́ти, (*praet.*)
 охóлов, -ла, -ла), v. n. sich abkühlen,
 kühl, kälter werden, *Оє.* 92.
 Охóлоненя, n. das Erkalten, *Пол.*
 Охорóна, f. охорóненє, n. Schirm,
 Schutz, m. Bewahrung, f.
 Охоронáтель, (охранáтель), m.
 (-ителька, f.) Beschützer, Beschirmer,
 m. (-in, f.). [schützen, bewahren.
 Охоронїти, (-яти), v. a. schirmen,
 Охорóнный, a. Schutz-, Schirm-,
 Wehr-, *Term.*

Охорóнність, -ости, f. Schutzver-
 háltnis, n. *Term.*
 Охóта, (d. охóтка), f. Lust, Neigung,
 zu etw. до чо́гось; 2) Frohsinn, m.
 Fröhlichkeit; Belustigung, Tanzunterhal-
 tung, f. Gastgelage, n. напáти ся пíd
 охóту sich ein mässiges Rauschen ho-
 len; 3) Jagd, f.; *Jagdhunde, *pl.* P. I. 123.
 Охóтити ся, Lust zeigen, (до чо́го)
 gern wollen; 2) охóтувáти ся чим
 woran sich ergótzen, собі чим an etw.
 Freude haben, (*Фр.*); sich anfeuern
 (співанкáми); б) ся зєохєти. [schafftlich.
 Охóтáвий, a. gern wollend, leiden-
 Охóтáвїсть, -ости, f. reger Trieb,
 Leidenschaftlichkeit, f.
 Охóтний, a. willig, geneigt, bereitwil-
 lig; freiwillig, voluntár.
 Охóтність, -ости, f. v. Охóта 1).
 Охóтник, m. ein Freiwilliger; Lieb-
 haber; C. II. 111; 2) — охóтничий,
 s. a. m. Jäger, m. III. I. 380; *adj.* охó-
 тнáцкий, (-чий).
 Охóтшкá, m. v. Охóчий 2).
 Охóхó, *int.* zum Ausdruck des Weinens.
 Охóчєкомóнный, (-ий), m. freiwill-
 licher Cavalierist (im Kosakenheere), m. *Зак.*
 Охóчий, охóцький, *Сл.* a. freiwillig,
 frei, *Кч.* 65; 2) v. Охóтний.
 Охрáна, f. K. v. Охорóна.
 Охрєсти, *pl.* M. Оє. (62) I. 87.?
 Охрєстáти, v. a. taufen.
 Охрєщенє, n. Taufe, f.
 Охрїпнути, охрїпáти, v. n. heiser
 werden; *adj.* охрїплий heiser.
 Охрїст, m. s. Хрєст, крєст.
 Охрїстий, a. ockergelb, *Пол.* [C.
 Охрїстáти ся, a. Перєхрєстáти ся,
 Охрїм, m. Ephraim, Ephremus.
 Охрómáти, v. a. lahm machen;
 охрómити, v. n. lahm werden.
 Охрýнáти, v. Охоронáти (охран-).
 Охрýти, v. n. v. Охлáти *ВГ.* 136.
 Охтем, m. Stosseufzer, m. das Wei-
 nen; на вїчний — щось продáти &
 für ewig. [lich, elend.
 Охтємєнный, охтєвий, a. jämmer-
 Охтїти, v. n. v. Охати, klagen.
 Охфáнути, v. n. H. 110. mager wer-
 den, abmagern.
 Охфáла, f. Tadel, Vorwurf, m.
 Охух, m. H. 122 v. Оглух.
 Оцáплєна головá, *КС.* (82) I. 28

vetraakter Kopf? [sich ziehen, *Сл.*
 Оцáрїти ся, die Czarengewalt an
 Оцáванок, -нка, m. *ГГ.* v. Кáец &
 Оцáвїтанє, f. B. Blütendecke, f.
 Perigon, n. (perigonium). [decken, *На.*
 Оцáвїтáти ся, sich mit Blüten be-
 Оцéй, оцá, оцé, *prom. s.* Оцéць & 2) оцé,
 (отсé) nun, da.
 Оцєк, *adv.* — бєсь -як, wahrscheinlich,
 Оє. 118. [Hufeisen.
 Оцєль, -єля, m. der Stollen auf dem
 Оцєт, *gen.* бцту, відту, m. Essig, m.
adj. оцєтовий, *Пар.* оцтóвий *Пол.*
 Оцєтник, m. Essigbereiter, m.
 Оцїв, m. Füllhorn, n. (Cornularia).
 Оцїджáлка, f. Durchschlag, m. Sieb,
 n. zum Durchsehen. [filtrieren.
 Оцїдáти, оцїдáти, v. a. durchsehen,
 Оцїлáти ся, sich trennen, wegtre-
 ten; 2) sich vorstellen, simulieren. [Вол.
 Оцїлок, -лка, m. Spatheisenstein, m.
 Оцїненє, n. оцїнка, f. Schätzung,
 Wertstellung, Würdigung; критáчна
 -ка, kritische Untersuchung, Prüfung,
 Recension, f.
 Оцїнáтель, m. Schätzer, Taxator, m.
 Оцїнáти, (-áти), оцїнювати, v. a.
 schätzen, taxieren, anschlagen; würdigen.
 Оцїнный, a. schätzbar, kostbar,
 kóstlich; дорогáй-оцїнный *M.* III. 23.
 Оцїнóчний, a. Schätzungs-, -я вáр-
 тїсть Schätzungswert, m. [kaufen.
 Оцїнувати, v. a. taxieren und ver-
 Оцїш, m. Sublimat, n. B.
 Оцїпенїє, n. das Erstarren, *Пол.*
 Оцїпенїти, v. n. erstarren.
 Оцїпáти, v. a. in Ketten schlagen, *Сл.*
 Оцїрáти ся, Ф. kokettieren, lächeln.
 Оцїцький, a. К. л. so klein, so gar
 wenig, klein winzig. [Пол.
 Оцтанóва кислóта. Essigsáure, f.
 Оцупок, -пка, m. *Лєч.* v. Цурфá-
 лок; 2) * v. Нєстелєна *H.* 273.
 Оцюдá, *adv.* *Кух.* v. От-судá.
 Оцяпок, -пка, m. abgebrannter Stam-
 mel v. einer skýпка. [Пар. У.
 Очáйдушá, m. Abenteuerer, m.
 Очáйдушити, v. n. verzweifeln,
 alle Abenteuer wagen, *Пар.* [teuerlich.
 Очáйдушнїй, a. verzweifelt, aben-
 Очáйдушність, -ости, f. Ver-
 zweiflung, Abenteuerlichkeit, f. (maln.
 Очáлувати, v. a. betrügen, beschu-

Очіпка, *f.* Euphrasia offic.
 'Очап, *m.* Bandholz in der Wand bei den Thürpfosten, *n.* [verbinden mittels очап.
 Очапати, *v. a.* Thürpfosten mit Ecken
 Очароване, *n.* Besauberung, *f.* Zaubер, *m.* Batsücken, *n.* [sücken.
 Очарувати, *v. a. v.* Чарувати, *ent-*
 Очастий, *v. a.* augenförmig, *Пар.*
 Очевидець, -дця, (очи-, *Пар.*) оче-
 відник, *K.* очевидчий свідок, *Гол.*
m. Augenzeuge, *m.* [відно.
 Очевідки, очевидячки, *adv. v.* Оче-
 очевидний, очевидний, очеви-
 стий, *v. a.* augenscheinlich, sichtlich, au-
 genfällig, *adv.* очевидно *etc.*
 Очевидність, очевидячність, оче-
 відність, (-їстість) *Бор.* -ости, *f.* Au-
 genscheinlichkeit, *f.*
 'Оченько, оченя, (*геш.* *pl.* оченята),
 оченятчко, *n. dim.* Auglein, *n.*
 Очєньпати, *v. n. M.* genesen, zu sich
 kommen §.
 Очєпа, *f.* Haken zum Anhalten des
 Flosses beim Stossen aufs Land, *m. (B.).*
 Очєпати ся, *v.* Чєпати ся.
 Очервєвити, *v. n.* voll Würmer,
 wurmförmig werden; 2) *ekelig, wider-
 lich werden. [den.
 Очерєвити, *v. a.* рїбу — anwei-
 Очерєдь, *f. v.* Чєрга.
 Очерємха, *f. Me.* 132 *v.* Черємха.
 Очерєт, *m.* Schilfrohr, Schilf, *n.* Binse,
f.; 2) mit Schilfrohr bewachsene Stelle.
 Очерєтина, *f. v.* Очерєт 1), Teich-
 rohr, *n.*
 Очерєтниця, очерєтїнка, *f.* Teich-
 rohrsänger, *m. (Sylvia arundinacea).*
 Очерєтаний, *a.* zum очерєт geh.,
 Schilf.
 Очерєтїник, *m.* Rohrteufel, *m.*
 'Очерк, *m.* Umriss, Entwurf, *m. U.*;
 2) Definition, logische Erklärung, *f. Ill.*
 Очеркати, очеркнути, *v. a.* umzei-
 чнен, ringsbeschreiben, einen Umriss
 geben, entwerfen; 2) definieren, *Ill.*
 Очерняти, *v. a.* schwarz machen,
 anschwärzen. [den.
 Очерствити, *v. n.* frisch, munter wer-
 'Очерт, *m. v.* 'Очерк 1), Contour, *f.*;
 Schilderung, Beschreibung, *f. K.* очер-
 том *adv.* in einem Kreise.
 Очертати, *v. a. v.* Очеркати 1), be-
 schreiben, schildern.

Очертєць, -рця, *m.* Dinobryon ser-
 tularia. [natum verticillatum.
 Очертїй, когутик, — *m.* Polygo-
 Очертїник, *m.* Diazoma, *n.* [Umriss.
 Очертєво, *adv.* im Kreise, quirlig; im
 Очерчїти, *v. a.* mit einer Linie um-
 ziehen; bezeichnen, märken. [abschaben.
 Очесати, *v. a. H.* 28 die Schuppen
 Очєстїти, *v. a.* Зг. beehren, als
 ehrlich, ehrenhaft darstellen.
 'Очи, *pl. gen.* очїй, Augen *pl. v.* 'Око.
 Очївїдїшки, очївїдїчи, *adv. & v.*
 Очевїдки *etc.*
 Очївїтїний, *a. v.* Очевїдний.
 Очїкнїти ся, *Me.* 341 erwachen,
 aufwachen.
 Очїнїти, (-їти), *v. a. v.* Відчїнїти.
 'Очїсть, *f.* Фр. *v.* Очїщєне.
 Очїстїтельний, *a.* Reinigungs-,
 reinigend.
 Очїстити, очїщати, очїщувати,
v. a. reinigen, säubern; — ся sich —,
 sich rein machen, *v.* rechtfertigen.
 Очїтанє, *n.* очїтанїсть, -ости, *f.*
 Belesenheit, *f.* [танїй belesen.
 'Очїтати ся, viel lesen; *ptc.* очї-
 'Очїток, -тка, *m.* Fethenne, *f.* (Se-
 dum acre).
 Очїцї, *pl. v.* 'Очи, Auglein, *pl.*
 Очїщєнє, *n.* Reinigung, Säuberung, *f.*
 Очїкувати, *v. a.* erwarten. [же).
 Очїлкувати, *v. a. v.* Окленати (сбі-
 'Очїпок, -пка, *m.* Haube; Schlafhaube, *f.*
 Очкїй, *pl. gr.* Пол. *v.* Окулїри.
 'Очко, *n. dim. v.* 'Око, Auglein, *n.*;
 2) Edelstein in e. Ring, *m.*; 3) Auge,
n. Masche, *f.*; 4) Flugloch im Bienen-
 stock, *n.*; 5) — (селєне) Euglena viridis.
 Очкєваний, *a.* mit kleinen Augen
 (Steinoh) versehen, (ocellatus).
 Очкєватїй, *a.* maschig, netzförmig
 geadert. [стєчок, *v.* 'Очко 4).
 Очкєвє, *s. n. a.* Abgabe von Bienen-
 Очкєвати, *v. a.* oculieren, äugeln.
 Очкєр, *m.* Band der Unterhosen, *n.*
 Очкєрнїй, *f.* Falz in den Unterhosen
 wo der очкєр hineingeschlungen wird,
m. штанї до -нї zum Zusammenziehen,
 -schnüren Ч. VII. 416. [blindeter, *m.*
 Очмїна, *m. f. II.* 56 Blinder, Ver-
 Очманїти, *v. n.* betäubt werden-
 Шог. 146.
 'Очна, *f.* Gegenstellung, Confrontation,

f. до бчнї йти sich zur — stellen.
 'Очний, *a.* Augen-
 Очнїця, *f.* Ocular, *n.* Пол.
 Очнїти ся, *U.* erwachen; zur Besin-
 нung kommen, sich erholen, sich fassen.
 Очнїк, *m.* Randaugenfalter, *m.* (Hi-
 parohia). [loh, ekelig, langweilig werden.
 Очортїти, *v. n.* wie ein Teufel wider-
 Очувати ся, Ч. IV. 6 sich rühren,
v. Очїти ся, ?
 Очувствовати ся, P. II. 91 wieder
 zu sich kommen, sich erholen, zur Be-
 sinnung kommen, in sich gehen. [machen.
 Очудїти, *v. a.* jmdn zum Sonderling
 Очужїти, *v. n.* entfremdet werden; *adv.*
 очужїлий. [ся Зак. *v.* Очувствовати ся ?
 Очуманїти, *v. n.* Др. с. 351 очумати
 Очунїти, очунювати, *v. n.* zu sich
 kommen, genesen, aufkommen, *Пот.*
 III. 35. [Очунїти.
 Очїти ся, (B.) очутїти, *v. n. M. v.*
 Очутїти ся, *v.* Очїти ся, (B.);
 2) auf einmal sich wo zeigen, plötzlich
 erscheinen; бїло ся очутїло das Ge-
 рїcht (чїтка) hat sich verbreitet.
 Ошадїти, *v. n.* mit Reif (инєй) sich
 bedecken. [tung, *f.*
 Ошанєванє, *n. P. II.* 203 Hochach-
 Ошандувати, *v. a.* umsohauen.
 Ошарнїти, *v. a.* verletzen.
 Ошатно, *adv. H.* 200 reich gekleidet.
 Ошахрїти, ошахрувати, *v. a.*
 betrügen. [Art Pflze: швар ?
 'Ошвар, *m.* Schwart, *f. v.* Ошлок; 2)
 Ошєйник, *m.* Halskragen, *m.* Гол.
 III. 427.
 Ошїбати, ошїбнїти, *v. a.* schlagen,
 über jmdn kommen: мїхї годїна когєсь;
 2) — ся sich irren, *v.* versehen, fehlen.
 'Ошїбка, *f.* Fehler, *m.* Versehen, *n.*
 Irrthum, *m.*
 Ошїбнїй, *a.* fehlerhaft, *f.* [f. Гл. 17.
 Ошїбнїсть, -ости, *f.* Fehlerhaftigkeit,
 'Ошївка, *f. v.* Пощєна.
 Ошївок, -їйка, *m.* Fleischstück vom
 Hals, *n.*; 2) Halsband, *n. Cm.*; 3) Schlag
 auf den Nacken, *m.*
 'Ошкалок, *m. v.* 'Оскалок.
 Ошкєпїти ся, §. *v.* Оженїти ся.
 Ошкєрник, *m.* Eschaga.
 'Ошкєрбкї, *pl. v.* Пощкєрбок.
 Ошкєрїти ся, § *v.* Оженїти ся.

Ошманїти ся, *v.* Ошукати (ся).
 Ошмєльгати, ошмєляти, *v. a.*
 abschinden, -quetschen, wund abreiben.
 Ошломїти, ошломонїти, *v. a.*
 betäuben, mit Wahn erfüllen.
 Ошпалєрувати, *v. a.* tapetieren.
 Ошпїрїти, *v. a. M. I.* 108 abbrühen.
 Ошпїбїч, *adv.* links, *Лєв.*
 Ошўка, *m. f.* Betrüger, *m.*; 2) —,
 ошуканєство, *n.* Betrügerei, *f.* Betrug, *m.*
 Ошуканєць, -нця, *m.* Betrüger,
 Schwindler, *m.* [hintergehen.
 Ошукати, ошукувати, *v. a.* betrügen,
 'Ошуком, *adv. H.* 191 mit List, trugvoll.
 'Ошум, *v.* бшумом, *adv.* *Мог.* gänzlich
v. З-бкрїшем.
 'Ошур, *m.* Küchenfetzen, *m.* [f.
 Ощадє, *f.* Schonung; Oekonomisierung,
 Ощадїти, ошаджати, *v. a.* schonen;
 sparen.
 Ощаднїй, *a.* sparsam, haushälterisch.
 Ощаднїсть, -ости, *f.* Sparsamkeit, *f.*
 'Ощадєк, -дк, *m.* Ersparnis, *n.*
 Zehrpfennig, *m.*; 2) Rest, *m.* Ueberblei-
 sel, *n.*; 3) *v.* Ощаднїсть; 4) Schonung,
 Gnade, *f. K.*; ошадєком, *adv.* haushäl-
 терisch; spärlich. [bescheren: чїмєсь.
 Ощєдрїти, *v. a.* reichlich beschenken,
 Ощємїти, *v. a.* schmerzlich drücken,
 klemmen. (v. Hunden, Wölfen).
 Ощєнїти ся, Др. с. 69 Junge werfen
 Ощєпина, *f. s.* Платва (im Gebäude).
 'Ощєрт, *m.* Laserkraut, *n.* (Laserpi-
 tium); — верходуб L. latifolium.
 Ощєтїти, *v. a.* verlieren.
 Ощїкувати, *v. a.* (мєрков &) die
 Blätter abknєipen. [лашїця.
 'Ощїпок, -пка, *m.* Kuchen, *m.* *v.* Па-
 Ощїпувати, *v.* Общєпати.
 Ощїтець, -тця, *m.* Helmkraut, *n.*
 (Scutellaria galericulata).
 Ощїтниця, *f.* — воскєва Wach-
 palme, *f.* (Corypha serifera).
 'Ощїток, -тка, *m.* Hanslauch, *m.* (Sem-
 pervivum teutorum) Вол. [Motta, *f.*
 Ощїця, *f. s.* Нєтля, Nachtfalter, *m.* *bee.*
 'Ощїп, -пу, *m. K.* (H. 94) Spiess, Speer,
 'Ощїпка, *f. s.* Пщїпка, скїпка. [m.
 Ощїплї, -їти, *m. v.* Ощїпок. [lig.
 Ощўрбанїй, *a. v.* Abgerissen; hinfäl-
 'Ощуп, *m.* das Anfühlen, *Пол. v.* Дбтїк.
 Ошїн, *m. H.* 62. *v.* Вїюн.

МАЛУРУСКО-НІМЕЦКІЙ
С Л О В А Р

уложили

Євгеній Желеховскій і Софрон Недільскій

ц. к. професори гімназії в Станіславі.

Т О М ІІ.

(П—Я).

RUTHENISCH-DEUTSCHES
W Ö R T E R B U C H

verfasst von

Eugen Żelechowski und Sophron Niedzielski

k. k. Gymnasialprofessoren in Stanislau.

BAND II.

ЛЬВІВ, 1886. LEMBERG,
з друкарні тов. ім. Шевченка, | Druckerei des Szewczenko-Vereines,
під зарядом К. Беднарського. | Geschäftsleiter K. Bednarski.

П.

П, siebzehnter Buchstabe (Покбѣй, -кѣа);
п. = пан, пп. = панѡве.
Па-, als Partikel in Zusammensetzungen
bei Substantiven bez. das Spätere, Sohein-
rechte, Geringere, Schlechte: Nach-, Neben-,
Aster- & *Mi.* IV. 359. *vgl.* По- 407.
Пáбoрoди, *pl.* Backenbart, *m.* В.
Пáбoрoдник, *m.* — луговѣа Wies-
sen- Bocksbart, *m.* (Tragorogon prat.)
Пáбoрoнoк, -нка, *m.* Acker von
der Breite einer Egge; 2) с. Вѣдлѣтка,
прилѣда
Пáвa, *f.* Pfau, *m.* (Pavo); 2) Pfaufen-
feder, *f.*; 3) рѣска — У. (*Ам.* 34)*?
Пáвeчepниця, *f.* kurzer Abend-
gottesdienst nach der Vesper, *f.*
Пáввa, *f.* Pause, *f.* [Zubehör, *m.*
Пáввa, пáввинa, *n.* Heubaum mit
Павѣйна, *f.* Stange *f.*
Пававѣти, *v. n.* rausieren.
Павѣдло, *n. s.* Повѣла, *Зах.*
Пáвин, *a.* Pfauen-; * -e пѣрѡ *Ос.* (61)
XI. 52 weibl. Kleiderstoff gemustert wie
Pfaufenfeder. [*adj.* павѣнчѣй, *Пол.*
Павѣнка, *f.* русáлка — с. Пáвчик,
Пáвис, *m.* Anomodon, В.
Пáвиски, *pl.* Luftwurzeln, *pl.* В.
Пáвѣця, пáвѣхa, (*d.* павѣчка), *f.*
Weibchen des Pfauen, *n.* Pfauenhenne,
f.; 2) -ѣця, Nachtpfauenauge, *n.* Augen-
spinner, *m.* (Saturnia).
Пáвѣч, *m. s.* Пáвa; * jeder buntbe-
federte Vogel; 2) Nagelspinner, *m.* (Aglia).
Пáвѣй, -вя, *вв.* а. Pfauen-, *Пол.*
Пáвѣр, *m.* *Пар.* с. Павѣн.
Павѣтe, *n. †?* 2) Nebenzweige, *pl.*
Павкѡтѣти, *v. n.* rauken, poltern.
Пáвлик, ? *m. pl.* *Гол.* III. 492?
Пáвлик, *m. s.* Рáвлик. [Pauline.
I. Павлѣн, *m.* Paulinus; Павлѣйна, *f.*
II. Павлѣн, *m. gr.* *Кк.* с. Пáвa 1);
2) —, пáвляниѣй, *a.* Pfauen-; ини
бчи Blutauge, *n.* (Adonis autumnalis);

3) Павлѣн, *Nbfl.* der Рѣбниця.
Павлѣнець, -нця, *m.* Pfauenkoralle,
f. (Pavonia).
Павлѡ, Пáвлик, Павлѣсь, (-ѣнь),
m. Paulus; Пáвла. *f.* Paula. [Jo], *Вол.*
Павнѣк, *m.* Pfauenauge, *n.* (Vanessa
Пáвoдѣ, *f.* *Левч.* с. Пáвѣдѣ, пáвѣнь.
Пáвoлoкa, *f.* † seidener od. baum-
wollener Zeug; *adj.* пáвoлoчниѣй [волока.
Пáвoрoчкa, *f.* *dim.* Ч. III. 420 с. Пá-
Пáвѣвa, *m.* Heubaum, *m. s.* Рубѣль.
Павѣк, павѣтѣйна (-чѣйна) & с. Паѣк &
Павѣн, павѣр, *m.* Pfauenmännchen,
n.; 2) *gew.* *pl.* с. Пáвa 2). [кѡтѣти.
Павѣчѣти, пáвчѣти, *v. n. s.* Пáлах-
Павѣчѣк, *pl.* Jungfer im Grünen
(Nigella damascena). [nessa Jo], В.
Пáвчик, *m.* Tagpfauenauge, *n.* (Va-
Пáгa, *f.* Rinne, Fuge, *f.* (in d. Dach-
schindel etc.).
Пáгáнець, & *Левч.* с. Пóгáнець etc.
Пáгѣн, -oнa, пáгoнець, (*pl.* пá-
гѣнцѣй), *m.* пáгoнa, *n.* *coll.* *He.* Trieb,
Schoss, Schössling, Zweig, Spross, *m.*
Пáгнѣвѣдѣ, *m. pl.* пáгнoзѣи, В. пá-
гнѣгѣ, -oгѣя, *m.* *Оц.* §. 121. Nagel, *m.*
Klaue, *f.*
Пáгѣрoк, пáгoрoк, *Левч.* -ркa, *m.* (kün-
stlich ausgeführter) Hügel, *vgl.* Горбѡк.
I. Пáд, *m. s.* Пáд I. [rassé, *f.*
II. Пáд, *m.* Fall, *m.*; 2) Cascade, *См.*; Те-
Пáдѣ, *f.* с. Спадѣ Honigthau, *m.* —
чѡрна Russtau, (Cladsporium fumago)
Вол.; 2) с. Обрив, крѣчѣа, *Левч.*; 3) Schick-
sal, Los, *n.* *Wa.* 37. [Fallsucht, *f.*
Пáдавкa, В. пáдaчкa, *f.* пáдáлник, *m.*
Пáдaль. *К.* II. 35, пáдaлѣйна, *f.* Aas,
n. verreckte Thiere, *pl.* [lende.
Пáдaлeшниѣй, *a.* der zu Boden fal-
Пáдaлѣця, *f.* frühreif abgefallenes
Obst, Fallobst, *n.*; 2) —, пáдáлѣчнa дe-
тѣйна, uneheliches Kind; 3) с. Самбѡсѣйка;
4) с. Слoквá.

Підальник, підалець, -ця, м. підальникъ, підалька. *f.* підалець, -щица. *v.* Веретільник. [геофора].

Підальниця, *f.* Aasfiège, *f.* (Thy-Pädalo, м. Fallschirm, *m.* Пол.

Підальюхи, *pl.* в. Підальці 1).

Підалак, м. *Hister cadaverinus, V.*

Підати, *v.* м. fallen; *— коло чого *III.*

I. 144 в. Запопадати;— ся *v.* Попадати ся.

Підаж, м. Fall, Untergang, *m.* Verderben, м. *АД.* II. 146; худоби Viehsene, *f.*; 2) in d. Grammat. Biegefall, Casus, *m.*

Підане, м. Fall, Verfall, *m.*

Піді, *pl.* в. Піді; 2) Terassen, *pl.* Лес.

Підивода, *f.* B. Wasserfall, *m.*

Підивонос, м. Sumpfschafthalm, *m.* (Equisetum limosum). [thal.

Піді-земля, *f.* die Erde als Thranen-

Підіж, *f.* в. Підаж 1) (худоби).

Підкати, (підк-) ся, падкунати

(ся) *v.* м. sehr eifrig u. über die Kräfte

arbeiten, etw. besorgen; 2) в. Бідкати

ся, webklagen. *Os.* 111.

Підкій, *с. в.* Порохній; 2) на щось

gierig, ergiebt auf etw.

Підлбчина, падліна, *У.* *f.* підлб,

м. *III.* I. 407 в. Підаль.

Підляка, м. *f.* Aas, *m.* *nieder-

trächtiger, verworfener Mensch.

Підьма, *adv.* — унасти. *Гуш.* ganz

niederstürzen. [maschine, *f.*

Падовій, *с. в.* Fall, -а машина Fall-

I. Падок, -дка, *м. в.* Під I, пад I.

II. Падок, -дку, *м. Зг.* Zufall, *m.*

Падонько, м. *dim.* (unglückliches)

Schicksal. [(підати).

Паду, падеш, падб, etc. *pracs.* в. Падти

Падуб, м. в. Ясен. [B.

Падух, м. Furchtkäfer, *m.* (Galleruca),

Падчериня, -яги, м. Stiefkind, *m.*

Падчерня, падчерка, *Мс.* 311 в.

Пасероща, *Мт.* IV. 360.

Пасерок, -рка, *м. †* Art Abkürzungs-

zeichen über dem Worte für das v.

Пажаристий, *с. в.* гадина Ф.?

Пажера людоя, м. Menschenhai, *m.*

(Squalus carcharias). [gefrässige.

Пажеристий, *КУ.* пажерливий *с. в.*

Пажерлисть, -ости, *f.* Gefrässigkeit, *f.*

Пажиги, *pl.* Seeesseln, Quallen

Пажить, *f.* K. Weide, Hutweide,

Trift, *f.* Макс.; 2) Raygras, *m.* (Lolium), *B.*

Пажити, *с. в.* (Гонти) Fugen, Rinnen

machen in den *f.*

Пажовитий, *с. в.* gefrässige.

Паз, м. Fugo, *f.* Fals, *м.* Лом. III. 86.

Павь, м. Page, *м.*

Павдіре, м. (B.) в. Терміт.

Павдеріти, *с. в.* (B.) в. Отіпати 1).

Павінати, *с. в.* lauern, (B.).

Павіти, *с. в.* Wgr. 96. 122. в. Дбати,

пильнувати, *Лом.* III. 13.

Павька, Павіна, Павулька, *f.* Pelagis;

adj. Павчин der *P.*

Павмілки, *pl.* в. Pflanzenart (B.).

Павнігть, -огти, *м. в.* Павнідь.

Павовитий, *с. в.* gut zum Weiden;

gefrässige, easelustig; 2) *H.* 171 emsig,

betriebsam.

Павор, м. Zehe, Kralle, *f.*

Паворний, *с. в.* mit Zehen versehen,

(зпиря), Zehenthier, *м.*; — членок в.

Чіколонок, *Пол.* [Krallen, Schinder, *m.*

Паворник, м. mit grossen scharfen

Паворучити, *с. в.* в. Пошпрати,

пантрувати.

Павуха, (d. -ушка). -ушіна, *f.* Bus-

sen, Bausch, *m.* (v. Hemde); 2) Eingang

in die Scheide (vagina), *m.* *adj.* павушний.

Пай, м. Antheil, Beuteantheil, *m.* Theil-

lung der Beute *III.* II. 17; Portion, *f.*

Кс. 162; 2) Atomgewicht, *м.* *Пол.*; вона

на свій пай *Кс.* 11 sie ihrerseits, на

мій пай für meinen Part.

Пайдяти, *с. в.* *H.* 37. 263 *gew. impers.*

glücken, gut von statten gehen.

Пайка, *f.* Theil, Antheil, *m.* Portion,

f. (пайда, в. Байда). [св etc. *Os.* 78.

Пайматуся, *f.* *Кс.* 43 в. Паймату-

Пайниця, *f.* Ч. II. 649 в. Пайщина.

Пайок, *с. в.* пайка, *м.* *dim.* *Кс.* 174 в.

Пай 1), пайка. [Приятель etc.

Пайташ, м. пайташечка, *f.* *ungr.* в.

Пайшівка, *f.* *N.* в. Bergea.

Пайж, *f.* Echinometra, *B.*

Пайжка, *f.* — гильніста ästige Igel-

kolbe (Sparganium Ramosum).

Пайрка, *f.* Succinea amphibia.

Пак, *adv.* wiederum, binwiederum, hinge-

gen; wohl, allerdings, ja, freilich; nachher;

2) *conj.* doch, ja doch, dennoch *Os.* 209.

Пака, *f.* grosses Pack, Kiste, *f.*

Пакати, *с. в.* в. Пакати, пакати.

Пакисель, *м. †* в. Кисіль?

Пакіла, *с. в.* coll. Pfähle, *pl.* *Др.* с. 422.

Пакінь, -оня, м. Fabelname v. Pferdes.

Пакіс, м. в. Pokis.

Пакісливий, пакіслий, пакі-

стиий, а. пакіслик, м. böswillig, schaden-

froh, feindlich; der Unrecht thut,

Böswicht, *m.* [n. boshafter Streich.

Пакість, -ости, *f.* Schaden, *m.* Unheil,

Паклуи, м. Gamander, *m.* (Teucrium

pollium). [Maulschelle geben.

Пакнути, *v.* м. в. Пакати; 2) — ялице

Пакбний, *с. в.* gekümmert zum Packen.

Пакол, м. † в. Пакіла? [(epioula) *B.*

Паколосок, -ска, *м.* Achroben, *m.*

Пакословіти, *с. в.* м. Кл. в. Зло-

словити.

Пакостити, (пакосту, пакостити),

с. в. Schaden anrichten, boshafte Strei-

che spielen; verderben; — ся sich dem

Schaden aussetzen, *Др.* [ний.

Пакостний, (-осний) *с. в.* пакісли-

Пакбій, *adv.* nachher.

Пакувати, *с. в.* packen, verladen.

Пакунок, -нку, м. Gepäck, Bagage, *n.*

Пал, м. в. Спєка. *См.*; 2) Feuer, Eifer,

м. Lebhaftigkeit, *f.* *IG.*

I. Паль, м. Pfahl, *m.*

II. Паль, *f.* das Brennen, Heizen, *Фр.*;

2) Brennmaterial, *м.*

Палавхати, в. Палахотити.

Палажка, *f.* в. Палагна; 2) Bitter-

ling, Plätteln, *m.* (Rhodeus amarus) *Вс.*

Др. XI. (1) 121. [[карциноваріос].

Паламар, м. Kirohendierer, Küster, *m.*

Паламарити, (-арювати), *с. в.* пала-

мар sein, dessen Dienat versehen.

Паламарка, паламаріха, *f.* Gat-

tin des palamar, *f.*

Паламарня, *f.* Py. Saoristei, *f.*

Палане, *с. в.* das Flammen, Lodern.

Паланіци, (d. -ячка), *f.* Flammen-

kuhen, Fladen, *м.*; 2) *pl.* паланчикі

Früchtchen der wilden Malve (славо), *pl.*

Паланка, *f.* Pfluhwerk (als Festungs-

werk), м. befestigtes Feldlager *C. I.* 32.

b. Hauptquartier des Stabsobersten, *Рч.*

252; 2) Feuerherd aus roher Erde, *м.*

Сс. III. 36; *Лом.* III. 15.

Палата, *f.* Palast, *м.* (*pl.* палати pa-

ластähnliche Zimmer), Hof, м. Kammer,

Gerichtskammer, *f.* — поєлів Abgeord-

netenhaus, — панів Herrenhaus, м. —

магнатів Magnatentafel, *f.* *adj.* палатський,

(-ацький), von der palata, vom

Kammergericht, *Кс.* 412; Hof, Palast-

C. I. 164. [brannt sein, glühen.

Палати, *с. в.* lodern brennen, ent-

Палатка, *f.* kleiner Palast; Zeit, *м.*

Палатник, м. Palastaufseher, *м.*

Палахотити, палахнути, палах-

тити, *с. в.* lichterloh brennen, aufflam-

men, auflodern, aufflackern.

Палахнене, м. das Aufflackern.

Палач, м. *КУ.* в. Кат.

Палаш, м. Pallasch, *m.* [fechtfeuer, *м.*

Пальба, *f.* das Schiessen; — боєні Ге-

Палевіна, *f.* Brennmaterial, *м.*

Палевіци, *f.* Паланіци; 2) *N.* einer

полоніна. [werden, sich röthen.

Паленіти, *с. в.* m. roth, schamroth

Палєнка, *f.* в. Горізка. [rei, *f.*

Палєчаря, *f.* Brantweinbrenne-

Палєні, -яги, м. в. Паланіци (-ячка).

Палєстіна, *f.* Palästina, das gelobte

Land, *ubbt Land; *adj.* палєстїнський.

Палєт верх, *N.* в. Berges. [trag, *м.*

Палєт, м. Executionsschein, Anf-

Палєтник, м. Ueberbringer des pa-

лєт, Gerichtsdienner, *м.*

Палєць, -ця, м. Finger, *м.* Zehe,

f.; 2) Kamme an с. Rade, *f.*; великий

— Daumen, Daum, *м.* [Zahnrad, *м.*

Палєчний, *с. в.* колесо Kammerad,

Палєво, м. Brennmaterial. м. -stoff, *м.*

Палєвода, м. *Кс.* 5. Brausekopf,

Mensch der einen Sohnes hat, *Os.* 118;

2) Lügner, Schwindler, *м.* [ges, (B.).

Палєга, *f.* Decke v. Schachtengan-

Палєгувати, *с. в.* gierig fressen.

Палєк, м. Pflock, kleiner Pfahl.

Палєкопа, м. *Heiss.* des heil. Panta-

lemon am 27. Juli v. St.

Палєкувати, *с. в.* в. Палєкувати.

Палєсьвіт, м. *Лес.* в. Палєвода.

Палєстка, *f.* Blattschnecke, *f.* (Phyl-

lirhoe).

Палєти, *с. в.* brennen, sengen; feu-

ern, heizen; **ptc.* палєніи, im Zorn

entbrannt, hitzig.

Палєци, (d. палєчка), *f.* Stock, Geh-

stock, Stab, *м.*; 2) в. Ціпильно.

Палєчник, м. *К.* Gerichtsdienner,

Lictor, *м.*

Палєй, м. Brandstifter, *м.* *C.* II. 111.

Палєйка, *f.* Brandstifterin, *f.*; 2)

Zündmaschine, *f.* *Пу.*

Палєк, м. (Фр.) в. Полєка, Spur, *f.*

Пановатий, *в.* sich herrisch gebahrend, mit noblen Passionen, vornehm, reich u. ansehnlich wie *е.* Herr, Edelmann, *К. Лещ.* herrsch., regiersüchtig, *Пар.* Пановатість, -ости, *ф.* Herrsucht, *ф.* *Пар.* vornehme Manier.

Пановка, *ф.* *в.* Панівка. [См.]
Пановлівий, *а.* imponierend, hehr,
Панога, *ф.* grosser Ast.
Панок, -ика, *м.* kleiner Herr. [Herr.]
Панонько, паночок, -чка, *т.* lieber
Панотá, *P. I. 75.* панóша, *C. f. coll.* die Herren.

Панотць, -тця, *т.* Herr Vater, Vater, Hausvater; 2) Pater, der Geistliche, Pfarrer, *т.* (*dim.* панóтчик).

Панóтити ся, herrisch, stolz, vornehm auftreten, grosstun.

Панпúх, *в.* Пампúх, (Pannkuchen) *т.*

Пансіóньский, *в.* vom Pensionat, *Не.*
Панський, (-ийский), *а.* zum Herrn, zum Gutsherr geb., des Herrn, herrschaftlich; 2) grossherrlich, herrisch.

Паньсковатий, *а.* verfeinert nach Herrenart, verwöhnt, *Фр.*

Паньство, (панство), *н.* Herrschaft, *ф. coll.* Herren, *pl.* der Herr u. die Frau.

Панталік, пантелік, *т.* Haken zum Aufhängen der Kleider, *т.*; *2) Sinn, Verstand, *т.* збіти когó в панталіку jmdn irren, confus machen.

Панталімон, *т.* Pantalemon.

Панталіха, *ф.* *N.* einer Anhöhe.

Пантáрка, *ф.* Perlhuhn, *н.* *adj.* пантáрчи. [(coll. = pl.)]

Пантеліха, *ф.* bauffälliges Gebäude

Пантáлка, (*д.-ичка*) *ф.* Band, *н.* (*B.*)

Пантóсель, -оля, пантóхель, -хля, *C. I. 236.* *т.* Pantoffel, *т.*

Пантрівний, *а.* *в.* Обáчний.

Пантрувати, *в.* *а.* когó, чогó *в.* Пильнувати, дозира́ти.

Панувати, *в.* *н.* herrschen, regieren, walten; 2) кому *КС.* (83) 677 *в.* Паніти: на здрóвля der Gesundheit zuträglich sein. [Панонько.]

Пану́ньо, *т.* пану́шка *Кс. 45.* *dim.* *в.*

Панушóя, (*рум.*) *Веч. I. 161* *в.* Кукурúда. [bei *е.* Todtenfeier.]

Панфіль, *т.* *в.* Панфóль; Art Spiel
Панцир, *т.* Panzer, *т.* *adj.* панцирні слуги Waffengeführten, *в.* Боярiн.

Панцáрник, *т.* Panzerträger, *т.*

2) Gürtelthier, *н.* (*Dasyurus rebá*).

Панцтво, *н.* *в.* Паньство, *Кол. II. 50.*

Панцур(а)? *ВГ.* 137 ein Mass.

Панчá, *ф.* *Др. с. 213* *в.* Опанчá.

Панчáна, (*Фр.*) *в.* Паньщина.

Паньчáха, *ф.* Gattin des Панькó, *ф.*

Панчáшми(син &) Sohn & der Паньчáха.

Панчóха, (*д.* панчóшка), *ф.* Strumpf, *т.* (*Bundschuh* *Лот. II. 25*). (*Gr. 24.*)

Панчувáти, *в.* *с.* *в.* Бракувати II.

Панчúк, (*д.* панчúченько), *т.* *в.* Паннiч, панонько.

Панщанин, *т.* III. панщанний, *а.* Frohnbauer, der Frohnpflichtige, Leibeigener.

Панщинá, (*д.* -яньонька), *ф.* Frohndienst, *т.* Frohnarbeit, Frohne, *ф.*; 2) Gesinde von Leibeigenen zu *е.* Herrschaftsgut geh. *Ос.* (61) *V. 52.* VII. *в.* Крепáк, (*pl.*)

Панюга, *т.* *aug.* *в.* Пан, паньско.

Пáня, *ф.* *в.* Пáні.

I. Пáня, -яти, панáтко, *н.* Herrenkind, Herren, *н.* III. II. 15.

II. Пáня, *ф.* Laubfrosch, *н.* [*в.* Пан.]

Паняне, *pl.* *Гол. III. 93* = панóве, Панянка, (*д.* паняночка), *ф.* *в.* Пáнна; 2) *pl.* Art rosige Aepfel; *adj.* паняньский, Mädchen, *Не.*

Панянкóве молоко, Jungfermilch, *ф.* (in Weingeist aufgelöstes Benzó).

Паня́ти, *в.* *а.* *в.* Поганáти, *Кс. 171* *Imperat.* паня́и! *Ос. 94.* [*prätlich.*]

I. Пáпа, *т.* Papst, *т.* *adj.* папский

II. Пáпа, *ф.* in d. Kinderspr. Brot, *н.*; папати, *в.* *а.* essen. [*kathol. Geistlichen, н.*]

Папафóйка, *ф.* Baret der griech.

Папéжник, *т.* römischer Katholik, Pápstling, Pápstler, *т.*

Паперáна, (*д.* -яночка), *ф.* паперець, -брок, *т.* *в.* Папір etc.

Папéрник, *т.* Papierfabrikant, -händler, *т.* *A.-Г.* 164; 2) Papier-Cyrcergras, *н.* (*Cyperus papyrus*), *В.*

Паперóвий, *а.* *в.* Папірний.

Паперушина, *ф.* Cystopteris, *В.*; 2) *в.* Папорот.

Папір, -эру, *т.* Papier, *н.*

Пáпірець, -ця, папірок, -рка, *т.* *dim.* *в.* Папір, Papierohen; 2) Ein Gulden Papiernote, *ф.*; 3) папірні, папірки Hornbekleidung der Zehen bei Hufsäugethieren; Aferklauen, -zehen, -hufen, *pl.* *В.*

Папірня, *ф.* Papierfabrik, -mühle, *ф.*

Папірница, *ф.* Ч. III. 446 *в.* Пáтерця? [*parieren*, aus Papier, Papier-.

Папірняний, папірчатий, *Лещ. а.*

Папірнянка, *ф.* Papierlaus, *ф.* (Troctes).

Папіст, *т.* *в.* Папéжник, Papist, *т.*

Папісткa, *ф.* ArtPriesterkleid, *Ваз.*

Пáпка, *ф.* Kinderbrot, *т.* Rappe, *ф.* *Н.*

Папáюга, *ф.* *Кс.* 23 liederliche Dirne, *Нур.* *ф.* III. I. 377.

Папáжний, *а.* unflätig, liederlich.

Папáжити, *в.* *а.* begeistern, beschimpfen (когó словами). 2) Plappermaul, *н.*

Пáпля, *т.* *ф.* Pfluscher, Stümper, *т.*; Пáплати, *в.* *а.* pfuschen; 2) plappern, schwatzen.

Пáпорв, *т.* Flügelknochen, *т.*; 2) *pl.* *КУ.* Drahhemd, Panzerhemd, *н.*

Пáпорот, *ф.* Farn, *т.* Farnkraut, *н.* — болотяна *Aspidium thelypteris.*

Пáпороти, *pl.* herabhängende Fleischlappen am Unterschnabel des Haushuhnes, (*B.*), *vgl.* Пáбородн.

Пáпоротник, *т.* Tüpfelfarn, *т.* (*Polypodium vulg.*)

Пáпоротниця, *ф.* glatter Schildfarn (*Aspidium filix femina*) *Вол.* [*phila.*]

Пáпоротник, *т.* Baumfarn, *т.* (*Also.*)

Пáпорóшенька, *ф.* *dim.* Ч. IV. 99. *Га. I. 14.* *в.* Порóша.

Пáпортня, *ф.* *в.* Папорот.

Пáприка, *ф.* Paprika, *н.* [*würzen.*]

Паприкувати, *в.* *а.* mit Paprika

Пáпство, *н.* Papstthum, *н.*

Папу́са, *ф.* Papagei, *т.* *Вол. adj.* папу́жин, -жий, *Зах.*

Папу́ля, *ф.* ein Vollmondgesicht. [*pl.*]

Папу́ці, *pl.* Bärlatschen, Filzschuhe,

Папу́ша, *ф.* Bund Tabakblätter, *н.*

Папу́шяна, *ф.* Kukurutzblätter, *pl. vgl.* Панушóя.

Папу́шник, *т.* *в.* Пампúх *C. I. 260.*

Пáр, *т.* *в.* Пáра II. *Зан. II. 457.*; 2) warme Stelle im Flusse; 3) *в.* Пáренина.

I. Пáра, *ф.* Paar, *н.* пáрами paarweise; мені не пáду mir nicht entsprechend; не до пáри kein gutes Paar bildend.

II. Пáрá, *ф.* Dampf, Dunst, *н.* [*ско.*]

III. Пáрá! *Vocat.* verkürzt aus Пáра-Пáраболіст, *т.* Parabolist, Parabelsobriststeller, *т.*

Пáрабóля, *ф.* Parabel, *ф.* *adj.* парабóличный parabolisch, Parabel-.

Пáрáван, *т.* spanische Wand.

Пáрáда, *ф.* Parade, *ф.*

Пáрáджин, *т.* Nbl. der Рáбниця.

Пáрáдний, *а.* Parade-, Gala-.

Пáрáдник, парáдош, *т.* der Hoffahrtige, Stolge. [Mädchen.]

Пáрáднця, *ф.* *Гол. III. 517* stolzes Paradeувáти, *в.* *н.* paradieren, stolzieren. [Schmarotzerleben führen.]

Пáрáвнитчáти, *в.* *н.* Parasit sein, Пáрáй, *т.* (-áйка, *ф.*) Placker, Quäler, *т.* (-in, *ф.*). [*des*; Zwang, *т.*]

Пáрáйна, парáйна, *ф.* Etw. Dringen-Пáрáйти, *в.* *н.* *в.* Нагáйти.

Пáрáкiя, *т.* *а.* Молéбен, [*καρφάλισς*].

Пáрáль, парáльж, парáльч, *т.* Schlagfluss, *т.* Lähmung, *ф.* [*Schlage* geführt.]

Пáрáлiтик, *т.* paralytisch, vom Parалéльнiсть, -ости, *ф.* Parallelismus, *т.* Concinnität, *ф.* *К.* [*putz.*]

Пáрáний, *а.* glänzend, geziert, ге-Пáрáска, Пáрáса, Пáрáшка, *ф.* Paganeseva; 2) Schöne Frau (*Vanessa cardui*); 3) Пáрáшка *в.* Пукáс; 4) *N. с.* Berges. [*schirm, т.*]

Пáрáсоль, *т.* Regenschirm, Sonnen-Пáрáсóлька, *ф.* Sonnenschirm, *т.*

Пáрáфея, *ф.* Pfarre, *ф.* Kirchsprengel, *т.* *adj.* парáфеiльний.

Пáрáфеiяний, *т.* парáфеiянка, *ф.* der, die Eingefarrte, Pfarckind, *н.* Pfarckling, *т.*

Пáрáшúт, *т.* *Пол. в.* Пáдало.

Пáрд, *т.* Pard, Pantherthier, *н.*

Пáрднiувáти, *в.* Пáлднiувáти, *vgl.* Бáрдiя.

Пáрднiувáти, *в.* *н.* pardonieren.

Пáрдужця, *ф.* Weibchen des Parden, *КУ. adj.* парáджий. [*Jüngling, т.*]

Пáрeнь, (-рiнь), *г.* пáрня, *т.* Junge, Пáрeна, *ф.* Ч. VII. 556 *в.* Толокá 1).

Пáрeнe, *н.* Bähnen, Brühnen; heisses Baden in Dampf.

Пáрeннa, пáрeннця, *ф.* ein zum zweiten Male gerüftes Brachfeld; Brache, *ф.*

Пáрeнувати, парeнáти, *в.* *н.* zwiebrachen, zum zweiten Male *е.* Brachfeld pflügen; *subst.* парeнуванe.

Пáрe-, *в.* Пáре; 2) *в.* Пeрe-, *Ос.* 207.

Пáрi, *pl.* Münzen aufgereiht unter die Korallen.

Пáрiло, *н.* *в.* Глáдiшник.

Пáриннa, etc. *а.* Пáренина etc.

Парієтнй, *a.* paarig, -е число grade Zahl; 2) sehr ähnlich, einer u. derselben Größe, Farbe etc.

Пáрїтн, *v. a.* brühen, bähnen, mit siedendem Wasser begiessen; 2) *derb schlagen; 4) schweben, fliegen, schwärmen, III.

Пáрїхтá, *f.* das Letzte, der letzte Bissen, до-тн гáнцлїх, (*Фр.*) [Friedhof.

Пáрїчїв, -євá, *m.* alter heidnischer Парїчка, *f.* † alte türk. Münze.

Пáрїчок, -чкá, *m. gsw. pl.* junges Horn beim Hornvieh.

Пáрїг, -гá, *m.* Geweissprosse, -заокé, *f.*; 2) Hirschkäfer, *m.* (*Lucanus cervus*).

Пáрїжнїцá, *f.* Stange beim Dach eines oborїг, *f.* [terschwarm, *m.*

Пáрїй, -оя, *m.* Jungfernschwarm, Афáрїнкá, *f.* abgebrüheter Häckerling, *B.* [simum).

Пáрїнок, -нкá, *m.* Hederich, *m.* (Ery-
Пáрїєль, -єлї, *f. Св.* парїєток, -ткá, *m.* Spross, Trieb, Schössling, Zweig, *m.*

Пáрїєннїй дощ, Platzregen, Пар.
Пáрїєтнїцá ямчáтá, sprossende Madrepore, Пол.

Пáрїчка, *f.* rothe Ribisel, Johannisbore, *f.* (*Ribes rubrum*), *B.* парїчкóвáтї, *pl.* Ribiselartige, *pl.* (*Ribesiacae*),

I. Пáркá, *f. dīm.* Párohen, *m.* Doppelsemmel, etc.; 2) Balz, *f.* [salagöttin, *f.*

II. Пáркá, *f.* Parze, Möre, Sobick-
Пáркáн, (*d.* -анєць), *m.* Bretterzaun, Plankenzaun, *m.*

Пáркєтнїй, *a.* Parket-, He. [(B).
Пáркотáтї, *v. n.* plappern, plaudern,
Пáркотáлїнїй, *a.* (-явєць, *m.*)
Plappermaul, *n.*

Пáрлб, *m. H.* 75. Ke. 207. парлáцїя, *f.* tüchtige Prügelei; парлá дáтї түчїтїг абрүгєлн, einheizen. [Paar.

Пáрмá, *adv.* — кїньмї & mit einem
Пáрнїй, *a.* schwül, heiss; 2) *v.* Паровїй I. Пар.

Пáрнїк, (*d.* -нчбк), *m.* Mistbeet, *n.* He.; 2) *v.* Парун; 3) Art Gewürzbrantwein, *Мак;* 4) Art Pflze.

Пáрнїщє, *m. aug. v.* Парєнь.
Пáрнотá, *f.* Schwüle, Hitze, *f.*

Пáрнўтї, *v. a.* derben Schlag versetzen *v.* Пáльнўтї. [Бгал.

Пáрня, *f.* Dampfbad, *n.*; 2) парнїя, *v.* Парнїяга, *m. aug. v.* Парєнь.
Пáробїя, паробїкá, & *v.* Парубчáк.

Пáробрбд, *m. v.* Парохбд.

I. Парóвáнá, *n.* Verdunstung, *f.*

II. Парóвáнá, *n.* Paarung, *f.*

I. Паровїй, *a.* Dampf.

II. Паровїй, *a.* ein Paar bildend, besitzend; -á фїра zweispänniger Wagen.

Пáровїк, *m.* Dampfmaschine, *f. С.* I. 91; 2) Dampfkessel, *m. Под.*; 3) Dampfschiff, *n.* (Stange, *f.*; 2) *v.* Парєння.

Пáровїя, *f.* lange dioke Ruthe,
Пáровїцá, *f.* Zweigespann Ochaen, *n.*

Пáровїя, -бáа, *m.* Locomotive, Dampfmaschine, *f.* Dampfwagen, *m.*

Пáровня, *f.* die Hütte in der rohe, nasse Holzstangen im Feuer (im Dampf) gar gemacht u. zu Radreifen & gebogen od. gewunden werden, *Зар.*

Пáрогáтнїй, *a.* mit Weih; *pl.* -тї Hirsche, *pl. Пол.*

Пáрож, *m.* Hornkoralle, *f.* (*Gorgonia*).

Пáроюк, парюк, *Гол.* III. 14, *m. dīm. v.* Парїя.

Пáрокїннїй, *a.* zweispännig.
Пáрблá, *f.* Parole, Lösung, *f. Мо.*

Пáромá, *adv. v.* Пармá.
Пáромїр, *m.* Dampfmesser, *m. Пар.*

Пáрость, *f. III. I.* 241. паросток, *m. v.* Парїєль. [не, *f. Пар.*

Пáрострїй, -бю, *m.* Dampfmaschine.
Пáротá, *f. v.* Парнотá. [rhinum) *B.*

Пáроткá, *f.* Löwenmaul, *n.* (Antir-
Пáрох, *m.* Pfarrer, Probst, *m.*; парохóвá, *f.* Frau des *n.*

Пáрбхїя, etc. *v.* Парáвїя etc.
Пáрохбд, -бдá, *m.* Dampfschiff, -boot, *n. adj.* парохбднїй.

Пáрохбдство, *n.* Dampfschiffahrt, *f.*
Пáрочкá, *f. dīm.* Párohen, *n.*

Пáрпáтї, парпáлї etc. *v.* Парпáтї etc. пóрпєль etc.

Пáрєк, *m. КУ.* *v.* Фóркáнє.
Пáрєфнá, *f.* Conterfei, Porträt, *n. Ke.* 77; 2) Gesicht, *n. K.*

Пáрть, *f.* Theil, *m.* Geschick, Los, *n.* (дóбра) — Glück; Talent, *n. Wgr.* 15; passende Zeit: — на рáбу zum Fischfang; 2) по дрўгїй пáртї *Кол.* I. 112 von anderer Seite.

Пáрт, He. (*Хмар.* 50)?
Пáртá, *f.* Art weibl. Kopfputz; *v.* Пáртицá, mehrere Bänder zusammengebunden.

Пáртáль, *f. coll.* Stúcke von Schaf-

pelz als Ueberbleibsel eines vom Wolfe aufgefressenen Schafes.

Пáртáннá, *f. v.* Корвáннá.

Пáртáчї, партблннїк, партбр, *m.* Stümper, Pflsoher, *m.*

Пáртєскї, *pl. Oc.* (61) I. 230 Partitur, *f.*
Пáртїкá, *f.* Wohlhaben, Glück, *n. §.* *v.* Парть I). [Band, *n.* (zum Schmuck).

Пáртицá, (*d.* -ячка, *Гол.* III. 712)
Пáртовїя, *f. v.* Скáтерть.

Пáртолїя, *f.* партблєнє, *n.* Stümperei, Pflsoherei, *f.*

Пáртблннї, (-бритн), партáчїтї, *v. n.* stümpfern, pflsohen.

Пáртблннїй, *a.* stümpferhaft, Пар.
Пáруббк, -бкá, (*d.* паруббчок), *m.* Knecht, Grossknecht, *m.*; 2) unverheirateter Mann, Cavalier, ledigen Standes; Jüngling, *m.*

Пáруббцтво, *n. coll.* männliche erwachsene Jugend, Jünglinge, *pl.*

Пáруббчїтї, *v. n.* und — *v.* erwachsener Jüngling (пáруббк) leben, sich als solcher benehmen, als solcher auftreten.

Пáрубчáк, парубкá, (-убїчка), *m.* парубá, -ятї, *n.* Mittelknecht, Klein-knecht, junger Bursche.

I. Парувáтї, *v. n.* dunsten, verdunsten, in Dünsten aufsteigen.

II. Парувáтї, *v. a.* paaren; zu einem Paar, Zweigespann verbinden; — *v.* sich zur Begattung vereinigen, sich paaren; 2) *v. n.* und — *v.* entsprechend sein, gelegen kommen. [e. Gerte etc.).

Пáрун, *m.* Streich, Schlag, *m.* (mit Пáрує, *m. Mc.* 431 Segel, *n.* пїднáтї, ропустáтї. — III. I. 239 die Segel aufziehen, aufspannen; 2) Strahl, Sonnenstrahl, *m. Лев.*

Пáрусїя, *f.* Segeltuch, *n. He.*
Пáрусїєтнїй, *a.* mit zahlreichen, grossen Segeln, segelreich, *См.*

Пáрусїтї, *v. n.* wie ein Segel vom Winde aufgeblasen werden; 2) wehen, blasen. [lolla).

Пáрусїцá, *f.* Segelqualle, *f.* (Ve-
Пáрухá, *f.* Fuselbrantwein, *m. adj.* парухбнїй, -á воньчїсть das schlecht riechende Fuselöl, Пол.

Пáрухн, *pl.* „Sechserl“ vom Kopfhair (bei den Ohren), *pl.*

Пáрх, *m.* Krätzmilbe, *f.* (*Sarcoptes*

scabiei); 2) **Вєтм.* eines schábigen Juden.

Пáрхáтїй, *a. v.* Паршїянїй; 2) gespreizt u. zerkaust (конбáлї), (*Фр.*)

Пáрхáчїй, *pl. s.* Пархáтїй 2), (*Фр.*)
Пáрхн, *pl.* Krätze, Räude, *f.* Grind, *m. v.* Парх.

Пáрхїм, Пархєн, *m.* Parthenius.
Пáрцєлїювáтї, *v. a.* parcellieren.

Пáрдубáтї, *v. s. s.* Шáрпїтї, stöbern.
Пáрчá, *f.* Gold od. Silberstoff, *m.* Goldfäden zu Stúckerei, III. I. 153; 2) Mädchenkopfputz in Form e. Reifes, *m.*

Пáрчбвнá, *a.* von, ans парчá.
Пáршбнá, *f.* Glück, *n. Gr.* 24.

Пáршївнїй, (-явнїй), *v.* паршївєць, -вцá, *m.* паршївкá, *f.* krätzig, rüddig, schábıg, -er Kerl. [werden)

Пáршївїтї, *v. n.* rüddig, grindig.
Пáршї, *pl. s.* Пархн. [riessige Birnen.

Пáршїкá, *pl.* Art rauhhäutige,
Пáршўк, *m. v.* Паршївнїй, (-явнїц).
Пáршўга, *m. f.* Dieb, Gauner, *m.*

Пáряк, *m.* Aesche, *f.* (*Salmo thymallus*).
I. Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*

II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Пáс, *m.* Pass, Reisepass, *m.*
II. Пáс, *m.* Streifen, Streif, *m.* [се, *f.*
Пáсамáн, *m.* Rosament, *m.* Borte, Tres-
Пáсамáннїк, *m.* Rosamentirer, *m.*

Nebenblatt, *n.* wilder Trieb, Seitenschössling, *m.*; 2) *n.* Пасерб.

Пасейстий, *a.* *n.* Пасманійстий.
Пасети, *v.* *n.* glücklich, gelassener: мінá лиш одному пасет, der Tausch glücklich nur Einem. [sprechend.]

Пасивий, *a.* passend, zutreffend, ent-
Пасіка, *f.* ausgehauene, angerodete Waldpartie für den Ackerbau; 2) umhөгter Weideplatz; 3) Biengarten, Bienehof, *m.* *adj.* пасічний. *Л.* [hof war.]

Пасічско, *n.* Ort wo ein Bienen-
Пасічник, (-сїни-), *m.* Bienenwärter, -züchter, Imker, *m.*

Пасічникувати, пасічничити, *v.* *n.* пасічник sein, imkern. [tik, *f.*
Пасічничтво, *n.* Bienenzucht, Apis
Пасічничий, *a.* zur Bienenzucht geh., aristisch.

Пасія, *f.* *ж.* *n.* Страсти Христови.
Паска, *f.* Osterbrod, *n.*

Паскар, *m.* Fass etc. worin das Ostergebäck zum Weihen gebracht wird, *n.*

Пасквинь, пасклин, паскиль, паскель, *m.* Keil (клин) zum Festschlagen der Sense am Sensenstiel, beim Pfluge, beim Hobel, *m.*; Art Werkstück beim Webstuhl.

Пасконогий, *a.* bandfüssig, *f.*
Паскудь, паскуда, *f.* Garstigkeit, Schweinerei, Sudelei, *f.* III. I. 230; 2) eckelhafte, unfähige niederröchtige, schmutzige Person, That etc.; 3) garstiges, schlechtes Wetter; 4) *pl.* *n.* Паскудник 2).

Паскудяти, *v.* *a.* verunreinigen, sudeln; pfuschen; корó словами beschimpfen; — *са* sich schmutzig machen, zeigen.
Паскудний, *a.* garstig, unfähig, sudelhaft, schmutzig.

Паскудник, *m.* garstiger, schmutziger Mensch Sudler; (-иця, *f.* -ин, *f.*); 2) Art Augenkrankheit beim Vieh.

Паслим, *m.* Limaoina, *B.*
Паслин, *m.* пасляна, *f.* schwarzer Nachtschatten, (Solanum nigrum).

Пасля, *adv.* P. I. 76 *n.* Пóслї.
Пасманїстий, (пасмен-), *a.* gestreift, streifig. [puris vulg.]

Пасмер, *m.* Tannenwedel, *m.* (Нір-
Пасмїстий, (пасем-), *a.* gebändert, gestreift; 2) viel пасма enthaltend, *Мж.*
Пасмо, *n.* Gebinde von Faden, *n.*

Fitze, *f.*; 2) Reihe, Folgereihe, Kette, *f.* — гір Bergkette, *f.* [birge, *pl.*

Пасмоватий, *a.* -і горн Kettenge-
Пасмовць, -вцї, *m.* Bandfalter, *m.* (Limenitis).

Пасмуга, *f.* Streifen, Streif, *m.*
Пасмугувати, *v.* *a.* dunkle Streifen machen C. II. 69; пасмугований, *a.* Пол. mit Streifen, gestreift-

Пасмурновелєний, *a.* unrein-
Пасмурно, *Пом.* III. 104. [sohlen.]

Пасовий, *a.* -і чоботи, mit Doppel-
Пасовиско, (-ище), *n.* Viehweide, Hutweide, *f.* Weideplatz, *m.* [Pa. I. 376.

Пасовиця, *f.* das Weiden, Hütung,
Пасом, *adv.* — гнати товár unterwegs weidend.

Пасоха, *f.* *n.* Пóска КС. (82) I. 25.
Пасочка, *f.* *dim.* *n.* Паска kleines Osterbrod. [grund, *m.* Фр.; 2) *n.* Паска.

Пасть, *f.* Schlund, Rachen; 2) Ab-
Пастая, *f.* spitzfrüchtige Mondviole (Lunaria rediviva).

Пастьба, *f.* Ч. II. 333 *n.* Пасовиця.
Паства, *f.* (духовна), die dem Seelsorger anvertraute Gemeinde. [ativa].

Пастернак, *m.* Pastinak, *m.* Pastinaca
I. Пасти, (паду, падеш, падє), *v.* *n.* fallen, *n.* Падати; 2) — *са* кому чим etwas sein: — *вуйком* кому jmds Oheim sein.

II. Пасти, (пасу, пасєш, пасє), *v.* *a.* weiden, hüten; на корóсь Ф. lauern, im Anschlage liegen (v. Jäger); — чогóсь Кв. 225 auf etw. aufpassen; auf-lauern; — очїма scharf umherblicken; — *вядню* К. (Дос. 25) als der Letzte bleiben; — *са* sich weiden, weiden, grasen, auf der Weide sein.

Пастир, *m.* Hirt; Seelenhirt, *m.* *adj.* пастірський Hirten-.

Пастїрка, *f.* Hirtin, Schäferin, *f.*; 2) breitkrämpiger Sommerhut der Frauen.

Пастїрство, *n.* Hirtenleben, *n.*; 2) geistliches Hirtenamt.

Пастивий, *a.* B. Futter-.

Пастивий, пасовень, -вня, *m.* пас-
стовня, *f.* umhөгter, nahe beim Gehöft liegender Weideplatz.

Пастка, *f.* Falle, *f.* Köder, *m.* [pflanze, *f.*

Пастов, -тви, паства, *f.* B. Futter-
Пастовище, *n.* C. *v.* Пасовиско.

Пастрама, *f.* C. II. 168 geräucher-
tes od. gedörrtes Schöpfensfleisch.

Пастриувати, *v.* *a.* *n.* Фастриу-
вати.

Пастрїда, *f.* coll. getrocknete Fische.

Пастух, (*d.* -ушóк, *g.* -шка), *m.* Hirt, Viehhirt, *m.*; 2) рожевий Rosendrossel, *f.* Viehvogel, *m.* (Pastor roseus); 2) пастушок червонооубий Rothsterzohel, *n.* (Lusciola phoeniceus); — бóжий gelbe Bachstelze, *f.* (Motacilla flava) Oo. (61) I. 111.; *adj.* пастуший, пастуш-
ний *Пар.* Hirten-.

Пастушити, пастухувати, *К.* *v.* *n.* Hirtenleben führen, Hirt sein.

Пастушка, *f.* Hirtin, *f.*; 2) *n.* Пастух 3).

Пастущина, *f.* Hirtenlohn, *m.*

Пасувати, *v.* *a.* zu einander an-
passen; 2) *v.* *n.* passen.

Пасхой, *a.* Pascha-, Oster-, *К.*
Пат, *m.* *n.* Пад I. Dachboden in der Scheune, *m.*

Пателенок, -нка, *m.* Holzstück, *n.*
Пателки, *pl.* *dim.* *n.* Пáтлї, *He.*

Пательня, *f.* flache Pfanne.

Патентувати, *v.* *a.* patentieren, mit *e.* Patent versehen.

Патерїк, *m.* *n.* Отбїник.

Патерїця, (-тар-), *f.* Biechofastab; Mönchsstab; Stab der kirchlichen Brüderschaft als Insignie, oben mit *e.* kleinen Doppelbilde, *m.* [*n.* Abfälle, *pl.*

Патерсáч, *m.* (-áче, *n.*) Abschabseel,
Патеруха, *f.* Wirrstroh, *n.* schlechte, verdorbene Blätter von Tabak etc.

Патїк, *m.* патїка, *f.* Stook, Knüttel, *m.* Stange, *f.* Holzstück, *n.* -шка, *hagere Stute *Кс.* *dim.* патичóк, -чкá, Hölzchen; 2) Zündhölzchen, *n.*

Патїнок, -нка, *m.* Pantoffel, *m.*

Патлїтий, *a.* патлїч, *m.* mit grossen langen Zotten, mit langem Haar, mit langer Mähne.

Патлї, *pl.* Zotten, lange Haare.
Патнá дорóга, *Н.* 7?

Пáтока, *f.* reiner flüssiger Honig, Honigseim, *m.* [*m.* А-Г. 154.

Пáтьок, (слá), *pl.* Thränenstrom,
Пáтолоч, *f.* *А.* zertretenes Gras; Platz wo ein Wild gelagert hat.

Пáторóтий, *a.* splintig (Ф.).
Пáтороч, *f.* — *з* ким мáти *n.* Кло-
пит; пáторош, *f.* Niederlage, *f.* Ver-
derben, (Фр.). [stigung, *f.* *n.* Порїха.

Пáтьóха, *f.* *gr.* *He.* (Bus. 11) Belu-

Пáточити *са*, *Зс.* hervorrieseln.
Пáточний, *a.* zu Páтока geh.

Пáтраги, патрóштити, *v.* *a.* aus-
weiden, zuriichten (утáцю etc.). [хáль.

Пáтрахáль, (-оїль), *m.* *n.* *с.* Едїтра-
Пáтрёт, *m.* *n.* Пóртрет. [freund, *m.*

Пáтришот, *m.* Patriot, Vaterlands-
Пáтришотка, *f.* patriotisches Weib.

Пáтришчїй, *a.* patriotisch.
Пáтришчїк, *m.* Patrioier, *m.* [lisch.

Пáтриархáльний, *a.* patriarcha-
Пáтрулїш, *m.* *Гол.* II. 146?

Пáтура, *f.* бїль патурами берє der Schmerz gemittirt. [schon.

Пáтя-пáтя, *adv.* *Кс.* 171 vom Plau-
Пáтякати, *v.* *n.* plauschen, durch Allotrien säumen.

Пáуга, *f.* Geisselscorpion, *m.* (Phrynus).
Пáуглинок, -нка, *m.* Tafelthier-
оhen, *n.* (Gonium).

Пáук, *m.* Spinne; *f.* (Aranea, Tegenaria, Lycosa); 2) Kronleuchter, *m.*

Пáукóвець, -вця, *m.* Meerspinne, *f.* (Maja) *B.*; 2) *pl.* паукóвцї, Spinnen-
artige, *pl.* (Arachnoides), *Пол.*

Пáутина, (*d.* -їнка), *f.* паутїне,
n. coll. Spinnwebwebe, *n.* Spinnweb, *f.*

Пáутинець, -вця, *m.* Antherium ramosum, *B.* [bes.

Пáутинний, *a.* *МУ.* des Spinngewe-
Пáутинїк, *m.* Weberspinne, *f.* (The-
ridium).

Пáутиця, *f.* *n.* Повитáця; паути-
цьовáтї, *pl.* Windlinge, *pl.* (Convolvulaceae) *B.*

Пáучóк, -чкá, *m.* *dim.* *n.* Паук; па-
учóкóва скáтерть mit spinnenähnlichem Muster. [(rum).

Пáетáлї, *pl.* Ф. weibl. Kleidung,
Пáх, *m.* *n.* Зáпах, *Ос.* (61) VIII. 98.

Пáха, *f.* Achselhöhle, *f.* носáти під пáхою unterm Arm tragen; *Пом.* III. 85.

I. Пáханє, *n.* *n.* Нáханє.
II. Пáханє, пахїте, *Н.* 140, *n.* das Bebauen, Bestellen des Aokers.

Пáхáр, *m.* Ackermann, Pflüger, *m.* *adj.* пахáрський, *Зак.*

Пáхáрство, *n.* Ackerbau, *m.*
II. Пáхáти, *v.* *a.* *n.* Нáхáти, riechen.

Пáхáти, *v.* *a.* das Feld bebauen.
Пáхáтний, *a.* ackerbauend, *Кс.* 197;

пахáть, *f.* пахóтнá землá Ackerland, *n.*
Пáхáва, *Др.* *с.* 180, пахáвка, *f.* *n.* Пáха.

Пахана, пахана, *f.* der Theil des Bauches vom Nabel bis zu den Weichen; Weiche, Dünnung, *f.* (am Leibe), Weichleder, *m.*

Пахворость, *f.* а. Парована 1). Пахнати, пахнути, *v. n.* duften, riechen. [шм, *m.* В.; 2) Geruch, *m.* Пахоб, *m.* riechende Sachen; Пар-Пахнути, *v. n.* в корб heftig jmdn anwehen (вдял холодного вбдуху). Пахнюшка, *f.* Art duftender kleiner Birnen.

Пахобник, *КС. VII. 713.* пахобок, -ла, *m.* Bube, Bursoche, *C. I. 59;* 2) Knecht, Bediente; Stadtknecht, Polizeidiener, Scherge, *m.* [Кнаблеин, Kind, *m.* Пахоб, -яти, пахобятко, *m.* Bübchen, Пахобло, *m.* См. Parfümerie. *f.* Пахобти, *v. n.* mit Geruch, mit Duft erfüllen, duften, *См.*

Пахотити, *v. n.* в. Палахкотити. Пахторити, *v. n.* schnüffeln, wittern; пахторена, *n. B.* das Schnüffeln. Пахучий, (-ущий), *a.* duftend, wohlriechend. [geruch, *m.*

Пахучість, -ости, *f.* Duft, Wohl-Пахучник, *m.* Wein. des Basilienkrauts васильок; 2) Moschusbokkäufer, *m.* (Согамбух mosohatus).

Паца, *f.* Klaps, Schlag auf die flache Hand, *m.*; 2) *pl.* Art Kinderspiel mit Knöchelchen. [schlagen, *He.*

Пацати, *v. a.* — ногами sohlenkern, Пацельний, *a.* geschickt, gewandt, *Gr. 24.*

Пацити, *v. a.* Ф. arge Streiche spielen, toben, sich vergehen *v.* dadh. verschulden; 2) *v. n.* Unangenehmes erleben, erdulden, erfahren, practicieren [patior].

Пацити ся, ferkeln. Пацір, *m. pol.* das gewöhnliche Morgen- u. Abendgebet, *Мог.*

Пацкан, *m.* в. Камавець.

Пацкати, *v.* Пацкати. Пацкуд, & в. Пацкудь & (В.).

Пацна свиня, trächtige Sau, Mutter-schwein, *n.* Фр.

Пацбори, пацборки. *pl. zgl.* пацборок), Glaskorallen, *pl.* gläserner etc. Hals-schmuck; 2) в. Провирки. [Mensch Пацур, *m.* пацалуватий, баубäckiger Пацюрк, (д. пацюрк, -чк), *m.* männliches (verschnittenes) Schwein; дикий

— der wilde Eber; 2) Ratte, *f.* а. Щур; 3) Bitterfisch, *m.* (Cyprinus amarus); 4) Zapfen, *m.* (conus) (В.).

Паца, -яти, пацятко, *m.* Ferkel, *m.* Пацятина, (д. -ника), *f.* Ferkel-fleisch, *m.* [т.; 2) Gebärmutter e. S. *f.*

Пацятник, *m.* Eierstock einer Sau, Пацыйло, *m.* Landstreicher, *m.*

Паце, *adv. A. D. I. 212* vielmehr, — sechs mehr als Alle. [чоси.

Пацеса, -яти, пацеста, *m. coll.* а. Пац-Пацесувати, *v. a.* *Гол. I. 21.* heheln.

Пацити ся, sich krumm drehen, sich werfen.

Пацисник, *m.* Ф. в. Клоце, пацоси.

Пацисняний, *a.* в. Пацосний.

Пацка, *f.* Paucken, kleines Pauck, Paocket, *n.*

Пацкар, *n.* Grenzschmuggler, *m.*

Пацкати, *v. a.* sudeln, schmieren, — ся sich —, sich mit etw. Unsauberem abgeben. [Schmuggler sein.

Пацкувати, *v. n.* sohмуггeln, Пацоси, *pl.* Abfälle vom gehecheltem Flachse, feines Werg, Hede, *f.*

Пацосний, *a.* aus пацоси *II. 103.*

I. Паша, *m.* в. Баша; паша, -яти, *n. A. D. I. 209* junger Pascha, Kind des P.

II. Паша, *f.* Futter, Viehfutter best. aus Gras, Heu & Weide, *f.* [beete.

Пашейка, *f.* ein Feldmass: 6 Acker-Pашенний, *a.* Getreide-, -я яма *К.*

II. 44 Grube zum Aufbewahren des Getreides, *f.*

Пашейтий, *a.* в. Пашнейтий; -а пшенійка, Futtermais: Pferdezahn, *m.*

Пашити, *v. n.* brennen: скіра, тіло пашит бrennt in Folge derr Ruthenstreiche, der Berührung von Brennessel &.

Пашквель, (-квиль), *m.* Pasquill, *n.* Пашкб, *m.* Pachomius, 2) Paul; dessen Sohn: Пацёнко.

Пашний, *a.* viel Futtergras, -kraut in sich enthaltend, futterreich; 2) *Me.*

96 в. Запашний. [Bäcker-, Bäck-.

Пашнейтий, *a.* fruchtbar, nahrhaft, saftig; reichlich begrast; 2) в. Пашней 1).

Пашнейця, (д. -йча), *f.* в. Пашня.

Пашничок, (-чка, *m.*) *He. (Пр. IX. 178)* Ackermann, *m.* [tocoris rabulinus).

Пашнівка, *f.* Futterwanze, *f.* (Phy-Пашиість, -ости, *f.* Futtergehalt, *m.* Пашня, *f.* Getreide, *n.* übht Pfan-

zen die gesät (nicht gesetzt) werden.

Пашпорт, *m.* Passe port, Reiserpass, *m.* Пашталат, *f.* ungewaschenes, loses Maul.

Пашталатати, пашталати, *v. a.* maulen, plauschen. [пашаний.

Пашц, паша, *f.* а. Пасть 1). Пар; *adj.*

Пашанка, *f.* kleiner Backtrog, (В.) (für паска?).

Пашека, *f.* Maul, *n.* Rachen, *m.*

Пашековане, *n.* Zänkereit, Grossmüligkeit, *f.*

Пашекувати, *v. n.* in Wortweohsel sich ergehen, grossmülig sein.

Пашкуватий, *a. K.* grossmülig, grossprecherisch.

Пашянка, *f.* в. Фацянка.

Пайлка, *f.* Löthrohr, *n. adj.* пайль-ний mit dem Löthrohr, *Пол.*

Певний, *a.* gewiss, sicher, zuverlässig; певним ділом (В.) ganz gewisse, selbstverständlich.

Певність, -ости, певнота, *К. Пу. f.* Gewissheit, Wahrheit, Sicherheit, *f.*

Певняк, *m.* Arbeiter für festen Lohn (bes. Setzer), *m.*

Педагогіка, *f.* Pädagogik, Erziehungslehre, *f. adj.* педагогічний, pädagogisch. [ziehungsanstalt, *f.*

Педагогія, *f.* Pädagogium, *n.* Ер-Педантичний, *a.* pedantisch.

Педькб, *m.* в. Федькб. [дбра.

Педбра, Педборка, *f.* в. Теодбра, То-Пейс, *m. gew. pl.* jüdische Haarlocken bei den Schläfen. [удейси.

Пейсатий, *a.* пейсач, *m.* Jude mit Пейсашний, *a.* vom jüdischen Pa-sachfest. [für gemeine Tschdruckerei.

Пейстра, *f. Zan. I. 286* Art Muster

Пейстрина, *f. Ч. VII. 416* в. Пейср-віна.

Пек, *m.* Gott der Hölle (пекло); пек-пеком, пек за пек (пекя). пекти осина *int.* beim Fluchen, Abwehren; *Пом. III. 56—58.* [Bäcker-, Bäck-.

Пекар, *m.* Bäcker, *m. adj.* пекарский, Пекариха, пекарка, *f.* Bäckerin, *f.*

Пекарня, *f.* Backstube; Küche, *f. adj.* пекарняний.

Пекарство, *n.* Bäckerhandwerk, *n.* Пекарчук, *m.* Bäckerjunge, *m.* [sein.

Пекарювати, пекарити, *v. n.* Bäcker Пекати ся чогось, von sich etw.

abwehren, *Пом. III. 56.*

Пекель *int.* vom Fallen, а. Беркіць.

Пекло, *n.* Hölle, *f.*

Пекельний, пекельний, (В.), пекельний ВВ. höllisch, Höllen-.

Пекельник, *m.* Höllenteufel, teu-fischer Mensch. [rie, *f.*

Пекельниця, *f.* Höllenweib, *n.* Фу-Пекота, *f.* Hitze, Brunst, *f.*

Пекти, *v. a.* в. Печя, *Оц. §. 95.* (пекуче-печень). [kammer, *f.*

Пелевний, -вня, пелевний, *m.* Spreu-Пелевня, *f.* *Гол. III. 70* Räumlich-keit wo das Getreide geworft wird, Tenne, Scheune, *f. Oz. 49.*

Пелена, *f. A. I. 159* в. Подлок, при-діл; 2) в. d. folg. [(gew. pl. пеленка).

Пеленка, *f.* Windel, *f.* Wickelzeug, *n.*

Пеленковий, *a.* -а дитина, пеленя, -яти, *n.* *Пар.* Kind noch in den Windeln, Wickelkind, *n.*

Пеленувати, пеленати, *v. a.* in Windeln einwickeln, einwindeln; pfe-gen, warten, *Кол. II. 46.*

Пелесатий, пелехатий, *a.* mit langem (aufgelöstem) Haar, mit grossen Haarlocken, *Оц. §. 98.*

Пелех, *m. Гр.* Haarlocke, *f.*; 2) в. Ковтун.

Пелеханя, пелехуля, *f. §.* Weib mit üppigem Haarwuchs, *n.* [stoffeln.

Пелехачки, *pl.* Art schlechte Kar-Пелехачка, *f.* в. Плескч (сніпк).

Пелешата, *v. f. a. N.* в. полоніна.

Пелешатник, пелешник, *m.* Schlangenmoos, *n.* (Lycopodium cla-vatum). [u. dichter Haar am Nacken.

Пелешок, -шка, *m.* Ochs mit langem

Пелівка, *f.* в. Пеленка.

Пелька, *f.* в. Пасть 1).

Пелько, Пелько, *m.* в. Петро.

Пельскати ся, в. Впелесити ся.

Пельюста, *f.* gabelförmiges Werkstück im Wagen zur Aufnahme der Deichsel.

Пельюстка, *f.* Bestandtheil einer Haar-flechte & 2) —, (пелюсток, -тка, *m.* Blütenblatt, *n.* *См.*) Blatt des Sauerkrauts & *Ос. (61) VI. 33;* 3) *pl.* в. Голубець 2).

Пельюхи, *ТР. 183.* пельюшка, *pl.* а. Пеленка.

Пельшник, *m.* *См.* в. Пеленя.

Пеляндор, *m.* в. Хребтовс (Philan-der), *Пол.*

Пень, *g.* пня, *m.* Stamm eines Bau-

mes, Stock a. abgehauenen Baumes, Klotz, m.; 2) Bienenstock, m. sóже на пни das Getreide auf dem Halme; вѣтити в пень in die Pfanne hauen, niedermetzeln; спати на пень stark schlafen; глухий як пень taub wie ein Klotz; ма пень мати Н. 46. а. Пеньок.

Пеньграти, v. a. träge etw. thun. Пеньгати, v. a. § anspannen, — ся sich anstrengen.

Пенд мати до чого, den Trieb fühlen. Пендяка, m. f. Plauscher, m. (-in, f.); 2) Gerplausch, m.

Пендячти, v. n. plauschen, plaudern.

Пендрок, m. Büblein, m. Knirps, m.

Пендюра водити, Н. 266 а. Лягти ся.

Пендючливий, a. gespreizt, hofährtig Н. 50. [люк, -лька], m. Pinsel, m.

Пензель, (-зиль, Кс. 84) (d. пензель-Пензельковатий, a. pinselähnlich, Пол. [кнути.

Пенкнути, v. n. а. Тенькнути, тев-

Пеньковий, a. aus dem Stooke, aus der Wurzel eines Baumes: люлька, -овѣ, s. m. a. Sohlaggeld für die Waldhüter, n.

Пенний, a. Н. 56 streitsüchtig, processüchtig.

Пеньок, g. пеняка, m. ein kleiner Stamm, Stämmchen, n. Stumpf e. Baumes; мати в ким на пеньку mit jmdm in Fehde sein.

Пенсийонувати, v. a. pensionieren.

Пентоніжка, f. Bein. des Schafes.

Пентюхъ, pl. Wurzeltriebe, pl.

Пентюховатий, a. Км. (Пр. VIII.

773) langweilig, langsam, schwerfällig, §.

Пенцян, m. а. Логасаа.

Пенюк, m. Teufel der in Allem hinderlich ist.

Пеня, f. Hemmnis, Hindernis, n. Aufschub, m. Anfeindung, Behelligung, a. Нанастъ, бѣда Кс. 44. С. I. 42; gerichtliches Belangen; Strafe, Geldstrafe, f.; 2) Verdacht, m. Кс. 314. 315, відводити від себе пенью — von sich ableiten.

Пенякуватий, a. verstockt, eigensinnig.

Пеняти, v. a. hemmen, unterbrechen; 2) v. n. säumen, sich nicht folgen zeigen; 3) на корó gegen jmdn gerichtlich einschreiten, jmdm etw. anhaben, ausstellen, Vorwürfe machen; jmdn zur Verantwortung ziehen; auf

jmdn die Schuld schieben Н. 2. Марк. 48.; 4) verdächtigen; 5) strafen.

Пепелашце, n. К. а. Попелашце.

Пѣр, періа, m. Aesche, f. (Thymalus vexillifer).

Пѣратъ бдвинь, f. Cyvas revoluta, В.

Первасия, f. Ч. I. 249 = персвасия

Üebersetzung, f.

Первак, (d. -ачок), m. Erstling. Гл. б. 44; Erstsohwar, Vorschwarz, m.

Первачка, (d. -ачечка), f. erstgeborene Tochter, ГЕ.

Первенець, -нця, m. das erstgeborene Kind, III. II. 172; 2) а. Первєсниця; первенцоватий, pl. Primeln, pl. (Primulaceae) В. [früher geboren, älter.

Первєвкий, a. Гол. 221 erst-, Первєвствєвний, a. а. Первєвствєвний, Лє. [Erstgeburt, m. Vorzug, Vorrang, m.

Первєвствєв, n. Кол. Recht der Первєсниця, f. Schlüsselblume, Primel, f. (Primula vovis).

Первєць, -вця, m. а. Первак.

Первий, a. der erste; — брат Vetter: des Vaterbruders Sohn.

Первяк, m. Primfactor, m.

Первиня, первинка, Км. f. neue Sache, etwas Neues, das erste Mal, der erste Versuch.

Первинний, a. Мл. а. Первєвствєвний.

Первєвця, f. Princip, Element, Grundelement, n. В.; 2) erste Stufe in d. Tonkunst.

Первєвчний, a. Ч. III. 408 unversehr, neu; 2) primär, Под.

Первєвць, -вця, (d. -вччик, Гол. III. 15 а. Первак, Erstsohwarz, m.

Первєвснок, (d. -бчок, У.), первєвсник (Ф.), m. Erstling, der Erstgeborene.

Первєвстє, n. erstes Kalb von einer первєвстка 2).

Первєвстка, f. а. Первачка, М. I. 97; 2) Kuh, welche zum ersten Male gekalbt hat.

Первєвствєвний, a. allererst, Ur-, ursprünglich, uranfänglich, primär, elementär. [Urthiere, pl. (Protozoa).

Первєвствєвний, Фр. первєвствєвний, pl.

Первєвствєв, -тка, m. Мл. Element, n.

Первєвствєв, f. а. Первєвствєв.

Перво, adv. М. I. 46 früher, vormalis.

Первобіаець, -ця, m. Мл. Autochthon, m. der Eingeborene.

Первобит, m. Пар. первобитність,

-остя, f. Uranfang, Ursprung, m. ursprünglicher, erster Zustand.

Первобитний, (-бўтний), a. ursprünglich, primär, Пол. [Frühlings, Гол.

Первонєсний, a. des ersten

Первобір, -бру, m. а. Праліс.

Первобіір, -бру, m. Urbild, n. Мл; Original, n. Urschrift, f.

Первобік, -іку, m. Urzeit, Vorzeit, f.

Первобічний, a. Ur-, aus der Urzeit; — бір Urwald, m. У.

Первобічний, a. У. der Vorzeit geh., in den ersten Zeiten.

Первобічний, n. Гол. III. 27 Uranfang, Urbeginn, Ursprung, m.

Первожитель, m. ЛД. а. Первобіалець, der erste Einwohner.

Первованний, a. zuerst berufen, (Beim. des Apostels Andreas).

Первованний, a. III. II. 185 zuerst erschaffen, erstgeschaffen.

Первокреса, f. Urschönheit, f. См.

Перволюток, -тка, m. М. II. 31. in den ersten Lebensjahren, ganz jung.

Первомученик, m. der erste Märtyrer, (Beim. des heil. Stephan).

Первоначальный, a. Grund-, -e вещество Пол. а. Первєвця. 1).

Первоначало, n. Abstammung, Abkunft, f. Лєвч. [totyp, n.

Первоборав, m. К. Vorbild, Pro-

Первопастір, m. Erzpriester, Prälat, m. [nal, n. Пар.

Первобисць, f. Urschrift, f. Origin-

Первобисний, a. originell, authentisch, autographisch.

Первобідстава, f. Нє. В. erste Grundlage, Grundsatz, m. Princip, n.

Первобічний, m. Ursprung, Urbeginn, m. Нє.

Перворідень, -дня, К. первородець, -дця, (-родник) В. m. первородний, a. Erstgeborener.

Перворічний, a. des ersten Jahres.

Первород, m. Princip, Element, n. Grundstoff, m. У.

Первородство, n. Erstgeburt, f.

Перворідний, a. ersten Ranges, erster Classe, Нє.

Первосвєтний, a. primär, -а ермация Primärzeit, f. Фр. [Weib, В.

Первосвєтниця, f. sehr altes Первосвєтитель, m. erster od.

oberster Prälat, Bischof, Primas, m.

Первосвєцєвник, m. Erzpriester, Мл. Hohepriester, m.

Первосвєцєвєвство, n. Würde des Erzpriesters, f.

Первєвсн, У. первєвсн, pl. gen. первєвсн, der erste tiefe Schlaf.

Первєвствєвний, a. К. ursprünglich, angestammt. [pfung, f.

Первєвствєвєв, n. См. Erstschö-

Первєвствєвєв, -рця, m. der erste bahnbrechende Schriftsteller, ОИ. [Мос.

Первєвствєвєвний, a. originell, ГИИ.

Первєвствєвєвний, a. ГИИ. der Erste, bahnbrechend. [stoffe, pl. Пу.

Первєвствєвєв, pl. Elemente, Grund-

Первєвствєвєв, a. Оц. §. 403 а. Первєвствєвєв.

Первєвствєвєв, m. Erstlingsblüten, pl. Erstling bes. in d. Dichtkunst, К.

Первєвствєвєв, a. а. Стрєвєвєвєв.

Первєвствєвєв, f. Futtersaft, -brei der Bienen, Blumenstaub, m. Honigbrod, m.; 2) *первєвствєвєв Waare Цос. 127; Пол.

Первєвствєвєв, m. Немпервєвєв. [III. 114.

Первєвствєвєв, m. Pergament, n. adj. первєвствєвєвєв.

Перд, m. Fatz, Bauhwind, m.

Пердїти, v. n. farzen. [(in, f.).

Пердїти, m. (-фнка, f.) Fatzer, m.

Пере-, als Praefix in Zusammensetzungen bezeichnet; a) die Bewegung durch einen Raum, durch u. über e. Gegenstand; b) die Dauer einer Handlung

den eine Zeit, das Ueberdauern e. Zustandes; daher auch c) den Uebergang von einem Orte zum anderen u. d) von einer Form zur anderen; e) die Bewegung an e. Gegenstande hin u. vorüber; f) über denselben hinaus, daher ein Uebertreffen; und demnach g) ein Uebermaas der Handlung; h) den Anfang einer Handlung und i) die Demination einer Handlung, Mi. IV. 237. 239; Ос. 104, wird übersetzt: durch-, über-, vor-, hin-, über-, vorüber-, vorbei-, voraus-, ab-, um-, naheinander; von neuem, zu sehr, zu viel, zustark etc. vgl. Про-.

Перебанувати ся, sich auf eine Seite neigen, а. Бакпр.

Перебанувати, v. a. ausbähen.

Перебанувати, v. a. Ф. а. Перебанувати.

Перебарачати, *v. n.* (собі) *H.* 255 wählerisch sein, mäkeln; 2) *v.* Перепиняти *He.* [scherzen, verändern. Перебарашкувати, *v. a.* durch- Перебарвлене, *n.* Fluorescenz, *f.* Пол. [різати. Перебатувати, *v. a.* *Лев.* *v.* Роз- Перебачати, *v. a.* verzeihen, nachsehen, entschuldigen. Перебєнда, *f.* Scherz, *m.* Schackerei, *f.* *Гол.* III. 350; *pl.* перебєнді Alfanzerien, Schnurpfeifereien, *pl.* Перебєнджувати, *v. n.* komу jmdm etw. zum Trotz machen. Перебєнджувати, *v. n.* *A. G.* 159 lange hin u. her müssig reden; *v. a.* — час verändern; 2) capriziös sein, *Зах.* Перебєндя, *m.* capriziöser, unster, müssig in den Tag hineinlebender Mensch. Переберати. (-бир-), перебрати, *v. a.* übernehmen (щось на себе); кого (себе, ся), jmdn (sich) um- verkleiden (за що, als —; 2) mit den Fingern suchen, spielen, aufräumen, annehmen; untersuchen u. anders machen, das Gute auslesen, auswählen u. das Schlechte ausschliessen, durchsehen, überklauben; 3) — міру das Mass überschreiten zu viel nehmen; 4) — ся кудя umziehen, die Wohnung verändern, б) через що über etw. gehen, etw. passieren; в) грюмі & перебрліи ся: sich erschöpfen, endlich ausgehen. [Ausschuss, *m.* Переберки, *pl.* ausgemusterte Waare, Переберніченько, (-бир-). *m.* *A. I.* 9. переберніченька, переберовка, *f.* der (die) wählerisch ist. Перебєвати, перебїти, *v. a.* nach einander durch-, zerschlagen, zerbrechen, durchprügeln, durchdreschen; durchstossen, -stechen, -dringen; viel erlegen schlachten; 2) *перебєвати у когю по рюги jmdn zu oft besuchen; — паря-грає überschreiten, gegen den P. verstossen; — кому бєсїду, когю в бєсїді jmdn in der Rede unterbrechen, jmdm in die R. fallen; — кому торг den Kauf d. Preis, verderben; — кому щось jmdm etw. wegnehmen, wegchnappen; — ся sich — * — якюсь sich kümmerlich durchhelfen, durchplacken. Перебєвчивий, *a.* durchdringend,

durchschlagend; sich überstürzend, *M.* Перебєйко, *m.* der in jmds Rede hineinfällt. [gener Nase. Перебєйник, -оса, *m.* mit zerschla- Перебєйг, *m.* Verlauf, *m.*; 2) перє-бєгом, *adv.* cursorisch; oberflächlich, *K.* Перебєгати, *v. a.* durchlaufen, durchstreichen; когю, jmdm vorausseilen, zu- vorkommen; кому дорюгу jmdm in den Weg kommen; *v. n.* verstreichen, verlaufen; до когю zu jmdm überlaufen, zum Feinde übergehen; корюса пере-бєгїає wird abermals läufisch. Перебєдний, *a.* бідний та — bettelarm, *Оз.* 104. Перебєць, -їця, *m.* *К.* 33. Kämpfer im Zweikampf, Fechter, Faustkämpfer, Boxer, *m.* [die Wette. Перебєжкя, *pl.* на — летїти um Перебєй, -ю, *m.* Durchbruch, Durchlass, *m.* Flusswehr, *f.*; 2) горювка стоїть перебєями Ф. (*Пов.* 26) ? *v.* Стїрта; 3) Durchschlageisen, *n.* Пар. Перебєйниця, *f.* Stange zum Fest- schlagen der Flosshölzer, *f.* Перебєр, -ору, *m.* перебєрана, *n.* Durchmusterung, Durchsicht, Wahl, *f.*; 2) Eigenschaft des (der) Wählerischen; 3) дрібнї піснї в перебєром mit Variationen? 4) Ueberschuss, *m.* Перебєрка, *f.* Art Leiste od. Sohle im Webstuhl. Перебєрливий, *Зар.* перебєрний, перебєрница, *f.* перебєрчивий, *a.* wählerisch, lecker, mäkelnd, in der Wahl heikel. Перебєрливість, (-бєрчивість), -ости, *f.* Eigenschaft des перебєрливий, Leckerhaftigkeit, *f.* Перебєсити ся, austoben. Перебєчи, *v.* Перебєгати. [бєць. Перебєць, -бєця, *m.* *Ст.* *v.* Пере- Перебєїна, (-бєїна), *f.* Scheidewand, *f.* Querbalken, *m.* Quergitter, *n.*; 2) — сєрця Herzkammer, *f.* [Перебєй. Перебєй, -ю, *m.* Hindernis, *n.* *vgl.* Переболїти, *v. n.* den Schmerz über- stehen; verschmerzen; wieder genesen. Переболонь, *f.* Membranpore. Перебєра, *f.* перебєрець, -рця, *m.* *Ч. III.* 86. Перебєрливий; 2) Art гаївка. Переборбти, переборювати, *v. a.* im Ringen jmdn überwinden. Переборчати 2, *a.* *Ч.* IV. 101

künstlich durchwirkt, gemustert. Переборщючка, *m.* *A. I.* 327 *v.* Переберніченько. Переборщити, *v. a.* * zu sehr ver- sauern, zu viel des Guten thun, zu viel geben, übertreiben. Перебрати, *v.* Переберати. Перебродати, перебрєстї, *v. a.* durchwaten. Перебувати, перебути, *v. a.* durchleben, durchmachen, überstehen; überdauern: бїдї бїдї перебуде; 2) *v. n.* гдєсь во verweilen, sich aufhalten; 3) — ся sich helfen. Перебудова, *f.* Umbau, *m.* Перебудувати, *v. a.* umbauen. Перебуркати, *v. a.* durchstöbern. Перебути ся, *v.* Перезути ся. Перебуяти, *v. a.* маєток vergrassen, vergeuden. Перевага, *f.* Uebergewicht, *n.* Präponderanz, *f.* переваги-ваги *adv.* III. I. 99 schwankend, wankend. Переважати, (-важати), *v. a.* überwiegen, durchwägen; когю übertreffen, über jmdn die Oberhand behalten; 2) *v. n.* überwiegen. [күнстlich überredend. Переважливий, *a.* -е слово, *K.* Переважний, *a.* überwiegend; ü. gross *CM.* Перевалїти, перевалювати, *v. a.* auf eine andere Seite wälzen, hinüberwälzen; 2) — кому гюлову den Kopf zerschlagen; 3) — ся *бїль перевалює ся es findet eine Krisis in d. Krankheit statt. Переварїти, (-варувати), *v. a.* aufkochen, wieder kochen; 2) zu viel, zu weich kochen. Перевдїгнути, *v.* Перевдїгнути. Перевдєне, *n.* das Hinüberführen; 2) * Uebersetzen, *n.* Перевєзєнє, *n.* *v.* Перєвї 2). Перевєсти, *v.* Перевозїти. Перевєлїченє, *n.* Uebertreibung über das Mass, *f.* *K.* Перевєлїчїти, *v. a.* über das Mass vergrossern, übertreiben, *K.* Перевернігорня, -яти, *n.* ein scherzh. Name. Перевернути, перевертати, *v. a.* umwenden, umkehren; umschlagen, umwerfen, umstürzen; — очїма die Augen verdrehen; 2) durchstöbern, über den

Haufen werfen; 3) — ся sich wälzen; umfallen, umstürzen. Переверт, *m.* Umsturz, *m.* Umwälzung, *f.*; перевертї, *adv.* durcheinander. Пєреверть, (-ерць), *adv.* umstürzend. Перевертанє, *n.* das Umwerfen, Umwälzen, Umschlagen; Durcheinanderwerfen, -stöbern, *n.*; 2) das Reducieren (in d. Arithm.) *K.* [ter Mohnkuchen. Перевертанїк, *m.* Art gewickel- Перевертєнє, -тєнє, *m.* der einer Veränderung unterliegt, sich ändert, aus der Art schlägt, ausartet (сїснї); sich verwandelt: Wahrwolf, *m.* *К.* 169; 2) *Abtrünniger, Renegat, *m.* Перевертєнство, *n.* *He.* Aenderung der Nationalität, *f.* Перевертка, *f.* *He.* Umkehrung, *f.* Перевертїй, *a.* T. abtrünnig. Перевертно, *adv.* verkehrt. Перевершенє, *n.* Oberhand, *f.*; 2) Uebertreibung, *f.* Перевершїти, (-вєршувати), *v. a.* стїжюк anders aufshobern; 2) *когю über jmdn Ueberhand nehmen, jmda übertreffen; 3) übermässig etw. aufsetzen, über das Mass hin thun, übertreiben. Перевєснє, *n.* Garbenband, *m.* (*дїм.* перевєсєльцє). Перевєснїк, *m.* *Pa.* I. 239. *Лев.* перевєснїця, *f.* *He.* *v.* Ровєснїк, ровєснїця. Перевєсти, переводїти, *v. a.* über-, durchführen, hinüberführen, -leiten; — вюлотом mit Gold durchwirken; — в сьвїту P. I. 92 aus der Welt schaffen; — час vergeuden, verschwenden; — грюмі & durchbringen, — хлїб P. II. 107 umsonst fressen; — дух Athem holen, sich ausschmauchen; 2) übersetzen, übertragen (ein Buch); 3) — ся aus- warten, ausgehen, aussterben; fehlen. Перевєтїти, *v. a.* übertreffen; 2) überdauern. Перєвєвати, переvїти, *v. a.* anders winden, wickeln; 2) durchwinden, -ziehen. Перєвєсїти, *v. n.* überhangen. Перєвєця, -удка, *f.* Angel, *f.* Перєвєшка, *f.* *He.* Uebermacht, Oberhand, *f.* [treffen, übersteigen. Перєвєшїти, (-їти), *v. a.* über- Перєвєшєнє, (-вєшєнє), *n.* das Uebertreffen.

Перевізати, *v. a. v.* Перевіати.
 Перевід, -бду, *m.* Ueberführung, *f.*
 2) *Гол. I.* 176 беру воду за переводу
 Wasserleitung?; 3) Uebersetzung, Ue-
 bertragung; 4) *Ausartung; Erschöpfung
f. das Aussterben: козацькому роду
 нема переводу; 5) переводи виводити
Лж. 40 die Stimme modulieren. [fahren.
 Перевідати ся, sich erkundigen, er-
 Перевідн, *pl.* Kundschaft, *f.*
 Перевідка, *f.* eine von den 6 hö-
 heren Saiten an den цимбали.
 Перевідник, перевідчик, *m.* Ver-
 mittler, Unterhändler; — циган Bären-
 führer; — володський Diebshehler; Hu-
 renwirth, *m. H.* 16; 2) перевідник Ver-
 schwender, *m.* [*Ф.в.* Перевідати ся.
 Перевідувати, *v. a.* durchforschen,
 Перевіз, -бду, *m.* Ueberfahrt, Ueber-
 fuhr, *f.*; 2) das Verführen zu Wagen,
 Transport, *m.*
 Перевізний, *a.* zum перевіз geh.;
 перевізне, *s. m. a.* Fahrgeld, *n.* пере-
 визна *sc.* күзнь transportabel, *Фр.*
 Перевізник, перевізчик, (*d.* -ні-
 чок), *m.* Fährmann, *m.*
 Перевіз, -ію, *m.* *Вейн.* des Шалвій.
 Перевікувати, *v. a.* вік — durch-
 leben. [prüfen, controlieren.
 Перевірити, (-яти), *v. a.* revidieren,
 Перевірка, *f.* Controle, Prüfung,
 Revision, Inspection, *f.*
 Перевісити, (-вішати), *v. a.* um-
 hängen; 2) nacheinander aufhängen.
 Перевіяти, *v. a.* durchwehen, -bla-
 sen; 2) durchwerfeln.
 Переводитель, *m.* Uebersetzer, *m.*
Гол. [stählen vermitteln, hehlen.
 Переводити, *v. a.* Перевести; bei Dieb
 Переводів, -ова, *m. N.* e. Berges.
 Переводня, *f. Кн. Пр. XI.* (2) 60?
 Переводчик, *m. v.* Переводитель;
 2) *v.* Перевідник, *Hehler, m.*
 Переводець, -віця, *m. v.* Пере-
 виз 1); 2) —, переводчик, *Ч. V.* 568 *v.*
 Перевізник.
 Перевозити, перевозжувати, *v. a.*
 hinüberführen, überfahren, transportieren
 (zu Wagen od. zu Wasser); — ся um-
 ziehen, übersiedeln.

Перевозовий, *a.* Durchfuhr-, Tran-
 sito- [hinüberziehen, -schlepen.
 Переволікати, перевозічі, *v. a.*
 Перволока, *f.* Raum zwischen zwei
 schiffbaren Flüssen, *m.*; 2) das Durch-
 ziehen.
 Переволочити, *v. a.* umeggen.
 Перевора, *f.* quer dh die Flur ge-
 hende Furoche. [wälzung, *f.*
 Переворот, *m.* (-оть, *f. T.*) Um-
 Переворотень, -тня, *m.* Leber-
 blume, Steinblume, *f.*
 Перевязь, перевязька, *f.* Kreuz-Quer-
 band, *n. Нс.* Querbinde, *f.* Verband, *m. II.*
 Перевязати, перевязувати, *v. a.*
 umbinden; anders binden; verbinden
 (рвну); quer, durch die Mitte verbind-
 en, binden. [(Phagium).
 Перевязник, *m.* Zangenbook, *m.*
 Перевязуватий струк, Glieder-
 schote, *f.* (siliqua lomentacea) *B.* [слб.
 Перевязло, *m. Оц. §. 277.1.* а. Переве-
 Перевядувати, перевядати, *v. a.*
 nach-, überdenken, hin u. her denken.
 Перевана, (-анка), *f.* Ausmuster-
 ung, *f. Пис.*
 Переганьба, *f.* Zwiebrache, *f.*
 Переганяти, *v. a.* durchtreiben;
 umhertreiben; jmdm zu vorjagen; 2) zwie-
 brachen, *v.* Паринати; 3) von neuem
 destillieren.
 Перегарядити, *v. n.* des Guten
 zu viel thun, sich überheben, über die
 Schnur hauen, *КУ.*
 Перегарувати, *v. n. s.* Перегоріти.
 Перегатити, (-гачувати), *v. a.* mit
 e. Faschinendamm (гачь) versperren.
 Перегидити, *v. a.* entstellen, ver-
 zerrern, *Ст.*
 Перегинати, *v.* Перегнути.
 Перегин, -бну, *m.* Durchtrieb, *m.*
 das Durchtreiben, Abtreiben, Abtrom-
 meln der Bienen; 2) *gew. pl.* перегини
 Wettrennen, *n.* Wettlauf, *m.* на перегин
 um die Wette; 3) zu schnelles Treiben
 des Viehes; 4) Ort zum Durchtreiben,
m. Trift, *f.*; 5) das Zwiebrachen, Zwie-
 brache, *f.*; 6) Züchtigung, *f. C. I.* 189.
 перегону дати *Левч.* durchprügeln.
 Перегинка, *f.* Destillation, *f. Мол.; 2)*
Зан. II. 547 e. gewisser Theil im Schafpelz.
 Перегиний, *a.* -а горівка, abgezogen-
 gener, destillierter Brantwein.

Перегляпувати ся äugeln, nach
 einander hinüberblicken.
 Переглядати, *v. a.* durchnagen.
 Переглядати ся, sich dh ein Ge-
 dränge herausarbeiten; робота не пе-
 реглодіть ся kommt nicht ans Ende.
 Перегляд, *m.* Durchsicht Ueber-
 sicht; Rundschau; — війська Heerschau, *f.*
 Переглядати, переглянути, пе-
 реглещувати, *M. II.* 134, *v. a.* durch-
 schauen, sehen, beschauen, besehen, be-
 sichtigen, durchmustern, durchsuchen;
 — ся Blicke wechseln. [*Term.*
 Переглядний, *a.* übersichtlich,
 Перегнати, *v. a. s.* Переганяти.
 Перегнивати, перегнати, *v. n.*
 ganz verkaufen, durchfaulen. [Dünger.
 Перегніш, -ою, *m.* (durchfauler)
 Перегнути, *v. a.* hinüberbiegen;
 2) zu stark umbiegen. [*pl.*
 Переговори, *pl.* Unterhandlungen,
 Переговорити, (-говорувати), *v. a.*
 durchsprechen, bis ans Ende reden; 2)
 когб днс Sprechen überwältigen; über-
 reden; — ся з кимсь *M. I.* 90 mit
 jmdm sprechen, Worte wechseln.
 Перегод, *m.* з годом-перегодом, за
 перегодом *C. II.* 157, перегодом *M.*
II. 19, nach einiger Zeit; перегодами
 von Zeit zu Zeit, zeitweise. [chung, *f.*
 Перегода, *f.* Unterlass, *m.* Unterbre-
 Перегодити, *v. n. s.* Перечекати. *Кн.*
Ме. 369. з чимось womit abwarten,
 etw. aufsohoben; sich gedulden.
 Перегодя, *vdu. Нс.* *v.* Перегод ето
 Переголяти, (-голювати), *v. a.*
 (nacheinander) rasieren *III. II.* 150. [men.
 Переголосувати, *v. a.* überstim-
 Переголотити ся, *v.* Переглотити
 ся. [плуги.
 Перегобни, *pl. s.* Перегин 2); 2) *v.* Ров-
 Перегорідка, *f. дим.* *v.* Перегоріда,
 kleine Zwischenwand, Querwand, *f.* Ver-
 schlag, *m.* Fach, *n. C. II.* 110.
 Перегоріти, *v. n.* hindurchbren-
 nen; verbrennen; verrotten (*v.* Dünger).
 Перегоріда, *f.* Zwischenwand, Schei-
 dewand, *f.* Verschlag, *m.*
 Перегородити, (-городжувати),
v. a. abtheilen, abscheiden, trennen (dh
 einen Zaun &); — ся sich abgrenzen.
 Перегородниця, *f.* Art Staubbilz:
 Phragmidium, *Вол.*

Перегоріати, (-ортувати), пере-
 горігати, *v. a.* hinüber-, durchschar-
 gen; — лопатою umschaufln, umhäufln.
 Перегра, *f.* Vorspiel der Bienen, *n.*
 Перегравати, переграіти, *v. a.*
 durchspielen; 2) *v. n.* vorspielen (*v.* Bie-
 nen) *a.* Граіти.
 Перегривати, перегривати, *v. a.*
 durchbeissen, zernagen, durchfressen.
 Перегривки, *pl. v.* Перівім.
 Перегріти ся, *Ч. IV.* 563 *v.* За-
 гріти ся. [des Donner.
 Перегроміти ся, vom Durchrollen
 Перегукувати ся, (-гукувувати
 ся) einander laut zu-, hinüberrufen.
 Перегуляти, *v. a.* im flotten Leben
 durchbringen, vergeuden.
 Перед, -дф, *m.* Vordertheil, *m.* das
 Vordere, vorderer Theil e. Körpers, e.
 Wagens, e. Kleides & (*opp.* зад); *pl.* пе-
 редй Vorderschuhe, Oberleder, *pl.*; 2) —
 вєсти, виводити an der Spitze schrei-
 ten, stehen, sein, *n. v.* в танцю vor-
 tanzen; перед держати поїзду *Кн. 54*
 in e. Zuge vorangehen (fahren, reiten);
 на перед, передбм im voraus, in vorn-
 hinein; передбм früher, vordem; з пе-
 реду von vorne; на переді vorne.
 Перед, *praep.* vor; I) *mit d. Accus.*
 bezeichnet den Gegenstand vor welchen
 e. Bewegung geschieht (nach d. Verben
 der Bewegung): прийгати, крутіти ся
 вергіти ся перед когб. *n.* що; вгати
 перед (наперед) себе vor sich nehmen;
 dagl. наперед, по перед (dagl. сперед
 на перед; *Мі. IV.* 440. 441; II) *mit d.*
Instrum. bez. *a.* dasjenige vor dem etw.
 ruht od. e. Bewegung vor sich geht (*opp.*
 за): мовити, присягати, крїти ся,
 стояти перед ким (чим); б) *bez.* die
 Zeit, der eine Handlung vorhergegan-
 gen ist: перед світом, vor Tagesan-
 bruch, перед тїм vordem, vorher, предо
 смєртю (-ев) vor dem Tode; dagl. попе-
 ред, *Мі. IV.* 755—758. *c.*) bez. die Ursache:
 перед сльовками vor Thränen, *Оз.* 193.
 Передавати, передаіти, *v. a.*
 übergeben, überliefern; übergeben, über
 mitteln lassen, überantworten; 2) zu
 viel geben.
 Передвщина, *У.* переданія,
Ваз Це. f. передане, *n.* До. Ueberliefe-
 rung, Tradition, *f.*

Переділки, *m. T. Uebermittler, m.*
 Передіманця, *f. N. v. Berges.*
 Передар, *m. Oberhirt, m.*
 Передача, *f. Uebergabe, Uebermittlung, f.; 2) was zu viel (über den Wert) gegeben ist, Uebergabot, m. H. 206.*
 Передвістник, *m. Vorbote, Verkünder, m. Фр.*
 Передвічний, передвічний, *МШ. a. aus der Vorzeit, aus dem grauen Alterthume, vorzeitig, uralt; 2) künftig, К. Досе. 240.* [theilen.
 Передвоїти, *v. a. in zwei Theile*
 Передвчбра, *adv. vorgestern.*
 Передголова, *m. Vorkopf, m. B.*
 Передгосподній, *a. -ня съвѣтка vor dem Herrn (Gott) brennend.*
 Передгрудь, *f. Unterhals, m. Пол.*
 Передгрудь, *m. v. Нашійник 1); Halschild, m.* [Tagesanbruch.
 Перед-ді-днем, *adv. Ga. I. 14 vor*
 Передержанець, *-нця, m. Hehler, Diebshehler, m. Ka. 311.*
 Передержати, (-держувати), *v. a. etw. zu lange behalten, aufbewahren; verhehlen.* [gen, *m.*
 Переджолудок, *-дка, m. Vormant.*
 Передімний, *a. — вітер winterlich.*
 Передивити, *v. a. durchsahauen.*
 Передирати, (-дер-), передірти, *v. a. entzwei reissen, mitten zerreißen; сa в ким jmdn necken, mit jmdm zanken, streiten.*
 Передирка, *f. передіраня, m. n. unbedeutendes Zerwürfniß, Gezänk, m. Neckerei, f. Фр.*
 Передіти, *v. a. корó (Фр.) jmdm zuvor zu kommen suchen; — сa voran an der Spitze gehen.*
 Переділа, *m. переділення, n. (nochmalige) Theilung, Scheidung, f. Fach, n.*
 Переділе, *n. Scheide, f.*
 Переділяти, (-ділювати), *v. a. entzwei theilen, ab-scheiden, trennen; — сa untereinander ver-theilen.*
 Переділка, *f. Abtheilung; Scheidewand, f. Fach, m.; 2) Wechselwirkung, Gegenseitigkeit, Reciprocatät, f. Зе.*
 Переділувати ся, *Зе. auf einander gegenseitig wechselwirken, in Reciprocatät sein.* [Прѣдкн.
 Передкі, *pl. v. Перѣд (pl.); 2) a.*

Перед-кім, *g. передковѣ, m. См. Vorhof, m. ?* [lings.
 Передлітній, *a. Vorsommer, Früh.*
 Передмова, *f. Vorrede, f. III. I. 186.*
 Передмоста, *n. Brückenkopf, m.*
 Передній, *a. Vorder-, vorn befindlich, der (die, das) vordere; -e слово Vorwort; b) das erste Wort; 2) früher, vorig. [Arithm.] m.; 2) vorderes Stiefelbrett.*
 Переднійк, *m. Vorderglied, (in d. comrar. гр. Передній, vorig; adv. -ще früher, eher.*
 Передновок, *-вку, передновінок, -нку, m. die Zeit (des Darbens) vor der Ernte.*
 Переднувати, (-днувати), *v. n. (— день II. n. 40) den Tag verleben, vertreiben.*
 Передняк, *m. der Vorangehende, Führer, m. (цап — bei einer Herde).*
 Передобідний, (-обідний, *He. a. vomittägig, vor dem Mittagsmal.*
 Передобідок, *-дка, m. H. 234 zweites Frühstück.*
 Передовець, *-вця, Ф. передовік, He. m. der Vordere, Erste, Repräsentant, Anführer, Häuptling, m. Haupt, n. Vorkämpfer, m; pl. Ос. Vorhut, Avantgarde, f.*
 Передовий, *a. v. d. vor.*
 Передовіцтво, *n. Führung, f. K.*
 Передобень, *m. на передобні, (-дню), am Vorabend; передобнон, adv. W. vor Tagesanbruch, in der Frühe.*
 Передок, *-дка, (d. передочок). m. Vordersitz, Bock, m. He.; 2) v. Перѣд.*
 Передоли, *pl. aug. zu доли в. Діа, Гол. I. 170.* [Herbst.
 Передосінний, *a. vorherbstlioh,*
 Передостатний, *a. v. Передослідний.* [über dem Feuerherd.
 Передічний, *a. -е вікно gegen*
 Передплата, *f. Vorausbezahlung; Pränumeration, f. Пар.* [ник etc.
 Передплатник, & *v. Предплат-*
 Передплесниця, *f. Fusswurzel, f. (tarsus).*
 Передпокій, *-бію, m. Vorzimmer, n.*
 Передпоследній, *a. der (die, das) vorletzte.* [nachapotten.
 Передражнювати, *v. a. корó jmdm*
 Передраменний, *a. -а кість, передраменниця, f. Vorarmbein, m. B.*

Передрама, *-рамени, n. Vorarm, Unterarm, m.*
 Передрантус, *m. v. Обдертѣх.*
 Передри, *pl. Art Krankheit.*
 Передрімати ся, *ein Sohläfen sich gönnen.* [mer, *m.*
 Передрімка, *f. Sohläfen, n. Schlum.*
 Передробіти, *v. a. zerstückeln; können.* [frozen sein.
 Передробити, *v. n. ganz durch.*
 Передрук, *m. Abdruck, Nachdruck, m. K. [щось wovon einen Abdruck maohen.*
 Передруквати, *v. a. abdrucken,*
 Передрухити, *v. n. durch u. durch morsch werden.* [wirrung, *f.*
 Передряга, *f. Ka. 376 Unruhe, Ver-*
 Передслово, *n. Vorwort, n. Vorrede, f. III. I. 136.* [todesnahe, *II.*
 Передсмертний, *a. vor dem Tode,*
 Передсунний, *a. Гол. sp. 34. an-*
 gehängt, präfixirt.
 Передсуд, *m. K. v. Прісуд.* [(Фр.).
 Передтогидь, *adv. v. Повторік,*
 Перед-того, передтам, *adv. vordem, vorher, vormals.* [ring, *B.*
 Передтале, *n. erster Brustkasten.*
 Передувати, (передую, *-уєт, -ує), v. n. vorangehen, vorreiten; vorwalten, Пар.*
 Передумати, (-думувати), *v. n. v. Передувати; sich anders einbilden.*
 Передшати, *v. a. nacheinander erwürgen.* [внѣ, *Св. a. vorzeitig, unzeitig.*
 Передчасний, *ГШ. передчасо-*
 Передгати, передгнати, *v. a. ver-, umkleiden.*
 Передякувати не мочі кому, *jmdm nicht genug danken können, Top.*
 Передіти, *g. передіти, m. Unterbrechung, f. Halt, m. Лесв.; das Aufhalten, Auffangen einer verlorengehenden Sache; 3) die Belohnung dafür, W. (d. перемѣд), v. Передіма.*
 Переджалувати, *v. a. verschmerzen.*
 Переджати, переджинати, *v. a. quer durchschneiden, (mit der Sichel); 2) корó jmdm im Ernten zuvorkommen.*
 Переджати, *v. a. v. Перечекати.*
 Передженити, *v. a. nacheinander verheiraten.* [abwarten.
 Переджидати, *v. a. M. II. 153 öfters*
 Переджий, *a. Ф. v. Завідця.* [leben.
 Переджиті, *n. das Durchleben; Ueber-*
 Переджити, *передживати, v. a.*

корó überleben; щось durchleben, über-
 etehen, ertragen.
 Переджуватель, *m. Wiederkauer, m.*
 Переджувати, *переджувати, v. a. wiederkauen; zerkauen.*
 Передна, *f. Einladung der Sobwiegereltern zu den Eltern des Eidams bei d. Hochzeit, Марк. 146.* [mens, *f.*
 Переднае, *n. Umänderung des Na-*
 Передвати, *v. a. anders benennen; 2) корó до себе jmdn zu sich berufen, bescheiden, einladen.* [ste, *n.*
 Передвн, *-бію, m. Läuten zum Fe-*
 Передвоніти, (-вдвоніти), *v. n. ein Feet einläuten, zur Messe & läuten.*
 Передвученя, *m. Д. sp. 43 Umlaut, m.*
 Передвучувати ся, *Д. sp. 45 um-*
 lauten.
 Передвнний, *m. gew. pl. передвнне,*
 Theilnehmer an der перѣва; *передвн-*
 ка, *f. Theilnehmerin an der n. [winteru.*
 Передвувати, *v. a. und v. n. über-*
 Передвнча, *-ати, n. überwinter-*
 tes Kalb, (B.).
 Передівки, *pl. Ч. IV. 580, пере-*
 вів, *m. f. Ч. IV. 466. 467 v. Перѣва,*
 Bewirtung bei dera.
 Передіри, *-ору, m. Терм. a. Перерлад.*
 Передівати, (-вдівати), *v. a. — чобото-*
 ти, — сa von neuem (andere Schuhe
 etc.) anziehen. [frieren.
 Передівати, (-вдівати), *v. n. durch-*
 Передіма, *f. v. Передіти; Uebernah-*
 ме, *f. Empfang, m. T.; 2) Aufhaltung*
 u. Bewirtung auf dem Wege des Hoch-
 zeitgefolges, bereit von jungen Freun-
 den des Bräutigams, *Ч. IV. 463; 3) pl.*
 das Auffangen, Aufgreifen, Fang, *m. Ч.*
 III. 302; 4) Preis, Lohn für das Auf-
 fangen, Aufhalten, *m. Ч. III. 303; 5)*
 на перѣми um die Wette.
 Передімати, *v. a. auffangen, auf-*
 halten; 2) * (leicht) begreifen, lernen;
 3) vom Wechselgesang; 4) — сa чим
 von etw. durchdrungen sein; b) *v. Пе-*
 реняти ся. [umformen, anders benennen.
 Передіменувати, *v. a. den Namen*
 Передімливий, *a. empfänglich, ge-*
 lehrlig, *Оз.* [liebkeit, Gelehrigkeit, *f.*
 Передімливість, *-ости f. Empfang-*
 Передімом, *adv. mit Unterbrechun-*
 gen, dann *v. wann M. II. 75.*
 Перенічати, (-нічати), *Оз.*

110. -ниачувати), *v. a.* anders machen, um- verändern, umstellen, verdrehen.

Перейом, -йому, *m. a.* Перейом, перейма. [umwandeln.

Перейстачувати, *v. a.* Зв. ver-
Перейстачене, *n.* Umwandlung, *f.*

Перейти, переходити, *v. n.* hindurch-
gehen, vorüber-, durchgehen; nach der

Reihe gehen, vorbeigehen; — в щось
P. I. 37 sich in etw. verwandeln, in etw.

übergehen; 2) *v. a.* *щось durchgehen,
когось, щось übergehen; neben jmdm

vorbeigehen, wobei das Vorübergehen
mit leeren Händen od. leerem Gefäss

(Fuhrwerk &) als üble Vorbedeutung
für den Reisenden etc. genommen wird:

Добря перейшла мені в порожніх
відрами mein Unglück ist mir schon

vom Schicksal bestimmt; — в повні
когось jmdm glückliche Vorbedeutung

geben; b) — когось в чім jmdm worin
übertreffen; überragen *Гол.*; 3) — ся

спазирен gehen.

Перейда, *f.* übermässiges Essen, *Зв.*
Перейдати, перейти, *v. a.* auf-,
verzehren; — гроші Geld fürs Essen

ausgeben; durchnagen; durchfressen (von
ätzenden Flüssigkeiten); — хліб комь

alles Brot jmds aufzehren; 2) — ся nicht
mehr schmecken (in Folge einer u. der

selben Kost). [von etw. Durchfressenem, *pl.*
Перейди, (-їди), *pl.* Ueberbleibsel

Перейд, *m.* Durchfahrt, Durchreise,
f. перейдом auf der D.

Перейджий, *a.* durchreisend, -streif-
end, streichend, -fahrend.

Перейдяти, (-їдяти) *v. n.* durch-
reisen, -fahren, -reiten; vorbeifahren &
2) *v.* Перейхати.

Перейхати, *v. a.* überfahren (jmdn
auf der Strasse); durchfahren, zurück-
legen; 2) *v. n.* umziehen, in e. andere

Wohnung ziehen; 3) — ся spazieren
reiten, fahren.

Перейка, *f.* *Пар.* *v.* Перечене.

Перекабати, (-кабачувати) *v. a.*
jmdn auf seine Seite hinüberziehen;
ся zur anderen Partei übergehen, seine

Gesinnung ändern, (*B.*) (кабат).

Перека, *m.* переканя, *f.* *Ваз.* Ue-
berlieferung, Tradition, Sage, *f.*; 2) пе-
река почтоий Postalweisung; 3) *v.*

Прованско; 4) *v. d.* folg.

Переказане, *m.* Auftrag, *m.* Beauf-
tragung, Ueberweisung, *f.* T.

Переказати, (-казувати), *v. a.* her-
sagen, P. I. 116; erzählen (alles nach-
einander); 2) die Nachricht überbringen,

berichten, sagen lassen; до когось jmdn —
Переказніти, *v. a.* nacheinander

strafen.

Перекалати, *v. a.* durchklopfen.

Перекарабáрати ся, sich hin-
überwälzen. [winken.

Перекавати, *v. n.* zu Ende bewegen,
Перекадане, *n.* das Hin- u. Her-
werfen.

Перекадати, переканути, *v. a.*
hin u. her werfen, durch-, herumwerfen;
— ся чим, в що sich in etw. (schnell)

verwandeln; b) — ся в ким добрам
словом freundliches Wort wechseln.

Перекадний, *a.* — міст Zugbrücke,
f. C. II. 116.

Переканець, -ця, *Мл.* перекач-
чик, *m.* der Abtrünnige, Renegat, *m.*

Перекаччя, *f.* *Зв.* Renegatin, *f.*

Перекачати, (-качати), *v. n.* zu
viel gekocht werden.

Перекачати, (-качати), *v. n.* zu
viel gähren, zu sauer werden. [purzeln, *B.*

Перекачнути ся, (-качнути),
Перекачнене, *n.* B. das Ferment-

irenlassen.

Перекач, -ону, *m.* quer über den
Weg gezogener Graben, Quergraben;
ausgegrabenes Bachbett, zwischen zwei

Meeren od. Flüssen gezogener Canal;
2) Erdwall, *m.*

Перекач, -ору, *m.* grosser Streif,
Hader, Trotz, Widerstand, *m.* — наря-

дяти, робити *Оп.* комь Trotz bieten,
на — комь jmdm zum Trotz, zum Pos-

sen; 2) *pl.* перекачи, *K.* Streitfragen.

Перекач, -са, *m.* *v.* *Покіс.*

Перекада, *m.* Unterlage bei der
Feuerung, Querholz, *He.* (*Пр.* XII. 273)

n.; 2) Uebersetzung, Uebertragung, *f.*

Перекадати, перекачати, *v. a.*
umsetzen, anders setzen, *v.* legen, *a.* auf-

schichten; versetzen; umpacken; zwi-
schen etw. legen, durchschliessen (e.
Buch); 2) *übersetzen, übertragen.

Перекадина, *f.* Querbalken, *m.*
Перекадка, *f.* Abtheilung, *f.* Fach, *n.*
Scheidewand, *f.*

Перекладний, *a.* -а мова, реч
Sprache der Uebersetzung, *f.* K.

Перекладчик, *m.* Uebersetzer, *m.*

Переклеїти, *v. a.* umkleben, an-
ders aufkleben.

Перекликати, *v. a.* zu sich hin-
übrufen, *L.* 116; 2) abrufen, die Na-
men verlesen; 3) перекликати ся ein-

ander zuzufen.

Перекличка, *f.* Zuruf, *m.* *Зв.* das
Aufrufen, Verlesen aus e. Verzeichnisse,
einer Musterrolle (bei d. Soldaten), Con-

trole, *f.*

Переклонена, *n.* Beugung, *f.* *Пол.*
Переклоніти, (-клонювати), *v. a.*
hinüberbeugen.

Переклюканий, *a.* *v.* Склюканий.

Переключ драчинець, *m.* Rohr-
palme, *f.* (*Salvatus draco*) *B.*

Перекочувати, *A.-Г.* 163. пере-
кочувати, *v. a.* verdrehen, verhinzen.

Перекон, -ону, *m.* *Гол.* перекона,
f. переконана, *n.* Beweis, *m.* Beweis-

führung; 2) Ueberzeugung, *f.*

Переконати, (-конувати), *v. a.*
überzeugen, überführen.

Перекон, *m.* *v.* Перекон; 2) Andorn,
m. (*Marrubium peregrinum*).

Переконати, (-конувати), *v. a.*
durchgraben, umgraben. [oanoriformis].

Переконниця, *f.* Blattfuss, *m.* (*Apus*
Перекореніти, *v. a.* durchschim-

rpen. [ausarten, C. I. 181.

Перекорити ся, sich verwandeln,
Перекорити, *n.* *v.* Перекор. [ben.

Перекорчати ся, *in Noth durchle-
Перекоси, *pl.* *N.* *v.* Berges.

Перекосити, (-кошувати), *v. a.*
durchmähen; 2) schief stellen, sch. ma-

chen, krümmen, *C.*

Перекотіполе, *n.* Gipskraut, Bü-
schelkraut, *n.* (*Gypsophila paniculata*);
2) Kuh Seifenkraut, (*Saponaria vacoa-*

ria); 3) blaue Laufdistel, *Os.* 118.

Перекотяти, (-кошувати), *v. a.* über-
wälzen, fortrollen.

Перекочувати, *v. n.* das Stand-
lager wechseln, übersiedeln, streifen,
ziehen (*v.* Nomaden u. Räuberbanden),
K.; 2) *v. a.* über e. Fluss etc. überführen;
— не мало бід, *Ф.* überstehen, erdulden.

Перекрадати, перекачати, *v. a.*
wegstehlen; einschwärzen, schmutzeln;

— ся sich ein-, herüber-, durchschleichen.

Перекрасити, (-красити), *v. a.*
dh überladenen Schmuok, Zierat verun-

stalten, versohnörkeln, *Гол.* [weg, *m.*

Перекресте, *n.* Kreuzweg, Scheide-
Перекрестити, перекачувати,
v. n. kreuzweise legen (*дрова &*); — ся

sich durchkreuzen; 2) *v.* Перекрестити.

Перекривити, (-кривити), *v. a.*
schief stellen; 2) zu sehr krümmen;
3) * nachspotten.

Перекричати, *v. a.* überschreien.

Перекрій, -ю, *m.* (*vocat.* ти мі-
сяцю перекачю) Durchschnitt; Mond
im Viertel, *m.*

Перекроїти, *v. a.* durchschneiden.

Перекроплена, *n.* das Destillieren,
Пол. [messer, *m.* *Пар.* *B.*

Перекруг, *m.* Durchschnitt, Durch-
Перекружляти, *v. a.* (rundes) Holz
rundum durchhauen.

Перекрутити, перекачувати,
v. a. verdrehen, verkrümmen.

Перекрутка, *f.* перекаччя, *n.*
Verdrehung, schädliche Aenderung, Um-

bildung, *f.*

Перекачати, перекачати, *v. a.*
umschmieden; anders in Ketten schla-

gen; umhämmern; 2) vom Kuckuck:
das „ку-ку!“ verlauten lassen, *Mc.* 463.

Перекачувати, *v. a.* entstellen,
verzerrten.

Перекупати, (-купати, -купати),
v. a. kaufen u. wiederverkaufen;
когось jmdn im Handel überbieten; 2)

bestechen.

Перекупець, -ця, перекаччя,
m. Händler, Zwischenhändler, Trödler,
Kleinkrämer, *m.*; 2) *v.* Підкупник.

Перекупка, *f.* Trödlerin, Hókerin, *f.*

Перекупля, *f.* Zwischenhandel, *m.* *У.*

Перекупний, *a.* *v.* Підкупний.

Перекурити, *v. a.* durchrauchen;
-рачуха.

Перекусити, (-кушувати), *v. a.*
durchbeissen; 2) щось ein wenig essen,
einen Imbiss nehmen.

Перекуска, *f.* Imbiss, Zubias, *m.*

Перекутня, *f.* Diagonale, *f.*
Перелавка, *f.* *v.* Лавка 2).
Переладжувати, *v. a.* umar-

beiten, umsetzen.

Перелад. *м. Н.* 129 а. Пóлад; нї ладї нї переладї гар keine Ordnung. Переладити, *в. а.* umformen, reformieren, *ВБ.*

Перелаз, *м.* das Uebersteigen; 2) ein Stück Zaun zum Hinübersteigen eingerichtet, Schlüßel, *м.*; 2) а. Переступень.

Перелазити, *в. н. в.* Перелазити. Переложити, *в. н.* müßig liegen; sich verliegen.

Перелобити. (-лбник), *м.* der Teufel in Gestalt einer geliebten Person *Ч. I.* 193; Ehetengel, Asmodi, *м.*; 2) natürliche Samenergießung, Pollution, *ф.*

Перелёт, *м.* das Ueberfliegen, *н.* Strich, Zug der Vögel, *м.*; 2) Anthyllis vulneraria; 3) Oenothera biennis.

Перелёта, лободá —, *ф.* Chenopodium bonus Henricus; 2) Anemone alpina. Перелётний, *а.* Zug-, Strich-, Wander-.

Перелів, *м.* das Ueberfließen, *рл.* перелівен melodische Modulationen, Läufer, *рл.*

Переливати, перелити, (-лїти), *в. а.* von neuem übergießen, umgiessen; 2) — ся überfließen, -laufen.

Перелівки, *рл.* то не — das ist kein leichtes Spiel, kein Spass. [melodisch. Перелівно, *adv. Фр.* überströmend; Перелицьоване, *н.* Travestie; Travestierung, *ф.*

Перелицьвати, *в. а.* travestieren, *Кс.* 562; umkleiden; 2) umwenden (с. Kleid).

Переліг, -огу, *м.* а. Обліг.

Перелітати, *в. а.* über-, hinübersteigen, -klettern; durchkriechen.

Перелік, *м. К.* — дати, Rechenschaft geben. [Zählung, *ф. в.* Перелічка. Переліка, *ф. Кс.* 217 Berechnung, Переліс, *м. Н.* 291. *Есп.* 21 а. Прáліс, прáліс, пряліс.

Переліска, *ф. в.* Прóліска.

Перелісок, -ска, *м.* quer sich ziehendes Waldchen, *Фр.*; Baumgruppe, *ф. У.* Перелітати, перелетіти, *в. н.* durch-, hinüberfliegen, durchstreichen, -ziehen.

Перелічати, *в. а.* zählen, berechnen.

Перелічник, *м.* Perlenfischer, *м.*

Переліництво, *н.* Perlenfischerei, *ф. Пар.*

Переловити, *в. а.* auffangen, aufgreifen. [115, Krämpfe, *рл.*

Перелогги, *рл.* Art Krankheit, *Ч. I.*

Перелогувати, *в. н.* brach liegen.

Переложити, *в.* Перекладати.

Перелом, *м.* Durchbruch, *м.* Krisis, *ф.*

Переломля, *ф.* на когò зробити з ким

перелому gegen jmdn sich mit einem Anderen verbinden.

Переломати, (-ломїти, -лблювати), *в. а.* durch-, zerbrechen; * überwältigen; — ся zum Durchbruch kommen.

Переломлене, *н.* Brechung, *ф. Пол.*

Переломно, *adv.* arpeggio, mit gebrochenen Accorden.

Перелупати, *в. а.* — бчи glotzen.

Перелупити, *в.* Переломати.

Перелюбець, -бця, перелюбник, *м.* Ehebrecher, der Unzüchtige, *К.*

Перелюбяти, *в. а.* zu viel lieben, sich satt lieben.

Перелюбний, *а.* ehebrecherisch, *К.*

Перелюбниця, *ф.* Ehebrecherin;

Hure, *ф.* unzüchtiges Weib, *К.*

Перелюбство, *н.* Ehebruch, *м.* Unzucht, *ф. К.* [tzen, *н.*

Перелік, *м.* Schrecken, *м.* Entse-

Перелякати, *в. а.* erschrecken;

— ся (sich) sehr erschrecken; переліканий, *рл.* erschrocken, voll Angst.

Перелячі, перелягати, *в. н.* im Liegen den Platz wechseln. [Russine.

Переляшок, -шка, *м.* Ф. polonisierter Перемавяти, *в.* Перемовити.

Перемагати, *в. а.* überwältigen, übermögen, überwinden; überwiegen, vorherrschen. [schmieren; durchstreichen.

Перемавати, *в. а.* von neuem

Переман, *м. К.* переманене, *н.* das Herüberlocken.

Переманяти, (-манювати), *в. а.* herüberlocken, an sich locken. [Regen.

Перемарчити, *в. н.* vom leichten

Перемежити ся, *М. II.* 116 durchbrechen, (*в. н.*) zum Durchbruch gelangen, glücklichen Ausgang nehmen.

Перемѣжувати, *в. а.* von neuem ein Feld messen; 2) die Grenzen (Raine) hin u. her verrücken, verschieben.

Перемѣйска, *ф.* Nbfд des Прут.

Перемѣлювати, *в. а.* с. Перемолоти.

Перемерзати, перемерзнути, *в. н.* durchfrieren.

Перемерти, *в. н. в.* Перемирати.

Перемесло, *н.* (*Фр.*) а. Перевесло

Перемѣсти, (-мѣту, -мѣтеш) *в. а.* wieder auslegen, kehren.

Перемѣт, *м.* на -ті стати комусь im Wege stehen, hinderlich sein, *М+Е.379.*

Переметати, (-мѣчу, -мѣчеш), *в. а.* hinüberwerfen, auf e. andere Stelle werfen.

Переметувати, *в. а.* durcheinander-, zerwühlen, zerstampfen, *Фр.*

Перемѣшкати, (-мѣшкувати), *в. н.* eine Zeitlang an einem Orte wohnen.

Перемивати, перемїти, *в. а.* nacheinander durchwaschen, -spülen.

Перемивка, *ф.* das Schlämmen, *Пол.*

Перемівжити, (-мівджити), *в. а.* durcheinander todt kneten, schlagen.

Перемїкати, *в. а.* durchraufen;

перемїкати товари Sohleihhandel treiben, *Пар.* [Промінати.

I. Перемінати, перемінюти, *в. н. в.*

II Перемінати, перемінати, *в. а.* von neuem durchkneten, dbeinander-knitern, -drücken; 2) — ся fast vergehen;

b) unsohlüssig sein, *Лев.*; перемінало ся бат sich beschwichtigt.

Переміж, *м.* Др. переміжє, *н.* Кос.

Шар. Friedensschluss, Friedensvertrag; Frieden, *м.*; 2) Waffenstillstand, *м.*

Перемірати, *в. н.* nacheinander ganz aussterben. [verödhnen

Перемірати ся, (-мирїти ся), sich

Переміслити, перемішлати, *в. н.* nach-, überdenken, überlegen; viel durchdenken. [finderisch, *Пол.*

Переміслний, *а.* sinnreich, er-

Перемітник, *м.* Schleichhändler, Schmuggler, *м. Пар.*

Перемішла, *м. Вас.* 139 а. Промісл.

Перемішляне, *н. Пол.* das Durchdenken, Erwägen.

Перемішляний, *м.* Einwohner, Bürger der St. Перемішля.

Переміг, -огу, *м. Пар. в.* Переміга.

Переміна, *ф.* Veränderung, Abwechslung, *ф.* Wechsel, *м.* Verwandlung; Ablösung, *ф. Ч. V.* 960; 2) Gang bei Tische, *м.*; 3) в. Перепіранка. *Ос.* (61) I. 292.

Перемінати, (-мінати, -мінювати), *в. а.* verändern, vertauschen, verwandeln. [abwechselnd.

Перемінка, *ф.* Austausch, *м.* в -яку

Перемінний, *а.* wechselnd, *К.* ver-

änderlich, unstat; variierend.

Перемінник, *м.* Verwandler, *м.*

Перемінність, перемінчивість, -ости, *ф. Под.* Veränderlichkeit, Unbeständigkeit, *ф.* Wechsel, *м.* [мінний.

Перемінчавий, *а. Под. а.* Пере-

Перемірити, (-мірати, -мірювати), *в. а.* noch einmal messen, abmessen.

Перемістити, (-міщати), *в. а.* anders stellen; auf e. andere Stelle setzen; versetzen; — ся *Др. с.* 127 die Plätze wechseln.

Переміт, -іту, *м.* das zweite Mal umgepflügter Acker, Zwiebrache, *ф.*; 2) Lücke, *ф.*

Переміть, -оти, *ф. в.* Мотоу, мотуа.

Перемітати, *в. а. в.* Перемѣсти.

Переміти, *рл.* ложити гвѣри — in Pyramiden. [2) kleiner Fuesteg.

Перемітка, *ф.* Kopfstuch der Frauen;

Перемітний, *а.* verschiedenes, vielerlei, mancherlei; -ої гаррати abwechselnd in Tonart *Гол. III.* 497.

Перемітувати, *в. а. в.* Переметати; wechseln (*В.*).

Перемішати, (мішувати), *в. а.* vermischen, untereinander mengen.

Перемішка, *ф.* Mischung, Verai-

sobung, *ф.*; 2) das in die Mitte kommt, versetzt wird *Н.* 241. [untermischt.

Перемішше, *adv. М.* III. 137 vor-,

Перемішли, *а. об.* Hunger erschöpft.

Перемінати, *в.* Перемінати II.

Переміва, *ф. Б. в.* Перекїа; 2) Ueberredung, *ф.*

Перемівити, (-мовїти), *в. а.* корò до себе jmdn auf seine Seite überreden, bringen, locken; — ся unterhandeln; b)

— ся з ким бóше Worte wechseln, hadern.

Перемівочка, *ф. дим.* vom Mädchen das für sich einnehmen, überreden kann, *Ме.* 178.

Переміга, *ф. в.* Заміга. Uebergewicht, *н.* Oberhand, Ueberlegenheit, *ф. М. II.*

29. *Лев. рл.* вперемігати з ким mit jmdm nm den Vortang streiten, wettsifern.

Перемігати, *в. а. в.* Перемагати; — ся sich durchschlagen. [ремѣць.

Переміць, -оїця, *м. а.* Премі, пе-

Переміжний, *а.* übermächtig.

Перемолити, (-молувати), *в. н.* (— ся) zu Ende beten; 2) *в. а.* erfliehen.

Перемолодити, *в. н.* nicht mehr

Переподати, *v. a. Mx.* mittheilen.
 Перепоймати, перепомнати, *v. a.* корб jmdm in die Quere kommen; etw. (ein Zauberwerk) vereiteln, (*Ф.*).
 Переполити, (-полювати), *v. a.* betrunken machen.
 Переполовинити, (-половіти), *v. a.* nur Hälfte theilen, halbieren, *He.*
 Переполоскати, (-лок-полізувати), *v. a.* wieder ausspülen, leicht waschen.
 Переполітати, (-полювати), *v. a.* von neuem jäten.
 Переполох, *m.* Bestürzung, *f.* Schrecken, Schreck, *m.* Auffahren dh e. Schreck; 2) d. Krankheit in folge dessen.
 Переполошати, *v. a.* erschrecken; *ptc.* -лбшений, -лбханий sehr scheu gemacht, bestürzt. [(*Eryngium camp.*) *Вол.*]
 Переполшник, *m.* Mannstreu, *f.*
 Переполна, *f.* Hindernis, *n.*
 Переполнити, *v. n. a.* Переполняти.
 Переполнка, *f.* Пол. Scheidewand, — грудна Zwerchfell, *n.*
 Переполчений, *a.* vom Schweiss durchdrungen, durchschwitzt. [Station, *f.*]
 Перепочінок, -нку, *m.* Rastort, *m.*
 Перепочити, *v. n.* ein wenig rasten, ausruhen; *adj.* перепочілий der geruht hat (-е поле &).
 Перепоясати, *v. s.* umgürten, umbinden; — ся sich anders umgürten.
 Переправа, *f.* Uebersetzen über einen Fluss, *n.* Uebergang über eine Brücke etc *m.* Ueberfahrt, *f.*
 Переправити, переправляти, *v. a.* hinüberführen, übersetzen, durchführen; — ся sich — lassen, einen Ort passieren.
 Перепрагнути, *v. a.* sehr begehren.
 Перепрати, *v. a. s.* Переперати.
 Перепрашати, *v.* Перепросати.
 Перепряця, *f.* Zebra-Schnecke, *f.*
 Перепряти, *v. n.* durchschwizen.
 Перепроваджене, *n.* Durchführung, Ausführung, Vollbringung, *f.* T; 2) Uebersiedlung, *f.* Wohnwechsel, *m.*
 Перепровадити, (-проваджувати), *v. s.* hinüberführen, -leiten; 2) — ся sich übersiedeln, umziehen.
 Перепроданець, -вця, *m.* Wiederverkäufer, Aufkäufer, *m.*
 Перепродаж, *f.* Wiederverkauf, *m.*
 Перепродати, *v. a.* nach u. nach

verkaufen; перепродувати, wiederverkaufen, einzeln verkaufen.
 Перепрбс, *m.* Ко. 198 Streit, *m.*
 Перепрбсина, *pl.* (-прбсина, *n.* -прбсінка, *f.*) Abbitte, Bitte um Verzeihung, *f.*
 Перепрбсити, (-прбсувати), *v. a.* корб jmdm um Verzeihung bitten, abbitten; — ся зким sich mit jmdm ausöhnen. [spannen.
 Перепрягати, (-прячі), *v. a. n.*
 Перепрядати, (-прясти), *v. a.* (alles) nach u. nach aufspringen.
 Перепруд, *m.* Mx. Schrecken, panischer Schrecken, *Гол.* Bestürzung, *f.*
 Перепрудити, *v. a.* jmdn heftig erschrecken; — ся erschrecken (*v. n.*) перепруджений, *ptc.* heftig erschreckt.
 Перепрудити, *v. n.* durch-, vorbeifliegen, vorüberflattern.
 Перепускати, перепустати, *v. a.* durchlassen, einen nach dem anderen vorbeigehen lassen; 2) durchschlagen; durchsehen; 3) — майно verthun, verschwenden; 4) — ся einander ablösen (bei der Arbeit).
 Перепуст, *m.* Durchlass, Destillirapparat, *m.*; 2) entzwei dhsägtes Fass (eine Hälfte). *Пис.*
 Перепутати, (-путувати), *v. a.* verwickeln, verwirren; 2) anders fesseln (кони).
 Перепуте, *n.* Kreuzweg, Scheideweg, *m.* *He.* на перепуті mitten im Wege, unterwegs; 2) Haus am Wege (zum Ausruhen), *n.* Ко. 150.
 Перепхати, (-пхнути), *v. a.* durchstossen, -stecken, -zwängen; — ся sich durchschlagen, -drängen.
 Перепят, *m.* Перепятиха, *f.* Namen zweier Grabhügel *Зан.* I. 293 (im Wasylkower Bezirke). [пняти.
 Перепяти, (-пяти), *v. a. s.* Перепераяжати, (-ражати), *v. a.* durchdringen, empfindlich treffen, verletzen; bestürzt machen; *impers.* vom partiellen Schlagfluss, Lähmung, &.
 Переразлявий, (-разний, *B.*) *a. s.* Проразлявий.
 Перерастати, *v. a.* überwachsen, im Wuchse jmdn übertreffen; 2) durchwachsen.
 Перерва, *f.* Unterbrechung, *f.* Unter-

lass, *m.* Зар.; 2) Cichorium intybus; 3) Wiesengeld, *n.* (Lysimachia nummularia).
 Перервати, переривати, *v. a.* durch-, zerreißen; 2) unterbrechen, stören; кому — in die Rede fallen.
 Переречі ся, (-рікати ся) з ким mit jmdm e. Wortwechsel haben, hadern, *Ф.* Гол. III. 32.
 Перержавити, *v. n.* durchrosten.
 Перерив, -рву, *m.* Оо. (61) IX. 177. *v.* Перерва 1).
 Переривач, *m.* Unterbrecher, *m.* Пол.
 Переривати, *v. a.* durchwühlen, -graben.
 Переридний, *a.* Оо. (62) VIII, 18?
 Переріз, *m.* Durchschnitt, *m.* на — quer durch.
 Перерізати, (-різувати), *v. a.* durchschneiden, -sägen; 2) viel schlachten, vielen den Hals abschneiden.
 Перерічка, *f.* Wortwechsel, *m.*
 Перероб, *m.* *Кн.* перероблене, *n.* Umwandlung, Abänderung, *f.*
 Переробити, (-робляти), *v. a.* umarbeiten, umschaffen; 2) bearbeiten, ver-, durcharbeiten, durchnehmen.
 Переробний, *a.* -а рішчина Verpflichtung zur Arbeit für eine Entlohnung nebst Abgaben in Naturalien ausser der gewöhnlichen Frohne, *f.*
 Переродити, *v. a.* wieder verändert gebären; umwandeln; neu beleben; — ся ausarten, entarten *IG.*
 Перерості, *v. a. s.* Перерастати.
 Переруб, *m.* Fach, *n.* Sobublade, *f.*; 2) Gelte, *f.* *Perenyer* 2). [durchhauen.
 Перерубати, (-рубувати), *v. a.*
 Переряджувати, (-рядити), *v. a.* überarbeiten, anders ordnen; 2) ver-, umkleiden; — ся sich *Кв.* 312.
 Переряжка, *f.* *Др.* переряжена, *n.* das Umkleiden.
 Пересáда, *f.* Uebertreibung, Ueberspannung, *f.* das Zweitgehen, *Пар.*
 Пересáжувати, (садити), *v. a.* umsetzen, um-, verpflanzen, versetzen; 2) — конем über etw. setzen; 3) überreiben, zuweit gehen, zu viel von etw. nehmen. [spannt, *Пар.*
 Пересáдний, *a.* überrieben, über-
 Пересакувати, *v. a.* §. trennen, scheiden.
 Пересвистнути, (-свистати), *v. a.* durch-, überpfeifen; im Pfeifen übertref-

fen; * verjuxen; — ся wechselsweise einander zupeifen.
 Пересвід, *m.* *B.* Ueberzeugung, *f.*
 Пересвідчене, *m.* *He.* (*xm.* 89) Aussicht, Anschauung, *f.*
 Пересвідчити, (-ати), *v. a.* überzeugen; — ся sich —. *Оц.* §. 582.
 Переселене, переселенство, *n.* Uebersiedlung, Versetzung; — народів Völkerwanderung, *f.* [siedelnde.
 Переселенець, -вця, *m.* der Ueber-
 Переселити, (-селити, -селювати), *v. a.* übersiedeln, versetzen; — ся sich anderswo niederlassen.
 Пересерде, *n.* Zorn, Groll; Unwille, *m.*
 Пересердити ся, *Ч.* IV. 418 auszürnen, ausrollen, mit dem Aerger genug haben, im Zorn nachlassen.
 Пересідити, (-сіджувати), *v. n.* eine Zeitlang sitzend zubringen, sitzend abwarten; у корб — oft wo sitzen, bei jmdm zu sitzen, zu wohnen pflegen.
 Пересилати, *v.* Пересилати.
 Пересилене, *n.* Ueberwältigung, Uebermannung, *f.* — хороба das Nachlassen der Krankheit, *Крис.* — літне etc. *Ваз.* Sonnenwende, *f.*
 I. Пересилити, (-силювати), *v. a.* überwältigen, übermannen, *Др.* с. 231. III. II. 103; — ся nachlassen (хороба &).
 II. Пересилити, (сілювати), *v. a.* durchschlingen, -knüpfen. [dung, *f.*
 Пересилка, *f.* Ueberschickung, Sen-
 Пересин, *f.* *He.* *m.* umschütteter Damm; Sandbank quer bei der Mündung e. Flusses liegend, *f.*
 Пересипати, (-сіпувати), *v. a.* über-, um-, hinüberschütten, -giessen; — хату & eine Hütte umbauen; 2) über das Mass schütten, aufwerfen; — ся *P.* II. 107 mit dem Schütten tändeln.
 Переситати, *v. a.* übersättigen.
 Переситати, пересіхнути, *v. n.* zu sehr trocknen, vertrocknen.
 Пересівати, пересіяти, *v. a.* (von neuem) durchsieben; 2) durchsäen.
 Пересідати, пересісти, *v. n.* und — ся sich anderswohin setzen, umsteigen; — корб von der schlecht geschluckten Speise; — ся * nachlassen: морба *Ч.* I. 32, слабість, робота etc.
 Пересідлати, *v. a.* umsatteln.
 Пересіля, *m.* *H.* 243 Uebersalzen,

м. а. Недосіль. [м.]
 Персеіч, *f.* Пар. Durchschnittspunkt,
 Персеіча, *f.* СМ. Durchschnitt, *m.*
 das Durchschneiden.
 Персеічене. *m.* Оц. 579 персеічка,
f. Оц. Einschnitt, *m.* Cäsar, *f.*
 Персеічя, (-сіктя). *v. a.* entzwei-,
 durchschneiden, hauen; 2) durchbreitschen.
 Персеічний, *a.* durchschnittlich,
 Durchschnitts-; *adv.* -но im Durchschnitt;
 -а точка Schnidepunkt, *m.* СМ.
 Персеішти, *v.* Персеівати.
 Перескава, *m.* Erzählung, *f.*
 Перескава, *f.* а. Пер-шкѣда.
 Перескавати, (-скаувати), *v. a.*
 ganz (würdig) aussprechen, aussagen; 2)
 wieder erzählen, das Gehörte nachsagen.
 Перескаком, *m.* II. 114 переско-
 ком, *adv.* sprunghaft, desultorisch.
 Перескаувати, (-скаувати), *v. a.*
 über-, hinüberbringen. [ung, *f.*
 Перескарга, *f.* Störung, Behinde-
 Перескаржати, *v. a.* behindern,
 stören. [kleinen Burschen, *Kol.* I. 190.
 Перескічки, *pl.* Art Osterspiel der
 Перескічний, *a.* — рік а. Пер-
 ступний.
 Перескоб, *m.* Uebersprung, *m.* Lücke,
f.; *pl.* Seitensprünge, Schleichwege, Kunst-
 griffe, *pl.* T. [heit überstehen.
 Переслабувати ся, längere Krank-
 Переслати, *v. a.* überschicken,
 -enden а. Переслати. [suchen.
 Переслідати, *v. a.* nochmals unter-
 Пересловянити ся, sich slavi-
 зieren. [do administrieren.
 Переслугувати ся, excurrere-
 Переслужити *v. n.* eine Zeitlang
 dienen; -яла ся Служба Бѣжа wurde
 abgehalten. [hören; überhören.
 Переслухати, *v. a.* zu Ende Alles
 Переслужа, *f.* а. Переслуж etc.
 Пересльяти, *v. a.* корб länger
 lachen als jmd. [(mehrere Sachen), *ГШ.*
 Пересмотріти, *v. a.* durchsehen
 Пересняти, *v. a.* durchträumen.
 Переснувати, *v. a.* hindurchwe-
 ben, -stricken; aufziehen, spinnen.
 Переснуг, *m.* переснуга, *f.* Strei-
 fen, Strich, *m.* Reihe, *f.* [mit Streifen.
 Переснуговати, *v. a.* gestreift,
 Переснядати, *v. n.* Гол. kümmer-
 lich durchleben, -kränkeln; vegetieren.

Пересбуваня, пересбувати, *He.*
 а. Пересувати etc.
 Пересолити, (-сблувати), *v. a.*
 übersalzen; 2) * übertreiben, über die
 Schnur hauen; zu theuer bezahlen.
 Пересонь, *m.* der erste Schlaf.
 Переспа, *f.* Aufschutt, *m.* дві -ні
 прѣса опихати zwei Aufschütte Hirse
 enthüllen. [сн ein wenig schlafen.
 Переспати, *v. a.* durchschlafen; —
 Переспиткувати, *v. a.* durch-
 prüfen.
 Переспів, *m.* nochmaliges Singen,
 Nachgesang, *v.* übersetzte Dichtung, *К.*
 Переспівати, *v. a.* durchsingen.
 Переспіти, *v. n.* zuvorkommend ein-
 greifen, vorgreifen; 2) überreif werden.
 Переспорити, *v. a.* корб (im Streit,
 in e. Disput) jmdn überwinden; über-
 treffen *Кс.* 231; Oberhand gewinnen,
 überzeugen, *C.* I. 193.
 Пересправа, *f.* Verhandlung, *f.*
 Пересправляти, *v. a.* verhandeln
 (щось в кам). [halten.
 Перестав, *f.* Schleuse, Wehr, *f.*
 Damm, *m.*; 2) Umänderung, Umkehrung,
 Conversion, *f.* *Ил.* [halten.
 Переставати, *v. n.* aufhören, inne-
 Переставити, (-ставляти), *v. a.*
 umsetzen, umstellen, versetzen; 2) um-
 bauen; 3) — ся * *M.* ins selige Jenseits
 übergehen [престав-].
 Переставка, *f.* *dim.* а. Перестав;
 quer gelegtes Vogelnetz; 2) Versetzung;
 Permutation, *f.* (in d. Mathem).
 Перестань, *f.* *Me.* 363. *Ч.* I. 86. пе-
 рестан, *m.* *He.* das Aufhören, Unterbre-
 chung, *f.* Unterlass, *m.* [Перестав 2).
 Перестанова, *f.* Umwandlung, *f.* а.
 Перестановити, *v. a.* а. Перестави-
 тити 1).
 Перестарити ся, veralten, zu alt
 werden; перестарілий, *a.* veraltet, obsolet.
 Перестати, *v. n.* а. Переставити.
 Перестебнувати, *v. a.* durchster-
 ren. [das Bett ummachen.
 Перестелити, (-стелювати), *v. a.*
 Перестеречі, (-стерігати), *v. a.*
 warnen, auf etw. aufmerksam machen;
 verhüten.
 Перестійний, *a.* а. Перестоялий.
 Перестіляниця, *f.* *Ваг.* 142 а. Пѣ-
 стіль?

Пересторога, *f.* Warnung, Ueber-
 wachung, *f.*
 Пересторона, *f.* Häuserreihe, *f.* *ГШ.*
 Пересторонити, *v. n.* auf die an-
 dere Seite, in fremdes Lager übergehen.
 Перестоялий, (-стояний), *a.* über-
 reif; alt.
 Перестобати, *v. a.* корб länger als
 ein Anderer (als etw.) stehen; 2) *v. n.* zu
 lange stehen; überreif werden.
 Перестрадати, (-страждати), *v. n.*
 а. Перестерпати.
 Перестра́х, *m.* plötzlicher Schrecken;
 2) Giftwicke, *f.* (*Coronilla varia*).
 Перестра́шити, *v. a.* erschrecken.
 Перестрибу́ти, (-стрибувати),
v. a. überhüpfen, -springen.
 Перестрижка, *f.* Vliess vom ein-
 jährigen Schafe, *n.*
 Перестри́вати, *P.* I. 3. перестри-
 нути *M.* II. 83. *v. a.* begegnen, jmdm
 in den Weg kommen.
 Перестрї́й.-бю, *m.* (-стрїйка, *f.* *Фр.*),
 перестро́ена, Umbau, *m.* Reform, Reor-
 ganisation, *f.* T. *ВВ.*
 Перестрї́яти, (-стрїювати), *v. a.*
 durchschossen; — ся auf einander
 schiessen. [ander, Beschiessen, *n.*
 Перестрї́лка, *f.* Feuern auf ein-
 Перестрї́т, -іту, *m.* Begegnung,
f. böser, unglücklicher Zwischenfall, *v.*
 Пристрї́т. [plex latifolia).
 Перестрї́тник, *m.* Melde, *f.* (*Atri-*
 Перестрї́ч прицьвіточник, *m.*
 blauer Wachtelweizen (*Melampyrum ne-*
 morosum). [tor, *m.*
 Перестрої́тель, *m.* *Мог.* Reforma-
 Перестрої́ти, (-строювати), *v. a.*
 umbauen, umbilden, umgestalten, *V.*;
 umstimmen.
 Перестро́чувати, *v. a.* *Ч.* V. 34
 durchziehen, -wirken, -stücken.
 Перестру́гати, *v. a.* nacheinander
 schnitzeln; 2) zu dünn schaben, zu viel
 abhobeln. [Stampfen.
 Перестру́на, *f.* Partie Hirse zum
 Перестру́нчити, *v. a.* die Schafe
 bei der струнка (сторѣнка) zählen u.
 melken; übht nacheinander vornehmen,
 durchmustern, durchzählen, *V.*
 Переступ, *m.* Uebertretung, Sünde,
f. Vergehen *Кн.*; 2) а. Перестав 1);
 3) а. Переступень.

Малоруроко-німецький Словарь.

Переступати, (-йти), *v. a.* einen
 Fuss vor den anderen setzen, Schritt
 vor Schritt gehen; überschreiten, — че-
 рею попір über die Schwelle schreiten,
 gehen; *übertreten; 2) *v. n.* пересту-
 пило кому на пятій рік jmd hat das
 fünfte Lebensjahr angefangen; місяць
 etc. переступає variet.
 Переступень, -ни, *m.* Gicht-Zaun-
 rübe, Stinkwurz, *f.* (*Bryonia alba et dioica*).
 Переступлене, *n.* *Зар.* а. Пер-
 ступ 1).
 Переступний, *a.* — рік Schalt-
 jahr, *n.*; 2) eines Vergehens schuldig,
Фр. verbrecherisch, *ВВ.* [*ВВ.*
 Переступник, *m.* Verbrecher, *m.*
 Пересув, *m.* Engpass, *m.*
 Пересуване, пересу́нене, *n.*
 Verrückung, Verschiebung, *f.* das Ueber-
 tragen.
 Пересувати; пересу́нути, *v. a.*
 verrücken, hinüber-, durchschieben, ver-
 schieben; — ся vorüber-, vorbeischieben.
 Пересуд, *m.* *гсв.* *pl.* abermalige
 Durchsicht e. Processes, *АД.* II. 156;
 2) die dafür zu bezahlenden Gebühren;
 obergerichtliche Appellation; 3) Nachre-
 de, *f.* Gerede, *n.* üble Deutung, abfäl-
 liges Urtheil, -ge Kritik, Ausstellung, *f.*
 Vorwurf, *m.* *Кс.* 149. 169.
 Пересуде, *n.* — брати, *Еф.* 53. а.
 Пересуд (а), 2).
 Пересудити, пересуджувати, *v. a.*
 einen Process von neuem durchsehen;
 2) tadeln, durchziehen, bereden, verleum-
 den; verurtheilen.
 Пересудли́вий, *a.* klag, vorsor-
 glioh, *Гл.* б. 78. [nen, drehen.
 Пересукати, *v. a.* von neuem zwir-
 Пересу́шати, (-сушувати), *v. a.*
 nacheinander trocknen lassen; 2) zu sehr
 trocknen. [durch reichen, anslangen.
 Пересягати, (-сягнути), *v. n.* hin-
 Пересякати, (-сякнути), *v. n.* durch-
 drungen werden, einsaugen.
 Перетасувати, *v. a.* між собою,
He. mit einander vermischen, verwechseln.
 Перетві́р, -бру, *m.* *ТР.* 169 Um-
 schaffung, Umformung, Umwandlung,
 Veränderung, Verarbeitung, *f.*
 Перетворити, (-творити), *v. a.*
 umschaffen, umbilden.
 Перетенетити, *v. a.* *M.* II. 118 das

Netz durchreissen; ? * etw. durchsetzen.
Перетерпіти, *v. a.* erdulden, aus-
sehen, überstehen; — *v. i.* sich vom
Essen enthalten.

Перетёрти, перетирати, *v. a.* durch-
reiben, -schaben; — *св.* авидя перети-
рають ся vom Fallen der Sternschnur-
pen, Зз.; *перетёрло ся hat sich be-
schwerichtig.

Перетечі, перетікати, *v. n.*
durchfliessen, überfliessen; durchrieseln.

Перетяжувати, *v. n.* die Wo-
che verleben. [III. I. 309.]

Перетик, *m.* Art weibl. Kleidung
Перетикати, *v. a.* durchwirken,
-stioken, -weben.

Перетинати, *v. a. s.* Перетати.

Перетінок, -нка, *m.* Quermauer,
Nebenuauer, *f.*

Перетічати, (-тічувати) *v. a.*
umpflanzen. *A.* 166; 2) durch Stangen
(anders) abstecken.

Перетік, -оку, *OH.* (*d.* перетічок,
C. I. 91), *m.* durchfliessender Strom; -es
Wasser. [*v. a. s.* Перетикати.]

Переткати, (-тчі, -тчіш, -тчі),

Перетлівати, (-тліти), *v. n.* ganz
zu Asche verglimmen; durch u. durch
verfaulen.

Перетолкувати, *v. a.* * übersetzen.

Перетолокувати, *v. n.* als „то-
лока“ brach liegen.

Перетоніти, *v. a.* zu dünn machen.

Перетоніти, *v. a.* dem перепісти
analog gebr. u. damit verb. *Ч. V.* 458.

Перетопіти, (-топлювати) *v. a.*
umschmelzen. [ти (ся)]

Перетохмати ся, *с. s.* Перепхати.

Перетравити, *v. a.* verdauen.

Перетривати, (-тривати), *v. a.* über-
dauern; aushalten, ausdauern.

Перетривати, *v. a.* in Bestür-
zung gerathen *M+B.* 116.

Перетримати, (-тримувати) *v. a. s.*
Передержати. [bung].

Перетривати, *n.* Krieg, *m.* (eig. Rei-
Perетривати, *n.* das Durchklopfen;
Durchprügeln.

Перетрусати, (-трюшувати) *v. a. s.*

Перетрясати; 2) — ся Зз. erschrecken.

Перетрясати, (-трясати), *v. a.* durch-
schütteln, -rütteln; durchsuchen.

Перетягати, (-тягнути), *v. a.* hin-

überziehen; 2) zu stark ansehen. [den.]

Перетяжати, (-яти), *v. a.* überbür-

Перетяжка, *f.* beständige Wan-
derung.

Перетязь, *f.* durchgelassene Stange

(od. Gerüst) in der Scheune od. im Estrich.

Перетяти, *v. a.* durchschneiden,

-hauen. [брати (перобраний).]

Переубраний, *ptc. Нс. s.* Пере-

Переулок, -лка, *m.* Nebengasse,

Quergasse, *f.*

Переумити, *v. a. M. II.* 124 um-

stimmen, jmds. Denkungsart umwandeln,

anders beraten.

Переучити, *v. a.* viele nacheinan-

der lehren; 2) — ся sich überstudieren,

überklug werden; verlernen.

Перефолувати, *v. a.* § vergeuden.

Перехавкнути, *v. n.* sich über-

saufen. [Перехопити 2).]

Перехамнути, *a. a.* § *H.* 289 *a.*

Перехвалити, (-хвалювати), *v. a.*

übertrieben, zu sehr loben, übermässig

preisen. [s. Перехопити.]

Перехватити, (-хватувати), *v. a.*

Перехватно, *a. Пол.* sich über-

hastend. [durchheischen (хво).]

Перехвоити, *v. a.* когб riskami

Перехибити, (-хиблювати), *v. a.*

beeinträchtigen, *K.*

Перехибнути ся, *v.* Звихнути ся,

das Gleichgewicht verlieren, sich über-

schlagen.

Перехилити, (-хилити), *v. a.* hin-

überneigen; — ся sich —, umschlagen.

Перехитрити, *v. a.* überlisten.

Перехід, -о́ду, *m.* Uebergang, Durch-

gang, Durchzug; 2) Gang, *m.* Corridor,

n.; 3) на перехід не любіти, не тер-
піти & когб überaus, durchhaus, über

die Massen —. [im Kalben aussetzt.]

Перехідка, *f.* Kuh, welche ein Jahr

Перехідка, *pl.* abgetragene (schon

getragene) Kleider. [s. Переходний. *Оз.*

Перехідний, *a.* Зз. Uebergangs-; 2)

Перехідниця, *pl.* Durchgangsnoten,

pl. (in d. Musik). [Verhehlen.]

Переховані, *n.* das Aufbewahren;

Переховати, (-ховувати), *v. a.* auf-

bewahren, verhehlen, heimlich verber-

gen, verwalten.

Переходити, *pl.* Uebersiedelung, *f.*

Переходительний, переходо-

вий, *s. Лс. s.* Перехідний.

Переходити, *v. a. & s.* Перейти; пе-
реходжений, *ptc.* abgetragen, abgenutzt
(*v.* Kleidern); перехо́дя, *ptc.* vorbeige-
hend, im Vorbeigehen.

Переходовіць, -вці, *m. K.* пере-
ходячий, *ptc.* *C. II.* 17; перехожий, *a.*
der Durchgehende, Durchreisende;
Vorübergehende, Reisender, Wanderer, *m.*

Переходний, *a.* thätig übergehend,

transitiv, (глагол) *Оз. Пар.* [am Wege.]

Переходом, *adv.* — в частім блім

Перехожати, *v. n.* reif, altlich

werden, *Plc.*

Перехопити, (-хопляти, хоплю-

вати), *v. a.* auffangen, aufgreifen, weg-

nehmen, erwischen, ergasohen, aufhe-

ben; 2) etwas essen, einen Imbiss zu

sich nehmen; 3) — ся sich überhasten,

s. überatzen, voreilig sein.

Перехотіти ся, (*impers.*) *Ч. II.*

263 *a.* Відохтати ся.

Перехресте, *n.* die Stelle wo sich

zwei Dinge kreuzen, wo sie übers Kreuz

verbunden sind; Etwas kreuzweise ge-

fertiges, zusammengesohlgenes: Kreuz-

riemen&. [рехресте, *s. n. a.* Kreuzweg, *m.*

Перехрестина, перехрестка, *С. пе-*

Перехрестити, (-христ-, хрощу-

вати), *v. a. s.* Перекрестати; bekreuzi-

gen, mit dem Zeichen des b. Kreuzes

segnen; 2) umtaufen; — ся sich be-

kreuzen, das Zeichen des h. Kreuzes

machen; sich umtaufen lassen, *e.* ande-

dere Religion annehmen.

Перехрестний, *a.* Kreuz-; — шлях,

-а дорога Kreuzweg, *m.*

Перехрист, *m. H.* 20 getaufter Inde;

ein Umgetaufter, nochmals Getaufter.

Перець, *g.* перцю, *m.* Pfeffer, *m.*; *sa-

дати кому перцю tüchtig jmdm Prü-

gel einpfeffern. [blühen.]

Перецьяти, (-цятити), *v. n.* ver-

переди́яти, (-ціджувати), *v. a.*

durchsehen, filtrieren. [der Reihe küssen.]

Перецілувати, *v. a.* alle nach-

Переціняти, (-цінювати), *v. a.*

von neuem schätzen; 2) überschätzen.

Перечарувати, *v. a.* verzaubern,

dh Zauber mittel verwandeln, *ВБ.*

Перечекати, (-чікувати), *v. a.* ab-

warten, warten, bis... [f. das Leugnen.]

Перечена, *n.* Verneinung, Negation,

Перечепити, (-чепіати), *v. a.* um-
heften; 2) im Reden jmda unterbre-
chen *Лс.* 274. [durchstreichon.]

Перечеркати, (-черкнути), *v. a.*

Перечеряти, *v. a.* *Гол. III.* 419 um-

tauschen, -wechseln.

Перечестувати, *v. a.* nach der

Reihe den Ehrentrank reichen.

Перечікати, (-чікнути), *v. a.*

durchhauen, -schneiden, *Л.*

Перечиняти, *v. a.* *Гол. III.* 198 *a.*

Причиняти; 2) — собі durchkreuzeln.

Перечисляти, (-числяти), *v. a.*

über-, durchzählen; 2) — ся sich ver-

rechnen. [reinigen, säubern.]

Перечистити, (-чишувати), *v. a.*

Перечитати, (-чітувати), *v. a.*

über-, durchlesen.

Перечити, (перечу, перечити), *v. a.*

verneinen, negieren, leugnen, bestreiten.

Перечка, *f. s.* Поперечка; пере-

renics; Querschnitt, *m.* Quernaht, *f.*; 2)

Гол. III. 115? 3) *a.* Перечена, без пе-

речки unleugbar, unstreitig, ohne Zweifel.

Перечко, *n.* *dim. s.* Піречко, (-енько).

Перечний, *a.* widerstreitend, wi-

dersprechend, *Сс.*; verneinend, negativ;

-e речені Verneinungssatz, -а частиця

Negation, *f.* *Пар.* [речність.]

Перечність, -ости, *f. Т. s.* Суче-

Перечорт, *m.* Erstes, *m.* *Оз.* 104.

Перечос, -осу, *m.* *Кс.* 78 die Stelle

wo das Kopshaar entwei gekämmt wird;

Sohlitze, *f.*?

Перечот, -оту, *m.* Durchzählung, *f.*

на -оті in Evidenz + *M.* (*Pa.* I. 140)?

Перечувати, &, перечуті, *Сс.* & *a.*

Прочувати, прочуті &.

Перешептати ся, (-шептувати),

einander flüstern. [uen untereinander.]

Перешепти, *pl.* das Flüstern, Rau-

Перешеретувати, *v. a.* durch-

schroten, *He.*

Перешивати, *v. a. s.* Прошивати &

Перешивальник, *m.* Nähcheit-

holz der Schuster zum Nähen der Röh-

ren; 2) Schusterlehrling der die Schäfte

(Röhren) näht.

Перешивати, перешити, *v. a.* um-

nähen, anders nähen, aus e. alten Klei-

dstücke etwas anderes machen (на

кого щось); durchnähen.

Перешивка, *f.* das Nähen der

Schäfte als Lehrlingsarbeit.

Перешкода, *f.* Hindernis, *n.* Verhinderung, Störung, *f.*

Перешкодити, (-шкіджати), *v. a.* кому, jmdn stören, hindern.

Перешлюбватий, *a. Ga.* II. 56 nicht gleichförmig, ungleichmässig, mit Lücken u. Blässen, lückenhaft (кблос на зерно); *vgl.* Переслюба *etc.*

Перешукати, (-шуквати), *v. a.* durchsuchen. [-lallen, -plaudern.

Перещебетати, *v. a.* durchsingen, Перещіпина, *f.* das was trennt, scheidet: Brache zwischen zwei Fluren, ein Bach *etc.*

Перещепити, (-щеплювати), *v. a.* umheften; 2) nacheinander die Bäume veredeln, pflropfen; 3) impfen, revaccinieren; 3) abgrenzen, trennen, scheiden *C. II.* 137. 148.

Перещупати, *v. a.* — кyри nach dem Ei tasten; 2) ausklauben, -lesen.

Перезкий, *a. Oc.* (62) I. 34 Gott weiss wie (gut, schön, gross &).

Періа, & *v.* Перія перизватця & Періа, *n.* Querwand, Scheidewand, *f. pl.* P. II. 105 Geländer, *n. Kn.*; 2) Seitenraum in der Scheune, *m.*

I. Періа, *f. K.* Flug-, Loderasche, *f.*

II. Періа, (*d.* -йнка), *f. v.* Перцє, *перо* *Dr. c.* 6. 72; 2) Federbett, Polster, *n.* Federdecke, *f.* Federpühl, *m.*

Перістий, *a.* federartig, *ГІІІ.*

Перістка, *f.* Art Federkoralle, Seefeder, *f.* (Pennatula).

Перічка, *f.* Schildfarn, *m.* (Aspidium).

Періг, *etc.* *v.* Пиріг *etc.*

Перід, *перідь, adv. s.* Перед, vorne, vor.

Перідний, *a. МІІІ.* *s.* Передний 2).

Періже, *adv.* (Ф.) *v.* Переднійший, (-ше, *adv.*).

I. Періа, -ію, *m.* перизватця, *періа* *ка, f.* Aokerquecke, *f.* Quecken, *m.* (Triticum repens); *m.* (-ію) *bes.* Wurzeln, *f.* (-ію) *bes.* Pflanze als Gras; 2) Phleum alpinum; 3) Bromus inermis; — лисовий *B. teotorum.* [thymalus).

II. Періа, *m.* Aesche, *Asch, f.* (Salmo Perіаоватий, *a.* verqueekt (пале).

Періодичний, *a.* periodisch. [kig.

Перістий, *a.* gestreift, streifig, schek.

Перістоший, *a.* mit dichten Federn am Halse bedeckt, am H. gestreift, (B.).

Періщити, *v. a.* §. derb schlagen, prügeln; 2) *v.* dichten, starken Regen.

Перія, *f.* Ч. III. 423. *Wgr.* 26. Reihe, Zeile, *f.*

Перкати, *v.* Пиркати. [виі.

Перкаль, *m.* Perkal, *n. adj.* перкаль.

Перколад, *m.* Nbf. des Чєремошб; 2) *pl.* *N.* *v.* полонїна. [tetraz).

Перкша, *f.* Zwergtrappe, *f.* (Оці).

Перкун, *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps crist).

Перла, *f.* Perle, *f.*

Перламут, *m.* Perlmutter, *n. C.* II. 156.

Перлик, *m.* *v.* Кїань; 2) Art Schmiwedewerkstück. [Thautropfen, *m.* *У.*

Перліна, *f.* *v.* Перла; — *росі*

Перлінок, -нка, *m.* Perlenthierchen, *n.* (Glaucoma). [sprudelnd, *Ca.*

Перлістий, *a.* perlen; 2) perlend, Перліти ся, *perlen, Пар.*

Перлівнїця, *f.* Perlmuschel, *f.* (Melaargina).

Перлб, *n. coll. M.* I. 78 Perlen, *pl.*; *перлб* чїстий *rein, weiss wie Perlen* *Oc.* (61) X. 59.

Перловець, -вця, *m.* Perlmutterfalter, *m.* (Argynnis Latonia) *B.*; *Perlenvogel, m. Пар.*

Перловий, *a.* von Perlen, *Perl*; -ові крушки *Perlgraupen, pl.*

Перлорідний, *a.* perlentragend, *B.*

Пернак, *m.* Federsack, *m.*; 2) —, перналь *Made der Hypoderma bovis*;

pl. Dasselbeulen, *pl.* (B.). [Feder-.

Пернатий, *a. K.* I. 28 befiedert;

Пернатка, *f.* *v.* Перястка.

Пернаток, -тка, *блїват* — krausköpfige Flockenblume (Centaurea phrygia).

Пернач, *m.* *v.* Пірнач, *Зак.* [Schafes.

Перначка, *f.* dickes Gedärm des

Перначок, -чка, *m.* Federmotte, *f.* (Alucita), *Пол.* [ohen, *n.*

Пернік, *m.* Federbüchse, *f.* -кїст.

Перб, *n.* Feder, *f.*; 2) Flosse, *f.*

Перожини, & *v.* Парожини &

Перонбг, *pl.* Flossenfüsser, *pl.* (Pteropoda).

Пероха, *f. aug.* *v.* Періака.

Пероч, *f.* — болотїна *Sumpfsprimel, f.* (Hottonia palust.). [beim Pferd).

Перса, *pl.* перси. *pl.* Brust, *f.* (*bes.*

Персвізія, *f. H.* 255 Ueberredung, Vorstellung, *f.*

Пероїдскїй, перскїй, *a.* persisch.

Персик, *m.* *Нс.* Pfirsiche, *f. adj.* персиковий. [стїнь.

Переник, (*d.* персечок). *m. s.* Пер-Персвнїй, *a. Oc.* (61) VIII. 99 auf-gebaut, aufgeblasen.

Персть, -та, † *m. v.* Палець.

Перстач, *m.* — білбчник, *m.* Gäns- Fingerkraut, *n.* (Potentilla anserina).

Перстень, (-тїнь), -єня, (*d.* пер- стник, перстїник, -єнець. *g.* -єнця. *m.* перстенїнка, *f.*), *m. pl.* перстенї, (перснї *K.* II. 15), Ring, Finger-, Schmuokring, *m. adj.* перстенєвий, перстнєвий *Ч.* III. 440 aus Ringen, *Oz.* 92.

Перстенець льоновий. Leinseide, Flachseide, *f.* (Cuscuta epilinum).

Перстенякї, *pl.* Ringelwürmer, *pl.* (Annulata). [[Pterocera).

Перстївка, *f.* Fingerschnecke, *f.*

I. Перть, *f.* Fussteg für den Schaftrieb, *m.* (B.). *Пом.* II. 24.

II. Перть, *m.* Ziegenbock, *m.*

Перти, (пру, прещ, прє). *v. a.* drängen, drücken, zwingen; 2) *s.* Прєчити, — ся streiten, rechten.

Перун, *m.* Blitzstrahl, Wetterstrahl, *m.*; 2) † Donnergott, *m. adj.* перуновий.

Перуняк, *m.* Blitzsinter, Fulgurit, *m.*

Перушка, *f.* Kammschnecke, *f.* (Valvata). [хати *МІІІ.*

Перхати, *v. n.* flattern, Фр. *s.* Пор-Перхкий, *a.* brüchig, leicht zerbrechlich, splittterig, *s.* Порхкий.

Перхнути, *v. n.* moderig, brüchig werden. [lein, *n.*

Перцє, *n. dim.* Federchen, Feder-Перцївка, *Пар.* перчїнка, *Лєв.*

f. Pfefferbüchse, *f.*

Перцьовий, *a.* Pfeffer-.

Перцьод, перцьода, *m.* Pfefferfresser, vogel, *m.* [Capsicum annuum).

Перцьога, *f.* Weissbete, Paprika, *f.*

Перцьюс, *P.* II. 140?

Перчакївка, (-чак-), *f.* Pfefferbrantwein, *m.*

Перчанїк, *m.* kleines Backwerk mit e. Füllsel aus Nüssen, Honig u. Pfeffer.

Перчїна, *f.* Piperine, *f.*

Перчїсти, перчївати, *pl.* Pfefferartige (Piperinae, Piperaceae).

Перчїти, *v. a.* pfeffern.

Перчїти ся, brunsten (von Ziegen),

vgl. Перть II.

Перчїця, *f. v.* Перцьога. [erst, *Лєв.*

Перш, *перше, перве. adv.* anfangs; zu-Perшак, *m.* Anfänger, *m. T.* [f.

Першачка, *f.* Stute mit erstem Fohlen, Першєнство, *v.* Першєнство.

Перший, (*d.* першечкий *H.* 176), *a. v.* перший; *hanptsächlich*; *am grössten, am furchtbarsten & *Ч.* II. 145. 291.

Першиня, (*d.* -їнка), *f. v.* Паршїна.

Першїнскї царї =? перскї, першї ц. ? *Кол.* I. 90.

Пєс. *гєм. нс. m.* Hund, *m.* * нїтї на пєш, ві пси zu grunde gehen.

Пєсїголовець, -вця, *m.* ein Unthier mit einem Hundskopfe, Hundskopf, *m.* (*gew. pl.* P. I. 71. II. 185. *Dr. c.* 2. *Pa.* I. 393—395. [Hündchen, *n.*

Пєсїк, *пєсїк. gen.* пєсїка. *m. dim.*

Пєсїк, (-пєсїнскїй. *Ч.* II. 40 пєсїкїй *A. Г.* 154) *a.* Hunde, Hunde-, hündisch; — тїждєнь Woche vom Knecht zugedient; — вблос *Straubfuss, m.* (Pferdekrankheit); — чєсник *Knorpelsimse, f.* (Juncus conglomeratus); пєсїа *скїра* Soldatentrommel (aus Hundehaut), *f.*

Пєсїар, *m.* Cobitis barbata. [ця.

Пєсїкогїд, -гїда, *m. s.* Пєсїкогїбли-

Пєсївий, *a.* (B.) *v.* Пєсїєвий.

Пєсїяни, *pl.* *v.* Пєсїяни. [нїяв.

Пєсїїнка, *f.* Вол. *v.* Голубїнка селе-

Пєсїїнка, *f.* unzeitig abgefallenes, frühreifes Obst, *bes.* Zwetschken.

Пєсїчник, *m.* Gobius fluviatilis u. melanostomus.

Пєстєльївий, *Зар.* пєстїний, *См.* *B.* *a.* liebkosend, kosend, zärtlich; lieblich; 2) verzogen, verzärtelt.

Пєстєльївїсть, -ости, *f.* Zärtlichkeit; 2) Verzärtelung, *f.*

Пєстїк, *m.* ГІІІ. kleiner Malerpinsel.

Пєстїна, Пєстїя, *f.* Epistemia.

Пєстїти, *v. a.* liebkosend, zärtlich thun; — ся *сїх* коло *кбг* *сїх* *am jmda* anschmiegen; *сїх* *нїєрен*, lieblich sprechen wollen.

Пєстїй, *m.* verzärteltes, verzogenes Söhnlein, Muttersöhnchen, Schoskind, *n.*

Пєстїїка, пєстїїнка, (-їючка), *f.* verzärteltes, verhätcheltes Töchterchen; verzogenes Kind, *KU.* [щєнє.

Пєстїє, *ОП.* пєстїєвїя, *n. s.* Пє-

Пєстоці, *pl.* (пєстоц, *f. sgl.* *Py.*)

Liebközung, *f.* das Zärtlichthun, Zärtlichkeiten, *pl.* [Pflz.]
 I. Пестрѣк, *m.* Art buntscheckiger
 II. Пестрѣк, *m.* eiserner Rechen.
 Пестриѣ, *a.* bunt, buntfarbig, buntscheckig. [wand.]
 Пестриѣ, *f.* buntgestreifte Leinwand.
 Пестриѣ, *Зах. пестриѣ, f.* в. Пестротѣ.
 Пестриѣти, *v. a.* бунт machen, b. färben.
 Пестриѣти, *v. m.* бунт schimmern, *Кл.*
 Пестрѣвиѣ, *a.* aus pestrinā verfertigt. [ten Flügeln.]
 Пестрокрѣиѣ, *a.* *Моз.* mit buntpestropѣриѣ, *a.* buntgefiedert, *Фр.*
 Пестротѣ, *f.* buntes, scheckiges, grelles Allerlei, Buntheit, *f.*
 Пеструѣх, *m.* в. Лосюна.
 Пеструѣшка, *f.* в. Петруг.
 Пеструѣга, *f.* *Acopreneer stellatus*; 2) в. Петруг.
 Пестрѣк, *m.* *Vanessa polychloros.*
 Пестрѣнка тавѣлжа. Blutfleck, *m.* (*Zygaena filipend.*). [gen, warten.]
 Пестувѣти, *v. a.* в. Пестѣти; *рф.*
 Пестуѣнка, (-уѣчка), *f.* в. Пестуѣнка.
 Песюга, *m.* *aug.* в. Пес.
 Песюк, *m.* kleiner Hund.
 Песюха, песѣчка, *f.* Pferdelausliege, *f.* (*Hippobosca equina*).
 Песѣ, -ѣти, песѣтъ, *n.* в. Песѣк.
 Песѣчѣиѣ, *a.* в. Песѣѣ.
 Петѣ! *int.* в. Пек. [*f.* Oberkleid, *n.*
 Петѣк, (*d.* -ечѣк), *m.* петѣчѣина,
 Петѣлька, *f.* Schlinge, *f.* III. I. 114;
 2) *pl.* петелькѣиѣ Bänder zum Tragen der Eastöpfe ins Feld etc. [Gr. 25.]
 Петѣче, *n.* nicht gewalktes Tuch,
 Петлехѣтиѣ, *a.* (*Фр.*) в. Пелехѣтиѣ.
 Петлѣцѣя, *f.* Schnurband, *n.* Schleiße, *f.* III. II. 22.
 Петлѣвка, *f.* *Strangalia*. [тльов- etc.]
 Петлѣванецѣ, *m.* III. в. Пилѣтѣя, *f.* Schlinge, *f.*; петлѣ та тѣтлѣ вимѣчувати vom Kreuz- u. Querlanfen, -Nuschen eines Nasen, *Щог.* 68.
 Пѣтрик, *m.* в. Бѣдрик; 2) в. Пѣтрѣ.
 Пѣтриѣха, *f.* Weib des Пѣтрѣ; Пѣтриѣшин der II. (Sohn etc.).
 Пѣтриѣ, -ѣва, -ѣве, *a.* des Пѣтрѣ; — хрест *Lathraea squamaria*; ѣва зѣкука *Achyrophorus maoulatus*; б) *Hypochaeris radiata*; -ѣви батогѣ *Cicho-*

rium intybus).
 Пѣтриѣвка, *f.* Fastenzeit vor dem Tag per heil App. Petrus u. Paulus Ende Juni u. Anfang Juli: малѣнька нѣчка-пѣтриѣвѣчка.
 Пѣтриѣвна, *f.* Tochter des Пѣтрѣ.
 Пѣтриѣвѣиѣ, пѣтриѣвѣцѣиѣ, *a.* — день *Фр.* zur Zeit der пѣтриѣвка.
 Пѣтриѣвѣщина, *f.* die Gabe von Кѣсе u. Brot (od. Geld) den Hirten am Petri-feste gegeben. [*m.* Peter, Petrus.]
 Пѣтрѣ, Пѣтруѣнѣ. (-уѣнѣ), Пѣтруѣсѣ, Пѣтрож, *m.* *N.* в. Berges.
 Пѣтропѣна, *m.* в. Протопѣн.
 Пѣтруѣха, *f.* kümmelblättrige Silge (*Selinum oarvifolium*).
 Пѣтруѣшка, (*d.* -уѣшечка), *f.* Petrosilie, *f.* (*Petroselinum sat.*); *adj.* пѣтруѣщин, aus P.; пѣтруѣшѣвиѣ уѣставки Art Stückmuster *Kol.* I. 48. [2) в. Пѣдѣк.]
 Пѣтѣюх, *m.* II. n. 65. лишѣ дух та —
 Пѣтѣюшка, *f.* *Cobitis taenia*.
 Пѣц, *m.* в. Пѣч; пѣцѣк, -цѣкѣ, kleiner Ofen; — до кѣви Kaffeebrenner, *m.* -trommel, *f.*
 Пѣцѣкати ся, *Левч.* в. Пѣнѣкати ся.
 Пѣцѣх, *m.* в. Пѣчѣхурѣ I.
 Пѣцѣк, *m.* glühender Eisendraht (zum Durohbbrennen des Pfeifenrohres).
 Пѣч, *f.* в. Пѣч.
 Пѣчѣк, *m.* Maiskolben gut zum Rö-
 Пѣчѣль, *f.* Kummer, Gram, *m.* Sorge; Traurigkeit, Betrübniß, *f.* (Ч. V. 345 *masc.* als Reimw. zu жалѣ). [kränken.]
 Пѣчалѣти, *v. a.* bekümmern, betrüben,
 Пѣчалѣти, *v. m.* V. Ф. in Kummer leben, in K. vergehen, sich grämen, sich härmern. [bekümmert, trübainig, traurig.]
 Пѣчалѣниѣ, пѣчалѣвиѣиѣ, *m.* II. 128
 Пѣчѣтъ, *f.* Siegel, Petschaft, *n.*; 2) Druck, *m.*, Druckschrift; * Presse, *f.*
 Пѣчѣтати, *v. a.* siegeln, zu-, versiegeln; 2) drucken, unter die Presse geben.
 Пѣчѣтѣнѣцѣиѣ, *pl.* *Sigillariae*, *B.* [gel.]
 Пѣчѣтка, *f.* в. Пѣчѣтъ I); kleiner Siegel.
 Пѣчѣтѣкар, *m.* Siegelstecher, Petroschierstecher, Graveur, *m.* *Пар.*
 Пѣчѣтѣниѣ, *a.* zum Buchdruck geh; -е слѣво das (öffentliche) gedruckte Wort; 2) Siegel-, *Пар.* [ker, m.]
 Пѣчѣтѣник, *m.* Drucker, Buchdrucker.
 Пѣчѣтѣниѣ, *f.* Buchdruckerei, Druckerei, *f.*; 2) Druck, *m.* Drucklegung, *f.* *Моз.*

Печѣтувати, *v. a.* в. Печѣтати I).
 Пѣченѣ, *pl.* *Фр.* в. Пѣчѣнка (*pl.*).
 Пѣченѣчѣники, *pl.* Lebermoose, *pl.* (*Hepaticae*).
 Пѣченѣюх, *m.* gebratener Apfel.
 Пѣченѣя, *f.* Braten, *m.*
 Пѣчѣра, (*d.* пѣчѣрка) *f.* Höhle, Grotte, Kluft, Gruft, *f.* *adj.* пѣчѣрѣскиѣ. Höhlen-
 Пѣчѣрѣцѣя, (*d.* -ѣчка), *f.* Feldblätterschwamm, Champignon, *m.* (*Agaricus camr.*).
 Пѣчѣрѣник, *m.* Höhlenwöchl, *m.* *ОБ.*
 Пѣчѣя, *f.* *Левч.* в. Пѣчиѣя.
 Пѣчѣ, пѣкѣѣ. [пѣкѣ, (пѣчѣ), пѣчѣтѣ, пѣчѣ, *v. a.* backen, braten, rösten; 2) brennen; 3) — ся на сѣнци sich den sengenden Sonnenstrahlen aussetzen.
 Пѣчѣиво, *n.* Gebäck, *n.* II. 5. das Gebäckene: Brod &; — хлѣба der ganze einmalige Schub des Brodes in den Backofen.
 Пѣчѣик, *m.* в. Пѣчѣк.
 Пѣчѣина, *f.* verbrannter Thon im Ofen.
 Пѣчѣиѣце, *n.* (*aug.*) в. Пѣч, Ofen, *m.* 2) Ort wo ein Wohnhaus (mit Herd u. Ofen) gestanden, *C.* II. 117. [Bräga.]
 Пѣчиѣя, *f.* *Мѣ.* II. 71 Sodbrennen, *n.* в.
 Пѣчѣнка, *f.* Leber, *m.* (*hepar*); 2) в. Пѣчѣниѣ, *Пр.* III. 288.
 Пѣчѣркувати, *v. n.* in Höhlen u. Löchern Fische fangen; *subst.* пѣчѣркуване, *n.* [в. Пѣсѣчѣник.]
 Пѣчѣхур, *m.* *Кл.* 309 в. Пѣчѣхур I); 2) Пѣчѣник, *m.* Ofenmaurer, *m.*
 Пѣчѣглѣдини, *Ч. IV.* 96. пѣчѣглѣдини 615, *pl.* в. Оглѣдини, обѣрини.
 Пѣчѣурѣчка, *m.* Uferschwabe, *f.* (*Hirundo riparia*).
 Пѣщѣнѣс, *n.* das Liebkosen, Zärtlichthun; 2) das Verzärteln, Verhätscheln.
 Пѣщѣра, *f.* в. Пѣчѣра. [*m.* *Пар.*]
 Пивѣк, пивѣр, *m.* Biertrinker, bruder,
 Пивѣрѣниѣ, *f.* Bierhaus, *n.* -halle, -bank, *f.* *Пар.*
 Пивѣти, *v. a.* oft trinken.
 Пивѣниѣ, *a.* Bier; bierfarbig.
 Пивѣнѣцѣя, (*d.* -ѣчка), *f.* Keller, *m.* *adj.* пивѣнѣчѣиѣ. [Kellermeister, Kellner, *m.*]
 Пивѣнѣчѣниѣ, *v. a.* *m.* пивѣнѣчѣник, *m.*
 Пивѣнолѣкиѣ, *a.* P. I. 131? ст. Пивѣлѣкиѣ?
 Пивѣо, (*aug.* пивѣиѣце, *dim.* пивѣцѣ), *n.* Bier, *n.* *наварѣти пивѣа Verwirrung verursachen.

Пивѣвар, (-ѣрник, *Пар.*) *m.* Bierbrauer, *m.* (-ѣрка, *f.* -ѣуерин, *f.*).
 Пивѣварѣниѣ, *f.* Bierbrauerei, *f.* Bräuhaus, *n.* [Brauen geh., Brau-
 Пивѣварѣскиѣ, (-ѣрниѣ), *a.* zum Bierbärство, *n.* Bierbrauerei, *f.* das Bierbrauen.
 Пивѣварѣхур, *m.* Brauerknecht, *m.*
 Пивѣпѣиѣ, *m.* *Пар.* в. Пивѣк.
 Пивѣтѣ, *f.* *Ар. c. 379* Wein der горѣвка.
 Пивѣнѣцѣя, пѣгѣлицѣя, *f.* в. Чѣѣнка, Kiebitz, *m.* *Пом.* III. 113.
 Пилѣуѣлѣкати, *v. a.* langsam trinken (сѣль-сѣль). [wächse (*Sapotaceae*).
 Пилѣвиѣцѣвѣти, *pl.* Breiäpfel Ge-
 Пилѣж, *m.* Zapfen am Pfahl & *m.*; 2) *N.* в. Kinderspieles *Ч. IV.* 39. *Пом.* III. 86—87.
 Пилѣжѣк, *m.* Zibethhaus, *f.* (Fiberzibeth.) *adj.* пилѣжѣковѣиѣ, *Пол.*
 Пилѣжѣнѣцѣ, -нѣцѣ, *m.* Moschuspolyp, *m.* (Eledone). [xa moschatellina].
 Пилѣжѣнѣчѣк, *m.* Bisskraut, *n.* (*Ado-*
 Пилѣжѣо, *n.* Moschus, Bissam, *m.*; 2) edle Schafgarbe (*Achillea nobilis*) *Мѣ.* 70; 3) *v. d.* vor. *Ч. V.* 462; 4) *Tanacetum vulg.*; *adj.* пилѣжѣовѣиѣ.
 Пилѣжѣовецѣ, -нѣцѣ, *m.* echtes Moschusthier, *m.* (*Moschus moschiferus*), *Пол.*
 Пилѣа, *f.* §. Maul, Gefriß, *n.* в. Пилѣка.
 Пилѣтѣниѣ, *a.* bauebackig, feistwangig.
 Пилѣвѣниѣ, *pl.* в. Пилѣвѣне.
 Пилѣвѣнѣ, *pl.* Nudeln aus gesäuertem Buchweizensteig mit eingeöltem *n.* zerdrücktem Knoblauch.
 Пилѣиѣ, пилѣиво, пилѣите, *imperat.* zu Пилѣтѣ.
 Пилѣка, *f.* в. Пилѣк.
 Пилѣкати, *v.* Пилѣкати (*B.*).
 Пилѣкѣ *int.* анѣ пилѣ! *Ф.* keinen Muck! nicht einmal ein Bißchen. [Gesicht, *m.* *Мѣ.*
 Пилѣка, *f.* §. Backen, *m.* Maul, Gefriß,
 Пилѣкати, пилѣкати, *v. n.* einen kleinen Laut von sich geben, hören lassen, muosen; — лѣльку sich gemüthlich die Pfeife schmauchen.
 Пилѣкѣтиѣ, *a.* в. Пилѣкѣтиѣ.
 Пилѣл, *m.* Staub, *m.*
 Пилѣлѣ, *f.* Säge, *f.*
 Пилѣлѣиѣ, *pl.* в. Пилѣлѣиѣ.
 Пилѣлѣчка сѣсѣвоѣа, Kiefern-Blattwespe, *f.* (*Tenthredo pini*).
 Пилѣлѣво, (*aug.* пилѣиѣце, *dim.* пилѣцѣ), *n.* Bier, *n.* *наварѣти пивѣа Verwirrung verursachen.

Письменнічій, *a.* literarisch, schriftstellerisch. [stellerei; 2] Literatur, *f.*

Письменність, -ости, *f.* Schrift-Pisménський, *a.* — знак Schriftzeichen, *n.* *Пар.*

Письменство, *n.* Kenntnis des Lesens u. Schreibens, Schreibekunst, *K.*; 2) Bildung, *f.*

Письмо, (*d.* писемцѣ), *n.* Schrift, *f.* ein Schreiben; *etw.* Geschriebenes, Schriftstück, *n.* Brief, *m.*; 2) Blatt, *n.* Zeitung, *f.*; 2) Buchstaben, *pl.* дрібні — kleine Schrift, kleiner, feiner Druck; учіти ся письмá lesen u. schreiben lernen; на письмі schriftlich.

Письмовність, -ости, *f.* ОУ. Письменність. [führer, *m.*

Письмоводець, -дця, *m.* Schrift-Pismolіш, *m.* Schriftgiesser, *m.* *Пар.*

Письмолаїня, *f.* Schriftgiesserei *f.* Писнути, *v.* m. anfangen. [anfangen.

Писнути, *v.* *a.* Ко. 17 zu schreiben Писовня, *f.* Rechtschreibung, *f.* До.

Писок, -ска, (*d.* -очок), *m.* Maul, *n.* Schnauze, *f.* Gefriss, *n.* Schnabel, *m.* loses Maul.

Писувати, *v.* *a.* oft schreiben, *Ф.* Писулька, *A.-Г.* 161 Billetchen, *n.* kleiner Brief; 2) Schriftfliege, *f.* (Grammuza), *B.*

Писуля, *m.* §. Schreiber, *m.* Писче, *v.* *n.* *a.* Schreibertaxe; † Beisteuer für den Edelhofsreiber, *f.*

Пита́ний, *a.* Frage, *Фраг*, *Пар.* Пита́не, *n.* das Fragen; 2) Frage, *f.* Пита́нка, *f.* *a.* По́пит.

I. Пита́ти, *v.* *a.* † *У.* ernähren. II. Пита́ти, *v.* *a.* fragen; ко́б. ва ким und — ся nach jmdm fragen, sich erkundigen; не — nicht viel fragen, *n.* *v.* achten; — ся ко́б. ва, про, о що jmdn wornaх fragen.

Питва́, *f.* Оз. 99 Trinkgelage, *n.* Питво́, *n.* Getränk, *n.* Getränk, *m.* *М.* *Ст.* *a.* Питѣ. [*m.* Getränk, *n.*

Питѣ, питенѣ, *n.* das Trinken; Trank, Питѣ́ний, *a.* б́куп С. II. 104 Schank.

Питѣль, -тя, *m.* Beutel, Mehlbeutel zum Beuteln des Mehls, *m.*, 2) das Beuteln, Duchsieben; 3) Mühle, Klappermühle, *f.* *He.* (*Пр.* XI. (1) 66).

Пі́ти, (*пю*, *пеш*, *пѣ*), *v.* *a.* trinken;

2) saufen; dem Trunke ergeben sein; — до ко́б. jmdm zutrinken; хорѣта піти дүрsten, Durst haben.

I. Пі́тими́й, *a.* P. II. 157 trinkbar. II. Пі́тими́й, *a.* M. II. 175. *He.* *a.*

Пі́томий.

Пі́тка, *f.* Plumpsock, *m.*; 2) Art Gesellschaftspiel mit Nachfragen nach *e.* von Hand zu Hand gehendem Gegenstande (*e.* Münze etc.).

Питла́вий, *a.* neugierig, fragelustig. Питла́ванець, -ця, *m.* mit dem Weissbrod gut genährt.

Питля́вяти, *v.* *a.* beuteln, durchsieben; питля́ваний хлѣ́б aus gebeuteltem Mehl gebacken, Weissbrod.

Питня́й, *a.* — між *v.* Питу́щий 1). Питомѣ́ність, *B.* пі́томість, *f.* *Гол.* пі́томство, *n.* *У.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* das eigenthümlich Zukommende. [*nes* Seminar etc.).

Пі́томець, -ця, *m.* Zögling, *m.* (ві-Пі́томи́й, (-тьом-), пі́томѣ́ний, *a.* eigen, eigenthümlich, angeboren, angestammt, eigenst; leiblich; gediegen.

Пі́тоньки, пі́точки, *v.* *a.* ді́т. *a.* Пі́ти.

Питу́лькати, *v.* *a.* *v.* Дулі́яти. Питу́н, *m.* *Гол.* I. 324 Trinker, *m.* Питу́чка, *f.* Topf, *m.*

Питу́щий, *a.* trinkbar, zum Trinken bereit: — між *Meth*, *m.*; 2) der viel im Trinken vertragen kann, gewohnt zu trinken *Пр.* VI. 545; trunkсüchtig, *C.* I. 62. *K.*

Питя́тко, *n.* Trinkgeschirr, *n.* Пі́хá, *f.* *ГШ.* *a.* Горді́ня, Hoffart, *f.* Піхáти, *v.* *a.* *v.* Опихáти Ч. I. 261. Піхáти́й, *a.* *M.* II. 32 hoffärtig, stolz. Піхáч, *m.* Stosszahn, *m.* *Пол.*

Пихáть, пихáць, *inf.* & *s.* Пехѣць & Пі́хнути, *v.* *a.* anhauchen.

Пихорну́ти, *v.* *a.* reissen, *M+Б.* Пихотá, *f.* *a.* Пі́ха *R* 88; 2) Prunk, *m.* Pracht, *f.* До.

Пихтíй, *m.* Schnauber, *m.* [*сеп.* *Кн.* Пихтíти, *v.* *n.* schnauben, schnaup-Пі́цькати, пі́цяти, *v.* *a.* pfsuchen, picheln; wühlen.

Пі́цюра, *f.* *aug.* *v.* Пі́ка. Пі́шане, *n.* Hoffart; Ziegerei, *f.* *He.* Пішáти ся, пі́шнати ся, sich brüsten, sich ausnehmen; stolz (auf seine

Schönheit) sein.

Пі́шкá, *pl.* Blutfedern, *pl.* *a.* Пі́шок. Пі́шний, *a.* stolz, hoffärtig; prangend schön, prächtig, herrlich; Pracht, *рощѣ.* [*art.* *f.*; 2) *a.* Писнóта.

Пі́шність, -ости, *f.* Stolz, *m.* Hoff-Pishnobарвистий, *a.* in Farben prangend, mit prangenden Farben, *K.* Писнóбу́тний, *a.* herrlich, üppig, *Кл.* [*Flügelн.* *Мл.*

Пі́шнокрýлий, *a.* mit schönen Писнóта, *f.* stolze Schönheit, *st.* Zier, *st.* hehre Pracht, Herrlichkeit, Grossartigkeit, *f.*; (*pl.* praechtvolle Gegenstände, *Ст.*) Prunk, *m.*

Пі́шнóха, (*d.* -бшка), пі́шня, *f.* die sich brüstet, die schön ist, stolzes Mädchen. [derschön blühende Blume.

Пі́шнóцьвіт, квіт — *m.* *Мл.* wun-Пі́шок, -шка, *m.* Federkiel, *n.* *a.* Пі́шкá, *Пом.* III. 86.

Пі́шон, *a.* Ч. III. 294 *v.* Пі́шний. Пі́ща, *f.* P. I. 1. Nahrung, Speise, *f.* Пи́щáль, *f.* Plinte, Büchse, *f.* Schiessgewehr, *n.* Art Kanone mit Figuren; *A.Д.* I. 249. 254. II. 121.

Пи́щáлка, *f.* Pfeife, *f.* (zum Blasen). Пи́щáти, *v.* *n.* pieren; pfeifen. Пи́щáй, *m.* schmäleres Ende des Eies, *v.* Нóсок.

Пі́щик, *m.* Mundstück, *n.* (від лóбль-ки), *У.*; 2) Schreibfeder, *f.*; 3) *a.* Пі́шок (*Фр.*).

Пі́щити, *v.* *a.* *v.* Рáти. *Gr.* 26. Пі́щок, -щка, *m.* *У.* *v.* Чип, лівар.

Пи́щух, *m.* — деревáч Baumläufer, *m.* (*Certhia* famil.). Пі́брáти ся, *v.* *a.* По́берáти (ся). Пі́в, *adv.* *u.* *subst.* halb, Halb-, die Hälfte: in Zusammensetzung mit den Nomina u. Adverbia: пів рóку (піврік) ein halbes Jahr, півкóпи (півкóпа) halbes Schock etc. (*v.* unten an entspr. St.); пів бідá halbwegs, leidlich angehend; на-пів (наво́в *Пар.*) zur Hälfte, mitten entzwei; в-пів дорóги am halben Wege; пів до д́руго́й halb zwei Uhr. *Оц.* §. 184. 5. *vgl.* Полу-.

Пі́вáркуш, *m.* halber Bogen Papier; *adj.* півáркуше́вий. Пі́вобáч, *adv.* *Мос.* (*Ск.* 26) halbseits. Пі́вобóжок, -жка, *m.* Halbgott, *m.* Пі́вобóчок, -чка, *m.* *a.* Полу́бóчок.

Піввáкрик, *m.* abgebrochener, gedämpfter Aufschrei, *Св.*

Півгáк, *m.* *a.* Полу́гáк. Півгóдинний, *a.* halbstündig.

Півгóлий, *a.* halbnaekt. Півгóнн, *pl.* halbes Gewende, *a.* Гóнн.

Півгóлосом, *ГШ.* *v.* півгóлоса, *Кл.* *adv.* halbblaut. [*m.* *ГШ.*

Півгрунто́вий хлoп, Halbbaauer, Півдáрмо, *adv.* halb umsonst.

Півдвнáйцята, *num.* zwölftelhalb. Півдвэ́ята, *num.* neunzehhalb.

Півдэнь, *m.* der halbe Tag, *v.* півдэня P. II. 167 — *v.* полудня, *v.* Полу́дне.

Півдэ́ний, *a.* halbtägig. Півдэ́сят, *num.* zehntehalb.

Півд́руга, *num.* *a.* Півтора, *Гол.* 445. Півэнь, *g.* півня, *m.* Hahn, *m.* *a.* Корýт.

Півэць, -ця, *m.* Sanger, *m.* Півэ́ние, *n.* півэ́ника, *f.* півэ́ний, *pl.* *a.* Півэ́ние, ківáний, перевесло am First des Strohdaches.

Півка, *f.* *a.* Пі́ка. Півкаб́лука, *f.* halber Bogen. [*ter.*

Півквáрта, *f.* halbe Quart (ca. $\frac{1}{2}$ Li-Півквáтýрок, -рка, *m.* halbe kváтýрка (ca. $\frac{1}{8}$ Liter). [півквáльвий.

Півквáль, *n.* halbes Kilogramm; *adj.* Півквáпка, *f.* Ко. 32 kleine Münze (пів копá).

Півкóвник, *m.* *a.* Полкóвник. Півкóлэ́снї, *pl.* Art Muster der Leinenstickerei.

Півкóло, *n.* *Пар.* *v.* Півокрýг. Півкóпа, *f.* півкóпок, -чка, *m.* halber Schock; halber Kasten Getroides *a.* Полу́кпнок.

Півкóшик, -шка, півкóшок, -шка, *m.* Wagenkorb, *m.* Wagenflechte, *f.*; 2) Stromkorb, *m.*

Півкрýглий, *a.* halbrund. Півкрýгом, *adv.* im Halbkreis, halb-kreisförmig. [*Пар.*

Півкру́жок, -жок, *m.* *a.* Півокрýг, Півкúля, *f.* Halbkugel, *f.*

Півкурчá-áти, *n.* halbes Hühnchen. Півлáдний, *a.* starr wie Eis, *Лір.* Півлáтний, *a.* *Пар.* *v.* Піврч́ний.

Півм́рлий, *a.* halbtodt. Півметáль, *m.* Halbmetall, *n.*

Півмі́сяць, *m.* Halbmond, *m.* *adj.* півмі́сячний halbmonatlich. [förmig, *B.* Півмі́сячкóватий, *a.* halbmond-

Північний, *a.* halbmythisch, *He.*
 Пів-на-пів, *adv.* halb, zur Hälfte.
 Півник, (*d.*-ичок), *m.* *dim.* Півень,
 junger Hahn; 2) Tulpe, *f.* *Ст.*; 3) *pl.*
Corydalis cava, *Orobis vernus*, *Iris bo-*
hemica, *L. pseudacorus*, *L. sibirica*.
 Півніковий, півничий, *He.* *a.* des
 Hahnes. [(drollig) geberden.
 Півняти ся, *Ст.* sich wie ein Hahn
 Північ, -очн, *f.* Mitternacht, *f.*;
 о півноч, о північ, um M.; (*d.* пів-
 ночка); 2) Norden, *m.* на північ ге-
 ген, nach N.
 Північний, (-ночний), *a.* mitter-
 nachtlich; 2) nördlich, nordisch.
 Піводинайдцята, *num.* eilftehalb.
 Півокінець, *n.* Halbfenster, *n.*
 Півокруг, *m.* Halbkreis, Halbzirkel,
m. півокругом. *adv.* *v.* Півкругом. *Фр.*
 Півонія, *f.* Pfingstrose, *f.* (Paeonia).
 Півобрити, *v.* *n.* jammern.
 Півосьма, (-ми) *num.* achtehalb. [*m.*
 Півострів. *m.* Halbinsel, *f.* Chersones,
 Півоберт, *m.* *v.* Півокруг; півоб-
 чертом, *adv.* *v.* Півкругом, *M.*
 Півобчком, *adv.* mit verstohlenem
 (halbem) Blick, *U.*
 Півпанок, -нка, *m.* *v.* Підпанок, *T.*
 Півпарубок, -ба, *m.* *v.* Парубчак,
 Jüngling, *III.* I. 103. [непрек.
 Півперек, *adv.* quer entzwei, *v.* По-
 Півпиво, *n.* Пар. Halbbier, *n.*
 Півпівника, *n.* *indecl.* *K.* halbes jun-
 gese Hähnchen (in d. Fabel).
 Півповітря, *m.* Halbgesschoss, *n.* Пар.
 Півповний, *a.* — кут gerader Winkel.
 Півполуденник, *m.* Mittagshalb-
 kreis, *m.*
 Півполукіпок, -пка, *m.* ¼ Schock.
 Півпоперечник, *m.* Пар. Halb-
 messer, *m.*
 Півпята, *num.* fünftehalb.
 Піврік, -оку, *m.* Halbjahr, halbes Jahr.
 Піврілляк, -ляка, *m.* 2½—3 Joch
 Acker.
 Піврічний, (-рочний), *a.* halbjährig.
 Півроче, *n.* Halbjahr, Semester, *n.*
 Півружі, *pl.* Art Muster der Lei-
 nenstickerei.
 Півсамоглавна, *f.* *Оц.* §. 12. пів-
 сажовук, *m.* *Др.* Halbvocal, *m.* (*se-*
mivocalis).
 Півсвіт, -іта, *m.* halbe Welt, Halb-

welt, *f.* *K.* — русалок *KU.* I. 223 lotte
 leichte, wüste Welt; demi-monde.
 Півсема, (-ми) *num.* siebenthalb.
 Півсіток, *v.* Півсіток.
 Півсих, пів тих, *adv.* *Пр.* V. 411
 zweifelhaft, räthselhaft. [thargie, *f.*
 Півсмерть, *f.* *Ф.* halber Tod, *Le.*
 Півсоня, *n.* *У.* півспячка, *f.* *Фр.*
 Halbschlummer, *m.* [im Halbschlummer.
 Півсонно, *adv.* *MIII.* im Halbschlaf,
 Півсіток, -тка, *m.* Halbhundert, *n.*
ГIII. — полотна 50 Ellen & Leinwand
 als ein Stück. [та Getreides.
 Півстірток, -тка, *m.* kleinere Stür-
 півстон, -бну, *m.* gebrochenes Stüh-
 nen. [*n.* *adj.* півсуконний.
 Півсукінь, півсукінець, *n.* Halbtuch,
 Півталур, (-лар), *m.* halber Thaler.
 Півтемний, *a.* halbdunkel.
 Півтон, *m.* Halbton, *m.*
 Півтора, *m.* *n.* півтори, *f.* *num.* an-
 derthalb, *Оц.* §. 184. 5. -ра людского
P. II. 130 was nicht ganz in Ordnung
 ist, etw. Halbes, Fehlerhaftes, Verstüm-
 meltes, Thörichtes, *He.*; * — нещастя
 scherzh. *Вейм.* des Dreschflegels, des Ge-
 wehres mit dem Bajonett u. ähnl.
 Півторак, *m.* Feld 1½, Morgen
 umfassend; 2) *pl.* півторакі Paar Ochsen
 von nicht gleicher Größe. [dert.
 Півтораста, *num.* anderthalbhun-
 Півторачка, *f.* Brett von 1½ Zoll
 Dique, *n.*
 Півтретя, *m.* *n.* *nistperci*, *f.* *num.*
 drittehalb, *Оц.* §. 184. 5; — ста = 260.
 Півхлоп, -яти, *n.* kleiner Bursche,
Лев. [geschieden.
 Півці, *pl.* Felder dh Sträucher etc.
 Півч, -ати, *n.* *v.* Пілка, пілчина.
 Півчварта, *num.* viertelhalb; — ста
 = 350.
 Півшар, *m.* *ГIII.* Пар. *v.* Півкула.
 Півшеста, *num.* sechsthalb.
 Півшурок, -рка, *m.* (побля) halber
 Morgen Felde.
 Півшовковий, *a.* halbseiden.
 Півшорк, *pl.* englisches leichtes
 Pferdegeschirr.
 Піганьстий, *a.* bunt gestreift.
 Пігий, *m.* Nbf. des Прут.
 Пігнати, (пожéну, пожéнеш), *v.* *a.*
 treiben, fortreiben; * — хмѣри tolle
 Spässe, Unsinn treiben, *Кс.* 197; — *ca*

und *v.* *n.* sa ihm jmdm nachsetzen um
 ihn zu ereilen; fortteilen.
 Пігнати, *v.* *a.* *v.* Погнати.
 Пігна, *f.* Quitte, *f.* (Cydonia vulg.).
 Пігяка, *f.* *v.* Пігяля.
 I. Під, *g.* подá, *m.* Daohboden, *m.* das
 obere Stockwerk, Geschoss in der Mühle,
 in d. Scheune etc.
 II. Під, *praep.* unter, bei, an, gegen,
 hin; für, zu; I) *mit dem Accusativ* (auf
 die Frage wohin?) bez. під *a)* den
 Gegenstand unter den *v.* Bewegung ge-
 schieht, oft mit Ausdruck der blossen
 Annäherung, namentl. bei Städten: під
 стіл пускати, кинути unter den Tisch;
 під вікно піти, під Львів прийти.
 ставати; під гору den Berg hinauf,
 bergauf; під воду піти unter das Was-
 ser versinken; під вінець розчесати
 fertig unter den Brautkranz, für das An-
 legen des B., під бараблю гноїти; під
 лад кофү піти jmdm sich fügen; під-
 ходити під корб * jmdm zu gewinnen
 trachten; під охоту напійти ся sich
 ein Räuschohen holen; під сілу ро-
 бати gegen (über) die Kraft arbeiten;
 dgl. По-під: по під гай, під під стó-
 ля, під під гóри, вийти під під бóки un-
 тер die Arme fassen, виглядати під під
 ясні сóри gegen Morgendämmerung; *b)*
 wird під гебр. um den Begriff der Un-
 terwerfung auszudrücken; під Москаля
 піти sich unter russische Botmässigkeit
 begeben; вийти корб під свою руку
 unter seine Leitung nehmen, — під ноги
 mit Füßen treten, — під стóрожу un-
 тер die Wache stellen; під мійшій Биг
 капати bei Gott theuern; *c)* bez. під
 bei den Numeralia: ungefähr, gegen;
d) bez. під die Zeit, gegen welohe, wäh-
 rend welcher etw. geschieht: під обід,
 під обідн (сонце) um die Zeit der Mal-
 zeit, під вéчер gegen Abend, під ніч
 im Anfange der Nacht, під час zur Zeit,
 derzeit, jeweilig, під бóчн; під конць
 etc. gegen Ende. II) *mit dem Instrumental*
 (auf die Frage wo?) bez. під *a)* den
 Gegenstand, unter dem, unterhalb des-
 sen etw. ruht od. eine Bewegung vor
 sich geht (*opp.* над): під вербóю сто-
 яти, під столóм лежати, бóтва під
 Оршою, die Schlaucht bei O., під ким
 ямку грéбтá (unter) jmdm eine Grube

graben; під снóдом unten, unterseits,
 під охóтов бóти ein Räuschohen haben;
b) bez. die Zeit, in der *v.* Handlung vor
 sich geht: під держáвою, під панóса-
 нем unter der Regierung; *c)* bez. під
 dasjenige, dem etw. untergeordnet ist:
 під Турком жати, під правóм бóти;
 під утрáкою unter Verlust, під рукóю
 unter (bei) der Hand, під кнóгом un-
 тер der Knute, під кнóчом unterm
 Schlüssel, під сáмком hinter Schloss u.
 Riegel, *p.* *s.* unterhalb der Burg (u. des
 Schlosses); dgl. по-під: по під го-
 рóю, по під небесáми; III) *mit dem*
Local sehr selten: під ми гóлоє по-
 під небесáх st. по під небесáми od. по-
 під небесá; IV) *in Zusammensetzungen*
 bedeutet під- (під-, під-): unter-, hin-
 ter-, nach-, hinzu-, neben-, nieder-, Af-
 ter, von unten, heimlich, halb, etw. *mal*,
 ein wenig; über-, auf-, er-, empor-, nahe,
 heran-, an-. (Beisp. *s.* unten an entspr.
 Stellen). *Мт.* IV. 435—437. 753—755.
 678. 230—232. II. 409—410. [*f.* *Шо.*
 Підавóтан, *m.* Untersalpetersäure,
 Підбавити, (-вати), *v.* *a.* *v.* При-
 чинити.
 Підбармóвувати ся, *Лев.* sich
 anrassen, nachahmen, verstopfen heran-
 schleichen.
 Підбáсок, -ска, *m.* Bassageige *f.*; 2)
 hohe Bassstimme, Bariton, *Кс.* 40.
 Підбевка, *f.* *v.* Бевка; підбевка.
 Підбóдре, *n.* Unterschenkel, *m.*
 Підберáти, (-брати), *v.* *a.* von
 unten etw. herausnehmen, ausscheiden
v. B. Honigwaben, seiden; aufnehmen,
 auflesen, aufschürzen, aufschlagen (e.
 langes Kleid) und — ся, sich —;
 2) *v.* ähnliche Sache an einer anderen
 suchen, wählen; entlehnen, auslesen, *К.*;
 3) — ся до корб (до комóри &) sich an
 jmdn etc. heimlich wagen; — ся на щóє
Лев. 155 auf etw. pochen, sich stützen.
 Підберéжка, *f.* підберéжник, *m.*
 Uferschwalbe, *f.* (Hirundo riparia).
 Підберéжний, *a.* unter dem Ufer
 befindlich.
 Підберéвóець, -ця, *m.* Kapuzi-
 ner-, Birkenpilz, *m.* (Boletus scaber), *Вел.*
 Підбóхтувати, (-хтати), *v.* *a.* *Мж.*
 an-, aufhocken.
 Підбóжнє, *n.* *v.* Писáння, кіліжнє.

Підбівання, *f.* Kammertuch, *m.*
 Підбівати, підбіти, *v. a.* von unten etw. an-, einschlagen; unterlegen; beschlagen; — борщ & чим womit einschlagen, vergöhen; unterfüttern (одѣжу чим); 2) *корѣ на якѣсь діло ии etw. anreizen, anhetzen, verleiten, *K. I.* 261. *He.*; 3) unterjochen, unterwürfig machen, unterwerfen; 4) — ся, сонце -ло ся (висѣко) die Sonne ist hoch aufgegangen; б) — ся vom Angegriffen-sein der Füſſe auf hartem, steinigem Boden, sich die Füſſe wund gehen, *Mi.* IV. 231. (bei unbeschlagenen Pferden, barfüſſigen Menschen &); е) — ся під ласку чий *Др. с.* 217 sich bei jmdm einzuschleichen suchen, um jmds Gunst buhlen.
 Підбівка, *f.* das zum Einmachen einer Speise Dienende: Rahm, Mehl &.
 Підбітє, *m.* das Unterfüttern; das Einmachen etc.; 2) —, підбитяк, підбитеняк *m.* Rook mit Lammfell unterfüttert, Pelzjacke; підбитяк = підбітня борщ, eingemacht; 3) підбітє, Oberflaas, Oberriet, *m.* Oberleder am Stiefel, на підбитє im Oberriet, in der Spanne; 4) Unterjochung, *f.*
 Підбітєль, *m.* Unterjocher, *m. Par.*
 Підбічувати, *v. a. s.* Бичувати, übht nachhelfen.
 Підбігати, підбічи, *v. n.* unter etw. laufen, auf jmdn zulaufen; her-, zulaufen, laufen *P. I.* 1; — крѣво mit Blut unterlaufen. [laufend.
 Підбігцем, *adv.* halb gehend, halb
 Підбія, -бю, *m.* Unterfutter beim Kleid, *m.*; 2) Unterjochung, *f. pl.* підбіі Eroberungen, *pl.*; 3) —, підбіяник, Ва-rens spinneraure, *f.* (*Euprepia* — *eruca*).
 Підбійка, *f. v.* Підбія, 1).
 Підбіяний, *a. s.* Підсобіяний, *Par.*
 Підбіля, -лю, *m.* Huflattich, *m.* (*Tussilago farfara*). [unten wissen.
 Підбіляти, (-білювати), *v. a.* von
 Підбіляши, *a.* der Nächste nach dem Aeltesten, *Mi.* II. 410. [g. werden.
 Підбіляшті, *v. n.* grösser wachsen,
 Підбір, -бру, *m.* Stiefelabsatz (aus Lederstückchen), *m. Ks.* 83; 2) —, *Ks.* 81. підбірка, *f.* Auswahl, *f.*
 Підбічи, *s.* Підбігати.
 Підбічній, *a. an.* von der Seite,

R. 96; -а детіна noch an der Seite der Mutter schlafend, noch saugend.
 Підбічиця, *f.* Beischläferin, *f.*
 Підбѣки, *pl.* за — вяті ся *s.* Підбѣчати ся.
 Підболѣтник, *m. s.* Поболѣтниця.
 Підбѣраф, *Me.* 68 *s.* Підбір 1). [Кинд, *m.*
 Підборідок, -дка, *m.* підборода. *s.*
 Підбѣркати, *v. a.* *Кн. s.* Прабѣркати.
 Підбородень, -дня, підбород, *m.* Sturmband, *n.*
 Підбороздень, -оння, *m.* (-оєдня, *f.*) Feldlerche, *f.* (*Alauda arv.*). [unecht
 Підбѣрний, *a. Ro.* 79 unterschoben.
 Підбѣчити ся, in die Seiten (an die Hüften) beide Hände stemmen.
 Підбѣя, *f. s.* Підбѣра.
 Підбрѣхач, *m.* Nachbar im Lügen; Lügner, Aufschneider im Schmeicheln u. Tadeln, *m.* (-ачка, *f. in f.*) *Ks.* 349.
 Підбрѣти, підбрѣвати, *v. a. s.* Підголяти 2). [хач (-ачка) sein.
 Підбрѣхувати, *v. n.* ein підбрѣхувати, підбѣти, *v. n.* *Др. с.* 244 hinzukommen, auf-, anwachsen, -schwellen, grösser werden.
 Підбудяти, (-бѣджувати), *v. a.* antreiben, aufwiegeln, bewegen, *Luts.* 158. *MIII.*
 Підбудувати, *v. a.* unterbauen.
 Підбунта давати, підбунтувати, *v. a. s.* Підбудяти u. d. folg.
 Підбѣрити, (-бѣрјувати), *v. a.* auf-rühren, auwiegeln. [e. Hebel heben.
 Підважати, (-важувати), *v. a.* mit
 Підвал, *m.* Kammer unter dem Erd-geschoſſe e. hölzernen Hauses, *f.* Keller, *m. Ks.* 261. *adj.* підвальный zum *n.* geh., Souterrain-
 Підвальный, підвала, *f.* Unterlage, Unterschwelle, *f.* Unterzug, *m.*
 Підваляти, (-валювати), *v. a.* unterwälzen, unter etw. hinwälzen; vor unten ausheben u. erschüttern.
 Підваряти, (-варувати), *v. a.* ein wenig gar kochen; 2) eine Speise mehr hinzukochen.
 Підвєсти, (-вєсу, -вєсем), *v. a.* корѣ jmdn zu Wagen eine Strecke Weges führen, fahren, fortbringen; nahe hinbringen; — хату etc., місце на хату etc. Erde etc. aufführen um das Terrain zu heben.

Підвередити ся, sich verheben, *He.*
 Підверєчи, *v. a. s.* Підкінута 1).
 Підвертїти, (-верчувати), *v. a.* ein wenig anbohren. [stimmt, *Ks.*
 Підвесєлений, *a.* fröhlich ge-
 Підвєсти, (-вєду, -вєдєм), *v. a.* vorführen, her-, zuführen; hinführen (als Begleiter); heimlich einführen; 2) verführen, verleiten, betrügen; * — під монастир hinters Licht führen, foppen; 3) heben, aufrichten; — ся sich auf-, emporheben, *s.* aufrichten; 4) — хату, ніч etc. unterwärts anstreichen.
 Підвєчер, *adv.* gegen Abend, *Ф.*
 Підвєчркувати, *v. n.* das Vesperbrot essen. [n. Jause, *f.*
 Підвєчрок, -рку, *m.* Vesperbrot,
 Підвивати, (-винїти), підвїти, *v. a.* unter etw. wickeln, aufwickeln, unten umwickeln (свїчку); 2) ver-, unterbinden. [Erhöhung, Steigerung, *f.*
 Підвижка, *f. Has.* підвїшмена. *n.*
 Підвинайматель, *m.* Afters-standgeber, *m. Term.*
 Підвїсїти, *He.* підвїсїти, підвїсїшїти, *v. a.* höher machen, erhöhen, erheben, steigern. [pen, wegstehlen, *H* 252.
 Підвишїти, *v. a.* що wegachnar-
 Підвишень, -шня, *m.* Agaricus pru-nulus.
 Підвїшник, *m.* Erhöhungszeichen, *m.*
 Підвївати, *v. a. s.* Підвїяти.
 Підвїдити, *v. a.* hintergehen, be-trügen. [Підвѣчик.
 Підвїдник, *H.* 253. підвїдчик, *m. s.*
 Підвїя, -лю, *m.* підвїяне, *n.* Krank-heit (Lähmung) dh bösen Luftzug od. Wind, *f.*
 Підвїя, *f. s.* Підвѣя.
 Підвїяти, *v. a.* etwas Getreide win-den, wofeln; 2) підвїяло корѣ jmd wurde krank (gelähmt) dh bösen Luft-zug; von unten wehen.
 Підвїястий, *a.* unterworfen, -ge-ben, botmässig, unterthan, *m. C.* II. 205 *Гол.* untergeordnet, subaltern, *Par.*
 Підвїястїсть, -остя, *f.* Unter-thänigkeit; Unterordnung, *f. Par.*
 Підвѣда, *f.* Vorspann, *m.* unterlegte Pferde, *pl.* Fuhre, *f.* Wagen mit Pferden, *m.*; 2) Beistellung e. Fuhrwerkes, Pflicht zu fahren, *f.*
 Підвѣде, *n.* Untermauer, *f.* (*Фр.*)

Підвѣдний, *pl. Ks. Pr.* VII. 229.
 Intriguen, *pl.*
 Підводїти, (-вѣджу, -вѣдиш), *s.* Під-вєсти. [unterseeisch, *He.*
 Підводний, *a.* unter dem Wasser,
 Підвѣчик, *m. C.* I. 48 Fuhrmann,
 Кучоер einer підвѣда *f.* [Підвєсти.
 Підвѣяти, (-вѣжу, вѣзиш), *v. a. s.*
 Підволока, *f.* Pflugschleife, (zum Schleppen des Pfluges), *f.*
 Підворога, *f. Krol.* 14?
 Підворотня, *f.* Brett das unter eine Thür (ворѣта) gestellt wird? *Гол. sp.* 70.
 Підвѣя, лїля —, *f.* Türkenbund, *m.* (*Lilium martagon*). [unterbinden.
 Підвїзати, (-вїзувати), *v. a.* auf-,
 Підвїзка, *f.* Strumpfband, übht. Band, *n.*
 Підглістий, *a.* -е дєрево Baum mit hohem, schmächtigem Stamm u. einer spärlichen Krone. [zutreiben; antreiben.
 Підганяти, *v. a.* unter etw. hin-, hin-
 Підгарячити, *v. a.* anfeuern, *L.*
 Підгас, *m.* Salz aus d. Koehpfanne nach Auslösen des Feuers gehoben, (*H.*)
 Підгати, підгачувати, *v. a.* — грѣблю den Damm ausbessern; одїн до одного — *He.* (*Pr.* IV. 196)? [гєрєть.
 Підгєстер, *m. Ч.* VII. 402 *s.* Під-гїгєлєти, *v. a. ?* [Росвѣра.
 Підгєрєть, *f.* підгєрєць, *A. D.* II. 27. *s.*
 Підгєрєць, *f.* Ruthenband unten die Wagenleiter verknüpfend, *n.*
 Підгїнци, *pl.* nachwachsende Triebe, Wurzelsprossen, *pl.*
 Підгїре, *n.* Gegend, am Fusse e. Gebirgszuges, *f.*; Untergebirge, *n. adj.* підгїрєский. [ter dem Hügel, *K.*
 Підгїрїний, *a.* unten am Berge, un-
 Підгїрїянин, *m.* Bewohner des підгїре, *m.*
 Підгїявка, *f.* Art Birnbaum.
 Підгїядати, підгїянути, *v. a.* корѣ heimlich beobachten, jmdm nachsehen; abgucken (jmdm etw. щось у корѣ).
 Підгїядник, *m.* Späher, Aufläurer, *m. K.* [faulen.
 Підгїявати, підгїяти, *v. n.* an-
 Підгїя, -бю, *m.* Düngung, *f.*
 Підгїятїти, підгїячувати, *v. a.* огонь anschüren, anfachen, dass es lo-dere, *K.*
 Підгїюїти, *v. a.* Dünger hinausgeben.

Підговорювати, *в. е. М. а. Підмо-
вляти.*

Підгодувати, *в. а. а. Підкормити.*
Підголяти, підголювати, *в. е. ent-
blößen; 2) von unten, einwenig abra-
sieren.*

Підголова, *м. W. Kopfkissen, т.*
Підгомець, -ниця, *м. а. Підгінці.*
Підгобріака, *ф. Rothhalsente, f.*
(*Anas ferina*). [м.; 2) Kehlriemen, *т.*
Підгобря, *м. Wamme, Wampe, f. Trill,*
Підгобряця, *ф. unterer Theil des*
*Ochsenjoches; 2) Kropftaube, f. (Colum-
ba gutturosa). [gendes Land; Vorstadt, f.*

Підгород, *м. nahe bei e. Stadt lie-*
Підгорбчка, *ф. dsm. kleiner Vor-
berg, Ч. IV. 533.*

Підгортати, підгортати, *в. а. unter*
etw. scharrten; behäufeln (барабал &).

Підготівити, (-вляти), *в. е. vorbe-*
reiten. [dem Rechen zusammenscharren.

Підгребати, (-гребті), *в. а. mit*
Підгрябі, (*д. -ябок*), *м. Art essbarer*
Schwamm. [spielen zu fangen suchen.

Підгрявати, *в. а. jmdn im Karten-*
Підгрявати, підгрявати, *в. а. von*
unten benagen.

Підгрявяти, *в. м. impera. Ч. II.*
623, -яло ist kothig geworden.

Підгуляти, *в. а. sich güthlich thun,*
sich bergauschen. [scheln, änzeln.

Підгуцькувати, *в. а. (Фр.) hüt-*
Підгунти, *м. Untergrund, т.*

Піддана, *м. піддана, м. das Hinzu-*
geben; 2) Uebergabe, Unterwerfung;
Ergebung, f.

Піддавати, піддати, *в. а. кому*
щось jmdm noch mehr (Stoff) hinzuge-
ben; vermehren; — гадку den Gedan-
ken eingeben; 2) ergeben, übergeben;
— ся sich ergeben, а. unterziehen; а.
unterwerfen, а. untergeben, unterliegen.

Піддакувати, *в. м. С. I. 233 с. По-*
такувати.

Підданий, -ниця, *ж. 167. підданик,*
(-анчик). Фр. підданок, -нка, ж. т.
підданий, а. (с. т.) untergeben, un-
terthan; Leibeigener; der Unterthan;
unterthänig, botmässig, Diener; Vaasall,
т. adj. підданийський, підданийчий, Un-
terthans-. [nigkeit, f. Пар.

Підданийство, *-ости, f. Unterthä-*
Підданка, *ф. Unterthanin, f. die*

Botmässige. [Leibeigenschaft, *ф.*

Підданийство, *м. Unterthanschaft;*
Підданчлийши, *а. (Фр.) bequem*
behalig.

Піддаше, (*д. -ашечко*), *м. Ort dicht*
unter dem Dache, Boden, Söller, т. Dach-
stube, Dachwohnung, f. Wetterdach, м.

Піддвигнути, *в. а. heben, auf die*
Beine helfen, aufrichten.

Піддержане, *н. Пр. II. 246 Unterhalt,*
Beistand, Vorshub, т. Unterstützung, ф.
Піддержати, піддержувати, *в. а.*
halten, aufrecht halten; Unterhalt
geben, unterstützen.

Піддертати, піддерати, *в. а. in die*
Höhe emporrecken, heben, reissen; 2)
untenher, rupfen, zupfen.

Піддівляти ся, *пач-, zusehen.*
Піддима, *ф. Art Pflanz, He.*

Піддівок, -ка, *м. sehr junges Mäd-*
chen, Лесч. [sohenhand eingeführt, Гл. 35.

Піддільний, *а. künstlich, von Men-*
Піддільянець, -ниця, *м. а. Заділь-*
янець, Гол.

Піддїски, *рл. а. Піддїсок, ж. 77.*
Піддїков, *т. Subdiaconus, т.*

Піддобрятися, піддобрювати ся
кому jmds Gunst erschmeicheln durch
gefällige Werke; sich bei jmdm ein-
schmeicheln, під кобось.

Піддружба, *т. піддружок, під-*
дружний. в. а. т. ж. 66. піддруже, н.
ж. 189. 190. піддружок, ж. 63. Un-
terbrautführer, т. [fer.

Піддружка, *ф. jüngere Kransjung-*
Піддрягнути, *в. м. а. Піддрягнути.*

Піддубень, -бня, *т. Schönfusa, т.*
(Boletus oalorus). [letus pachypus).

Піддубчик, *т. Bitterpils, т. (Bo-*
Піддубок, -бка, *т. Bilzling, т. (Bo-*
letus edulis) Вол.

Піддувати, піддути, *в. а. darunter*
blasen; (в. м.) von unten wehen; anfauchen.

Піддувка, *ф. das Anfauchen; Luft-*
zug, т. Пол. [sich erholen, genesen.

Піддужати, *в. м. а. stärker werden,*
Піддужьки, *рл. kleinere дужь (Bir-*
nen). [schirres an den Hinterschinken, т.

Піддупки, *рл. Theil des Pferdege-*
Піддупці, *рл. Werkstück am Wagen*
zur Aufnahme der Deichsel, н.

Піддуряти, піддурювати, *в. а. be-*
thören, hintergehen, überlisten.

Піддачий, *в. а. т. Gehilfe, Lehrling*
с. Kirchensängers (джк). [гати.

Піддгнати, піддгнати, *в. а. а. Піддг-*
під'ємниця, ф. Пол. а. Вєхдївниця.

Піддержине, *н. (Фр.) а. Піддєрпїне.*
Піддєрпїне, *т. unter Nesseln*
(im Unkraut під лопухом) zur Welt ge-
kommen: uneheliches Kind, Bastard, т.

Піддєрпї, *с. Гр. — хорт, dün-*
seitig, mager, hager.

Піддєрпїти, піддєрпїювати, *в. а. von*
unten braten, rösten; 2) die Glut an-
fachen. [Verbrechen anstiften. §.

Піддєрпїти, *в. а. (Ф.) zu einem*
Піддєрпїти, піддєрпїти, *Ч. III. 279*
в. а. anzünden, anschüren, anfachen;
**anstiften, aufhetzen.*

Піддєрпїти, *ф. Stärkung, f. Лесч.*
Піддєрпїти, піддєрпїти, *в. а. корб*
jmdm die Nahrung zuführen, verschaffen;
stärken; — ся М. II. 199 mit Nahrung
sich laben, а. stärken.

Піддєрпїти, *н. Unterbauch, т. Пар.*
Піддєрпїти, *н. Erwartung, f. das*
Erwarten, ГГ. [warten.

Піддєрпїти, *в. а. erwarten; ab-*
Піддєрпїти, *а. altersschwach, He.*

Піддєрпїти, *в. а. корб jmdm im*
Getreideschneiden nachhelfen.

Піддєрпїти, *в. а. unterwaschen, а.*
Піддєрпїти, *в. а. а. Bid-*
жати; 2) zum vollen, frohen, genuss-
reichen Leben kommen, gute Tage erleben.

Піддєрпїти, *ф. піддєрпїти, -пка,*
т. Hinterbacken, т. Hinterkeule, ф.

Піддєрпїти, *а. а. залова Bauch-*
spreiheldrüse, (panorea), f. Под.

Піддєрпїти, *ф. Н. 65. Nahrung des*
Feuers, f. Zunder, т.; 2) das Anzün-
den, Anfachen; Brandstiftung, Mord-
*brennerei, f. ж.; 3) *Anfeuerung, An-*
stiftung, f. das Aufhetzen.

Піддєрпїти, *т. М. II. 120 с. Піддєрпїти.*
Піддєрпїти, *а. — горниць Topf*
ca. 16 Liter fassend, т. [Term.

Піддєрпїти, *т. Subarendator, т.*
Піддєрпїти, *т. Asterspfand, н.*

Піддєрпїти, *н. Astersverpfän-*
dung, f. Term. [Пар.

Піддєрпїти, *в. а. aufstriegeln,*
Піддєрпїти, *в. а. а. Піддєрпїти*
(чоботи).

Піддєрпїти, *в. а. а. Піддєрпїти*
(чоботи).

Піддєрпїти, *в. а. а. Піддєрпїти*
unterirdisch.

Піддєрпїти, *т. Aufruf, т. ГГ.*
Піддєрпїти, *в. а. ж. 472 mit nei-*
dischem u. scheelem Blicke etw. schä-
dig'n, verderben.

Піддєрпїти, *т. а. Піддєрпїти, В.*
Піддєрпїти, *н. м. zum Tanze с.*
Melodie singen, trillern; 2) mit falschem
Ton mitspielen, -singen, ж.

Піддєрпїти, *Imperat. zu nitá: geh'*
nur! geh' wohl.

Піддєрпїти, *в. а. unter frem-*
dem Namen aufzutreten, den Namen
wechseln. [Stiefel, ж. а. Піддєрпїти.

Піддєрпїти, *ж. ж. 84. Oberleder am*
Піддєрпїти, *(М. I. 76. -ли ся*
ноги) statt werden, erlahmen, vgl. Під-
дєрпїти.

Піддєрпїти, *в. а. Піддєрпїти, під-*
Піддєрпїти, *в. а. unter-*
biegen; unterschlagen (ноги); unter-
ziehen, ж. 260; unterstecken, ж. 16.

Піддєрпїти, *в. а. Піддєрпїти (сн).*
Піддєрпїти, *(піддєрпїти, -жєнш) в. а.*
а. Піддєрпїти; — (в горі) jmdn in
die Höhe treiben (bei Versteigerungen).

Піддєрпїти, *(піддєрпїти, -жєнш), в. а.*
корб до себе jmdn zu sich rufen; einladen.

Піддєрпїти, *т. Einkehr, Auffahrt, f.; 2)*
Streifzug, т. ж.

Піддєрпїти, *піддєрпїти, в. м. а. he-*
ganfahren, -reiten; 2) Streifzüge machen.

Піддєрпїти, (-іти), піддєрпїти, *в. а.*
*aufheben, erheben, aufrichten; *korb*
на сміх А. I. 258 jmdn dem Ge-
lächter, dem Spott preisgeben; 2) — ся
sich erheben; б) — ся чобось etw. über-
nehmen, auf sich nehmen, sich einer
Sache unterziehen; а. Піддєрпїти.

Піддєрпїти, піддєрпїти, *в. м. heran-*
anrücken, -kommen; до корб, під кому,
кому auf jmdn zugehen, sich jmdm
nähern; — кому під ласку Ч. V. 104
jmds Gunst erschleichen, gewinnen; 2)
в. а. jmdn hintergehen, zu überlisten,
suchen, beschleichen.

Піддєрпїти, *в. а. а. Піддєрпїти.*
Піддєрпїти, *в. а. а. Піддєрпїти.*

Піддєрпїти, *ска. т. gew. рл. піддєрпїти,*
Eisenstäbchen zum Beschlag der Wa-
genachse unterseits, н. Achsenschiene,
ф. (eig. піддєрпїти, вісь Achse).

Під'їсти, під'їдати, *v. a.* корб jmdm das Futter wegfressen (*v. Vieh*); 2) — собі sich satt essen.

Під'їхати, *v. n. a.* Під'їдати 1).

Підкадіти, *v. a.* беріаучерн.

Підкавіти, підкаувати, *v. a.* hinzufügen im Gespräch; 2) einflüstern, einzaugen, *He.* [schmätzer, *m.* (Saxicola).

Підкаменець, -нця, *m.* Stein.

Підкаміничик, головничик — *m.* Cottus quadricornis. [s. Поткани.

Підкани, (= підкани), *n. He.*

Підканцеля (б)ріст, *m.* Unterkanzeliat, *m. Ko.*

Підкапітан, *m.* Unterhauptmann, *m.*

Підкапок, -пка, *m.* Art Mütze mit Gebrauche gemeiner Weiber, *Kuz.*; 2) Scheitelkappe, *f.* -kärpchen, *n. Zak.*

Підкарпатній, *ж.* підкарпатский, *a.* an den Karpathen gelegen.

Підкасістий, *a.* von unten geschürt, gelüpf, gestülpt; 2) dickbäuchig.

Підквартирний, *a.* — горнець са. 3 Liter fassend. [Untersteuermann, *m.*

Підкерманіч, підкермич, *Пар. m.*

Підкид, *m.* підкиданка, *f.* підкиданя, *n.* das erste Pfügen.

Підкидати, (-увати), підкинути, *v. a.* in die Höhe werfen; unter etw. hinwerfen; кому heimlich jmdm etw. (Gestohlenen) zu-, hinwerfen, unterschieben; 2) — на жито & für den Roggen & das Feld zum ersten Male pfügen.

Підкидачка, *f.* *ж.* підкидьок (-док), -дька, -дка, *m.* untergeschobenes Kind, Findling, *m.*

Підкисати, підкиснути, *v. n.* ein wenig sauer werden, gähren; aufgehen (*v. Brotteig*).

Підкиснички, *pl. Me.* 199?

Підкїшкати, *v. a.* § von zarter Jugend auferziehen.

Підківка, *f.* ein kleines Hufeisen; zierlicher eiserner etc. Beschlag unter dem Stiefelabsatz.

Підкіп, -ону, *m. a.* Підкоп.

Підкіпка, *f.* junge Henne, welche zur Zeit der Ernte (des Feimenlegens, köpfi) ausgekrochen ist.

Підкіпниця, дівчина — *f.* kleingewachsenes Mädchen. [der Haarflechte.

Підкісник, *m.* Schleifband am Ende

Підкітка, *f. a.* Підмітка, Sohle, *f.*

Підкітькувати ся, *Зар.* hüpfend dahin rollen.

Підклад, *m. a.* Підкладка 1); 2) Teppich, *m.* Decke, *f.*; 2) Stiefelsohle, *f.*

Підкладати, підкласти, *v. a. s.* Підложити.

Підкладка, *f.* Unterlage, Grundlage, *f.* Grund, Untersatz, *m. He.*; 2) *a.* Підкладок.

Підклеїти, підклеювати, *v. a.* unterleimen, -kleben.

Підклеювати, *v. a. s.* Підцкувати.

Підкляти, *f.* Seitenholz am Wagen, *s.* Клятиця.

Підкляти, (-кляти), *v. a.* unter etw. biegen; *unterwerfen, *Пар.*

Підкляцкати, *v. a.* vorn gerade das Haar zustutzen, (*B.*).

Підкова, *f.* Hufeisen; 2) *a.* Підківка.

Підковати, *v.* Підкувати.

Підковець, -вця, підковонісик, *Вол. m.* Hufeisennase, *f.* (Rhinolophus hipposideros).

Підкол, *m.* Stich, *m.* das Einstechen.

Підколінний, *a.* unter dem Knie befindlich.

Підколінниця, *pl.* Strümpfe, *pl.*

Підколіно, *n.* Kniebeuge, *f. Пар.*

Підколідний, *a.* unter dem Baumstamme, -klotze.

Підколоти, *v. a.* von unten stechen.

Підколотник, *m.* Rebhuhn, *n.* (Perdix cinerea).

Підколуп, *m. s.* Перепеліяця. [(*B.*).

Підколупнути, *v.* Підпалткати.

Підкомбнік, *m. Пар.* підкомбніший, *s. a. m.* Unterstallmeister, *m.*

Підкомбрий, *a. Мор.* Kammerherr, Kammerer, *m. adj.* підкомбрєкий.

Підкоп, -опу, *m. C. II.* 59 die Grube in der Erde, worein der Bienenstock eingelassen wird; 2) bodenloser Bienenstock (der Kühle halber); 3) Mine, Pulvermine, *f. K.*; 4) Keller, *m.*; *adj.* підкопний, *Epf.* 17.; *підкоп на кого робити jmdm eine Grube graben.

Підкопане, підкопуване, *n.* Untergrabung, Unterwühlung, *f.*

Підкопати, підкопувати, *v. a.* untergraben, unterminieren; — ся sich —, *s.* hineingraben; — ся під чийсь славу *Кв.* 106 jmds guten Ruf zu verderben trachten. [terlistig.

Підкопистий, *a.* heimtückisch, hin-

Підкоріати, (-мляти), *v. a.* jmdm essen lassen, einwenig mästen.

Підкорітик, *m.* Rindenkäfer, *m.* (Hippophloeus). [abstutzen.

Підкоротати, *v. a.* ab-, verkürzen,

Підкосати, (-кошувати), *v. a.* etwas ab-mähen. [Holzbauten, *f.*

Підкотина, *f.* Unterlage (коти) bei

Підкотяти, підкочувати, *v. a.* unter etw. wälzen, rollen; 2) — рукави etc. aufschürzen. [de, *m.*

Підкоше, *n.* Korb fürs Mahlgetrei-

Підкрадати ся, (-красти ся), sich wohin verstohlen schleichen, sich heran-, hinzuschleichen.

Підкрасати, підкрасувати, *v. a.* schöner machen; aufbessern; anstreichen, färben. [f. Beistand, *m.*

Підкрєп, *m.* підкрєпленє, *n.* Stärkung,

Підкріпати, (-плати), *v. a.* kräftigen, stärken, erquickern.

Підкріпати, *v. n. a.* Окріпати.

Підкроїти, *v. a.* kurz zuschneiden, zustutzen.

Підкропівник, *m.* підкропівка, *f.* Zaunkönig, *m.* (Troglodytes parv).

Підкропівниця, *f.* Hügelerdbeere, *f.* (Fragaria collina). [sen u. antrinken.

Підкропяти собі sich tüchtig anes-

Підкруляк, *m. N. s.* Berges.

Підкруїни, *pl.* gröbere Theile der gemahlenen Körner.

Підкруїти, підкруїувати, *v. a.* von unten aufwinden, drehen, schrauben.

Підкувати, *v. a.* коня — beschlagen (eig. unten anschmieden, *M. IV.* 231).

Підкукундати, *v. a.* §. *s.* Підмівити, *Gr.* 25.

Підкуляти, (-кулювати), *v. a.* — ноги an sich, unter sich ziehen, krümmen.

Підкульок, -лька, (*d.* -кульчик), *m.* vordere Lünse.

Підкупати, (-куплати), *v. a.* erkaufen, bestechen (eig. heimlich kaufen *M. IV.* 231); 2) überbieten, mehr als jmd bieten beim Kauf. [bar.

Підкупний, *a.* bestechlich, bestech-

Підкупник, підкупень, -ня, *m.* Bestecher, *m. Пар.* [keit, *f.*

Підкупність, -ости, *f.* Bestechlich-

Підкупство, *n.* підкуп, *m. Пар.* Bestechung, *f.* [täuchern.

Підкурєне, підкурєване, *n.* das Be-

Підкуріати, *v. a.* von unten räuchern.

Підкусати, *v. a.* *Кв.* 21 verleiten, in Versuchung führen.

Підкути, *v. a. s.* Підкувати.

Підкухарок, -рка, *m.* підкухарчик, *s. a. m.* *ж.* Küchenjunge, -gehilfe, *m.*

Підкущ, *m.* Halbatrauch, *m.*

Підлабуїти ся, *Гл. б.* 121 до корб verliebt sich zu jmdm nähern, *s.* anschmiegen, einschmiegheln, *Пом. I.* 128.

Підладити, підладжувати, *v. a.* anpassen, entsprechend zuriichten; — ся під щось *ж.* sich an etw. anschmiegen, *s.* an etw. halten; sich anpassen, *ж.*

Підлаїти, *v. n. a.* Підлаїти.

Підлаїний, підлаїстий, *a.* unter dem Bauche weiss (wie ласица) *B.*

Підлаїти, *v. a.* чортя медом gewinnen, hold machen.

Підлаїкуване, *n.* Schmeichelei, Lobhudelei, Augendienerei, *f. ж.*

Підлатати, *v. a.* von unten flicken, -anschlagen. [nutzten Schlittenknfen, *m.*

Підлатка, *f.* Unterschlag bei abge-

Підлаїна, *f. Ко.* 12. *a.* Підлаїна.

Підлаїга, *f. Рч.* 250 Holzband unter der помістниця des Wagens, *n. sgl.*

Підлаїць, [liegen.

Підлаїний, *a.* unterworfen, unter-

Підлаїність, -ости, *f. Фр.* Unterwürfigkeit, Unterthänigkeit, Hörigkeit, *f.*

Підлаїно, *n.* Aftersleben, *m.* [m. Term.

Підлаївник, *m.* Afterslebenmann,

Підлаїний, підлаїний, підлаїний, підлаїний, *a.* schmeichlerisch, schmeichelhaft, gleissnerisch, kriechend; до корб jmdm gewogen, geneigt, willfährig.

Підлаївність, (-ствє, -ствє, -ствє, -ствє), -ости, *f.* Schmeichelei, Erschleichung der Gunst, *f.* das Einschmeicheln.

Підлаїник, *m. s.* Перелєсник.

Підлаїяти ся, підлаїувати ся, sich einschmeicheln.

Підлаїти, *v. n. a.* Підлаїти.

Підлаїчик, *m.* junger лещ, лещ, (Abramis brama). [Sanoe, Bröhe, *f. H.* 266.

Підлаїва, підлаївка, *f.* Uebergusa, *m.*

Підлаїване, *n.* das Begießen.

Підлаївати, підлаїти, *v. a.* unter etw. gießen, kugießen; begießen (Pflanzen); корб mit Zauberwasser jmdm den Weg od. das Haus begießen.

Підновіти, (-вляти), *v. a.* wieder wie neu machen, wieder herstellen; auf-frischen, erneuern.

Підноріти, піднорювати, *v. a.* Пол. unterwühlen, unterwaschen, -sprülen.

Підносіти, підношувати, *v. a.* auf-richten, erheben (крик, сáміт II); in die Höhe heben, auf-, emporheben; *her-vorheben, aufnehmen, aufstellen, (гáдку) heben, fördern; — ся sich —, Auf-schwung nehmen. [wenig übernachten.

Підночувати, *v. n.* десь wo ein-Піднудити собі чогó sich voll-fressen.

[antreiben, Пар.

Піднужкати, піднукати, *v. a.*

Піднустріти, (піднюстр-, Wgr. XI), *v. a.* aufsetzen, anstiften.

Підняти, *v. a.* с. Піднясти.

Підобгати, etc. підобрати etc. пі-догнути etc. с. Ілді-.

Підобравний, *a.* -а стіна́ Wand, an der Bilder hängen.

Підогривати, *v. a.* К. anfeuern.

Підождати, *v. a.* с. Підждати.

Підовдріти, *v. a.* с. Підглянути.

Підбари, *pl. Cm.* Verdächtigungen, Einbildungen, *pl. Cm.*

Підовривати, *v. a.* verdächtigen, argwöhnen dass jmd... Пар.

Підбврилиий, (-зривий), *a.* verdäch-tig, verdachterregend.

Підоврине, *n.* підозрілість, У. (-зрі-вість, Ф.), -ости, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.* Verdächtigung, *f.*

Підбйша, *f.* Hebevorrichtung, *f.* He-bebaum, Hebel, *m.*; Reibescheit, *n.* (в нбст); 2) Nelkenwurz, *f.* (Genm mon-tanum gegen Verhebung).

Підбй, *s.* Підій-.

Підбк, -дка, *m. dim.* kleiner Dach-boden Kol. I. 57 в. Під I. [f. (сума).

Підокружок, -жка, *m.* Trugdolde,

Підолляти, *v.* Підливати.

Підоняти, *v. a. s.* Підняти, — кошту auf eigene Kosten etw. unternehmen, Auslagen haben.

Підопалати, *v. a.* круши, wannen.

Підорати, підорувати, *v. a.* unter-

Підбрва, *f.* Art Pflze. [рфлügen.

Підорвати, *v.* Підривати; підор-ванний, *a.* mit Leistenbruch. [rum enpor).

Підорішник, *m.* Haselwurz, *f.* (Аса-

Підосиньник, підосичник, *m.* Во-

letus aurantiacus.

Підосинник, *m.* Вол. s. Підосиньник.

Підоспіти, *v. n.* zur rechten Zeit ankommen, anlangen; 2) reif werden.

Підострішина, *f.* с. längere Latte im Dache.

Підофіцер, *m.* Unterofficier, *m.*

Підохота, *f.* Aufmunterung, *f.* Пар.

Підохотяти, підохочувати, *v. a.*

aufmuntern; підохотувати, *v. n.* Гол.

III. 60 sich gülich thun, sich anheuern.

Підощвітиньвий, *a.* unterhalb

des Perigons.

Підбшва, *f.* Schle, Fusssole, *f.*

Підпадати, *v. n.* unter etw. fallen,

gerathen; unterliegen, unterworfen sein,

verfallen; 2) *v. a.* jmdn inständig bitten,

mit Bitten bestürmen, *Mx. b.* jmdn hinter-

tergehen. [zum Anziehen.

Підпідистий, *a.* чобіт schwierig

Підпал, *m.* Nahrung des Feuers, *f.*

Zunder, *m.*; 2) Anzündен, Unterlegen

des Feuers, Feueranlegen, *n.*; 3) Pul-

vermine, *f.* Sprengschuss, *m.* Пол.

Підпалати, *v. a.* с. Підопалати.

Підпалачка, *f.* в. Перепеляця, (В.).

Підпалене, *n.* das Anbrennen von

natzen; 2) Brandlegung, *f.*

Підпаленник, підпалач, під-

палъщик, *Km. m.* Brandleger, -stifter,

Mordbrenner, *m.*

Підпалити, підпалювати, *v. a.* Feu-

er anlegen, von unten anzünden; 2) —

коня́ dh hitziges Fahren od. Reiten ge-

brechlich machen.

Підпалка, *f.* Zunder, *m.* Anmaohe-

holz; 2) — підпалок, -ака, *m.* Н. 200.

Ос. (61) XII. 67. с. Паленіяця.

Підпальна лбдя, Brander, *m.* Пар.

Підпаловий, *a.* Percussions-, Пол.

Підпанок, -нка, *m.* kleiner Herr;

Dianer eines grossen (eochten) Herrn, *m.*

Підпар, *m.* aus Stroh geflochtene

Bedeckung für Tabaksetzlinge, *f.*

Підпарити, *v. a.* dampfen; von un-

ten erwärmen. [рубок.

Підпарубочий, *s. a.* *m.* junger ná-

Підпарубочия, *f. coll.* ältere Bur-

sohen, unreife Jünglinge, *pl.*

Підпасач, підпасич, підпасок, -ска,

m. Unterhirt, Gehilfe eines Hirten, *m.*

Підпасок, -ска, *m.* Z.P. Hüfte, Seite, *f.*

I. Підпасті, підпасті, *v. a.* mit

Futter, Weide stärken, ziemlich fett mäten; — ся sich — —; unterwegs ein wenig füttern.

II. Підпасті, *v. n.* *v. a. s.* Підпадати.

Підпенька, *f.* Winter-, Stock-

sohwamm, Hallimasoh, *m.* (Agaricus mel-

leus); — дріона́ Nagelschwamm, Kröseling,

m. (A. esculentus); — пахнуча Nelken-

bitterschwamm, falscher Mousseron (A.

oreades); — вербóва Schwefelkopf, *m.*

(A. fascicularis); — пєса́ Bitterschwamm

(A. lateritius), *Vol.*

Підперати, підпєрти, *v. a.* un-

terstützen, stützen; anstemmen; — ся

sich — —. [umgürten.

Підперевати, підперєсувати, *v. a.*

Підпєрєв, -ізу, *m.* К. Gürtel, *m.*

Підпєчаляти, *v. a.* zu viel grä-

men. *L.* 118.

Підпєчя́, підпикати, *v. a.* von un-

ten anheizen, anbrennen, Brennstoff zu-

setzen; 2) einwenig backen.

Підпєчинь, *f.*?

Підпйлий, *a.* III. II. 13 betrunken.

Підпиллок, -лка, *s.* Пильняк, Под.

Підпинати, *v. a.* unten-, anheften,

-schnallen. [Unterzeichnung, *f.*

Підпис, *m.* підпись, *f.* Unterschrift,

Підписане, підписуване, *n.* das

Unterschreiben, Unterfertigen.

Підписар, *m.* підписарчий, (-ар-

ши́й, Нє.), *s. a.* *m.* Schreibergehilfe, *m.*

Підписати, підписувати, *v. a.* un-

terschreiben, unterzeichnen, unterferti-

gen; — ся sich — —. [pisse, *n.*

Підписка, *f.* Bescheinigung, *f.* Rece-

Підписний, *a.* unterschrieben; -є ::

Jota subscriptum, *Бор.* [(oft) betrinken.

Підпйти, підпивати собі, *v. a.* sich

Підпйток, -тку, *m.* Rausch, *m.* Ze-

chen, *n.* на підпйтку im Rausch *Kv.* 27.

Підпйга, *f.* Ordensband, *m.* (Catocala).

Підпйльть, *інт.* vom Wachtelschlag:

підпйльткати, підпйльбкати, *v. n.*

Підпйлтка, *f.* с. Перепеляця.

Підпйнок, -нка, *m.* Ко. 216 ge-

meiner Brantwein. [Stütze.

Підпйрка, *f. dim.* с. Підпйра, kleine

Підпйч, -чи, *f.* підпйче, *n.* leerer

Raum, Nische, *f.* Loch, *n.* unter dem

Ofen, u. d. Ofenherd.

Підплатити, підплатувати, *v. a.*

heimlich bezahlen, bestechen.

Підпльсти, підпльтати, *v. a.* unterflechten. [tern reichend.

Під-плєчи́, *adv.* bis zu den Schul-

Підплєчник, *m.* Achselhöhle, *f.*

Підпливати, підплєсти, *v. n.* hin-

zu-, hinanschwimmen, -schiffen; — крб́-

вю́ im Blute schwimmen; під стáрєсть

-ати, sich dem Greiswalter nähern, *P.* 130.

Підпльгувати, (-прльгувати), *v. n.*

hüpfend hintrotteln.

Підпльтник, *m.* підпльтїнка, *f.*

kleiner unter Steinplatten nistender Vogel,

Г. III; 2) Uferschwalbe, *f.* (Hirundo

riparia).

Підплькувати, підплькати, *v. a.*

теля́ до корб́ви ansetzen zum Säugen;

* einander zuführen u. zu verbinden

trachten. [tauglich, *m.*

Підпльжник, *m.* Ochs zum Pflug

Підповідати, підповісти, *v. a.* ein-

sagen, einflüstern.

Підпвня, *f.* Vollmond, *m.* [Gürtel.

Підпвсок, -ска, *m.* Ч. V. 667 kleiner

Підпвсти, підпвувати, *v. a.* jmdn

bergauschen, jmdm ein Räusohchen bei-

bringen. [пблїк.

Підпвльче, *m.* obere Bordüre des

Підпвльчник, *m.* Oberstlieute-

nant, *m. adj.* -нячий. [setzen, annehmen.

Підпвложити, *v. a.* Кя. voraus-

Підпвлонїяньскїй, *s.* Гол. гб́ри

-ї Untergebirge, *n.*?

Підпвлоч, *f.* vom Wasser unterwa-

schenes (-sprültes) Ufer. [tagseit.

Підпвльдїнїшнїй, *a.* um die Mit-

Підпвльсвнїй, *s.* Polar-

Підпвмагати, підпвмочати, *v. a.* un-

terstützen, nachhelfen, Beistand, Hilfe

leisten; fördern. [leistung, f. Beistand, *m.*

Підпвмбга, *f.* Unterstützung, Hilfe-

Підпвмбчнїй, (-бщнїй, Ко. 176),

a. Hilfe-, Aushilfs-, subsidiär.

Підпвмбшнїк, (-мощнїк), *m.* Bei-

helfer, Helfer, Förderer, *m.*; 2) Gehilfe,

m. Кя. 198.

Підпвна, *f.* Balken, *m.* (am Gehirn).

Підпвбра, *f.* Stütze, Lehne, *f.* Stütz-

pfiler, *m.* [nant, *m.*

Підпврфчнїк, *m.* Unterlieute-

Підпврсати, *s.* Підпврсати.

Підпврва, підпврвка, *f.* Nachbes-

serung, Reparatur, *f.* berichtiger (frem-

der) Zusatz, Interpolation, *f.* К.; Zuthat,

Zugabe, *f.* zum Einmachen Dienendes &.
 Підприємств, (-вляти), *v. a.* gut bestellen: полат; nachbessern; reparieren; mittels e. Zuthat einmachen: борщ & Підприємств, *n.* Partie Wäsche die man auf einmal unter den Bleuel (упрашник) legt. [м.] Unterfährloch, *m.*
 Підприємств, *v. a. m.* (-бршик).
 Підприємств, -мця, *m.* Unternehmer, *m.* [Gesellschaft als Unternehmer, *f.*
 Підприємств, *n.* Unternehmung, Підприємств, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Blater). [a. Підприємств 1).
 Підприємств, (-вляжувати), *v. a.*
 Підприємств, (-прощувати), *v. a.* inageheim bitten.
 Підприємств, *f.* Гр. *v.* Попріг.
 Підприємств, *v. a. m.* die Sattelriemen fest anziehen u. anschallen.
 Підприємств, *v. a.* — кобу die Sense mit e. eisernen Leiste (прут) fester machen. [gerissenen Sense, *m. s. d.* vor.
 Підприємств, -тка, *m.* Unterschlag zur Підприємств, *m.* Dazu, Beispannen, *n.*
 Підприємств, підприємств, *v. a.* dazu-, au-, beispannen, einschirren. [men.
 Підприємств, *v. a.* ein wenig aufrauen.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* корб до себе etc. herannahen lassen, sich nähern lassen; zulassen; 2) ver-, untermischen, zugeben.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* ein wenig anschwellen; *adj.* підприємств, aufgetrieben, aufgeschwollen. [gen, *m.*
 Підприємств, *m.* Пол. Lab, Labma-
 Підприємств, *v. a.* Підприємств.
 Підприємств, *v. a.* Підприємств.
 Підприємств, підприємств, *v. a. m.* schlecht berathen, verführen, verleiten.
 Підприємств, *plc.* zerrissen, *v.* Подірт.
 Підприємств, *n.* Gegend unter den Rippen, *f.*
 Підприємств, -тка, *m. gew. pl.* підприємств größerer Bastsieb; kleineres *v.*
 Підприємств, *m.* Unterwühlung, *f.*
 Підприємств, *v. a.* von unten etw. anreißen, abreißen; schädigen; 2) *v.* Підприємств.
 Підприємств, *m.* Wühler, *m.*
 Підприємств, *f.* Art Fischnetz.
 Підприємств, *m.* Art Priestergewand, *m.*
 Підприємств, -ійка, *m.* Cyprinus Nordmanni.

Підприємств, *v. a.* unterwühlen, -graben.
 Підприємств, *v. a.* ebenen, gleich machen.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* beschneiden, an-, abschneiden, abstützen; ausschneiden, — пчбля zeideln.
 Підприємств, *f.* Messer zum Zeideln, *m.*
 Підприємств, *m.* Art Halbpfug, Sca-rificator, *m.* [Kleider.
 Підприємств, *pl.* Ч. II. 606 Art weibl.
 Підприємств, *n.* Feld, Wiese etc. am Flusse gelegen.
 Підприємств, (-бляти), *v. a.* ein wenig weiter machen; панчоу — den Strumpfanstrieken; 2) unterschieben, fälschen, nachmachen.
 Підприємств, *n. s. d.* vor.; 2) Fälschung, Nachmachung, *f.*
 Підприємств, *v. a.* Пол. darunter verstehen, voraussetzen.
 Підприємств, підприємств, *v. n.* heranwachsen, in die Höhe schiessen; aufgehen (*v.* Teig).
 Підприємств, -тка, *m. v.* Підлітка.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* unten anbauen; * — хату на всі чотіри угли eine Familie, einen Haushalt total ruinieren.
 Підприємств, (-нювати), *v. a.* röthen, schminken, *R.*; — ся leicht erröthen.
 Підприємств, *a.* unter der Hand befindlich, Hand; — кінь etc. linksseitig eingeschirrt; 2) *v.* Підприємств 3), 4).
 Підприємств, *m.* Handwindel der kleinen Kinder, *m.*; 2) Handbuch, Compendium, *n.* Leitfaden, *m.*; 3) Helfer, der Hörige, Untergebene; 4) Handlanger, Gehilfe, *m.* Кч. 309.
 I. Підприємств, *m.* Entreprise, Unternehmung, — на що Concession, *f.*; 2) Lieferungscontract, *m.* Lieferung, *f.* Рч. 256.
 II. Підприємств, *adv.* nach der Reihe insgesamt, nacheinander, *He.*
 Підприємств, (-рляжувати), *v. v.* корб mit jmdm wegen e. Arbeit od. wegen e. Lieferung einen Contract schliessen; dingen, mieten; — ся sich vermieten, dingen lassen, etw. übernehmen, під щось Кч. 399. [altern, subordiniert.
 Підприємств, *a.* untergeordnet; sub-
 Підприємств, -остя, *f.* untergeordnete Stellung; Subordination, Subalternation, *f.* Ил.

Підприємств-суперечний, *a.* sub-
 conträr entgegengesetzt, *Ил.* [mer, *m.*
 Підприємствчик, *m.* Lieferant, Unterneh-
 Підприємств, *n.* der dem Hause nächstge-
 legene Theil des Obstgartens, *Ф.* (Р. X. 94).
 Підприємствий, підприємствий, *a.*
 Пол. untersetzt, stark entwickelt, plump.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* un-
 terlegen, -stellen; 2) emporhelfen, empor-
 steigen helfen; 3) dazupflanzen. [нанка.
 Підприємств, підприємств, *f.* Вол. *v.* Стер-
 Підприємств, *m.* підприємств, підприємств, *f.*
 kleines Fischernetz im ganzen Bogen
 an e. Stange angebunden.
 Підприємств, *v. a.* § berauben;
 — собі sich voll, satt essen, (*Фр.*).
 Підприємств, -нка, *m.* halbjähriges
 Schwein, *Мі.* II. 362.
 Підприємствчик, *m.* Leuchter, *m.* He.
 Підприємствий, *a.* *v.* Підприємствий.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* kräfti-
 gen, unterstützen, fördern, *Нар.*
 Підприємств, -лку, *m.* Лесч. Stärkung,
 Erquickung; Verstärkung, *f.*
 Підприємств, підприємств, *v. a.* ein-
 wenig blauen, *He.*
 Підприємств, *v. a.* unter etw. streuen,
 schütten; * — собі sich tüchtig antrin-
 ken; 2) * — ся sich einschmeicheln, *Лесч.*
 Підприємств, *f.* was zum Unterschüt-
 ten dient. [res Sieb.
 Підприємств, -тка, *m.* feineres, kleine-
 werden. [nachsaen; 2) durchsieben.
 Підприємств, підприємств, *v. a.* dazu-,
 Підприємств, *pl.* Гол. III. 9 das Saen
 am Felde etc.
 Підприємств, підприємств, *v. m.* auf jmdn
 lauern, sich in Hinterhalt legen; 2) ge-
 rinnen (молоко); підприємств, *das*
 Embryo hat sich im Ei entwickelt; 3)
 підприємств, *ся.* Прицідати ся.
 Підприємств, *f.* Hinterhalt, *m.* Lauer,
f. на підприємств итй (на ваяця &) auf
 den Anstand gehen, (*B.*).
 Підприємств, підприємств, підприємств,
v. n. aufspringen; aufhüpfen; 2) unter
 etw. springen. [befindlich.
 Підприємств, *a.* unter der Haut
 Підприємств, *f.* Art Fadenpilz:
 Rizomorpha, *Вол.* [хванути ся.
 Підприємств, *К. Рух.* *v.* По-
 Підприємств, *f.* Art Wasser-

schlange, *v.* Писковоблиця.
 Підприємств, *m.* Sprung, *m.* у підприємств
 итй, бічи in (lustigen) Sprüngen hin-
 gehen, dahin ganz froh hüpfen, *Ф.*
 Підприємствий, підприємствий, *a.* -а
 пісня, нута etc. fröhliche, zum hüpfen-
 den Tanz einladende Weise.
 Підприємств, -ника, *m.* Schrotkasten
 in e. Mühle, *m.* [unten rupfen.
 Підприємств, підприємств, підприємств, *v. a.* von
 Підприємств, *v. a.* auf die Spur
 kommen, bemerken.
 Підприємств, *a.* verblendet,
 kurzsichtig, unwissend, mit Blindheit
 geschlagen, *Кл.*
 Підприємствий, *a.* sich durch
 Niederträchtigkeiten einschmeichelnd,
 knechtisch, *К.*
 Підприємств, *v. n.* dienen; —
 ся кому sich bei jmdm einzuschmei-
 cheln suchen.
 Підприємств, *m.* das Behorchen, Belau-
 sachen, на підприємств *А. Д.* I. 211 um zu
 horchen, zu beobachten, zu belauschen.
 Підприємств, підприємств, *v. a.*
 horchen, belauschen.
 Підприємств, *m.* Aushorcher, Spion, *m.*
 Підприємств, *v.* Приשמалти.
 Підприємств, *n.* die Schichte unter
 dem Rahm, unterer Rahm, *m.*
 Підприємств, *m. v.* Сметанник.
 Підприємств, *ся.* die Aermel auf-
 ziehen.
 Підприємств, *v. n.* *К.* 91 la-
 cheln, spotten, scherzen; — комуся
 Гл. б. 74 verlauchen, höhnen.
 Підприємств, *v. a.* kurz scherzen,
 rupfen, stutzen.
 Підприємств, -ска, *m.* Art Topf, *Зак.*
 Підприємств, *a.* unter sich gebogen.
 Підприємств, (-бляти), *v. a.* кому helfen,
 beistehen, unterstützen, Beistand
 gewähren, *См.* [schlichtige Mühle.
 Підприємствий, *a.* — млин unter-
 Підприємств, *v. a.* корб, *Кл.* (*Пр.*
 VIII. 300) bereden, bewegen, anregen.
 Підприємств, *pl.* die Aufwiegler, (*pl.*);
 2) Cabale, Intrigue, *f.* Ränke, *pl.* *Нар.*
 Підприємств, *m.* Bastardnachtigall,
m. (Sylvia hypolaia) *Мі.* II. 410.
 Підприємств, *v. a.* vergässen.
 Підприємствий, підприємств, *m. a.* Сб-
 нічник.

Підобхнути, *v. n. s. Підсхати.*
 Підспівач, *m. Dichterling, Poetaster, Aferdichter, m. K.*
 Підспівувати, *v. n.* mit der Stimme accompagnieren, zusingen, *K.* [ник.
 Підспівник, *m. Лесч. s. Підсубій-*
 Підспіль, *adv. s. Заспіль.*
 Підспора, *f. Зах. Hilfe, Förderung, f.*
 Підспорити, (-яти), *v. n. кому* nachhelfen, fördern. [Restauration, *f.*
 Підспору́га, *f. K.* Ausbesserung.
 Підспри́няк, *m. Perlmutterfalter, m. (Argynnis).*
 Підста́ва, підста́вна, *f. Unterlage, Grundlage, -linie, Basis, Grundfläche, Grundpfeiler, m. f.; 2) Unterschiebung, Vertretung, f. A. 39; Ч. V. 1005?*
 Підставка, *f. kleine Unterlage; 2) Untersatz, m. Пар.; 3) Besohlung, f; 4) Geigensteg, m.*
 Підставля́ти, (-авити), *v. a. unter* etwas stellen, setzen, unter -schieben, unterstellen; 2) — *чоботи* die Stiefel bescholen.
 Підста́вник, *m. Leuchter, m.*
 Підста́роста, підста́рість, *Гол. III. 304. m. der* jüngere *ср́ароста; Unter-* aufseher bei der Frohne, Untervogt, *m.*
 Підстарши́й, *a. nächst* ältere.
 Підста́гне, *n. Unterschenkel, m. B.*
 Підста́ляти, підста́лювати, *v. a. unterstreuen, unterbreiten, -betten, -legen, -polstern.*
 Підста́ля, *f. Standort* der Kühe, *m.*
 Підстереча́, підстеріга́ти, *v. a. bemerken, ertappen; aufauern, aufpassen, beobachten, C. II. 111. [Ч. IV. 306.*
 Підста́ля, *v. n. Raum* unter dem Tisch, *m.*
 Підста́лка, *f. Streu, f.*
 Підста́бнути, *v. a. einen* Streich, Stoss von unten geben.
 Підста́жень, підста́жерине, *n. Unterstreuen, Unterlage* des *стіжок, f. s. Стóжерине.*
 Підста́лини, *pl. Kofer* auf Füßen unter dem Tisch (in *e. Bauernhütte), m.*
 Підста́яти ся, підста́ювати ся, *sich* setzen, sich abklären; 2) *gerinnen, diok* werden; 3) *v. a. чоботи* — *s. Підста-* вля́ти 2).
 Підстрига́ти, підстри́яти, *v. a. abscheren, beschneiden, verschneiden, abstutzen.*

Підстрига́ч, *m. Wollabscherer, Tuch-* scherer, *m.*
 Підстри́ляти, (-лювати), *v. a. an-* darunter, erschliessen. [стрітний.
 Підстри́чний, *a. s. Стрічний; При-*
 Підстри́ше, *n. Halbdaoh, n.*
 Підстри́шник, *m. Sperber, m. (A-* sturnisus), *B.* [ke, *f.*
 Підступ, *m. Hinterlist, Arglist, Rän-*
 Підступа́ти, (-йти), *v. n. heran-* herzutreten, herankommen, sich nähern, anrücken; 2) *v. a. — ціну* erhöhen.
 Підступни́й, *a. hinterlistig, argli-* stig, *berückend, verfänglich.*
 Підступни́сть, -ости, *f. s. Підступ,* Verfänglichkeit, *f. Пар.*
 Підсубі́йник, підсубі́йок, -йіка, *m. s. Підсубі́йний* млин.
 Підсува́ти, підсу́нути, *v. a. un-* terschieben, -legen, -stecken; *etw.* hinrücken.
 Підсуді́мий, *a. unter* jmds Gerichtsbarkeit stehend; *verklagt, vor* Gericht gezogen, *der Angeklagte, [richter, m.*
 Підсу́док, -дка, *m. Ко. 77. Гр. Unter-*
 Підсу́канець, -нця, *m. Maisbri,* *n. (B.).*
 Підсука́ти, *v. a. — нитку* dünner an dem Ende drehen; — *рукави* aufziehen, -schürzen.
 Підсу́сіджувати ся, підсу́сідя́ти ся *Др. с. 218* als Nachbar im Clientelverhältnisse sich ansiedeln, von jmdm Bestand nehmen, *K. (Хата. 175)* Nachbar sein, *ГГ.*
 Підсу́сідок, -дка, *m. Nachbar, Be-* standnehmer im Clientelverhältnisse, *m. adj. підсу́сідский.*
 Підта́качка, *m. Jaherr, m. Ко. 105. s.*
 Підтовча́чка, підбреха́ч. [lustig.
 Підтане́чний, (-єпний), *a. tanz-*
 Підтанцюва́ти, *v. n. leicht* dazu tanzen, hüpfen.
 Підте́рти, *v. a. s. Підтирати.*
 Підте́ча, *f. He. (Пр. XI. (1) 107)* Ge- rüst von Pflocken worauf das Fischer- netz zum Trocknen gelegt wird, *n.*
 Підте́чка, *f. s. Підтичка 2).*
 Підтя́кати, *v. a. Н. 25* unter *etw.* setzen, stützen, stecken, stossen, stopfen; — *ся* sich aufschürzen.
 Підти́нати, *v. a. s. Підтяти.*
 Підти́нник, *m. Scrophularia nodo-*

на; 2) Nonnea pulla. *B.* [ern; abreiben.
 Підти́рати, *v. a. ab* wischen, *sehen-*
 Підти́рка, *f. das* Abwischen.
 Підти́рний, *s. a. m. Unterkirchen-*
 диєнер, *m. [m. Ко. 438; 2) s. Надтичка.*
 Підти́чка, *f. Fetzen* zum Stopfen,
 Підти́кати, підте́чя, *v. n. unter* *etw.* darunter fließen. [Dirne.
 Підти́панка, *f. Ко. 200* liederliche
 Підтовча́чка, *m. Ко. 73. 140.* der in einer Schenke dazu bestellt ist um dem Abnehmer des Getränks dasselbe, dh Stossen unter den Arm wegzugießen, *s. d. folg.*
 Підто́вхнути, підтовча́ти, *v. a. Ко. 73* unter *etw.* stossen, *s. d. vor.*
 Підто́ки, *pl. gabeliges* Werkstück an d. Hinterachse des Wagens.
 Підтопа́ти, *v. a. Ч. V. 367* überfluten; 2) *etwas* heizen.
 Підтопа́ти ся, *alt* werden, abgemergelt w. *Ш. I. 143.* [markt, *k. Messe.*
 Підто́рже, (-а), *m. Н. 174* kleiner Jahr.
 Підто́чна, *f. Maulwurfhügel, m.*
 Підто́чяти, (-бувати), *v. a. von* unten anstücken; 2) *schleifen, ziehen,* wälzen, rollen unter *etw.:* *віс підшоу;* 3) *unten* *etw. (spitz)* drechseln; 4) *von* unten *benagen, abfressen.* [надтичка.
 Підто́чка, *f. Ч. VII. 426. s. Підтечка,*
 Підтра́вний, *a. -а* *коса* gut das Gras mähend. [essen [трапча].
 Підтрепа́увати ся, *sich* satt
 Підтрова́ти, *v. a. на* *кого* hetzen.
 Підтруна́ти, *v. a. Ко. 209* antreiben, anstaeheln. [schütteln.
 Підтряса́ти, підтрясти́, *v. a. etw.*
 Підтряха́ти, (-хнути), *v. n. etwas* trocken werden. [pontica.
 Підту́мок, -мка, *m. junge* Clupea
 Підту́пцем, (-туп-), *adv. s. Під-*
 бігцем. [Ganner, Dieb, *m.*
 Підтя́га, *m. Ко. 226.* Langfinger,
 Підтяга́ти, підтягну́ти, підтягу́вати, *v. a. anziehen,* von unten zusammenziehen, festschnallen, mitziehen, nach oben aufziehen; *einbeziehen; 2) *v. n. (гласом)* einstimmen, accompagnieren.
 Підтя́жка, *f. K. Tragband, n. Hosen-*
 träger, *m.*
 Підтя́ти, (підотву, (-діт-), підотне́ш), *v. a. von* unten anhauen, anschneiden; — *кріла, волоса, & zututzen;*

* — *кого* jmdm *e. empfindlichen* Schaden beibringen. [Питá gehen.
 Піду́, підеш & підуть, *praecons* zu
 Підупа́дсти, підупа́сти, *v. n. in* Verfall kommen, herunterkommen, *arm* werden.
 Піду́ст, *m. піду́ства, (-уство), під-*
 ду́стка, *f. Nöstling, Schnätzer, m. Nase, f.*
 (Chondrostoma nasus). [zen, aufwiegeln.
 Піду́стятти, підуща́ти, *v. s. aufbe-*
 Піду́стлявий, *s. У.* *anfhetzend,* aufwiegelnd, aufwieglerisch.
 Підуо́лий, *s. Гол. s. Подуо́лий.*
 Підуча́ти, підучу́вати, *v. s. dazu* jmdn einwenig unterrichten, abrichten, lehren; 2) — *ся* einwenig lernen, dazu lernen, abgerichtet werden.
 Піду́шник, *m. s. Заушник, Зс.*
 Підхара́чати ся, *genug, satt* *essen.*
 Підхва́лювати, *v. a. lobend* *zu-* reden.
 Підхва́т, *m. s. Підривка. [хобити.*
 Підхва́тати, підхва́чувати, *s. Під-*
 Підхва́стний, *a. -а* *торбочка* Af- terdrüse, -tasche, Drüsentasche, *f. Пол.*
 Підхвосток, -стка, *m. — жіно́-*
 чий Weibernarr, *m.*
 Підхила́ти, підхила́ти, підхила́ю-
 вати, *v. a. von* unten wenden, unter *etw.* bringen; — *двері* halb öffnen.
 Підхи́дний, *a. Ош. s. Підхóжий 1).*
 Підхлі́бний, *a. s. Піддóбланий.*
 Підхлі́бник, *m. s. Обдóбник.*
 Підхмеля́ти, *v. s. heraus-* sehen.
 Підхмі́льний, *a. Rausch, -мій* *газ*
 Rauschgas, Lust, Lachgas, *n. Пол.*
 Підхо́вати, (-бувати), *v. s. dh* eine Zeit aufsehen, pflegen (über die ersten Lebensjahre hinaus).
 Підхо́д, *m. listige* Redewendung, An- spielung, *f. М. II. 174; 2) Verhältnis,* *n. Кн. (in d. Mathem).*
 Підхо́дяти, *v. n. s. Підійти́;* — *під-* що *zu* *etw. passen, entsprechend* sein; *підходя́щий, s. gewöhnlich, nicht son-* derlich.
 Підхо́жий, *a. passend, entspre-* chend, *günstig; 2) im* vorgorückten Alter.
 Підхо́лме, *n. B. Fuss* des Hügels, *m.*
 Підхору́нжий, *s. a. m. Unterfáhn-*
 Підхоті́лий, *a. s. Підхóжий. [rich, m.*
 Підці́ррка, *f. s. Посьмітэх.*
 Підцуби́ти, *v. a. §.* *wegschnappen,*

Пірка, *f.* стрілка, Ч. III. 294 das Geschoss, der Pfeil mit der Federfahne, m. dem Federkranz; 2) *Вейм.* е. lebhaften Mädchens *H.* 267.

Піркут, *m.* Зах. wilde Taube.

Пірнач, *m.* Кв. 322 Feldherrnstab, Abzeichen mit e. Strauss von metallenen dünnen (federähnlichen) Blechstreifen.

Пірначка, *f.* Kalbsmagen, *m.* (В.); 2) Streokfussmücke, *f.* (Tanypus); 3) — вірлянка Adler-Saumfarn, *m.* (Pteris aquilina).

I. Пірний, *a.* Пар. а. Пірїстий.

II. Пірний, *a.* а. Попірний.

Пірникова, *f.* *m.* Haubentaucher, *m.* (Podiceps cristatus).

Пірничи, *v.* *m.* а. Порняти.

Піроб, *m.* а. Перб.

Піродраха, *f.* Federschleisserin, *f.* Ф.

Пірчастий, *a.* fiederförmig, gefiedert; пірчастодільний fiederspaltig, *B.*

Пірчити, *v.* а. fucheln, prügeln, *P. I.* 3. а. Перічити. [чити ся.

Пірчуи, *m.* junger Book; *vgl.* Пёр-

Піряний, *a.* Feder, aus Federn.

Пісенька, *f.* а. Пісонька.

Пісенний, *a.* sängerisch, gesangreich.

Пісенник, *m.* Gesangbuch, Liederbuch, *n.*; 2) Sänger, *m.* C. I. 254.

Пісенність, -остя, *f.* Reichthum u. Lust an Liedern.

Піська, *f.* Пар. Inzicht, *f.* а. Підсвіна.

I. Піскір, *m.* а. Піскір.

II. Піскір, *m.* Sandmann, *m.* Пар.

Пісківці, *pl.* *N.* e. Berge. [sandhaltig.

Пісковатий, *a.* sandig, sandfarbig.

Пісковець, -вця, *m.* Sandstein, *m.*

Пісковий, *a.* Sand, sandig.

Пісковіяця, *f.* *N.* e. Berge.

Пісковіще, (-ско), *n.* Sandflache, *f.* В.; Sandhaufe, *m.* Пар.

Пісковобляця, (-обляця), *f.* Stein-sauger, *m.* Prioche, *f.* (Petrofuzon), *B.*

Піскомір, *m.* Sandmuschel, *f.* (Pezomobia).

Піскучка, *f.* а. Мідик, мідія. [*n.* Післань, *f.* післань, *n.* а. Побріль; Bett, Післанець, -вця, (*d.* післанчик), післанник, *m.* Gesandte, Bote, *m.*

Післанецтво, *m.* Botengang, *m.* *adv.* післанецький, Boten, *Term.*

Післанка, післанниця, *f.* Botin, Botenfrau; Gesandtin, *f.*

Післанництво, *ГШ.* післаньство, *Кл.* *n.* Botenamt, *m.* Gesandtschaft, Mission, *f.*

Післанциніа, *f.* Botenlohn, *m.* *ГШ.*

Післати, *v.* а. а. Послати.

Післяще, *n.* Ос. (62) I. 20 rechter Fuss (des Fingers von wilden Pferden).

Післат, *m.* а. Післанець.

Післід, *praep.* mit *d.* Genit. nach: — менé nach mir in der Reihenfolge.

Післонько, *m.* *dim.* а. Пóсола.

Після, 1) *praep.* mit *d.* Genit. nach, gemäss, entsprechend; 2) nach; після за́втра, *p.* за́втраго übermorgen, після обід, nach der Malzeit, *H.* 47; 2) *adv.* nachher, künftighin, а. Описля Ч. II. 137; *M.* IV. 560.

Післянка, *f.* *gew.* *pl.* а. Песлянка.

Піснь, *f.* а. Пісня.

Пісний, *a.* Fasten-; nicht fett, mager; 2) * arm. [*m.* Sänger, Liedersänger, *m.*

Пісник, *Гол.* III. 532, пісникір, *Пар.*

Пісникати, *v.* Пóстити.

Пісніати, *v.* *n.* *W.* Lieder singen, sich in Gesang ergehen, *B. III.* *B.*

Піснічка, *f.* а. Пісонька. [*fastend.*

Пісніковий, *a.* *P.* II. 200 streng

Пісніти, *v.* *n.* erblassen, blass, bleich (blau) werden vor Schrecken, (*Ф.*).

Піснолюбний, *a.* liederliebend, *M. III.*

Піснословніе, *n.* geistliche Lieder, *K.*

Піснословний, *a.* sangesvoll, liederreich, *M. III.*

Піснювати, *v.* *n.* *He.* а. Пісникати.

Пісня, *f.* Lied, *n.*; Gesang, *m.*

Піснійр, *m.* *TP.* 179 а. Пісник.

Пісок, -ску, (*d.* пісчок), *m.* Sand, *m.*; *pl.* піски sandige Landstriehe, *pl.* Sandflache, *f.* [Пісчаній.

Пісочаний, *M.* пісочний *Пар.* а. а.

Пісочник, *m.* Sandkraut, *n.* (Arenaria, Lepigonum) *B.*; 2) grauer Sanderling (Calidris arenaria); 3) Sternmiere, *f.* (Stellaria graminea) *B.*

Пісочниця, *f.* Фр. Streusandbüchse, *f.*

Піспа, *f.* Ос. (61) VI. 36 gegohrener Brei aus Roggenmehl, worin oft Aepfel gesäuert werden. [und für.

Піс(ь)иля, *adv.* nacheinander, für

Піст, *gen.* по́сту, *m.* das Fasten: 2) Fastenzeit, *f.*

Пістий, *v.* *n.* а. Пітй, *Век.* I. 237. 263. Ос. 90.

Пістїанка, *f.* Nbl. des Prut.

Піотній, *a.* а. Пісний.

Піотниця, *f.* пїтниця — Fasten-tag, *m.* *Ст.* [*n.* Pistole, *f.*

Піотіль, *m.* піотіль, яти (*d.* -ляго),

Піотряк, піотряк, *m.* піотрячка, *f.* sohvärige Beule, Packengeschwür, *n.* Eiterblase, *f.*

Піотрук, *m.* а. Котюрю́ба, *B.*

Піотрявий, *a.* *Ст.* а. Пестряй.

Піотувати, *v.* а. pflegen, warten.

Піотун, *m.* Pfleger, *m.* *pl.* Pflege-eltern, *pl.* *Пар.*

Піотунка, *f.* *n.* Kinderwärterin, *f.* Kinder-mädchen, *n.*; 2) Pflegemutter, *f.* *Пар.*

Піотунчати, *v.* *n.* кому́ jmds Kin-derwärterin sein.

Піотяти, *v.* а. bopissen.

Піотаний, *a.* Sand-, sandig.

Піотанка, *f.* Sandkühler, *m.* (Sabella).

Піотина, піотина, *Кл.* *f.* Sandboden, *m.* Sandsteppe, Puszta, *f.* *Це.*

Піотянка, *f.* Sandkorn, *n.* *He.*

Піотяти, *v.* *n.* pissen, harnen, Ч. II. 528.

Піот, *gen.* по́ту, *m.* Sch weiss, *m.* вийти на по́ти zum Schwitzen einnehmen.

Піотаний, *a.* а. Пóтайний.

Піот, (піду, підем), *v.* *n.* hingehen, wohingehen; а. *Итй*; піот думка в слово а дїліи в діло der Gedanke gieng über in Wort u. That, wurde zum *W.* und zur *Th.* [schweissig.

Піотий, піотий, *Ст.* а. schwitzend,

Піотий, *m.* Filzdecke unter dem

Піотити, *v.* *n.* а. Пріти. [Sattel, *f.*

Піотшати, *v.* а. а. Патршати.

Піотшоб, -шкї, *m.* а. Пішник; 2) — тревлий Swertia perennis, *B.* etc.

Піотя, -яти, *n.* а. Потя, (*B.*).

Піотяти, піотяти, піхнути, *v.* а. stossen, *§.*

Піотяти, піхнути, *B.* *f.* а. Пóхва.

Піотвотий, піотвотий, *a.* scheidenförmig, scheidig, *B.* [*adv.* а. Пішки.

Піотом, *Кв.* 198. піотом, *Ос.* (61) VI. 41,

Піотота, *f.* Fussvolk, *n.* Infanterie,

f. итй піхотю zu Fuss gehen; 2) Buschflöte, а. Піша фасоля.

Піхотїана, *АД.* I. 332, піхотїанець, -ниця, піхотїник, *m.* Fussgänger, *m.* [шій.

Піхотїний, піхотїний, *a.* Fuss-, а. Пі-

Піхотїниця, піхотїнка, *f.* Fusspfad, Fussweg, *m.* [der Futtersook.

Піхотїр, *m.* aus Schnüren geflochte-

Піхотїр, махнути -ра, zu Fuss sich aufmachen; піхотїрою, *adv.* *Кв.* 144 а.

Пішки. [*f.* а. Міхурр.

Піхурр, (*d.* піхурець, -рця), *m.* Blase,

Піхурниця, *f.* Phyalia, *Пол.*

Піхурценіг, -ога, *m.* Blasenfluss, *m.* (Thrips).

Підтіль, *m.* *Др.* с. 213 а. Піотіль.

Піч, *gen.* печї, *f.* Ofen, *m.* (*dim.* пічка kleiner O.). [tuberous).

Пічавка, *f.* Erdbirne, *f.* (Helianthus

Пічкань & пічкати ся & а. Піч-

кань, пацькати ся &.

Пічкур, *m.* *H.* 139 Ofenhooker, *m.*;

2) Ofenheizer, *m.*; *adj.* пічкурський, *He.*

des *n.*

Пічний, *m.* Ofensetzer, *m.* *He.*

Пічнї, пічнїш, & *praes.* zu Почїти.

Пічнївїти, пічнїти, *v.* *n.* aufquellen, aufschwellen. [Ofenherd, *m.* C. I. 7.

Пічурка, *f.* Ofen-, Küchennische, *f.*

Пішак, *m.* Fussodat; Arbeiter au

Fuss (ohne Zugvieh) *m.*; 2) Пішка.

Пішан, *f.* Zieche, Bettzieche, *f.* Kissenüberzug, *m.* [Піхотїана.

Пішенїця, *f.* *m.* *Зон.* *Век.* I. 6. а.

Пішець, -шця, *m.* Пішний, піхотїана.

Пішечий, *a.* -а дорóга, а. Пішка.

Пішний, *a.* zu Fuss; день — zu Fuss abgearbeitet, *vgl.* Пішак 1); фасоля — а. Піхота 2). *Пол.* III. 92.

Пішка, *f.* а. Піхотїанця. [*Fuss.*

Пішки, пішкї, пішкї, *adv.* zu

Пішоход, *m.* *Кс.* 318 Fussweg, Trot-

toir, *m.*; 2) — пішоходець, -дця, *M.*

Fussgänger, *m.* Фр.

Піщак, *m.* Fieser, *m.* (Anthus).

Піщанї, *f.* *Це.* -їнка & піщуга,

піщанїй & а. Піщанїя & піщанїй &

Піщавка, *f.* etc. а. Пїшка.

Пішк, *aug.* пішкїско, *m.* а. Пїшїця;

2) *pl.* пішкї, а. Лохїана.

Пїшї, -їти, *m.* etc. а. Пїшї.

Пїшїти, *v.* *n.* krähen; singen; 2) *АД.*

II. 60 *v.* а. ?

Пїшїяка, *f.* Saufgelage, *n.*

Пїшїцтво, пїшїцтво, *n.* Trunksucht,

Sauferei, *f.* *He.*

Пїшїчка, *f.* Sauferin, *f.* trunksüchtiges

Weib; 2) Hinterhaupt, *m.* (*B.*).

Пїшї, (*d.* пїшїок, -вка), *m.* Strom,

Fluss, *m.* fließendes Wasser, *Me.* 214.

Кв. 160 (*opp.* став); Fluth, *Фр.* в пїшї,

плавѣн (плавѣти etc.) in Strömen, fluthend, massenweise, *Лосв.*; Anschwemmung, *f.*; 2) niederes Ufer mit Binsen bewachsen, *Кв. 4. а. Плавни*; 3) Floss, *н. в. Сплав, К.*; 4) *а. Плавн.*

Плавѣа. *f. Ф.* (Пр. III. 117)?
Плавѣк, *м.* Schiffmühle, *f. Лосв.*; 2) *pl.* Flottbisar beim Nets, *pl.* Flottholz, *н. Кол. I. 73.* [(in der Luft) schweben.

Плавѣати, *в. н.* schwimmen, schiffen;
Плавѣч, *м.* guter Schwimmer; 2) *мѣтвѣ* — Segelfalter, *м.* (Papilio podalirius) [Holzes, (B.).

Плавѣчка, *f.* das Verflüssen des Плавѣонь, *вня, м.* Flussmittel, *н. Кол.*; 2) Nachenthierchen, *н.* (Euplores), *В.* Плавѣвати, *в. н.* kriechen, schleichen, *Пр. I. 175. а. Плавувати 1).* [Gans.

Плавѣн, *pl.* acht Schwungfedern der Плавѣкѣвнѣй, *а. Пол. в. Флѣморѣвднѣй, а. Плавнѣй 4).*

Плавѣло, *н. гев. pl. а. Плавѣк 2).*
Плавѣйна, *f. Мос. плавѣна, н. кол. (B.)*

alles Leichte was sich über dem Wasser schwimmend erhält; 2) Treibholz, angeschwemmtes Holz; 3) плавѣна, *f.* Flüssigkeit, *f.* flüssiger Stoff, *Пар.*

Плавѣнка, *f. Пол. в. Плавѣка 2).*
Плавѣнско, *н.* Schwemme, *f.*

Плавѣнѣти, *в. а.* schwimmen; 2) schmelzen, *Пар.*; flößen. [haut, *f. Пол.*

Плавѣкѣ, *f. Флосе, f. Пол.*; 2) Schwimmer-Плавѣкѣй, *а.* flüssig; *в.* Плавѣннѣй *.
Плавѣкѣвнѣй, *а.* Ruderfüßer, *Flößenfüßer, м. Пол.*

Плавѣлене, *н.* das Schwemmen.
Плавѣннѣй, *а.* flüssig; fließend, *leicht, sink, leicht; — мѣтвѣ Ponton-, Schiffbrücke, *f.*; — мѣхурѣць Schwimmblase, *f.*

Плавѣннѣк, *м.* Schwimmer, *м.*; 2) Art Boot *Ос. (61) I. 230.*; 3) Schmelzer, *м. Пар.*; 4) Flusspath, Fluorit, *м. Пол.*
Плавѣннѣця, плавѣчка, *f.* Schwimmerin, *f. Пар.*

Плавѣннѣчнѣй, *а. Пар. в. Плавѣчнѣй.*
Плавѣннѣсть, *-остѣ, f.* das Fließende, Leichtigkeit (des Stils), *f.*

Плавѣннѣя, *f.* Gewässer, *н.* Weiher, *м.*; 2) Niederungswald, *м. С. II. 145. 163.*
Плавѣун, *м.* Schwimmvogel, *м. Пар.*
Плавѣунѣць, *-нѣця, м.* Schwimmkäfer, *м. (Dytiscus).*
Плавѣуха, *f. в. Полѣвнѣй, -а корѣва.*

Плавѣушнѣк, *м.* *Hottonia palustris.*
Плавѣѣм, *adv.* schwimmend.

Плавѣцѣ, *pl. в. Сплавннѣк.*
Плавѣцѣ пѣтѣ, fortschwimmen, (B.).
Плавѣчѣтнѣй, *а.* mit Flossen versehen, Flossenthier, *н.*; 2) mit Schwimmhaut versehen, *Пол.*

Плавѣчѣтка, *f.* *Salpa pinnata, В.*
Плавѣчнѣй, *а.* Schwimm-, *-а болѣнка* Schwimmhaut, *f. Пол.*

Плавѣя, *(-е), н.* Moorgegend, *f. Ос. 83.*
Плавѣ, *м.* lange Ruthe beim Osterpiel, *Кол. I. 195.*; 2) flache Seite; *Н. 268?*
adv. плавѣннѣй; плавѣом *adv.* kriechend, *Фр.*
Плавѣень, *-внѣ, м.* die flache Seite (der Sense etc.); плавѣньом удѣратѣ mit der fl. S. schlagen. [erniedrigen, *Эр.*

Плавѣнѣти ся, sich verflachen, sich Плавѣкѣ, *f.* Waschbrett, *н. а. Лѣвка 2).*
Плавѣмо, *н. Gr. 25 в. Плавѣно.*
Плавѣнѣть, *adv.* mit der flachen Seite.
Плавѣвѣтѣй, *а.* flach, *в. Плавѣкѣй.*

Плавувати, *в. а.* mit der Fläche schlagen, fucheln; 2) *в. н.* kriechen, krabbeln, *Кв. 70.*; hinschlendern, *Маг. * sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимѣю.*

Плавѣнѣти ся, sich verflachen, sich Плавѣкѣ, *f.* Waschbrett, *н. а. Лѣвка 2).*
Плавѣмо, *н. Gr. 25 в. Плавѣно.*
Плавѣнѣть, *adv.* mit der flachen Seite.
Плавѣвѣтѣй, *а.* flach, *в. Плавѣкѣй.*

Плавувати, *в. а.* mit der Fläche schlagen, fucheln; 2) *в. н.* kriechen, krabbeln, *Кв. 70.*; hinschlendern, *Маг. * sich demüthig erweisen, unterwürfig sein, перед кимѣю.*

Плавѣ, *(д. плавѣчѣкѣ), м.* плавѣчѣкѣ, *f.* Fussteg, Fusspfad; Reitweg im Gebirg, *м.*; 2) Reihe, Schicht, *f.* плавѣѣм, *adv.* stracks, reihenweise, nebeneinander.

Плавѣкане, *(д.-лѣнѣчко), н.* das Weinen.
Плавѣкѣти, *(— ся. К.)* [плавѣчу, плавѣчеш], *в. н.* weinen, klagen; плавѣчущнѣй (плавѣчущнѣй, *К*) weinend, Klage-.

Плавѣкса, плавѣсѣвѣць, *-внѣя, м.* Weiner, Greiner; *(-in, f.); 2) Winselaffe, м. (Cebus apella).*
Плавѣксѣвнѣй, *а.* weinerlich.

Плавѣксѣвнѣцѣ, *pl.* das viele Weinen (als Kinderkrankheit). [thrum salicaria].
Плавѣкѣун, *м.* brauner Weiderich, (Lycopodium), *н.* Flammen-, flammend, hell lodernnd, lichterloh.

Плавѣннѣти, *в. а.* entflammen, *В.*
Плавѣннѣти, *в. н. Св.* flammen, lodern.
Планѣта, *f.* Planet, Wandelstern, *м.*; 2) *pl.* zeitliche Misstimmung, Misbehaben, *н.* Launen, *pl.*

Планѣтнѣк, *м. Ч. II. 584* Planetendeuter, Sterndeuter, Astronom; Zauberer, Magier, *м. (-иця, -in, f.).*

Планетува́тнѣй, *а. Н. 6.* in der Planetenkunde bewandert.

Планѣче, *н. coll. Aeste, Zweige, pl.*
Планѣта, *f.* — гірскѣ Berggöttin, *f. Ф.*
Планѣтнѣй, *а.* zuträglich, wirksam (лік), (B.). [helfen.

Планѣтува́ти, *в. н.* zuträglich sein, Планѣкѣ, *pl.* wilde Obat.
Планнѣй, *а. в. Марнѣй 1), худѣй.*
Планнѣти, *в. н. в. Марнѣти, нѣдѣти.*
Плавѣковѣць, *в. Плавѣковѣць.*

Плавѣснѣк, *м.* Rispenfarn, *м. (Osmunda)*
Плавѣснутѣ, *в. н. в. Сплавѣснутѣ.*
Пласт, *м.* Schicht, *f.* grosses dickes Stück; пластѣм, пластѣми schichtenweise. [303.

Пластѣти, *в. н.* sich plagen? *Пр. в. Пластѣтнѣй, пластѣватнѣй, а.* in grossen Flocken, Schichten, *В.*
Пластѣйна, *f.* Diele, *f. Кв. 160.*
Пластѣна, *н. coll.* Schichten, *pl.*; geschichtete Aeste.

Пластѣвѣць, *-внѣя, пластѣвѣкѣ, пластѣун, м.* Schnee in grossen dichten Flocken fallend, *м.*
Пластѣвѣй, *а. -а* доска gewöhnlich (d. i. als Segment vom Baumstamme) gesägtes Brett (*opp.* гинтовѣ д.).
Пластѣвати, *в. а.* Heu & in Schichten legen; 2) *в. н.* пластѣун sein. [III. 51.

Пластѣун, *м.* Art Grenzsoldat, *Пом.*
Пластѣунство, *н.* Dienst eines пластѣун, *м.*; 2) Jagd auf Morästen *f.*
Плат, *м. Ч. IV. 676* einige Ellen lange weisse Leinwand; 2) Lappen, *м. Пом. III. 51.*

Платѣ, *f.* плат, *м. Ф.* Bezahlung; Besoldung, *f.* Lohn, Gehalt, *м. Пом. III. 50.*
Платѣти, *в. а. в. Латѣти (B.).*
Платѣва, *f.* Balken, *м.* Dachschwelle, *f.*
Платѣ, *н.* Kleidung, *f.* Kleid, *н.*
Платѣн, *а. Ф. (Пр. III. 285)* *в.* Платѣтнѣй; *я був би — ich könnte bezahlt werden; кому тотѣ платѣно? wem bringt es Nutzen?*

Платѣйна, *f. в. Платѣкѣ; Kopf Tuch, н.*
Платѣнка, *f.* Plättchen, *н. (lamella), В.*
Платѣннѣк, *м.* Art Schwamm: Agaricus.
Платѣти, (плавѣчу, платѣш, платѣть), *в. а.* zahlen, bezahlen, entrichten; * vergelten, belohnen; 2) *в. н.* gut

bezahlt werden. [lung, *Кв.*
Платѣмс, *м.* Bescheinigung der Zahlung, *н.*
Платѣтка, *f. в. Латѣка, (B.).*
Платѣковнѣй, *а.* fleckig, gefleckt.
Платѣтнѣй, *а.* bezahlt, besoldet; beglichen, *Пр. в. 149.*; 2) zahlbar, fällig (e. Wechsel); 3) lohnend; не платѣно, не робѣт ся — es hat keinen Erfolg, bethätigt sich nicht (Лѣкарство); *в. Платѣн.* [м. Пар.

Платѣтнѣк, *м.* Zahler, Zahlmeister, Платѣтнѣчнѣй, *а.* Zahl-, Zahlunge-, Платѣнѣй, *(д. платѣннѣкѣ), f. в. Платѣ,* Gehalt, *м.* [платѣвка].
Платѣтов, *-тѣв, f. в. Платѣва, (дѣм.*
Платѣчѣ, *-тѣкѣ, (д. платѣчѣкѣ), н.* ein Stück Tuch, Stück Leinwand, Schnupf-, Taschen-, Halstuch, *н.*; 2) Lappen, *м.* *в. Плат, платѣна. [pl. (Lamellicornia),*
Платѣчѣкорѣгѣ, *pl.* Blatthörnige,
Платѣчѣтнѣй, *(-астьнѣй), а. lappig,* in Lappen getheilt; *-астьнѣй, pl.* Primelblütige, *pl. (Petalanthae).*

Платѣвнѣця, *f. Ос. (61) III. 21* vornehm Gekleidete. [Онушка.
Платѣянка, *f.* Fusslappen, *н. а.*
Плавѣун, *м.* Tannenbärlapp, *н. (Lycopodium selago).*
Платѣха, *f.* flaches, lang abgespaltenes Stück Holz mit einer scharfen Kante; 2) Schwert, *н. С. II. 263.*; 3) Tischplatte, *f.*; 4) Block, *н. Гр. [лам] Бол.*

Платѣхѣтка, *f.* Wulst, *н. (volva, vel-*
Платѣхта, *(д. платѣхѣтѣкѣ, платѣхѣннѣкѣ), f. в. Вѣрѣта; 2) weibl. Rock (сидѣннѣця).*
Платѣч, *-чѣ, м.* das Weinen, Wehklagen, *н.*; плавѣчѣ мѣтѣ weinerlich sein; Klage lied, *н.* [lioh, Thränen-, *Мана. Т.*
Платѣчѣвнѣй, *н.* beweinenswerth, klage-
Платѣчка, плавѣннѣця, *f. Пар.* Klage-
weib, *н.*
Платѣчно, *adv.* weinend, thränend, *Св.*
Платѣчнѣй, *f. N. в. Berges.*
Плавѣшнѣкѣ, *pl.* kleine Schlitten aus zwei breiteren Scheithölzern (платѣха).

Платѣшка, *f. дѣм. в. Платѣха; Holzspan, м.* [ten, (Hols).
Плавѣшнѣкѣтнѣй, *а.* in breiten Scheid-
Плавѣщ, *(д. плавѣщнѣкѣ), м.* Mantel, *н.*
Плавѣщнѣця, *f.* das Tuch worauf Christi Grablegung abgebildet ist.
Плавѣщнѣна, *f. К. в. Площнѣна.*
Плавѣщнѣвѣтнѣй, *а.* in Mantel gehüllt;

f. pl. Ruthenstrieche, pl. №. 277.
 Плітка, пліточка, *А.Г. 168, f. a.*
 Плотіяця. [Flechten des Wagenkorbes.
 Плітка, *f. ein Umang, Aufang im*
 Пліткі, *pl. H. 136 Klatschereien, pl.*
 Пліточка, *f. dim. №. 417 v. Пліть 2).*
 Плітуча, *f. Convolvulus seriptum.*
 Плітцэ, *n. kleines Floss zum Ueber-*
 Пліха, *f. v. Плішка. [fahren.*
 Плічко, плічце, *n. dim. v. Плечэ. Ф.*
 Пліш. *m. Glatze, kahle Platte; Blösse,*
 Люкe, *f.; 2) N. v. Berges; Pom. III. 10.*
 Плішанка, *f. Saxicola leucomelas.*
 Плішаньні, *a. плішанець, -вця, m.*
 mit Glatzen, kahlköpfig, Kahlkopf, *m.*
 Плішаньні, *v. a. v. Заплішаньні.*
 Плішка, *f. kleiner Keil zum Ver-*
 keilen, Vernieten; *2) pl. N. v. полонина.*
 Пловá, *f. Flutregen, m.; 2) v. Півнінь.*
 Пловане діло *P.I. 74? leichte Spiel.*
 Пловець, -вця, *m. Schiffer, See-*
 fahrer, *m. M. III. 49.*
 Плодіст, плодістець, -сця, пло-
 дісток, -тка, *m. Winter-Jakobszwiebel,*
f. (Allium fistulosum); 2) v. Зрісованець.
 Плідити, *v. a. zeugen, erzeugen,*
 Früchte hervorbringen; — *са sich ver-*
 mehren, *v. fortplanzen; vorkommen.*
 Плодлийний, *H. 286, плодіватий,*
 плодбчий, (щий), *C.I. 104, плбдний,*
a. v. Плідний.
 Плоднйстий, *a. befruchtend.*
 Плоднйця, *f. fruchtbares Weib, (Фр.).*
 Плодвийй, *a. Zeugungs, Vermeh-*
 runge. [дйчність, -ости, *f. Fruchtbarkeit, f.*
 Плодіватість, плоднйсть, пло-
 длож, *Ч. III. 16? [I. 256.*
 Пльбндрати ся, umherirren, *C.*
 Пльбндри, *pl. v. Штавдари.*
 Пльбндраване місто кремійном
 Плонка, *f. v. Ліснйця. [докола?*
 Пльбно, *adv. — казати щось фль-*
 бонд, leicht.
 Пльбіннь, пльбкань, *Лар. f. v. Пльща.*
 Пльбска, *f. N. v. Berges.*
 Пльскавйця, *f. Blicke, f. (Abra-*
 mis blicca). [ge, *f. Hippobosca equina).*
 Пльскавка кінська, Pferdlausflie-
 Пльскаль, *m. v. Пльскондйий, Лар.*
 Пльскавйця, *f. Wasserscorpion, m. (Nera).*
 Пльскйй, *a. flach, platt; eben, plan;*
 -é сёркало Planspiegel, *m.*
 Пльскйнь, *f. v. Пльскйнь; пльскйнь-*

ний, (-кунний), *v. Пльскйньий.*
 Пльскйсть, -ости, *f. Flachheit;*
 Platteit *f. Г. III.; 2) Fläche, f. Лар.*
 Пльскйнь, *m. Flächeninhalt, m.*
 Пльсковшвуклий, *a. planconvex.*
 Пльсковогнуклий, *a. planconvex.*
 Пол. [Brustkasten, *Под.*
 Пльскогруднйй, *a. mit flachem*
 Пльскокруджок, -жка, *m. Teller-*
 sohnecke, *f. (Planorbis). [n. Лар.*
 Пльскомір, -іра, *m. Flächenmass,*
 Пльсконбгйй, *a. flachfüssig; Platt-*
 fuss, *m. Лар.*
 Пльсконбсйй, *a. plattnasig, Plat-*
 nas, *Пол.; -а кáчка Löffelente, f. (Anas*
 olureata); *кáчця пльсконбсйця Ч. II.*
 322 mit plattem Schnabel.
 Пльскорівня, *f. flaches Plateau, Ца.*
 Пльскочеревйй, *a. plattbauig.*
 Пльскош, *m. Plattwurm, m. (Plat-*
 naria). [(Platea vulgaris).
 Пльскуша, *f. Scholle, Plateise, f.*
 Пльстйити, *v. a. glätten, plätten, B.*
 Пльстйива, *n. coll. grosse Aeste, vgl.*
 Пльстйива. [Platte, *f.*
 Пльот, *m. плоть, f. Floss, n. Flösse,*
 Пльоть, *f. Leib, n. Fleisch, n. † III.*
 I. 227. *IG; 2) слабá — Ф. (P.X. 119)*
 das schwache Geschlecht (pleč); *3) v.*
 Пльотіяця.
 Пльотар, *m. Flösser, m. (B.).*
 Пльотва, *f. v. Пльотіяця.*
 Пльотик, *m. dim. v. Пльот; 2) Zaun-*
 könig, *m. (Troglodytes parvulus).*
 Пльотіяця, (-йчка), пльотнйця, *f.*
 Пльотце, Rothfeder, *f. (Leuciscus ery-*
 thropthalmus).
 Пльотнйй, *a. Пол. dicht. [barbarum.*
 Пльотнйк, *m. v. Пльотик 2); 2) Lyoium*
 Пльотня, *f. Blechplatte des Koob-*
 ofens, *f.*
 Пльотовець, -вця, *m. gemeiner Ta-*
 bak auf Hecken (plait) getrocknet.
 Пльотовйця, *f. Floss, Flossholz, n.*
 Пльохйй, пльохвйтий, *Ф. a. sohleobt,*
 gering, sehr mittelmässig (*compar. пльох-*
 ший *P. I. 21); adv. пльох Кв. 53 leicht-*
 fertig, unaachtsam. [oogroetheit, *f. s. Хáба.*
 Пльохість, -ости, *f. s. Mängel, m. Un-*
 Пльохіцати, *v. n. schlechter werden*
 Ог. 110. [gem, schlechtem Gewinn, *T.*
 Пльохокбрйстнйй, *a. von gerin-*
 Пльохум, *m. Ф. пльохумний, a.*

Schwachkopf, *m. geisteskrank; 2) leicht-*
 sinnig. [lich; *a. ? Кляпхутый H. 171?*
 Плюхутый, *a. v. Плюхый, schwäch-*
 Плюхутка, *m. f. №. 74 Schwächling, m.*
 Площати, *v. n. III. I. 380 saum-*
 selig, nachlässig, leichtfertig sein, werden.
 Пльшкя, *f. C. Lämpchen, n. (bes.*
 zur Illumination).
 Пльшца, пльшчына, *f. Fläche, Ebene, f.*
 Пльшчык, *m. v. Пльскйч 1); 2) Pfeil-*
 spitze, *f.*
 Пльшчына, *f. Flächenraum, m. Лар.*
 Пльшчынька, *f. Placopsilina.*
 Пльшчыстий, *a. flach, Вах.*
 Пльшчыця, *f. v. Пльшца.*
 Пльшчынь, *a. Flächen-*
 Пльшчысть, пльшчынь, *Г. III. -ости,*
f. Flächeninhalt, m.
 Пльшчыньна, *f. E. Пр. VI. 9 Gebüsch, n*
 Пльш, *m. Pflug, m.*
 Пльшанити ся, *He. langsam, ge-*
 mächlich hergehen, wohin ziehen, fahren.
 Пльшатар, (-áтop). пльшач, пль-
 жанйй, *m. Pflüger, Aokersmann, m*
 Пльшовйй, *a. — від Pflugochs, m.*
 -é, *n. v. a. Pfluggebühr, f.*
 Пльшовйця, *f. Pflugdienst, m. Лар.*
 Пльшжати, *v. a. v. Опати. Ф.; *кому*
 zu jmds Gunsten pflügen, *P. n. 98 zu-*
 tráglich sein, vonstatten gehen, (*impers.*)
 Др. с. 146; gedeihen, blühen *H. 46.*
 Пльшжок, -жкá, *m. Häufelpflug, m.*
 Пльшжавйй, *a. verküppelt, missge-*
 бүrtig.
 Пльшанййна, пльшанка *H. VI. плу-*
 танйця *P. II. 65. f. Verwickelung, Ver-*
 wirrung, *f. verworrenes Zeug, Gewirre, n.*
 Пльштати, пльшувати, *v. a. verwik-*
 keln, wickeln; wedeln *P. I. 16; * unge-*
 reimtes, verworrenes Zeug sprechen 187.
 Пльштя, *f. Ч. IV. 204; пльштоці,*
pl. M+B. 363 Betriegerie, Schelmerei,
 Spitzbüberei, *f. Schwindeleien, pl.*
 Пльштыга, *m. Зак. Schuft, Spitzbub, m.*
 Пльшца, *f. pol. v. Léerke; adj. пльш-*
 нйй Lungen-, *Пол.*
 Пльшва, *f. v. Пльшва.*
 Пльшвати, *v. n. speien, spucken;*
 — *кёрвон Blut auswerfen; 2) sohmeis-*
 sen (*v. Eierlegen der Sohmeissfliege*);
Пом. III. 113.
 Пльшвачка, *f. Spucknapf, -kasten,*
m. -becken, n.; 2) Art Weissfisch, (B.).

Пльшга, *m. f. плюгавець, -вця, m.*
 плюганйй, *a. garstig, schmutzig, nie-*
 derträchtig.
 Плюганйити, *v. a. v. Поранити.*
 Плюганйшця, пльганска, *f. lieder-*
 liches Weib; *2) Dungsiege, f. (Scato-*
 phaga), *B; 3) v. Яшпйка.*
 Плюганйство, *n. Sudelei, Schwei-*
 nerei, *f. Schmutz, m.; 2) Ungeziefer, m.*
 Пльшдри, *pl. Pluderhosen, pl.*
 Пльшане, *n. v. Пльше; кляйня.*
 Пльшнути, пльшн, *v. Пльшати.*
 Пльшсь! *inf. vom plätschernden Fall*
 ins Wasser, *C. I. 103. platsch!*
 Пльшск, *m. пльшскота, f. H. 64. M.*
 das Plätschern, Gerplätscher, Geräusch, *n.*
 Пльшскати, пльшскотати, пльшштити,
v. n. plätschern.
 Пльшскатйй, *a. v. Пльшскатйй.*
 Пльшскайй, *a. P. II. 208 unreif grün,*
 verkümmert.
 Пльшсно, *n. Пол. v. Пльсна 1); 2)*
 Sprungbein, *n. (astragalus). [Unwetter, n.*
 Пльшта, (*d. пльтка*). *f. Regenwetter,*
 Пльштити, *v. n. regnen; пльштит*
es regnet.
 Пльштка щалыста, rissiger Blätter-
 schwamm, (*Agaricus rimosus*), *Вол.*
 Пльшха, *f. v. Заплшнйця.*
 Пльшхнути, *v. n. M. I. 113 und —*
 ся *Ос. (61) IX. 43 fallen, sich nieder-*
 stürzen, -senken.
 Пльшш, *m. Plüsch, m. adj. плюшонйй.*
 Пльшшйк, *m. Art Pflze. [hederaea.*
 Пльшш, *m. v. Блюш; 2) Glechoma*
 Пльшштити, *f. Platzregen, m. (B.).*
 Пльшштити, *v. a. — óчи die Augen*
 zudrücken, sohliessen.
 Пльшшух, *m. Пол. v. Крйгшкя.*
 Пльшшувати, пльшшувати, *v. n. gut*
 bekommen, zutráglich sein, — *кому.*
 Пльшшка, *f. v. Пльшка.*
 Пльшшати ся, *гелюгт, aufgezogen*
 werden; *v. Пльшшати.*
 Пльшш-пльш, *inf. vom undeutlichen,*
 sohnlazenden, stotternden Reden.
 Пльшшма, (*d. пльшма*). *f. Flecken,*
 Schmutzfleek, *m. [voll Flecken, Fleck-*
 Пльшшмйй, *B. пльшшмйй, a. fleckig,*
 Пльшшштити, *v. a. schmutzig machen,*
 beflecken.
 Пльшшшка, *f. v. Кляшка, Лесч. №. 230.*
 Пльшшштити, *v. n. hin u. her die Zun-*

ge bewegen, schnalzen. [(Zerene) B. Планик. м. Fleckenspanner, м. План. м. План, м. Плянтро. м. а. Пóдро, під. Плянтувати. в. а. planieren, ebnen. Плянувати. в. а. nach e. Plan den Boden theilen. [dertasche, f. a. Цокотуха. Пляпля. f. Klatschweib, м. План-Пляс. м. а. Тánць. Плясáти. (плáшу, плáшем). плáсáти). в. м. tanzen, vortanzen; K. I. 271. Плясканка. f. a. Плясканка; Klumpen weichen Lehm mit Händen bearbeitet. Пляскáч. м. Schlag, м. Schelle, f. Плясовáця. f. Tanzunterhaltung, f. Мi. II. 304. Пляст. м. s. Пласт. Плятан. м. Platane, f. (Platanus); плятановáти Plataneae. [нóвий Плятанн. f. Platin, м. adj. пяти-Пляц. цу. м. Platz, м. freier Raum; пляцové. з. м. a. Standgeld, м. Пляцок. -чка. (д. пляцочок). м. s. Паланяця; 2) ein leichter Schlag, eine Patsche. [в. Фляшка & Пляшка, (д. пляшáна, -янка), f. Пнэвий. а. Stamm-, Бор. Пнівé. м. coll. в. Пень, пняк. Пнфур. f. Пол. wildes Mutterschwein; а. Пенфур. [Klotz, м. Пняк. (д. пнячок, -чка), м. Stamm, Пня́ти. с. (пну, пнеш), в. а. sich emporzuschwingen suchen, hinauf, höher wollen; klimmen, ranken. Пня́тин. м. N. e. Berges. По. праер. nach, bis, bis an, zu, wegen; an, auf, in, über, von, aus; I) *mit d. Accus.* bez. по а) den Raum über den sich die Thätigkeit erstreckt, ohne ihn auszufüllen: по сáй óик an dieser Seite, по праву рýку rechts, по ко́нцý столá am Ende (Rande) des Tisches. Distri- butiv: по два & zu zwei &, коштува́ти по три рýнські, раз по раз Mal auf (um) Mal, éinmal übers (ums) andre, vielmal; по двáчi zweimal; б) bez. räumlich und zeitlich die Grenze, bis zu welcher sich e. Thätigkeit erstreckt: по колáна bis an die Kniee, по по́яс bis zu den Hüften, по фýа bis an die Ohren, по ко́нцý свéта bis ans Ende der Welt; ferner das Mass u. den Grad

bei Compar. u. Superl.: немá по до- рóвле дорóжшого es ist nichts über die Gesundheit theurer (dgl. по-над); e) bez. den Grund: по що? weshalb, warum?; д) bez. по bei den Verben der Bewegung den Gegenstand, dessentwegen sie vor sich geht: прийтá, полхáти, післáти по когóсь, по щось: nach, um zu — holen etc.; e) bez. die Zeit: по всяк день (durch) jeden Tag, Tag für Tag; по рáно in der Frühe, по дрýгий & раз zum zweiten Male. II) *mit d. Dativ.* bez. по а) den Raum, über den sich etwas erstreckt, (dgl. mit dem Local. u. Accus.): по фýлицям, по лóсáм, по гóрам. по бóлому облю, по гóроду. по мóстови; б) bez. die Zeit, in deren Verlauf e. Handlung fällt: по ранéньку in der Frühe; по (пi) днёви in (bei, während) der Nacht, по недé- лям an Sonntagen; c) bez. по dasje- nige, dem ein anderes angemessen ist, in Bezug worauf, in Betreff wessen, wor- nach etwas ausgesagt wird, ferner die Art u. Weise, u. das Mittel: по плáтю встрiчають а по рóзуму випроваджá- ють nach der Kleidung u. nach dem Verstand jmds ehrt man ihn; по йменнi клáкати, по мáтери блáзьний свóяк шóттерlicherseits; по правдi казáти, жiти wahrheitsgemáss, gerecht, ehrlich; по сáкону nach dem Gesetze, gesetz- lich, по бóжому gottgefállig, gerecht; по нáшому nach unserer Sitte, по мóбому nach meinem Wunsch; по сучáстай in Bezug auf die Nachbarschaft, nachbarlich, по невóли wider Willen, ungerne, unfrei- willig, по дáвньому nach altem Brauch, по пýному im Rausch, по мужáцкому бáу- ериш, по якому? wie? auf welche Weise? пiзнáти по бéсiдi, по гóлосi, по нiмéцкому покáзу заговорáти III. II. 68. д) bez. по die Distribution; по кавáлку je ein Stück, stückweise, ко́ж- дому дáти по талáру jedem je einen Thaler, по днёви. je einen Tag, тра- знáти по чóму лóкоте wie viel kostet je eine Elle, * was jedesmal an einer Sache ist. III) *mit d. Local* bez. по а) den Raum über den sich etwas erstreckt, wo etwas sich befindet: auf, in, durch- hin: по гóрах, по лóсáх, по Украiнi,

по водi плáсти, по руцi кому́ бiти jmdm bequem, gelegen sein, по пéклi го- нiти durch die Hólle hin, in der H. herum, по дорóбi unterwegs, по лóддох бiдá хóдит. unter den Leuten, по дóсьвiт- ках, по вечернiцях, по правникáх бу- вáти; по нóтах nach Noten III. I. 370; ferner bez. по den Theil an e. Person od. e. Gegenstande, der von der Hand- lung unmittelbar getroffen wird: по лицi бiти, вдáрити ся по полáх ру- кáми; б) dasjenige, hinter und nach dem eine Bewegung stattfindet und den Zeitpunkt, nach welchem etwas eintritt; перейшóв по менi рiку́ nach mir, nach- dem ich —), по бóбi пéрний nach Gott der erste, тiждень по тiжннi ми- нáс verstreicht —; по рóцi nach einem Jahre, по дни наступáс нiч nach dem Tage folgt die Nacht, по обiдi nach dem Essen, по мóйй головi, по менi nach meinem Tode, по бáтьку вáти майнó nach dem Vater erben; не по мóйх грó- шех nicht nach meinem Geld der Preis; c) bez. по den Grund einer Gemüthsbe- wegung od. e. Handlung: тужáти, плáкати по ким, щож менi по мóйй урбáд was liegt mir an meiner Schönheit; д) bez. die Distribution: по однiм дни zu einem Tage, je einen Tag, по двох, zu zwei, je zwei, по трох etc. IV) *in den Zusammensetzungen* bez. по- (ni-) 1. eine der Zeit od. dem Raum nach un- terbrochene, d. h. zu verschiedenen Zei- ten od. an versch. Orten vor sich ge- hende Handlung; 2. eine Deminution der Handlung d. i. eine Beschränkung der Zeit, dem Grade nach (bei Adject. u. Adverb. mit d. Bdtg „ziemlich, etwas, einwenig“); 3. eine Wiederholung der Handlung; 4. die Vollziehung der Handlung an vielen Objecten od. durch viele Subjecte; 5. jene Veränderung der Be- deutung, wodurch aus e. intransitiven ein transitives Verbum wird od. das unmittelbare Object ein anderes wird; 6. eine Entfernung; 7. die Verwandlung der Verba imperfectiva in perfectiva. Bdtg: einwenig, etwas, nach und nach; zer-, auf-, naheinander. Мi. IV. 226—227. 430. 625. 676. Oz. 190—191. 110. По- s. Иа- Мi. II. 359. 407. Das Fehlende

s. unter einfachen Wórttern auf die obi- gen Bestimmungen Bezug nehmend. Побáбити, в. м. weichlich, ver- weichlicht werden, *Ст.* Побáбрати, в. а. s. Бáбрати (ся). Побáгатшáти, в. н. a. Побогáтити. Побáдьорнiйшáти, в. н. munter und rüstiger werden, М+Б. 257. Побáжана, м. a. Бáжана. Побáклáчити ся. Н. 230? a. Вá- балушити (ся). [потужáти. Побáнувати, в. м. a. Банувáти, Побáрити ся, МIII. a. Забáрити ся. Побáришувáти, в. м. einwenig Handel treiben, auf Profit ausgehen. [ся. Побáрлбжити ся. a. Барлбжити Побáтько, м. *Ст.* Pflegevater, м. Побáччя. м. das Wiedersehen; до- ня! zum W.! побáччя мáти на щось worauf Obacht geben. Побáчити, в. а. erblicken, sehen — ся einander wiedersehen. Побáти, в. a. s. Брати; 2) — ся sich aufbauen, *Нс.* [Обвэвáка etc. Побэвэвáка, f. побэвэвэччя, м. a. Побэвэвэччя, в. а. jmdm sichere Gewähr leisten; — ся на когó sich auf jmdn verlassen. Поберáти, (-бир-). в. а. nehmen, ergreifen: сум нас побирáс die Trauer ergreift unser Herz; — платiю den Ge- halt beziehen, — подáтки die Steuern beheben, einnehmen; 2) — ся sich ver- heiraten; б) — ся на когó, gegen jmdn einen Anschlag vorbereiten; a. Брати. Побережанiн, побережоць, -жця, м. Uferbewohner, м. [Uferstreich, м. Побереже. м. Uferland, Gestade, м. Побережечка, f. Beim. mehrerer Thiere Ч. III. 478. Побережнiй, а. vom Ufer, vom Gestade, Ufer-, Strand-, an dem Ufer gelegen С. II. 132. Побережнiйк. (д. -ничк), м. Wáld- hüter, Heger, Forstläufer, -knecht, м; побережнiйчка, f. Weib eines Wáldhü- ters, м. Зар.; побережничу́к, м. Sohn e. W. Побережничця, f. побережник. м. Uferschwalbe, f. (Hirundo riparia). [sein. Побережниччя, в. м. Wáldhüter Поберiгáти, поберiчá, (-егá), в. а. hüten, hegen, schonen; — ся sich —, vorsichtig sein, sich inacht nehmen.

Побієдувати, *v. n.* в ким sich mit jmdm im Gespräch unterhalten, bei jmdm vorgesprechen.

Побієвана, *n.* — даху́ das Dachdecken; 2) das Ringen (im Schmers).

Побієванка, *f.* Niederlage, Schlappe, *f. O.*

Побієвати, побіяти, *v. a.* schlagen, beschlagen, fest schlagen; zerschlagen, aerbrechen; besiegen; — даху́ das Haus decken; салі́ салі́у́ побіє́на́ die eine Thräne ergießt (schlägt) die andere (von reichlichen Thränen) *M.*; 2) — ся́ за́ чимъ nach etw. sich in Sehnsucht, in Schmerz ergehen, wonach eifrig trachten. [II. 185 mit einem Schlag.

Побієвахомъ за́ одні́мъ ма́хомъ — *P.* Побієвач, *m.* Dachdecker, *m.*; 2) Трибел, *m.* (des Böttchers).

Побієць, *m.* а. Гіцель.

Побієрати, *v.* Побєрати.

Побієрно, *adv.* angenehm.

Побієти, *m.* das Weilen, Verweilen, Aufenthalt, *m.* 2) Lebensweise, *f.* Sitte und Brauch; якій побієтомъ auf welche Weise? смъ п. auf diese W. *B.*

Побієтє, *n.* Misshandlung, *f.* Schläge, *pl.*; 2) das Zerschlagen.

Побієг, -ігу, *m.* побієгана, (*д-Анечко*). *n.* das Laufen, Weglaufen, Flucht, *f.*; 2) Streifzug, *m.* Freibeuterei, *f.* *Зам.* II. 550 ні́гі в побієги ausgehen auf Fr.

Побієга́йка, *f.* die Eilfertige.

Побієгачик, *m.* *Вєи.* des зайчик, der sinke, schnell laufende Hase *P.* II. 2.

Побієгати собі, ein wenig umherlaufen. [im Lauf auszuführender Auftrag.

Побієгашка, *f.* *M.* III. 80 schnell, oft Побієгущий, побієжущий. *a.* gern laufend; 2) einherlaufend *M.* III.

Побієда, *f.* а. Біда́ II.; Misshandlung, *f.* angethane Unbill; 2) Sieg, *m.*

Побієдш, *m.* а. Біда́к.

Побієдатель, побієдник, *m.* der jmdm Unrecht, Schaden thut (*Фр.*); 2) Sieger, Besieger; *Вєи.* des Siegeschwertes, *Кв.* 173; побієдниця, *f.* Siegerin, *f.* *Пар.*; 3) побієдник Allium victoriale, *B.*

Побієдяти, побієжати, *v. a.* jmdm mit Unglück schwer schlagen, heimsuchen, strafen, jmdm Unrecht zufügen; 2) besiegen, überwinden, bezwingen, siegen (*v. n.*) побієдний, *ptc.* *C.* *Щог.* *M.*

vom Unglück geschlagen, schwer heimgesucht, unglücklich, *a.* Бідний.

Побієдкати ся́ чимъ Mangel an etw. haben, Noth leiden. [reich, *Моз.* *Зс.*

Побієдний, *a.* Sieges, sieghaft, sieg-

Побієдніти, побієдніщати, *v. m.* ärmer werden, verarmen. [*m.* *M.* (*Вєи.* II. 74).

Побієдма, *m.* der Sieche, Krüppel, Побієдонський, *a.* *Зс.* siegreich.

Побієже, *m.* *К.* а. Побієже.

Побієж, -бу, *m.* Schlag, Hieb, *m.* das Niederschlagen *Ч.* III. 19; Mal, Zeichen von Schlägen, *n.* *Кв.* 334; 2) Kampf, *m.* *Ру.* Schlacht, *f.* *Ч.* III. 309 побієж стати 295 kampfertig, schlagfertig zum Sturm sich stellen; 3) das Dachdecken, (mit Schindeln &), 4) Dach, Dachwerk, *n.*

Побієжка, *f.* Niederlage, *f.* verlorenes Gefecht, (*Фр.*); 2) а. Побієж 3).

Побієжний, *a.* -а гармата *ОП.* mörderisch? -а сїть Gaddernetz, *n.* [*m.*

Побієжця, *m.* Klopffechter, *Ф.*; Raufbold, Побієж, -оку, *m.* *Км.* (*Пр.* XI. (2) 48)

Побієжати, побієжати, *v. a.* weiss anstreichen, w. malen; 2) überzinnen; 3) bleichen *P.* II. 44.

Побієжати, *v. n.* weiss werden; *adj.* побієжний, *III.* I. 40. weiss gedeckt (vom Schnee).

Побієжати, (-яти), *v. a.* grösser machen; 2) *v. n.* (-яти ся) grösser werden.

Побієжване, побієжана, *n.* weisser Anstrich; 2) das Verzinnen.

Побієж, *praep.* (mit d. *Genit.*) nebenher, *Кв.* längs, entlang, *C.* I. 146; nahe an, in der Nähe von, *Лєв.*

Побієж, -бу, *m.* Einnahme, *Пар.* Abgabe; Recruitment, *f.*

Побієжки, *pl.* Ausschuss, Auswurf, *m.*

Побієжник, *m.* Einnehmer, *m.* *Пар.*

Побієжність, *n.* а. Побієж, *adv.* *Ст.* der Teufel weiss wie.

Побієжурманити ся, ein Muselman, ein Ungläubiger werden.

Побієж, *a.* Побієж. [*бїжш*].

Побієж, *v. n.* hinlaufen (побієжу, побієжливий, *a.* gaufstzig.

Побієжний, *a.* Seiten-; Neben-, -а річ Nebensache, *f.*; *adv.* побієжно (-е), neben; а. Бічний. [Bundesgenosse, *m.* *Ст.*

Побієжник, *m.* Nebenwohner; *Ваз.*; 2) Побієжниця, *f.* Seitenbrett, *n.* (im

Bett, in der Broche &); 2) Leiste, *f.*

Побіжати, *v. a.* *M.* I. 117 а. Побіжати.

Побіжати, *v. a.* *пол.* *Гол.* I. 196. 197 (зобіжати 207) а. Побіжати.

Побіжати, а. Блажати.

Побіжарити, (-бладар-), *v. a.* † danken *Др.* а. 299.

Побіжословити, *v. a.* а. *Благословити.* einsegnen; — ся́ sich bekreuzen.

Побіжати, *v. n.* кому́ щось jmdm dh die Finger sehen, nachsehen, Nachsicht haben mit jmdm.

Побіжливий, *a.* (*Ф.*) nachsichtig, sanft, menschenfreundlich; 2) lenksam.

Побіжливість, -ости, *f.* Nachsicht, Milde, *f.* [*в.* *Сбблєвн.* &].

Побіжнє, *f.* побіжнити ся & *К.*

Побіжнути, *v. n.* verbleichen, ver-schiessen.

Побіжеск, *m.* *Пол.* Schimmer, *m.*

Побіжний, *a.* *Др.* nächst, homogen.

Побіжати, *v. a.* zu nahe rücken.

Побіжний, *a.* nahe, nahe gelegen.

Побіжничити ся, *Гол.* III. 16 Zwillinge zur Welt bringen.

Побіжок, -акъ, *m.* Nähe, *f.* в облізку, поблизу. *n.* б. колб (mit d. *Genit.*) in der Nähe von, *Км.* [*rer.* *m.*

Побіжак, *m.* *Км.* Blitzschleude.

Побіжкване, *n.* das Leuchten, Schimmern, *Пол.*

Побіжувати, *v. n.* а. *Блєскати.*

Побіжнути, *v. n.* erblassen, blass, bleich werden.

Побіж & побіжати & а. *Блуд* & *Побіжний, a.* mit Mängeln, schlecht, nichtsnutzig, *Зак.*

Побіжати, *v. n.* irrsinnig werden.

Побіжати, *v. n.* reich werden.

Побіжато, *adv.* viel, in grossem Quantum.

Побіжати, *v. n.* sich fassen, *Ваз.*

Побіжєще, *n.* а. Побіжєще.

Побіжє, *n.* Ebene des Flusses *Бєг* *К.*

Побіжєти, *v. a.* щось etw. mit einem Eid bekräftigen, *Гол.* III. 439; — ся́ bei Gott schwören.

Побіжний, *a.* fromm, andächtig.

Побіжність, -ости, *f.* Frömmigkeit, *f.*

[feld, *n.* Wahlstatt, *f.*

Побіжєще, (-єко), *n.* *Пар.* Schlaucht-

Побіжєки, *pl.* Kanten e. Brettes; 2) Deckel e. eingebundenen Buches, *pl.*

По-бокѹ! fort! weg damit! *Км.*

Побіжати, (побіжувати), *v. n.* einwenig (von Zeit zu Zeit) schmerzen; 2) —, *M.* II. 168, — ся́ krank werden, erkranken. [(Limosa).

Побіжниця, *f.* Pfuhschnepfe, *f.*

Побіжник, *m.* Kämpfer für etw., Verfechter, Verteidiger, Beschützer, *m.*

III. II. 168; (-иця, *f.* *Зс.* -in, *f.*). [*Пол.*

Побіжничий, *a.* gefürcht, Побіжничий, *m.* а. *Борозничий.*

Побіжничити, *v. a.* verwehren, кому́ щось.

Побіжати, побіжувати, *v. a.* überwaltigen, bewältigen, überwinden, besiegen; 3) — ся́ в кимъ den Kampf mit jmdm aufnehmen, ringen.

Побіжєтє, *pl.* а. *Посторонєк* (*pl.*) *Ос.* (61) III. 54. (зобіжєтє? *Зак.*)

Побіжєча, *f.* *гєв.* *pl.* Seitenwand, *f.* Seitenleiste, *m.*

Побіжєти, *v.* (*Пр.* VI. 54).

Побіжєчати, *v. a.* *уєг.* а. *Поцїлєвати, Гол.* III. 67. [[oubine, *f.*

Побіжєчниця, *f.* а. Побіжєчниця; *Соп.*

Побіжєчати, *v. a.* чобісь *Ал.* als unnütz wegwerfen, verachten.

Побіжєчати, *v. a.* *гр.* ausschelten.

Побіжєчати, *m.* *Ст.* а. *Побіжєчати.*

Побіжєчати, *v. a.* verbrüdern, а. Brüdern machen *коб* в ким; — ся́ sich verbrüdern, die Bruderschaft, den Bruderband schliessen.

Побіжєчати, *v. a.* а. *Побіжєчати*; — ся́ *Кв.* 3. den Weg einschlagen, — *дєл* *M.* I. 16 sich weiter auf den Weg machen, weiter aufbrechen.

Побіжєчати (-ицєць) *m.* mit dem man Bruderschaft geschlossen hat, Freund u. Bruder, Wahlbruder, *M.* II. 360; Herzensfreund; Stammesbruder, *m.*

Побіжєчній, (-ицєський, *Гол.*), побіжєчний, *Пар.* а. Bruder, brüderlich, stammverwandt, befreundet.

Побіжєчєство, *n.* Bruderschaft, Verbrüderung, *f.*

Побіжєчєство, *n.* а. *вєршмєнє* verschmähend, verwerfen, *Ос.* (61) I. 322.

Побіжєчєць, *m.* а. *Побіжєчєць.*

Побіжєчєць, *m.* Lügenmaul, *n.* verlogener Lump, *ВБ.*

Побіжєчєць, *f.* *Анекдотє, f.* *Лєсє.*

Побіжєчєць, *f.* Unrath werfen,

Nothdurft verrichten (v. Kindern).
 Побриди. *pl. K. II. 19* das Hin- u. Herziehen, Umherschweifen.
 Побридик, *m. Cm.* Wasserstrahl, *m.*
 Побро, *m. Kc. 126* в. Побратим.
 Побродити, *v. n.* hin u. her waten, treten, streichen.
 Побродяга, *m. в.* Бродяга.
 Побросати, *v. a. gr. A. I. 215* в. Покидати.
 Побрыскач, *m. gew. pl. ** klingendes Geld: *кобї бѣли побрыскачи то бѣдути послухачи.*
 Побувати, *v. n.* einige Zeit wo sich aufhalten, verweilen, weilen; oft besuchen.
 Побуд, *m.* — природний Naturtrieb, Instinct, *m. B.*
 Побудитель, побудник, *Par. m.* Erreger, Anreizer, Motor, *m.* *Triebfeder, *f.*
 Побудити, побуджати, *v. a.* bewegen, (jmdn zu etw.) antreiben, ermuntern; побудити viele nach u. nach auf wecken.
 Побудливий, *a.* reizbar, erregbar, *B.*
 Побудливість, побудність, *B.* -ости. *f.* Reizbarkeit, Erregbarkeit, *f.* *Гам. II.* [sich anbauen.
 Побудувати, *v. a.* erbauen; — ся Побуже, *n.* Land am Flusse Буг, *n.*
 Побурити, *v. a.* auseinander wühlen, stöben, wirge machen (волбєн).
 Побут, побуток, -тку, *Kc. m. в.* Побит; Stand, Umstand, *m.*
 Побути, *v.* Побувати. [rig werden.
 Побутити, *v. n.* *Гол. I. 84* mode
 Побутопїсь, *f. T.* Darstellung der Lebensweise, des Haushaltes, *f.*
 Пов, *ungr. Гол. III. 492* в. Пив.
 Повб, *m.* повбаба, *f. K. в.* Понбада.
 Повбити ся на щось, *K. в.* Понбидити ся. [kend, interessant, *K.*
 Псвабливий, *a.* anregend, verlock
 Повбага, *f.* das Ansehen, Autorität, *f.*; 2) *v.* Поважність.
 Повбагом, повбажно, *adv.* ernst, gravitatisch, bedächtigt, *Левч.*
 Повбада. (*d.* повбада), *f.* (schlechte) Gewohnheit, Angewohnheit, *f. Kc. 141*; 2) Schaden, *m.* *Шог. 108*; 3) Fehler, Mangel, *m. B.*
 Повбадити, *v. a.* in Zwiist bringen, bezwisten, *Par.*; 2) *v. n.* комуь Schaden; 3) — ся *H. 79* в. Понбидити ся.

Повбидний, *a.* geneigt zu etw. (mit *d. Infinit.*).
 Повбиджана, (-бєнє, *Kc. 118*), *n.* Achtung, Ehre, Verehrung, *f. III. I. 379*.
 Повбиджати, *v. a.* achten, ehren, verehren; — ся за щось sich für etw. halten *Kc. 118*.
 Повбиджити, *v. n.* комуь *Kc. 49* jmd Bitte berücksichtigen, vgl. Убиджити; 2) — ся на когб auf jmdn vertrauen, sich verlassen, *II.*; *b)* — ся wagen, sich erdreisten.
 Повбидливий, *a.* in mässiger ruhiger Bewegung, langsam, andante sostenuto *Zan. I. 332*; 2) *s. d.* folg. *KC. (82) VIII. 280*.
 Повбидний, *a.* ernst, ernsthaft, gesetzt, achtungsgebietend, angesehen.
 Повбидність, -ости, *f.* Würde, f. würdevolles Aussehen. [ernst werden, Повбидити, *v. n.* *Zap.* gesetzter, Повбиджати, (-жщї-), *v. n.* *Dr. c. 118* schwerer werden. [Zimmerdecke, *f.*
 Повбада, повбадина, (*B.*) *У. в.* Стєла, Побвалець, -ляцї. *m.* накидальний — Schlinge zum Einfangen wilder Pferde, *f.*
 Повбидити, *v. a.* niederwerfen, hinstrecken; — ся hinstürzen, zu Boden fallen. [demisch.
 Повбидливий, *a.* *Kc.* allgemein, ери-
 Повбидлом. *adv.* haufenweise, in Scharen, *Km. в.* Побкотом.
 Повбидити, *v. a. s.* Повбидити; 2) beschmutzen, beschmierен.
 Повбидити, повбидити, *III. II. 154.* *v. a.* mit Kalk übertünchen.
 Повбар, *m.* Koch, *m.*
 Повбарити, *v. a.* vieles nach u. nach kochen; 2) морбз повбарїв ростїни der Frost hat die Pflanzen berührt, hat sie einschrumpfen gemacht.
 Повбарувати, *v. n.* *P. I. 112* Kochkunst üben, kochen.
 Повбарувати ся, (mit *d. Infinit.*) *M.* anstehen, Bedenken tragen.
 Повбарївкїний, *a.* *K.* nach der Herrschaft der Wagęger. [чити.
 Повбєвпечувати, *K. в.* Побєвпечувати, *v. n.* ver-, einsinken.
 Повбар, *m.* Карпузе, *f.*; 2) *Карпузентрїгер, *m.*
 Повбєржати, *v. a.* abhalten, mässigen; — ся sich enthalten, sich m. [sig.
 Повбєржливий, *a.* enthaltsam, mäss-

Повбєржливост, -ости, *f.* Enthaltensamkeit, Mässigkeit, *f. Par.* [-wehen.
 Повбидувати, *v. a.* hineinblasen,
 Повбиджати, *v. a.* ankliden.
 Повбидежа, *n.* das Betragen, Aufführung, *f. Par.*
 Повбидєнця, *P. II. 170.* повбидєж. *Ф. f. в.* Повбидєж; Charakter, *m.*; 2) Brauch, *m.* Sitte, *f.*
 Повбидєця, *f.* *ЗР. в.* Пбвїсть.
 Повбидєжї, *adv.* nach Virentart.
 Повбидити, (повбидї, повбидєш), *v. a.* fahren, tragen, wohin schaffen, bringen; 2) *gut gehen, gelingen, reussieren.
 Повбидїка, повбидїця *f. s.* Повбидїця.
 Повбидїкї, *a.* zu gross; повбидїкї, *adv.* *M. III. 50* gross, viel.
 Повбидїтель, *m.* *Ko. 199* Befehlshaber, Beherrscher, *m.*
 Повбидїчати, *v. a.* beloben, preisen; — ся sich rühmen.
 Повбидїчати, *v. a.* когб чимбсь jmdm grössere Last aufbürden; 2) in grosse Theile theilen. [len, gebieten.
 Повбидївати, повбидїти, *v. n.* befehl-
 Пбвєнь, *m.* *OP.* Fülle, *f. в.* Пбвїний.
 Пбвєр, *adv.* (*Фр.*) *v.* Пбвєрх 1).
 Повбидїти, *v. a.* schädigen.
 Повбидєслб, *n.* повбидєслє. (-слє), *n.* *col. в.* Первєслб. [sen; zurückstoßen.
 Повбидєчи, повбидїти, *v. a.* hinwerfen
 Повбидїпробїв мїя вїк без повбидїри ohne Wiederkehr.
 Повбидїти, повбидїти, *v. a.* umdrehen, -wenden, -kehren; lenken; zurückgeben, -erstaten; — когбсь в щєсь verändern, umstalten; когбсь на кїану jmdn auf das Aerar übertragen, *Km.*; 2) *v. n.* до когб, кудї, zu jmdm, wo ablenken, eintreten; 3) — ся sich —, zurück-, wiederkehren; *b)* sich rühren *L. 52*; *c)* в що etwas werden, sich in etw. verwandeln.
 Пбвєрт, *m.* Schwenkung, *f. M. II. 32*; 2) Stelle wo die Richtung des Weges sich ändert.
 Повбидїливий, *a.* rührig, flink.
 Повбидїр, *adv. praepr.* über; oberhalb; mehr als; — прїсаа (брїти) mit Verstoss gegen das Gesetz; 2) повбидїр, *m.* Stockwerk, Etage, *n.*
 По-пєрха, (-хи), *adv. s. d.* folg.
 Повбидїрхїй, *Do.* повбидїрхїй, *Фр.*

(-бвнїй, *Do.*), *a.* aussere, aussere, dem Scheine nach; ober; oberflächlich.
 Повбидїрхїк, *m.* Satteldecke, *f.*
 Повбидїрхїцї, *f.* das Aussere, Obere; 2) aussere Fläche, *Mo.*; das Sichabhebende; 3) Dünger auf die Oberfläche gestreut; Kopfdüngung, *f.*; 4) —, повбидїрхїчка Art Muster in d. Leinwandstickerei, Einsatz am Hemdärmel, *m.*
 Повбидїрхїсть, -ости, *f.* bewegliche (aussere) Güter, Mobilien, *n.*; 2) Oberflächlichkeit; 3) Aussere, *f.*
 Повбидїрхївє, *n.* *З. (Pr. II. 193)* oberer Lauf des Flusses? *v.* Вєрхївє.
 Повбидїрхївїцї, *f. в.* Вєрхївбада.
 Повбидїрхївати, *Ф.* повбидїрхїти, *III. I. 82. C. II. 108* в. Завєршїти, vollenden, ausführen. [ken, *Res.*
 Повбидїрхїний, *a.* — mit Stockwerk-
 Повбидїрхїти, *v. a.* erfreuen, vergnügen.
 Повбидїрхїти, повбидїрхїти, *v. n.* froh, fröhlich werden, vergnügt w.
 Повбидїсти. (повбидї, повбидїш), *v. a. в.* Повбидїти. [einnehmen.
 Повбидїрхїти, *v. n.* das Abendessen
 Повбидїрхїр, *v. praepr. в.* Пбвєр. *L. 156*.
 Повбидїрхїтї, *m.* Engelfarn, *m.* Engels-
 аїсс, *n.* (Polypodium vulg.).
 Повбидївати, повбидїти, *v. n.* und — sich schleichen, kriechen; а Хбвїти ся *III. III.*
 Повбидїрхїч, *m.* Schleichher, Kriechher, *m.*
 Повбидїржливост, -ости, *f.* Enthaltensamkeit, *f. OB.*
 Повбидїржї, *adv.* der Länge nach; повбидїржїний, *a.* Längen-. [Шог. 163.
 Повбидїрхї, *adv.* über den Rand hin,
 Повбидїрхї, *m.* Kleiber, *m.* Spechtmeise,
 Повбидїрхїцї, *a.* kriechend, *B.* [f (Sitta).
 Повбидїрхїтї собї що, (гїдкї), *fließen*, sich vornehmen. [chen.
 Повбидїрхїрхїжувати, *v. a.* ausführen,
 Повбидїрхївати, *v. a.* ein-, windeln, wickeln.
 Повбидїрхїч, *m.* Wickel, Windelband, *n.*
 Повбидїрхїдувати, *v. a.* er-, aussagen, ausdenken.
 Повбидїрхїгати, (-говїти), *v. a.* viele (alle) nach einander austreiben, fortjagen.
 Повбидїрхїдї, *adv. M. II. 75* je nachdem es gelegen, bequem ist.
 Пбвїдї, *m.* das Aussere, Gestalt, *f.* Ansehen, *m.* *Pol.*
 Повбидїти, *v. e.* wahrnehmen, einse-

ben, sehen, erblicken, *IT.*; 2) besuchen, Повіден, а. в. Повіннен. [*Л. 67.* Повідіти, в. а. erblicken, *Э. с. Повидати 1*); 2) повіділо ся кому (imperf.) soheinen, vorkommen. Повідний, а. Пол. äusserlich; *adv.* повідно, *Зар.* scheinbar, dem Anschein nach. [schiene werden, *Щоз 92.* Повідніти, в. н. sichtbar, hell, be- Повидну. *К.* по-видіці, *adv.* bei Tage, beim Licht, wann man sieht. Повиж. *Ф.* повіжте, *adv.* (*praep.* mit *d. Gen.*) *Ф.* über — hin, oben, oberhalb. Повіа, *f.* Gewohnheit, *f. T.*; Sitte, *f.* Brauch, *m.* (*Фр.*). [*К. С.* (82) I. Повікнути, в. н. gewohnt sein, Повіла, *pl.* eingesottener Obstsaft, Obstmus, *m.* bes. Pflaumenmus. Повіле, *m.* coll. Ganasche, *f.* oberer breiter Theil an d. Unterkinnlade e. Pferdes, *B.* [тіця. Повіліця, повілюха, *f.* v. Повілітати, в. н. nach u. nach herausfliegen; 2) hinauffliegen: на що; 3) з чо́б herausfallen. [mus, *f.* Повілянка, *f.* Suppe aus Pflaumen Повимінати, в. а. auspressen, -kneten. [дувати. Повмишляти, в. а. в. Повігати, *f.* в. Повінність. Повінен, (повіннен), повінна, повінно er (sie, es) soll; ist verpflichtet; 2) —, повінно er (sie, es) sollte, wohl, allerdings, sicherlich, gewiss, *Кл. б.)* vielleicht, *vgl.* Мусить. Повиніти ся, die Schuld, seine Fehler ein-, gestehen, sich schuldig bekennen, *М. III.* 80; 2) gehorsam sein *Др. с.* 416; 3) sich verpflichten. Повінність, -ости, *f.* Pflicht, *f.* Повиноватити, в. а. ко́б für schuldig erklären, beschuldigen, *М. II.* 192. Повинувати ся, в. Повинити ся 2). I. Повинути, в. а. в. Повінати. II. Повинути, в. н. в. Повинути. Повінатко, *n.* *Мл.* Wickeltuch, *n.* Повисістий, повислий, а. herabhängend, überhängend, nickend. [*м. К.* Повислий, *m.* Weichselbewohner, Повислийщина, *f.* Weichselland, *n.* Повіснути, в. н. herabhängen; 2) (auf dem Galgen) hängen bleiben. Повітане, *n.* Bewillkommung, Be-

grüssung, *f.* [grüssen. Повітати, в. а. bewillkommen, be- Повітвердити, в. а. в. Вітвердити. [вітток. Повіте, *n.* das Einwindeln, *s.* Повіти, в. а. в. Повінати; — ся sich winden, а. aufranken (v. Pflanzen). Повітиця, *f.* Flachseide, *f.* (*Cuscuta epilinum*), 2) Winde, *f.* (*Convolvulus*). Повітич, *m.* windender Knöterich (*Polygonum convolvulus*). Повітник, *m.* *Atragene alpina*, *B.* Повіток, -тку. *Тр.* 45 (*d.* повіточок). *m.* в. Сповіток. [тїха. Повітуха, *К.* (-тїуха). *f.* в. Спові- Повихати, в. а. *judn* schaukeln; — ся sich hin u. her schwingen, baumeln. Повихнути ся *gestört*, verrenkt werden, erlahmen, *Под.* Повінати, повицати, в. а. höher machen, erhöhen, emancipieren. Повінший, повіщий, а. obig, oben gesagt, obgenannt; *adv.* -е в. Повиж. Повищу пляпати, в. а. austrafen, -rupsen. [hen, *Фр.*; *Hauch*, *Athem*, *m.* *He.* Повів, -иву. *m.* das Wehen, Hinwe- Повівати, в. н. sanft wehen, flattern (*хоругів*). Повід, -ода. *m.* (повідь, *f.*) Lenkseil, *n.* Zügel *m.*; 2) * *Disposition*, Anordnung, *f.* 3) -оду. *Term.* Anlass, *m.* Veranlassung, Ursache, *f.*; — дати anordnen; Veranlassung geben. [149; в. Повінь. I. Повідь, -оди. *f.* Frühlingsflut, *f. К.* II. Повідь, -іди, *f.* в. Повість, *Ч.* III. 298; Gerücht, *n.* *Пар.* Повідати, в. а. sagen, erzählen. Повідач, *m.* Erzähler, Sprecher; Richterstatler, Anzeiger, *m.* *M.* Повідка, *f.* Gerücht, *n.* Kunde, *f.* Повідка, *f.* Zügelriemen, *m.* -sohnur, Halfter, *f.* Повідлєжунати собі бокі sich die Seiten wund liegen. [морозяти. Повідморжувати, в. а. в. Від- Повідок, -дка. *pl. dim.* повідоньки, *s.* Повід 1), піводи. Повідувати, в. а. besichtigen, (*B.*) Повідця, *m.* Urheber, Anstifter, *m.* до чо́б. Повіа, (е), *n.* в. Повінь. Повів, -ову, *m.* Kutsche, *f.* Повів, -ову, *m.* в. Звіз, пісесток *Кл.*

Повів, -ову, повіаця, *Convolvulus arvensis*; 2) *Lycium barbarum*. [convolvuli, *B.* Повіаковець, -вця, *m.* Sphinx I. Повіаний, а. soblingend, галкєнд, *B.* [wehend. II. Повіаний, а. — вітер stark Повіаник, (*d.* -шчок). *m.* в. Повівач; 2) в. Повів, *Вол.* Повіаниця, *f.* liederliche Dirne. Повів, *adv.* lebelang. Повіа, *f.* Augenlid, *n.* Повікувати, в. н. lange leben, (*B.*) Повіагодно, *adv.* leicht, etwas frei. Повіаний, а. willfährig, nachsichtig; frei: — час freie, müssige Zeit 2) langsam, gemächlich. [keit, *f.* Повіаність, -ости, *f.* Langsam- Повів, -іни, *f.* (*Ф. м.*) Ueberschwemmung, Flut, *f.* Hochwasser, *n.* Повіаець, -нця, — жабник, Frosch biss, *m.* (*Hydrocharis morsus ranae*); повіаєати, *pl.* *Hydrocharideae*, *B.* Повівати, в. н. в. Повіати. Повіване, *n.* Trauung, *f.* III. II. 221. Повівати, в. а. bekränzen, krönen; 2) trauen (v. d. Heirat); ся sich dh Trauung ehelich verbinden. Повіване, *n.* *Мз.* Vertrauen, Zutrauen, *n.*; 2) *Зар.* в. Повівка 1). Повіванник, *m.* *T.* повірний, *s.* а. *m.* *С. II.* 99. Vertrauter, Vertrauensmann, *m.* der Bevollmächtigte. Повівати, повірвати, в. а. anvertrauen; glauben; creditieren; 2) bemessen, erproben, e. Probe anstellen, prüfen, *Ч. III.* 344. Повівка, *f.* Aberglaube, Wahn, *m.* *Зар.*; 2) *Credit*, *m.*; 3) Probe, *f.* *К.* Повіваний, а. Vertrauens, *Ваз.* Повіваний, а. vertraut, vertraulich, zutraulich, *Зар. с. а. m.* *Me.* 387 der Vertraute; *adv.* на повірну, *adv.* *M. III.* 28 vertraulich, traut. Повівак, *m.* на — віаці гонати (*Ф.*) Hutweide, worauf die Schafe abermals (zum Nachtweiden) getrieben werden, *s.* Повівати, повернути. Повівачний, а. Control-, Untersuchungs-, Reambulatione, *He.* Повівати, в. а. aufhängen, -henken. Повівом, *n.* Gespinet, *n.*; 2) 60 Strähne zusammen. [Novelle, *f.* Повівість, *f.* Erzählung; Geschichte,

Повівоватєльнїа, а. *Гол.* erzählend, episch. [вістати. Повівувати, в. а. *Фр.* в. Повівисти, (повів, повів, повість), в. а. в. Повівати; не повів ієх kann es nicht sagen, ich weiss es nicht. Повівати, повіувати. *Ф. в. а.* erzählen *M. I.* 44. *II.* 149; 2) melden, sagen, berichten. Повівка, *f.* kleine Erzählung; 2) Nachricht, *Др. с.* 243. *С. I.* 161. Повівник, *m.* *Ос.* (62) VIII. 30? Повівниця, *f.* Tradition, *f.* (*м. х. 4*). Повів, *m.* Kreis, Bezirk, District, *m.* (e. Landes); *adj.* повіавий; *adv.* повіаово. (*Фр.*) auf umwegen. Повів, *f.?* *H.* 152? [sit. Land, *n.* Повів, *n.* Luft, freie *L.*; 2) в. Повівка, (*d.* -очка), *f.* Wetterdach, Dach, *n.* Повівре, *n.* в. Повіах. *Пар.* verpestete Luft, Pest, *f.* *adv.* повірваннїа. *Ст.* в. Повівний. [трєнник. Повівренник, *m.* (-иця *f.*) *н.* *Над-* Повівренниця, *f.* Pestilenawurz, *f.* (*Petasites offic.*) *Вол.* Повівчик, *m.* Beamter einer Kreis-hauptmannschaft, *К.* 294; jmd aus e. *Кр. К.*; *H.* 230? Повівальник, *m.* der Gehängte. Повівати, в. а. nach u. nach aufhängen. [verkünden, berichten, melden. Повівати, в. а. *Ст.* aussprechen, Повівувати ся, sich verloben. Повів, *f.* *Ст.* + *М.* в. Повівниця. Повівло, *n.* *Э.* Fächer, *m.* Повівати, в. н. wehen, blasen; 2) в. а. ві́же, wofeln, windigen; — ся кудя́ sich wohin fortmaachen. [einlegen. Повівлати, в. а. nach u. nach hin- Повівуні, *adv.* *M. II.* 111 im Haufen, zusammengehört. Повівати ся, в. Влєжати ся. Повіврати, в. н. nach u. nach sterben. Повів, *f.* *К. У.* Vollheit, Vollkommenheit, Vollständigkeit, *f.* Повівний, а. voll; vollständig, völlig complet, Gesammt; — цвіт gefüllte Blume; *d.* повівенька. *Др. с.* 99 schwanger; повівенький, ganz, überaus voll; *adv.* повівно etc. Повівця, *f.* (volles) Trinkgeschirr, Glas (Brantwein etc.), *n.*; 2) — чувства,

У. Fülle, *f.* Schwall, Strom, *m.*
 Повніість, *остя. f.* Пер. *v.* Повніота.
 Повнобійний. *a.* mit anagefüllten
 Bauchseiten (*v.* Rind).
 Повновігний. *a.* schwerfällig, *K.*
 Повновіжний. *a.* vollgiltig.
 Повновіжність, *бсти, f.* Voll-
 giltigkeit, *f.* Пер.
 Повновідий. *a.* der ein volles Ge-
 sicht hat, mit vollen schönen Wangen,
 vollwangig; baubäckig.
 Повновіде. *m.* Т. *v.* Повінь. [walt.
 Повновластний. *a.* mit voller Ge-
 Повновластник, *m.* Bevollmäch-
 tigt, *Term.* [Gewalt; Vollmacht, *f.* Пер.
 Повновластність. *остя. f.* volle
 Повноголосність. (*бсний*), *a.* voll-
 lautend, vollstimmig, *Пер.*
 Повноголосність, *остя. f.* Voll-
 laut, *m.* Vollstimmigkeit, *f.* [Bewusstsein.
 Повнодушно, *adv.* У. mit vollem
 Повноквітний, *a.* mit voller Blüte.
 Повноколосний, *a.* vollährig.
 Повнокошійний, *a.* vollhufig.
 Повнокривий, *a.* vollblütig.
 Повноліцій, *a.* *v.* Повновідий.
 Повнолітє, *m.* Т. повнолітність.
 Повнолітє, *f.* Volljährigkeit, *f.*
 Повнолітній, *a.* volljährig.
 Повнообчіє, *m.* Vollmacht, *f.* *Term.*
 Повнообчний, *a.* *He.* повнообч-
 ник, *m.* *v.* Повновластний *etc.* der Be-
 vollmächtigte, Vollmachtinhaber, *m.*
 Повнонька. *f.* Га. I. 68 Півниця 1).
 Повноправний, *a.* vollberechtigt,
 ВЕ. [bereobtigung, *f.*
 Повноправність, *остя. f.* Voll-
 Повворігний. *a.* mit dichtem, knö-
 chernem (nicht hohlem) Geweib, *Пол.*
 Повнородний, *a.* vollbürtig, *Term.*
 Повнорідство, *a.* Vollbürtigkeit,
f. *Term.* [keit, *f.*
 Повнотє, *f.* Fülle; Vollheit, Völlig-
 Повнохвостий, *a.* mit buschigem
 Schwanz, *K.* (*v.* Eichhorn).
 Повноцьвіт, *m.* gefüllte Blume.
 Повночка, *f.* *dim.* *v.* Півниця 1);
 kleine Flasche. [*m.* *v.* Підпівня, *Пер.*
 Півня, *f.* Fülle, *f.* *K.*; 2) Vollmond,
 Півнява, *f.* Fülle, *f.* Ueberfluss, *m.* *K.*
 Півняк, *m.* Tagetes erecta, *v.* Куп-
 чєк; -місяць *M.* III. 58 Vollmond, *m.*
 Піввод, (*d.* поведєць), *m.* піввода,

f. *C.* *gew.* *pl.* півводи Zügel, *pl.*
 Поводєр, поведєтор, (*-тар*), *Дев.*
 поведєр. *K.* поведєч, *C.* I. 176, *m.*
 Fühler, Leiter, *m.* [gerschaft, *f.*
 Поводєторство, *m.* Leitung, Füh-
 Поводєнь, *f.* *v.* Півінь.
 Поводєти. (повдєжу, повдєши),
 повдєсти. *v.* *a.* führen, leiten, begleiten;
 2) — чим *He.* 87. lenken, regieren,
 walten; — очєма (очєцї *III.* I. 28)
 rings schauen, mit dem Auge schwei-
 fen; 3) — ся дєсь *Ke.* 282 sich wo be-
 finden; як повдєти ся? wie geht's?,
 повдєло ся es ist gut gegangen, ist ge-
 lungen, hat geglückt; б) es kam die
 Sitte auf, *K.*
 Поводєне. *m.* *He.* *Оп.* *v.* Повдєне.
 Повдєя, *pl.* *v.* Півод. *pl.* [дєр.
 Повожєтій, *a.* *m.* *III.* I. 44 *v.* Пово-
 Повєа, *m.* † Pflicht zu führen u. zu
 fahren, *P.* zur Frucht, *f.*
 Півов. *m.* *v.* Півов, полів.
 Пововєти, (пововєжу, пововєши), *v.* *a.*
v. Повєсти; — руками *He.* mit den
 Händen herumfahren, tasten.
 Пововєник, *m.* *Зар.* *v.* Віснєк.
 Пововєвий, *a.* — кінє Kutschen-
 пєр, *n.*; 2) — о брємє † *v.* Повов.
 Пововє, *d.* пововєньки, *adv.* lang-
 sam, gemach. [fahren, nachgeben.
 Пововєти, *v.* *n.* чомусь *B.* will-
 Пововєти, *v.* *a.* entscheiden, für gut
 finden, *Pa.* I. 381.
 Пововєцьки, *adv.* *v.* Пововєчки.
 Пововєчє, пововєкєти, *v.* *a.*
 überziehen.
 Пововєчка, *f.* *v.* Тяганєна; 2) Zie-
 че, *f.*; 3) — окамєтна *Зар.* (*Пр.* II.
 159) Band, *n.* [steuer, *f.*
 Пововєщина, *f.* *K.* Hornvieh-
 Півовєди, *pl.* Streifen beim Son-
 nenuntergang, *pl.*
 Півовєлок, *-оку. m.* півовєлок, *f.* *Пол.*
 Ueberzug, *m.* Zieche; Decke, *f.* ВЕ.
 Пововєчєнька, *f.* *dim.* *R.* 22. *v.*
 Півовєлок.
 Пововєчєти, *v.* *a.* schleppen; hin
 u. her ziehen; 2) eggen; 3) — ся ein-
 wenig hin u. her streifen. [schleppend.
 Півовєчки, (*-оцьки*), *adv.* hin-
 Пововєжєти, *v.* *a.* etwas vorzu-
 бєрн; 2) weissagen. [Schnur, Bindfaden, *m.*
 Пововєзка, *K.* пововєзєчка, *f.* dünne

Піворос, *m.* *v.* Бєбрїн.
 Піворот, *-оту. m.* півороте, *n.* *Ст.*
 Umwenden, Umschwenken, *n.* Schwen-
 kung; Wendung des Körpers, *f.*: на по-
 вєротєх, *C.* I. 122. *v.* Піворотка; 2)
 Rückkehr, Rückkunft, Wiederkehr, Rück-
 fahrt, *f.*
 Піворотка, *f.* *Км.* (*Пр.* IX. 814).
 Кєр, *f.* Ort wo man umwendet, Schei-
 deweg, *m.*?
 Півороткиє, *a.* *He.* gewandt, ge-
 schmeidig, flink, behend, geschickt.
 Піворотний, *a.* zurückkehrend,
 rückfällig, Rück-; -а тєчка Wendepunct,
m. *K.*; 2) *v.* Півороткий.
 Піворотник, *m.* Wendekreis, *m.* *Пол.*
 Піворотність, *остя. f.* Behendig-
 keit, Geschicklichkeit, *f.* [versa, umgehend.
 Піворотно, *adv.* *Cs.* umgekehrt, vice
 Поворохнїти ся, sich rühren.
 Поворужєне, *m.* *He.* Bewegung, *f.*
 Повоть, *f.* *He.* (*Хм.* 103)?
 Півохкиє, *a.* feuchtlich. [besiegen.
 Пововєвати, *v.* *a.* P II. 10 bekämpfen,
 Пововєдєти, *v.* *n.* nach u. nach herein-
 fallen. [abreissen.
 Пововєдєрувати, *v.* *a.* die Rinde
 Пововєво, *m.*? *См.* 187 *v.* Півовєво.
 Пововєвати ся, *M.* III. 94 betroffen
 werden. [поврастєлий eingewachsen.
 Поврастєти, *v.* *a.* einwachsen; *adv.*
 Поврачєвати, *v.* *a.* Dr. c. 29 curie-
 ren, heilen.
 Повременєти, *v.* *n.* *gr.* *Км.* sich
 gedulden, *e.* günstige Zeit abwarten.
 Повсєлєдно, *adv.* allgemein.
 Повсєчєсно, *adv.* jederzeit.
 Повсєгда, *adv.* *v.* Зєвсєгда; 2) *v.*
 Повсєгда.
 Повсєть, повсєтєна, повсєтка, *Кс.* 70
f. Filz, *m.* durcheinander gewirrt Thier-
 haare, *pl.*
 Повсєтєвати, повсєтєти, *v.* *n.* nach
 einander aufstehen, sich erheben; 2)
 entstehen; повсєтєлий, *a.* entstanden.
 Повсєтєне, *m.* Aufstand, *m.* *Term.*
 Повсєтєнець, *-нца, m.* der Auf-
 стєндисчє, Insurgent, *m.* *Term.* *Пер.*
 Повсєтєти, *v.* *a.* zu повсєть zusam-
 menschlagen, -wirren, flizen.
 Повсєтрєчєти, *v.* *a.* щось etw. be-
 гєгєн; — ся einander begegnen.
 Повсєтєнє, повсєтєнєний, *a.* flizen,

flizig, aus Filz verfertigt, Filz. [В.
 Повсєтєнєний, *a.* flizähnlich, flizig.
 Повсєтєнка, *f.* *H.* 33. Kleid & aus
 повсєть. [überall, allenthalben, allerorts.
 Повсєгда, (*-н*), повсєгдаєкє, *adv.*
 Повсєгданий, *a.* allgemein, allg. befind-
 lich, überall, häufig vorkommend, *K.* *Пол.*
 Повсєгданість, *остя. f.* allgemeine
 Verbreitung, *T.* [werden.
 Повсєгдаїти, *v.* *n.* ВЕ. allgemein
 Повсєдєнєщина, *f.* Alltäglichkeit,
f. *K.* [täglich, *K.*
 Повсєдєнєвий, *a.* aller Tage, tag-
 Повсєкєчєсний, *a.* immerwährend,
 zu jeder Zeit, allezeit, fortwährend, *См.*
 М+Б. 273. [holung, Repetition, *f.*
 Повтєряє, повтєряєнє, *m.* Wieder-
 Повтєряти, (*-тир*), *v.* *a.* abwischen.
 Повтєрявати ся, *K.* *v.* Втєря-
 ти(ся).
 Повтєскєти, повтєшкєвати, *v.* *a.*
 hineindrücken, -pressen; — ся sich hin-
 eindringen.
 Повтєрєний, *a.* *Пер.* wiederholentlich;
adv. повтєрєнє *Га.* I. 9. *pol.* abermals,
 zum zweiten Male.
 Повтєрєтєльний, *a.* Wiederho-
 Повтєряти, повтєряти, *v.* *a.* wie-
 derholen, repetieren; — ся sich w.
 Повтєрєник, *m.* Wiederholungszei-
 chen, *m.* [machen.
 Повузєти, *v.* *a.* schmaler, enger
 Півузєкий, *a.* ziemlich schmal, zu
 schmal.
 Повх, *m.* Rellmaus, *f.* Siebenschläfer,
m. (*Myoxus glis*) *Пол.*; 2) *v.* Норєцє;
 3) Kartoffelmaus, *f.*; 4) *v.* Хомєк (*Фр.*).
 Повхєрєня, *f.* Behälter für die Rell-
 maus, *e.* (glirarium).
 Повходєти, *v.* *n.* hinein-, eingehen.
 Повчєк, *-чєк, m.* *dim.* *v.* Полк, kleine
 Schar, Fähnlein, *m.* [Knirps; *vgl.* Повх.
 Повшєк, *m.* *Зєк.* kleines Büchchen
 Півєвєць, *f.* Band, *m.* Bindestroh, Stroh
 zum Binden, *m.*; 2) *v.* Вужєцє; 3) *v.*
 Зєвєць, *K.*
 Повєвєти, *v.* *a.* nach u. nach zusam-
 menbinden; umbinden; — ся чим etw.
 um sich wickeln, — binden.
 Повєвєкє, *f.* Verband, *m.* Umwicke-
 lung, *f.*; 2) Art des Bindens des Kopftuches.
 Повєвєти ся, *Ф.* todmüde werden.
 Повєвєнути, *v.* *n.* welk werden, ver-

welken; *adj.* пов'ялий, verwelkt. [gen. Погадати, *v. n.* nachdenken, überlegen. Погань, *f.* Schmutz, *m.* Niederträchtigkeit, *f.*; 2) schmutziges, verschmutztes Gesindel *Kv.* 186. Поганій, *a.* (поганець, -ндя, *m.*) schmutzig; niederträchtig; garstig; schlecht, böse; -е Місце *N. e.* Berges. Поганія, *m.* Heide, *m.*; 2) *Beim.* des Wolfes. Поганити, *v. a.* schänden; verunreinigen, entweihen; — ся sich schänden lassen, *v.* schmutzig machen. Поганка, *f.* Heidin, *f.*; 2) Heidekorngrütze, *f.*; 3) Fieber, *m.*; 4) ямія — Natter, *f.* Поганькувати, *a.* genug garstig. Поганський, *a.* heidnisch, Heiden-. Поганство, *m.* Heidenthum, *m.*; 2) *v.* Погань. Поганійло, *m.* *v.* Погонич. Поганіти, *v. a.* treiben, antreiben, vor sich hintreiben; *vgl.* Погонич. I. Пóгар, *m.* *Ф. v.* Пугар. *dim.* погарик *Luts.* 170. [бранте Partie Waldes. II. Пóгар, *m.* ausgehauene u. ausge-Póгарець, -рця, *m.* Art Vogel, *Gr.* 25. Погаркати ся з ким, mit jmdm arg hadern. Погарчина, *f.* *N. e.* Berges. Погасати, погаснути, *v. n.* aus-, er-, verlöschen (*v. n.*); schwinden, eingehen: грібнї, прищї. [löschen, (*v. a.*). Погасїти, погасїти, *v. a.* aus-. Погнїбати, погнїбути, *v. n.* verlorengelien, umkommen, — смерти des Todes werden. Погнїбель, *f.* Krümmung, Biegung, *f.* Bug, *m.*; зігнути ся в три погнїбелї sich fussfällig bücken; 2) Verderben, *m.* Tod, *m.* Vernichtung, *f.* Погнїбельний, *a.* verderblich, tödtlich, des Verderbens, *K.* Погнїблиця, погнїблиця, *f.* tödtliche Pest, bes. Viehseuche, Rinderpest, *f.*; Verderben, *m.*; 2) Schafot, *n.* Richtstätte, *f.* *Ф.* Погнїбний, *a.* verloren, *K.* Погнїгати, *v. a.* ein wenig biegen; — ся sich —, nachgeben, elastisch sein. Погнїнути, *v. n.* *v.* Погнїбати; 2) in Verlust gerathen. Погнїрнати, *v. a.* vergeuden. Погнїде, *m.* Wetter, *n.* *B.*

Погідавши, погідній, *a.* heiter, klar, mit schönem Wetter. Погїй, -бїю, *m. pl.* погїй hohe Woge, Welle (brausend u. tobend); hervorschießendes Wasser, Blut &, *Ф.* Погїн, -бїну, *m. v.* Погоня; в погїн за ким побїчи um die Wette nach jmdm hinlaufen um ihn zu ereilen; погїном, heftig stürmend, stürzend. Погїнка, *f.* *v.* Ногїнка. Погїре, *n.* Bergabhang, *m.* Gesenke, *m.* Погїрїяк, *m.* (*Ф.*) *v.* Пóгар II. Погїрїяти, (-ати), *v. a.* verschlimmern, verschlechtern. [kosen. Погїдати, *v. a.* streicheln; lieb-. Погїдїти, *v. a. v.* Полгїдїти beschwichtigen, beilegen. [schlingen, *He.* Погїлїнути, *v. a.* *M. II.* 67. ver- Погїлїпїти, *v. m.* kaum leben, fristen. Погїлїтїти, погїлїтїти, *v. a. v.* Погїлїнути; absorbieren, *Pol.* Погїлїхлий, *a.* *M. III.* 102 erstickt, unterdrückt, eingegangen. Погїлїцьїлїєть, -остї, *f.* Absorptionsvermögen, *m.* [Absorption, *f.* *Pol.* Погїлїщенє, *n.* das Versohlingen; Погїлїбач, *m.* Untergrundspflug, Wühler, *m.* Погїлїбїти, (-бїлїти), *v. a.* tiefer senken, tief pflügen, die Ackerkrumme vertiefen. Погїлїм, *m.* *KU.* поглумка, *f.* *H.* 69 Spott, *m.* Nachspotten, *n.* Schmach, *f.* Погїлїмїти ся кому, jmdn ver-spotten, verhöhnen. [III. 48. Погїлїшїти, *v. a.* übertäuben, *M.* Погїлїд, *m.* Blick, *m.* das Schauen. Ansehen; в погїлїдм на щось mit Hinblick, mit Hinsicht worauf; в тóго погїлїду von diesem Gesichtspuncte; 2) Anschauung, Ansicht; 3) Obacht, *f.* Погїлїдїти, погїлїдїти, погїлїнути, *v. n.* на корó jmdn anblicken, anschauen, worauf hinsehen, blicken, schauen; — ся на що worauf sehen, Acht haben; — за ким nach jmdm schauen, suchen, auf jmdn Acht geben. Погїнїгати, *v. n.* (völlig) verfaulen. Погїнївати ся, ein wenig zürnen; — ся з ким sich mit jmdm entzweien, verzürnen. Погїнїйка, *f.* Scatophaga stercoraria. Погнїтїти ся, arbeitscheu flaniieren.

Погноїти, *v. a.* dängen; 2) verfaulen lassen. [verschmähnen. Погнушїти ся чорó † III. I. 393 Поговїр, -бру, *m.* Nachrede, *f.* (übler) *Ruf.* *Pol.* III. 132. Поговорїти, *v. n. v.* Побесїдувати; поговорївати, fabeln, plauschen, sagen. Погóда, погóдїва, *Kv.* *f.* schönes, heiteres, günstiges Wetter, gute Witterung; 2) Heiterkeit, *f.* Погóдїти, *v. a.* einigen, beschwichtigen; 2) mieten, dingen; 3) *v. n.* кому *Kv.* 295 jmdm helfen, beistehen, Glück geben; schönes Wetter geben; b) warten, sich gedulden (*Imperat.* погóдї u. погóдї погóдї *v.* Подї ото. *Os.* 57); 4) — ся sich einigen, einig werden, sich versöhnen; b) — ся *M. II.* 40 sich anbieten, ein Anerbieten thun. По-гóдї, *Ф.* погóдї, *Kv.* *adv.* погóдївши, *plc.* etwas später, nach einiger Zeit. [f. (*Фр.*). Погóдївок, -вку, *m.* Nahrung, Kost, Погóдїник, *m.* Stück Holz zum Hemmen des Mühlrades. [füttern. Погóдувати, *v. a.* zu essen geben, Погóдїник, *m.* погóдїнка, *f.* Krabbenrinne, *f.* (Thomisus viaticus). Погóжїй, *a.* brauchbar, gut. Погóйкувати, *v. n.* johlen. Погóїти ся, heilen, heil werden. Погóлїти, *v. a.* rasieren; — ся sich —. Погóлїти, *v. n.* naekt, arm werden, verarmen, *H.* 140. Пóголóвний, *a.* allgemein; — по-дáтк *v. d.* folg.; 2) gliedlich. Погóлóвщина, *f.* Kopfsteuer; 2) Reoratiierung wo aus jeder Bauernfamilie ein Mann genommen wird, *f.* Погóлóдїти, погóлóдїти, *v. n.* hungriг werden; leer werden (кишкї). Пóголóс, *m.* Nachhall, *m.* *Pol.*; 2) *v. d.* folg. *K.* [n. *Ruf.* *m.* Поголóса, *K.* поголóска, *f.* Gerücht, Поголóбеки, *adv.* laut. Поголóбенїй, *a.* verkündet, ver-lautbart, öffentlich. [werden, *K.* Поголóснїйшїти, *v. n.* lauter Поголóбїти, *v. n.* blau werden. Поголóубїти, *v. a.* lieblosen, lie-beld, umarmen. [merisch, *K.* Погомерївскїй, *a.* час nachho-Пóгон, *m.* Streifen, *m.* *C. II.* 142.

Пóгонь, *f.* *AD.* I. 121 *v.* Пóгоня. Пóгóнець, -ндя, *m.* *Зял.* I. 316 Eilbote, Courier, *m.*; 2) Fuhrknecht (beim Kriegswesen); Kárrner, Fuhrmann; Lie-ferant, *m.* *Dr.* *v.* 287; 3) *v.* Пóгонич (als junger Bursch, *Kv.* 172). Погонїти, *v. a.* wohin treiben; 2) *ein Weib beschlafen. Пóгонич, *m.* Treiber, Lenker des Pferde-, od. Ochsengespans beim Pflügen, *m.*; 2) *v.* Жорнївка I. 1). Пóгоннїй, *a.* verfolgend, *Om.*; -е колесо Triebrad, *n.* [Verfolger, *m.* *Шар.* Пóгон(ь)чик, *m.* *v.* Пóгонич I); 2) Пóгоня, (*d.* погонюнка), *f.* das Nachsetzen, Nachjagen. Пóгóрдя, *f.* *Пар.* погóрджуване, *n.* Verachtung, *f.* das Verachten. Погóрдїти, *v. n.* чим *v.* Гордувати. Погóрдїливїй, *a.* verächtlich, ver-achtend, *Зар.* verachtungswürdig. Пóгóрдю, *adv.* *Ф.* verächtlich; stolz, *Om.* Погóрдїжа, *f.* *H.* 80 Brand, Feuerbrand, *m.* *M. I.* 38; Brandstätte, *f.* Погóрїстїй, *a.* höher gelegen, hügelig, *B.* Погорїще, *Mx.* погорїшце, *Фр.* погорївско, (*Фр.*) *n.* *v.* Пожарїще. Погорїле, *v. n.* *a.* Beitrag für Abge-brannte, *m.* Погорїлець, -льця, *m.* der Abge-brannte, Abbrändler, *m.*; 2) *N. e.* поло-нїна; 3) *Nbf.* des Чóремош ч. Погорїти, *v. n.* abbrennen; 2) nicht lange brennen. Погорїшний, *a.* — вітер der Wind-zug welcher vom Gebirge kommt, Berg-wind, *m.* [Flechtwerk, eine Hürde anlegen. Погородїти, *v. a.* veräunern, ein Погоронїє, *n.* angebrannte Bäume, Getreide & von *e.* Feuerbrant. Погорювати, *v. n.* *v.* Горювати. Погорючїти, *v. n.* warm, heiss werden. [ten, gastlich jmdm aufwarten. Погостїти, *v. a.* корó jmdn bewir-Погострївати, *v. a.* *Ч. IV.* 170? Погострївати, *v. n.* *Ч. IV.* 580 besu-chen u. dabei sich bewirten lassen. Погостїв, (-тов), *adv.* *H.* 106 noch mehr, noch ärger, desto weniger, *Гл. d.* 76? Погостóве, *m.* *Зя.* Bereitschaft, *f.* Погрїбати, *v. a.* mit dem Rechen (граблї) das Beet bearbeiten.

Погрăбѣти, *v. a.* plündern; 2) рѣшати, *sehen, Pod.*
 Пограниати, *v. a.* mit Kanten versehen.
 Пограниче, *n.* Grenzstreich, Grenzort, *m.* [der Grenze liegend.
 Пограничний, *a.* angrenzend, an
 Пограничник, *m.* Ochs & von der Grenze als Misohlung zweier Rassen.
 Погреб, *d.* pogreboк, -бока, *m.* Keller, *m.*; 2) *v.* Погріб.
 Погребати, *v. a.* begraben, beerdigen; 2) — чимось etw. verachten *C.I. 88. 208.*
 Погребар, *m.* Todtengräber, *m.* (B.).
 Погребач, *m.* Ofenkriecher, *f.* Schürstock, *m.*; 2) *v.* Погребар.
 Погребельне, *s. a. m.* † Art Abgabe.
 Погребини, *pl.* Trauermal, *n.*
 Погребний, *a.* Keller-, *Esf.* 17.; 2) zum Begräbnis geh.
 Погребник, *m.* *v.* Погреб 1).
 Погребстѣ, (погребѣ, -бѣш), *v. a. s.* Погребати.
 Погрівина, *f.* (*pl.*) *v.* Грѣва 2).
 Погріб, -ебу, *m. d.* погребѣць, *m.* погребѣне, *n.* Begräbnis, Leichenbegängnis, *n.* Boerdigung, Bestattung, *f.* [бач & Погрібач, & погрібати & *v.* Погребі.
 Погрібач, *m.* das Dach über dem Keller; 2) Todtengräber, (Neorophorus).
 Погрізній, *a.* *Фр.* *v.* Грізній.
 Погрімѣти, *n.* das Anschlagen, Poltern, *Кч.* 180.
 Погріти, *v. a.* рѣки коло чогось etw. entwenden, sich wogon vergeifen.
 Погріх, *m.* Sünde, *f.* Vergehen, *n.* ВЕ.
 Погріше, *n.* etwas besonders Sündhaftes.
 Погрішка, *f.* ГШ. *v.* Похѣбка.
 Погрішва, *до.* погріжуване, *n.* Drohung, *f.*
 Погрозити, погрозувати, *v. n.* drohen, кому, — ся на когѣ, *Ф.* gegen jmdn drohend u. strafend auftreten, ungehalten, aufgebracht sein, jmdn rügen.
 Погромити, (-млати), *v. a.* bezwingen, aufs Haupt schlagen, niederwerfen.
 Погрімник, *m.* Bezwingler, Besieger, *m.* (-иця, *f.* -ин, *f.*) *Ог.*
 Погрозити ся, *v.* Грозити ся.
 Погрубити, *a.* zu dick. [dick machen.
 Погрубити, *v. a.* dicker, gröber, zu Погрубник, *m.*?
 Погрудав, *n.* Brustbild, *n.* Büste, *f.*

Погрудниця, *f.* Fleisch an dem Brustblatt der Vögel, *v.* Грудниця.
 Погружати, погрувати, *v. a.* versenken, eintauchen; *v. n.* versinken.
 Погрушка, *f.* Art Sumpfschnecke: Bythinia.
 Погуба, *f.* Verderben, *n.* *v.* Погібель.
 Погубитель, *Кч.* погубщик, *m.* Verderber, Verführer, *m.*
 Погубити, (-блати), *v. a.* zugrunde richten, ins Verderben stürzen; 2) nach u. nach verlieren.
 Погудати, *v. a.* комусь щось jmdm etw. verleiden; когѣ, щось tadeln, entehren.
 Погудка, *f.* Gerücht, Gerede, *n.* *Кч.* 35; 2) Auseinandersetzung, kritische Ausstellung, *К.*
 Погук, *m.* Nachhall, *m.* *M.* III. 98; 2) Gejauchze, *n.* Jubelruf, *m.* *К.*; 3) Zuruf, *m.* *Ч.* III. 104.
 Погуковщина, *f.* *Ос.* (61) VIII. 102 Art Abgabe an den Pfarrer.
 Погукувати, *v. n.* den Ruf erschallen lassen, zurufen.
 Погулянка, *f.* Unterhaltung, *f.* Spiel, *n.* *К.* *v.* Гулянка, *Гол.* III. 520.
 Погунѣти ся, *He.* (*Пр.* XI. (1) 10) *v.* Гунѣти, шугнѣти? [нен.
 Погуркотити, *v. n.* einwenig dröheln.
 Погустити, погущати, *v. a.* dichter machen, zu dicht (diok) kochen, dichter setzen *Фр.* [mögen.
 Погультати, *v. n.* §. *v.* Подолати, verderben.
 Под-, *v.* Під-.
 Подобати, *v. n.* на когѣ, на що ähnlich sein, gleich kommen, ähneln, *vgl.* Подоба.
 Подавальник, подавальщик, подавач, *m.* der zubringt, zureicht, Handlanger, der Garben etc. auf den Wagen od. zum Schober reicht.
 Подаватель, *m.* *v.* Податель.
 Подавати, подати, *v. a.* darreichen, hin-geben, einreichen, übergeben; — поміч Hilfe leisten; — відраду Erleichterung bringen, verschaffen; — причину *e.* Ursache angeben, Veranlassung, geben; 2) — ся куда wohin den Weg einschlagen, sich begeben; *b)* — ся о (на) посаду um *e.* Anstellung ein Gesuch einreichen; *c)* — ся nachgeben, nachlassen; подало троха слабѣму wur-

de leichter; unterliegen, *v.* Помарити.
 Подавати, (-влати, -авлювати), *v. a. s.* Давати. [langst.
 Подавно, *adv.* genug alt *C. II. 98.*
 Подаль, *f.* *Пу.* Entfernung, Weite, *f.*
 Подалити, *v. a.* zu weit rücken.
 Подалу, (-ль), подальше, *adv.* einwenig, ziemlich weit, entfernt, від чого.
 Подане, *n.* *ОП.* Opfer, *n.*; 2) подане, *n.* eingereichtes Gesuch, Eingabe, *f.*
 Подарок, (*d.* -арочок), -рку, подарунок, -нку, *m.* Geschenk, *n.* Liebesgabe, *f.*
 Подарувати, *v. a.* schenken; 2) — ся einander verzeihen, *M.*
 Подать, *Me.* 423. податка, *Кч.* 198 *v.* Податок, датка.
 Податель, *m.* Geber, Spender, *m.* (-ателька, *f.* *Пу.* -ин, *f.*).
 Подати, *v.* Подавати.
 Податливий, *a.* nachgiebig.
 Податливість, -ости, *f.* Nachgiebigkeit, *f.*
 Податний, *a.* ansehnlich, prächtig, hübsch, (*Фр.*); 2) податний steuertragend, -pflichtig, *Бил.* -а сила Steuerkraft, *f.*
 Податник, *m.* Steuerzahler, *m.*
 Податок, -тку, *m.* Steuer, Abgabe, *f.*; 2) Portion Grünfutter einer Kuh beim Melken gereicht, *f.* *adj.* податковий, Steuer-.
 Подача, *f.* das Geben; Entrichtung einer Gebühr, Taxe, *M. I.* 109; 2) Angebot, *n.*
 Поданне, *n.* † milde Gabe, Beitrag, *m.* *C. II.* 198.
 Подбиг, -iry, *m.* *Ч. III.* 263 das Juoken.
 Подбил, -илу, *m.* Petasites vulg.
 Подвиг, *m.* Anstrengung, *f.* das Bestreben, Unternehmen, ritterliche That; Kampf, *m.* *К. He.*; 2) *pl.* подвиги Kirchenfahnen, *pl.*
 Подвигане, *n.* Verhebung, *f.*
 Подвигати ся, sich verheben; подвигнѣти ся sich aufrichten; vorrücken.
 Подвижний, *a.* *Фр.* beweglich.
 Подвижник, *m.* Kämpfer, Streiter, Verfechter, Förderer, *m.* (-иця, *f.* *in, f.*).
 Подвижничество, *n.* *He.* strenge Mönchspflicht als Kampf.
 Подвижність, -ости, *f.* Beweglichkeit, *f.* Fortschritt, *m.*
 Подвигати ся, † kämpfen, *К.*
 Подвійка, *f.* Doppelfinte, *f.* -gewehr,

n.; 2) Doppelflock, *m.* (Epiëma) *B.*
 Подвійний, *a.* doppelt, zweifach.
 Подвійність, -ости, *f.* *He.* das Doppelhaftige, Zwiespaltige; Zwiespalt, *m.*
 Подвійня, *f.* Doppelkleidung, *f.*
 Подвірє, (-е, -я, -а), *n.* Hof, Hofplatz, Hofraum, *m.*
 Подвірний, *a.* Hof-; подвірне, *s. a. m.* Hofgeld, *n.* Bauplatzabgabe, *f.* *К.*
 Подвірня, *f.* *Me.* 434 Hausflur, *f.*
 Подворожки, *Гол.* III. 268?
 Подгубувати, *v. a.* *Ч.* IV. 460 vom Abnehmen der Häutka der Braut dh den družko. [Піддружка.
 Поддружий, *s. a. m.* *Ч.* IV. 657 *v.*
 Подеколи, *adv.* dann n. wann, zeitweilig, hin n. wiederum. [germassen.
 Подекуди, (-а), *adv.* hic u. da, eini-
 Поденє, *n.* Bodenschichte, *f.*; 2) *v.* Поденок. [Подекуди, куданебудь.
 Поденєде, (-ду, *А. I.* 261) *adv.* *v.*
 Подєнька, *f.* Eintagsfliege, *f.* *Вол.*
 Подєнькувати, *v. a.* *Пр.* II. 247 hic u. da reden, verlauten, munkeln; 2) *schersh.* Neubildung des *Кч.* 101.
 Подєнна, *s. a. f.* *Крон.* Taglohn, *m.*; 2) *v.* Подєнщина.
 Подєнний, *a.* täglich; *adv.* подєнно Tag für Tag, — робити als Tagelöhner.
 Подєнок, -нка, *m.* unterste Schichte, Sohle, Unterstreuen des Schobers & 2) *v.* Помістниця.
 Подєнщик, *m.* *К.* Tagelöhner, *m.*
 Подєнщина, *f.* Tagewerk, *n.* Tagearbeit, *f.* *M.* [werden, erstarren, *Кс.* 122.
 Подєрєвїти, *v. m.* star (wie Holz)
 Подєрєжати, *v. a.* eine Zeitlang halten; — ся sich halten, ansharren, ausdauern, *T.*
 Подєрєти, (підру, підрєш), *v. a.* zerreißen, zerkratzen. [Дєсна, *n.*
 Подєсєнщина, *f.* *К.* Land am Fl.
 Подєшєвити, подєшєшати, *v. n.* wohlfeiler, billiger werden. [(B.).
 Подєякий, *a.* mancher, *pl.* -ки einige
 Подєвїн, -ону, *m.* III. II. 192. подєвїнне, (-є), *n.* das Läuten, Sterbegeläut, *n.*
 Подєвонїти, *v. a.* einwenig läuten.
 Подєвон, *m.* *v.* Підєв.
 Подї, подїт, *Imperat.* zu Погодїти (= погодїти, погодїт).
 Подїбати, *v. a.* antreffen, worauf

stossen, finden; 2) поди́бати III. I. 209 sich an etw. machen, trachten (mit d. *Imfinit.*).

Подив, м. Н. 172 Schau, f. для подиву зог Sch.?.; Bewunderung, f. Шар.

Подивіти ся. hinschauen, blicken; подивив ся на мене er blickte fest od. feindlich mich an, *Os.* 234.

Подивля́ти, в. а. bewundern.

Подивля́ч, м. Bewunderer, м. Пар. В.

Подивний а. bewunderungsvoll, Пар.

Подивована, м. Ч. I. 143 в. Врѣки.

Подивувати, в. м. II. 127, staunen,

— ся чому́ sich über etw. wundern.

Подмика́ти, в. а. с. Демикати, по- трѣщити.

Подімний, а. von jedem Rauch- fange, von jedem Hause; подімне, в. а. п.

подімвщина, подімщина, f. Haus- u Grundsteuer (bemessen nach der An- zahl der Rauchfänge (дймник), f.

Подімнок, -мка, м. Ч. I. 129?

Подіна, f. У. а. Під I. с. d. folg.

Подіня, м. Material zur Ausführung

des під I. d. i. des Dachbodens, u. die- ser selbst; vgl. Подене.

Подирати, в. п. по шкірі (морѳс &) die

Haut schauert mir, es überläuft mich kalt.

Подих, м. Hauch, м. К.

Подихати, подихнути, в. п. gelind- hauchen, wehen, К.

Подіба, в. п. Aehnlichkeit, f. на —

nach der Weise, n. d. Art; якійсь поді- бем до одѣжі mit einer Art von Kleidung.

Подібний, а. ähnlich; adv. подібно,

auf ähnliche Art, gleicher Weise, fast so; б) ist geziemend, steht an: кому́,

в. Подобен. [(Specularia speculum).

Подібниця, f. Frauenspiegel, м.

Подібність, -ости, f. Aehnlichkeit,

Analogie, f. Ял.

Подівати, в. а. hinthun, hinlegen,

etw. wo lassen; — ся hingerathen, hin- kommen.

Подівок, -вка, м. в. Поділок.

Подій, -бю, м. das Melken.

Подіа, -бу, м. Me. 136 flaches Land,

Ebene, f. Thal, м.; — горя He. die un- tere Lage des Berges, Fuss d. Berges, м.

Подіа, -лу, м. Theilung, Verthei- lung, f. до рівного поділу zu gleichen

Theilen; 2) das Dividieren, К.; 3) Ab- theilung, f.

Поділати, в. а. с. Поробіти.

Поділа, м. Podolien (Theil v. Klein- russland), м. adj. подіальскій, podolisch;

2) пітя на — den Ehemann verlassen

u. sich zu eigenen Eltern begeben.

Поділа, м. в. Подіа; поділа шукати

einen modus vivendi suchen.

Поділя́ти, поділяти, в. а. theilen, ver- theilen; — ся з ким sich mit jmdm thei- len: чим etw. jmdm mittheilen.

Поділка, f. Scala, f. Пол.

Подільний, а. theilbar. [keit, f.

Подільність, -ости, f. Theilbar.

Поділок, -аку, м. der zuerkannte

Theil, Antheil, м. [2] в. Поділок.

Поділунок, -нку, м. в. Подіа 1);

Подільчивий, а. bereit mit An- derem zu theilen, mittheilend, freigebig,

hilfreich, К.

Подільчівість, -ости, f. Bereit- schaft mitzuthemen, milde Gabe zu spen- den, К. [führend.

Поділющий, а. theilnehmend, mit-

Подірчавити, в. м. + М. Löcher

bekommen, löcherig werden.

Подіти, в. а. с. Подівати.

Подія, f. М. II. 118 Handlung, That,

f. Verfahren, м.; Thatsache, f. Factum, м.

Подіяти, в. а. с. Діяти. [нути ся.

Подквзнути ся, Н. 105 в. Похѳва-

Подлячий, а. См. в. Підлий.

Подмух, м. У. в. Подих. [ожен.

Подмұхнути, в. а. anblasen, fa-

Подніпріанець, -нця, м. Einwoh- ner der Podnіprіanщина: der Gegend

an den Ufern des Dnіпрѳ, К. [Дністрѳ.

Подністрѳ, м. К. das Gebiet am

Подѳба, (d. подѳбовька), f. Gesicht,

м. — лиця У. Ausdruck des Antlitzes,

Gesichtsausdruck, м. Physiognomie, f;

f; 2) Gleichnis, n. Fabel, f. МШ; 3)

Гefallen, м. Geschmack, м. К. (Ос. 61)

IV. 32; не подѳба es ziemt nicht.

Подѳбати, в. а. корѳ собі an jmdm

Gefallen haben, finden; 2) корѳ jmdm

Auszeichnung, Ehre erweisen, Ч. III. 445;

3) — ся (кому́) gefallen, wohlgefallen;

4) в. п. в. Подѳбати.

Подѳбен, подѳбень. Н. 218. а. schick-

lich, entsprechend, hübsch, schön: при-

беря пеня а буде подѳбень; не подѳба

рѳ es schickt sich nicht, ist nicht billig.

Подѳбенство, м. Aehnlichkeit; 2)

Möglichkeit, f. was geziemend ist, К. I. 83.

Подѳбна, f. nachahmende Gestalt,

Вол.; по -ну чогѳсь auf dieselbe Weise,

wie —, nach Art, К.

Подѳбвти, в. а. formen, gestalten,

В; 2) — ся sich ähnlich machen, ähn-

lich werden, К.: кому́.

Подѳбвнь, f. Aehnlichkeit, f. Пар.; 2)

Aussehen, м. Gestalt, Form, f. В.

Подѳбвність, -ости, f. Гол. Wahr-

scheinlichkeit, f. [lich.

Подѳбно, adv. Ч. V. 215 wahrschein-

Подѳбнька, f. дѳм. в. Подѳба.

Подѳбрѳти, в. а. с. Задѳбрѳти, Зс.

Подѳбрѳти, в. п. gut, besser, gü-

tiger werden.

Подѳвгастий, Пол. подѳвжастий,

Ваз. а. langlich, langgestreckt; подѳв-

жѳсто круговатий elliptisch, Ваз.

Подѳвгнй, а. zu lang.

Подѳвжѳти, в. а. zu lang, länger

machen; 2) в. п. lange verweilen, ver-

bleiben, Фр. [175 zufriedenstellen.

Подѳвольствувати, в. а. С. II.

Подѳвшати, в. п. länger werden.

Подѳвший, а. länger, Т.

Подѳвгѳти, в. а. с. Подѳгѳти, (В.).

Подѳговѳрѳвати ся, в. Догово-

рѳти 4) с). [ten.

Подѳвѳляти, в. а. erlauben, gestat-

Подѳгѳти, в. а. с. Дѳгѳти. [gerschaft.

Подѳоль, у подѳлѳ, К. in der Schwanz-

Подѳоль, (-я), м. См. Schleppe, f.

Подѳолѳнка, f. Art Volksmelodie

der Thalbewohner, f. [ский).

Подѳолѳський, а. с. Подѳль. (подѳль-

Подѳолѳти, в. а. bewältigen, über-

winden. [Thal wehend.

Подѳолѳшний, а. — штер über das

Подѳолѳшник, м. в. Подѳрѳшник.

Подѳлок, -бля, м. -ілка, м. Schos,

Unterteil e. Kleides, м.

Подѳляній, (d. -ляничк), подѳ-

ляк, м. Bewohner von Podolien, Po-

dolier; подѳлянка, f. Bewohnerin v. P.;

Weib aus P.; подѳлячка Weib des по-

дѳляк, м.

Подѳнька, f. Mutterlauge, f. Пол.

Подѳнний, а. Grund-, — лѳд, Grund-

ейс, п. Пол.

Подѳничк, м. Einwohner vom Don.

Подѳрѳже, м. в. Подѳрож.

Подѳрѳжець, -жця, м. Reisege-

führte, Trabant, м. [подѳрѳжньому.

По-дѳрѳжньому, adv. Б. — По-

Подѳрѳшник, м. Asarum euro-

paicum. [des Черемош ч.

Подѳрѳжѳти, в. а. м. linker Nbf.

Пѳдорѳж, f. подѳрѳже, м. Ф. Reise,

f. Reisen, pl.

Подѳрѳжѳти ся, в. Дѳрѳжѳти ся.

Подѳрѳжѳти, в. п. theuerer wer-

den, im Preise steigen.

Подѳрѳжнй, а. Reise; в. а. м.

der Reisende, Passagier, м. подѳрѳжне,

в. м. а. Reisegeld; по-дѳрѳжньому убрѳ-

ний, He. im Reiseanzug.

Подѳрѳжнѳк, м. Wegwart, м. (Plan-

tago maior); 2) Ackerknorpelkraut, м.

(Polygonum arv); 3) Vogelknѳterich,

м. (Polygonum aviculare); 4) Schne-

ammer, м. (Emberiza nivalis).

Подѳрѳжчѳна, f. Art Abgabe an

den Guts herr, Ч. VII. 517.

Подѳрѳде, м. на -дѳю bei der Hand,

zur H.; eben damals.

Подѳоставѳти, в. а. с. Дѳставѳти.

Подѳстѳтком, adv. reichlich, ge-

aug, viel. [stiicken, Me. 26.

Подѳѳчувати, в. а. annähen, an-

Подѳхнути, в. п. III. I. 305. в. Подѳ-

хѳти. [Совп.

Подѳшѳв, -швѳ. f. в. Підѳшаа; 2) в.

Подѳражѳне, (-ѳння, III. I. 354),

+ м. Nachahmung, Nachbildung, f. Бор.

Подѳражѳненѳ, м. Reizung; Erre-

gung, f.

Подѳражѳти, в. а. reizen, necken.

Подѳражѳти, в. а. zerkratzen.

Подѳратѳ, в. а. в. Подѳрѳти; в. п.

Reisenaus nehmen P. I. 7. [тувѳти.

Подѳратувѳти, в. а. С. I. 108 а. Дра-

Пѳдрѳбѳці, пѳдрѳбѳи pl. Gekrѳse, м.

Пѳдрѳ, м. Stockwerk, м. Tribüne, f.

Dachboden, м.

Подѳрѳвна, М. подѳрѳвнѳца, М. f.

Einzelheit, f. Detail, м. у подѳрѳвнѳцю

М. III. 51 eingehend, detailmässig; 2)

сѳл. у. pl. Kleinigkeiten, pl.

Подѳрѳвти, в. а. zerbrѳckeln, zer-

theilen; verkleinern; *in Diminutiven

sich ausdrѳcken. [gehend, detailmässig.

Подѳрѳвнй, а. umständlich, ein-

Подѳрѳвнѳсть, -ости, f. Umstän-

dlichkeit, f; 2) в. Подѳрѳвна.

Подѳрѳвѳти, в. м. weg-forttrippeln.

wert, m. [etw. Nutzen ziehen.
 Пожиткувати, v. n. з чого́ aus
 Пожитний, a. nahrhaft, nährend; nu-
 trägtlich, erprießlich, *Ф. nützlich, Гл. 11.*
 Пожитність, -ості, f. Nahrhaftig-
 keit, *Лер.*; Nützlichkeith, f. *Гл. 14.*
 Пожиток, -тку, m. Nutzen, Vortheil,
 Ertrag, m. *pl. C. II. 188 Vorräthe, pl.*
 Hab' n. Gut, *К.*; у пчіл: Tracht, Ho-
 nigtracht, — головний Volltracht, f.
 Пожиточний, a. nützlich. [keit, f.
 Пожиточність, -ості, f. Nützlich-
 keit etc. [zerkaufen.
 Пожовати, (пожув, пожуєш), v. a.
 Пожовкнути, v. m. gelb werden, ver-
 Пожовтяти, v. a. gelb färben. [gilben.
 Пожовтка, f. das Gelbfärben, *Пол.*
 Пожоба, f. Brandstiftung, Mordbren-
 nerei, f. *C. II. 134, Verwüstung, Ver-
 nichtung dh Feuer u. Schwert 55. 95.*
 Пожоніти ся, *ИГ.* а. Поженіти,
 поженю (ся).
 Пожорайвець, -вця, m. — пліч-
 ник Vogelspinne, f. (Theraphosa avi-
 cularia), *В.*
 Пожуріти, v. a. korré jmdm (dh
 Rügen) Kummer bereiten; — ся а. За-
 журіти ся.
 Пожурти, а. Пожовати. [sua).
 Пожурчиця, f. Käfermilbe, f. (Gama-
 П. *праер.* а. Поур. *Р. II. 164. М. IV. 251.*
 Пб-ва, *Doppelpraep. mit d. Accus.* u.
Instrum. verbindet die Bedeutungen der
 einzelnen Praepos. по und ва; degl. als
 Praep. *Мі. IV. 249—252:* по-ва мене
 хдмш, кохавш ся; дбре тобі п. м. un-
 тер meiner Obhut (hinter mir) gehts dir
 gut; по-ва бчи hinterrücks; по-ва са-
 дом hinter dem Obstgarten, пова Бґ-
 гом рікою etc. [Zatallapati (ся).
 Позабі́жувати ся, *Ч. II. 256* а.
 Позабити, v. a. nacheinander
 festschlagen; — todschlagen, tödten,
 morden. [viele) vergessen.
 Позабувати, позабути, v. a. (alles,
 Позавертати, v. a. umkehren lassen.
 Позавидіти, позавидувати, v. n. а.
 Завидіти etc.; позавистувати на когб
Гол. III. 86 jmdm, gegen jmdn böse
 werden. [довжити ся.
 Позавинувати, *Под.* а. За-
 Позаві́дувати, v. n. чимось etw. an-

stiften, zuwege bringen, bewerkstelligen.
 Позавичний, v. *Н. 206* а. Забичний.
 Позаводити, в. Заводити.
 Позавтра, позавтрімому, *adv.* позав-
 трий, позавтрімий день übermorgen.
 Позавчбра, *adv.* vorgestern, ehe-
 gestern; *adv.* позавчєрашній (-вчор-).
 Позавязати, v. n. а. Завязнути.
 Позагладжувати, v. a. ganz glatt
 überall machen; 2) **Ме. 324* vernichten.
 Позаглі́нні ұставки, *pl.* позагола,
 f. Art Naht u. Stickerei, *Кол. 48. 347.*
vgl. Ігла, го́ла. [ruhigen.
 Позагодіти, v. a. а. Загодіти, be-
 Позагоніти, позаганяти, v. a. ein-
 weg, vertreiben. [позаду, *adv.* u. *praep.*
 Поза́д, *praep. mit d. Genit.* hinter;
 Поза́де, n. Hintergetreide, Afterge-
 treide, n. Каф, m.
 Поза́дний, a. *См.* Hinter-.
 Поза́дниця, f. а. Задниця.
 Позає́мний, a. *З.* gegenseitig.
 Позає́втра, *adv.* nach übermorgen.
 Позає́бїрувати, v. a. fleissig, genau
 sammeln, nachlesen.
 Позає́дрити, *См.* позаєдрєгити
 коу чого́сь *ВВ.* а. Позаєдувати.
 Позає́мний, a. überirdisch, jenseitig,
Т. [Zakaditi.
 Позака́жати, v. a. *АД. I. 297* а.
 Позакері́увати, v. a. verthun, ver-
 geuden, verlieren.
 Позакі́лько, *adv.* *Гол.* so viel, wie
 viel, insofern, insoweit, je nachdem.
 Позакла́дати, v. a. а. Закла́дати;
 заставляти, versetzen als Pfand, *Кс. 131.*
 Позаклі́нати, v. a. mit Eidschwur
 bannen, beschwören.
 Позалі́тис, *adv.* а. Поза́торік.
 Позаля́гати, v. n. а. Заля́гати.
 Позамі́слити ся, *См.* in Gedan-
 ken sein, nachdenken.
 Позаму́лувати ся, von Ochsen
 am Nacken vom Jache wundgerieben
 werden, *P. I. 171.* [стїгити.
 Позанапáщувати, v. a. а. Занапа-
 Позанапáсно, *adv.* *Кс. 377* ver-
 geblich. [дбати.
 Позане́дбувати, v. a. *К.* а. Зане-
 Позані́міти, v. n. а. Оні́міти.
 Позані́чний, a. vorgestrig, (*В*).
 Позапáні́братати ся, vertraulich
 mit jmdm werden, jmdm zu nahe tre-

ten, (*Кс. 200* -братити ся). [тїти.
 Позаобрі́чувати, v. a. а. Обкру-
 Позаобов'язковий, a. *T.* ausser der
 Pflicht. [Кс. 8.
 Позапáлювати, v. a. bestuben,
 Позапáкувати, v. a. бчи а. За-
 пáкати. [зарубїти.
 Позару́блювати, v. a. а. Зарубїти;
 Позапри́кладу, *adv.* *В. (Пр. VII.*
 655).? [einander einladen.
 Позапра́шувати, v. a. viele nach-
 Позапрóшлий, a. + *M.* vorvergan-
 gen. [rendувати.
 Позаравдóбувати, v. a. а. Заарен-
 Позарáнки, *adv.* in aller Frühe.
 Позарі́ти ся, а. Полáсити ся. *Лев.*
 Позаслáти, v. a. а. Заслáтити,
Шос. 17.
 Позаслужбóвий, a. ausser Dienst.
 Позаслóбч. *adv.* *У.* vorige Nacht;
 vorgestern, (*В*). [кладати, *Кс.*
 Позастáновляти, v. a. а. Поза-
 Позастáле, м.? [fern, darum, so nun.
 Позатáк, *correl.* zu Поза-ák. *З.* inso-
 Позатисчóлїтний, a. vor tau-
 send Jahren. [ний, а. vor zwei Zahren.
 Поза́торік, *adv.* *III. I. 10.* поза́торіч-
 Поза́торікувати ся (болóтом),
 sich bespritzen, beschmutzen.
 Позау́ш, позау́шник, m. Ohrfeige, f.
 позауш удáрити когб.
 Позахарчóбувати, v. a. *Ос. (61)*
III. 25 schlecht nàhren.
 Позахлáвати, v. n. а. Охлáти.
 Позацвítати, v. n. nach u. nach,
 nacheinander aufblühen. [nageln.
 Позацв́яхóбувати, v. a. *К.* ver-
 Позашкóльний, a. ausserhalb der
 Schule, schulfrei. [латати, verstopfen.
 Позаштóпувати, v. a. *М* + *Б.* а. По-
 Поза-ák, *adv.* inwiefern, weil, da.
 Поза-якї́й, a. inwiefern gross &
 wie etw. beschaffen ist, wie es halt ist, *Ф.*
 Поза-якóсь, *adv.* *Фр.* vor nicht
 langer Zeit, neulich, nicht lange her;
 vorgestern, (*Фр.*).
 Поза́ва, f. Befreiung, f. (від чогб).
 Поза́вити, v. a. а. Збáвити; —
 ся чогб etw. verlieren.
 Позобиткувати, v. a. когб, на ки-
 мбсь jmdn misshandeln, beschádigen,
 arg mitnehmen, *Зар.* [der alle wecken.
 Позобу́джувати, v. a. nacheinan-

Позвáти, v. a. rufen; einladen.
 Позвáтувати, v. a. *З.* nacheinan-
 der grüssen, а. Витáти.
 Позв́идати ся, sich erkundigen,
 nachfragen, erfahren, *У.*
 Позв́ил, -олу, m. *Ф.* а. Позв́оленє.
 Позв́ильно, *adv.* es ist erlaubt.
 Позв́ірний, *adv.* *Нс.* wie ein
 wildes Thier.
 Позв́ірати ся, а. Пáчити ся.
 Позв́одно, *adv.* *К. I. 69.*?
 Позв́оленє, n. Erlaubnis, Einwilli-
 gung f.; а позв́оленє *P. I. 75* mit Verlaub.
 Позв́олити, (-лáти), v. a. erlau-
 ben, gestatten, einwilligen.
 Позвоні́ти, а. Подзвоні́ти. [grat, m.
 Позвонок, -ник, m. Wirbel im Rück-
 Позвончій, a. *pl.* -ї костóницї
 Wirbelthiere, *pl.* (Vertebrata).
 Позвук, m. Nachhal, m. *Пол.*
 Позв́удувати, v. a. собі an (Allee)
 nacheinander sich erinnern.
 Позгну́щати ся, unter der Würde
 halten, verschmähen, (*К. Кс. I. 53*) а.
 Позгну́щати ся, *Кс. 31.* [Zeit.
 Позгб́дом, *adv.* *Шос. 154* mit der
 Поздихáти, v. n. nacheinander cre-
 pieren.
 Позд́іря, m. a. Терміт, *Гол. III. 380.*
 Поздорб́вити ся, *Ч. I. 5,* поздо-
 рб́кати ся, поздрáвствувати ся *gr.* ein-
 ander grüssen; поздорб́н Бже́т
 grüss dich (sie etc) Gott, Glück zu!
 Поздорóвити, v. n. gesund werden.
 Поздорб́ленє, поздорб́кати, *С.*
 n. Gruas, m. *С.*
 Поздорóвляти, v. a. grüssen.
 Поздрі́нє, m. Blick, m. das Sehen, *Оз. 90.*
 Поздрі́ти, v. a. erblicken. [Reimes.
 Поздубáнок, -ник, m. *Гол. III. 236*
 Поздувáти ся, sich aufblàhen.
 Позеленáти, v. a. grün machen,
III. I. 365. [grünen.
 Позеленіти, v. n. grün werden,
 Позем, m. Horizont, m. *Пол.*
 Поземéля, *Кос.* поземля, *З.* n. Ter-
 rain, n. Oberfläche der Erde, *З.*
 Поземéльний, a. — дїм Parterr-
 hans, n. *Нас.* [kontal, wagrecht.
 Поземні́й, поземний, *Пол.* а. hori-
 Поземниця, f. *Пол.* die Wagrechte.
 Поземомі́рка, f. Schrottwage, f. *Пол.*
 Позивáти, v. a. zusammenrufen.

Позив, *m.* Ruf, Beruf, *m.* К. в. Позив; 2) а. Позов.

Позиване, *m.* Benennung, *f.* Name, *m.*; 2) das Belangen vor Gericht, Anlagen, Proccessieren.

Позивати, *v.* а. в. Позивати; vor Gericht belangen, rufen.

Позивач, *Км.* позиватель, *m.* Kläger, *m.* (-ателька, *f.* Klägerin, *f.*).

Позивка, *f.* в. Позиване, *Кс.* 131.

Позика, *f.* К. в. Позичка; на -йці, на -йках ausgeliehen.

Позина, *f.* в. Паїна, Півка.

Позирати, *a.* *n.* hinechauen; позирнути, позирнути, на щось auf etw. den Blick werfen, hinblicken.

Позискане, *n.* das Gewinnen, Gewinn, *m.* [Придбати, *ГШ.*]

Позискати, позискувати, *v.* а. в.

Позитивний, *a.* positiv. [гер, *К.*]

Позичайло, *m.* Gläubiger, Wucher-

Позичати, (-йти), *v.* а. leihen, borgen, ausleihen.

Позичка, *f.* das Leihen, (*pl.* III. II. 3 das viele Ausleihen); Anleihe, *f.* Darlehen, *n.*; 2) Schulden, *pl.* *Ир.* II. 335.

Позивати, *v.* а. gähnen. [zehren.

Поз'їдати, *v.* а. aufessen, -fressen, ver-

Поз'їдати ся, поз'їджати ся (in Masse) nach u. nach angefahren kommen.

Позір, -ору, *m.* Blick, Hinblick, *m.*;

2) Aufmerksamkeit; Acht, Obacht, *f.*

дати п. O. geben; 3) Schein, das Ausse-

ре; на — dem Sch. nach; 4) Aussehen, *n.*

Gestalt, *f.* Habitus, *m.* B.; 5) Statt-

lichkeit, Schönheit, Anmuth, *f.*

Позирний, *a.* scheinbar, *Пар.*; 2)

stattlich, schön, (*B.*).

Позирувати, *He.* позувати, *v.* *n.*

позировать, eine Pose, e. (steife, ausge-

suchte) Geberde annehmen, in solcher

sitzen, stehen. [bleiben.

Позиставати, позистати, *v.* *n.* übrig

Позисталість, -ости, *f.* ВЕ. Ueber-

bleibsel, *n.* Ueberrest, *m.*

Позихати, *v.* *n.* в. Позивати.

Позиходити ся, *Ш.* I. 351 в. По-

сходити (ся).

Позлежований, *a.* *МШ.* db langes

Liegen verdorben, verlegen.

Позвиденьський, *adv.* in grösster

Not, darband, *He.*

Позлітка, *f.* в. Поволітка.

Позлідійка, *f.* *М.* III. 27 Verdacht u. Vorwurf des Raubes u. Diebstahles.

Позлідійкувати, *v.* *n.* einwenig diebisch vorgehen, *Ст.* [diebisch.

По-злідійски, *adv.* nach Diebesart,

Позлоріччати, *v.* а. Эз. fluchen, schmähen. [zornig werden.

Позлостити ся, einwenig böse,

Позлотистий, позлостий, *Зан.*

II. 406. а. в. Позлостити, -бчнати.

Позлотівщина, *f.* † Haussteuer

1 злотий betragend.

Позмагати ся, in Streit gerathen.

Позмерти, *v.* *n.* *М.* в. Замерти.

Позмивати, *v.* а. abwaschen, ab-

spülen; *plc.* позмийти u. позмиваний.

По-зміїний, *adv.* *He.* wie eine

Schlange. [mensagen — на куну.

Позмітати, *v.* а. abfegen; 2) zusam-

Позна, *f.* в. Пізна, пізна.

Познаємність, *Luts.* 155. позна-

ємність, *МШ.* -ости, *f.* Bekanntschaft;

Kunde, *f.*

Познака, *f.* Anzeichen, *n.* У.

Познакомити, *v.* а. кого з ким,

з чим bekannt machen; jmdm die Be-

kanntschaft jmds verschaffen; — ся

mit jmdm, *m.* etw. bekannt werden, jmdm

kennen lernen.

По-знаку, *adv.* bekannt. [с. 237?

Познаменувати ся, з кимось *Др.*

Познать, *Ш.* II. 270 в. Познати.

Позначати ся, merklich werden, *He.*

Позначити, *v.* а. в. Значити; 2)

v. *n.* helfen, e. Erleichterung verschaffen

(*Фр.*); 3) — ся *Кс.* 342 merklich klei-

ner werden. [schimpfen.

Познежати ся, einander be-

Познихірочка, *f.* *Bein.* des ersten

u. jüngsten Kindes, *Марк.* 91.

Познівечувати, *v.* а. verderben.

Позов, *g.* позву, *m.* Berufung, Be-

scheidung, *f.* Belangen, *n.* Klage, *f.*

Позолити, *v.* а. в. Золити.

Позолітка, *f.* Flittergold, Rausch-

gold, *n.* *ГШ.* [*n.* Vergoldung, *f.*

Позолота, *f.* *С.* II. 155. позолочене,

Позолотити, позолочувати, *v.* а.

vergolden; позолочений, *plc.* позолот-

стий, *a.* *Кч.* 53 vergoldet, mit Gold gestickt.

Позьонки, *pl.* Johannisbeeren, *pl.*

Позор, *m.* *Кч.* 190. *Км.* позора, *f.* К.

Schmach, Schande, *f.*

Позорня, *a.* В. в. Позирний 2) an-

sehnlich. [s. Оузорити.

Позорити, *Км.* позорювати, *К.* *v.* а.

Позорище, *n.* Schauspiel, *n.* (*Фр.*),

(bes. e. schmäliches, trauriges); Schau-

platz, *m.* III. II. 108; Bühne, *f.* 185.

Позорлявий, *a.* T. scheinbar, trü-

gerisch, Schein-. [schmälich, schimpflich.

Позорний, *a.* в. Позирний 1); 2)

Позорниця, *f.* Schaubude, *f.* Theater, *n.*

Позорувати, *v.* *n.* в. Позирати,

Аcht geben. [erhellт werden.

Позоряти, *v.* *n.* *Me.* 437 erleuchtet,

Позорінати, *v.* *n.* sich los u. davon

machen, *Кс.* 194. [schneiden.

Позриувати, *v.* *n.* nach u. nach ab-

Позрина, *n.* Blick, *m.* У.

Позрити, *v.* *n.* в. Позирати.

Позсиняти, *v.* *n.* blau werden.

Позсувати, *v.* а. wegstreifen, -schie-

бен; 2) до купи zusammenschieben,

-rücken. [— ся Soharten bekommen.

Позубити, *v.* а. auszaucken, zähneln;

Позумент, *m.* Rosament, *n.* Borte, *f.*

Поз'являти ся, erscheinen, auf-

kommen (von vielen). [Bettlerin, *f.*

Поз'їда, *f.* Ч. IV. 30 Landstreicherin,

Поїменний, *a.* ВЕ. dem Namen

nach, Namen-; *adv.* -но В. nahmhaft.

Поимшйти, *v.* а. mit Moos stopfen.

Поимшити ся, sich verändern, *Ст.*

Поїотований, *a.* postjotirt, *Оч.* §. 8.

Поиск, *m.* *pl.* *Пол.* Suchen, Nach-

suchen, *n.*

Поїскроване, *n.* *Пол.* Funkeln, *n.*

Поїсущий, *a.* *ТР.* 7. 31. 91. ?

Поз'їда, *m.* поз'їдом їсти, заїсти ganz

auf, verzehren, auffressen, *Ст.*; — висти

ся sich einbeissen um zu verschlingen.

Поз'їдати, *v.* а. *М.* III. 80* nagen,

reinlich drücken.

Поїжа, *f.* Hader, Streit, *m.* в. Грива,

Поз'їда, *m.* leichtes Kutschenfahren;

2) fahrende Gesellschaft, Zug, *m.* Ge-

folge, *n.* Gesellschaft *pl.* bes. bei der Hoch-

zeit, *Марк.* 113), *Кч.* 208. II. 65; 3) Kutsche,

f. Wagen, *m.* [Hochzeitfolge, *Ш.* II. 133.

Поїзджаний, *m.* *gew.* *pl.* fahrendes

Поїордановець, -вця, *m.* Ф. Nach-

lied am Jordanfeste, *n.*

Поїсти, *v.* а. (поїм, поїш u. поїсь,

поїсть) в. Поз'їдати. [fahren, abfahren.

Поїхати, (поїду, поїдеш), *v.* *n.* hin-

Поїшки, *pl.* Caltha palustris. [*f.* *Зак.*

Показання, *f.* † Mahlgebühr,

Показати, *v.* а. etwas rüchern.

Показчик, *m.* Index, Zeiger, Re-

gister, Ausweis, Katalog, *m.* Verzeichniss, *n.*

Пок'ас, *m.* das Zeigen, Vorweisen,

Unterweisung, *f.* Unterricht, *m.* III. II.

68; 2) Schau, Ausstellung, *f.*; 3) An-

zeige. Denuntiation, *f.* *He.*

Показати, показувати, *v.* а. zeigen,

weisen, hindenten, nnterweisen, vor-

zeigen, vortragen, lehren; — ся sich

zeigen, sich sehen lassen, erscheinen,

sich erweisen.

Показати, *v.* а. verderben; zerbre-

chen; — ся verderben werden; б) — ся

toll, wüthend werden.

Показливий, *a.* ansehnlich, *B.*

Показний, *a.* concret, colant, hand-

greiflich, *ОШ.*; 2) ansehnlich, hervorrag-

end, prächtig.

Показник, *m.* Zeiger, *m.* *B.*

Покаї, -аю, *m.* в. Покаїня.

Покаїль, *adv.* в. Поїк. [нубати.

Покаменувати, *v.* а. *К.* в. Укаме-

Покаменщане, *pl.* в. Каміняччн.

Покапати, *v.* а. einwenig tröpfeln,

beträufeln; beflecken; — ся sich —

Покарамизувати, *v.* *n.* *К.* nach

Karamins Art schreiben.

Покарати, *v.* а. strafen, züchtigen.

Покарбути, *Кол.* I. 196, (-бу-

ляти), *v.* а. burgelnd hin werfen.

Покартати, *v.* а. в. Картати.

Покаривити ся, runslig, rissig-

werden, *Зак.*

Покатий, *a.* hoch gelegen; hügelig.

Покашлювати, *v.* *n.* husteln, bis-

weilen husten.

Покаїня, *n.* Reue; Buss, *f.*

Покаїний, *a.* Buss-, Reue-

Покаїтник, покаїтник, *m.* Büsser,

m. bussfertiger Sünder, *До.*

Покаїниця, *f.* Büsserin, *f.*

Покаїти ся, Reue fühlen; Buss

thun; sich bessern.

Поквап, *m.* Eile, Hast Beschleunigung,

f. Т. без поквану saumselig; 2)

Rennen, *n.* [ger thun.

Поквипити ся, sich beeilen, eili-

Поквільно, покв'юлом, (-му), *adv.*

langsam, gemacht.

Покѣпкувати, *v. n.* Kenkuváti. Покервávати, *v. a.* mit Blut befecken, blutig misshandeln.

Пóки, *conj.* bis, so lange, wie lange; поки свѣт сонця, so lange die Sonne scheint; поки-що einstweilen, unterdessen, bis dahin.

Пóки, дай поки (*d. pokij*) кому́, чому, lasse jmdn etw. in Ruhe, lass' es sein, gib Ruh, thee es nicht weiter.

Покýвати, *v. s. v.* Kývati.

Покывáч, *m. T.* Kopfnicker, *m.*

Пóкшдь, *f.* Auswurf, *m.* etwas Nichtsnutziges, gemeines Gesindel.

Покидáти, покýнути, *v. a.* weg-, hinwerfen; etw. aufgeben, fahren lassen, wovon abstehen, einer Sache entsagen; verlassen, liegen lassen; ablegen (*e. Un-art &*) * — *си* = *положýти* *си* (*v. d. Kuh*); „покинь-сани-беря-вѣ“ *v.* Волосѣнка.

Пóкшдька, *f.* geringfügige Sache, Kleinigkeit, *f.* nichtiges Zeug, Tand, *m. K.* 335. *K.*

Пóкшль, покýль, *conj. v.* Пóки. [ten. Покýнѣти, *v. a. ungr.* gegen etw. rich-

Покýнько, покýдько, *m. H.* 122 (Rührmohnichtan) Taugenichts, *m.*

Покýтýполе, *n.* distelähnliche Mannstreu, (*Eryngium planum*).

Покýцяне, *n.* das Betasten, Aufgreifen im Blindkuhspiel.

Покýцяти, *v.* Káцяти.

Пóкш, -бю, *m.* Frieden, *m.* Ruhe, *f. V.*; 2) Zimmer, Gemach, *n.*; 3) *N.* des Buchstabens П. [den, *M. + B.* 72; 2] *v. d.* folg.

Покýншй, *a.* ruhig, friedlich, zufrieden.

Покýншник, (*d. -шничок*), *m.* покýншница, *f.* der (die) Verstorbene, Selige.

Покýншсно, *adv. K. s.* Pokonéчно.

Покýнчáти *си*, enden; покýнчáти, *v. a.* beendigen.

Покýпнѣти, *v. n.* schmelzen.

Покýрлшвшй, покýрншй, *a.* demüthig, ergeben, unterwürfig, folgsam, *II.*

Покýрлшвшсть, *M. I.* 29 покýршвшсть, -ости, *f.* Demuth, Ergebenheit, Unterwürfigkeit, *f.*

Покýрншк, *m.* Ergebener, erg. Diener.

Покýс, -бса, *m.* Schwaden, *m.*

Покýсншй, *a.* einträglich.

Пóклад, *m.* Schicht, *f.* Lager, *n.* Absatz, *m.*; 2) Verdeck *e.* Schiffes, *n.*; 3) einmal umgerflühtes Feld, *s.* Зяблá;

4) — *d. l. H.* Organisation, Verfassung, *f.* System, *n.* — *душá Cm.* Anlage, Stimmung, Gemüthsart, *f.*; 5) Schatz, *m.* Depositum *n.* Term.; 6) *H.* 232 *v.* Покладок. Пóкладъ, *f. H.* (*m.* 202) Stellung, Lage, *v. d.* vor. 4).

Покладáти, поклáсти, *v. a.* hinlegen, -stellen, -setzen; *когó* jmdn hinlegen um ihn zu prügeln; — поклóни *III. I.* 286. *A. D. II.* 11 fussfällige Verbeugungen machen, *f.* grüssen; — *ршлюб e.* Aoker stürzen, zum ersten Male umbrechen; — *гáдку* на *когó* auf jmdn den Verdacht lenken; — *надýю* в *кшм*, в *чшм* auf jmdn, auf etw. seine Hoffnung setzen; — *во свѣ K.* träumen; 2) — *си* *за* щось: *за пáна* etc. sich für jmdn ausgeben; *b)* etw. unternehmen; *c)* — *си* *worauf* eingehen, einverstanden sein; sich legen etc. [leger, *m. Term.*

Покладáтель, *m.* Deponent, Nieder-Pokлáдшнш, *pl.* Führung der Neuvermählten zum Hochzeitbette, *R.* 147 Haltung des Beilagers (als feierliche Vollziehung der Vermählung).

Поклáдшлшвшй, *a.* gefügig, gehorsam, ergeben; 2) besonnen, bedáchtig, *K.*; 3) weitläufig, weitsehweisig, *K.*

Поклáдшншй, *a.* bequem; 2) — *гршш* бар liegendes Geld; *pl.* Depositengelder, *Term.*

Покладшншчшй, *a. Term.* Depositent-Póкладок, -дка, *m. gew. pl.* Ei, (bes. des Hausgefüßels).

Поклáжá, *f.* Habseligkeit, Habe, *f.* Schatz, *m. Max.*; Ladung, Fracht, *f.*

Поклáншти *си*, *v.* Поклóншти *си*.

Поклáсти, (покладý, покладéш) *v.* Покладáти.

Поклэпáти, *v. a. v.* Клэпáти.

Пóкшлэп, *m.* Verleumdung, *f. Пол.*; 2) Anklage, *f. H.* 143.

Поклэпшк, *m.* Verleumder, *m.*

Поклáгáти, *v. n.* мóже ще — *kann* noch leidlich weiter leben. [gehen.

Поклáвати, *v. m.* *Зак. §.* schnell weg-Póкшлшк, *m.* Ruf, Zuruf, Aufruf, *m.*

Поклáкáне, *n.* Beruf, *m.* 2) Einberufung, *f.* Поклáкáти, поклáкувати, (-шкнутш), *v. a.* rufen, bescheiden, einberufen; *a. n.* — *на когó* vor Gericht jmdn anzeigen, (*Фр.*) — *си* *ва когó*, на *що*

sich berufen.

Поклшкувáти, поклшкшвáти, *v. a.* mit keilförmigen Pföcken beschlagen, bekeilen. [spitzig.

Поклшкшчáстшй, *a. K.* keilförmig. Пóкшлшч, (-шч), *f. Фр.* Einberufung, *f.* 2) *v.* Пóголоска; 3) *v.* Дрáчá 2) (*Фр.*)

Поклáи, -бну, *m.* Verbeugung, Verneigung, Aufwartung, *f.* Gruss, *m.* Bókling; *m.* поклóном *пршпáсти* (*до когó*) *Ф.* fussfällig sich vor jmdm verbeugen; *штá* *до когó* *v.* поклóном jmdn mit einer ergebenen Bitte angehen; поклóни клáсти, бáти fussfällige (rituelle) Verbeugungen machen; на поклáи *Ф.* zum Gruss, als Zueignung: *послáти &* *щось комýсь.*

Пóкшлшп, поклшпшк, & *K. v.* Пóкшлэп & Поклшпувáти, *v. n. v.* Клшпáти.

Пóкшлшть, *f.* hölzernes Gerüst der Egge. [дшт?

Пóкшлшч, *Ф.* громовшй тóпшр — *хб* Поклóнэне, поклóншство, *До. З.* *n.* Anbetung, Verehrung, *f.*

Поклóншти, *v. a.* beugen; щось комýсь *Ф.* widmen, dedioieren, zueignen; — *си* *комý* vor jmdm sich verbeugen, jmdn anbeten, verehren; — *си* *до когó*, *комý* jmdn grüssen, jmdm den Gruss entbieten. [ehrer; Anhänger, *m.*

Поклóншник, *m. С.* Anbeter, Ver-Поклóншница, *f. K.* Anbeterin, Verehrerin, Anhängerin, *f.*

Пóкшля, *conj. v.* Пóки, *Luts.* 162; *пóкшля* — *закля* so lange als, bis, *Oz.* 211.

Поклáте, *n. K.* Клятьба. [(Ф.)(В.).

Пóкшмшть, *f.* Kennzeichen, *n.* Spur, *f.*

Покшмштити, *v. a.* wahrnehmen, auf die Spur von etw. kommen. [shung, *f.*

Покшмштóвáне, *n. Пол.* Wahrnehmung, Póкóбенáти *си*, Grimassen, Schereerei, Ziererei machen, *Kn.*

Покóвшрáти, *v. a.* rauh machen, verunstalten.

Покóвтáч, *m. v.* Дáтель.

Покóвштувáти, *v. m.* rochen, schlagen.

Покóвшшй, (покойшвшшй), *a.* Zimmer; *s. a.* *m.* Kammerdiener, *m. s. a. f.* -ва Kammerzofe; -шй *пéсшк* Schosshündchen, *n. Пол.*

Покóшвá, *f.* Kammerzofe, *f.* Stubenmáдchen, *n. adj.* покойшчшн.

Покóшк, *m. dím.* kleines Zimmer.

Покóштш, *v. a. TP.* 9. *когó*, *що* jmdm Ruhe gewähren, Ruhestátte verschaffen; — *си* *ausruhen*, ruhen.

Покóлáсáти, (-лáштш), *v. a.* wiegen (in *e.* Wiege), sanft hin u. her bewegen. [Volksstamm, *m.* Herkunft, *f.*

Покóлáише, *n.* Geschlecht, *n.* Stamm, Покóлáишець, -шца, *m. II. n.* 89 *der e.* kurze bis zu den Knien reichende Kleidung trägt, *v.* Голокóлáишець.

Покóлáишшк, *m.* Ueberrock, -zieher, *m.*; 2) grosser Topf.

Покóлáишшцý, *pl.* lange wollene Fussesocken, Kniewärmer, *pl.*

Покóлáдне, *s. a. n.* † Fesselgeld für den díтскшй.

Покóлóсáти *си*, Aehren bekommen.

Покóлóти, *v. a.* zer-spalten; viel stossen, stechen, abstechen, abschlahten.

Покóлóтýти, покóлóчувáти, *v. a.* trüben, verwirren, stören, einwenig durchprügeln. [лотýшшю.

Покóлóцькáти, *v. a.* rühren (ко-Покóлóшкáти, *v. a.* stören, stossen, schlagen. [Mantgebúhr, *f. Зак.*

Покóлáщшнá, *f. †* Art Durchfahrt-Пóкóлáдь, *f. Ф.* Schlussverse der колядá als Glückwunsch, *pl.*

Пóкóн, -она, *m.* Anfang, Uraufgang, *m.* *v.* покóн-шкý seit, von dem Urbeginne der Welt.

Покóнáти, *v. s. III. II.* 41 überwinden, bewáltigen, todt schlagen.

Покóнéче, *n.* (-éчок, *m.*) Ende, *n.* на покóнéчу am áussersten Ende, ganz hinter. [lich, úbrigens.

Покóнéчно, *adv.* endlich, schliess-

Покóпáти, *v. a.* nacheinander graben.

Покóпáти, *v. a.* ногáми mit Fússen treten, schlagen. [menrechen.

Покóпáти, *v. a.* in Feimen aus-

Пóкóр, *m.* Nachwuchs, *m.*; 2) Zwitterding, *n.* Bastard, *m.* rhachitisches Kind, (*Ф.*).

Покóбра, *f. v.* Покóрлшвшсть.

Покóбрэне, *n.* Unterwerfung, Zwangung, *f.* [Spross, *m.*

Покóбрэнок, -нка, *m.* Nachkomme,

Покóбрэньство, *n.* Nachkommen-schaft, *f.*

Покóршштувáти, *v. n. P. I.* 89 und — *си* (*чшм*) etwas vortheilhaft be-nützen, Nutzen, Genuss, Vortheil wo-

von haben. [berer, m. Покоритель, m. Bewinger, Ero-
Покорити, v. a. demüthigen, un-
terjochen, bezwingen; — ся sich de-
müthigen, unterliegen, sich für besiegt
erklären. [miloh, f.
Покорм, -му, m. P. I. 134 Mutter.
Покормити, v. a. zu essen geben,
füttern, säugen.
Покоробити ся, v. Попачити ся.
Покоротити, v. a. kürzer machen,
ver-, abkürzen; — ся kürzer werden.
Покороткий, a. zu kurz.
Покороче, n. H. III. s. Скороче.
Покорствувати, v. n. C. II. 185.
gr. gehorchen, folgsam sein. [скортити.
Покортити, v. n. K. 421 s. Кортити.
Покорчати, v. a. krampfhaft zu-
sammenziehen s. Корчати; — ся zu-
sammenschumpfen.
Покосити, v. a. einwenig mähen;
2) alles völlig abmähen.
Покосом, adv. H. 222 s. Полотом?
Покост, -осту, m. Firnis, m.
Покость, f. Гол. III. 107 Muschel,
f. Perlmutter, n.?
Покостити, v. a. Гол. III. 28 — жу-
ковникою ein-, auslegen, schmücken;
vgl. Кість. [кирен.
Покостувати, v. a. firnissen, lak-
Покот, -ота, m. ein Hundename,
BG. 141. [Abdachung, f. K. 62. M. III. 14.
Покот, -оту, m. Seitenabhang, m.
Покотягній, -оя, m. Pillenwäzler,
m. (Sisyphus).
Покотигоробок, -шка, m. H.
61. s. Fabelname: Erbsenroller, m. [IG.
Покотиполе, m. s. Перекотиполе,
Покотити, (покотчу, покотити), v. a.
hinwälzen, -rollen, -schieben; — рогги
sterben; — ся sich herabwälzen; aus-
einanderfallen. [lotofeuер, n.
Покотівий, a. -а пальба, K. Pe-
Покотьбло, n. C. Kreisel, n. runde
Scheibe zum Rollen.
Покотом, за —, adv. nach der Reihe,
nach der Ordnung; hingestreckt.
Покотати, v. a. M. II. 99 koró lieb
gewinnen, sich in jmdm verlieben.
Покотувати, v. a. s. Покушати.
Покрагати, v. a. s. Покраяти (B.).
Покрадиємци, adv. verstorben,
heimlich.

Покража, m. Fall eines Diebstahls, m.
По-край, праер. m. d. Genit. am
Rande, entlang.
Покраиниці, pl. s. Відкраси.
Покрайці, pl. Backenzähne, pl.
Покрака, f. verkrüppelter, ver-
krümmter Mensch.
Покракати, v. n. einwenig krächzen.
Покрапувати v. n. tröpfeln (v.
Regen).
Покраса, f. Zierat, m. OII. pl. Cm.
äußere Zier; Schönheiten e. Gedichtes,
pl. B; 2) Hemd der entjungfernten Braut
mit dem rothen Blutstreck vom zerrisse-
nen Hymen, Ч. IV. 453. H. 62.
Покрасити, v. a. zieren, schön färben.
Покрасич, m. He. Пр. XI. (1) 122
Feuerstange. f. [v. n. schöner werden.
Покрасити, (-сити), покрасити,
Покрасти, (покраду, покрадеш),
v. a. nach u. nach viel wegstehlen.
Покрасувати ся, schön, prächtig
auftreten, K. 84. [zerkratzen.
Покрачати ся, einander raufen u.
Покраяти, v. a. in Stücke schnei-
den, zerschneiden. [verwandt.
Покривний, покривний, a. Гол.
Покривта, (d. -ейтка), f. Гол. III.
368 künstl. Blume od. Pfauenfeder als
Schmuck für den Hut, bes. des Bräutigams.
Покрепити ся, He. s. Покрепити
(ся).
Покрестословити ся, M. einan-
der den Gruss „Слава Исусу Христу“
zurufen; Покре- s. Покре-
Покривальница, f. M. II. 199 s.
Покривало; 2) —, покривальница Ч.
IV. 367 die Braut, welche eben unter
die Haube gebracht wird, die Frauen-
kopfbedeckung annehmen soll.
Покривало, (-ало), n. Schleier,
m. Hülle, Decke, f. Tuch & zum Bedek-
ken, zum Verhüllen. [hüllen, Bedeckung, f.
Покриване, n. das Bedecken, Ver-
Покривати, v. a. be-, zudecken,
verhüllen; überziehen; decken (костта,
видатка); vertuschen; 2) — ся sich
verbergen, s. verstecken, zugedeckt wer-
den M. II. 98; b) ся с ким mit jmdm
Beischlaf pflegen; c) von d. Mädchen,
das schwanger wird, da es die Frauen-
haube annehmen muss. [bill, f.
Покриваже, n. Unrecht, n. Un-

Покривати, v. a. Unrecht zufügen.
Покривий, a. etwas krumm.
Покривити, v. a. krümmen, krumm
machen; — душею verrathen, einer
unehrlichen That schuldig werden, wort-
brüchig sein, K. 133.
Покривулити, (-улати), v. a. §
krumm machen, k. fahren etc.
Покрик, m. Zuruf, Aufruf, C. II.
139., Schrei, m. Cm. s. Поклик.
Покрикнути, (-кнути, Cm.), v. n.
laut rufen, aufschreien.
Покри́те, n. Bedeckung; *Deckung
(der Kosten), f. Dach, n. Ueberzug m.
Покри́ти, v. Покривати.
Покритка, f. ein verführtes Mäd-
chen, s. Покривати 2) b) c).
Покритюк, m. Sohn einer pokritka
Покричати, v. n. на корó jmdm
rühend zurufen. [stückeln.
Покришати, v. a. zerbröckeln, zer-
Покришка, f. Deckel, m. Stürze, f.
Покривельщик, m. Под. Daobdek-
ker, m.
Покривля, f. Dach, n. He.
Покривний, a. Os. s. Покривний.
Покри́й, -о́ю, m. Schnitt, (e. Kleides
etc) Schlag, m. Façon, f.
Покримка, f. Cm. 221 s. Крайка.
Покри́яти, (-ляти), a. a. stärken,
erquicken; — ся sich — —, sich mit
e. Essen laben. [kung, f.
Покри́лене, n. Stärkung, Erquik-
Покривало, f. s. Покривало; 2) Святá
—, (d. Покривонька), Fest des Schutzes
der beil. Jungfrau am 1. Oct. a. St.
Покривавити, v. a. s. Покривавити.
Покривенний, a. АД. I. 208 = по-
кривий gedeckt.
Покривитель, m. Beschützer, Pro-
tektor, Gönner, m. (-ателька, f. in, f.).
Покривительство, n. Schutz, m.
Protectorat, n.
Покривский, a. zu Покрива 2) geh.
Покривський, m. (-явниця, -явня,
f.) Neokennerling, m. (Accentor modu-
laris); 2) Grasmücke, f. (Sylvia).
Покропити, (-плати), v. a. be-
sprängen, beträufeln. [suchen, §.
Покропювати ся, sich e. Platz
Покропювати, pl. покрюпанка, f.
Mehl (feinere Graupen) aus den (grö-
beren) Graupen ausgesiebt, n. s. Підкру-

пни (Фр.); 2) -ни, körniger Honig (B.).
Покрупити, v. a. мукý grob mahlen.
Покрут, m. He. покручене, n. Um-
drehung, f.
Покрутити, покручувати, по-
крутувати, P. II. 131. покручувати,
v. a. um drehen; kräuseln.
Покрутькувати ся, (-круцьку-
вати ся), sich in angeblüher Vielge-
schäftigkeit umher drehen. [schling, m.
Покруч, m. Левч. s. Покор 2) Mi-
Покручий, a. He. verdreht, ver-
zerrt, verworren.
Покрушити, v. a. s. Покришити
zerknirschen, zermalmen.
Покувати, s. Покути.
Покуда, adv. s. Дёкуда.
Покудова, conj. Me. 441. АД. I.
250. gr. s. Поки.
Покуль, conj. s. Поки (ль). [riensis.
Покулець, -ляця, m. Lycosa syngo-
Покумати ся, in Gatterschaft
treten, jmds kum werden.
Покундосити, v. a. arg zerkausen,
s. Поколюкати. [gang im Kaufe, m.
Покуп, m. das Kaufen, Absatz, Ab-
Покупати, v. a. ausbaden.
Покупач, Под. покупель, He. по-
купец, -ця, покупник, Эг. m.
Кäufer, Kunde, m.
Покупити, v. a. kaufen, einkaufen.
Покупний, a. zu kaufen gesucht,
guten Abgang, gute Nachfrage habend;
2) gekauft, angekauft, K. 163.
Покур, m. Покор 2).
Покурбан, m. Art Pilz, (B.).
Покурити, v. n. einwenig rauchen.
Покуртити, v. a. s. Покоротити.
Покурч, m. Cm. s. Покруч, покрака.
Покурчачий, adv. H. 174 wie ein
Huhn.
Покуса, f. Versuchung, f. [sen haben.
Покусати, v. a. zer-
beissen, gebis-
Покусити ся, K. sich erkühnen,
trachten, der Versuchung unterliegen.
Покут, m. Ф. s. Покуте 1).
Покуть, m. (R. 31) Hausgott, Penat, m.
Покута, f. Busse, f.
Покутар, m. OII. s. Покаяник.
Покутати, s. Закутати.
Покуте, n. Ehrenplatz im Winkel
rechts beim Eingang in d. Bauernhütte,
m.; 2) Land am Prut Черевош bis

zum Distetp als nördl. Grenze, *Os.* 19. *Kol.* I. 3. 17. 339.

Покўтм, *v. a.* schmielen; beschlagen; in Fesseln schlagen. [men, toben.

Покўтїти, *v. m.* III. II. 45 *gr.* schwär. Покўтнїй, *v.* Winkel.

Покўтнїчїй, *v. Cm.* с. Поканнїй. Покўтувати, *v. n.* büssen.

Покўтнїн, *m.* Einwohner des Покўте 2). [aus П.

Покўцкїй, *a.* zu Покўте; 2) geh., Покўцвїщина, *f.* покўцвїне, *v.*

a. n. Ausschanksteuer, *f. K.* Покўшане, *n.* das Kosten: Untersuchen einer Speise mittels des Geschmacks.

Покўшати, *v. a.* kosten, verkosten, Пол, *gen.* полу *u.* пола *m. K.* II. 54 Geschlecht (als Sexus), *n.* Geburt, *f.* Stand, *m.*

Пол, *f.* Vorderstück *v.* Kleides, *n.* Schoos, Rockschoos, *m.*; 2) dioker ungetheilter Felsen, *У.* grosses Stück Brotes, *Max.* II. 40; 3) Bestandtheil des Webstuhles; 4) *v.* Місїчка, (*B.*); 5) Lage, *f.* Verhältnıs, *n.*; протї своїм полї, nach seinem Vermögen „strecke dich nach der Decke“. [während, Elbe.

Полїбскїй, *a.* an der Elbe (*Лїба*) Полагати, *v. a.* щось на щось: гробї, едоровїе & legen, verwenden, Полїгна, *f.* Pelagia. [opfern.

Полїгода, *f. v.* Злїгода. Полїгодити, *v. a.* zuwege bringen, ordnen, herstellen; ausrüsten, herrichten, in Bereitschaft halten, bereiten III. I. 377.

Поблад, *m. H.* 129 Verbesserung, Beringung, *f.*

Поблїдїти, поблїднїти, *v. a.* herstellen ausbessern; — *св.* *v.* *кїм.* mit jmdm verabreden, feststellen *Kv.* 103.; sich vertragen *Kv.* 42.

Поблаа, *m. Г.* II. 13. jedes im Adventfasten (пїлїпївка), vorkommende Fest, also 4 mal.

Поблївнїк, поблївєць, -вця, *m.* die Person, welche an den Tagen des полаа als die erste den Hofraum durchschreitet, od. sonst an *v.* grossen Feste zuerst in die Stube kommt mit guter od. schlechter Vorbedeutung.

Поблїкомїти ся, *v.* Злїкомїти ся. Поблїмати, поблїмнїти *АД.* I. 211, *v. a. v.* Поломїти; — *очи* nur die Augen

zum Schlummer schliessen (nicht recht schlafen).

Поблїнўжне, *v. a. n.* Kettengeld, *n.* Поблїпати, *v. a.* greifen, fassen, tapren, *v.* Помїцїти; fangen; 2) — *св.* *be-greifen, hinters Licht kommen, sich zu-rechtfinden. [tappend, herumtastend.

Поблїпки, *K.* поблїпцем, *Гр.* *adv.* Поблїсїти ся, *Лєв.* поблїсувати ся на що *v.* Злїкомїти ся; *v. n.* nasohen.

Поблїскавїй шїати, *v. n.* in günsti-gere Stimmung kommen, III. Поблїскати, *v. a.* streicheln, *Cm.* *v.* Поглядїти.

Поблїтїко, поблїтїх, *m.* Flicker: Schuh-, Тїпферфlicker, *m.* Bohneiderlein, *m.*

Поблїтїти, *v. a.* flicken, ausbessern, reparieren; *erträglich machen; — *дїшу* das Herz erleichtern *C.* II. 57.

Поблїтки, *pl.* Bett, *n.* Lagerstätte, *f.* Поблїтїти, *v. a. v.* Лїтїти.

Поблїяти, *v. a.* eohelten, rügen; — *св.* Scheltworte wechseln; 2) *v. n.* etwas

Поблїа, *f.* Tritium spelta. [bellen. Поблїгувати, *v. m.* nachlassen, will-fahren, *Cb.* I. 332., — *комў,* *чомў* *K.*

I. 61 auf jmdn (etw.) Rücksicht nehmen, jmds schonen, jmdm nachgeben, *vgl.* Пїльга.

Побле, *n.* Feld, Gefilde, *n.*; 2) Raum; Wirkungskreis, *m.*; † — *заповїсти* den Krieg verkünden, erklären, *заповїдане* — Schlachtfeld, *u.* Wahlstatt, *f.*, — *прїймїти* die Schlacht annehmen, *KV.*; на поблїх in den Ebenen (*opp.* в горах).

Поблїбєвїти, *v. n. K.* etwas plau-Pоблїва, *f. v.* Полїва. [sohen.

Поблївїй, & *v.* Польовїй & Поблївїк, *m.* Feldspath, Orthoklas, *m.*

Поблїгкї, *Ф.* поблїгкїсть, -остї, *АД.* I. 91, *f.* Erleichterung, Linderung, *f.* — *душї* Friede, *m. Oc.* (61) III. 25.

Поблїгкїй, *a.* zu leicht; поблїгкї, *adv.* leicht, sanft. [He. *v. d.* folg.

Поблїгнїй, *a.* niedergesenkt, -liegend Поблїгнїця, *f.* das Getreide (die Saat) welches sich gelagert hat *u.* dadh verdorben ist.

Поблїгнїти, *v. n. v.* Полєнўти. Поблїгнїцькї, (*гоцькї*), *adv.* leicht, sanft, zart; allmählich, *У.*

Поблїгша, *f. ВВ.* *v.* Полєкша. Поблїгшїти, *v. n.* leichter werden;

Erleichterung, Linderung empfinden, (*gew. impers.*) [kaum.

По-лєдв, (-и), *adv.* schwerlich, Полєднїця, *f.* *Гол.* III. 73 *v.* Гололєднїця, ожелєда.

Полєжїй, полєжїк, *H.* 212, полєжїй, *m. v.* Лєжєнь 1), Bequemlichkeitsfreund, Weichling, *m.*

Полєжалє, *v. n. a.* Lagerzins, *m.* Полєжати, *v. n.* etwas liegen, ausruhen. [schneller geschmolzen ist, *pl.*

Поблєн, *pl.* Stellen wo der Schnee Полєкша, *Фр.* полєкшина (*d.* -їночка), *f.* полєкшина, *n.* *W.* *v.* Пїльга.

Поблєб, *n.* „*Pr.* IX. 220 *myth.* Götterwesen.

Поблєнє, *n.* das Jäten. Полєнўти, *v. n.* weg-, fort-, dahin-fliegen, -fliehen, *Os.* 92.

Поблєпо! *int.* komm doch! Полєт, -у, (*m.* Flug, Schwung, *m.*

Полєтїти, (*полєчў,* *полєтїш*), *v. n.* wegfliegen, dahineilen.

Полєтнїй, *a.* -е слово gefügelt, *K.* Полєток, -тка, *m.* — solonїни Spreckseite, *f.*

Полєкка, *f. v.* Полєкша. По-лєкчў, *adv.* leicht hinnehmend, auf die leichte Achsel nehmend.

Полєчко, *n. dїм.* *v.* Пбле, kleines liebes Feld. [dїf.

Полєквїй цвїт, *Digitalis* gran-Полєвовїтїй, полєвўчїй, *a. v.* Поблїжїтнїй; heilsam.

Поблїзувати, *v. a. gr.* оргїieren, heilen. Полї, *pl. v.* Пїл, *He.* *Pr.* XI. (1) 68.

Поблїв, *m. gew. pl.* поблїви вдїрили *v. нїї* bei ihr fand statt ein Abortus, eine Fehlgeburt.

Поблїва, *f.* Glasur, *f.* Email, *n.* Пол. Полївїйчїк, *m.* Begiesser, *m.* (*Вєїп.* des Regens).

Поблївїлїнїця, поблївїлїня, *f. v.* Зїлїнїця, Beuchfass, *n.*; 2) Art Gefäss des Webers.

Поблївнїк, *m.* Giesskanne, *f.* Полївїти, *v. a.* begiessen; полївнїй понєдїлок der Ostermontag an *d.* man sich zum Scherz begiess; -нїй (-нїннїй) горнєць mit Glasur über-gossen, überzogen, glasirt.

Поблївка, *f.* das Begiessen; 2) Sup-re, Brühе, *f.*

Поблївода, *f.* *Лєв.* *v.* Половїда, *Зєк.* Полївнїк, *m.* Verfertiger, Тїр-fer des mit Glasur überzogenen Geschirres, *m.* [sich mit jmdm verbinden.

Поблїгати ся *v. кїм* III. I. 68 §. Полїгїч, *m.* §. der Verbündete, Vertraute, Helfershelfer, Anhänger, *m. Kv.* 313. *Гр.* [leoken.

Поблїнїти, *v. a.* be-lecken, einwenig Полїзїкати, *v. n. E.* (*Pr.* VII. 732) mit der Löffel an den Rand der Schüssel beim Essen anstreichen, ?

Поблїк, *m.* полїка, *f.* Zeichen, Merkmal, *n.*; 2) *v.* Лїчїна, нечїмна —; 3) *pl.* поблїкї Art Stöckerei an *d.* Hemdärmeln *v.* Mädhens, *Os.* (61) XII. 27.

Поблїн, полїнь, -у, *m.* Wermut, *m.* (*Artemisia absinthium*); *adj.* полїнвнїй Wermut.

Поблїна, *f. v.* Павлїна, Paulina. Полїнїти, *v. n. K.* II. 34 *v.* Полїнўти.

Поблїнєць, -нцї, *m.* *Artemisia* austriaca. [sinth, *n.*

Поблїнївка, *f.* Wermutliquer, Ab-Поблїнўти, *v. n. v.* Полєнўти. Полїнчїк, *m.* Gnaphalium arv.

Поблїнїти, *v. n.* verschleissen, verbleichen; dahin schwinden, -welken. Поблїск, *m.* полїскуване, *m.* das Erglänzen, Schein, Schimmer, *m. У.* Полїска, *f.* Kahlfiage, *f.* (*Pailla*).

Поблїскувати, *v. n.* erglänzen, schimmern. [wechseln, *K.* Полїстувїти ся *v. кїм*, Briefe Полїти, *v. a. v.* Полївїти.

Поблїтїця, *f. v.* Повїтїця. Полїця, (*d.* -їчка), *f.* Wandbrett, Regal, Schüsselbrett; 2) Pflgohr, *n.*; 3) Rookschoos, *m. v.* Полї 1); 4) Катценklee, *m.* (*Trifolium arv.*).

Поблїче, *n.* Porträt, Conterfei, *n.* III. Поблїчнїк, *m.* Ohrfeige, Maulschelle, *f.* lassen, verlassen.

Поблїшїти, (-їти), *v. a.* zurück-Pоблїшне, *v. a. n.* gestohlenen Gut, womit man *v.* Dieb überführen kann, corpus delicti.

Поблїбїчок, *v.* Полўбїчок. Поблїв, -ову, *m.* Fang, *m.* *Vaz.*

Поблївїти, *v. n.* комў jmdm Erleichterung, Linderung verschaffen, nachgeben, nachlassen; полївїлїщїй, *a.* lindernд, *B.*

Полівка, *f.* freies Feld, *K. I.* 35.
 Полівний в, *s. a. m. N. e.* полоніна.
 Поліг, -бгу, *m.* Bettvorhang, *m. C.*
 II. 201; 2) *pl.* поліги *Пар. s.* Злбги;
 жати на поліг (пблж (*B.*)) das Ge-
 treide in Gelegen schneiden. [denstück, *m.*
 Полідвниця, *f.* Lendenbraten, *m.* Len-
 поліжнійця, *f.* Wöchnerin, Kindbet-
 терin, *f.* [n. anstalt, *f.* Term.
 Поліжнійчий, *a.* — дім Gebärdau,
 Полівний, *a.* *H.* 113?
 Поліаун, *m. Ч. II.* 250 der (auf
 den Knieen) hin Kriechende.
 Поліати, (поліау, поліаеш), полі-
 зати, *P. I.* 45, *v. n.* hinaufklettern, stei-
 gen kriechen; 2) herab-, hin-. [хвник.
 Поліа, *m.* Mentha aquatica; 2) *v.* Бло-
 поліно, (*d.* полінце, *aug.* поліняка,
f.), *n.* ein Stück, *e.* Scheitel Holz.
 Полінувати ся, zu träge sein für
 e. Arbeit.
 Поліп, *m.* Polyr, *m.* [streichen.
 Поліпати, *v. a.* bekleben, mit Lehm an-
 Поліпати, *v. n. v.* Получпати.
 Полірувати, *v. a.* polieren. [*m.*
 Полірчий лупець, *m.* Polierschiefer.
 Полісун, *m. v.* Лісовійк; *Вейн* des
 heil. Юрій *Ч. I.* 171 „der Bergesalte“,
 Waldhüter, *m.*
 Полісюк, *m.* *Гол. I.* 684 *v.* Поліщук.
 Політаври, *pl.* Art Musikinstru-
 mente.
 Політати, *v. n.* (сніг &) von Zeit zu
 Zeit schütt fallen.; 2) hin u. her ein-
 wenig flattern.
 Політе, *n.* das günstige, gedeihliche
 Jahr für das Gerathen des Getreides &
 — на щось; das Gedeihen, Fruchtbar-
 keit, *f.*; 2) *v.* Пільга.
 Політерувати, *v. a.* politieren. [ний.
 Політика, *f.* Politik, *f. adj.* політйч-
 Політікн, *m.* politisierender Gros-
 sprecher. [politischer Oekoconomist.
 Політико-економіст, *m.* *Kn.*
 Політикувати, *v. n.* politisieren;
 2) überaus höflich thun, Ziererei machen;
 — ся *Kn.* 16 einander Gefälligkeiten nach
 der Etikette erweisen, diplomatisieren.
 Політйця, *f. v.* Повитйця.
 Політйчка, *f. v.* Гарасіпка.
 Політний, *a.* — контрaкт Nutz-
 niessungsvertrag, Pachtvertrag, *m.* (für
 je ein Jahr).

Політник, *m.* Arbeiter in d. Früh-
 lings- u. Sommerzeit, *m. He.*
 Політниця, *f. v.* Половільниця.
 Політок, -тку, *m. v.* Політс 1); 2)
 der Theil des Feldes welches ein Jahr
 benutzt wird; 3) der Ertrag eines Jahres
 von e. Felde; на політк дати полє
 etc. кому їмдм das Feld etc. nur Nutz-
 niessung auf Jahre überlassen; 4) Jah-
 resring bei Bäumen, *m.*
 Політура, *f.* Politur, *f.*
 Політура, *f.* Пол. Flugeichhörn-
 chen, *n.* (Pteromys volans). [laufend.
 Політурший, *a.* unruhig hin u. her
 Поліца, *f.* Polizze, *f.*
 Поліцай, (*d.* айник), *m.* Polizeidiener,
 Wachmann, *m. adj.* поліцайський (-ей-
 ский). [ний polizeilich.
 Поліция, *f.* Polizei, *f. adj.* поліцій-
 Пблч, *f. Ч. IV.* 3. Heilung, *f.*
 I. Полічати, *v. a.* curieren, heilen,
Kn. — ся sich —.
 II. Полічати, *v. a.* zählen, berechnen;
 неполічаний, *a. V.* unberechenbar.
 Полк, *m.* Regiment, *n.* Heeresabthei-
 lung, *f. adj.* полковійк.
 Пблка, *f. А.Д. I.* 171 Pfannendeckel
 am Schiessgewehr, *m.* Pfanne, *f.*
 Пблька, *f.* Polin, *f.*; 2) langer Kaftan
 der Kleinbürgerfrauen. [ments, Oberst, *m.*
 Полкбвник, *m.* Commandant e. Regi-
 полковникувати, *v. n.* полкбв-
 ник sein.
 Полкбвниця, полкбвниха, *Ч. V.* 811
 Gattin des полкбвник, Oberstin, *f.* [вник.
 Полковнійче, *n. Me.* 399 *v.* Полкб-
 полковнійчий, *a. А.Д. II.* 10 des
 полкбвник, Obersten.
 Полковбдець, -дця, *m.* Anführer e.
 Heeres, Feldherr, *m.*
 Пбльний, *a. v.* Пільній; 2) *s. a. m. v.*
 Пельвій 3) (*Фр.*).
 Пельнўти, *v. n. Пм. v.* Поленўти.
 Пблва, *f.* Spreu, *n.*; Spelze, *f.* (glu-
 ма), *B.*
 Пблванє, *n.* Jagd, Birsch, *f.*
 Пблванєць, -нця, *m. (B.)* Jäger,
 Weidmann, *m.* [tig, *B.*
 Половастий, *a.* balg- od. spelzblü-
 Пблвати, *v. n. v.* Полювати.
 Половачка, вїбїжка, — *f.* Posa ferti-
 lis, *B.* [ломїнь.
 Пбловєнь, -вня, *m. Wgr. IX.* *v.* Пб-

Половєць, -вця, *m.* Termitte, *f.* (Ter-
 mes). [geh.
 Половєцький, *a.* zu den Polowzern
 Полбвий, *a.* falb.
 Половій, *a.* geschlechtlich, sexuell.
 Польовій, *a.* Feld-, Acker-; 2) der
 auf dem flachen Lande lebt (*opp.* рі-
 вїак); 3) *s. a. m.* Feldhüter, *m.*
 Польовїк, *m. He. (Pr. IX.* 558)
 Halbgott des Feldes, Feldteufel, *Лєв. m.*
 Половійк, *m.* Rothfalke, *m.* (Tinuna-
 olus); Art Sperber, *m.*
 Половіна, (*d.* -їнка), *f.* Hälfte, *f.*
 Польовїна, *f. v.* Поляна.
 Половіннати, *v. a.* in zwei Hälften,
 zur Hälfte theilen, halbieren. [gleich, *B.*
 Половінвий, *a.* нерівно-уп-
 Половінчик, *m.* Zwitter, Halbding,
 u. * *v.* Перекіньчик. [*a. B.* spreuborstig.
 Половісто-щетиноквастий,
 Половіти, *v. a.* auffangen. [halb.
 Половіця, *f.* *Г. III.* *v.* Половіна.
 Половіця, *f.* ehem. *N.* der St. Ка-
 теринослав.
 Половіч, *m.* Mitbesitzer, Miteigen-
 thümer zur Hälfte, *m.*; ми половичі до
 того поля.
 Половічний, *a.* halbtheilig, *Г. III.*
 Половічність, -ости, *f.* Halbheit,
f. Г. III.
 Пбловїде, (-вдє, *C. I.* 146), *n.* пбло-
 вїдє, -їдє, *f. I. Г.* Wasserflut, *f. v.* Пбвїнь.
 Половїльник, *m.* Jäger, *m.* [Jägerin, *f.*
 Половїльниця, половїля, *К. V. f.*
 Пбловїнь, -їни, *f. Ф. v.* Пбловєнь.
 Половіти, *v. n.* falben, falb werden.
 Полбвка, *f.* falbe Kuh.
 Пблвкка, *f.* Пол. *v.* Норїця.
 Пблвкко, *m.* falber Ochs.
 Половійк, *m.* Spreukammer, *f.*
 I. Половінця, *f. v.* Половїльниця.
 II. Половінця, *f. v.* Полуїнця.
 Половічка благовонка, *f.* Ruch-
 gras, *n.* (Anthoxantum odoratum), *B.*
 Половішїнок, -нка, *m.* Art Pilze.
 Половїде, (-я), *n. v.* Половїде.
 Половолицй, *a.* falb am Gesicht.
 Половўня, (-ўха, -ўша), *f. v.* По-
 лбвка.
 Половўха, (-ўшка), *f.* langgramige
 Windfahne, Ackerschmiele, *f.* (Apera
 spica venti).

Половчанїн, Половчїн, *IG. m.*
pl. Полбвці, Polowze, *m.* (чїнка, *f.* Po-
 lowzerin. [kerel.
 Половчїстї уставки, *pl.* Art Stik-
 Пблог, *m. v.* Поліг 1) *III. Kn.*; 2)
 Ebene, *f.* *Mi. II.* 25; 3) *v.* Підїїжок,
 Лєв. *pl.* полбгї *M. II.* 78 Niederungen
 in der Steppe, *pl.*
 Пблбга, *f. V.* Lage, Situation, *f.*
 Пблбгїя, *a.* sankt sich senkend, nie-
 dergehend, *He.* schräg, *C. II.* 130; 2)
 horizontal *OB.*
 Пблбгїсть, -ости, *f. v.* Спохїлієть.
 Пблбжєнє, *n.* Lage, Situation, *f.* Stand,
m. Umstände, *pl. H.* 194; 2) Satz, *m.*
 (in d. Gram. *Оу.*); 3) Abstammung, *f.*
v. Лбже. [sich absenkend.
 Положїстий, *a.* -а горї allmählig
 Положїти, *v. a. v.* Показати; —
 що на корб * їмдм etw. vermehren,
 für jmdn etw. bestimmen, (*Фр.*) — собї
 щось sich etw. anrechnen; — са дра-
 бїнку * — мїчку, бїгу сїати, жовї-
 ти; — ся, sich legen; — са * Junge
 gebären (*v.* Vieh, корова). [ца.
 Положїня, *f. П. n.* 115 *v.* Полїжнї-
 Положнїй, *a. Пар.* (положўщо, *adv.*
B.) positiv. [2) Wochen-
 Положнїчий, *a. Term.* Hebammen;
 Положбк, -жкї, *m. dim. v.* Поліг 1).
 Пблов, (*d.* полбвк, -скї), *m.* grosse
 Sohllange; 2) —, полбвє, *n. (coll.)* Sohl-
 tenkufe, *f. P. II.* 7; 3) Bestandtheil des
 Pfluges, *s.* Полїця 2). [sprülen, waschen.
 Полбкати, (полбчу, полбчєт), *v. a.*
 Пблбльник, *m.* полбля, *f. v.* По-
 ловїльник, *m.* -їця, *f.*
 Пблбма, *f. Ос.* (62) *II.* 62?
 Пблбмати, (-їти), *v. a.* zerbrechen;
 * — чїсьє вблчу *Ч. V.* 249 gegen, wi-
 der jmds Willen handeln.
 Пблбмїло, *m.* ungeschickter Mensch
 der Alles zerbricht, verdirbt (*B.*).
 Пблбмїнь, -їня, *f. (d.* полбмїчок,
 -чка, *m.)* Flamme, *f.* [männlich-
 Пблбмїнїстїй, *a.* flammig, flam.
 Пблбмїнїти, *v. m.* flammen. [*Пар.*
 Пблбмїннїй, *a.* Flammen-, flammend,
 Пблбмїчїтїй, *a.* gesammt, *Пол.*
 Пблбмка, *f.* Phlomis tuberosa, *B.*
 Пблбмїти, *v. a.* *Wgr. XVII.* *v.*
 Пблбмати. [lodernd, lichtorloh.
 Пблбмно, *adv. M. III.* 73 flammend,

Поломок, -мка, *m. Cm.* Bruchstück, *m.*
 Полонья (-е), *n. v.* Polonien.
 Полон, *m. ГШ.* полонь, *f. Ос.* (62)
 X. 111 Gefangenschaft, *f;* 2) *coll.* die
 Kriegsgefangenen, *pl. АД.* I. 286. 287.;
 3) Ertrag, *m.* Ausbeute, *f.* Früchte, *pl;*
 4) Haarmücke, *f.* (Bibio) *B;* Heerwur-
 mücke, *bes.* Larven (Sotara milit.).
 Полоняна, *n. ГШ.* Gefangenneh-
 mung, *f.*
 Полоняник, *m.* Kriegsgefangener,
 Gefangener, Erbeuteter, Solave, *m. Лещ.*
 Полонник, (-лодник, -лодник), *m.*
 Schönpföfel, Klos-, Kochlöffel, *m;* 2)
 Schatzgeist, *m.*
 Полоньяна, (*d.* янка) *f.* Hochebene,
f. Plateau, Tafelland, *n;* Alpentrist, Alpe
 Alm, *f;* 2) Gefangenahme, *f. К.*
 Полонянка, *f.* Wassergrieger, *m.*
 (Anthus spinoleta) *B.*
 Полонянский, *У.* полонянский,
a. Alm-; хід Austrieb des Viehes in
 die полонья, *Gr.* 35.
 Полоняти, *v. a.* gefangen nehmen,
 erbeuten, unterjochen, erobern, *Ш.* II.
 49; 2) Eiswulmen aushauen *Кол.* I. 68.
 Полоняця, (*d.* -яченька), *f. v.* По-
 луняця.
 Полонья, *f.* Eiswuhne, Blenke, *f.*
 Полонный, *a.* gefangen, erbeutet,
Макс; 2) ergiebig, *v.* Плинный.
 Полонный, *m. ГШ.* *Св.* *v. d.* folg.;
 2) Hartmützenmoos, *n.* (Polytrichum com-
 mune) *Вол.*
 Полонянец, -нца, *МШ.* полоня-
 ник *Фр.* полоняник *К. т. s.* Полоняник;
 der Leibeigene, Hörige. [вн hausend, *m.*
 Полоняник, *m.* Вяр in den полони-
 Полонянка, (*d.* -няночка), *f.* eine
 Gefangene. (пати); 2) — ся *v.* Попукати.
 Полонати, *a. n. Ч.* IV. 530 *s.* Шоло-
 Польонати, *v. a.* trüben, beflecken,
 beschmutzen; — ся sich —.
 Польопотини, *pl.* getrübe, ver-
 unreinigte Flüssigkeit, solche Ueber-
 bleibsel (von *v.* Speise etc.).
 Пблос, *m. v.* Пблос 3).
 Пблоса, (*d.* полосышка *Ч.* V. 610)
 Streif; 2) Landstrich, *m.*
 Полосатий, *a.* gestreift, *К;* 2) weit,
 breit, *Н.* 218. [Шолокати.
 Полоскати, (полбчу, -бчеш), *v. a. s.*
 Полосковфб, *m. Ч.* III. 8 der Mon-

tag als der erste Tag der grossen Fa-
 sten, an dem man die Zähne (mit Brant-
 wein) spült, *d. i.* an dem man zechet.
 Полоскотати, *v. a. s.* Поскоботати.
 Полоскун шоп, *m.* Waschbar,
 Schupp, *m.* (Procyon lotor). [ampliat.
 Пблост, лясень —, *m.* Agaricia
 Полосувати, *v. a.* in lange Strei-
 fen zerreißen, hin u. her zerren, miss-
 handeln; 2) sezieren, *Кроу.*
 Пблоть, *gen.* пiатá, *m.* Speckseite,
 -schrote, *f. Н.* 260. [Jäten, *f.*
 Полотьба, *f.* das Jäten, Zeit zum
 Полотенце, (-енечко), полотеня,
n. dim. v. Полотно; 2) Schwimmbaut
 (der Vögel), *f;* 2) Sensesklinge, *f.* [m.
 Полотенщик, *m.* Leinwandhändler,
 Полоти, (пблю, *od.* полову, пблеш,
od. половеш *Оц.* 203), *v. a.* jäten.
 Полотки, *pl.* geräucherte Gänse-
 brust, Spickgans, *f.*
 Полотно, *n.* полотняна, *f. Ру. aug.*
 полотняце *n. К.* Leinwand, *f.* Linnen,
n. Gewebe, *n.* Stück Leinwand; 2) *fer-
 tige Eisenbahnstrecke. [Linnen-
 Полотняний, *a.* aus Leinwand,
 Полотняники, *pl.* die Leinwand-
 kleider Tragenden, *d. i.* Bewohner des
 flachen Landes (*opp.* гірнякі die Woll-
 kleider tragen). [wand, *n.*
 Полотнянка, *f.* Kleid aus Lein-
 Пблос, *m.* Scheuche, Poranz, *f;* 2)
 Bestürzung; Verschönerung, *f. К;* по-
 лбх- полбх! *int.* vom Aufwallen u. An-
 drang des Blutes zum Herzen hin.
 Полбхати, *v. a.* scheuchen, schrecken.
 Полбхий, *Ф.* полохливий, *a.* scheu,
 furchtsam; *adv.* пблохо двяти ся scheu
 blicken.
 Полохлявість, -ости, полохнеча,
См. f. scheues Wesen, Furchtsamkeit,
 Schüchternheit, *f.* [тіти.
 Полохтити, *v. n.* *Зар. v.* Палакко-
 Полбчка, *f. v.* Вбвница, *B;* 2) das
 Schlämmen, Schwemmen, *Пол.*
 Полбшити, *v. a. s.* Полбхати; — ся
 scheu werden, чбгб wovon.
 Полошний, *a. В. v.* Полохливий.
 Пбльскый, *a.* polnisch; — танець
С. Polonaise, *f.*
 Польскість, -сети, *f.* Polenthum, *n.*
 Польстятися на щось, *К. dh.* etw.
 sich verlocken, bestechen lassen.

Полтва, *f.* linker Nbf. des Бур.
 Полтвник, *m.* halbes Silberrubel-
 Полу-, *v.* Пів-. [atflok.
 Полубіс, *m.* Halbfusel, *m.*
 Полубічок, -чка, полубіч, *m.* Halb-
 fass, *n.* halbe Tonne. [Kopfbedeckung, *n.*
 Пблубка, *f.* Baststück (луб) in weibl.
 Пблбг, *m.* Halbgott, *m. К.*
 Полубогіяна, *f.* Halbgöttin, *f. ГШ.*
 Полувечірний, *a. v.* vorá *У.*
 Полувідуманий, *a.* halbersonnen.
 Полувниця, *f. М.* III. 138 *s.* По-
 луняця.
 Полувуха, *f. v.* Половуха.
 Полугак, *m.* Doppelhaken, *m.* ehem.
 übliches schwerfälliges Schiessgewehr, *К.*
 Полугарний, *a. v.* горлика, schlech-
 ter, gemeiner Brantwein.
 Полугласна, *v. a. f.* Halblauter, *m.*
 (in *d.* Gram) *ГШ.* [gert, *Под.*
 Полугобаний, *a.* halb verhun-
 Полугора, *n. Ос.* (61) VII. mässige
 Anhöhe.
 Полуденний, *a. С.* I. 128 *s.* Полу-
 денний; 2) полуденно, *adv.* den halben
 Tag über.
 Полуденник, *m. Ф.* (Пр. V. 216)
 Teufel der um die Mittagszeit ein Aus-
 bund (відміна) unterschiebt; 2) Mittags-
 kreis, Meridian, *m;* 3) Schwebfliege, *f.*
 (Syrophus).
 Полуденок, -нку, полудень, -дня,
 полудник, *Лещ.* полуднець. *Гол.*
 III. 240, *m.* полудана, *n. АД.* I. 148 das
 Essen zu Mittag, Mittagsbrot, *n.* -speise
f. (versch. von обіа); полудень *Др. с.*
 227 *v.* Полудне.
 Пблуди, *pl. s.* Палуди; *sgl.* Палуда *В.*
 Полуднати, *Mc.* 224. *P.* I. 119. по-
 луднувати, полуденкувати, *v. n.* zu
 Mittag ein Essen einnehmen.
 Полудне, -дня, *n.* Mittag; Süden, *m.*
 v-полудна звернуло (сонце); по-
 лудни *adv.* nachmittags.
 Полудявий, полудншний, (-де-
 ншний), *a.* Mittags-, vom Mittag, mit-
 tagig, südlich, Süd, *B.* полудневості-
 ний etc. südöstlich etc. [m. *Нар.*
 Полудневць, -вця, *m.* Südländer,
 Полудноєста, -бду, *m.* Südosten,
Нар.
 Полудрабок, -бка, *m.* Leiterbaum, *m.*
 Полуживий, *a.* halblebend, dem Tode

nahe, *BE.*
 Полужупанчик, *m.* Art Halbjacke.
 Полуска, *f. s.* Ніска (коралів &), (*В.*)
 Полуєрлий, *v.* halbroif, *B.*
 Полуйка, *f.* Fasse, *n.* (меду etc.).
 Полуйка, *f.* günstiger Erfolg, Wohler-
 gehen, Wohl, Glück, *n.*
 Полукавити, *v. n.* heucheln, *См.*
 Полукварток, -тка, *m. s.* Півкварта.
 Полукіпок, -пка, *m.* Halbschock, *m. s.*
 Півкбна.
 Полукішок, -шка, *m. s.* Півкбшок.
 Полукбщина, *f. †* Abgabe vom
 Bibernest, *f.* (лукно).
 Полукривий, *pl.* Halbdecken, *pl.*
 (hemielutra) *B.*
 Полукрільця, (-крівця, *B.*) *pl.*
 Halbdecker, Halbflügler, *pl.* (Hemiptera).
 Полукругвий, *a. В.* полукругом,
adv. Пол. *v.* Півокругний etc.
 Полуклїстий, *a.* halbkugelig.
 Полулїтр, *m.* halbe Liter.
 Полумацок, -цка, *m.* eine halbe
 Metze = 030743 Hektol.
 Полуметр, *m.* halber Meter.
 Полумісок, -ска, *m.* flache Schüssel,
 Mittelschüssel.
 Полумір, *m.* Halbmesser, Radius, *m.*
 Полумірця, *f.* halbe мірця,
 Halbe, *f.*
 Полумісяць, *m.* Halbmond, *m.*
 Полумісяцьоватий, *v.* Пол. halb-
 mondformig.
 Полуняця, (*d.* -яченька), *f.* полу-
 нячник, *m. Нс.* 163 hochstenglige Erd-
 beere, (Fragaria elatior). *Пом.* II. 12.
 Полуняшник, *m.* Trifolium mont.
 Полуніч, -ночи, *f. С.* II. 131 *v.* Північ.
 Полуночний, (-ношний), *v. АД.* I.
 213 *Кв.* 120 mitternächtlich.
 Полуночниця, *f.* Lesen der Psal-
 men vor der Frühmesse, *n.* совá-
 К. Nachteule, *f.*
 Полуня, *f. v.* Полбвка. [mig.
 Полуобручквий, *a.* halbringfö-
 Полуосьмянна, *f.* halbe Осмяна.
 Полупанок, -нка, *m. s.* Підпанок;
 полупанька, *f.* Tochter des *v.* [-brechen].
 Полупати, (-ати), *v. s.* verspalten,
 Полу-Пєтра, der Tag nach dem
 Petrifeste.
 Пблупка, *f.* Umschlag im Heft.
 Полуплывка, *f.* halbe Schwimmbaut.

Полушок, -шка, м. Ч. II. 250.
 а. Полушок.
 Полурибці, *pl.* а. Бокоравці.
 Полурибка, *f.* Art Fisch, Ч. II. 252.
 Полурозуміє, м. halbes Verstand-
 ніє, *f.*
 Полусвіта, *f.* Halbkleid, м. *Кс.*
 Полусердця, *f.* Halbhersmuschel, *f.*
 (Hemicardium).
 Полусіток, -тка, м. а. Півсіток.
 Полусек, м: Н. 82. Gepolter, Schla-
 ген, а. [gallertartig.
 Полускрипний, а. halbgeronnen,
 Полусон, -снуг, м. Halbschlaf,
 -schlummer, *m.*
 Полусорочини, *pl.* Todtenamt,
 das 20 Tage nach dem Tode eines Ver-
 storbenen gehalten wird, *Кс.* 67.
 Полуставедь, -вця, м. Buch mit
 полу устав gedruckt *Кс.* 111. [bände, м.
 Полустанок, -нка, м. Amtsge-
 полустрілковатий, а. halbpfail-
 förmig. [Mop. Art Atlasstoff.
 Полутабент, (-табінюк, *Зак.*) м.
 Полутин, *f.* Пол. а. Півтин.
 Полустав, м. alterthümliche (klei-
 nere) Kirchenschrift. [(Anomura).
 Полухвості, *pl.* Halbschwänzer, *pl.*
 Полудвіт, м. Viola tricolor.
 Полудвіткі, *pl.* Blüthen in d.
 Leinenstickerei; 2) Art Blumen Ч. IV.
 405; а. Безсмертки.
 Получати, (-йти), *v. a.* zusam-
 men-, verbinden, vereinigen, -knüpfen;
 2) а. Потрафити, vermögen, können,
 verstehen, wissen; 2) erhalten, bekom-
 men, *Шл. А.* 144. [glücklich.
 Полушний, а. günstig, erwünscht,
 Полушність, -ости, *f.* а. Полушка.
 Полушчаті, *v. n.* besser werden.
 Полушка, *f.* vierter Theil einer ко-
 пійка II. 205.
 Полуштити, *v. a.* а. Луштити.
 Польдє, *n. dim.* а. Пале.
 Полчанін, м. *Wgr.* 32. zum полк
 geh., Mitglied eines полк; Krieger, Sol-
 dat, *m.*
 Польща, *f.* Polen, Polenthum, *n.*
 Польщина, (-яна, *Кс.*), *f.* das Pol-
 nische, polnische Sprache.
 Польщити, *v. a.* polonisieren; — ся,
 польщити *Кс.* sich polonisieren.
 Полюбити, (-блїти, *МШ.*), *v. a.*

liebgewinnen, sich in jmdn, in etw. ver-
 lieben; — ся кому С. II. 244 jmdm
 lieb werden, jmdm gefallen, — собі
 щось sich worin gefallen.
 Полюбівний, а. Liebes-, *Ру. Ф.*
 Полюбівник, (*d.* -ничок), м. Ge-
 liebter, Liebhaber, Buhle, м. P. I. 172.
 Полюбівниця, *f.* Geliebte, Buhle,
 Maitresse, *f. Гр. Ч. V.* 91. [lieb ist.
 Полюбу, *adv.* См. lieb, hold, wie es
 Полюбувати, *v. a.* См. mit Lust
 sehen; — ся (собі) in чім sich woran
 erfreuen, а. ergötzen. [jagen, birschen.
 Полювати, (полюю, полюєш), *v. n.*
 Полюде, *n. coll. К.* Dörfer, *pl.* um-
 herliegende Ansiedlungen; 2) ehem. Steuer,
 Abgabe, *f.*
 Полюдний, а. zu полюде geh., -а
 дань Abgabe, Steuer des Volkes, *Кс.*
 Полюдована, *n.* а. Полюде.
 Полюдский, а. den Menschen an-
 gemessen, *vgl.* Людний. [nachlassen.
 Полювувати, *v. a.* freier machen,
 Полюнька, Полюська, *f.* Apollonia.
 Полюс, м. Pol, *m.*
 Полюстонька, *f.* Ч. V. 734 а.?
 Пелюстка. [Berges.
 I. Полюх, м. а. Поляннї; 2) *N. e.*
 II. Полюх, м. а. Половильник.
 Полюхівка, *f.* ein Bestandtheil
 des Weiberhemdes, *M.* [m. II. 345.
 Полюша, *f.* (-ати, *n.?*) Wickelkind,
 Поляг, м. Druck, м. Last, *f. Б.*
 Полягати, *v. n.* sich legen, lagern,
 а. zur Ruhe legen, begeben; — спати;
 на щось а. Наполягати I).
 Поляк, *d.* полячок, -чка), м. Pole, *m.*
 Полякати, *v. a.* schrecken, *Кс.* 363.
 Поляна, *f.* freies Feld, Waldlich-
 tung, — wiese, *f.*; 2) Kuh auf der Hut-
 weide geboren.
 Поляннї, полянець, -нця, поля-
 нїця, *Ф. Гол. I.* 684, Einwohner der
 fruchtbaren Ebenen (um Коломия); Thal-
 bewohner, podolischer Ackerbauer, а.
 Гречкосїй.
 Полянївка, *f.* Stadtanger, м. [ся I
 Полянїти ся, *МШ.* а. Заполонїти
 Полянка, *dim.* а. Поляна 1); 2) *pl.*
 полянкї а. Полюнїця.
 Полянська гора, *N. e.* Berges.
 Поляпати, *v. a.* а. Поляскати; 2) be-
 flecken, beschmutzen.

Поларний, а. Polar-.
 Поляск, м. См. Knall, *m.*
 Поляскати, *v. a.* С. II. 21 beklopfen,
 leicht schlagen.
 Полатиця, *f.* а. Повитїця.
 Полятїчка, *f.* а. Полятїчка.
 Полячїя, (поляжу, -ляжеш), *v. n.* а.
 Полягати. [Helfen, Beistehen.
 Помáгане, *n.* помáганка, *f.* das
 Помáгати, *v. n.* кому helfen, bei-
 stehen; нützen, frommen; помáгати-
 вам! hilf euch Gott!
 Помáгач, м. а. Помічник.
 Помáда *f.* Pomade, *f. adj.* помáдний, *Б.*
 Помáдувати, *v. a.* pomadisieren.
 Помáзанє, м. Bestreichen, Schmierен,
 2) Salbung, Weihe, *f. К.*
 Помáвнїк, *Ш. II.* 248. помáвень,
 (-áванець) *К. м.* der Gesalbte des Herrn.
 Помáзати, (-áзувати), *v. a.* bestrei-
 chen, schmieren; 2) salben.
 Помáймувати, *v. a.* Ос. (62) V. 105?
 Помáйнувати, *v. n.* *Ш. I.* 351 fort-
 eilen, -huschen.
 Помáленьки, *adv.* а. Помáлу.
 Помáлий, а. zu klein.
 Помáлїти, *v. a.* kleiner machen, ver-
 kleinern, *Марк.* 75.
 Помáлїти, *v. n.* kleiner werden.
 Помáльована, *n.* das Bemalen.
 Помáлу, *adv.* langsam, allmálig.
 Помáлювати, *v. a.* bemalen. [sam^a.
 Помáлюх, м. *Га. II.* 49 „Pater Lang-
 Помáмрótати, *v. n.* *Сс.* а. По-
 шептати.
 Помáна, *f.* Andenken, м. Erin-
 nerung, *f.* Gedáchtis an а. Verstorbene-
 nen, а. Помнїк; Geschenk nach dem
 Absterben; Art weissen Brodes mit Kreuzen
 zu rituellem Gebrauch, *Ос.* (61) XII.
 61; 2) Versprechung, *f. Ф. Gr.* 25;
 3) Trugbild, *n. Фр.* Gespenst, Ungethüm,
 м. *Мх.* а. Відміна 3), манá.
 Помáнїти, *v. a.* verlocken, verführen,
 ködern а. Манїти.
 Помáнлявїти, а. *M. II.* 134 ver-
 lockend, verführerisch, trügerisch.
 Помáнтáчїти, *v. a.* косу die Sense
 mit der мантáчка nachwetzen.
 Помáранча, *f.* Pomeranzenbaum, *m.*
 Orangen-Agrume, *f.* (Citrus aurantium);
 2) Pomeranze als Frucht, *f.* помáран-
 чакá, *pl.* Orangen, *pl.* (Hesperides);

помáранчоватї, *pl.* Orangengewáchse,
 Goldápfel, *pl.* (Aurantioseae).
 Помáранчєвий, а. Pomeranzen-.
 Помáранчик, жовтїх —, м. Pome-
 ranzenfalter, *m.* (Colias edusa). [quer, *m.*
 Помáранчївка, *f.* Pomeranzenli-
 Помáрати, *v. a.* beschmieren.
 Помáрїти, *v. n.* abmagern, ver-
 fallen, sich abzehren; помáрїлий, а.
 abgemagert, abgehármт, elend, dürftig.
 Помáрнувати, *v. a.* а. Змарнїти.
 Помáстїти, *v. a.* beschmieren, be-
 streichen; 2) befetten.
 Пóмах, м. Schwung, м. *См.*
 Помáхати, помáхувати, *v. n.* ein-
 wenig od. oft schwingen.
 Помáцати, (-цїти), помáцувати,
v. a. befühlen, betasten.
 Пóмацки, *adv.* а. На-пóмацки.
 Помáчати, (-áзувати), *v. a.* befeuch-
 ten, 2) eintunken. [2) Befetten.
 Помáщенє, *n.* das Beschmieren;
 Помáяти ся, hinschleudern, -wan-
 ken; а. Мáяти ся.
 Помéже, *n. coll.* die Rainen, *pl.* *Зс.*
 Помéжи, *praep.* а. Мéжи.
 Помéжувати, *v. a.* а. Мэжувати.
 Помелáско, *n.* Ofenbesenstiel, м.;
 2) *aug.* а. Помелá.
 Помелá, (*aug.* помелáще, *n.* помелá-
 хá, *f.*), м. Ofenbesen, Ofenwisch, -quast, *m.*
 Поменїти, *v. a.* benennen, *Лєв.*
 Поменїк, м. *Ф.* а. Пáмятник.
 Поменчїти, (-шїти), *v. a.* kleiner
 machen, verringern; — ся *Др. с.* 170,
 поменшати, *v. n.* kleiner werden, sich
 verringern.
 Помéшний, а. geringer, etwas klei-
 ner; по-мéньше etwas weniger.
 Померáнця, *f.* а. Помáранча.
 Померéте, м. а. Погáбель; 2) Mias-
 ma, *m.*
 Померенїти ся, *H.* 184 а кимось
 einander schmähen u. dadh. sich ent-
 zweien. [Froste leiden.
 Помервнуги, *v. n.* erfrieren, vom
 Пóмерк, м. Finsternis, *f.* Dunkel,
 м. Todesschatten, м. *pl.* dunkle Schat-
 ten; — нóчи Dunkel der Nacht.
 Померкати, помéркнути, (-мéрхн-)
v. n. dunkel werden, sich verdunkeln,
 а. verfinstern; den Glanz verlieren, matt
 werden, verláschen (свїтло).

Помергати, *v.m.* ersterben, absterben, leblos werden, die Besinnung verlieren, *Ac.* 158; померганий гóлоц gebrochene Todesstimme, *Ст.*

Померти, (*пiмрý, пiмрéш*), *v. n.* sterben; померлий, померший, *a.* der Verstorbene. [*реiнфеген, kehren.*

Померсти, (*померу, померéш*), *v. a.* Померт, -у, *m.* Wurf, *m.* помером im Massenwurf; 2) — тiла *Ваг.* Körperbewegung, *f.*; 3) *s.* Поміть.

Помертати (-áю, -áш), *v. a.* (alles) hin-, wegwerfen; 2) *s.* Скінути (*v.* Frühgeburt).

Помертене, помертине, *Зап.* II. 59, помертиця, *m. f.* II. 83. Kehrlicht, *n.* Auewurf, *m.* nichtswürdiger Mensch, Taugenichts, *m.*

Помертскринка, *f. m.* Га. II. 49. der die Schreine ausweidet, bes. vom jüngsten Kinde (Tochter), das Alles schon als Aussteuer aus dem väterlichen Hause mit sich nimmt.

Помершкане, *n.* Wohnung, *f.* Помервати, *v. a.* aufwaschen.

Помергати, *Гуш.* помергнати, *v. n.* vorüberhuschen, -eilen.

Померець, -йáця, померяник, *m.* der sich im Spülicht krabbelt.

Померяк, *pl. dim.* *s.* Поміі.

Померяниця, *f.* Küchenmagd, welcher das Spülen obliegt; Waschfrau, *f.*; 2) Spülzuber, Waschtrog, *m.*; 3) Stelle in der Hütte wo der Spülzuber bei der Thür steht.

Померяі, *pl.* Spülicht, Spülwasser, *n.*

Померкати, *v. a.* aushecheln; 2) померкати, *v. a.* *Гол.* III. 340 fortreissen; 3) кимóсь jmdn hin u. her werfen, schieben, schurigeln, rücksichtslos als Diener gebrauchen, *III.* I. 277; beleumunden; 4) forteilen. [*лiти I. и II.*

I. Померляти, II. померляти *s.* Мипомілясть, -ости. *f.s.* померляване.

Померляк, *f.* Irrthum, *m.* Versehen, *n.*

Померляне, *s. a. n.* Meilengeld, *n.*

Померляний, *a. Cs.* fehlerhaft, irrig, irrthümlich. [*schene Uferstelle, (B.)*

Померло, *n.* ausgespülte, ausgewa-

Померлуване, *n.* Erbarmen, Mitleid, *n.* Begnadigung, *f.*

Померлувати, *v. a.* корó sich jmds

erbarmen, mit jmdm Erbarmen haben,

jmdm Gnade erweisen, jmdn begnadigen; 2) — *ca.* Ч. IV. 239 einander lieblosen.

Помімо, *праер. adv.* *s.* Мімо.

Помин, поминко, -яку, *m.* помійжка, *f.* *Левч.* Erwähnung, Erinnerung, *f.* Gedächtnis, *n.* не нині в поминком, *Гол.* nicht heute zu gedenken. *n. h.* davon zu sprechen. [*jmds feiernd.*

Поминальний, *a.* das Gedächtnis Поминальниця, *f.* Gedächtnistag, Allerseelentag, *m.* Gedächtnisfeier, *f.* (der Verstorbenen) u. das Gastmal nachher.

I. Поминати, *v. a.* корó, що геденкен; jmds Andenken, Gedächtnis (mit *v.* Todtenamt) feiern; поминай як звáли *P. I.* 128 *Rárt.*: wenn jmd *v.* Streich gespielt hat und entwisste bloss den Namen nach sich zurücklassend.

II. Поминати, *v. a. s.* Поминати. Поминати *ca.* *Ос.* (61) VI. 73 sich hören lassen, ein Wort fallen lassen.

Поминки, *pl.* Gedächtnisfeier für Verstorbene, Tódtenseier, *f.*

Поминник, *m.* *Левч.* *s.* Поміання.

Поминати, *v. a.* корó, що übergehen, ausseracht lassen, nicht berücksichtigen, an jmdn vorbeigehen; 2) *v. n.* vorübergehen, vergehen, *M. II.* 145.

Помирати, *v. n. s.* Помергати.

Помирене, *n.* Aussöhnung, Versöhnung, *f.*

Помиряти, *v. a.* aussöhnen, zwischen zweien & Frieden stiften; — *ca.* sich aussöhnen, Frieden schliessen.

Помирна, *s. a. f.* *H.* 82 -у написати Friedensurkunde, *f.*?

Помисл, *m.* Gedanke, Begriff; Einfall, *m.* Idee, *f.* на помислах *Ч. I.* 93. in Gedanken, im Sinne; 2) Gemüth, *n.* *К.*

Помислити, *v. a.* щось собі sich etwas denken; *v. n.* nachdenken, nachsinnen. [*Помивати.*

Поміяти, (*помію, поміш*), *v. a. s.* Поміток, -тка, *m. s.* Мітка.

Помішлене, (-áне), *n.* Gedanke, *m.* 3г.; 2) — на корó мати gegen jmdn Verdacht hegen.

Помішляти, *v. a.* nachdenken; — про щось sich etw. angelegen sein lassen.

Помія, *f.* Loch im Flussufer, *n. s.*

Поміало. [*wort, n.*

Помівка, *f.* Stichwort, Gewohnheits-

Помідор, *m.* Liebes-Paradiesapfel, *m.*

(*Solanum lycopersicum*). *adj.* помідорний, [*bart*; *nahe kommend *H. VI.*

Поміжній, *a.* angrenzend, benach-

Поміжджити, *s.* Переміжджити.

Поміняти, *v. a.* щось на корó auf jmdn etw. beziehen, ihm zueignen, bestimmen; versprechen; — на щось worauf denken, etw. vorhaben; — собі geloben.

Помінутно, *adv.* *Ал.* von Minute zu Minute, stündlich.

Поміняти, *v. a.* tauschen; wecheln; — *ca.* untereinander tauschen.

I. Помір, -ору, *m.* поміре, *n. К.* Pest, Epidemie, *f.*

II. Помір, -іру, *m.* Messung, Bemessung, *f.* (bes. des Feldes).

Помірець, -ірця, *m.* Feldmesser, Geometer, Ingenieur, *m.*

Помірити, (-рiти), *v. a.* aus-, bemessen; — *ca.* sich mit jmdm messen.

Помірка, (*d.* -ірочка), *f.* Paroelle, *f.*; 2) Messung, *f.* *Пу.*

Поміркована, *n.* Bedacht, *m.* Absicht, *f.*; Rücksicht, *f.* *Мас.* *n.*

Поміркувати, *v. a.* gewahr werden, in Betracht ziehen; — *ca.* sich eines Besseren besinnen; поміркуваний чоловік bedachtsam, gescheidt, rücksichtsvoll.

Помірний, *a.* mässig, gemässigt, massvoll, das Mittelmaß haltend; ebemässig, proportional, proportionirt, *Be. s.* Помірний; помірне, *s. a. n.* Messungsgebühr, *f.* [*мірець.*

Помірник, помірчик, *m. s.* Помірність, -ости, *f.* Mässigkeit, Enthaltbarkeit, *f. К. He.*

Помірний, *a.* Mess-, Messung-

Помірок, -рка, *m. s.* Помірка 1); 2) *s.* Помір II. *Ч. I.* 2; 3) *N. e.* Berges.

Помісь, *К. I.* 27. *M.* помісти *M. I.* 131 gleichsam, gleich als wenn, fast wie, als ob.

Помісити, *v. a. s.* Місiти.

Поміст, -óту, *m.* Diele, *f.* Fussboden, *m.* Estrich, *n.*

Помісте, *M. I.* 23 помісте *n.* Anstellung, *f.* Platz, Dienst, *m.*

Помістiти, (*поміщу помістiти*), *v. a.* unterbringen, placieren, anbringen, anstellen; в собі fassen; — *ca.* Platz, Raum finden. [*Пістiти *ca.* (Фр.)*

Помістiти *ca.* свої крiвди *s.*

Помістниця, *f.* у всіi: Brett als Boden des Wagens, *n.* [-knittern, -treten. Помістшити, *v. a.* zerkneten, Помісячно, *adv.* monatlich, jeden Monat.

Поміть, -ети, *f.* Gelege *n.*: на — жати, на -ети лежати, ohne in Garben zu binden.

Помітати, *v. a. s.* Помісти.

Помітати, (*помічу, помітiти*), *v. a.* Помічати.

Помітка, *f.* *Вах.* *s.* Помічана.

Помітшити, *s.* Помістшити.

Поміха, *f. gr.* Hindernis, *n.* Verhinderung, *f. II. C. I.* 169.

Поміхрати, *v. a. s.* Померефелти.

Поміч, -очи, *f.* Hilfe, Unterstützung, *f.* Beistand, *m.* * von Kindern: поміч (*pl.* помічи) ростé?

Помічана, (*чена*), *n.* Bemerkung, Beobachtung, *Notiz, f.* [*ken, beobachten.*

Помічати, *v. a.* wahrnehmen, bemerken, Помічний, *a.* behilflich, helfend, Hilfs-, heilsam. [*Helfer, Beistand, m.*

Помічний, (-іщiк-), *m.* Gehilfe;

Помічниця, *f.* Gehilfin, Helferin, *f.* * vom Nebenflusse, *К.*

Поміш, *f. s.* Мішаніна; 2) *adv.* gemischt, vermischt, im Gemenge.

Помішательність, -ости, *f. Кос.* Verwirrung, Verlegenheit, *f.*

Помішати, *v. a. s.* Мішати; помішувати von Zeit zu Zeit umrühren, schüren.

Поміщати, *s.* Помістати.

Поміщене, *n.* das Hinstellen, Anbringen, Unterbringen; Anstellung, *f.*

Поміщик, *m. gr.* Gutsbesitzer, -herr, *m. Пар.* (-иця, *f.* -in, *f.*).

Помічка, *f. Мак.* *s.* Тiмка, вiгáдка.

Помножене, *n.* das Vermehren; Vervielfältigung, *f.* das Multiplizieren, *К.*

Помножити, (-iти), помножувати, *v. a.* vermehren; multiplizieren.

Помняк, *m.* помняч, *f. s.* Поміак &

Помняти, (*пiмну, пiмнéш*), *v. a.* zerknittern, quetschen, — *ca.* sich —;

b) — *ca.* * sich in sich selbst verschliessen, seine Meinung zurückhalten, zaudern *P. I.* 132; sich sträuben, *s.* weigern, *s.* zieren, *P. II.* 175.

Помова, *f.* (üble) Nachrede.

Помовити, *v. n.* з ним *s.* Погово-

рїти; помовляти, *v. a. Me. 9. a. Намовляти.*
 Помовка, *f. das Sprechen wovon;*
 Кривацка, *f. Gerede, m. sa vobaka —*,
 а вок ту wenn man vom Wolfe spricht,
 guckt er über die Hecke; Spruch, *m.*
 Помовчати, *v. m. einwenig schwel-*
 Помогга, *f. Ч. I. 95. a. Поміч.* [gen.
 Помогальний, *a. auf den Grä-*
 берам lebend, den Gräbern geweiht, *Гум.*
 Помогальний, *a. hilfreich, МШ.*
 Помокнути, *v. m. nass werden.*
 Помолбствувати, *v. m. Gottes-*
 dienst verrichten. [verrichten.
 Помолити ся, beten, ein Gebet
 Помолодчи, *adv. jung, wie es*
 e. braven Jüngling kiemt.
 Помолодити ся, sich mit feinen
 weissen Wölkchen umziehen: — яло ся
 нёбо, (B.). [am Himmel, *pl. (B.).*
 Помолодки, *pl. weisse Wölkchen*
 Помолоднїти, (-днїти), *v. m. jung*
 werden, sich verjüngen.
 Помолбти, (помёлю, помёлеш),
v. a. a. Молбти. [тиш], *v. a. a. Молотїти.*
 Помолотїти, (помолбчу, помолб-
 Помолбчник, *m. Capsella bursa*
pastoris.
 Помбра, *f. (Фр.) s. Помір I, Suche,*
f.; 2) niederschlagender Spott: що там
було смїхїя, що помбри!
 Помордувати, *v. a. hinmorden;*
 2) sehr abmühen, — ся sich —
 Помбре, *m. Meeresgestade, Küsten-*
 land, *m.; 2) Pommer, m. adj. помбрскїй.*
 Поморїти, *v. a. s. Морїти, be-*
 дрücken; — ся ermüden.
 Поморовь, *f. K. s. Заморовь.*
 Поморозїти, *v. a. s. Зморозїти.*
 Поморок, -оку, *m. s. Паморок,*
 мброк, Düstereit, Dunkelheit, *f.*
 Поморокувати ся, sich viel gei-
 stig anstrengen, *Лев.*
 Поморханий, *a. verwittert; runze-*
 lig, *Лев. s. Порохнаний (B.).*
 Поморщити, *v. a. s. Морщити;*
 — ся, поморхнути *Ос. (61) VI. 34*
 sich runzeln, runzelig werden.
 Поморяний, *m. Küstenbewohner, m.*
 Помостїна, *f. помосток -тка, m.*
 Дїя, *f. Brett vom Fussboden (помїст),*
 Ф.; 2) *s. Помїстїяцїя.*
 Помостїти, *v. a. überbrücken, da-*
 рüberlegen, anbringen, den Fussboden

legen *III. II. 49; aussitzmorgen; 2) a.*
 Постелїти *С. II. 138; — ся М. II.*
 159 sich lagern.
 Помочїй, [помбжу, u. помбгу, по-
 мбжеш], *v. m. s. Помагати; не помбже*
 ся *P. I. 18, нічо не помбже es hilft*
 nichts. [f. (Argyroneta) B.
 Помочїльник, *m. Trichterapiane,*
 Помбчина, *f. помбчена, m. Befen-*
 tung, f. das Naassmaachen.
 Помочїти, *v. a. s. Помачати; —*
 конблї а. Мочїти.
 Помочка, *f. дїт. s. Поміч.*
 Помощний, & s. Помічний & [ren-
 Помпф, *f. Pumpe, f. adj. помпбвий Pum-*
 Помпїєр, *m. Pompier, Spritzenmann,*
 Feuerlöschmann, *m. adj. помпїєрскїй;*
 помпїєрство, *m. T. Dienst eines pompiєr.*
 Помпувати, *v. a. pumpen.*
 Помрака, *f. s. Паморока.* [werden.
 Помракати, *v. m. düster, nebelig*
 Помрачїтель, *m. Verfinstterer, m.*
 Помрочїти, (-чїти), *v. a. verfin-*
 stern, verdunkeln. [Шос. 138.
 Помрїанїй, *a. abgestorben, -ї лугї*
 Помруглївий, *a. У. blinzelnd*
 Помста, *f. II. s. Мєсть, пїмєта.*
 Помстїти, *v. Пїмстїти.* [См.
 Помстїяво, *adv. mit Rachegefühl,*
 Помстник, *m. II. s. Мєстник.*
 Помука, *f. ? дай ся до помуки*
 мїя Бже!
 Помуляти, *v. a. beschmierен.*
 Помур, *m. Wand-Glaskraut, m. (Pa-*
 rietaria) B.
 Помуравїти, *v. m. sich mit Rasen*
 bedecken; помуравїле лїцє *Фр.* mit
 grünlich-schimmeligen Flecken (bei
 Greisen vor dem Tode).
 Помурувати, *v. a. viel mauern.*
 Помутїти, *v. s. P. II. 138 trüben,*
 verdunkeln; 2) *v. m. schwärmen, e.*
 Streich spielen *III. II. 45.*
 Помутїлий, *a. ОП. gestört.*
 Помутнїти ся, sich trüben.
 Помучити, *v. a. einwenig martern,*
 quälen; abmühen; — ся sich —
 Помпна, *f. Art Moos: Jungermannia, B.*
 Помпак, *m. Thauwetter, m.*
 Помпакати, помпакнути, помпакш-
 ти, *v. m. weicher werden; nachlassen*
 (v. Thauwetter); * nachgeben, sich nach-
 giebig zeigen.

Поманїй, (-манїї), *a. zu weich.*
 Поманїй, *m. Лєв. Todtenverzeich-*
 nis, *m. Nekrolog, m.*
 Поманїўти, *v. a. s. Помнїати I.*
 поманўтий, *рєс. Пол. erwähnt, angeführt,*
 Поманїти, *v. Помнїти.* [genannt.
 Понаберати, *a. a. s. Набрати:*
 viel —, nach u. nach —
 Понабрїкати, *v. m. anschwellen.*
 Понавдальне & s. Поновдальне &
 Понавдумувати, *v. a. viel aus-*
 sinnen, erdichten. [— ся s. Квїлїти сї.
 Понаглати, *v. m. Гол. III. 503 und*
 Понад, *рєср. s. Над, darüber hin,*
 über — hin, *M. IV. 251. 423. 752;*
 d. Fehlende unter Понад- s. unter Над.
 Понада, (*d. понадка*), *f. Versuchung,*
 Lust, *f. Köder m. Lockspeise, f.; 2) Sit-*
 te, *f. Brauch, m.*
 Понадбати, *v. a. nach u. nach viel*
 erwerben, erarbeiten, *III. I. 141.*
 Понадберати, (-бїрувати), *v. a.*
 nach u. nach von jedem etwas weg-
 nehmen.
 Понадвисати, *v. m. überhangen.*
 Понад-гїрю, *adv. K. entlang des*
 Berges. [-fügen.
 Понадавати, *v. a. hinzugeben,*
 Понаддїпрїанскїй, *a. am Днї-*
 прї gelegen, sich hinziehend.
 Понаджен, *m. s. Панаджен.*
 Понадзубний, *a. Пол. oberhalb*
 der Zähne.
 Понаднїати, *v. Понадувати.*
 Понаднїти, *v. a. looken, ködern;*
 2) — жєлїво в лїцї anschweissen, *a.*
 Нїднїти; 3) — ся на щось auf etw.
 los-, ausgehen um es zu gewinnen *H.*
 18; b) sich etwas angewöhnen, *Ro. 5.*
 verlockt, verleitet werden. [anziehen.
 Понадївати, *v. a. (viele Kleider)*
 Понад'їдати, *v. a. anfressen, an-*
 nagen. [angefahren kommen.
 Понад'їдїти, *v. m. nach u. nach*
 Понадїяти ся на корб, на щось
 auf jmdn sich verlassen, vertrauen, in
 jmdn, worin seine Hoffnung setzen, *Ro. 294.*
 Понадка, *f. s. Понада.* [Mass, überaus.
 Понадїрно, *adv. Ос. über alles*
 Понаднїзувати, *v. a. von auf-*
 gereiteter Schnur Korallen einen Theil
 wegnehmen und auf e. andere Schnur
 aufreihen.

Понаднїй, *a. s. Пнїднїй.*
 Понадписувати, *v. a. mit Auf-*
 schrift versehen.
 Понадувати, *v. a. aufblühen, an-*
 schwellen, — ся sich —; *schollen.
 Понадходїти, *v. m. nach u. nach*
 herankommen.
 Понадїгати, *v. Понадїгати.*
 Понажа, *f. s. Понада 2).*
 Понажїти, *v. s. Зєл. Вєр. I. 18.*
 nackt machen, entblößen; die Rüstung
 abziehen. [sammen-, herumlaufen.
 Поназбїгати, *v. m. und — ся zu-*
 Поназдивїти ся, *Нє.* mit Ver-
 wunderung sehen, sich satt sehen.
 Поназивати, *v. a. einen nach dem*
 anderen benennen. [besonders.
 Поназїбільше, *adv. kumeist, ganz*
 Понамбжити ся, sich anstrengen.
 Понапакувувати ся, *понапакуву-*
 вати ся sich sorgig aufblühen, (v.
 Hähnen). [(v. vielem Vieh &).
 Понапасати ся, sich satt weiden
 Понапаскуджувати, *a. Нана-*
 скуджити. [понапїлий, *a. Ф. besoffen.*
 Понапївати ся, sich satt trinken;
 Понапрасно, *adv. vergeblich, Под.*
 Понапрїдббувати, *v. a. s.*
 Пнїдбати. [щувати, s. Напрєсувати.
 Понапростбувати, *понапрб-*
 Понапувати, *v. a. s. Напнати.*
 Понаривати, *v. a. Me. 453 — дїри?*
vgl. Наривати бикї. [-сїлськї, *H. 182?*
 Понаськї, *adv. a. Нїськїй; —*
 Понаскбчїти, *v. m. heran in Man-*
 ge springen. [werden.
 Понаставати, *v. m. aufkommen,*
 Понастанавлїти, (-ноблїнати,
 K.), *v. a. s. Настановїти; vieles auf-*
 stellen.
 Понасувати, *v. a. hinschieben;*
 — ся, *понасубувати ся K. herabhän-*
 gen; sich ansammeln. [сєн.
 Понасходїти ся, zusammenkom-
 Понатўрїти ся кому, sich mit
 jmdm gesellig verbinden; sich jmdm an-
 vertrauen, K.
 Понахїлїний, *a. überhangen, K.*
 Понаходїти, (-ходїти), *v. a.*
 naheinander vorfinden, aussuchen; 2)
 v. m. zahlreich kommen.
 Понашати, *v. m. кому jmdm nach-*
 spotten, jmds Worte höhrend wiederholen.

Понашівати, *v. a.* vieles an, auf-
nehmen. [чого, diesfalls —
Поневаж-чого, *adv.* -а що до
Поневільний, *a.* Гол. I. 203 ge-
awungen, nicht freiwillig.
Поневірць, -рця, *m.* T. der Ruoh-
lose, Verworfene, Niederträchtige.
Поневірки, *pl.* поневірство, *m.*
gemeine Behandlung, Misshandlung, *f. T.*
Поневіркувати, поневірати, *v. a.*
schönhe behandeln, herumstossen; —
ся sich in der Welt elend (liederlich *M.*
II. 142) herumtreiben.
Поневолти, *v. a.* unterjochen.
Понедівничок, -чка, *m. dim.* в.
Понеділок.
Понеділкувати, *v. m.* alle Mont-
tage fasten; *subst.* понеділкуваня, *n.*
das Fasten am Montag.
Понедільно, *adv.* wöchentlich.
Понеділок, -лка, *m.* Montag, *adj.*
понеділковий; — чийстий в. Полоско-
зуб; обліваний — в. Облівати; —
миронбсний Montag nach der провідна
неділя; — зелений Pfingstmontag.
Понєже, (понєжав *Kol.* I. 116),
conj. в. Повняк. [Нирнути.
Понєрти (понєрү, понєреш) *v. n. a.*
Понєсти, *v. a.* davon tragen; hin-
tragen; 2) * — туду, шкоди, кошту
богато sich viel Mühe geben, Schaden
leiden, Kosten tragen; erleiden, erdul-
den; 3) — славу (не — ви) *III.* II.
56, славою I. 206 (чїєю) verhöhnem,
lästern, schmähen. [schurigeln.
Понєтворіти, *v.* Поневіркувати,
Понєхане, *n.* das Unterlassen, Un-
terlassung, Meidung, *f.*
Понєхати, понєхувати, *v. a.* un-
terlassen, bleiben lassen.
Понивати, *v. n.* in Gram vergehen,
M. schwach werden, Schmerz fühlen.
Понівати, *v. a.* в. Нікати 1).
Понижати, (-яти), *v. a.* erniedri-
gen, hintansetzen, herabsetzen, gerin-
ger schätzen; — ся sich erniedrigen &
Понїже, понїжше, *adv.* (etwas mehr)
unten. [setzung, *f.*
Понїженє, *n.* Erniedrigung, Herab-
Понїженє, *adv.* unterthänig, er-
geben: — просїти *Гол.* III. 423.
Понїжчати, *v. n.* Бл. sinken,
verfallen.

Понїже, *n.* ВВ. Grundlage, *f.* nie-
dere Sphäre. [v. a. zu niedrig machen.
Понїжати, (понїжш, понїжш),
Понїжкий, *a.* zu niedrig.
Понїжү, *adv.* в. Ніжом.
Понїкати, понїкнути, *v. n.* sich
zur Erde senken, die Augen nieder-
schlagen.
Понїклий, понїкнутий, *U. a.* nie-
dergesenkt, niedergeschlagen, unansehn-
lich *III.* I. 203. [fassen.
Понимати, *v. a.* begreifen, verstehen,
Понимлівий, *a.* Ил. в. Понїте-
ний. [vermögen, *n.* Пар.
Понїмлівість, -ости, *f.* Fassungs-
Понїта, *f. m.* mürrischer Kopfhän-
ger; 2) в. Нєтля 2). [Kind.
Понїте, *n.* niedliches Frauchen, *n.*
Понїти, *v. n.* в. Понивати.
Понїтчина, *f.* Charpie, *f.* (н. хвор. 36).
Понїшити, *v. a.* в. Пригадати;
зновїти. [störung, *f.*
Понїщенє, *n.* Vernichtung, Zer-
Понїщити, *v. a.* vernichten, zerstören.
Понївєчити, *v. a.* verderben.
Понїж, -ожа, *m.* Strick zum Treten
mit dem Fuss bei der Wiege, *m.*
Понїжати, *v. a.* в. Попестати.
Понїмо, *adv.* insgeheim.
Понїмчити, *v. a.* в. Знїмчити.
Понїячити, *v. a.* в. Понївєчати; —
ся herunterkommen, schlechter werden.
Поню, *adv.* Не. н. 148 — поки во
lange — wie lange.
Понюв, *m.* Зг. (Пр. II. 17) Neumond,
m. на -ві am N., um die Zeit des N.
Понюва, *f.* в. Порюша.
Понювальне, *з. n. a.* поновальниця,
f. Zeit (im Herbst) wann Gaben aus
einzelnen Bauerngehöften ausgebeten,
gesammelt werden; 2) -ниця, *f.* Frau,
welche solche Gaben sammelt: ходити
по-навальним; поновальник, *m.* [he, *m.*
Понювни, *pl.* Fest der Tempelwei-
Понювати, (-вляти), *v. a.* wieder
neu machen, ausbessern, erneuern; за-
көн поновлений Deuteronomium, *n. k.*
Понювленє, (-влїє), *n.* Erneue-
rung, Wiederherstellung, *f.* [vgl. Понїж.
Понюжї, *pl.* Tritte bei den Krösa, *pl.*
Понюмар, *v.* Паламар.
Понюрови, *pl.* Angewöhnung, *f.*
Понюровити ся, gefallen.

Понюса, *f.* Зг. Stolz, Uebermuth, *m.* Лом.
III. 182.
Понюсати, (понюшу, понюсш), *v. a.*
nach n. nach hin-, zusammen tragen;
einwenig tragen; а. Понюсти; поню-
сати; — віру den Glauben finden.
Понюска, *f.* Ко. 126 was man e. Hunde
hinwirft, dass er apportiere.
Понюсний, *a.* Ч. III. 18 entehrend,
schmachvoll. [dorben werden?
Понюсувати ся, *Гол.* III. 3 ver-
Понюсати, *adv.* nachts, in der Nacht.
Понюсєничок, -чка, *m. dim. pl.*
Me. 308 der das Vieh in der Nacht sucht.
Понюсати ся в чогось, *U.* worü-
ber spotten, а. Понюсати. [gen, Erdulden.
Понюсєне, *n.* das Tragen, Ertra-
Понюсєний, *a.* hochroth, ponosau.
Понюсїти, *v. a.* abmüden, abmühen.
Понюсїтель, *m.* Bag. Zwingherr, *m.*
Понюсїти, *v. a.* понюсїувати ся
кимось, в. Нюсїкати, sohurigeln.
Понюска, *f.* Antrieb, *m.* Anregung,
f. Ф. в. Принюска; 2) Einwilligung, *f.*
дати —, Зар.
Понюсати, *v. a.* antreiben; 2) по-
нюсїти, понюсїти, (*praet.* понюс, -ф-
кла, -фкло), *v. n.* zunicke, (mit Mühe)
nachgeben, einwilligen.
Понюсач, *m.* Antreiber, *m.*
Понюс, *m.* (В.) в. Борюсюк.
Понюсра, *f.* finstere Wesen, schmol-
lender Kopfhänger: -ою бродїти, хо-
дїти *M.* mit finstern Gesicht.
Понюсриш, понюсрїш, *a.* den Kopf
niederhängend; niedergeschlagen, be-
trübt, finster, düster, verdrossen, miss-
muthig. [ken, -hängen, betrübt werden.
Понюсїти ся, den Kopf niedersen-
Понюсїсть, -ости, *f.* finstere, un-
freundliches, düsteres Wesen; Mis-
muth, *m.* Dusterheit, *f.* Km. [pubunda).
Понюска, *f.* Kopfhänger, *m.* (Orgyia
Понюс, *m.* Putsch, *m. adj.* понюсїний.
Понюсєнка, *f. dim.* в. Панюска.
Понюс, *m.* См. понюска, *f.* Ч. II.
573 — табїки eine Prise Schnupstabaks.
Понюсхати, *v. a.* anriechen; 2) —
табїки eine Prise Tabak schnupfen, ein-
nehmen. [щанїця.
Понюсва, *f.* † Leinwand, *f.* в. Пла-
Понюсє, *n.* Begriff, *m.*
Понюсєний, *a.* begrifflich, *Ил.*

Понюти, *v. a.* в. Понюсати; 2) —
ся в ким sich mit jmdm verbinden;
сїг понюс ся водою ist zu Wasser ge-
schmolzen.
Понютиї, *pl. s. ptc. m.* gewählte Leute
zur Hilfe eines Beamten, Untersuchungs-
richters als Zeugen, Vertrauensmänner
Me. 275. 333. [begreifend, scharfsinnig.
Понюсїний, *a.* gelehrt, leicht
Понюсївість, -ости, *f.* Fassungs-
kraft, *f.* das Vermögen zu begreifen;
Gelehrigkeit, *f.* Фр.
Понюсїний, *a.* faßlich, begreiflich;
2) deutlich, vernehmlich, klar, *Me.* 40.
Понюсїти, *v.* Понюсїти.
Поо-, пооб-, mit dem Nebenbegriff
des allmählichen Stattfindes u. der Per-
fectivität einer Handlung an mehreren
Objecten, *Mi.* IV. 249, в. О-, об-.
Пооблювати, *v. a.* niederwerfen.
Пооблювати, *v. a.* ringsum ab-
schlagen.
Пооблювати, *v.* Облювати.
Пооблювати, *v. a.* ringsum abrei-
sen, abschinden.
Пооблювати, *v. n.* das Mittagmal
(s. Обїд) eingenommen haben. [essen.
Пооблювати, *a.* nach dem Mittage-
Пооблювати (ся), пооблювати ся,
verprechen, geloben.
Пооблювати, *v. n.* пооблювати
ся, die Ernte beenden, einheimen.
Пооблювати ся, die Pflugarbeit
vollenden.
Пооблювати, *v. a.* rings umsäen.
Пооблювати, *v. a.* nach u. nach
abreißen, abpfücken. [hörig satt füttern.
Пооблювати, *v. a.* abfüttern, ge-
Пооблювати, *pl.* пооблюватиї,
Sm. a. einzeln, Einaeln-.
Пооблювати, *pl.* пооблюватиї *M.* I.
320 *adv.* einzelnweise, einzeln.
Пооблювати, *v. n.* Не. sich beleben.
Пооблювати, *v. a.* палїці & собі
Brandwunden bekommen, *v.* Золї.
Пооблювати, -ости, *f.* Umge-
gend, *f.* Ар. с. 150. [rabfallen.
Пооблювати, *v. n.* nach u. nach he-
Пооблювати ся, Federn bekommen,
sich materiell aufhelfen. [ackern.
Пооблювати, *v. a.* durchgehends pflügen,
Пооблювати, *v. a.* seine Geschäfte
abmachen, verrichten.

По-особне, *adv.* einzeln.
 Поостаток, *adv.* *Гол. I. 32* zuletzt.
 Поостріяти, *v. a.* schärfen, wetzen.
 Поострожити, *v. a.* mit oстрор, oстрожна versehen, *Гол. III. 81.*
 Попадати, *v. a.* корб що, *Л. I. 153* antreffen, auf jmdn (etw.) gerathen, stossen; — ся vorkommen, sich treffen; 2) попадати, *v. n.* fallen; — ся Risse bekommen, rissig werden, bersten.
 Попаденька, *f. a.* Попада.
 Попадник, *m.* Zaunkönig, *m.* (*Troglodytes parv.*).
 Попадін, *v.* der попаді des nin.
 Попадінець, -вця, *m.* Bruchschlange, *f.* (*Agnis fragilis*); 2) Nbl. des Чéремощ. [jmdm zufällt, *vgl.* Падь 3).
 Попадниця, *f.* *Ч. IV. 517* die dh Los
 Попадич, *m.* *Кол. 142* einer попаді Sohn; *v. Попович.* [bereit, geneigt zu etw.
 Попадливий, *a.* на щось *T.* eifrig
 Попадя, (*d.* попадонька *А.Д. I. 86*) *f.* Gattin des nin, *Pfarrerin, f.*; 2) *N. e.* Berges.
 Попадянка, *f. v.* Попівна.
 Попавити, *v. n. v.* Поківати ся.
 Попадити, *v. n. impers.* -ило *H. 192* es hat geglückt, ist gelungen, hat reussirt. [sig Tabak rauchen, schmauchen.
 Попапати, *v. n.* — люльки einwe.
 Попашувати, *v. a.* mit dem Pallasch hauen.
 Попалити, *v. a.* verbrennen.
 Попаіти, *v. n.* und — ся leicht roth werden.
 Попамятати, *v. a.* lange gedenken.
 Попанячити ся, *v.* Панюшити ся.
 Попар, не дати кому́ попару jmdm keine Rast gönnen. [rissig.
 Парасканий, *a. Фр.* gebersten.
 Парити, *v. a.* ab, verbrühen; — ся sich —. [Paaren.
 Парно, *adv. Cm.* paarweise, in
 Пароіти ся, die пароі lassen, *v.* Паріа.
 Парувати, *v. a.* paarweise zusammen nehmen, — stellen, ein Paar bilden, paaren.
 Парас, *m.* парасена (*d.* сіначко), *n.* das Füttern unterwegs; 2) Fütterungsort, *m.*
 Парасати, *v. a.* unterwegs (rasten u.) füttern. [Vorbeigeben weidend.
 Параски, *adv. Gr.* unterwegs, im
 Парасмугувати, *v. a.* mit Streifen

versehen; *ptc.* -гований gestreift, *Пол.*
 I. Попасти, (попаду, попадем) *v.* *a. v.* Попадати; 2) — на щб worauf kommen, einfallen; 3) *v. n.* und — ся (in die Hände, ins Unglück, in die Falle &) fallen, gerathen.
 II. Попасти, (попасу, попасем), *v. a.* einwenig weiden lassen, füttern.
 Попатаний, *a.* in Büschel zusammengeschlagen, *M. III. 84.*
 Попах, *m. v.* Понюх.
 Попахати, *a. a. v.* Понюхати.
 Попацити, *v. a. Ф.* *Поес. (62) 98 a.*
 Пацити.
 Попашка, *f. (Фр.) v.* Попас.
 Попелець, -ця, *m. dim. v.* Попіа; 2) Aschermittwoch, *m. Пар.*
 Попеляця, *f.* Asche, *f. K.*; 2) aschgrau, sehr lockere Bodengattung; 3) Kohlblattlaus, *f.* (*Aphis brassicae*).
 Попеляш, *m.* Aschenpflanze, *f.* (*Cineraria palust.*). [Brandstätte, *f.*
 Попеляще, *n.* Aschenhaufen, *m.*;
 Попеляник, *m.* Aschenbrenner, -händler, *m.*; 2) Aschenbehälter, *m.*
 Попелюх, *m.* Aschenbrödel, *m.*; 2) —, (-юха, *f.*) Siebenschläfer, *m.* (*Myoxus glis*). [Пар.), *a.* aschfarbig, aschgrau.
 Попелястий, (-лятий, -лястий,
 Попеня, -ати, *n.* das Kind eines nin.
 Попеняти, (*n.*), *v. n.* коло чогб viel säumen bei e. zeitraubenden Arbeit.
 Попер, *gen.* попру, *m. v.* Порець, *Гол. III. 245.*
 Поперати, *v.* Попарти. [sen.
 Попердувати, *v. n.* abermals pfor.
 Попереводити, *v. a.* überführen; 2) durchbringen, verschwenden; — ся verloren gehen, schwinden; ausarten.
 Поперед, *adv. praep.* (mit *d. Genit.* — корб, чогб) voran, vorerst, voraus, vorher, vor; früher; *v.* Перед; 2) попереду im voraus; einst, künftigh. *III. I. 310.*
 Попереджати, попередити, (попереджу, -дїш) *v. a.* корб jmdm vorangehen, vorher, vorgehen, vor jmdm etw. thun.
 Попередний, *a.* vorhergehend, vorherig, vorgänglich, vorig, vormalig.
 Попередник, *m.* Vorgänger, der Vorderer, *K.*; 2) der vorn am Leiterwagen angebrachte Seil; 3) Vortoch, *n.* Schürze, *f. Cm.*; 4) Vordersatz, *m.* Prämisse, *f. Il.* Vorderglied, *n.*

Попередниця, *f.* der vordere Theil des Weiberkleides, *s.* Заваска.
 Попередучера, *adv. v.* Позавчера.
 Поперек, *m.* Mittelleib, *m.* Hüftengegend, *f.*; 2) *adv. praep.* (mit *d. Genit.*) quer, in die Quere, *v.* Напоперек.
 Попереливати, *v. a.* nacheinander aus e. Gefäss ins andere übergießen.
 Попереминий, *a.* Wechsel-; unregelmässig, *Вар;* *adv.* -мінно wechselweise, *B.*
 Попереривати, *v. a.* an mehreren Stellen zerreißen, unterbrechen.
 Поперерозколювати, *v. a.* in dünne Spleissen auseinanderspalten.
 Поперестилати, (-сте-), попере-стелювати, *v. a.* nacheinander unter-, ausbreiten, belegen, *v.* Перестелити.
 Поперетирати, *v. a.* nacheinander reiben, schneuern; — ся sich durch-, abreiben.
 Поперехрещувати, *v. a.* durchgehends kreuzweise legen, — bekreuzigen; — taufen, umtaufen. [Aoker.
 Поперечина, *f.* quer geflügter
 Поперечити, *v. a.* querüber durchschneiden; 2) * — ся in Streit gerathen.
 Поперечичок, -чка, *m.* quer gehendes Stück Feld.
 Поперечка, *f.* alles Querliegende, -hingezogene: Querwand, Querholz, Querlinie etc.; 2) Durchmesser, *m.*
 Поперечний, *a.* querliegend, Quer-, dh die Mitte quer gezogen; der quer über den Weg kommt *H. 135.*
 Поперечник, *m.* Querholz, *n. Фр.*; 2) *v.* Поперечка 2), *СМ.* [Суголовки.
 Поперечниця, *f. v.* Поперечка; 2) *v.* Поперечноперегородні, *pl.* Quer-Gliederhülsige, *B.* [(Plagiostomi).
 Поперечноусті, *pl.* Quermäuler, *pl.*
 Поперечок, -чка, *m. dim. s.* Поперек 1) *Кол. I. 85.*
 Поперік, *m. v.* Поперек 1).
 Поперти, (пипрї, пипрїш) поперати, *v. a.* unterstützen; bekräftigen; 2) — *v.* Підперати ся; *b)* — ся кудя wohin sich ungestüm drängen. [sen.
 Попестити, *v. a.* einwenig liebko.
 Попестрити, *v. a.* bunt färben.
 Попечя, *v. a.* vieles backen, braten; 2) — ся sich verbrennen.
 Попивати, *v. a.* nach u. nach gemach

trinken; 2) nachtrinken, drauftrinken.
 Попик, *m. dim. v.* Пін; 2) —, попичка, *f.* Pfaffenchen, *n.* (*Saxicola rubetra*); 3) Blattkäfer, *m.* (*Chrysomela*).
 Попилити, *v. a.* bestäuben.
 Попилха, *f. N. e.* Berges.
 Попилувати, попилити, *v. a.* durchsägen; 2) mit der Feile bearbeiten.
 Попіна, *m. f.* Pfafflein, *n. s.* Попик 1).
 Попіни, *pl. Ч. VII. 415* Art Muster in d. Leinenstickerei. [ken *C. I. 169.*
 Попирхити ся, in der Rede stok.
 Попис, *m. Вар.* Verzeichnis, *n.*
 Пописати, *v. a.* viel schreiben, schmieren, zeichnen.
 Пописмачити, *v. a. H. III.* auf gelehrte, schriftstellerische Weise verarbeiten. [chung, *f. Oz.*; 2) *v.* Попитка.
 Попит, *m.* Nachfrage; 2) Untersu.
 Попитати, попитувати, *v. a.* корб за ким (за чим), jmdn wornach fragen, nachfragen.
 I. Попити, (пипк, пипш), *v. a. v.* Попивати; — ся sich betrinken, besaufen.
 II. Попити, *v. n. v.* Попувати.
 Попитка, *f.* Versuch, *m. Пол.*
 Попиток, -тка, *m. H. 83 v.* Попит 1).
 Попихати, *v. a.* fort-weiterschieben, stossen.
 Попихач, попихайло, *m.* den man hin u. her schiebt, schurigelt, zu allen Arbeiten verwendet.
 Попихувати, *v.* Пикати (люльку).
 Попів, -ова, -ове, *a.* des nin, Pfaffen-.
 Попів, *adv.* zu je einer Hälfte: чогбсь wovon zu halbem, -er —. [v. Пова.
 Попів, *praep.* mit *d. Accus.* längshin
 Попівка, *f. He. (Pr. XI. 16) v.* Попівна.
 Попівна, *f.* Tochter des nin, *Pfarrerstochter, f.* [Pfarrers.
 Попівський, *a.* zum nin geh., des
 Попівствб, *n.* попівщина, *f.* Haus, Gehöft des Pfarrers, *n.*; 2) Amt e. Pfarrers, *n.*
 Попід, *praep. v.* По und Під; von unten, unter, unterhalb, unterwärts, unten an; * попід лад кому́ йтї jmdm an die Hand gehen, *Mt. IV. 435. 249. 251;* Попід- *v.* Під-.
 Попідбивати, *v. a. v.* Підбивати.
 Попідбілювати, *v. a. v.* Підбіліти.
 Попідволбник, *m.* Raufer bei den Haaren, *m. Фр.*

Попідземний, *v. v.* Підземний.
 Попідіймати, *v. a.* nach einander aufheben, aufrichten; — *ся* sich —.
 Попідніж, *adv.* unter die Füße.
 Попідписувати, *v. a.* nacheinander unter schreiben, fertigen.
 Попідпукати *ся*, *unterwärts* bersten, rissig werden. [schwellen].
 Попідпукати, *v. n.* von unten an-
 Попідсянювати, *v. a.* — *бчи* bläuen, blau (od. braun) schlagen.
 Попідсипати, *v. a.* dazuschütten (zu mehreren Sachen). [werden].
 Попідсихати, *v. n.* hie u. da trocken
 Попідспід, *adv.* nach unten, unterwärts. [ken reichend, *Ст.*]
 Попідхмарний, *a.* bis zu den Wol-
 Попідходити, *v. n. v.* Підходити.
 Попівніти, *v. a. s.* Kol. I. 110 s. Півніти.
 Попій, -бу, *m. ВВ.* das Trinken, Zechen.
 Попіклувати *ся*, *v.* Піклувати *ся*.
 Попіал, (-іль, -ів), -елу, *m.* Asche, *f.*
 Попільжати, *v. n. m. s.* komů, erleichtern, Erleichterung Linderung verschaffen, *Лесв.*
 Попіляця, *f. v.* Попелюх 2); 2) *v.* Попелюця; 3) Pelz des grauen Eichhörchens u. des Siebenschläfers.
 Попільняй, *a.* aschig, *ГШ.*
 Попільняця, (*d.* -ячка), *f.* Aschenkrug, *m.* Urne, *f.* Aschgefäß, *n.*
 Попіля, *praep.* *Гол.* III. 29. *АД.* I. 25. *v.* Піля, біля, *Оз.* 184.
 Попіяти, *v. a.* mit Schaum bedecken; 2) arg schlagen *Н.* 78. verwunden, beißen.
 Попінка, *f. КС.* (82) IV. 33?
 Попір, -бру, *m.* Unterstüzung, Beihilfe, *f.* [hilfe; gutsättigend, nahrhaft].
 Попірний, *a.* wirksam in der Nach-
 Попіснати, *v. n. §* traurig werden.
 Попіснати, (poniccy, ponicecy), *v. a.* einwenig saugen.
 Попіки, *pl.* Trifolium prat.
 Поплава, *f.* sumpfige Hutweide, (*B.*); 2) *pl. N.* *v.* Berges.
 Поплавець, -вця, *m.* Schwimmhölzchen an der Angel, *n. vgl.* Плавило.
 Поплава, *f. v.* Поплавець; 2) Aufguss des gesäuerten Krauts im Bottich, *m.*
 Поплавам, *adv.* fließend, gleichmä-

sig, *Ст.*
 Поплавчи й, *a.* Schwimm-
 Поплавка, *f. Н.* 163 гндий як —, *v.* Гднна? [*v. a.* einwenig weinen].
 Поплакати, (поплачу, поплачеш),
 Поплатати, *v. a. v.* Полатати (*B.*).
 Поплатити, (поплачу, попла-
 тити), *v. a.* alles nacheinander bezahlen;
 поплачувати, *v. n. v.* Платати 2).
 Поплатка, *f.* Zahlungsaufgabe, Bei-
 steuer, *f. К.*
 Поплачене, *m.* das Bezahlen.
 Поплекати, *v. a.* детіну — das Kind säugen.
 Поплести, *v. a.* flechten, winden; — *ся* sich —; *b)* * langsam hingehen, -schlendern, -ziehen.
 Поплетница, *f. Нас.* (*Пр.* III. 171)
 Weib, welches zur Hochzeit den Brautkranz windet.
 Поплясти, (попливу, попливеш),
 поплинути, *v. n.* fortschwimmen. [*m.*]
 Попліт, -ету, *m.* Geflecht, Flechtwerk,
 Поплітати, *v. a.* zwei & zusammen-
 gewundene Stricke & mit einem dritten
 & winden; — горшки mit Draht binden.
 Поплітійко, *m.* Drahtbinder, *m. (B.)*.
 Поплітка, *f.* eine Flechte zu an-
 deren eingeflochten, Geflecht, *n.*; 2) * Zu-
 gabe zum Lohn, *f.*; 3) das Verbinden
 zu e. Geflecht, *n.*
 Попліч, *adv.* *v.* кимось *М.* II. 95
 Schulter an Schulter, ganz neben; an
 die Seite *Me.* 398. — *v.* ким сїсти Arm
 an Arm, neben. [Anhänger, *m.*]
 Поплічній, *m. (Ф.)* Achselträger,
 Поплідити, *v. a. v.* Наплідити.
 Поплотиця, *f.* windender Knöte-
 rich (Polygonum convolvulus), *Вол.*
 Поплужити, *v. n.* *Ф.* gut wirken,
 genießen. [sprucken].
 Поплювати, поплути, *v. a.* be-
 Поплюндрувати, *v. a.* verwū-
 sten, *III.* II. 46.
 Поплюх, *v.* Пулях.
 Поплямити, *v. a.* beflecken; по-
 плямувати ранами *Кв.* 307 mit Wun-
 den bedecken.
 Поплякати, *v.* Плякати.
 Поповець, -вця, *m.* Clericaler, *m.*
 Поповень, -зня, *m.* Blausprecht, *m.*
 (Sitta europ.), *Пол.* [ohen].
 Поповтні, *v. n.* hinschleichen, -krie-

Попівний, *a. v.* Попів.
 Попівич, (*d.* поповиченько), *m.*
 Sohn des pп, Pfarrerssohn, *m.*
 Попівичина, *f.* Zeit u. Ge-
 schichte des getьман Попівич, *К.*
 Попівичка, *f. s.* Попадї (*Р. Дм.* 32).
 Попівшках, *adv.* hoch über
 etw. hin.
 Поповніти, (-їти), *v. a.* voll fül-
 len; ergänzen; — шкбду den Schaden
 ersetzen; 2) verüben, *Пар.* begehen;
 — помшкн *v.* Справити; поповні-
 чий, *a.* Ersatz-, *Бор.* [ти *ся*.
 Поповтүвати *ся*, *v.* Повтүти-
 Поповдіти, *v. a.* längere Zeit hin
 u. her führen, hin halten. [unterrichten].
 Поповчати, *v. a.* III. II. 146 lehren,
 Попоганити, *v. a. v.* Поганити.
 Попогарикати, *v. a.* mit Schelt-
 worten antreiben.
 Попогасати, *v. n.* *Кч.* 138 viel
 springen, hüpfen, sich herumtummeln.
 Попогріти *v. a.* erwärmen.
 Поподлі, *praep.* (mit *d. Genit.*)
 neben, an die Seite *АД.* I. 24.
 Поподпикати, (попід-), *v. a.* von
 unten verbrennen, versengen. [warten].
 Попождати, *v. n.* einwenig ab-
 Попоїсти, (попоїм, попоїсь, u. по-
 поїск) *v. n.* чогó satt essen.
 Попок, -пка, *m. vgl.* Попок; Lus-
 ciola tithys; 2) Mönchmeise, *f.* (Parus
 palustris.).
 Пополам, *adv. gr.* zur Hälfte. [den].
 Пополовити, *v. m.* fahb, gelblich wer-
 Пополокати, (-лоскати), *v. a.* aus-
 sprülen, waschen.
 Поположити, *v. n.* Leinwand wer-
 den; bleich, weiss wie L. werden.
 Пополох, *m.* Schrecken, *m.* Panik, *f.*
 Пополошати, *v. n.* scheu ausein-
 ander laufen, *Н.* 22; пополошити *ся*
 scheu werden.
 Пополудне, -дня, *m.* Nachmittag,
m. adj. пополудневий, nachmittägig,
 Nachmittags-
 Пополуднувати, *v.* Полуднати.
 Попомірити, (-ити), *v. a.* aus-
 messen; — шлях zurücklegen.
 Попомуштрувати, *v. a. v.* Муш-
 трувати, *III.* I. 272.
 Попонько, *m. дїм.* *v.* Піп.
 Попоносити *ся* *v.* чим sich lange
 Малоруко-лімекій Словар.

womit herumtragen, *Кч.* 356.
 Попорати, *v. a. v.* Поорати.
 Попоплакати, *v. n.* und — *ся* viel
 u. sehr weinen.
 Попопяти *ся*, sich anstrengen.
 Попора, *f. Пар.* *v.* Попір.
 Попорати, *v. s.* aufräumen; zurecht,
 fertig machen.
 Попорічки, *pl. v.* Порічки.
 Попоросити *ся*, serkeln, *Кол.* I. 136.
 Попороти, (попорю, попореш), *v. a.*
v. Пороти.
 Попорьскати, *v. a.* *Кч.* 66 bespritzen.
 Попортити, (попорчу, попортити),
v. a. v. Портити.
 Попортиний, *v. s.* Портиний.
 Попобити, (пообчу, пообеш),
v. n. einwenig fasten.
 Попотіти, *v. n.* *АД.* II. *v.* Попіти.
 Попояник, *m. v.* Байбарак, (*Фр.*).
 Попояница, *f. v.* Падгичка.
 Поправа, *f.* поправунок, -нку, *m.*
 поправлене, (-авлене), *m.* Besserung;
 2) Verbesserung, Correctur, *f.* [ий].
 Поправедний, *v. Ф. v.* Справедлі-
 Поправити, (-авити), *v. a.* ver-
 bessern, besser machen, corrigieren;
 noch etw. zusetzen, nachhelfen, -tragen;
 — *ся* sich bessern; besser aussehen.
 Поправка, *f.* Verbesserung, Cor-
 rector; 2) Nachtragsprüfung, *f.*
 Поправний, *v.* correct, fehlerfrei;
 2) -а рса etc. veredelt. [mator, *m.*]
 Поправник, *m.* Verbesserer, Refor-
 Поправність, -ости, *f.* Correct-
 heit, *f. Кч.*
 Попрад, *m.* rechter Nbf. des Danajec.
 Поправец, -ена, поправник, *У.*
 поправниця, *f.* *Ч.* VII. 576, поправіче,
н. Кол. I. 22, 23. der Tag u. die Feier
 nach dem ersten (Haupt-) Tage des
 Kirchweihfestes.
 Попрацати, *v. a. v.* Попроцати.
 Попрек, *m.* *P.* I. 131 Vorwurf, Ver-
 weis, *m.* Ausstellung, *f.*
 Попрекати, попрекүти, *v. a.* корó
 чим jmdm etw. vorwerfen, vorwürfen
 machen; aussetzen, ausstellen, Vorwürfe
 machen; tadeln, rügen; komůсь про щось
Кч. 275 in vorwurfsvollem Tone erwähnen.
 П6-при, *praep.* *m. d.* Accus. neben,
 vorbei an; nahe, nächst an; nebat, * н6-
 при лбде neben anderen Leuten an-
 45. a.

gemessen leben &, (opp. по-над) в. При.
 Поприб'вати, *v. a.* nacheinander anschlagen. [nen; schmücken.
 Поприб'рати, *v. a.* aufraumen, ord-
 Поприб'кати, *v. n.* nach u. nach gewohnt werden, sich angewöhnen.
 По-прі-біч, *adv.* an der Seite.
 Поприймати, поприимати, *v. a.* an- aufnehmen; 2) bewirten.
 Поприкіпати, *v. n.* на місці an der Stelle betroffen regungslos u. fassungsgelassen bleiben *M. I.* 70.
 Поприкібувати, *v. a.* annageln, anschlagen, -heften. [(bei Pferden), *m.*
 Побрини, *pl.* Schmutz vom Schweiss
 Попприростати, *v. n.* über-, zu-, verwaachsen. [Присіляти.
 Попприсіляти, (-сілявати), *v. a. v.*
 Попприсірювати, *v. a. k.* (Хата. 179) zum Trocknen ausbreiten, -stellen.
 Поппричинати, *v. a. v.* Причинати; — двіри zumachen. [Thaten, *n. k.*
 Побріще, *n.* Laufbahn, *f.* Feld zu
 Попприщити, *v. a.* mit Blasenge-
 schwüren bedecken.
 Попприязнати ся, sich befreunden.
 Побрік, *m. IG.* поприкати etc. *v.*
 Побрік.
 Поппріти, *v. n.* schwitzen.
 Побріч, *praep. m. d. Genit.* trotz, ungeachtet: — всім макбнів.
 Попро-, *v. Про-*.
 Поппробивати, *v. a. v.* Пробивати.
 Поппробувати, *v. a.* versuchen, probieren. [schwinden (сніг &).
 Поппрогибати, *v. n.* hie u. dort
 Поппродб'бувати, *v. a.* hie u. da durchmeisseln.
 Побрірок, *m. k.* 380 *v.* Побрік.
 Поппропівати, *v. a.* alles nachein-
 ander versaulen; — ся mehr u. mehr saufen.
 Поппросіти, *v. a.* когó о щось bitten.
 Поппростіти ся, einander verzei-
 hen, *He;* в ким ся mit jmdm aussöh-
 nen; 2) *v.* Поппрощати ся.
 Поппросторні шати, *v. n.* geräu-
 мiger werden, *k.*
 По-пробту, *adv.* geradozu, schlecht-
 weg, ganz einfach, ohne Umstände.
 По-прбтив(о), *praep. m. d. Genit.*
v. Прбтив, mit Hindeutung auf jmdn, *Ф.*
 Поппротбітувати, *v. a.* austreten,

abnützen, *k.* 262. [Протраха́ти.
 Поппротраха́ти, *v. n. Ч. III.* 10 *v.*
 Поппрошп'чувати ся, *v.* Про-
 шпетати ся.
 Поппрощати, *v. a.* (alles) verzeihen;
 2) когó von jmdm Abschied nehmen;
 — ся з ким von jmdm, sich mit jmdm
 verabschieden, jmdm Lebewohl sagen.
 Поппру́га, (*d.* -фужка), *f.* Bauogurt,
 Sattelriemen, *m.* (*d.* побружка, wolle-
 ner Gürtel); 2) Querholz an den Enden
 des Flosses die Holzstücke zusammen-
 haltend, *n.* [Пру.
 Поппружкбвани́й, *a.* gestreift, *v.*
 Побряди, побрядки, *Ч. IV.* 401 *pl.*
 Spinnstube, Spinnengesellschaft, *f.*
 Поппрямувати, *v. n.* eine Richtung
 nehmen, den Weg einschlagen.
 Поппрясти, (попряду́, -деш), *v. a.*
 aus- spinnen; попрядіти *plc.* gesponnen.
 Поппрятати, (попрячу́ u. попра-
 таю, -ячеш u. -ятаеш), *v. a.* aufräu-
 men, ordnen.
 Поппрятник, *m.* Aufräumer, Ordner, *m.*
 Поппрятниця, попрятуха, *f.*
R. 126 die aufräumt, ordnet, das Haus
 sauber u. nett hält.
 Поппрятно, *adv.* sauber, rein, nett.
 Побрятюк, -тку, *m.* das Aufräu-
 men; Ordnung, *f.*
 Побряхи, *pl. + M. v.* Побряди.
 Попсувати, *v. a.* verderben, verhu-
 zen. [bnis, *n.* Verdorbenheit, *f.*
 Попсу́тість, -ости, *f. He.* Verder-
 бовати, *v. n.* nin sein, den Pfar-
 rerdienst versehen.
 Попуга́й, *m. Пол. v.* Папу́га.
 Попугати, *v. a. АД.* I. 52 anregen.
 Пбпуд, *m.* Antrieb, *m.* Förderung,
f. дати — Anregung geben, *Гол.*; 2) An-
 prall, Anstoss, *m. BE.*
 Попудний, *a.* frei, lose.
 Попудовиско, *n.* etwas Schreckli-
 ches; 2) etwas Schändliches.
 Попужня́ти, *v. a.* angreifen u. fort-
 scheuchen *C. II.* 133; fortschnellen,
 -werfen, schiessen *C. I.* 82. [thümlich.
 Популя́рний, *a.* populär, volke-
 Популя́рність, -ости, *f.* Populari-
 tät, Volksgunst; Volksthümlichkeit, *f.*
 Попу́ркувати, *v.* Понердувати.
 Пбпук, пбпукст, *m.* das Nachlas-
 sen, Nachgiebigkeit, Nachsicht, *f.* —

пуєкати, дати кому nachgeben, will-
 fahren, *k.*; Erleichterung, *f.* Nachlass, *m.*
 Попуєкати, попуєкати, (попу́чу,
 попу́стити), *v. a.* frei-, loslassen; 2)
 nachlassen, nachgeben; preisgeben *P. I.*
 4; — ся чо́гó von etw. nachlassen, ei-
 ner Sache entsagen. [gedung, *k.*
 По-пу́сту, *adv.* vergeblich, mit Ver-
 Попустувати, *v. n.* einwenig spie-
 len, muthwillig, froh sein.
 Попу́тати, *v. a.* fesseln, koppeln;
 * umgarnen (лихий попу́тав). [к.
 Попу́тній, *a.* günstig auf den Weg,
 Попу́тник, *m. v.* Ба́бка 2).
 Попу́тчик, *ш.* Reisegefährte, Weg-
 weiser, *m. Max.* [anschwellen.
 Попу́хнути, *v. n.* geschwollen sein,
 Попя́дник, *m.* eine Spanne (пядь)
 lang, gross. [Rausch.
 По-п'яному, *adv.* betrunken, im
 Поп'ясти ся, поп'яти ся наза́д zu-
 rückweichen. [verschoben; brandmarken.
 Попя́тнувати, *v. a.* mit Flecken
 Поп'яночка, *f. dim.* *Kol. I.* 159.
 187 *v.* Пу́янок.
 Порá, *f.* (rechte, gelegene) Zeit;
 Zeitpunkt, *m.* самá —, сáме — eben
 die rechte, passende Zeit; — ро́ку Jah-
 reszeit; в ту пору́, у ті-пóри *IG.* zu
 jener Zeit, damals; в пору́ zur rech-
 ten Zeit; ніч з дніном стоїть на 'Ани-
 но Зачаття на порі ам 21. Decemb.
 in gleichem Masse, in der Gleiche.
 Пораб'ляти, *v. a. v.* Пороб'яти; 2)
 — вóвною mit wollenen Schussfäden
 eine haufene Kette (порт) bearbeiten;
 2) *v. n.* sich befinden. [Bezwinger, *m.*
 Пороботáтель, *m. †* Unterjooher
 Порáда, (*d.* порáдонька), *f.* Rath,
m. Anrathen, *n.* порáди в'ятти в кимбсь
 sich Raths bei jmdm erholen; 2) *v.* По-
 рáдниця *III. II.* 249.
 Порáдець, -дця, *У. R. v.* Порáдник.
 Порáдити, *v. a.* когó, кому́ jmdm
 rathen, Rath geben, anrathen; — чо-
 му́сь rathschaffen, helfen, womit fertig
 werden; — пора́жати ся когó jmdn
 um Rath fragen, sich berathen.
 Порáдиця, *f. v.* Порáдниця.
 Порáдити, *v. n.* кому́ *P. I.* 131 für
 jmdn Sorge tragen, jmdm mit Gunst
 helfen; 2) froh, freudig werden, sich
 erfreuen, freuen: чо́му́ womit, woran.

Порáдливи́й, *s.* mit gutem Rath bei-
 stehend.
 Порáдний, *a.* guten, heilsamen Rath
 gebend; 2) gut-, wohlberathen, *Гол.*
III. 34; 3) gut eingerichtet, ordentlich
АД. I. 49; 4) *Ч. VII.* 267. glücklich.
 Порáдник, порáдчик, *m.* Beráther,
 Rathgeber; Gewährsmann, *m. k.* 181.
 Порáдниця, *f.* Rathgeberin, Be-
 rátherin, *f.* [Порáдти 2).
 Порáдити, порáдити, *v. n. З. v.*
 Порáдувати, *v. a.* когó jmdn erfreu-
 en, jmdm Freude machen.
 Порáженє, *n.* Schlag, *m.* Niederlage, *f.*
 Пóрас, *Пр. VI.* 576 ?
 Порáса, *f. v.* Порáженє, Niederla-
 ге, *Зак.*; 2) Verwundung, *M. II.* 189;
 3) Plage, *f. k.*
 Порáяти, пора́жати, *v. a.* schlagen,
 treffen, niederschlagen; in die Flucht
 schlagen; erschlagen; vom totalen Schlag-
 fluss: lähmen; verwunden, wunde Stelle
 schmerzlich berühren, verletzen, einen
 Streich versetzen. [k. (82) *IV.* 170.
 Пóраш, *m.* — дати *m.* Порáдок д-
 Порáйти, *v. a. v.* Порáдити, нарá-
 йти, *III. I.* 381; 2) *v.* Поладити.
 Порáлити, *v. a. v.* Рáлити.
 Пóранє, *n.* Beschäftigung, Arbeit, *f.*
 Schaffen *n.* Wirken, *n.*
 Порáне, *n. v.* Порáнок.
 Пó-ранєньку, *adv.* sehr früh.
 I. Порáнити, *v. n.* mit *d. Infinit.*
 sehr früh, *v.* zeitig etw. thun (nur im
Practer.). [Wunden bedecken.
 II. Порáнити, *v. a.* verwunden, mit
 Пó-рано, *adv.* zu früh, verfrüht, *k.*
 Порáнок, -нку, *m.* der frühe Mor-
 gen; *adj.* порáнный *v.* Рáнный.
 Порáстати, *v. n.* bewachsen, auf-
 wachsen, *P. I.* 52. [ратунок.
 Порáтíвє, *n.* порáтíвє, *f. v.* По-
 порáтíвн'к, *m.* Retter, Helfer, *m.*
 Порáтувати, (-рат-), *v. a.* helfen,
 aufhelfen, Beistand leisten, nachhelfen,
 retten.
 Порáтунок, -нку, *m.* Hilfe, Hilfelei-
 stung, Anshilfe, *f.* Beistand, *m.* Rettung, *f.*
 Порáхубити ся, *v.* Порáхувати
 ся, порáдити ся.
 Порáхувати, *v. a.* berechnen; —
 ся Rechnung machen, *v. k.* [Рахунок.
 Порáхунок, -нку, *m.* Berechnung, *f.*

Поравати, *v. a.* wirken, handeln, *ж.*
 Поравати, *v. a.* Поравати; — *св.*
 III. I. 373. *ж.* 163) *Пом.* II. 60.
 Поробрина, *f.* Rippenstük, *ж.* Rippenbraten *ж.* (bes. des Schweinefleisches).
 Порекло, *ж.* *Gr.* 25. порека, *f.*,
 Zuname; 2) Вей, Spitzname, *ж.*
 Пороблице, *ж.* Ч. II. 189 а. Поруче.
 Поробпати *св.*, rissig werden, beraten.
 Поробчєни, *ж.* *Тс.* Ausspruch, *ж.*
 Urtheil, *ж.*
 Поробний, *ж.* — день an dem man
 Fleisch u. Fett essen darf; fett, *Пом.* III. 10.
 Поробня, *f.* fettes Essen.
 Поробняти *св.*, fett essen, а. Поско-
 робняти *св.*
 Пороб, *ж.* Porree, *f.* (Allium porrum).
 Поробив, *ж.* das Hinreissen, starker
 Trieb, *ж.*
 Поробвати, *v. a.* hinreissen, fortreis-
 sen; 2) щось кому jmdm etw. weg-
 reissen, mit Gewalt wegnehmen; 3) in
 Stücke reissen; 4) — *св.* auffahren; на
 корб auf jmdn, gegen jmdn losgehen,
 etw. unternehmen wollen u. nicht dazu
 kommen können. [hastig, gierig, *ж.*
 Поробвєстий, *ж.* auffahrend, hitzig,
 Поробвєстїсть, -ости, *f.* auffah-
 rendes Wesen, Hitze, Hastigkeit, Ueber-
 eilung, *f.* [sen, nicht zusammen geben.
 Поробвка, *f.* в поробвцї йти zerris-
 Поробвний, *ж.* ergreifend, hinreis-
 send, *ж.*
 Поробвцї, *adv.* — щось робити bald
 das bald jenes, bald dort bald da an-
 greifen u. nichts zu Ende führen, zer-
 fahren; *Ос.* (62) IX. 62: птаця стїла
 поробва в обї?
 Поробвчато, *adv.* stossweise.
 Поробкжа, *f.* das Aufspringen der
 Lippen, das Rissigwerden der Hände,
 der Füsse. [tauchen, -stürzen, einfallen
 Поробнати, *v. a.* untersinken, hinein-
 Поробнати, *v. ж.* *ж.* I. 165. *Бїл.* а. Ри-
 нати, hinströmen.
 Поробис, *ж.* *T.* Riss, Zug, Strich, *ж.*
 Поробисувати, *v. a.* щось worauf
 Risse, Striche machen; — *св.* Risse be-
 kommen (a. Mauer). [durchschlängeln.
 Поробити, *v. a.* durchwühlen; — *св.* sich
 Поробитувати, *v. a.* zurecht ma-
 chen, richten. [offic.).
 Поробш, *ж.* Eisenkraut, *ж.* (Verbena

Пороб, -обу, *ж.* Einschlag, Eintrag,
ж. Schusslöden zur Deckung (zum Be-
 arbeiten) einer anderartigen Kette, *ж.*
 Пороба, *ж.* а. Поробрина. [ohung, *f.*
 Поробня, *ж.* Vergleich, *ж.* Vergleich-
 Поробняти, *v. a.* vergleichend.
 Поробняти, поробняти, *v. a.* ver-
 gleichen; 2) * verheiraten; *vgl.* Зри-
 няти а людям; 2) поробняти, *v. a.*
 gleich machen, einen Ausgleich zwischen
 den Streitenden machen, — *св.* im Gehen
 jmdn einholen.
 Поробно, *adv.* gleichmässig; — *нїтї*
 а ким gleichen Schritt mit jmdm hal-
 ten, *Фр.*
 Пороб, -оба, *ж.* Schwelle, Thür-
 schwelle, *f.*; 2) Helfenbein, *ж.* (bei d.
 Geige); 3) *ж.* поробнє terrassenförmige
 Klippen; Wasserfall, *ж.* [*f.* *Пар.*
 Пороб, -оду, *ж.* das Gebären, Geburt,
 Поробкний, *ж.* а. zu sobitt, zu dünn.
 Поробняти *св.* а ким, in Verwandt-
 schaft mit jmdm treten, sich verschwä-
 gern, *ж.* II. 140.
 Поробняти, поробчати, (-рїднати),
v. ж. schütten, dünner werden.
 Поробня, *f.* Verwandtschaft, *f.*
 Пороб, -ису, *ж.* Schnittwunde, *f.*
 Поробати, *v. a.* nacheinander schnei-
 den, schlachten.
 Поробняти, (-рїжн-), *v. a.* entzwei-
 en, verfeinden III. I. 180. II. 29.
 Поробно, *adv.* einzeln. [s. *Парїй.*
 Пороб, -оя. (*d.* поробок, -їка), *ж.* *Нас.*
 Поробчати, поробчувати, *ж.* II. 84.
v. a. rügen, tadeln, ausstellen; murren,
 sich anlehnen. *Пом.* III. 132.
 Поробчати *св.*, а. Поробчати *св.*
 Поробис, *ж.* *ж.* а. Поробис.
 Поробливий, *ж.* — дощ, dicht, *ж.*
 Поробивий, *ж.* а. Поробивий).
 Поробист, -осту, *ж.* Nachwuchs, *ж.*
 Поробчє. *ж.* Flussbett, *ж.* Flussobene, *f.* *У.*
 Поробчина, *f.* Uferstrich eines Fluss-
 ses, *ж.* Flussobene, *f.* [rubrum).
 Поробчка, *f.* Johannisbeere, *f.* (Ribes
 Поробчати, (-їти), *v. a.* entscheiden,
 beilegen. [legung, *f.*
 Поробчєна, *ж.* Entscheidung, Bei-
 Поробчєла, *f.* das Weiden der Schafe
 nach dem Abendmelken.
 Пороб, -оба, *ж.* *ж.* *У.* II. 106 а. Раб.
 Пороб, -обу, поробок, -обу, *ж.* *ж.* Пороб.

Пороба, *f.* Knechtschaft, Solaverei,
f. *ж.*; 2) а. Поткани, пороб.
 Поробити, *v. a.* verfertigen, ma-
 chen, verrichten, anstellen; — *кому* а.
 Починати, — *св.* sich machen, werden,
 sich gebahren.
 Поробень, *adv.* — а другими auf
 gleicher Stufe, *ж.*; поробну, *ж.* zu
 gleichen Theilen, *ж.* 332.
 Поробєсло, *ж.* а. Поробєсло.
 Поробовина, *ж.* Stufenland, *ж.* *ОБ.*
 Поробд, *f.* Geschlecht, *ж.* Geschlechts-
 art, *ж.* *ж.* *Гол.* *ж.* 47. Abstammung, *f.*
ж. 188. Geburt, *f.* *ж.* 219. [edel.
 Поробдистий, *ж.* Race-, vollblütig,
 Поробити, *v. a.* gebären; — *св.*
 geboren werden. [*f.* *ж.*
 Поробдїл, (-дїлка), *f.* Wöchneria,
 Поробдїне, *ж.* Abstammung, *f.* *ж.*
 Поробдний, *ж.* national; Race-, *Под.*
ж.
 Поробднати *св.*, III. I. 377 а. По-
 Поробдєнниця, *f.* *ж.* *ж.* 847 а. Ро-
 дїтелька. [den, *ж.*
 Поробєвити, *v. ж.* rosenroth wer-
 Поробнєта, *f.* *ж.* а. Поробнїя.
 Поробжний, *ж.* leer; hohl; *adv.* по-
 робжнє, поробжнє, *ж.* а. поробжнє *ж.* *ж.*
 19 — в поробжнї, leer, müssig. [Thür (*ж.*).
 Поробжик, *ж.* leere Stelle bei der
 Поробжювати, поробжити, *v. a.*
 leer, müssig, frei, erledigt sein.
 Поробжювати *ж.* а. *ж.* genug leer
 Поробжї, *ж.* До. поробжїна *ж.* *ж.* Lee-
 ре *f.* -єю поробжїти leer stehen; в по-
 робжї їхати mit leerem Wagen, ohne
 Fracht fahren; в п. перейтї & mit
 leeren Händen, leer.
 Поробжєком, *adv.* *ж.* 138 — в
 поробжї, а. Поробжїя. [kleine Schwelle.
 Поробок, -жка, *ж.* *ж.* а. Пороб,
 Пороб-, а. По- und Pos-.
 Поробшвати, *v. a.* nacheinander
 alles (mehreres) zerachlagen.
 Поробшувати, (-бшувати), *v.*
 а. inagessamt, alle nacheinander auf-
 wecken.
 Поробшлювати, *v. a.* nach u. nach
 auseinander werfen, zertrümmern; а.
 Поробшати.
 Поробшрїжувати, *v. a.* mit Fü-
 sen zertraten, zerstören: грєблю, *ж.*
 Поробшдїти, *v. a.* zerfahren; —

св. auseinander wegfahren.
 Поробшдїти, (-кшдувати), *ж.*
 Поробшдїти, — *св.*
 Поробшчувати, а. Поробшчїти.
 Поробшчєю, *adv.* *ж.* а. Поробшчєю.
 Поробшчїти, *v. ж.* wieder die Stim-
 me bekommen, wieder singen, *ж.* *ж.* 1100.
 Поробшчлювати *св.*, die Haare
 lose auflassen.
 Поробшчїчати, *v. a.* nach u. nach
 alles ausleihen.
 Поробшправлїти, (-пршлївати),
v. a. auseinanderthun, -breiten, recken,
 -treiben. [gehen.
 Поробшпропадїти, *v. ж.* verloren
 Поробшрїджувати, *v. a.* auseinan-
 derlegen; auskleiden, commo, negligє
 machen. [siedeln.
 Поробшєлювати, *v. a.* weithin an-
 Поробшкїчати, (-тїчювати), *v. ж.*
 hin u. her stecken, -stellen.
 Поробшчувати, *v. a.* а. Поробшчїти.
 Поробшшїне, *ж.* das Einverstän-
 dnis, Verständigung, *f.*
 Поробшшїти, *v. a.* verstehen; —
 а. (-шїти *св.*) sich verständigen; по-
 робшшїлий, *ж.* *ж.* *ж.* verständig, verstan-
 degemäss. [werden, *ж.* 139.
 Поробшшїшїти, *v. ж.* а. klüger
 Поробшшїкувати, *v. a.* § ausein-
 anderstöbern (v. Wind).
 Поробшшїти *св.*, *v. ж.* auseinander
 weggehen (nach verschiedenen Seiten).
 Поробшшїти *св.*, Schwärme ausgelas-
 sen haben. [Laister, *ж.* I III.
 Пороб, -обу, *ж.* Fehler, Makel *ж.*
 Поробкш, *ж.* † Mauerbrecher, *ж.* *ж.*
 а. Таран.
 Пороб, пороб, *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.*
 Поробшнї, -їня, *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.*
 Поробшшїк, поробшшїк, *ж.* *ж.* 51
 Fahrmann, Steuermann (bei a. Prahm), *ж.*
 Пороб, *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.* *ж.*
 2) а. *ж.* *ж.* *ж.* [ortus, Misfall, *ж.*
 Поробшнє, *ж.* unzeitige Geburt, Ab-
 Поробшнїти, (-їти), *v. a.* fallen las-
 sen, nach u. nach werfen, umstürzen;
 2) misagebären, abortieren.
 Поробш, поробш, -ску, *ж.* glühende
 Asche, Loderasche, *f.* *ж.* *ж.* *ж.*
 Поробш, *ж.* Land am Fl. *ж.* *ж.*
 Поробшнєць, -вцї, *ж.* Ferkelkraut,
ж. (Hypochoeris).

Поросяти, *v. a.* bethauen.
 Поросяти ся, ferkeln, *ГШ.*
 Поробка, *f.* Ritze, *f.* Sprung, *m.*
 Поросяль, *f.* Schössling, Trieb, *m. C.*
 Поросялва, *a. f.* — свиная frucht-
 bare Sau.
 Поросяль, *a.* bewachsen. [Sau.
 Поросяна, *a. f.* льба, свиная trüchtige
 Поросяник, *m.* Wütherich, *m.*
 Поросянѣти, *v. n.* P. II. 57 hin-
 einfallen; поросянѣти, *Ко.* 168 ausein-
 ander-zerstieben. [порост- &
 Порося-, порост-, & *v.* Порося-,
 Поросящуваний, *ptc. M. v.*
 Поросящени, verzogen.
 Поросять, *f.* Tang, Seegras, *n. Ру.*
 Поросяскувати, *v. a.* ausein-
 anderreißen, -schleppen, *He.*
 Поросяти, *v. n.* *a.* Поросяти.
 Поросять, *f.* U. Vegetation, *f.*
 Поросянька, *f. dim.* *v.* Порося.
 Поросянѣнѣти, *v. a.* verge-
 den. [*n. adj.* поросячий.
 Порося-, -яти, поросято, *n.* Ferkel,
 Поросятина, (*d.* -ника), *f.* Fer-
 kelfleisch, *n.*
 Поросятник, *m.* grösseres irdenes
 Geschirr zum Backen u. Aufstischen von
 Spannferkeln.
 Поросяти, (*порося, порося*), *v. a.* auf-
 trennen, aufschlitzen; — *порося* Feder
 schleissen.
 Порося-, -оу, *m.* Staub, *m.*; 2) Pul-
 ver, *n.*; *pl.* порося sehr viel Staub.
 Поросячка, *f.* Kröte, *f.* (Bufo).
 Поросячий, *a. v.* Поросячий.
 Поросявка, *f. v.* Поросявка I; 2)
 —, поросявка, поросянѣця, *f.* Schwarz-
 erde, *f.* Humus, *m.*
 Поросявий, (-нявий, -нятий,
 -няний), *a.* angefault, bohrl (зуб); morsch.
 Поросяче, *n.* поросяч, *m. coll.*
 faules, moderiges Holz.
 Поросячий, *a. M.* III. 66 *v.* Поросячий.
 Поросянѣти, *v. n.* in Staub zerfal-
 len, modern, morsch werden.
 Поросянѣ, *n.* поросянѣ, поросянѣ),
f. faules, moderiges, morsches Holz;
 etwas Verfaultes, Moder, Moderstaub, *m.*
 Поросянѣковати, *a.* humusreich.
 Поросянѣти, *a.* Staub-; 2) Pul-
 ver-, pulverig, *Гм.* 76.
 Поросявий, *a.* Pulver-; поросявѣ,

s. m. a. † Geldstrafe für das Erschiessen
 eines im Jagd- od. Walddienste ver-
 wendeten Suchhundes.
 Поросяня, *f.* Pulvermühle, *f.*
 -thurm, *m.* -haus, *n. Пар.*
 Поросянѣ, *f. v.* Поросянѣ.
 Поросянѣти, *v. a.* koró auf jmdn ein
 Verbrechen laden, jmdn beschuldigen,
Кс. 44.; bemakeln, lästern, entehren,
 schmähen, tadeln, *Км.*
 Поросянѣнѣ, *a.* lasterhaft, sündhaft,
 verbrecherisch, unzuchtig; *adv.* -но, *M.*
Ос. (62) I. 102.
 Поросянѣ, (*d.* поросянѣ), *f.* erster
 (frischer) Schnee im Herbst worin man
 Spuren des Wildes sieht, *Кс.* 31.
 Поросянѣ, (*d.* -ника) *f.* Stäubchen, *n.*
 Поросянѣти, *v. a.* bestäuben; das
 Geschriebene mit Streusand bestreuen,
 Ф; *v. n.* Staub machen; 2) * *v.* Туманити.
 Поросянѣванѣ, *n.* Pulverisierung, *f.*
 Поросянѣвий, *a.* avir — Hochwild
 (im Winter geschossen) *n. Ос.* (62) II. 62.
 Поросянѣвати, *v. a.* Пол. pulveri-
 sieren.
 Поросянѣнѣ, *a.* staubig, mit Staub.
 Поросянѣця, *f.* поросянѣ, *m.* (B.)
gew. pl. Pulverhorn, *n.* Pulverflasche, *f.*
 Поросянѣ, -шкѣ, *m. dim.* *v.* Порося,
 Stäubchen, *n.*; 2) Pulver in d. Medicin,
 Pülverchen, *n.* [brausen.
 Поросянѣти, *v. n.* Лесч. in Zorn auf-
 Поросянѣти, *v. n.* stäuben, — дощѣм
He. vom Staub-, Sprühregen.
 Поросянѣ, *n.* поросянѣ, *f.* das Grü-
 beln, Scharren; Grübele, *f.* [scharren.
 Поросянѣти, *v. n.* und — ся грюбелн
 Поросянѣ, -пѣ, *gew. pl.* поросянѣ,
 поросянѣ (B.), Korpsschuppen, Haut-
 schuppen am Kopfe unter dem Haar, *pl.*
 Поросянѣ, *n.* vom Huhn ausge-
 scharrte Grube.
 Поросянѣти ся, *v.* Поросянѣти ся.
 Поросянѣця, *f.* Mühlpfanne, Dooke,
f. Obereisen, *n.*
 Поросянѣнѣ, *m. v.* Поросянѣ.
 Поросянѣ, (*d.* поросянѣ), пор-
 сянѣнѣ, *Гр. a.* sehen, leicht erschreckend
 n. zurückprallend (B.); — кинѣ schnau-
 bend; waoker, flink, *v.* Бястрия, Лесч.
 Поросянѣти, *v. n.* abprallen, stürzen,
 fallen, (B.); springen.
 Поросянѣ, *m. M.* II. 253 Wildschwein, *n.*

Порт, *m.* hanfenes Gespinnst als Kette
 mit Wollgarn zusammengewoben; sol-
 ches grobes Tuch; 2) gemustertes Um-
 hängetuch der Weiber. [lage, *m. Gr.* 25.
 Портѣж, *m.* Platz für Holznieder-
 Портѣти, *v. a.* sammeln, *Gr.* 25.
 Портрет, *m.* Porträt, *n.*
 Портретѣст, *m.* Porträtmaler, *m.*
 Портретувати, *v. a.* porträtieren.
 Портѣха, *f. H.* 271 grobe Saoklein-
 wand. [te, *f.*
 Портѣва, *f.* ohaise à porteur, Sänf-
 Портѣнѣ, *a.* aus port, aus gro-
 ber Leinwand. [terhosen, *pl. Kol.* I. 35.
 Портѣнѣця, *pl.* Leinwandhosen, Un-
 Портѣнка, *f. v.* Порт 1); 2) *pl.*
 Art Strümpfe der Bäuerinnen.
 Портѣнѣк, *m.* Flachselilie *f.* (Phor-
 mium tenax) *B.*
 Портѣр, *m.* Weber des порт 1), *m.*
 Портѣр, *m.* — лѣис, *Км.* Holzschlag,
m. Ausrottung des Waldes, *f.*; 2) *N. e.*
 Berges. [haeken.
 Портѣти, *v. a.* zerhauen, aufhauen,
 Портѣти, *v. n.* *v.* Рубѣти.
 Портѣбок, -бка, *m.* Gemeindesteuer,
f. -beitrag, *m.* Repartition *e.* Beitrages, *f.*
 Портѣга (*d.* -ѣгонка), *f.* порѣга-
 тельство, *n.* *Кс.* 106 Beschimpfung,
 Schmach, Schande, *f.* Schimpf, Spott, *m.*
 у порѣгу подати дер (dem) — preis-
 geben, *К.* I. 54.
 Порѣганѣнѣ, *m.* порѣганѣ, *n.* der
 verhöhnt wird, Ziel des Spottes, *n.*
 Порѣгати, *v. a.* verhöhnen, verspot-
 ten, beschimpfen.
 Порѣгати, *v. n.* röthlich werden.
 Порѣга, *f.* Bürgschaft, Garantie, Cau-
 tion, *f.*; 2) *v.* Порѣченѣ, *Км.*
 Порѣкавий, *v. n.* *a.* Handschuh-
 geld, Schlüsselgeld, *n.* * Nadelgeld *n.*
 Зах. Mäklerlohn, *m.*
 Порѣманѣти, *v. a.* roth schminken.
 Порѣнѣти, *v.* Рунѣти. [sisch.
 Порѣски, *adv.* ruthenisch, kleinrus-
 Порѣчкѣ, *m. v.* Порѣчник 1).
 Порѣрух, *m.* Bewegung, Regung, *f. M.*
 III. 36. *Mi.* II. 21; Bestürzung, Ver-
 wirrung, *f. M.*
 Порѣха, *f.* das Sichverheben, Lei-
 stenbruch, *m.* Ruptur, *f. He.*; 2) *v.* На-
 рѣченѣ. [sich verheben.
 Порѣхати, *v. a.* anrühren; — ся

Порѣч, *adv.* koró, *v.* ким, neben, an
 der Seite, Arm an Arm.
 Порѣчальнѣнѣ, *a.* Empfehlungs-, *R.*
 Порѣчати, порѣчати, *v. a.* an-
 empfehlen, -vertrauen, auftragen; 2) —
v. n. und — ся за koró Bürgschaft lei-
 sten für jmdn, bürgen, gut stehen für
 etw., garantieren.
 Порѣче, *n.* Geländer, *n.* Lehne, *f.*
 Порѣченѣ-, чнѣ, *m. gew. pl.* kleine Ue-
 berärmel am Priesterornate, *pl. C.* II. 156.
 Порѣченѣ, *n.* Auftrag, *m.* Empfeh-
 lung, *f.*
 Порѣчник, порѣчик, *m.* Lieutenant,
m.; 2) *pl.* порѣчники, ити у — *Фр.*
 (*Дру.* III. 126) ein Teil der Hochzeit-
 gebräuche.
 Порѣчнѣнѣ, *pl.* Лесч. *v.* Порѣче.
 Порѣчно, *adv.* handlich, bequem,
 gelegen. [sel, *m.* *У.*
 Порѣчвий, *a.* -е крѣсло Armses-
 Порѣрух, *m.* Zug zum Stehlen, (eig.
 zum Anrühren), *m.*
 Порѣшальнѣнѣ, *a.* beweglich.
 Порѣшати, (-нѣти), *v. a.* bewegen;
 in Bewegung setzen, von seiner Stelle
 etw. wegrücken; 2) rühren, berühren,
 * bewegen. [gung, *f.* das Anrühren.
 Порѣшенѣ, *n.* das Bewegen, Bewe-
 Порѣшенѣця, *f. B.* Lähmung, das
 Gerührtsein von *v.* Schlagflusse; 2) *v.*
 Порѣха 1). [haft, *vgl.* Порѣрух.
 Порѣшльнѣнѣ, *a.* diebisch, nasch-
 Порѣшник, *m.* Centaurea Marscha-
 liana; 2) Chimaphila umbellata.
 Порѣфир, *m.* Porphyur, *m.*
 Порѣфѣра, *f.* Purpur, Purpurmantel, *m.*
adj. порѣфѣровѣнѣ, von Purpur, purpuren.
 Порѣфирорѣднѣнѣ, *a.* im Purpur
 geboren, (porphyrogenitus багрянорѣд-
 нѣнѣ) kaiserlicher Prinz während der Re-
 gierung seines Vaters geboren.
 Порѣфирорѣсѣтлѣнѣ, *a. У.* im pur-
 purnen Praechtkleide.
 I. Порѣхавка, порѣхѣнѣ, *f.* Stäubling,
 Boviat, *m.* (Lycooperdon boviata).
 II. Порѣхѣнѣ, *f. v.* Поросячка.
 Порѣхати, порѣхнѣти, *v. n.* ausein-
 anderfliehen, -stieben, *Пом.* III. 121.
 Порѣхѣнѣ, *a.* zu Staub zerfallend,
 locker, mürbe, gar; 2) *v.* Порѣхѣнѣ, (B.).
 Порѣхѣнѣнѣ, *a.* enteilend, *У.* sehen.
 Порѣхѣнѣнѣ, *f. Фр.* lockere Humus-

орда, Порохнавка 2). [порцелиновий].
 Порцелана, *f.* Porzellan, *m. adj.*
 Порцеланка, *f.* Porzellanperle, *f.*;
 2) — цятка готієрта Porzellan-
 schnecke, *f.* (Cyprea tigris). [Korfstueger, *f.*
 Пбрца, (*а* -шка), *f.* Portion, *f.*; 2)
 Korfstueger, *f.* [derbnis, *m. Me.* 1.
 Пбрча, *f.* Verderbung, Fäulnis, *f.* Vor-
 brück, *m.* Bunias orientalis, *B.*
 Пбршина, -ени, *m. Pod. gr.* Rum-
 penetempel, -kolben, *m.*
 Порютбщина, *f.* † Art Abgabe.
 Пбряд, *m.* в. Пбряд; 2) *adv.* nach-
 einander: дві нота —, *См.*
 Пбрядити, пбрядкувати, *v. m.* ord-
 nen, Ordnung machen, walten, verwal-
 ten (*B.*); 2) — ся sich bereit machen,
 пбрядкувати ся, *Ф.* в. Сповідати ся.
 Пбрядний, пбрядливий, *v.* ordent-
 lich; 2) *adv.* -но nach der Reihe, im
 Einzelnen, *Біа*; in Reihen, in Reigen
К. (По. 328). [Solidität, *f.* Г.Б. (Нр. III. 35).
 Пбрядність, -ости *f.* Ordentlichkeit,
 Пбрядок, -ду, *m.* Ordnung; Ein-
 richtung, *f.*; 2) *v.* Почог, Procession, *f.*
 пл. пбрядки Einrichtungen, Gebäuche;
 gute Umstände, Verhältnisse; пбрядок
 давати regiones, verwalten; свіім по-
 рядком, *P.* I. 65 nach seinem Brauch,
 auf gewohnte Weise.
 Пбрядочний *а.* ordentlich, wirklich.
 Пбрядочка, *f. dim.* Ч. III. 180 *v.*
 Ріска.
 Пбрядувати, *v.* Порядувати.
 Пбряд, (*а* пбряденько), *m.* Hoch-
 zeitsitz, -bank, bedeckt mit weissem
 Tuche für die Brautleute bestimmt; 2)
 Mitgift, *f.* Brautschatz, *m.*
 Пбрядувати, *v. а.* auf den пбряд 1)
 die Braut ankleiden, führen u. setzen
Гол. III. 225. Wa. 6.
 Пбряд, *m.* в. Пбряд 1); — царський
 Ол. Thron, *m.*; 2) Ansiedelungsort,
 Flecken, *m.* Städtchen, *m.* Vorstadt, *f. He.*
 Пбряд, *f.* в. Пбряд 2); 2) Anstel-
 lung, Stelle, *f.*; 3) das aufgegebenе
 Quantum Getreide zum Dreschen, *Mz.*
 Пбрядець, -дця, *m. dim.* в. Пбряд 1),
 Sitz, Stuhl, *m. Ф.*
 Пбрядствий, *а.* -е насіє womit
 man eine grosse Strecke Feldes bepflan-
 zen (besetzen) kann.
 Пбрядити, *v. а.* hinsetzen, jmdn wo-

hin, wo setzen; Pflanken (Samen etc.)
 setzen, pflanzen. [Sookel, *m.*
 Пбрядище, *m. Ф.* Postament, *m.*
 Пбрядка, *f. gr. Pod.* пбрядження, *m.*
 das Pflanken. [пбрядничай.
 Пбрядник, *m.* Bürgermeister, *m. adj.*
 Пбрядництво, *m.* Amt u. Würde
 des пбрядник.
 Пбрядниця, *f.* пбрядникова, *v. а.*
f. Frau des пбрядник, Bürgermeisterin, *f.*
 Пбрядский, *а.* *He.* zum пбряд geh.
 Пбряджений, *ptc.* — оатько der
 die Vaterstelle einnehmende Hochzeit-
 theilnehmer, *He.* [reicher Mitgift.
 Пбрядний, *а.* zum пбряд geh., mit
 Пбрсаль, *adv.* bisbieber. [voran.
 Пбрсамбряд, *adv.* an der Spitze
 По-Самебнівскій, *adv.* wie ein
 Samsen, *K.* [Schlitten fahren.
 Пбрсанкувати ся, einwenig im
 Пбрспати, *v. а.* behacken.
 Пбрсатанити, *v. m.* tenfisch grim-
 mig werden, *Ro. 21.*
 Пбрсварити, *v. m.* на корб jmdn
 рügen, zurechtweisen; 2) — ся in Streit,
 in Zank gerathen, *v. кмч.*
 Пбрсватати, *v. а.* в. Сватати.
 Пбрсвахати ся, *Ф.* (Посв. (67) 80 *v.*
 кмч mit einer anderen Frau свакха wer-
 den, *v. d.* vor. [sudeln.
 Пбрсвятити, *v. а.* schweinlich be-
 Пбрсвят, *m.* Pfiff, *m.* das Sausen, *Гуш.*
 Пбрсвятати, пбрсвятувати, *v. m.*
 etwas, dann u. wann pfeifen. [de, *m.*
 Пбрсвятч, *m.* altal. Gott der Win-
 Пбрсвидчати, (-ити), пбрсвидку-
 вати, *v. а.* bezeugen, beglaubigen, be-
 стятigen, ein Zeugnis ablegen, *Term.*
 Пбрсвидчена, *m.* пбрсвидка, *f. Пар.*
 Beglaubigung, *f.* Schein, *m.*
 По-свійськк, *adv.* nach eigener,
 väterlicher Sitte, *Ос.* (61) II. 43.
 Пбрсвіт, *m. Ф.* Licht, *m.* Beleuch-
 tung, *f.* Schimmer, *m.*
 Пбрсвітати, пбрсвітати, *v. m.* leuch-
 ten, vorleuchten etwas Licht leihen:
 кому, *См.*
 Пбрсвітч, *m.* Leuchter, *m.*
 Пбрсвоіти ся з кмч, в. Своіти ся, *Зс.*
 Пбрсвоічене, *m.* Verwandtschaft,
 Blutsfreundschaft, *f.*
 Пбрсвоічити ся з кмч, in Verwandt-
 schaftsverhältnisse mit jmdn treten.

Посвят, *m. K.* Opfer, Opferge-
 sehenk, *m.* (2) Widmung, Dedication, *f.*
 Посвятте, *f.* Heiligthum, *m. Фр.*
 Посвятити, псвятчати, псвятчи-
 шувати, *v. а.* heiligen, weihen, ordini-
 ren, widmen. [tage feiern.
 Посвяткувати, *v. n. Зс.* Fest-
 Пбрсвятний, *а.* *K.* Opfer-; geheiligt,
Вас. [rung; Widmung, *f.*
 Посввачене, *m.* Weibung, Ordini-
 Пбрсев, (-пбрсел), *m. в.* Пбрсел, *АД. I.*
 246. *Оз.* 68. [дёнкк.
 Пбрседіня, (*а* -дінечко), *m. в.* Посв-
 Пбрсеймувати, *v.* Сеймувати.
 Пбрселати, (-ати), *v. а.* ansiedeln,
 пбрселен, *Ro.* 341; — ся sich ansiedeln,
 sich häuslich niederlassen.
 Пбрселок, -ла, *m. OI.* 95, пбрселене,
m. Ansiedelung, Colonie; Farme, *f.* Land-
 gut, *m.*
 Пбрселюх, *m.* obdachloser Mensch.
 Пбрселяній, пбрселенець, -ця, *Пар.*
m. Anniidler, Colonist; Landbauer, *m.*
 Пбрсема, *adv.* siebentens.
 Пбрсемійка, *f.* Семіюка, *M. III.* 138.
 Пбрсербати, *v. а.* einwenig schlürfen.
 Пбрсертити, *v. а.* корб з кмч jmdn
 gegen jmdn aufbringen, zum Zorne rei-
 sen; — ся zornig, böse, ungehalten wer-
 den; — ся з кмч mit jmdm zerfallen,
 sich entzweien, in Zorn gerathen.
 Пбрсередія, *f. В.* в. Середія.
 Пбрсередній, *а.* mittler, mittelbar,
 Mittel-, *Term.*
 Пбрсередник, *m.* Mittelsmann, *m.*
 Mittelsperson, *f.* Vermittler, Mittler, *m.*;
 2) —, пбрсередня *f.* Пол. Mittel, *m.*
 Пбрсередняцтво, *m.* Vermittelung,
f. Пар. [lerin, *f.*
 Пбрсередниця, *f.* Vermittlerin, Mitt-
 Пбрсередничий, *а.* — фрд Mitt-
 leramt, *m.*
 Пбрсередничити, *v. m.* vermitteln.
 Пбрсередність, -ости, *f.* Mittel-
 barkeit; 2) Mittelmässigkeit, *f. Пар.*
 Пбрсестра, пбрсестриця, *f.* Freun-
 din als Schwester angenommen u. ange-
 sehen; *adj.* пбрсестрин (и), Schwester-
 Пбрсестрати ся, (-сестрити ся),
 Schwesterschaft (oder Bruderschaft)
 schliessen, *Др. с.* 301.
 Пбрсвятити, *v. m.* grau werden, ergrauen.
 Пбрсвдёнкк, *pl.* öfteres, müssi-

ges Sitzen, *He.*
 Пбрсвдјине, (-іна), пбрсвдјине, *m.*
 das Sitzen bei dem Todtenbette, (*B.*).
 Пбрсвдјити, (пбрсвдју, пбрсвдјш),
 пбрсвдјувати, *v. n.* einwenig sitzen,
 sich setzen (hie u. dort); у корб — ei-
 nige Zeit bei jmdm verweilen.
 Пбрсвдјущий, (-ічий), *а.* *He.* fleis-
 sig, emsig, ausdauernd.
 Пбрсвјити, *v. n.* hellgrau werden.
 Пбрсвкати, *v. n.* einwenig nach u.
 nach harnen, *bea.* von rossigen Statuen.
 Пбрсвлане, *m.* das Hinschicken, Hin-
 senden.
 Пбрсвлати, *v. а.* в. Пбрсвлати; — ся до
 дівчини Brautwerber hinsenden, freies.
 Пбрсвля, *m.* Vermögen, *m. км* — nach
 Möglichkeit, *Лосв.* [quicken, *Пар.*
 Пбрсвляти, *v. а.* stärken, laben, er-
 Пбрсвляти, *v. n.* mit d. *Імн.* ver-
 mögen, im Stande sein, *Км.*
 Пбрсвляка, *f.* Sendung, *f.*
 Пбрсвлякувати, *v. а.* laben, *Мос.*
 — ся sich (dh Nahrung &) kräftigen,
 stärken; 2) — ся *Ro.* 45. *Км.* sich an-
 strengen, Kraft aufbieten, Mühe walten,
 lassen, *К.*
 Пбрсвляний, *а.* stärkend, labend,
 Labo-; beistehend, helfend: кому, *Фр.*;
 пл. пбрсвляки *Ру.* Hilfstruppen, *пл.*
 Пбрсвлок, -лу, *m.* Stärkung, La-
 bung, *f. Пар.*
 Пбрсвлявати, *v. а.* überwältigen,
Кс. 394; 2) *v. n.* sich austrengen, Kraft
 aufwenden.
 Пбрсвляти, *v. а.* aufrauen, auffädeln.
 Пбрсвняти, *v. а.* einwenig blau ma-
 chen; пбрсвняти, *v. m.* blan werden; по-
 свнлани, *m.* blau geworden.
 Пбрсвпати, (-сапонути), *v. а.* be-
 streuen, überstreuen, beschütten; aus-
 streuen, vorstreuen, -werfen (das Fatter
 dem Gefügel). [— глбем Kopfдјung, *f.*
 Пбрсвпка, *f.* пбрсвпаче, *m.* Bestreuung, *f.*
 Пбрсврнати, *pl. R.* 32. 45. Bewir-
 tung der дружкі mit Kisekuchen; по-
 сврнати піска die Lieder dabei.
 Пбрсврити, пбрсвротити, *а.* ein we-
 nig roh; — хліб nicht gut ausgebacken,
 -е сіюо nicht völlig trocken.
 Пбрсвротити, *v. а.* benetzen, (*а.* *ос.*
 28); — ся marinirte Fische essen.
 Пбрсвротити, *v. а.* zu Waisen ma-
 45. *h.*

chen, (zur Waise m.) verwaisen.
 Посиротіти, *v. n.* Waise werden;
 посиротілий, *a.* verwaisst.
 Поситяти, *v. a.* sättigen, speisen.
 Пóсїд, *adv.* *K. s.* Пóтїт.
 Пóсїв, пóсївок, -вку, *m.* Aussaat, *f.*
 Посівальник, *m.* der am Neujahr
 Getreide beim Wünschen streut.
 Посівати, *v. a.* aussäen; bestreuen.
 Пóсїд, пóсїдок, -ду, *У. m.* пóсї-
 днице, *m. Фр.* посїаіствь, -ости, *f.* Be-
 sitz, *m.* Besitzthum, *n.* Besizung, *f.*
 Посїданє, *m.* das Besitzen, Besitz,
m. s. Посїдати.
 Посїдатель, посїдач, посїдник,
Лар. m. Besitzer. *m.* (-ателька, *f.* -ин, *f.*).
 Посїдати, *v. a.* besitzen, in Gewalt
 haben; 2) *v. n.* sich setzen, *s.* lagern
P. I. 33; 3) — ся sich legen, *s.* senken,
 niedriger werden; 4) посїдати ся ris-
 sig werden, aufspringen; *s.* Посїсти.
 Посїдїти, *v. n.* *Мор. s.* Посївїти.
 Посїлий, *s.* *Зар.* ansässig.
 Посїльний, пóсїл, *m. s.* Пóсол.
 Посїмбїйка, *f. Cm.* посїмбїйство,
m. Др. s. 14. (kleine) Familie.
 Посїменїти, *v. a. s.* Посїяти.
 Посїмянїн, *m. M.* der Verwandte.
 Посїпак, *m.* Häscher, Scherge, *m.*
 Посїрїти, *v. n.* schwarzgrau wer-
 den, *s.* Сїрїти.
 Посїсти, (пóсїду, пóсїдем), *v. a. s.*
 Посїдати, in Besitz nehmen, Besitz wo-
 von ergreifen; 2) *v. n.* sich setzen *M.*
II. 107.; 3) — ся und *v. n.* *Kv.* 344
 unterliegen, den Kürzeren ziehen.
 Посїтяти, (посїчу, посїтїти), по-
 сїщати, *v. a.* besuchen, frequentieren.
 Пóсїч, *m. s.* Перелїа.
 Посїчї, посїктїя, (посїчу, посїчїш),
v. a. klein hauen, schneiden; einwenig
 reitschen.
 Пóсїчки, *pl.* Besuch, *m.* на — ходї-
 ти до когó zu jmdm zu Besuch kommen.
 Посїяти, *v. a.* säen, *s.* Посївати.
 Поскакати, *v. v.* hinspringen, hüpfen.
 Поскати, (поскати), *v. n.* lausen.
 Поскєпати, *v. a.* spalten, *Ог.*
 Поскїдати, поскїдувати, *v. a.* nach-
 einander weg-, niederwerfen, *s.* Скидати;
 поскїдало мїхурї hat Blasen geworfen.
 Поскїтати ся, einwenig herum-
 wandern.

Пóскїнь, -ини, *u.* -они, *f.* Staub-
 hanf, Fimmel, Fimmel, *m.*; 2) Nach-
 wuchs auf *e.* Flachsafelde, *m.*
 Поскїнїй, *a.* aus feinerer hanfe-
 nen Leinwand; -ї конблїя. Пóскїнь 1).
 Пóсклад, *m. s.* Відлутка.
 Поскладати, *v. a. s.* Складати.
 Поскликати ся, sich zusammen-
 rufen, einander zurufen; sich berufen.
 Посключати, *v. a. Нс.* (*ж. m.* 28)
 (= поисключати) ausschliessen.
 Поскóблїти, *v. a. s.* Скоблїти.
 Поскоботати, *v. a.* einwenig kitzeln.
 Поскóвнути ся, *C. II. 112 s.* По-
 скóвнути ся.
 Поскóк, *m.* Sprung, Satz, *m. 3s.*
 Поскорóбїти, *v. n. M. II. 141* Kum-
 mer haben, sich grämen. [(Elaphrus).
 Поскóрець, -рця, *m.* Uferkäfег, *m.*
 Поскорїти, *v. n.* und — ся *II.*
 103 eilen, sich beeilen.
 Поскорóбити ся, während der
 Fastenzeit etw. Befettetes (скорóба)
 geniessen.
 Поскорóчувати, *v. a. s.* Скоротїти.
 Поскóчити, *v. n. s.* Поскакати.
 Поскóчний, *a.* -а сїванка zum
 schnellen Tanze sich eignend; munter
 hüpfend. [Zeit knarren, knistern.
 Поскрїпувати, *v. n.* von Zeit zu
 Пóскрїб, -обу, пóскрєбок, -бка,
m. pl. пóскрїбки das Zusammengeschabte
 (vom Backtrog & u. das Teig zu klei-
 nem Brodlaib gebacken), Schabseel, Ab-
 schabseel, *n.*; * letztgeborenes Kind etc.;
 2) Abschaum, *m.* Hefe, *f.* Kehrriht, *n.*
 Пóскрїбка, *f.* kleiner Schabhaken.
 Поскрóбати, *v. a.* abschaben, be-
 schaben, kratzen, — ся в гóлову sich
 im Kopfe kratzen. [u. nach rupfen.
 Поскфвати, поскфєти, *v. a.* nach
 Пóскупиий, *a.* etwas geizig, knickerig;
 karg; *adv.* поскупо zu karg, zu ärgerlich.
 Поскупїти ся в чїм worin geizen,
 etw. karg bemessen; knickerig sein *Kv.* 23.
 Поскуплявати ся, *Kv.* 321 in
 Haufen sich sammeln, *s.* собати.
 Поскупóвувати, *v. a.* viel zu-
 sammen kaufen.
 Поскучати, *v. n.* einwenig sich
 langweilen; — за ким sich nach jmdm
 sehnen. [beissen, — fressen.
 Поскфшувати, *v. a.* oben weg-

Послабати, послóбнути, *v. n.* er-
 matten.
 Пóслабїй, *s.* etwas krank; zu
 schwach. [machen; ersohüttern.
 Послабїти, *v. n.* schwächen, schlaff
 Послабувати ся, erkranken.
 Пославити, *v. a.* Merklären, nennen.
 Посланиє, *m.* Sendschreiben, *n.* Epi-
 stel, *f.*
 Посланик, *m. s.* Пїсланик; по-
 сланиця бóжа gottgesendete Frau.
 Посланиство, *m. Ру. s.* Пособство.
 I. Послати, *v. a. s.* Пїслати — ся на
 когóсь sich auf jmdn berufen, als Zeu-
 gen jmdn stellen, *Гл. б. 67.* [стелїти.
 II. Послати, *v. a. s.* Постелїти,
 Послївнути, *v. n.* *Кв. 5* schwin-
 den, Untergang finden. [netzen.
 Послїнити, *v. a.* mit Speichel be-
 Пóслих, *m.* das Hörensagen: -ї -ом
 не знати *Фр.* nicht einmal vom H. kennen.
 Пóслї, (пóсла *Лар.* 152) *adv.* nach,
 hernach, nachher, *Kv.* 4. später; (*praep.*
m. d. Genit.) пóслї тóго darauf, —
 сóбїда nach dem Essen, *s.* Пїсля.
 Послїве, *m.* Nachwort, *n.*
 Пóслїд, -їду, *m.* das Letzte, letzte
 Stunde, Ende, u. Ausgang *m. W.*; End-
 zweck, *m.* Folge, *f.* Resultat, *n. Нс.*; 2)
 Hintergetreide, *n.* leichte schlechte Kórn-
 er; Ausschuss, Anwurf, *m. v.* на —
 ам Ende, zuletzt; до послїдї днїш до
 послїдї годїни bis ans Ende der Tage,
 bis zum jünsten Tage *Kv.* 88. 380; 3)
 пóслїд, *praep. m. d. Genit.* — тóго her-
 nach, darauf, *Гуш. s.* Пóслї. [deutung, *f.*
 Пóслїдїя, послїда *v. f.* Spur; (*Ф.*) An-
 послїдїти, *v. a.* auf die Spur wo-
 von kommen, etw. aufspüren, be-
 merken, *У.* der Spur nachgehen, forschen, un-
 tersuchen, *3s.*
 Послїдóвнїсть, -ости, *f. Кв.*
 Consequenz, Folgerichtigkeit, *f.*
 Послїднїй, *a.* letzt; -а дорóгá *P.*
 I. б. der letzte Weg; в — раз zum
 letztmal; 2) *s.* Послїдїщїй.
 Пóслїдок, -ду, *m. s.* Пóслїд 1);
 Folge, *f. II. Кв.* Resultat, *n. Лєч.*; 2)
 Nachgeburт, *f.* (secundinae); 3) Rest,
m. Ош. pl. послїдки, Ueberreste, Ue-
 berbleibsel, *pl.* irdische Hülle.
 Послїдувател, *m.* Nachfolger,
 Nachahmer, *m. До. К.*

Послїдувати, *v. a.* щось *Ф.* etw.
 nachahmen; 2) *v. n.* комф, *У.* jmdm
 nachgehen, folgen, jmdm nachstreben;
 verfolgen, *T.*
 Послїдїщїй, *a. Кв. 57.* der aller-
 letzte, geringste, schlechteste *M. II.*
 204; gemein, ordinär, *B.*
 Послївнути, *v. n. s.* Ослївнути.
 Послвнїця, *f.* Sprichwort, *n.*
 Послвнїк, *m. Св. s.* Словár.
 Послувати, *v. n.* Abgeordneter,
 Gesandter, Botschafter sein.
 Послуга, *f.* Dienst, *m.* Bedienung,
f. на послуги zu Diensten; das Auf-
 warten, Gefälligkeit; Hilfe, *f.*
 Послугач, *m.* der Bediente, Auf-
 wárter, *m.* [rin, Aufwárterin, *f.*
 Послугачка, *f.* zugehende Diene-
 Послугувати ся, послужї-
 ти ся ким jmdn zu Diensten verwen-
 den, jmds sich bedienen; послугóву-
 вати, послужїти *v. n.* dienen.
 Послужанка, *f.* Dienerin, *f. Ч. II. 20.*
 Послужка, *f. дїм. s.* Послуга; 2)
s. Послужанка *Ч. III. 282.*
 Послужник, *m.* Diener, Gehilfe,
 Handlanger, *m. II.*
 Пóслух, *m.* Gehorsam, *m.* — дати
 комф G. leisten, fügsam, willig sein;
 2) Gehör, *n.* — дати комф G. schen-
 ken; 3) † Ohrenzeuge, *m.*
 Послуханє, *m. Ч. III. 45* Gehorsam,
m.; 2) Aufwartung; Audienz, *f.*; 3) Bot-
 mässigkeit, *f. К.*
 Послухати, *v. a.* an-, zuhören;
 Gehör geben; 2) gehorchen, Folge lei-
 sten, botmässig sein.
 Послухач, послухатор, *Др. s.* 373,
m. Zuhörer, williger, folgsamer Z.; 2)
 Unterthan, *m. К.*
 Послушенїство, послухнїство,
n. послушнїсть, -ости, *f.* Gehorsam,
m. Folgsamkeit, Willigkeit, *f.*
 Послушнїй, послушливий, *Фр.*
a. gehorsam, folgsam, fügsam; 2) hörig,
 verbindlich, dienstpflichtig, botmässig, *К.*
 Послушник, (*д.* -ичок), *m.* ge-
 horsamer Diener, Knecht, Unterthan;
 2) dienender Bruder im Kloster.
 Послушниця, (*д.* -ичка), *f.* Die-
 nerin; 2) dienende Schwester im Kloster.
 Послóбнїй, *a.* nach der Trauung,
 -а пóсїлїа Hochzeitbett, *n. Ф.*

Послѣбувати, *v. n.* geloben, *ГШ.*
 Посмагнути, посмагати, *v. n.*
 trocken, dürr, verbrannt werden.
 Посмак, *m.* Nohgeschmack, *m. Нар.*
 Посмалити, *v. a.* anbrennen, ver-
 sengen.
 Посмарувати, *v. a.* beschmieren.
 Посмачити, *v. a.* würzen, schmack-
 haft machen, *Нс.* (зм. 320). [den.
 Посмердѣти ся, *v. n.* stinkend wer-
 ден.
 Посмертний, *a.* nach dem Tode
 hinterlassen, *n. T.* sich zutragend, ge-
 scheidend, *ИГ;* -а карта Sterbesattel, *m.*
 Посмикати, *v. a.* mehrmals aufsen.
 Посмирати, *v. a.* beschwichtigen,
 besänftigen, *Зз;* 2) unterdrücken, un-
 terjochen, *М. III.* 81. [der Egge, *f.*
 Посмиач, *f.* Zugkette, Zugsohnur bei
 Посмивати ся, *v. a.* zugsмікувати
 ся, *Luts.* 154. *Гол.* зосміхати ся,
 зосмішкувати ся, *v. a.* koró, kom-
 fűсь jmdn aus-, ver-lachen, über jmdn
 spötteln.
 Посми́вка, *f.* *Гол.* *v.* Посми́х.
 Посми́т, *К.* (*Нс.* 194. -ом змѣсти
 ся), посми́ток, -тку, *Сб.* I. 340, *m.*
 посми́те, *n. С. I.* 181 Kehrlicht, *n.* Staub, *m.*
 Посми́ти, *v. n.* wagen, sich erdreisten.
 Посми́тѣх, (-тѣшок, -шка), *m.*
 посми́тѣха, *f.* Kothlerche, Haubenler-
 che, *f.* (*Alauda cristata*).
 Посми́х, *m. III.* I. 383, посми́шка,
f. Gespott, *n.* Spöttel, *f.* [ter, Lachvogel, *m.*
 Посми́ховалець, -льця, *m.* Spöt-
 Посми́ховиско, *n. v.* Посми́ши-
 це, Gegenstand des Spottes, лѣдске
 — für die ganze Welt.
 Посми́шати, *v. a.* koró jmdn dem
 Gelächter, dem Spotte preisgeben; 2)
 *anschiessen (*v.* Streifschuss).
 Посми́шати е, *n.* Gespott, *n.* Hohn,
 Schimpf, *m.* Schmach, *f. III.* I. 269.
 Посми́шливий, посми́шний,
Гол. *a.* lacherlich. [2) sich satt lachen.
 Посми́яти ся, *v. a.* Посми́вати ся;
 Посмѣрити, *v. n.* на koró, на щ.
 auf jmdn (etw.) sehen, blicken; *v. a.* ким,
 за чим wohnach nachschauen, -sehen.
 Посмѣ́же, *m.* *Пол.* *v.* Пасмѣ́га.
 Посмѣ́гати, *v. a.* *v.* Засмѣ́гати.
 Посмякнѣти, *v. n. Ос.* (62) VIII. 34?
 Посна́данок, -нку, посна́док, -ду,
m. zweites Frühstück, *n.*

Посна́дати, *v. n.* gefrühstückt haben.
 Посна́вдати, (-вѣдати), *v. a.* im-
 herschnüffeln, -flunkern.
 Поснувати, (-сноу-), *v. a.* aufwin-
 den, -weifen; 2) spinnen.
 Посну́ти, *v. n.* entschlummern; по-
 сну́лий, *a.* *Мор.* entschlummert.
 Посо́бачити ся, *P. I.* 16 sich in e.
 Hund verwandeln.
 Посо́бати, (-бѣати), *v. n.* кому,
 чому, nachhelfen, beistehen, fördern, er-
 möglichen, *B;* 2) verschaffen, bringen, *Вас.*
 Посо́бниця, *f.* Reihe, *f.*
 Посо́бник, *m.* Helfer, Gehilfe, *m.*
 Под. (-нця, -н, *f.*). [Naheinandersein.
 Посо́бовість, -ости, *f.* *Ган.* das
 Посо́борувати, *v. n.* *К. II.* 285
 letzte Oelung erteilen.
 Посовгнути ся, *v. a.* Поховгнути ся.
 Посові́стѣти ся, sich Gewissen ma-
 chen, sich scheuen, nicht wagen, *Кч.* 194.
 Посові́тувати ся, sich beraten,
III. I. 389.
 Посо́ка, *f.* Blut e. Thieres, *n.*
 Посо́котѣти ся, *v. a.* Sterechť ся.
 Посо́л, *gen.* посла u. після, *m.* Ge-
 sandter, Delegirter, Abgeordneter; Bot-
 schafter, *m.* [zen, mit Salz bestreuen.
 Посо́лати, (-со́ловати), *v. a.* sal-
 Посо́ловити, *v. n.* düster, miss-
 muthig werden.
 Посо́лодѣти, *v. a.* versüßsen.
 Посо́лодшати, *v. n.* süßser werden.
 Посо́лонь, *adv.* mit der Sonne ge-
 gen Westen gehend.
 Посо́лоньцювати, *v. a.* *Н.* 237 *v.*
 Посо́лати; 2) *v. n.* *P. II.* 181 durstig
 sein nach gesalzenem Essen.
 Посо́льський, *a.* des Abgeordneten-,
 Gesandtschafts-.
 Посо́льство, *n.* Gesandtschaft; Wür-
 de, Mandat eines Abgeordneten.
 Посо́рбати ся до koró, *Левч.* jmds
 Nachbar sein wollen. [koró vor jmdm.
 Посо́рбити ся, sich schämen, —
 Посо́ромно, *adv.* *M.* schimpflich,
 schmäblich. [werden.
 Посо́хнути, *v. n.* trocken, dürr
 Посо́чити, *v. a.* *v.* Спо́сочити.
 Посо́щина, *f.* Grundsteuer, bemes-
 sen nach der Anzahl der Pflüge (со́ха), *f.*
 Поспа́дати, *v. n.* nach u. nach her-
 abfallen.

Поспати, *v. a.* ver-schlafen.
 Поспѣкати ся корóсь, jmds los
 werden, *v. Пѣк.* [(спер-).
 Поспирати ся, *v.* Спирати ся,
 Посперечати ся, in Streit gerathen.
 Поспѣт, *m.* Versuch, Essay, *m. Ос.*
 (61) VII. 84; 2) Erfahrung, *f.* *ГБ.*
 Поспитати, *v. a.* nach-
 fragen; versuchen; erfahren.
 Поспів, *m.* Sang, Gesang, *m. ОП.*
 I. Поспівати, поспівти, *v. n.* reifen,
 zeitig werden, *Ч. IV.* 55.
 II. Поспівати, *v. a.* einwenig sin-
 gen; 2) nacheinander singen.
 Поспів, *n. v.* Поспів, Gedicht, *n.*
 Поспівний, *a.* poetisch, *См.*
 Поспіваль, *adv.* *К. v.* Поспіву; 2)
 in einem Zug, ununterbrochen.
 Поспівний, *a.* reif.
 Поспівальний, *a.* gemeinschaftlich,
 Gemein-, sozial; -а річ Gemeinwesen,
n. Republik, *f. V;* *adv.* -но в ким mit
 jmdm zusammen, verbunden, *Ру.*
 Поспівський, *a.* *ОП.* *v.* Поспів-
 ний, громадский. [Рѣбел, *m. С. I.* 250.
 Поспівство, *n.* das gemeine Volk,
 Поспівщак, *m.* Republikaner, *m.*
 Нар.
 Поспівщина, *f.* Republik, *f. Нар.*
 Поспир, -ору, *m.* Unkraut im Rog-
 gen, *n.*
 Поспити, поспінати, *v. n. v.* Поспів-
 ти I, zur Reife kommen *Кч.*; 2) zur
 rechten Zeit ankommen, eintreffen.
 Поспих, -иху, *m. Н.* 108 Eile, Ge-
 schwwindigkeit, Hast; Voreiligkeit, *f;* 2)
 пл. поспики Art früher Kartoffeln, (*B.*).
 Поспінати, (-їти), *v. n.* und — ся
M. eilen, sich beeilen; — ся ділом, *Левч.*
 sich in der Arbeit eilen.
 Поспінний, поспінливий, *a.* eilig,
 eifertig; Eil-, Schnell, *ГШ.*
 Поспінник, *m.* Förderer, *m. Шар.*
 Поспінність, -ости, *f.* Eile, Ge-
 schwwindigkeit, Eifertigkeit, *f. Нар.*
 Поспінтати, *v. a.* *v.* Спа́тати.
 Поспінчий, *a.* *M.* Schulter an
 Schulter, Arm an Arm. [Співнати (ся)
 Поспівнати ся, sich füllen; 2) *v.*
 Посполитак, *m.* *К.* Wehrmann zum
 Landsturm geh.
 Поспіву, (поспіву, *У.*) *adv.* ins-
 gesammt, zusammen; gegenseitig.

Посполудний, *a.* republikanisch,
Вас.
 Поспоминати, *v. a. v.* Споминати.
 Поспорити, *v. n.* в чім, в чим и
 робіти: trachten dass man fortkomme,
 fortschreite, sich beeilen; 2) in Streit
 gerathen, *Др. v.* 71. [bringen; erfinden.
 Поспособити, *v. a.* (*Фр.*) zuwege
 Посправити, *v. a.* zurechtweisen
 (mehrere): до koró; 2) vieles mehre-
 ren anschaffen (Kleider etc.). [Левч.
 Посправно, *adv.* richtig, correct,
 Поспретчати ся, *v. a.* Пручати ся.
 Поспрятати, *v. n.* кому Gunst zei-
 gen, *См.*
 Попускати, *v. a.* loslassen, losbin-
 den; 2) herablassen; 3) мотує & Seile
 drehen; 4) verthun, verschwenden, *Кс.* 271.
 Посріблени, (-сріблени, -сріблени-
 ти), посріблювати, *v. a.* versilbern.
 Поссбля? *Н.* 38: на поссбля сісти?
 Поссихати ся, vertrocknen, dürr
 werden (*u.* dadh kleiner od. härter
 werden). [ben, -rücken; 2) abschürfen.
 Поссувати, *v. a.* zusammen schie-
 лен.
 Поста́в, -у, *m.* ganzes Stück Tuch,
 Tuchballen, *m.*
 Поста́ва, *f.* Aufstellung, *f.* (des Hee-
 res &); Haltung, das Aeußere, *Н.* 4.
 Поста́вець, -вця, поста́вчик, *m.*
 Art grösseres Trinkgefäße; Tasse, *f;* 2)
 Leuchter, *m. С.* II. 155.
 Поста́вити, (-вѣти), *v. a.* hin-
 stellen, stellen, aufstellen, setzen; auf-
 richten, erbauen, auführen, (будівнок &);
 * — koró на ноги jmdn auf die Beine
 helfen; 2) — ся (в чим) ansehnlich
 womit auftreten; б) — ся до koró ge-
 gen jmdn sich keck, drohend stellen; *v. n.*
 — на своїм seinen Willen durchsetzen.
 Поста́вка, *f.* *См.* *v.* Поліца 1);
 2) Aufstellung, *f.* Ansatz, *m.* Post, *f.*
 (in d. Mathem.), *Нар.*
 Поста́вкувати, *v. n.* hin u. wie-
 derum stehen bleiben, müssig bei d.
 Arbeit —.
 Поста́вний, *a.* positiv, additiv.
 Поста́вник, (*д.* -ичок, *Ч.* III. 110),
m. grosse Wachkerze; 2) Opfer für e.
 Heiligen, *n;* 3) grosser Leuchter. [Терм.
 Поста́вочне число, Postzahl, *f.*
 Поста́в, *m.* Stellung, *f.* Stand, Halt, *m.*
 Поста́ль, *f.* Sturmhut, *m.* (*Aconitum*).

Постань, *f.* B. Stellung, *f.* Standpunkt, *m.* [scheinen.

Постане, *m.* K. das Entstehen, B. Постанова, *f.* Einrichtung, *f.* Amentlement, *m.*; 2) —, постановлене, *m.* Entschluss, Beschluss, *m.* 3. Verordnung, *f.* Постановитель, *m.* Gründer; Anordner, *m.* Пол.

Постановати, (-вляти), *v. a.* a. Postaviti 1); verordnen; festsetzen; beschliessen, den Vorsatz fassen.

Постарати, *v. a.* щось вид — ся о щось etw. besorgen, wofür sorgen; ver-, beschaffen. [Greisen.

Постаречий, *adv.* nach Art des Постарити ся, постаримати, *v. n.* altern, älter, ältlich werden.

Постаростати, *v. n.* komу jmdm bei d. Hochzeit als староста dienen, *Важ.*

Постарше, *m.* coll. die Aelteren, einer von den Aelteren, Oberen, *C. II. 107.*

Постать, *f.* die auf einmal zu schneidende Partie der Saat; *sa* — заходити als Vorschnitt (in) die *n.* anfangen; 2) Haltung, *f.* Verfahren, *m.* K.; 3) Habitus, *m.* Gestalt, Gestaltung, *f.*

Постатень, -тня, *m.* Bestand, *m. gen. pl.* Bestände (des Waldes, d. Gebirges) *B.*

Постати, *v. n.* a. Postati, entstehen. Постаткувати, *v. n.* eine Zeit in Mässigkeit aushalten, *BB.*

Постатний, *a.* Haupt, hauptsächlich, wesentlich, wichtig, *3z.* [den.

Постаточити, *v. n.* gesetzter wer-

Постачати, (-яти), *v. a.* когь чимь jmdn womit (reichlich) versorgen, *H. I.* — вість Kunde bringen, *Фр.*; dargereichen, liefern, *P. II. 189*; 2) — ся *He.* Stand halten.

Постэжка, *f.* Wegweiser, *f.* (Pompilus).

Постелати, *v. a.* ausbreiten; austreten; 2) betten, — ліжко, постіль das Bett machen, zurichten; — ся *v.* Stelати ся.

Постельник, *m.* K. Kammerherr, *m.* (Aufseher über das Schlafgemaach & des Czaren). [275], *f.* *v.* Постіль.

Постеля, (*aug.* постельяга, *Ч. I.*

Постепеня, *m.* Steigerung, Gradation, *f.* Зар.

Постепеняти, *v. a.* steigern.

Постепенний, *a.* Зар. fortschreitend, stufenweise.

Постерегатель, *m.* Beobachter, *m.* Шу.

Постерігати, постерічати, [постеріжати, (-гу), постережіти], *v. a.* bemerken, wahrnehmen, beobachten; aufpassen auf jmdn; 2) — ся *P. I. 63* sich in acht nehmen. [gen, *Ф. a.* Вастигати.

Постивати, *v. n.* vor Schauer estar-

Постигати, постигнути, *v. a.* jmdn betreffen, befallen, überfallen, einholen, ereilen, erreichen, betreten, ertappen, überraschen, jmdm zustossen; 2) greifen, fassen, ergründen, durchschauen; 2) *v. n.* rechtzeitig kommen, anlangen, *He.*

Постігнене, *m.* Betretung, Uebergrasung, *f.* das Einholen; 2) das Fassen, Ergründung, *f.*

Постигний, *a.* *Ч. V. 826* plötzlich.

Постіжно, *adv.* *Зак. a.* Скоропостіжно.

Постідний, *a.* *v.* Соромний, *K.*

Постіле, *M. Ос. (62) I. 99* за постіле щось мати für nichts halten.

Постирати, *v. a.* nacheinander ab-

Постирати, *v. a.* nacheinander drücken; fester, knapper machen.

Постити, (побити, побити), *v. n.* fasten, die Fasten halten. [стигати.

Постічати, (постігати), *v. a.* *v.* Постібати, (-бати), *v. a.* fest zusammenheften, -ziehen.

Постіа, *adv.* soviel, so.

Постійний, *a.* *У.* haltbar, standhaft, beharrlich, fest; 2) *s. a. m. N. a.* Berges, *Gr. 6.*

Постійниця, *f.* *Ч. V. 711*?

Постійність, -остя, *f.* Standhaftigkeit, Beharrlichkeit, *f.* *Оз.*

Постіа, -ола, *m.* *v.* Постіа.

(-е) Beobachter (-in) der Fasten. [Кн.

Постникувати, *v. n.* streng fasten, Постничество, *n.* strenges Fasten, *He.*

Постовий, *a.* Fasten-, -ні піснi in den Frühlingsfasten gesungen, *v.* Веснянка 3).

Постой, -ою, *m. gr.* Quartier, *n.* Einquartierung, *f.* постойм стояти ein dauerndes Standlager haben, *Оз. 192.*

Постобли, (*d.* постоблики, постоблиця, *aug.* постоблиця), *pl.* Bastschuhe, *pl.* — мостати *Me. 294* B. flechten.

Постолівка, *f.* Centaurea scabiosa.

Постолівка, *f.* Garten-Sternblume, *f.* (Aster obinensis). [M. II. 97. B.

Посторонь, *adv.* abseits, seitwärts, Постороняти ся, *P. II. 185* auf die Seite treten (gehen, fahren &), ausweichen, Platz machen.

Посторонний, *a.* anderweitig, *Пар.*

Посторінок, (-онок), -нка, *m.* Strang, Strick, *m.* Seil, *n.*

Постоя, *f.* T. Bestand, *m.* Situation, Lage, *f.*; 2) Schoppen, *m.* (шона).

Постойалець, -алець, (-алець), *m.* der Einquartierte, Einmieter, *m.*; *adj.* постойалецький; 2) Masobelwächter, *m.* (Pinnotheres veterum), *Вол.*

Постояне, *m.* Stand, *m.* Stellung, *f.*

Постояний, *a.* *v.* Постійний, *adv.* -явно, *Зем. I. 321.* beständig, stets; постоянисть, *f.* *v.* Постійність.

Постояти, *v. n.* einwenig stehen, stehen bleiben, an-, einhalten, warten, *P. I. 4*; — *v.* ким mit jmdm gelegentlich (stehend) verweilen um sich zu unterreden; 2) за щось — für etw. in Schranken treten, gut stehen, etw. vertreten, vertheidigen, aufrecht erhalten.

Постравити, *v. a.* *v.* Накормити.

Пострадати, (-аждати *Кс.*), *v. n.* leiden; — душю *Ч. IV. 59* das Leben verlieren. [пдохоть.

Пострасть, *f.* *Пу.* *v.* Пріастрась.

Постратити ся чогось, *Ч. IV. 518* etw. verlieren.

Пострах, *m.* Schrecken, *m.* Angst, *f.*

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Пострашити, *v. a.* einwenig schrecken; * nur oberflächlich etw. thun: be-

Bespringen des Stieres *H. 140.*

Пострибка, *f.* Iohthidium podura, *B.*

Пострибуничик, *m.* *ГВ.* hüpfender, mutwilliger Knabe.

Постриг, *m.* Mönchstonsur, *f.*

Постригальня, *f.* Tuchschererwerkstatt, *f.*

Постригати, постричати (-яти), *v. a.* scheeren; Tonsur geben.

Постриженник, (-яжник), *m.* Mönch, *m.* *ОБ.*

Постріа, *m.* Schuss, Streifschuss, *m.*; 2) *v.* Перестріа; 3) на постріа *К.* in der Richtung, auf dem Wege.

Постріа, *m.* *Кл.* *v.* Стріа.

Постріа, (-іаювати), *v. a.* anschliessen. [gastium).

Постріа, *m.* Hornkraut, *m.* (Сепостріа, *f.* Berührung-Begegnungspunct, *m.* (B.).

Постріа, *v. a.* когь, — ся *v.* ким jmdm begegnen; sich *b.*; 2) mit Beistand entgegenkommen.

Постріа, *f.* mehrere Gehöfte, die zusammen einen gemeinschaftlichen Hirt mieten, (B.); 2) Theil e. Dorfes, *m.* Vorstadt, *f.* [m. pl.

Постріа, *pl.* *Ч. IV. 95.* Gebäude, Постріа, *m.* Erbauer, Gründer, *m.* [2] *v.* Стріа stimmen.

Постріа, *v. a.* erbauen, zimmern; Постріа, *f.* Постріа, *C. II. 16. 168.*

Постріа, *v.* Постріа, [brata.

Постріа, *f.* Pyramidella dolabra

Постріа, *v. n.* sich mit e. струп überziehen.

Постудати, *v. n.* *К. II. 68.* *v.* Постити.

Постудити, постудити, *v. n.* (impers. -ніа, -діа), kalt, kühl, kälter werden.

Постудено, *adv.* zu kalt.

Постук, *m.* das Anpochen, Poltern.

Постукати, постукувати, *v. n.* an-schlagen, -klopfen; poltern. [H. 105.

Постукач, *m.* Polterer, Schreier, *m.*

Постукувати, *v. a.* *v.* Стуляти.

Постуночки, *pl.* *v.* Постіа; червачки.

Поступ, *m.* Tritt; Sobritt; Gang, *m.*; 2) Stufe, *f.*; 3) Fortschritt, Fortgang; Erfolg, *m.*

Поступати, (-яти, -уувати), *v. n.* fortschreiten, fortkommen; 2) до когьсь

Потерта, *f. a.* Потерушка, потереба.
 Потертé, *n.* das Reiben.
 Потёрти, (*пирту, пирэш*), *v. a.* anreiben; zerreiben, zerknittern; bestreichen. [Abfalle, *pl.*]
 Потеруба, *n. coll.* Ueberbleibsel,
 Потерушка, *f. Wein.* o. kleineren gemeinen Fisches, *H.* 271.
 Потёрча, -ати, *n.* потерчук, *m. s.* Потороча, *Пом.* III. 59.
 Потёра, *f. Ka.* (*aug.* потерюха *H.* 43), Verlust, Schaden, *m.*; 2) *aug.* Schlägerei, *f.*
 Потеряти, *v. a.* Ч. IV. 129. *Mc.* 128 verderben; 2) verlieren, einer Sache verlustig werden.
 Потесь, *m.* Ч. VII. 551 Art грéбиць.
 Потесати, (*потéшу, потéшем*), *v. a.* nacheinander ausschneiden, -hobeln.
 Потёрюрити ся кудась *Ryx.* (*Ос.* (61) XI. 28) § wohin sich verlaufen.
 Потечá, (*потéчь, u. -ечь, -ечэш*), *v. n.* aus-, hinfließen, hervorquellen, -rinnen; 2) — ся (*praet.* потік), кудась wo hinachlender, hinlaufen.
 Потечный, *a.* oberflächlich, *B.*
 Пóти, *adv.* so lange, bis zu dieser Zeit; 2) bis hieher, bis zu diesem Ort; so weit. [бэньки.
 Потибэньки, *pl. Ко.* 229 *s.* Ти.
 Потвжэнно, *adv. Ka.* 320 wóchen.
 Потякало, *n. s.* Попихач. [lich.
 Поткание, *n. s.* Поткание.
 Поткати, *v. a.* корó бещеллген, verunglimpfen, *Мx.*; — кимóвь jмдн schurigeln; 2) — слáдй Spuren machen, gehen; — ся *Ос.* (61) III. 26 кудась wohin sich begeben; *b)* stolpern.
 Потикач, *m. Ол.* *s.* Потякало?
 Потякнүти ся, umgehen, sich aufhalten; 2) *s.* Спотикати ся.
 Потяле, *n.* Rücken, *m.* [terhaupt, *n.*
 Потялиця, *f.* Hinterkopf, *m.* Hin-
 Потилышник, *m.* Schlag, Stoss aufs Genick, *m.*
 Потилыч, *m.* grosser dickbäuchiger Topf aus Poteláч: *adj.* потелыцкий &
 Потинальница, *f.*?
 Потинати, *v. a.* *s.* Потяти.
 Потяр, *m.* krüppelhaftes Wesen, Missgeburt, *f. s.* Потороча; 2) Gegenstand der Misshandlung, Sündenbock, *m. У.*
 Потярание, *n.* das Anreiben, Streichen; 2) das Herumtreiben, ziehen;

Misshandlung, *m.* Misshandlung, *f.*
 Потирати, *v. a.* *s.* Потёрти; 2) *v. n.* *K. I.* 168 *s.* Поневирати ся.
 Потяррок, -рка, *m. dim.* *s.* Потяр 1); *Ч. I.* 21 *s.* Потороча.
 Потискати, потиснүти, *v. a.* (einwenig, oft) drücken, pressen.
 Пóти сок, -ску, *m.* Druk, Nachdruck, *m.* *учүти wovon Wind bekommen, (*Фр.*).
 Потясская, *a.* an der Theisse, *Гол.*
 Потихати, *v. n. s.* Утихати.
 По- (тáхо, *d.* по-) тихэнько (-у), -хисэчку, *M.* потихэнько, *adv. s.* Тáхо &
 I. Пóтич, *m.* Hühnerzwinger, -käfig, *m.* (*B.*).
 II. Пóтич, *adv.* stolpernd, *f.*; упадсти —
 Потячти, *v. a.* горóх & mit Stangen bestöcken. [a татунів потак.
 Потячка *f. dim.* Ч. I. 311: мамина —,
 Потій, *m. s.* Коўт.
 Потік, -бка, (*d.* потічок), *m.* Bach, Giessbach, *m.*; 2) † Verbannung, Acht, *f. II.* (потóк).
 Пóтим, *adv.* hernach, hierauf, dann; — тогó *P. I.* 29 = після тогó darauf, nachher. *Ос.* (62) IV. 88; 2) destoweniger, und vollends gar nicht: коля иже ти не памяташ, а я й пóтим *He. Ко.* 373; було й пóтим war ganz gleichgiltig.
 Потяпка, *f.* потяповище, *n.* (*Фр.*) feile Dirne, Metzge; Trulle, *f.*
 Потяпач, *m.* der mit den Händen dreinschlägt: *Wein.* des Webers, *s.* Отяпати Ч. III. 162.
 Потяпня, *m. f. s.* Непосидючий.
 Пóтисний, *a.* zu eng.
 Потиснати, *v. a.* drücken, fortschieben, -stossen, extermieren, *K.* — ся enger aneinander rücken, *Kv.* 284.
 Потіти, *v. n.* *Ко.* 15. III. II. 22 *s.* Пріти.
 Потіха, *f.* Trost, *m.* Freude, *f.* Vergnügen, *n.*
 Пóтич, *m.* — гіркый Schusterpilz, *m.* (*Boletus luridus*); — сáний Rothfuss, *m.* (*Boletus erythropus*), *Вол.*
 Потичати, *v. a.* *Кол.* I. 161 *s.* Потячти 1). покотати. [vergnügen.
 Потішати, (-ити), *v. a.* trösten;
 Потішене, *n. s.* Потіха. [heiter.
 Потішний, *a.* freudig, froh, lustig,
 Потішник, *m. s.* Утишатель.
 Пóтька, *f. s.* Плотяця, (*B.*).
 Поткание, *n.* das Weben, Wirken auf

dem Aufzuge, *s.* Пóриб; 2) Aufzug, Anzettel, *m.* Gewebe, *n. K.*
 Поткати, (*пирчү, пирчэм*), *v. a.* durchwirken, stioken, *s.* Поткание. Ч. V. 489.
 Потлүжити, (-мáйти), *v. a.* *s.* Тлүжити. [verdunkeln, nмwölken.
 Потмаряти, *v. a.* *Зан.* (*Вep.*) I. 3.
 Потовряшити, *v. n.* Freund u. Gefährte werden, sich freundschaftlich verbinden, *Kv.* 317.
 Потовий, *a.* Sohweiss-, im Sohweisse erworben, sauer; 2) sohweisstreibend, *Пар.*
 Потовиця, *f.* Sohweissdrüse, *f.*
 Потовкати, *v. a.* oft stossen, oft schlagen.
 Потовкач, *m. s.* Товкач 1). [лүчий.
 Потовкүчи, *a.* *Левч.* *s.* Непосидючий, потóл, *m.* Gedränge mit Zertreten u. Zerdrücken.
 Потовстити, потовцати, *v. n.* fetter, dicker, corpulent werden.
 Потовчá, *v. a.* zerschlagen, -stossen, rochen; дрóбно, мiако — klein-, feinstossen.
 Потобний, *a. s.* Потовий 2).
 Потóк, -бка, *m. Нс.* — электрйный elektrischer Strom; 2) *pl. N.* e. Berge.
 Потоканити, *v. a.* etw. wo einstecken, Platz gewähren, *s. d.* folg.
 Потокмйти ся, übereinkommen, sich einigen, *v.* verständigen.
 Потóляти, *v. a.* — собі сэрце *Зан.* II. 574 seinen Unwillen beschwichtigen.
 Потóлоче, *n.* Ч. III. 235 *s.* Толокá, *bes.* die Arbeitsleute der толокá.
 Потóлочати, *v. a.* zertreten, nieder-treten, zerdrücken.
 Потóлужник, *m. s.* Ивиль.
 Потóля, *f. H.* 66. Ч. V. 733 das Nachgeben, Nachgiebigkeit, Willfährigkeit, Nachsicht, Schonung, *f.*
 Потóмний, *a.* die Nachkommen betreffend, erblich; — час *Ос.* (61) VI. 169 kommente, künftige Zeit.
 Потóмність, -ости, *f.* Nachkommenschaft, Nachwelt, *f.* *Гол. K.*
 Потóмок, -мка, *m.* Nachkomme, *m.*
 Потóму, *adv. s.* Пóтим: на — auf später, für sp.
 Потоняти, потончати, *v. a.* dünn machen, verfeinern, fein, subtil machen; — голосóчок тонэнький.
 Пóтонкий, *a.* zu dünn, zu fein.

Потонүти, *v. n.* versinken, ertrinken.
 Потончати, (-шáти), *v. n.* dünner, schwächer werden.
 Пóтóп, *m.* потóпа, *f.* Flut, *f.* (— сьвітá) Sündflut, *f.*; 2) Meer, *n.*
 Потóпати ся десь wo hintroteln.
 Потопэльник, потопэльник, *m.* der Ertrunkene durch Selbstmord.
 Потопяти, (-пáйти), *v. a.* ertränken, ersäufen; unter Wasser setzen; 2) nacheinander schmelzen; — ся ertrinken; *b)* schmelzen (*v. n.*). [Schmelzen.
 Потóплена, *n. s.* Пóтoп; 2) das Потóпний, *a.* -í вóди Wasserfluten, *pl. K.*
 Потоптати, *v. a. s.* Пáдоптати.
 Пóтoптом, *adv. K. I.* 4. wie ein Schwarm sich drängend, in hellen Haufen; 2) zertretend.
 Потóпчина, *f.* Stoss, Pralm, *m.*
 Потóргати, *v. a. s.* Тóргати.
 Пóторжка, *f.* gewaltsamer Einfall, *Зак.*; 2) Auction, *f. Pic.* [Stoss, *m.*
 Поторкене, *n.* *Bax.* Berührung, *f.*
 Поторкнүти, *v. a.* berühren, stossen.
 Поторонити, *v. n.* vom Schreck übermannt werden. [raseln.
 Поторохтити, *v. n.* dahinkollern
 Потороча, -ати, *n.* unzeitige Leibesfrucht; 2) uneheliches ungetauft ausgesetztes (umgebrachtes) Kind; 3) Wechselbalg, *n. s.* Відміна 3). *Пом.* III. 58—60. 134.
 Поторочити, *v. a. s.* Тóрочити.
 Потóчáна, *f.* kleiner Bach; 2) Strecke, *f.* Strich o. Baches, *m.* Bett o. Baches, *n.*
 Потóчати, *v. a.* hinwälzen, -kollern; 2) nacheinander zernagen, -fressen; 3) *n.* dreheln.
 Потóчкүвати, *v. a.* pnaotieren; потóчкюваний, *a.* fein punctiert.
 Потóчний, *a.* ourent, laufend.
 Потóчок, -чка, *m. dim.* Blohlein, *n. s.* Потік 1).
 Потрáва, *f. H.* 100. *C.* Стрáва; 2) *s.* Потрáта.
 Потрáвити, *v. a.* verzehren, *C. II.* 170.
 Потрáвиця, *f. s.* Отáва, *Mi.* II. 408.
 Потрáвка, *f.* Eingemachtes mit Sauce, Ragout, *n. Zak.* [2) *s.* Пóртрет.
 Потрáть, *f.* Schatten, Schemen, *m.*;
 Потрáта, *f.* Verlust, Schaden, vergeblicher Aufwand.
 Потрáтити, (-ачáти), *v. a.* viel

verlieren; — ся vergeblichen Aufwand machen; 2) nacheinander tödten, morgen lassen.

Потратувати, *v. a.* zertreten.

Потрафіти, (-елати), *v. a.* treffen, im Stande sein etw. auszuführen; *v. n.* до корó zu jmdm recht kommen, ein-treffen.

Потрѣба, (потреба́на *K.*) *f.* Be-dürfnis, *n.* Noth; Nothdurft, *f.* Noth-fall, *m.* Nothwendigkeit, *f. impers.* Ausdr. потреба es ist nöthig, man bedarf; не — es ist nicht n.; 2) Schlaecht, Kriegs-zeit, *f. Acc.*; 3) *s.* Поманки; 4) *pl.* потреби Schnüre beim Kleid, *pl.*; 5) -яна Bedarf, *m.* Zubehöř, *n.*

Потрѣбен, *a. s.* Потрі́бний 2).

Потрѣбни, *pl. K.* Erforderungen, Gebühren, *pl.*

Потрѣбяти, *v. a.* verbrauchen, ver-zehren, Aufwand machen, *K.*; 2) ver-nichten III. II. 236.

Потребувати, *v. n.* щось, чогось, корóсь, brauchen, nöthig haben, be-nöthigen, bedürfen. [aufschrecken, *Kv.* 6.]

Потревожити, *v. a.* beunruhigen, По-трѣте, (-е), *adv.* drittens, zum dritten. [halten.]

Потрѣмати, *v. a.* eine Zeit lang Потрѣняти, *v. a.* zerdreschen, zer-knittern, zerzetzen.

Потрѣножити, *v. a.* — коні drei Fiäse e. Pferdes zusammenkoppeln.

Потрѣб, -ѣби, (*d.* потрѣ́бка), потрѣ́б, *n. s.* Потрѣ́ба 1), 3).

Потрѣ́бки, *pl.* alles Verbrauchte, *См.* Потрѣ́ліна, *n.* Под. Gebrauch, Ge-nuss, *m.* [Потрѣ́ты 1).]

Потрѣ́ляти, *v. a.* *KC.* (83) VII. *s.*

Потрѣ́ний, *a.* nöthig, nothwendig; brauchbar; *adv. s.* Потрѣ́ба 1) *impers.*; 2) чогось dem etwas noth thut, der etw. benötigt, braucht, bedürftig. [Наді́б.

Потрѣ́ність, -ости, *f. coll.* *Бл. s.* Потрѣ́пати, *v. a.* sanft schlagen; 2) klopfen (*e.* Kleid).

Потрѣ́пки, *pl.* Franzen, *pl.* (*B.*).

Потрѣ́пувати, *v. a.* корó чим *He.* schmähen, schelten. [zerbersten, springen.]

Потрѣ́скати, *v. n.* nach u. nach I. Потрѣ́ити, *v. a.* vergiften.

II. Потрѣ́ити, *v. a.* verdreifachen. Потрѣ́ити, *v. a.* treten, trappen,

s. Подо́пѣти (*B.*).

Потросѣ́на, *f.* *Зв. s.* Трѣ́ни. Потростѣ́нник, *m.* Rohrstängel, *m.* (*Salicaria*).

По-трѣ́ха, (-хи), *d.* по-трѣ́шка, (-ки), *adv.* einwenig, nach u. nach, in kleinen Bissen.

Потрѣ́хи, потрѣ́шени, *Ч. II.* 163. *pl.* Eingeweide, Gekröse *v.* geschlachte-ten Vieh od. Geflügel, *n.*

Потрѣ́шник, *m.* Kleinhändler, *m.* Потрѣ́шня, *f.* Trödel, Plunder, *m.*

Потрѣ́щити, *v. a.* zerschlagen, zer-brechen.

Потрудѣ́ти, *v. a. s.* Трудѣ́ти. Потру́вшити, *v. n. s.* Стру́вшити?

Потрусѣ́ти, (-ѣшу, ѣсам), *v. a. s.* Потряста́.

Потру́тити, (-учати, -ѣчувати), *v. a.* stossen, anstossen; — кому́ бо́к *Kv.* 363. die Seiten tüchtig abweiden; 2) abrechnen, für etw. in Abzug bringen.

Потру́х, *m.* Gezücht, Gelichter, *n.* *Ko.* 141. 195; 2) Moder, *m.* verwitterte u. verrottete Reste; 3) — білий Lun-ge, *f.*; — чорний Leber, *f.*; 4) *pl.* —, потру́шки *s.* Потрѣ́хи. [faul, *K.*

Потру́хляй, *a.* moderig, morsch, Потру́хну́ти, *v. n.* vermodern, morsch werden; 2) sich ermüden; siech werden. [трух 3)?]

Потру́х, *m.* *Ф.* (*Пр. V.* 265) *s.* По-Потру́хлякати, *v. n. s.* Пощкан-дирати.

Потря́пки, *pl. s.* Потрѣ́пки. Потря́сѣ́ло, (-ѣйко), *m.* der sich schüttelt.

Потря́сати, потря́сѣ́ти, (-су, -сѣш), *v. a.* schütteln; erschüttern; — ся er-schüttert werden, wanken, zittern; 2) bestreuen.

Потря́сок, -ска, *m.* Vogelfalle, *f.* *Пар. Me.* 401. Anstrengung, *f.*; 2) Hilfe, *f.* Beistand, *s.* Відра́да, *IT.*; 3) Truppen-macht, *f.* *Kv.* 182; 4) *s.* Поту́ха; *Пом.* III. 40.

Поту́гувати, *v. n.* чимось sich womit sehr anstrengen, übermässige Leiden erdulden. [tigung, *f.*

Поту́жене, *n.* *Зар.* Erstarkung, Kräf-Поту́жити, *v. a.* befestigen, bestär-ken; 2) *v. n.* eine Zeit lang sich in Weh-muth sehnen, *s.* Ту́жити.

Потужий, *a. K.* mächtig. Потужник, *m.* Machthaber, *K.*; 2) der die Macht jmds bildet, *K.* *Пом.* III. 112. 193. [tiger werden, *K. ВБ.*

Потужити, *v. n.* erstarken, mäch-Поту́ла, *f. s.* Потóля, поту́ха.

Поту́лець, -ля, *m.* поту́льчявий, *a.* sanft, fügsam, duldsam; 2) Schoskind, *n.* Поту́льність, -ости, *f.* Fügsam-keit, *f.* Sanftmuth, *m.* [mühsam hintrotten.]

Поту́пати, *v. n.* *M.* trippelnd fortgehen, Потупѣ́ти, (-пѣти), *v. a.* abstumpfen; blasirt machen, *T.*; 2) — бчи в сѣмлю, — ся den Blick zur Erde nie-dersinken. [te Behandlung.]

Поту́ране, *n.* das Schurigeln, schlech-Потурѣ́ти, *v. n.* кому́ nachgeben, willfahren; на ко́б, на цю́ berücksich-tigen, *Пом.* III. 36. [beunruhigen.]

Потурбу́вати, *v. a.* etw. misshandeln, Потурѣ́мне, *s. n. a.* Gefängnisge-bühr, *f.*

По-турѣ́чки, *adv.* türkisch. Потурѣ́ти, *v. a.* *H.* 252 antreiben.

Потурна́к, *m.* Renegat (der tür-kisch geworden), *Мор.*

Потурну́ти, *v. n.* sich rühren. Потуро́й, *m. s.* Керпѣ́ця.

Потурчѣ́ти ся, ein Türke werden. Поту́скнути, *v. n.* finster, trübe werden, verdunkeln, *Кв.* 103; исту-скати, *Фр.* matt werden.

Поту́скувати, *v. n. s.* Потужити 2). Поту́ха, *f.* Trost; Muth, *m.* *H.* 226; Aufmunterung; Nachsicht, *f.* — давати кому́; 2) Beschwichigung, Erleichterung, *f.* *Кв.* 277.

Потухѣ́ти, (-ѣхнути), *v. n.* erlö-schen, verlöschen, ausgehen. [гасѣти.]

Потухѣ́ти, *v. a.* auslösehen *s.* По-Потухну́ти, *v. a.* *См.* anhauchen, anblasen. [wirten, *s.* Порогѣ́ти.]

Потчѣ́вати, *v. a.* *gr. Kv.* 259 be-Потю́к, потю́х, *m.* Königsschwamm, rother Herrenpilz, *m.* (*Boletus regius*) *Вол.*; 2) Gerstenhammer, *m.* (*Emberiza milliaris*).

Потю́кѣ́нець, -нця, *m.* Art Pilz. Потю́кѣ́вище, *n.* Ort wo viele Pilze потю́ки sich finden.

Потю́пати, *v. n. s.* Потупати. Потѣ́, -ѣти, (*d.* потѣ́тко), *n.* Kuch-lein, *n.* junges Vöglein.

Потѣ́г, *m.* Zug, (Eisenbahnzug); Hang, *m.* Neigung, *f.*; 2) — слова *K.* Rede-wendung, *f.*; 3) потѣ́гом то́го же nach-dem *K.*; 4) Gestalt, Gehänge, *n.* *См.*

Потѣ́гѣ́нка, *f.* das Herumzerren. Потѣ́гѣ́ти, потѣ́гну́ти, *v. a.* hin-ziehen; rufen; in die Länge ziehen; ausdehnen; — до сѣбе an sich ziehen; 2) — до сѣду vor Gericht ziehen, be-langen; корó до одвічальности zur Ver-antwortung ziehen; 3) einen tüchtigen Zug (Schluck) thun; корó чимось jmdm womit einen Schlag, Streich versetzen; 4) — за чимось für etwas sein, за км-мось jmds Partei nehmen; — а корóсь von jmdm etw. (Geld) nehmen; 5) — ся sich reoken, *s.* ausstrecken; *s.* aus-dehnen; (дóвно —) sich in die Länge ziehen, dauern; він дóвно не потѣ́гне wird nicht lange leben. [Schuster].

Потѣ́гѣ́ч, *m.* Knieriemen, *m.* (der Потѣ́глий, *a.* länglich, gestreckt, lang

Потѣ́жкий, *a.* zu schwer. [g. (*B.*).

Потѣ́жити, *v. v. s.* Попамятати. Потѣ́яти, (пѣ́ти, пѣ́нѣти), *v. a.* zer-schneiden, zerhauen, zerzoehlen; zer-nagen.

Потѣ́ч, *m. s.* Потю́к. [Гн. 42. Потѣ́чий, *a.* des потѣ́. *Kv.* 178. Поу́в (ь), *praep. m. d. Genit.* entlang, längs, vorbei, *Пом.* II. 21. — вікнѣ an dem Fenster vorbei, bin; поу́в біч neben, nahe an, *Os.* 178.

Поу́в ро́ити, *v. a.* bewaffnen. Поу́ні́чати, *v. a.* unirt (katholisch) machen, *He.*

Поу́рмити, *v. a.* zertreten. Поу́слабѣ́ти, *v. n.* schwächer, lo-ser, laxer, lockerer werden.

По-у́тру, *adv.* in der Frühe, früh; 2) *Ч. V.* 144 *s.* Звѣтра.

Поучѣ́ти, поучѣ́ти, *v. a.* be lehren; unterrichten, unterweisen; — ся sich unterrichten lassen, lernen. [richt, *m.*

Поучѣ́не, *n.* Belehrung, *f.* Unter-Поучѣ́нець, -нця, *m.* ein Abge-richteter (*s.* *B.* Soldat).

Поучѣ́ний, *a.* *Ваз.* belehrend, lehrreich. Поу́шмелок, -лка, *m.* weit-schichtiger Verwandte. [зубѣти.]

Поєарбувати, *v. a.* färben.
 Поєатати, *v. a. v.* Поєпати.
 Поєатний, *a. v.* Поєпний. [ге, *f.*
 Поєлок, -ла, *m.* Gattung der Thie
 Поєбщина, *f.* Pornographie, *f.*
 Поєлупити ся, ein халуник
 werden, zum х. herabkommen, (*B.*)
 Поємрати, *v. a. §. v.* Поправити
 Поєпати, *v. a.* wegschnappen, auf-
 greifen; 2) — ся. *См.* sich spruten.
 Поєпцем. *M.* на поєпці, *adv.*
 schleunig, hastig.
 Поєва, *f.* Scheide, *f.*; Futteral, *n.*
 Поєвала, *f.* Lob, *n.* Belobung, Lo-
 beseherbung, *f.*; Lobspruch, *m.*; 2) der
 Samstag in der fünften Woche der gros-
 sen Fasten, *Ч. III. 12. Pa. I. 166.* die
 f. Woche selbst. [delet, *f.*; 2) Prahlerei, *f.*
 Поєвалья, *f. C. I. 16* Lob, *n.* Lobhu-
 Поєвален, *a. Ч. V. 940* в. Поєваль-
 ний.
 Поєвалка, *f. dim. v.* Поєвала 1);
 2) Grossthuerei, Prahlerei, Drohung, *f.*
 Поєвалити, поєвалити, *v. a.* loben,
 rühmen, preisen; 2) — ся чим sich wo-
 mit rühmen; *b)* -ляти ся prahlen, an-
 drohen.
 Поєвальний, *a.* löblich, lobenswert,
 rühmlich; -а неділя в. Поєвала 2).
 Поєвальність, -ости, *f.* Rühm-
 lichkeit, *f. Par.*
 Поєват. *m. H. 298* das Zugreifen;
 на поєваті was am meisten gefasst, ge-
 griffen wird (in d. Räthsel: die Thür,
b) frei, gleich, schnell bei der Hand,
 leicht zum Erhaschen, z. Stehlen.
 Поєватань, *f.* Art Fangeisen.
 Поєватати, *v. a.* Поєпати.
 Поєватний, *a.* was leichter zu fas-
 sen, zu nehmen ist, bei der Hand.
 Поєверцювати, *v. n. v.* Хвер-
 цювати. *Зак.*
 Поєвінець, -ця, *m.* Vaginulus.
 Поєвисть, *f.* schlechtes Wetter.
 Поєвортунити комусь, Glück
 bringen, *См.* дбля -ла.
 Поєба, *f.* Fehltritt, *m.* *Зап. d.* по-
 хибка Versehen, *n.* kleiner Fehler, Ver-
 etoss, *m.*
 Поєбяти, (-бляти), *v. n.* verschlen,
 verpassen, verlieren; fehlen, veratossen.
 Поєбний, *a.* fehlerhaft, irrthüm-
 lich, irrig, unrichtig; 2) unehrlich.

Поєбність, -ости, *f.* Fehlerhaf-
 tigkeit, *f.* Irrthum, *m.* Unrichtigkeit, *f.*
 Поєбувати ся чим, zweifeln, *Нав.*
 Поєбувати ся, stolzieren, prahlen
 (в чім), *См. Зак.*; 2) Spass treiben.
 Поєбул, *m.* das Büoken, Büokling, *m. Ру.*
 Поєбулий, *a.* niedergebengt; schief
 wachsend, sich niedersenkend (*дерево*).
 Поєбулий, *a.* hingebengt, geneigt,
 abhangend, schief, sich leicht nie-
 derbeugend, *K.*
 Поєбуляти, (-ляти), *v. a.* nieder-
 beugen, neigen; — ся (und *v. n.*) sich
 —, gebückt hingehen.
 Поєбульсть, -ости, *f.* Neigung, *f.*
СМ. в. Споєбульсть.
 Поєбульний, *a.* sich leicht nieder-
 beugend, biegsam; hinfällig, schwach;
 2) ergeben, unterthänig. *Гол.*
 Поєбульце -деревице, *n.* niedrig ge-
 beugtes, abhangend wachsendes Bäum-
 chen. [sein, kränkeln.
 Поєбури, *v. n.* eine Zeit lang krank
 Поєбути, поєбувати, *v. a.* schüt-
 teln; hin u. her bewegen; — ся; поєбу-
 нутися *III. I. 202.* schwanken, wanken.
 Поєбувати, *v. n.* (*Фр.*) в. По-
 булити.
 Поєбуваня, *n.* das Schütteln, *K.*
 Поєбуник, *m.* в. Поєва.
 Поєбунок, -вук, *m.* в. Поєбунок.
 Поєбу, -оду, *m.* Gang, *m.* Auftreten,
n.; 2) Zug, Feldzug, Marsch, *m. adj.*
 поєбуний в. Поєбуний.
 Поєбуний, *m.* Fackelträger, *m. ГИШ.*
 Поєбуния, *f.* Fackel, *f. ГИШ. ВБ. v.*
 Смолооскіп.
 Поєбу, -опу, *m.* до чогось, *Гол.* An-
 trieb, Trieb, Drang *m.* Lust, Neigung, *f.*
 Поєбулий, *M. II. 136.* поєбулий,
a. bereitwillig zu fassen, strebsam, schnell,
 unternehmungslustig; geneigt, *Фр. adv.*
 übereilt, *У.*
 Поєбуний, *a.* Зг. в. Поєбуний.
 Поєбувати ся, в. Поєбувати ся.
 Поєбу, поєбулий, & в. Поєбу &
 Поєбути ся, *H. 230* beim gie-
 рiegen Essen schlecht aufschlucken.
 Поєбути, *v. a.* einwenig schlap-
 pen, schlappern. [niederwallen, *См.*
 Поєбути, *v. n.* (wellenförmig)

Похляна, *f. См.* Einfluss, Eindruck,
m. Зак. [oheln, *K.*
 Похлянувати, *v. n.* комусь schmei-
 Похлянуця, *m. pol. Кв. 15.* в. Облесник.
 Похлянути, *v. a.* Wolken bilden,
 W. aufziehen lassen; — ся mit Wolken
 sich bedecken, wolkig, unwölkt werden.
 Похлянутий, *a.* *Пу.* bewölkt.
 Похлянути ся, *P. II. 21.* (-мил-),
 похлянути ся, *H. 179.* sich berau-
 sehen, s. benebeln; 2) Kopfweh vom
 Saufen haben.
 Похлянутий, *v. n.* schlecht eggen.
 Похлянутий, *m.* похлянутий, *n.* Rausch,
m. Betrunkenheit, *f.* в похлянутий im Rausch;
 2) Kopfweh nach starkem Rausch, *n.*
 Похлянутий, похлянутий, *a.* wolkig,
 bewölkt, unwölkt, düster, umdüstert;
 barsch. [den, *Kv. 7.* griesgrämig w.
 Похлянути ся, düster, finster wer-
 Похлянутий, *f. Bein.* e. Weibes
 vom finsternen, düsteren Wesen.
 Похлянутий, -ости, *f.* Umwölkt-
 heit, *f.*; 2) finsternes Wesen.
 Похлянутий, *m. f.* Kopfhänger, *m. K.*
 Похлянутий, (-енький), *a.* nieder-
 gebeugt, gebückt, oretinartig, *K. C. I. 189.*
 Похлянутий, *a.* den Kopf hängen
 lassen, betrübt, verdriesslich sein, *C. I. 39.*
 Похлянутий, *v. a.* alles verwahren,
 verbergen, aufheben; 2) beerdigen, be-
 graben, bestatten; — ся sich verstecken.
 Похлянутий, похлянутий, *v. a.* aus-
 gleiten, ausglitschen; (-бан- *У.*).
 Похлянутий, -вук, *m.* в. Похлянутий.
 Похлянутий, *m.* (*d.* похлянутий), *v.* Похлянутий,
III. II. 79; похлянутий, *pl. Ч. V. 92?*
 Похлянутий, *Ч. IV. 276,* похлянутий *Kv.*
19. f. Gang, Tritt, *m.*
 Похлянутий, *pl. He.* gemächliches
 Hin- u. Hergehen; 2) *Ч. III. 99* Art
 Spiel, Gang ohne Ende. [Похлянутий, хід.
 Похлянутий, -ця, *m. АД. I. 305* в.
 Похлянутий, *a.* bejahrt, (*Фр.*).
 Похлянутий, похлянутий, *v. n.*
 собі gemächlich hin u. her gehen, spa-
 zieren. [mung, *f.*
 Похлянутий, *n.* Herkunft; Abstam-
 Похлянутий, *a.* sanft abfallend, *B.*
 Похлянутий, *v. n.* кудаś hin u. her,
 auf u. ab gehen, wandeln; 2) коло чо-
 гоś sich worum viel Mühe geben, ei-
 frigt etw. besorgen; 3) в відкись, від

когоś, від чогоś herkommen, abstam-
 men, herrühren; 4) на поєбу *M. II. 123,*
 ähnlich sein, gleichen, zutreffen; 5) *impers.*
 не похлянутий комусь (*m. d. Inf.*) es
 ziemt nicht, es geht nicht an, *Ф.*
 Похлянутий, *a.* zum Feldzuge, zum
 Marsch, zur Reise geh; *C. II. 126;* 2)
 abstammend, abgeleitet, derivat; 3) -а
 пивниця, в. Похлянутий 2).
 Похлянутий, *f.* Processionsspinner,
m. (*Gastropacha processionea*).
 Похлянутий, -ости, *f.* Abstammung,
 Derivation, *f.*
 Похлянутий, (-дутий), *a.* geschäft-
 тиг hin u. her gehend, sehr oft auf u.
 abgehend; 2) -а йма, пивниця halb in
 der Erde befindliche, leicht zugängliche
 Vorrathsgrube, Erdkeller, *m.*
 Похлянутий, *adv. (ptc.)* gehend, wan-
 delnd, *He.* [kömmling, Nachkomme, *m.*
 Похлянутий, -ця, *m. Пар.* Ab-
 Похлянутий, *a.* на коб јмд ähnlich;
 2) *s. a. m. †* Bauer mit dem Rechte der
 Freizügigkeit, *m.*
 Похлянутий, -ости, *f.* Aehnlichkeit, *f.*
 Похлянутий, *v. a.* einwenig rüt-
 teln, schütteln, hin u. her bewegen.
 Похлянутий, похлянутий, похлянутий,
v. n. erkalten, kühl werden.
 Похлянутий, *m.* похлянутий, *M. He. v.*
 Похлянутий, похлянутий etc.
 Похлянутий, *v. a.* щось собі schnell
 begreifen, auffassen; 2) — ся sich zu-
 rechtfinden; *b)* — ся *He. v.* Ветгнутий.
 Похлянутий, *m.* Begräbnis, *n.* Bestattung,
f. Leichenbegängnis, *n. adj.* похлянутий.
 Похлянутий, (-нятий), *v. a.* begraben,
 beerdigen, bestatten. [s. Схобок.
 Похлянутий, -вук, *m.* Versteck, *n.*
 Похлянутий, *v. n.* nacheinander
 krank werden. [sternheit, *f.*
 Похлянутий, *f.* Begierde, Wollust, Lü-
 Похлянутий, *v. n.* в Схобити, *Ф.*
 Похлянутий, похлянутий, *a.* wollü-
 стig, lüstern, geil.
 Похлянутий, *m.* Wollüstling, *m.*
 Похлянутий, *v. n. gr.* begehren.
 Похлянутий, *v. n.* dann u. wann
 wollen; не — nicht gern wollen.
 Похлянутий, (-ця), *f.* Rücken-
 stück, *n.* -theil, *m.*; Rückenborsten, *pl.*;
 2) -ина, *N. v.* полонина.
 Похлянутий, *pl.* nachmalige Bewir-

tung der Taufpaten, Nachtaufschmaus. *m.*
 Похрестіа, *v. a.* nacheinander
 Похрестний, *a.* Paten-. [taufен.
 Похрестник, *m.* (-иця, *f.*) Täu-
 fling, *m.* [kuss wechseln.
 Похрестосувати ся, den Oster-
 Пѣхрупка, *f.* Knorpel, *m.* [den.
 Похрѣднути, *v. m.* magor, hager wer-
 Поцѣнити, *v. a.* §. erfassen.
 Поцѣпити, *v. m.* §. stutzig werden.
 Поцѣпки, *adv.* в. Цѣпки; 2) на- *v.*
 Пѣхавцем etc. [herrschen.
 Поцарствувати, *v. m.* eine Zeitlang
 Поцаркувати, *v. m.* verzinken;
 сбѣ. поцаркована, *m.* Verzinkung, *f.*
 Поцѣль, поцѣлюнок, -нка, *m.*
 Kuss, *m.* [zielen, einschlagen.
 Поцѣлити, поцѣляти, *v. a.* treffen,
 Поцѣлувати, *v. a.* küssen.
 Поцѣнити, поцѣнувати, *v. a.* ab-
 schätzen, den Preis ansetzen, taxieren,
 АД. I. 165; 2) dh Licitation verkaufen,
 Шог. 83. [sigtem Preise, *m.* I. 50.
 Поцѣнно, *adv.* zu billigem, gemäs-
 Поцѣкувати, *v. m.* §. (на щось) etw.
 missliebig, misslich finden, *v.* Цѣкати.
 Поцѣдувати, *v. m.* в. Почудувати.
 Поцукроватити, *v. m.* den Zucker-
 stoff ausscheiden.
 Поцѣкати, *v. a.* leicht etw. anbauen.
 Поцѣпати, *v. m.* in Tropfen nie-
 derfallen.
 Поцѣтати ся, *Кв.* 7. в. Цѣтати ся.
 Поцѣяти, *v. a.* in d. Kinderspr. *v.*
 Почекати.
 Поцѣкувати, *v. a.* mit Flecken
 versehen; *psc.* -кѣваний gefleckt, *Пол.*
 Поцѣкувати, *v. a.* mit Sticke-
 rei zieren, schmücken, *Пс.*
 Почадити, *v. m.* wegen der Dunst-
 betäubung, krank od. todt werden.
 Почарувати, *v. a.* в. Чарувати.
 По-чѣсти, *adv.* theilweise, zum Theil,
 gewissemassen.
 Почастоване, *m.* почѣсточка *f. dim.*
 Мс. 201 Bewirtung, *f.* Tractament, *m.*
 Пѣчасту, (-о), *adv.* öfters. [ren.
 Почастувати, *v. a.* bewirten, tractie-
 Почѣти, *v. a.* в. Починати; 2)
 schwanger werden, empfangen; — ся
 empfangen werden, *Кр.*; *psc.* почѣгий
 angefangen, angeschnitten (хлѣб); an-
 gezapft (бѣчка).

Початок, -тку, *m.* Anfang, Ursprung,
m.; 2) *pl.* Anfangsgründe, *pl. adj.* по-
 чатковий, anfänglich, Elementar-, *Пар.*
 Початок, -тка, *m.* — кукурѣди,
 Kukuruzkolben, *m.* Лсвч. [КС. (83) II. 394.
 Початуха, *f.* die den Anfang macht
 Пѣчва, *f.* Grund, Boden, *m.* *Пар.*
 Почвалѣти, *v.* Чвалѣти.
 Пѣчвар, *f.* К. Unfug, *m.* Unthat, *f.*
 Пѣчвара, *f.* Лсвч. в. Пѣтвир. *Пом.*
 III. 36. [monströs, grünlich, *Фр.*
 Пѣчварний, *a.* Larven-, verzerrt,
 Пѣчевнути, *v. m.* в. Пощѣвати.
 Почекати, *v. a.* ein wenig warten,
 verziehen.
 Пѣчелюсть, *f.* Baekenstreich, *m.* *Пар.*
 Пѣчелюстки, *pl.* der Raum hin-
 ter den чѣлюсти im Baekofen.
 Пѣчелюсткувати, пѣчелюстну-
 ти, *v. a.* когѣ jmdm в. Baekenstreich
 geben, *Пар.* [вати.
 Поченчикувати в. Почимчику-
 Почеп, *III.* II. 179?
 Почѣпини, *pl.* Anlegung der Frau-
 enhaube bei d. Hochzeit, *f.*
 Почѣяти, *v. a.* die Frauenhaube der
 Braut anlegen; 2) —, почѣляти an-
 heften, -knüpfen; — ся sich —, в
 рѣки etc. sich (einander) bei den Hän-
 den etc. fassen.
 Почервѣчени, *a.* wurmstichig, *В.*
 Почервоніти, *v. n.* und — ся roth
 werden, sich röthen, erröthen.
 Почерѣнина, *f.* Bauchstück, Fleisch-
 стück vom Bauche, *m.*
 Почерѣвниця, *f.* Bauchfluss, *m.*
 Diarrhöe, *f.*; 2) rothe Ruhr.
 Почерѣдно, почерѣжно, *Кв.* 322,
adv. — по чѣрѣ nach der Reihe, ab-
 wechselnd.
 Почѣреза, *praep.* в. Чѣреза *Ф.* (P. X.
 153); 2) *adv.* schnurstracks über.
 Пѣчерк, *m.* Schriftzug, *m.* Schrift,
 Hand, Handschrift, *f.* C. I. 163; 2) Zug,
 Grundriss, Charakter. *Гол.*
 По-чѣрнѣчи, *adv.* wie ein Mönch,
 nach Mönches Sitte. [sen, entnehmen.
 Почерпати, почерпнути, *v. a.* schöp-
 Почесати, почисувати, *v. a.* nach-
 einander kämmen; *v.* Чесати.
 По-чѣськи, *adv.* böhmisch, böhmisch.
 По-чѣськыи, *adv.* Ч. IV. 565. *К.* в.
 Чѣстно, *H.* 23.

Почѣсне, *s. m. a.* gastliche Bewirtung,
 Tractament, *m.*
 Почѣсниця, *f.* Aedia, *В.*
 Почѣсть, *f.* Ehre, Ehrenbezeugung,
f.; 2) Ehrenstelle, *f.*
 Почѣстний, (-чѣсн-), почѣт-
 ний, *a.* ehrbar, ehrsam, ehrenhaft, wür-
 dig, ehrlich *К.* — член Ehrenmitglied,
m.; 2) ansehnlich; hübsch, angenehm.
 Пѣчет, *m.* в. Почѣт; 2) Zehrungs-
 aufwand, *m.* Regiekosten, *pl.*; 3) весь
 — був Alles war hinlänglich, im Ue-
 berfluss; 4) Kleid, Oberkleid, *n.*
 Пѣчеть, *f.* Geräth, *n.* das Nöthige
 zum Fuhrwerk, *v.* Снасть.
 По-тетвѣрте, *adv.* viertens. [тн.
 Почетвертувати, в. Четвертува-
 Почивати, *v. n.* в. Спочивати.
 Почикрѣжити, *v. n.* zerstückeln,
 zerschneiden, *Кн.* massacrieren.
 Почимчикувати, *v. m.* gemüthlich,
 fürbass hingehen, hinlaufen, -troteln.
 Пѣчин, *m.* Anfang, Beginn, *m.*
 Починалець, -ля, *ОП.* почина-
 тель, *К.* *m.* Initiator, Urheber, *m.*
 Починане, *m.* das Beginnen, Thun,
 (bes. eitles, übermüthiges).
 Починати, *v. a.* anfangen, begin-
 nen, anheben; в чогѣ, від чогѣ — von
 wo —; — хлѣб anschneiden; — бѣчку,
 anzapfen &; 2) собі (гѣрдо, але) stolz
 auftreten, schlechte Streiche spielen;
 3) das Grundgewebe anlegen, Ч. IV. 136.
 Починяти, *v. a.* etw. machen bes.
 mittels Zauber schädigen; 2) — вѣже
 reinigen, überkehren.
 Починювничити, *v. a.* amtmäs-
 sig zurichten, zu Beamten machen, *К.*
 Почѣнок, -нка, (*d.* -яночок), *m.* в.
 Пѣчин *ПГ.*; 2) eine volle Spindel Ge-
 spinstes, Garnes; 3) *pl.* почѣночки
 Sumpfpferstaude, *f.* (Spiraea ulmaria &
 S. filipendula).
 Почѣстити, *v. a.* в. Чѣстити; — ся
 sich von verbotenen Büchern etc. be-
 reinigen, *Кн.*
 Пѣчит, *pl.* в. Пѣчет 2).
 Почѣтане, *m.* Verehrung, *f.* *К.*
 Почѣтатель, *m.* Verehrer, *m.* III. 2.
 (-ателька, *f.* -и, *f.*
 Почѣтати, почѣтувати, *v. a.* ein-
 wenig lesen; vorlesen, verlesen, die
 Namen vorlesen, namentlich anrufen;

vortragen; 2) erwähnen, anrechnen,
 gedenken; 3) verehren, hochachten,
 hochschätzen.
 Пѣчѣль, *f.* Geschlecht, Sexus, *m.*
 Пѣчка, *f.* Obstkern, *m.*; 2) Niere,
f. в. Нѣрка, *H.* 36. *pl.* Gedärme, Ein-
 geweide, *m.* (В.).
 Почкати, *v.* Почекати.
 Пѣчку, *m.* N. v. Berge.
 Почлѣвисть, -ости, *f.* Гол. III.
 420 ehrendes Geschenk. [chen.
 Почмѣхати, *v. m.* schnuppen, rie-
 Почѣвгати, *v. m.* hinschlendern.
 Почолѣжкати ся, einander grüssen.
 Почорніти, *v. a.* schwärzen, schwarz
 anstreichen.
 Почорніти, *v. m.* schwarz werden.
 Почортити ся, eingetauelt wer-
 den, *Фр.*
 Почѣт, -ѣту, *m.* Ordnung, Reihe, *f.*
 Rang, *m.* по почѣту nach der O., *n.* d.
 R., *n.* d. R.; 2) Ceremoniell, *m.* Gefol-
 ge (bei d. Hochzeit u. bei d. Begräbnis).
m. Leichenzug, *m.* Мс. 63; Heerbaum, *m.* К.;
 3) Ehre, *f.* Ansehen, *m.* Мс. 91. III. I. 378,
 Почѣтний, *a.* в. Почѣстний.
 Пѣчта, *f.* Post, Poststation, *f.*
 Почтѣр, *m.* Postmeister, Posthalter,
m.; 2) в. Почтѣльн.
 Почтѣрка, *f.* Gattin des почтѣр, *f.*
 Почтѣрство, *m.* Postwesen, *m.* Post-
 dienst, *m.* [lichkeit, *f.*
 Почтѣвисть, -ости, *f.* Мс. Ehr-
 Почтѣльн, *m.* Postillon, *m.*
 Почтѣвий, *a.* Post-; почтовѣ, *s. m. a.*
 Postporto, *n.*
 Почубѣнь, -ѣнѣ, почубѣнько, *m.*
gew. *pl.* -ків дати Ohrfeigen geben,
 schlagen, ranfen.
 Почубити ся, *v.* Чубити ся.
 Почувати, *m.* Gefühl, *m.* Empfin-
 dung, *f.* См. ОП.; 2) Instinct, *m.* (м. зсозр. 43).
 Почувати, *v. a.* empfinden, fühlen,
 spüren; 2) — ся до чогѣ sich an etw.
 gedungen fühlen, etw. als seine Pflicht
 anerkennen, — на дѣбре *Кв.* 33; 3)
 sich zu etw. bekennen, sich schuldig,
 getroffen fühlen; — ся до винѣ; с)
 sich schwanger fühlen. [[empfinden.
 Почувствувати, *v. a.* fühlen,
 Пѣчуд, на — АД. I. 209 в. Пѣч-
 чуд, на —
 Пѣчуда, *m.* Wunderding, Monstrum, *m.*

Почудувати, *v. a.* wunderliche Streiche spielen, Unfug treiben, spassen; почудувати ся sich wundern, staunen. Почужаньому, *adv.* ГР. 5. fremd, ausländernd. [entfremden.]
Почужити ся, *Гол.* III. 255 sich Почурити, *v. n.* zu rieseln anfangen. Почурювати, *v. a.* *Кух.* Ос. (61) XI. 10. Побалкати? [sein, *n.* В.]
Почувствоване, *n.* Gefühl, Bewusst- Почустрити, *v. a.* § geisseln, süchtigen. [fühl, *n.* Ahnung, *f. v.* + М.]
Почуте, *n.* Gefühl, *n.*; 2) Vorge- Почути, *v. a.* *v.* Почувати; на коро — *ГГ.* 13.; 2) hören, zu hören bekommen, hören.
Почутливий, *a.* *Зг.* empfindlich, empfindsam, *vart.* [*f.* Пол.]
Почутність, -ости, *f.* Empfindung, Почухрати, *v. n.* § fortgehen, Reisaus nehmen.
Почухувати, *v. a.* *v.* Чухати. Пошановане, *n.* пошановок, -івку, *m.* Schöpfung, *f.* rücksichtsvolles Benehmen; Ehrerbietung, Achtung, *f.*
Пошанувати, *v. a.* *v.* Шанувати. Пошанкувати, *v. a.* *коро.* *Кч.* 296 jmdn dh das Abnehmen der Mütze grüßen; — ся einander grüßen.
Пошар, (*d.* пошарок), *m.* Landstreich, Strich, *m.* Landstrecke, *f.* В.
Пошарушка, *f.* М. III. 80 lästiges, wiederholtes Reissen, Stossen u. Zerren.
Пошаткувати, *v. a.* *v.* Шаткувати. Пошатнути ся, *Мор. гр. v.* Захитати ся.
Пошафлювати, *v. a.* R. 82 суконьками — dh das Schleppe n rauschen? Пошва, *f. v.* Пошатте, Strohdach, *n.*
Пошвидше, *adv.* möglichst schnell, bald. [mit Einbug, *f.*
Пошев, *g.* пошву, *m.* Doppelnaht
Пошевка, (*d.* пошевчяна), *f. v.* Пшва. [Шелестіти.]
Пошелесник, *m.* Strohsack, *m.* *vgl.*
Пошепки, на —, *adv.* lispelnd, flüsternd, *Фр.*
Пошепт, *m.* Geflüster, *n.* das Raunen. Пошептати, пошепотіти, пошептувати, *v. a.* flüstern, zuflüstern, ins Ohr sagen, raunen; murmeln. [bedecken.]
Пошерейти, *v. n.* sich mit шерейн Пошереть, *f.* Н. 160. *v.* Пошесть.

Пошерхнути, *v. n.* *gauh rissig*, werden. [Pest, *f.*
Пошесть, *f.* Epidemie; Landplage; Пошесте, *adv.* sechstens.
Пошестьний, *a.* *Под.* epidemisch. Пошиб, *m.* Eindruck, *m.* М. + Е. 67; 2) Schlag, *m.* Art, *f.* Manier, *f.* *Пом.* III. 96.
Пошибати, пошибнути, пошибости, *v. a.* treffen, schlagen; гадки менє пошибають die Gedanken erschütter n mich von Zeit zu Zeit. [Ipsie, *f.*
Пошибока, *f. v.* Пошесть; 2) Ери- Пошивальник, пошивач, *m.* Dekker e. Strohdaches, *m.*
Пошивати, *v. a.* *v.* Пошати. Пошнати ся, *У.* sich kratzen.
Пошнати, *a.* ziegeldachig, geschindelt (imbricatus). [machen.]
Поширати, *v. a.* *v.* zu breit, breiter Поширокій, *a.* zu breit.
Пошитте, *n.* Strohdachung, *f.* Strohdach, *n.*; 2) божє das Blaue, blaue Nichts, *П. n.* 41. не мати коро за божє — jmdn für Nichts halten; вятти коро за божє — jmdn bei den Haaren, beim Schopf nehmen.
Пошати, (пошати, пошатт), *v. a.* zusammen-, nacheinander nähen; 2) womit überziehen; ein Strohdach legen, — хату eine Hütte mit Stroh decken; 3) — ся *He.* (x. m. 334) hineinschlüpfen, -schleichen, sich verbergen; б) чимось дборе worin viel gewinnen, davontragen, sich bereichern; в) в дурні zum Narren werden, ein N. bleiben.
Пошивля, *f. v.* Пошитте 1). Пошність, -ести, *f. v.* Пошесть.
Пошкандибати, *v.* Шкандибати. Пошкарфнути, *v. n.* sich mit e. harten Kruste überziehen.
Пошкочувати, *v. a.* *v.* Шкочувати; 2) den Schaden ersetzen.
Пошкробати, пошкробок, etc. *v.* Покробати, покробі etc.
Пошлайна, *f. R.* † altes Herkommen, alter Brauch; 2) пошлайна, *gr. v.* Мятто, Zoll, *m.*
Пошлати ся, *v.* Шлати ся.
Пошлях, *m.* Spur, *f.* Anzeichen, *n.* Пошматувати, *v. a.* zerstückeln.
Пошмуляти, *v. a.* wund reiben.
Пошнати, *v. a.* § *v.* Похонити 1); ausschnüffeln.

Пошоб, -шви, *f. v.* Пошва.
Пошопотіти, *v. n.* *v.* Пошептати.
Пошоптом, *adv.* М. III. 88 *v.* Пошопки. [Gr. 25. *vgl.* Шпати.]
Пошпай, *m. v.* Понова, Fahrte, *f.*
Пошпурити, *v. a.* *He.* *v.* Шпурити.
Пошрамити, пошрамувати, *v. a.* mit Schrammen, Narben bedecken.
Пошта, поштар & *v.* Почта; 2) Po- sten, *m.* Ф. [sein.]
Поштарювати, *v. n.* *К.* Postillon
Поштяво, *adv.* *См.* in Zucht und Ehren.
Поштивничий, *a.* Ош. Почтовий.
Поштовхати, *v. a.* *v.* Штовхати.
Пошторц, на — *adv.* *v.* Шторцом.
Поштуркач, *m. v.* Потар 2).
Поштуркувати, *v. a.* *коро* jmdn oft stossen, schurigeln.
Пошук, *m.* пошуканка, *f.* М. III. 103. das Nachsuchen, Nachfrage, *f. v.* Попит.
Пошукати, *v. a.* nachsuchen.
Пошумити, *v. n.* rauschend hinströ- men; 2) schäumen. [kriecheln.]
Пошурдурити, *v. a.* § streicheln,
Пошадда, *f.* пошаджене, (-дине, *Зг.*)
Шонунг, *f.* Erbarthen, *n.* [дати.]
Пошадити, пошаджати, *v.* Шца- Пошадок, -дка, *m.* Afterkind, *n.* *Нар.*
Пошадність, -ости, *f.* Glück, Wohl- ergehen, *n.* В.
Пошадити, *v.* Шадити.
Пошана, *n.* das Fasten.
Пошник, *m.* Ф. (*Ир.* III. 226) letzter Rest; Spur, *f.*?
Пошнукувати ся, Schlucken haben.
Пошпнати, (-шпнувати), *v. a.* (klein) kneipen, zerpfücken; spreissen, spalten.
Поштитати, *v. a.* zählen, be- rechnen, einnehmen. [wornaob, *worum.*
Пошчоб? weshalb, weswegen, warum;
Пошчупувати, *v. a.* einwenig be- fühlen, betasten.
Пошья, *m.* У. Мх. пошья, *Гол.* пошьяна, *Кл. f.* (concrete) Erscheinung; Verwir- klichug, *f.*
Пошьяти, пошьяти, пошьяувати, *v. a.* aufweisen, erzeugen, hervorbrin- gen, *К. I.* 57; — ся erscheinen, aufkommen.
Пошьяне, *n.* das Erscheinen, Auf- kommen; 2) Erzeugung, *f.*
Пошьяно, *adv.* Т. *v.* Явно.
Пошюму, *adv.* *v.* Як.

Пошпнати ся з ким, § sich mit jmdm verbinden, *К.*
Пошпнати, *v. a.* schmücken, *Gr.* 25. *vgl.* Яти ся (до ся).
Повня, *f.* schön gepflegtes Vieh.
Поврка, *f.* junges Schaf; 2) Lamm- wolle, *f.* *adj.* поворковий.
Пояс, (*d.* поясць, поясок, -ска), *m.* поясна, поясна, *f.* Gürtel, Gurt, *m.* (nicht ledern). [rang, *f.*
Пояснене, *n.* Erklärung, Erläute-
Поясники, *pl.* Lycopodium.
Пояснити, (яснити), *v. n.* erklä- ren, erläutern.
Поясний, *a.* *v.* Перієтний.
Поясниця, *f.* Gegend um die Hüf- ten, Gürtelgegend, *f.* *Кч.* 279. Lenden, Hüften, Weichen, *pl.* Taille, *f.*
Пра-, die Partikel bedeutet in Zu- sammenrückungen: „vor“, ur-, ahn-, ers-, *Мі.* II. 362. [Ahnfrau, *f.* *adj.* прабачни.
Прабача, прабачка, *f.* *Urgrosmutter,*
Прабатько, *m.* Urahn, *m.* *гов.* *pl.* прабатьки, Voreltern, Urväter, Vorfah- ren, Ahnen, *Левч. Пор.*
Прабистий, *a.* — чобіт *eng.*
Прабісь, прабісь, *adv.* in Stiefeln ohne Socken od. Fusslappen; 2) на прабісь * ganz u. gar, gänzlich.
Прабісьний, *a.* -а *нога* bloss; blossfüsig. [(böse) Urgötter.
Прабісь, *m.* *pl.* прабісь II. *n.* 13.
Правда, (*d.* -овька, -усенька, *Л.* 64), *f.* Wahrheit, Wahrhaftigkeit, *f.* *adv.* es ist wahr; 2) Recht, *n.* Gerechtigkeit, Billigkeit: твої & — du & hast recht; правду в коро genau so wie jmd.; 3) Rechtschaffenheit, *f.*: по правді мати ehrlich & —; оні вже на правді, ми ще на кравді (von den Verstorbenen).
Правдати, *v. a.* *v.* *смаку* Ф. Recht üben auf Erden, richten; — ся *v.* Пра- дувати ся.
Правдливий, правдивий, *К. a.* wahr, echt; 2) wahrheitsliebend, *трон,* III. II. 33.
Правдність, -ости, *f.* Wahrhaf- tigkeit, Echtheit; 2) Rechtschaffenheit, Rechtlichkeit, *f.* *К.* [verwirklichen.]
Правдати, *v. a.* М. II. 95. wahr machen,
Правдливий, *a.* wahrhaftig, recht, wahrheitsliebend.
Правдний, *a.* wirklich.
Правдолюбствий, *a.* wahrheit-

verkündend, rechtverk. *B.*
 Правдолюбивий, правдолюбєць, -бця, *a.* wahrheitsliebend. [heitsliebe.
 Правдолюбність, -ости, *f.* Wahr-
 Правдомовний, *a.* wahrsprechend, die Wahrheit redend.
 Правдота, *f.* *См.* *a.* Праведність.
 Правдувати, *v. n.* (*Км.* кривда вельможно правду) richten, walten; 2) — ся з ким mit jmdm rechten, streiten.
 Праве, *прáвi, pol. adv. a.* Májже.
 Праведний, *a.* gerecht, rechtschaffen, ehrlich; tugendhaft.
 Праведник, *m.* der Gerechte, Rechtschaffene; (-ниця, *f.* *Км.* die G. R.) die G. R.; *adj.* праведничий des (der) — —
 Праведність, -ости, *f.* Rechtschaffenheit, *f.* Biedersinn, *m.* Tugend, *f.* *См.*
 Правдочий, *a.* *Ос.* (62) VII. 63 juridisch.
 Правеж, *m.* *a.* Правлене.
 Правесний, *a.* rechterblich; rechtmässig, *Пар.*
 Правесник, *m.* Rechterbe, *m.*
 Правєсність, -ости, *f.* Rechtmässigkeit, *f.* *Пар.*
 Правоборець, -рця, *m.* Urwähler, *m.*
 Правобори, *pl.* Urwahlen, *pl.*
 Правий, (*d.* -єнький), *прав, a.* recht, rechttheilig, zur rechten Hand, (-а рука); 2) gerade; 3) recht, rechtlich, rechtсchaffen; 4) echt, wahr; 5) Права середá mitte der 50-ниця Ч. III. 29.; *adv.* право *a.* Прáсто, прáмо, на — rechts; *b)* eben, gerade, just.
 Правильний, *a.* regelmässig, gesetzmässig, richtig.
 Правильник, *m.* Canon, *m.*
 Правильність, -ости, *f.* Regelmässigkeit, Gesetzmässigkeit, Correctheit, *f.*
 Правило, *m.* Regel, Richtschnur, Vorschrift, *f.* Lehrsatz, *m.* 2) правило, Richtscheit, *m.* Stiefelleisten, *m.*; Steueruder, *m.* *Мор.*
 Правитель, *m.* Regierer, Lenker, Führer, Statsmann, *m.*; *a.* Управитель III. I. 256; *adj.* правительний Regierung-; staatsmännisch, *У.*
 Правителька, *f.* Lenkerin, Vorsteherin, Verweserin, *f.*
 Правительство, *m.* Regierung, *f.* *adj.* правительственный.
 Правити, *v. a.* чим etw. lenken,

verwalten, worüber herrschen, regieren; 2) — набожєньство den Gottesdienst halten, verrichten; — масло Butter machen; 3) fordern, verlangen (einen Preis); eintreiben; 4) *v. n.* anhaltend reden, schwatzen; 5) streben, trachten, *M.* III. 4.
 Правця, *f.* *ОII.* die Rechte, rechte Hand. [грóшей *M* + *E.* 357 Forderung, *f.*
 Правіжка, *f.* *См.* *a.* Правоване; 2) —
 Правік, *m.* Urzeit, Vorzeit, *f.*
 Правічка, *f.* *§* reine, keusche Jungfrau.
 Правічний, *a.* uralt, *Зс.*
 Правлене, (-лне), *m.* Regierung, Lenkung, Verwaltung, *f.* *adj.* правлі-
 ний, *T.* *a.* Правительственный.
 Правний, *a.* gesetzlich, gesetzmässig, rechtmässig, legitim, Rechts-
 Правник, *m.* Rechtsgelehrter, Rechtskenner, Jurist, *m.* 2) Hörer der Rechte, *m.* *adj.* правничий
 Правність, -ости, *f.* Gesetzmässigkeit, Legitimität; 2) Moral, *f.* *До.*
 Правнук, *m.* Urenkel, *m.*
 Правнучка, (*d.* -учка), *f.* Urenkelin, *f.*
 Правнучата, *pl.* Urenkel, *n.* Urenkelinnen, *pl.*
 Право, *n.* Recht; Gesetz, *n.* *pl.* прáвá, die Rechte, Rechtsstudium, Jus, *m.*; 2) Schlussverhandlung in e. Gerichtsitzung od. Gemeindeversammlung (*Фр.*); 3) Process, *m.* бóти в ким у прáвi mit jmdm e. Process führen.
 Правобічний, *a.* rechtsseitig, an der rechten Seite, am rechten Ufer gelegen; -а Україна, правобоче, *n.* Ukraina am rechten Ufer des Днiпрó.
 Правоване, *n.* *T.* Leitung, Fügung, *f.*; 2) Rechtstreit, *m.*; Process in e. Rechtсsache, *m.* [Правний].
 Правовий, *Км.* правовийий, *T.* *a.* *a.*
 Правовід, правовнавець, -вця, *Терм.* *m.* *a.* Правник 1).
 Правовірє, *n.* *Пу.* правовірність, -ости, *f.* Rechtgläubigkeit, *f.*
 Правовірний, *a.* rechtgläubig.
 Праводавець, *m.* -áвство, & *v.* Законодавець &
 Праводатний, *a.* gesetzgebend, *B.*; -а дóшка Gesetztafel, *f.* *Пар.*
 Праводушний, *a.* von rechtlicher Gesinnung, bieder, rechtschaffen, redlich, *Макс.*
 Правознавство, *n.* *Терм.* *Фр.*

Rechtswissenschaft, -kunde, Juristerei, *f.*
 Правобіть, -бсть, *m.* *Живобіть.*
 Правобожий, *ГIII.* правобожний, *a.* ehelichlich, ehelich.
 Правомєлячий, *a.* *Мз.* gutgemeint.
 Правомірний, *a.* *Км.* rechtmässig, gesetzmässig, *Км.* *Зс.*
 Правопись, *правописьмо, n.* Rechtschreibung, Orthographie, *f.*, *adj.* правописний zur O. geh., die O. betreffend.
 Правописати, *v. n.* *ГIII.* rechtсschreiben, orthographisch schreiben.
 Правоправлячий, *a.* *† Пу.* recht, gutführend. [nisch, *m.* kleinrussisch.
 Праворуский, *a.* *Ф.* echt ruthen.
 Праворуч, *adv.* zur rechten Hand, rechts.
 Правосильний, правосійний, *a.* rechtskräftig, rechtsbeständig, rechtgiltig, *Терм.*
 Правосильність, правосієність, -ости, *f.* Rechtskraft, Rechtsbeständigkeit, -giltigkeit, *f.* *Терм.*
 Православє, *n.* православність, -ости, Rechtgläubigkeit, Orthodoxie, *f.*
 Православний, *a.* *a.* Правовірний, orthodox, bes. griechisch — orientalisches, nicht unirt.
 Правосудє, *n.* Gerechtigkeit, *f.* *К.*
 Правосудець, -дця, *m.* Richter, *m.* *Кл.*
 Правосудний, *a.* gerecht, *Макс.*
 Правотá, *f.* Gerechtigkeit, Ehrlichkeit, Redlichkeit, *К.* Loyalität, *f.* *Кл.*
 Правотáр, *m.* Rechtsbeistand, *m.*; 2) Hilfsbuch in Rechtsachen, *n.*
 Правотáрити, *v. n.* правотáр sein, advocieren.
 Правотáти, *v. a.* und — ся, *a.* Правуáти (ся) 1) [правóчу, правóтиш]
 Правуáти, *v. a.* ein Processführer.
 Праврáг, *m.* *Ф.* Erbfeind, *m.*
 Правтóрити, *v. a.* когó в неволю *M* + *E.* 86 in die Solaverei bringen, knechten, *vgl.* Заправтóрити.
 Правуáти, *v. a.* когó jmdm processieren, — ся з ким mit jmdm einen Rechtsstreit führen; 2) *Пс.* *a.* Правцювáти; 3) — ся sich regieren, eine Verwaltung haben.
 Правцєм, *adv.* gerade, sohnurstracks; 2) — рýки стáли wurden steif, erstarrten.

Правцювáти, *v. a.* *У.* gerade stellen, ordnen; 2) *v. n.* die Richtung rechts einhalten.
 Правчáти, *v. a.* *Шос.* 82?
 Правша, *f.* *Н.* 273. *a.* Правця.
 Прагнóти, *v. a.* *М. pol.* begehren, sehnlichst wünschen, *a.* Бажáти; schwachten, *ОII.*
 Прáдвний, *a.* uralt, aus der Vorzeit.
 Прáдвнина, *f.* *Нар.* Urzeit, graue Vorzeit.
 Прáдєрево, *n.* *Зс.* Urbaum, *m.*
 Прáдiд, *m.* Urgrossvater, Urahn, *m.* *adj.* прáдiдний, прáдiдський, urgrossväterlich, urahnlich, urväterlich.
 Прáдiдщина, *f.* Erbe nach einem Urahn, *n.*
 Прáдо, *n.* das zu waschende Zeug.
 Прáдуха, *f.* *Кст.* *a.* Задýха. Hitze, *f.*
 Прáжанка, *f.* *a.* Ужбнка; Stange, *f.*
 Прáженє, *n.* *Пол.* das Rósten.
 Прáжєвка, *f.* Parasolschwamm, *m.*
 Buberitze, *f.* (*Agaricus procernus*), *Вол.*
 Прáжїня, *f.* прáжїня, *n.* *coll.* *a.* Прáжанка; 2) Ч. VI. Art Feldmass: 1/2 Morgen. [Feuer rósten.
 Прáжїти, *v. a.* pregeln, über dem Прáжкóм *adv.* geróstet, горóх їсти — geróstete Erbsen essen. [unnütz.
 Прáжнїй, *a.* *М.* II. 201, eitel, müssig,
 Прáжуха, *f.* gepregelte Mehlklóse,
Пот. III. 113. [Правничий
 Правдєственний, *a.* *Мос.* *a.*
 Правний, *a.* *Ф.* müssig, faul; — день *Зс.* Fest-, Feiertag.
 Прáзник, (*d.* правничóк, -чка), *m.* Fest, *n.* Festtag, Feiertag, *m.* bes. Kirchweihfest, *n.* Kirchmess, *f.*
 Правничóвий, правничий, *a.* festlich, zum Kirchweihfest geh.
 Правникувáти, *v. n.* *m.* Kirchfest feiern III. I. 403; 2) Zechgelage halten *Кч.* 134.
 Прáстнувáне, *n.* *Зс.* Urexistenz, *f.*
 Прáнийк, *m.* *a.* Прáник.
 Прáкїє, -осу, *m.* süsses Heu, *a.* Бережнє сїно. [стень *рé*
 Прáковє, *pl.* Ч. IV. 660 *a.* Пєр-
 Прáкóринь, *m.* *Пєр.* Urwurzel, *f.*
 Прáктик, *m.* Praktiker, praktischer Kopf.
 Прáктика, *f.* Praktik, Praxis, *f.*
 Практикувáти, *v. n.* praktizieren.

Практицизм, *м. Жс.* praktische, materielle, reelle Anschauung *f.* [(Ф.).
 Практицисти са, *занкел, hadern,*
 Практицисти, *а. praktisch; orachbar.*
[tische, Brauchbarkeit, f.
 Практицистичность, *-ости, f.* das Prak-
 тичность, *м. Ч II. 123* Urdöwe, *м.*
 Прадле, *м.* Urwald, *м.*
 Прадлеца, *f.* Busch-Windröschen, *м.*
 (Anemone nemorosa).
 Прадльни, *а.* Wasch-
 Прадло, *н.* Waschbrett, *н.* Wasch-
 bank *f.* (im Flusse &); 2) Fabelname
 а. Pferde.
 Прадоташ, *м.* gelbe Teichrose. *К V.*
 Прадотий, *-а, f.* P. II. 186 über-
 aus böse; ungemein stark.
 Прадл, *f.* а. Прачка.
 Прадмий, *а.* *Др. с.* 216. а. Прадмий.
 Прадматер, *прадматер, f.* erste Mut-
 тер des Menschengeschlechtes, Stamm-
 mutter, (Eva), *f. adj.* Прадматерний.
 Прадэ, *м.* das Waschen (der Wäsche).
 Прадник, (*д. -ячок*), пранник,
 прадльник, *м.* Waschbleuel, Bleuel,
м.; 2) Art Werkstück im Webstuhl;
 3) а. Прачка 2); -а бати, прати Art Spiel.
 Праднка, *f.* gewaschenes, reines Hemd.
 Праднци, *рл.* Syphilis, *f.* пранцю-
 ватий, *а. в.* Француватий.
 Прадбравець, *-ця, м. Пол.* Vor-
 bild, *н.* Tyrus, *м.* [vater, *м.*
 Прадотець, *-тця, м.* Ergevater, Stamm-
 Прадочн, *рл. aug.* 'очи (бо) Ч. I. 95.
 Прадобр, (*д. прадперок, АД. I. 250.*
 прадпорець, *-рця, пранірка, f.* *Левч.)*
 Fahne, *f.* (д. Fählein, *н.*).
 Прадобрка, *f.* Euprepia villica.
 Прадобрщик, *м.* Fährnich, *м.*
 Прадправник, *м.* Urgrossenkel, *м.*
 Прадпрэдід, *м.* Uraltervater, *м.*
 Прадпрэдок, *-дка, м. В. а.* Прадпрэдч.
 Прадпрэдательський гріх, Erb-
 sünde, *f.*
 Прадпрэдч, прадпрэдатель, *Пар. м.*
 Urahn, Urogenzeiger, *м. К V. рл.* Ureltern, *рл.*
 Прадпрэдччка, *f.* Urgrossmutter, *f.*
 Прад. *м.* прадса, прадска, *f.* Plätt-
 eisen, Bügeleisen, *н. Левч.; 2)* прас, *м.*
 Ко. 213 Schlag, Stoss, *м.*
 Прадса, *f.* Presse, *f.*
 Прадсід, *м.* Art Birnen.
 Прадсватий, *а.* Ф. urheilig.

Прадсол, *м. Ос.* (61) VI. 165 а. Прадсол.
 Прадсолтні, *рл.* Urflügler, *рл.* (Ar-
 ohiptera).
 Прадск, *м.* Gerassel, *н.* Knall, *м.*
В. на сам — пржити gerade in den
 grössten Rummel kommen.
 Прадскати, *в. н.* krauchen, knistern,
 prasseln, plätzen, (*В.*).
 Прадсленики, *рл.* Protoplastae, *Фр.*
 Прадслуті, *в. н.* чим etw. wuchtig
 sohleudern. [brett, *н.*
 Прадсвалльни, *а.* -а дшка Plätt-
 Прадск, *-ска, м. Н.* 71 а. Прад 2)?
 Прадсол, *-ола, м.* Fischändler; Vieh-
 Händler, (der Fische, Fleisch, Hanf & im
 Grossen kauft u. im Einzelnen wieder ver-
 kauft), Aufkäufer, *м. adj.* прасольський.
 Прадсолуване, прасольство, *н.*
 Geschäftsführung eines прасол.
 Прадсолувати, *в. н.* Geschäft ein-
 nes прасол treiben. [Träume.
 Прадсон, *м. рл.* прасни, *Кл.* hehre
 Прадсувати, *в. н.* pressen; 2) plät-
 ten, bügeln; *subst.* прасована. [сук.
 Прадсунок, *-нку, м. К. I. 24.* а. Фра-
 Прадти, (перу, переш). *в. а.* wa-
 schen, (Die Wäsche); 2) tüchtig bläu-
 en, schlagen, züchtigen.
 Прадтї, *н. в.* Прадэ.
 Прад, *м. † III. II. 233* а. Пбрех;
 равбїти на прад aufs Haupt schlagen,
 völlig zertrümmern.
 Прадхвост, *м. Не.* (Ко. 105) der
 schwänzelt, ein Niederträchtiger.
 Праховонький, *а. М. III.* 70 ab-
 getragen, sehr dürftig.
 Прадхтика, *f. в.* Прадхтика; Be-
 gebenheit, Geschichte, *f. § Др. с.* 63.
 Прадцївний, *а.* arbeitsam; 2) von
 der Arbeit ermüdet.
 Прадцївник, (*-цїов-*), *м.* Arbei-
 ter, *м. ВВ.; в.* Дїатель, *Не.*
 Прадцїванє, *м.* das Arbeiten, Arbeit, *f.*
 Прадцївати, *в. а.* arbeiten.
 Прадцїнок, *-нку, м. в.* Твїр, утвїр.
 Прадця, *f.* Arbeit; 2) Mühe, *f.*
 Прадч, *м. в.* Праднїк.
 Прадчїшиа, *f.* Riege, Darre, *f. См.*
 Прадчка, *f.* Wäscherin, Waschfrau, *f.*
 Прадчка́р, *м.* Wäscher, *м.* [stube, *f.*
 Прадчка́рня, прачкївнїя, *f.* Wasch-
 Прадшбрт, *м. в.* Пдшбрт.
 Прадца, *f.* Schleuder, *f.*

Прадцїванє, прачцїти, & а. Прощанє &
 Пращовїк, *м.* Schleuderer, *м. ОБ.*
 Пращока, *f. aug.* с. Шіка.
 Пращур, *м.* Ururenkel, *м. М. II.* 362.
 Пращук, *м.* Ursprache, *f.*
 Пре-, *а.* Пере-, про-, in Zusammen-
 setzungen mit Nominen, bes. mit Ad-
 jectiven (u. Adverbien) bezeichnet пре-
 eine Steigerung des zweiten Gliedes u.
 bedeutet: sehr, ungemein, überaus, ausser-
 ordentlich, völlig, *М. II.* 363. IV. 237.
 (vgl. При-). [sethat, *Гр.*
 Пребєзаконїа, *н.* schwere Mis-
 Пребєзмїрний, *а.* masslos, bo-
 denlos, sehr tief. [III. II. 267.
 Пребєзумний, *а.* völlig thöricht,
 Пребєндювати, *в. н.* собі а. Пе-
 ребєндювати 2).
 Преблагий, *а.* sehr gütig.
 Пребогатий, *а.* sehr reich; *adv.*
 пребогато sehr viel. [а. wacker.
 Предалий, *а. Рч.* 97 sehr tüchtig,
 Пределбний, *а. (В.)* ehrwürdig,
 hochgeehrt, *III. I.* 285. [überausgross.
 Превелїкий, превелїчайший, *а.*
 Превелїми, *adv.* Ф. überaus, gar
 sehr. [den hohen Wuohs übertreffen.
 Превїсїти, *в. а. Luts.* 154 durch
 Превїсїкий, превїсїченїий, *а.*
 sehr hoch, höchst.
 Преволїобїїцї, *рл.* falschliebende,
 augendienerische Freunde, Gäste.
 Превосносїтв, (-носїти), *в. а.*
 über Alles hoch erheben, preisen, *Пу.*
 Превольдбний, *а. КС.* IV. 493
 а. Превелбний?
 Превосходїтельний, *а. III.*
 II. 148, -а (превосходїтельство) Ex-
 cellenz, *f.* [mannigfaltig.
 Превскїий, *а.* sehr verschieden,
 Прегїрко, прегоречно, *Гол. III.*
 127. *adv.* sehr bitter.
 Пред-, *а.* Перед-. [thümlich.
 Предвний, *а.* sehr alt, *в.* alter-
 Преданний, Ф. (Поєз. (67) 14.
 преданський, *а.* zu преданцї geh.
 Преданцї, *Р.* 142. преданє, *рл.*
 а. Преданє, преданець.
 Предатель, *м.* Verräther, *м.*
 Преданя, *f.* Vorgrube, *f.* (im Berg-
 werk).
 Предварїти, *в. а. † imvraue* sagen.
 Предвїдїти, предвїджувати, *в. а.*

vorhersehen. [der Vorzeit.
 Предвїк, *в-ку,* von Alters her, aus
 Предвїстка, *f.* Ankündigung, *f.*
 Предвїстница, *f.* Vorläuferin, Vor-
 botin, *f.* [keit her.
 Предвїчний, *а.* ewig, von Ewig-
 Предвїщати, предвїщати, *в. а.*
 vorherverkündigen, weissagen.
 Предвїщїй, *а. Ру.* übermächtig,
 allgewaltig. [thümlich.
 Предвовїчний, *а. (Фр.)* alter-
 Предводїтель, *м. Ко.* 199 An-
 фїхер, *м.*
 Предвїний, предвїен, предвїен-
 ний, *А-Г.* 163. *а.* sehr wunderbar;
 höchst wunderbar.
 Предвїучїй, *а.* vorhergehend.
 Предковїнний, *а.* sehr wun-
 derlich, *IF.*
 Предтєча, *м. а.* Предтєча.
 Предтїй, (предиду, -идєш), *в. н.*
 vorhergehen, *IF.*
 Предїд, *м. в.* Предїд. [bestimmen.
 Предїлїти, *в. а. М. II.* 76 zutheilen,
 Предкївщина, *f.* Ahnenorbe, *н. К.*
 Предкладїти, *а.* Предложїти.
 Предко, *м. Ос.* (61) IX. 48 а. Прє-
 док; *рл.* предки, *coll.* предкївї, *н.*
 (-овї), *Лєвч.* [а. Предвїк.
 Предковїк, *в.* предкувїку, *Кч.* 197.
 Предковїчина, *f.* *Фр.* II. 246
 gtaue Vorzeit; *adv.* предковїцїкий, пред-
 ковїцїний. *III. II.* 16 aus der Vorzeit,
 aus der Urzeit, althergebracht.
 Предковскїий, *а.* по-ки, *adv.* *Кч.*
 51 nach der alten Sitte der Väter.
 Предлбг, *м. в.* Приїженник.
 Предлбженє, *н.* Vorlage, *f.* Vor-
 schlag, *м.* [schlagen, antragen.
 Предложїти, *в. а.* vorlegen; vor-
 Предлбжїний, *а.* — пдєж Casus
 praepositionalis, Localis.
 Предмет, *м.* Gegenstand, Object, *м.*
 Предметївнїк, *м.* (Дєр. Gegen-
 standswort, Substantivum, *н.*
 Предметїница, *f. Пол.* Objectiv, *н.*
 Предметбнїй, *а.* objectiv, sachlich.
 Предмїстник, *м.* der früher einem
 Platz (Anstellung, Stelle) eingenom-
 men hatte. [am Vorabend, *См.*
 Преднєсь, *adv.* die Nacht vorher,
 Предббний, *а.* Ф. willkommen, lieb
 u. theuer.

Предобрнй, *a.* sehr gut, sehr gütig.
Предбгнй, *a.* sehr lang, allzulang.
Прѣдок, -дка, *pl.* прѣдки, *m.* Vorgahre, Urahn, Urvater, Ahn; *na* прѣдка -шка Ч. III. 335 in, ans der Urzeit.
Предорогнй, *a.* theuerst, sehr theuer.
Предпсатн, *v. a.* C. II. 102 vorschreiben.

Предплата, *f. a.* Передплата.
Предплатнті, (-платувати), *v. a.* pränumerieren, abonnieren, subscribieren.
Предплатннй, *a.* Pränumerations-
Предплатннк, *m.* Pränumerant, Abonnent, *m.* [платеннцъ.
Предплснн, *m.* Пол. *a.* Перед-
Предпоперѣдннй, *a.* vorhergehend. [м. Unternehmung, *f.*

Предпрнѣм, *m.* предпрнѣмство,
Предпрнѣмецъ, -нца, *m.* Unternehmer, *m.* [ннй, *a.* unternehmungslustig
Предпрнѣмннй, предпрнѣмчй-
Предпрнѣмчйвнств, -ости, *f.* Unternehmungslust, *f.* -geist, *m.*

Предпрнѣмнати, предпрнѣмнати, *v. a.* unternehmen, vornehmen.
Предрѣвннй, *a.* K. sehr alt, uralt.
Предсѣдатель, *m.* der Vorsitzende, Präses, Obmann, Präsident, *m.*

Предсѣдателька, *f.* die Vorsitzende; Präsidentin, *f.* [Präsidentschaft, *f.*
Предсѣдательств, *m.* Vorsatz, *m.*
Предсѣдати, *v. m.* vorsitzen, den Vorsitz führen, präsidieren.

Прѣдсѣй, *a.* ehemalig, altehrwürdig, прѣдсѣ Русь Кч. 70.

Представа, *f. v.* представлено, *n.* Vorstellung; Darstellung, *f.*

Представнтель, *m.* Repräsentant, *m.* (-ателька, -in, *f.*).

Представнті, (-внати), *v. a.* vorstellen, darstellen, vorlegen, darlegen, vorführen; aufführen, spielen, (ein Theaterstück); *когб* кому vorstellen, präsentieren, — *са* *снх* —; *b)* мені представнті *са* III. I. 401 ich stelle mir vor, es scheint mir.

Предстатель, *m.* † Fürsprecher, *m.* (-ателька, -in, *f.*).

Предстрасть, *f.* Мога. Пристрасть.

Предсѣвннй, *a.* — звук eingesetzter Spirant im Anlaute, *z.* В. воко, іберннй, Гол.

Прѣдсв, *adv.* Wgr. 126 *v.* Прѣці.

Прѣдѣча, *m.* Vorgänger, Vorläufer, *m.* (bes. v. h. Johannes d. Täufer).

Прѣдувнлн, (-лн), *m.* Ос. (62) IX 69?

Прѣдѣха, *f. a.* Прѣдѣх, & Luftloch, *m.*
Прѣдѣже, *adv.* Гол. *a.* Прѣдѣнн.
Прѣдѣвнати, *v. a.* Vorgefühl von etw. haben, ahnen.

Прѣѣмннк, *m.* † Nachfolger, *m.*

Прѣже, прѣже, Ос. (61) XII 8 *a.*
Прѣдѣже, — *когб* vor jmdm, früher als jmdm.

Прѣжасннй, *a.* sehrecklichst, Ф.

Прѣжннй, *a.* Кч. 213 ehemalig, vorig, früher.

Прѣз, *adv. pol.* *v.* Чѣрес; прѣзѣрх, прѣзѣрх Ос. (62) V. 84 im Uebermaa, im Ueberfluss.

Прѣздоровѣннй, P.I. 134 (-вѣнннй), *a.* sehr stark, *a.* grossmächtig.

Прѣвеннцн, *f.* Präsentation, Aufwartung, *f.*

Прѣзѣрство, *m.* Ко. 308 прѣзѣр, *m.* Морк. 89 Verachtung, Geringschätzung, *f.* Stolz, *m.*

Прѣвлнй, *a.* sehr böse BG. 147.

Прѣврнті, (прѣврю, прѣврнш), *v. a.* verachten, verschmähen, Кс. 22.

Прѣвспѣднн, (-ннн), *f.* K. Unterwelt, Hölle, *f.*

Прѣхнннннй, *a.* C. *superl.* *v.* Ехннннннй.

Прѣк, *m. gew. pl.* прѣками скасати mit krankender Rede, vorwurfsvoll sprechen, *Py.*; 2) *pl.* heimtückische Streiche, Ф.; *y* -прѣки zum Trotz (Ф.).

Прѣкладати, *K. v. a. v.* Прѣклавдати; 2) — прѣложнати *когб* над щось vorziehen, *K.* [leisten, C. I. 121.

Прѣклоннати *са*, willfahren, Folge

Прѣкрутѣнннй, *a.* sehr steil.

Прѣлѣгкннй, *a.* sehr leicht.

Прѣлѣсть, *f.* Verlockung, *f.* Reiz, *m.* C. I. 121.

Прѣлѣстннцн, (-ѣстн-), *f. v.* Лн-тавннцн 2), *vgl.* Перелестннк; Verführerin, schönes reizendes Weib, *Кс.* 140.

Прѣлѣчка, *f.* N. *v.* Berges.

Прѣлѣчннй, *a.* linker Nbn. des Чѣремош ч.

Прѣлѣбоднй, *m.* К У. в. Перѣлѣубецъ.
Прѣлѣбодннннй, *a. v.* III. II. 261 *v.* Перѣлѣубннй, *Мн.* II. 363.

Прѣлѣтнй *a.* sehr grimmig.

Прѣм, *adv.* dringend; 2) vorzüglich (Ф.); 3) gerade so; 4) *v.* Прѣці Фр. (бал. 6).

Прѣмнлнй, премнлнннй, *a.* sehr lieb, allerliebst.

Прѣмнлосѣрдннй, *a.* überaus gütig, allgütig, albarthherzig. [Ф.

Прѣмногѣнннй, *a.* sehr kostbar.

Прѣмудѣрннй, *a.* kunstreich u. sehr fein verfertigt.

Прѣмудрнй, *a.* sehr weise, allweise, hochweise; 2) altklug, überklug, pfflig, naseweise. [heit, *f.*

Прѣмудрнств, -ости, *f.* Allweis-

Прѣмусннй, *a.* Zan. II. 522 verdorb. st. Примѣшннй.

Прѣмша, *m.* Zan. II. 595 Teufel, *m.*?

Прѣвнвнті, (В.) *v.* Прнвнвнті.

Прѣнарѣмннй, *a.* К У. II. 68 höchst leidenschaftlich.

Прѣнднчнтн, *v.* Пенднчнтн.

Прѣнеповннннй, *a.* ganz un-schuldig, g. schullos, III. II. 147.

Прѣнепорѣчннй, *a.* III. II. 146 durohaus makellos, engelrein, unbesieckt.

Прѣннколн, *adv.* Кч. nimmer, nimmermehr.

Прѣобѣрегати, *v. a.* Оп. — *зннчнй* in Ehren halten. [Verklärung Christi, *f.*

Прѣображѣнннй, *m.* Хрнстн Спаса

Прѣобразнті *са*, *снх* verklären.

Прѣобразка, *f.* *Гуш.* Variation, *f.*

Прѣогорчнті, *v. a.* Кч. 234 verdriessen, mit herbem Gram erfüllen

Прѣосвнщѣннй, *a.* der Hochwürdigste Herr, Bischof.

Прѣосвнщѣнств, *m.* Hochwürden, (Titel d. Bischöfe u. Erzbischöfe).

Прѣпслка, *f.* Гол. III. 492?

Прѣпсати, *v. n. v.* Пропсати.

Прѣподане, *m.* Мога. Tradition, Sage, *f.*

Прѣподѣбнті *са*, heilig (прѣподѣбннй) werden; 2) — Бѣгови Gott gefällig werden, Wohlgefallen bei Gott finden *Др. c.* 98; 3) selig werden III. I. 114.

Прѣподѣбннй, *a.* heilig, gerecht; Hochwürden, (Titel d. Priester).

Прѣподѣбннцн, *f.* *Bein* der Nonne, III. I. 112.

Прѣполовѣннй, (-ѣннн), *m.* Mitte der Pentekoste (50-nicu d. i. der Zeit von Ostern bis Pfingsten).

Прѣпоручнті, (-нті), *v. a.* anvertrauen, auftragen, übertragen; 2)

empfehlen. [Empfehlung, *f.*

Прѣпоручѣннй, *m.* Auftrag, *m.*; 2) Прѣпоручнті, *v. a.* vorziehen, den Vorzug jmdm geben, *Кч.*

Прѣпрнкрасннй, *a.* Ф. sehr schön.

Прѣпрѣславлѣннй, *a.* vor allen hochgepriesen, III. II. 213. [betrunken.

Прѣпрнѣнннй, *a.* sehr berauscht, *a.* Прѣрндннй, *a.* *superl.* *v.* Рад, рѣдннй, *Пр.* I. 175.

Прѣрѣовнннй, *a.* altklug.

Прѣрнс, *m.* Ст. 25. *v.* Зрнсованецъ.

Прѣрѣсвнтлнй, *a.* erlaucht, durchlaucht, hochgelehrt. [heilig.

Прѣрѣсвнтнй, *a.* allerheilig, hoch-

Прѣрѣсвнтнті *са*, (прн) до Бѣга, sterben *Др. c.* 42. 108.

Прѣрѣслѣннй, *m.* *v.* Прнслѣлецъ.

Прѣрѣснщнті *са*, *снх* überältigen.

Прѣрѣсквѣрннй, *a.* *superl.* *zu* Сквѣрнннй. [kummervoll, III. II. 175.

Прѣрѣсквѣрннй, *a.* sehr traurig,

Прѣрѣсквѣрннй, *m.* — *снн* Егзу-
gensohn, *m.* *Мн.* II. 363.

Прѣрѣслѣвннй, прѣрѣслѣвннй, C. II. 193. *a.* sehr berühmt, glorreich.

Прѣрѣспѣдннцн, *f.* Ч. V. 1021 *Bein* der temnaja, ganz unten tief gelegener Verlass.

Прѣрѣстѣвнті *са*, *снх* ins Jenseitige übergehen, sterben; 2) прѣрѣстѣвннй *са*.

Прѣрѣстѣвннй, *a.* sehr alt, steinalt.

Прѣрѣстарнлнств, -ости, *f.* Кс. 401. hochbetagtes Greisenalter; 2) Archaismus, *m.*

Прѣрѣстнльннцн, *f.* Гол. I. 181 der Tischladen wo der Leichnam aufgebahrt wird. [sehr widerlich.

Прѣрѣстѣгѣдѣсно, *adv.* Ос. (62) 79

Прѣрѣстѣл, (-л, *g.* -ѣл, *d.* прѣрѣстѣлецъ, прѣрѣстѣльчнк), *m.* Thron; 2) Altar, *m.* велнкнй — Hochaltar.

Прѣрѣстѣльннй, *a.* auf dem Throne, *a.* d. Altare, Thron-, Altar-.

Прѣрѣстѣльннй, *a.* sündhaft, verbrocherisch, III. II. 185.

Прѣрѣскнй, *a.* *v.* Прѣвскнй.

Прѣрѣтѣк, *m.* *pol.* *v.* Рѣшетѣ.

Прѣрѣтѣвннй, *v. a.* *собі* щось worauf Ansprüche, Prätensionen erheben.

Прѣрѣтѣк, *f. a.* Прѣтѣк.

Претати, (пречу, преташ), *v. a.* Зар. verwehren, verbieten. [friedfertig. Претяхий, *s.* überaus ruhig, still, Претячина, *f. He.* Absage, *f.*; 2) Hindernis, *n.*
Претівка, *f. Гол. I.* 20. *s.* Прутянка.
Претонкий, *a.* sehr dünn.
Претно, *adv. Ч. V.* 570 eindringlich, ernst, scharf.
Преувеличати, *v. a.* У. übertreiben.
Преувеличений, *n.* Uebertreibung, *f.*
Преудивительный, *a. Ч. V.* 768 *s.* Предивный. [205 Erhöhung, *f.*
Преувишеність, -ости, *f. Oz.*
Прехимерно, *adv.* kunstvoll, sinnreich, wunderbar. *Кч.* 41.
Прехира, *m. W.* Naseweis, *Krittler, m.*
Прехихий, *a. Ко.* 97. *s. d. vor.?* : ужо прехіхе. [2) *s.* Проч.
Преч, *adv.* ganz, völlig *АД. I.* 45;
Пречаровитий, *a. Ф.* bezaubernd schön.
Пречасник, *m. Fest:* Перенесене Нерукотворн. Образа Пречистої Д. Мярїї ам 16. Aug. *a. St.* Зап.
Пречуд, *s.* Прічуд. — дивний.
Пречудний, пречуден, *a.* überaus wunderbar, wundervoll, seltsam.
Прешеленуватий, *a. He.* (Пр. III. 371. 378) närrisch.
При, 1) *praep.* mit dem Local *Mi.* IV. 679—682 (*m. d. Dativ, Oz.* 191): bei, neben, an; in Gegenwart, vor; unter — bezeichnet при *a)* dasjenige in dessen Nähe od. Gegenwart, bei dem etwas ist: при робітниках стоїти bei den Arbeitern als Aufseher, при роботі співати при землі жати nahe bei der Erde schneiden; при вітці жати; при дорозі am Wege, при свідках bei, vor, in Gegenwart der Zeugen, при грошех бути bei Geld sein, при пам'яті bei vollem Bewusstsein, дух святий при нас і при душах наших! наріймо ся нині при зеленим вінні ам grünlichen Wein; вістатись при своїй думці bei seiner Meinung bleiben; *b)* bez. при die Zeit, in der od. um die etwas geschieht: при державі (за держави) чийі während, unter der Verwaltung, Regierung jmds; при старости im Greisenalter, при нещасливій годні in der Zeit des Un-

gemachs, при місяці bei Mondenschein, при нас і по нас bei unseren Lebzeiten und nach unserem Hinscheiden; *c)* *s.* По-при II) при- in Zusammensetzung (Mi. IV. 233—234) als Praefix bez. *a)* bei Adjectiven (u. Adverbien) eine Deminution des zweiten Gliedes: einwenig, etwas, *an. Mi.* II. 363; *b)* eine Steigerung: пріамерикань sehr schön, *vgl.* Пре-; *c)* als *praep.* drückt при- das Nahesein u. Sichnähern aus, od. bezeichnet, dass das Ziel der Handlung erreicht worden ist, ferner bez. das Erwerben von etwas durch die im Verb. um liegende Handlung, endlich bez. es eine Deminution: припикати anbrennen &; wird übersetzt: herzu, herbei, heran-, zu-, an; *er.* Beisp. *s.* unten an entspr. Stellen; das Fehlende *s.* unter einfachen Ausdrücken, auf Obiges bezugnehmend.

Прибавити, прибавляти, *v. a. gr.* hinzufügen, hinzuthun, zugeben, zusetzen, zulegen; 2) — ся zu viel wo verweilen; sich versäpften, längere Zeit brauchen.
Прибавка, *f. Zusatz, m. За.* Glosse, *f. К;* 2) Beisatz, *m.* Apposition, *f. ГШ.*
Прибагати, прибавити, *v. n.* seltsame, launige Wünsche haben; ніхто би не прибаві! niemand würde auf diesen sonderbaren Gedanken kommen!
Прибагато, *adv. s.* Пребогато.
Прибагом, *adv.* nach der Laune, zufällig, *Зар.*
Прибачити ся, *Ст. s.* Привидіти ся.
Прибгати, *v. a. s.* Пригнути; 2) hinzunehmen, fortschleppen, *С.* [ти.
Прибєнджити, *v. a. § s.* Принади-
Приберати, *s.* Прибирати.
Приберегати, (-гати, -гати), *при-* беречі, *v. a.* sparen, aufbewahren, schonen, *К.*
Приберєже, *n. s.* Поберєже.
Прибережний, *a.* nahe am Ufer gelegen, *С. II.* 144. [rin, *f.*
Прибєрниця, *f. P. II.* 36 Sammler.
Прибивати, *v. a. s.* Прибїти; ver-schlagen (vom Sturme) *АД. I.* 180.
Прибиль, прїбиль, *f. Н.* 191 *s.* Прибўток.
Прибїлецъ, -льця, *m. У.* Ан-
Прїбильний, *a.* Gewinn bringend, vorthellhaft, einträglich, *He.*

Прибиральня, *f.* Garderobezim-mer, *n.* Garderobe, *f.*
Прибирати, (-бир), *v. a.* dazuneh-men, annehmen; aussuchen was sich zusammenschickt, zusammenpassen; 2) ordnen, schmücken; aufputzen, stattlich ankleiden, aufräumen; 3) — ся sich —, *b)* — ся до чогось sich zu etw. anschicken.
Прибїти, *v. a.* anschlagen, anna-geln; zu-, verschlagen, zustossen; stark schlagen, verwunden, *Кс.* 314; 2) — рўки, *Me.* 126 *dh.* Handschlag bekräftigen.
Прибїток, *m. M. II.* 75. *Ко.* 80 *s.* Прибўток. [ling; Eindringling, *m.*
Прїбїшень, -шня, *m.* Ankömml-
Прїбїшин, *m. N. e.* Berges.
Прибїгати, *v. n.* hinzu-, herzulau-fen, gelaufen kommen; до коро́ zu jmdm seine Zuflucht nehmen.
Прїбїдка, *f. Лев.* ein schlechtes Fuhrwerk, *s.* Біда I.
Прїбїдувати, *v. n.* eine gewisse Zeit, einwenig Noth leiden. [werden.
Прибїднїти, *v. n.* einwenig arm
Прибїжанїя, *m. К.* der Schutz-siehende.
Прїбїжище, *n.* Zuflucht, *f.*
Прїбїй, -бю, *m.* Art Pflze, (*B.*)
Прїбїк, -оку, *m.* Seitentheil, Seiten-flügel e. Gebäudes, Seitenraum, *m.* Nebengebäude, *n.* schmaler Vorbau als Kammer; 2) Bucht, *f.* Busen, *m.*; *s.* при-бўку, *adv. Ст.* von der Seite.
Прїбїль, *f. s.* Прїбиль.
Прїбїлий, *a.* weisslich.
Прїбїр, -ору, *m.* Auswahl, *f.* на — виберати дружки; 2) Alles was zu e. Sache od. Person geh., Zurüstung, Ausstattung, Трахт, *f.* Apparat, *m.* Re-quisiten, *pl. Кс.* 182.
Прїбїранє, *n. M.* das Ankleiden.
Прїбїрний, *a.* auserwählt, ausge-sucht, gewählt, passend, stattlich; vor-trefflich, *Ф. Me.* 324.
Прїбїч, -очи, *n. M.* Seitenabhang, *m.* Abschüssigkeit, *f.*; 2) *adv. Фр.* seitwärts.
Прїбїчи, *v. n. s.* Прибїгати.
Прїбїчний, *a.* Neben-, Seiten-, an der Seite befindlich; -а воді *s.* Прї-бїк 2); -а сторожа Leibgarde, *f.*
Прїбїжати, (-їти), *v. a.* näher rücken, annähern; — ся sich nähern.

Прїбїженє, *n.* прїбїженість, -ости, *f. ВВ.* Annäherung, *f.*
Прїбїфда, *m. f.* прїбїфденъ, -дня, *m. ГР.* 71 der (die) sich wohin verirrt hat, wohin gerathen ist, der (die) Her-gelaufene.
Прїбїудати, *v. n.* und — ся, при-блукати ся sich wohin verirren, sich verlaufen. [hergelaufen, Wander-
Прїбїудний, *a.* irrend, verirrt,
Прїбїдрїти ся, *Muth fassen, sich* herzlich, *s.* tapferer stellen. [knechten.
Прїбїркати, *v. a.* niederschlagen,
Прїбїрний, *a. За. s.* Прїбїрний.
Прїбїочень, -чня, прїбїочок, -чка, *m. s.* Прїбїк; 2) *s.* Прїскрїнок.
Прїбїочник, *m.* Adlatus, Adju-tant, *m. К.*
Прїбїрати, (прїбєру, -бєреш), *v. a. s.* Прибирати; *прс.* -бїтїй, (-бїтїй), *Ч. V.* 170. [er, ansauer werden (молоко),
Прїбїрєкнути, *v. m.* einwenig sau-
Прїбрєхати, *v. a.* коро́ verleumden — ся, sich lügnerisch einschmeicheln.
Прїбрєхач, *m.* Ohrenbläser, Ver-leumder, *m.*
Прїбрєцкати, *v. n.* — ропо́ю von der Sole durchdrungen werden.
Прїбрєкати, *v. a. Ф. s.* Прибїркати.
Прїбувати, *v. n. s.* Прибўти.
Прїбўдки, *pl.* das Erworbene, Er-werb, *m.* Einkünfte, *pl. s.* Прибўток.
Прїбудувати, прїбудувати, *v. a.* hinzubauen.
Прїбулий, *a. s.* Прїбутень.
Прїбутє, *n. Ст.* Ankunft, *f.*
Прїбутень, -гня, *m.* der Ankom-mende die Anzahl der schon Anwe-senden vermehrend.
Прїбути, (прїбўду, прїбўдем), *v. n.* ankommen, anlangen; hinsakom-men; an wachsen, zunehmen, steigen, sich vermehren.
Прїбўток, -тку, *m.* das Einkom-men, das Erworbene, Ertrag, Gewinn, Vortheil, *К.* Zuwachs, *m.* Zunahme, *f. H.* 191.
Прївїб, *m.* прївїба *f.* Verlockung, *f. Т;* 2) Lockspeise, *f.* Köder, *m.*
Прївїбити, (-бїти), *v. a.* an-herlocken; ködern. [gend.
Прївїбний, *a.* verlockend, anre-
Прївїджувати, прївїджати, *v. a.* anheften, anbinden.

К. II. 35 Werwolf, Menschenwolf, *m.*
Пригнати, *v. a. v.* Пригнути.
Пригдальний, *a. -e* съвято Fest
des heil. Erzengels Gabriele (13. Juli)
u. das F. der Wunderthat des Erzen.
Michael (6 Sept.) wann den Verletzer
des Feiertages ein Unfall (пригода)
trifft, *Зем. II.* 359.

Пригнаний, *a.* gut verwendbar,
anständig, handlich, (год-).

Пригнати, *бну, m.* Ч. V. 1190 Antrieb, *m.*

Пригнчивий, *a.* § s. Загонистий.

Пригнщик, *m.* Под. Arbeitsantreiber,
m. (in d. Fabr.).

Пригір, -ора, *III.* I. 227. пригірок,
-рка, *У. m.* Bergvorsprung; Hügel, *m.*

Пригіреть, -ости, *f. v.* Пригірць.

Пригірне, (-гірне), *s. a. n.* при-
гірник, *m.* Gastgeschenk; Angebinde, *m.*

Пригіреть, -осту, *m. Ф.* Gruss, *m.*

Бegrüssung, *f.* Willkommen, *m.*

Приглавки, *pl.* Art Werkstück
in d. Mühle. [schichtig; leben, *Ф.*

Приглабдіти, *v. a.* beruhigen, be-

Приглаблювати, *v. a. Ф. s.* При-

мождати. [glatt streichen, g. kämmen .

Приглядити, (-дждувати), *v. a.*

Приглядіти, приглядувати, *v. n.*

за ким beaufsichtigen, Obacht geben;

— за дітьми die Kinder warten; 2)

— ся, приглядіти ся, пригля-

нути ся, zusehen, zuschauen, anschau-

en, betrachten, bemerken. [(*Фр.*).

Приглупати, *v. a. § s.* Вгадати

Приглухнути, *v. n.* ein wenig

taub werden; verstummen. [ersticken.

Приглушати, (-яги) *v. a.* betäuben,

Пригнати, (прижну, прижене),

v. a. herbei-, zutreiben, hin-, aufrei-

ben; 2) fest anschlagen (дощку etc.);

3) — ся herangelaufen kommen.

Пригнесті, (-істі К.) пригнетати,

v. a. zu drücken, pressen.

Пригнет, -ету, *m.* Druok, *m.*

Пригнвдяти ся, sich hinzuni-

sten; sich anschmiegen.

Пригніт, -іту, *m.* das Braunma-

chen des Brodes vorn im Ofen beim

Backen: на — розпалити.

Пригнітати, *v. a.* zum Zwecke des

пригніт Feuer anmachen; 2) *v.* При-

гнесті С. I. 183. [krummbiegen.

Пригнути, *v. a. um,* anbiegen,

Приговірниця, *f. Фр.* Zauberin,

f. (dh Zauberworte).

Приговорити, приговорювати,

v. a. dabei reden, sprechen; 2) зга-

ден, до серця кому, — до кого —

gewinnend reden, raten.

Приговорка, *f.* Spruch, *m. Кс.* 342.

Пригода, (*d.* -бдонька), *f.* Zufall,

Vorfall, *m.* Ereignis, *n.* Gelegenheit, *f.*;

2) Abenteuer, Erlebnis; Unglück, Miss-

geschick, *n.* Noth, *f.*; Liebesabenteuer,

III. I. 224; в пригоді *III.* I. 327. II.

50 gelegentlich; станути кому в ад

jmdm gelegen kommen, in der Noth

beistehen; на пригоду *III.* I. 361 zu

Hilfe, zum Beistand.

Пригодати, *v. a.* günstig erthei-

len, darreichen, *У.*; 2) — ся, приго-

джати ся *Зар.* sich treffen, vorkommen,

b) — ся до когó jmdn brauchen.

Пригодний, *a.* dienlich, nützlich,

гünstig. [keit, Nutzbarkeit, *f.* Nutzen, *m.*

Пригодність, -ости, *f. С.* Tauglich-

Пригодом, *v. -a.* *adv.* *v.* Перегдом.

Пригодувати, пригодувати,

v. a. dazu, mehr (od. einwenig) mästen.

Пригбжий, *a. v.* Перегжий (вгд)

Др. с. 113. *Ме.* 209; 2) überaus schön

Ч. IV. 371; *adv.* пригоже zutreffend,

sohicklich, *Н.* 244. [kissen, *m.*

Приголова, *n.* *Мі.* II. 411. Кор-

Приголовак, -вка, (*d.* -очок), *m.*

Ч. III. 324 Kopfwickelzeug, *n.*

Приголомшити, *v. a.* übertäuben,

übertölpeln, ersticken.

Приголове, -су, *m.* Mitlaut, *m. Н.* VI.

Приголубий, *a.* bläulich.

Приголубити, *v. a.* liebkosen um

an sich zu ziehen. [send, zart

Приголублявий, *a.* *Гр.* liebk-

Пригомнути ся, ekelig, wider-

lich werden. [arbeit, *f.*

Пригон, -бну, *m. s.* Пригін; Frohn-

Пригоняти, *v. a. К.* *v.* Пригнати.

Пригонний, *a. s. m. †* Frohnbauer, *m.*

Пригоріти, *v. n.* anbrennen, ein

wenig verbrennen (српана).

Пригород, *m.* Landstädtchen, *n.*

Flecken, *m.* (nahe bei e. grossen Stadt)

III. I. 216; *adj.* пригородний, nahe

bei der Stadt befindlich.

Пригорода, *f. v.* Перестав; *dim.*

пригорода abgegrenzter Raum in e

Stalle etc. *s.* Перегрідка.

Пригорок, -рка, *m. Н.* 281 *v.* Пригір.

Пригортати, пригорнути, *v. a.*

an sich schargen, hinschargen, fassen

u. an sich ziehen, an sich drücken; 2)

bedecken; — ся sich anschmiegen:

до когó.

Пригорць, пригорца, пригоршня,

f. beide hohle Hände zusammengehal-

ten; щами mit beiden Händen.

Пригорюнити ся, *gr.* traurig, ver-

stimmt werden.

Пригостіти, *v. n.* (als Gast) an-

kommen, *Моз.* — в гостіну *Ф.* zu Ga-

сте kommen; 2) *v. a.* bewirten.

Приготова, *f. Фр.* приготоване,

приготовалене, *n.* Vorbereitung; Bereit-

schaft, *f.*: мати ся на приготова in

B. sein; 2) Verfertigung, *f. Пол.*

Приготовальний, *a. ОЕ.* vor-

bereitend.

Приготовати, (-вити), *v. a.* vor-

zu-, bereiten, zurichten, bereit halten;

— ся sich vorbereiten.

Пригра, *f. v.* Перегра.

Пригравати, (-гривати), *v. m.* da-

zuspielen, mit Musik begleiten, accom-

pagnieren.

Приград, *m. a.* Тоя Вол. [aufputzen.

Приграмувати ся, § sich etwas

Пригребати, (-гребстї), *v. a.* zu-

scharren, -harken; 2) пригребнути,

a. n. Кс. 106 rüstig rudern.

Пригребця, *f.* Ofenloch, *n.*

Пригровка, *f.* Vorspiel, Präludium, *m.*

Пригрити, *v. a.* mit Sorge (гри-

сї) etw. verschaffen.

Пригрів, -іву, *m.* sonnige Stelle.

Пригривати, пригріти, *v. a.* ein-

wenig wärmen, auf-, -erwärmen; *v. n.*

сонце пригриває леibt genug Wärme.

Пригрожати, (-бжувати), при-

грожити, *v. a.* drohen, androhen,

dräuen, кому sich in Drohungen gegen

jmdn ergehen; когó zu Paaren treiben,

bezwingen. [Strenge, *f.*

Пригрова, *f.* Ч. IV. 596 Drohung,

Пригрубник, *m.* eine Nische, ein

Winkel bei der груба.

Пригрустятн, *v. a.* Ч. IV. 128

betrüben, bekümmern, [грусть, *gr.*].

Пригрянйчний, *a.* Grenz-, *См.*

Пригубити, (-блати), *v. a.* das

Trinkglas an den Mund bringen, es mit

Lippen berühren, kosten, *Кух. См.*

Пригузок, -ака, (*d. pl.* пригузочки)

Arechbake, *f.*

Пригулень, -лень *m. a.* Одгулень,

Пригун, *m.* Schnellkäfer, *m.* (Elater).

Пригунка, *f.* Hüfspinne, *f.* (Salticua).

Придабашка, *f. v.* Придибашка.

Придавати, (-даю, -даеш), *v.* При-

давати.

Придавати, (-вляти), *v. a.* an-

zudrücken; unterdrücken; andrängen.

Придавка, *f.* Zugabe, *f.* Zusatz, *m.*

Придавний, *a.* Гол. angehängt,

vorgesetzt, vorgeschlagen (in d. Gramm).

Придажний, придаїний, при-

далий, *a. v.* Придаїний.

Придане, *s. n. a.* Mitgabe, Mitgift,

Aussteuer, *f.* Brautschatz, *m.* Heiratsgut, *m.*

Придане, приданки, *Н.* 155 *III.*

II. 189, *pl.* (*sgl.* приданець, придан-

чик, приданничок, *gew. pl.*) Familieng-

lieder der Braut, Hochzeitgäste von

Seiten der Braut, *Морк.* 134.

Придарний, *a.* zufällig, *Пар.*

Придарність, -ости, *f.* Zufällig-

keit, *f.*

Придарок, -рку, *m.* Зг. подарка,

f. Пар. Zufall, *m.*

Придати, (придам, придаш, при-

дасть), *v. a.* zu-, hinzugeben, beifügen,

hinzuthun, mitgeben; якісь річн —

значіне einer Sache eine gewisse Be-

deutung beimessen; 2) — ся dazu-

passen, angehen, wozu tauglich brauchbar sein

(до чогó), gelegen kommen; *b)* — ся

кому sich treffen, vorkommen, erschei-

nen *Др. с.* 108; *c)* — ся на когó jmdm

ähnlich werden, entsprechen.

Придатковий, *a.* attributiv, *Бор.*

Придатний, *a.* brauchbar zu etw.

tauglich, nützlich.

Придатність, -ости, *f.* Beigabe,

Ergungenschaft, *f. T.*; 2) Tauglichkeit,

Brauchbarkeit, *f.*; Nutzwert, *m.*

Придаток, -тку, *m. s. d.* folg., *Н.*

207; 2) Attribut, *m.* Бор.

Придача, *f.* Zugabe, Zusatz, *m. С.*

I. 45. *Нс.* в хатї е придача das Haus

hat gute Einrichtung, ist gut, bequem

engerichtet; 2) besonderer Vorfall, *См.*

Придачний, *a. v.* Придаїний, *Кл.*

Придана, *m.* das Erworbene; 2)

Erwerbung, *f.* [erwerben, verschaffen.
 Придбати, (-дбу, -дбути), *v. a.*
 Придвері, *m. ВВ.* Platz nahe an
 der Thür, Vorhof, *m.* Vorhalle, *f.*
 Придверний, *a.* an der Thür be-
 findlich, stehend. [beitragen.
 Придвигати, *v. a.* eine Last her-
 придворний, *a.* zum Hofe geh.,
 Hof.
 Придворці, *pl. См.* die Herren
 vom Hof, Hofleute, *pl.* Hofstaat, *m.*
 Придержати, придержувати, *v.*
 а. auf, anhalten; vorenthalten; — ся
 чимі гідки jmds Meinung folgen, mit
 jmdm halten.
 Придержка, *f.* Vorhalt, *m.* [и. Тсрт.
 Придержниця, *f.* Detentionshaus,
 Придержули, *v. a.* verzie-
 ren; — ся sich stutzerhaft kleiden, *H. 218.*
 Придєльбавний, *a.* *Кух. Ос.*
 (61) XI 26? *v. d. folg.* [Kokette.
 Придєльбавка, *f. Ко.* 86 feine
 Придєльбавка, *a.* subrostratus, *B.*
 Придєбати, *v. a.* ertappen, erwi-
 schen; 2) mit Mühe hinkommen, -trot-
 teln, *III. II. 248.*
 Придєбача, *f. §* Neigung, *f.* Hang, *m.*
 Придєбашка, *f.* Vorwand, *m.* Ge-
 legenheit, *f. v.* Пригода.
 Придєбка, *f.* Fallsucht, Epilepsie,
f.; 2) Magenkrampf, *m.*
 Придєвяти ся, придєвяти ся,
 а. Приглядати ся. [Передирати ся &
 Придирати ся, & придирка, & *v.*
 Придих, *m.* Hauch, *m.* spiritus,
 aspiratio, *Бор.*
 Придиховий, *a.* gehaucht, aspirirt.
 Приділ, -бл, *m. s.* Поділок. [gen.
 Приділати, *v. a.* U. machen, anbrin-
 Приділенє, *n.* Zuthellen, *m.*; Be-
 stimmung, *f. §.*
 Приділяти, (-ляти, -ділювати),
v. a. zuthellen; bestimmen. [ankleiden.
 Придіти, *v. a.* *Др. с.* 304 anziehen,
 Придєвєнє, — подєвєнє, *adv.* bei Tage.
 Придєба, (-дбювка). *f.* Angemes-
 senheit; Tauglichkeit, *f. Зук.*; 2) prak-
 тischer Nutzen *M. II. 202.*
 Придєбачка, *f. v.* Придєбка 1).
 Придєбний, *a.* schicklich, entspre-
 chend; bequem, gemächlich, (*adv.* -но)
M. II. 206.
 Придєбрати ся, придєбрувати

ся до когó um jmds Gunst buhlen.
 Придоглядати, *v. a.* Ч. V. 442 *v.*
 Приглядати. [m. kleines Thal, *Лєв.*
 Придолїнка, *f.* придолинк, -яку,
 Придолоб, *m. s.* Гряділь.
 Придолок, -лка, *m. s.* Приділ.
 Придомі, *adv.* zu Hause, daheim.
 Придотувати, придотати,
 (-дбчу, -дбчеш), *v. a.* niedertreten,
 auf etw. treten. [legen.
 Придоробний, *a.* am Wege ge-
 Придоробник, *m.* Cichorium in-
 tybus. [мати ся.
 Придримати, *v. n. s.* Передри-
 Придувати, придати, *v. a.* heran-
 wehen.
 Придумати, придумувати, *v. a.*
 erdenken, aussinnen, erfinden, erdich-
 ten; 2) *ptc.* придуманий *K.* überlegt,
 durchdacht. [heit, Blödsinn, *m.*
 Придур, *m. Лєв.* geringe Verrückt-
 Придурковатий, *a.* einwenig
 dumm, blöde.
 Придусати, придусати, (-шув-
 вати), *v. a.* niederdrücken; 2) dämpfen,
 ersticken. [wohlergeben.
 Придєчити ся, wohlgefallen; 2)
 Приєм, *m.* приємний *pl. Вах.* (аму-
 приємчїще, *Зап. Вер. I. 35*) Aufnah-
 ме, *f.* Empfang, *m.* Reception, Bewirtung, *f.*
 Приєміна *f.* Manier, Geberde, *f. См.*
 Приємний, *a.* receptiv, passiv, *Ил.*
 2) —, приємний angenehm, *ГШ.*
 Приємність, -ости, *f. v.* Прият-
 ність. [v. a. v. Приятснати.
 Прижати, (прижму, прижмує),
 Приждати ся, *v.* Дїждати ся.
 Приженє, хвостинець — Schwanz-
 monade, *f.* (Bodo saltans). [стати).
 Приженїти ся, einheiraten, *v.* При-
 Прижерєльний, *a.* Quellen-, *Вах.*
 Приживати, прижити, *v. a. К.*
 II. 48 hinzuerwerben, erarbeiten; —
 дїтїм Kinder bekommen, *K.* erzeugen;
 2) — ся Ч. V. 718 von Pflzen: Wur-
 zel schlagen, sich bekleiben *v.* При-
 мати ся; *ptc.* прижитий, erzeugt, ge-
 zeugt *He.*; прижитий син natürlicher,
 ausserhehlicher Sohn, *См.*
 Прижина, *f.* Knüttel, *m.*
 Прижмурити, (-жмувати), *v. a.*
 — очи die Augen halb zudrücken,
 schliessen, zublinzen.

Прижмурки, *pl. КУ. v.* При-
 мурки. [тиснати.
 Прижурити, *v. a. Кв. v.* При-
 Прижабути, (прижабу, -будеш),
v. a. einwenig vergessen.
 Прижабати, *v. a.* Vorrath machen,
 verschaffen, *Л. 54.* vorrathig haben,
Кч. 400. [werden, *У.*
 Прижаманити, *v. n.* von Sinnen
 Прижєба, *f. Лєв. v.* Приєпа.
 Прижєрати, (-бер-), прижєру-
 вати, *v. a.* auf sammeln.
 Прижєроти, *v. a.* bewaffnen.
 Прижєвати, (-зову, -зовєш), *v. a. v.*
 Прижєвати.
 Прижєстї, (-веду, -ведєш), *v. a.*
 Ос. (61) V. 20 ausführen, zustande
 bringen, vollbringen.
 Прижєчанє, *n.* прижєчка, *Др.*
 прижєчїчка, *Лєв. f. v.* Прижєчка.
 Прижєчїтити, прижєчїювати,
v. a. angewöhnen.
 Прижєвїд, -оду, *m.* Muster, Beispiel, *м.*
 Прижєвїдок, -дка, *m. Фр.* Stern-
 schen, *n.* Sternschuppe, *f.*; 2) Neben-
 planet, *m.* [Erlaubnis, *f.*
 Прижєвїл, -олу, *m.* прижєвїленє, *n.*
 Прижєвїдати, (прижєвїду, -вїд-
 дїш), *v. a.* когó на добрий ум *КС.*
 (83) II. 471 gut belehren; 2) zusam-
 menbringen, -hetzen, *См. v.* Прижєстї.
 Прижєвїлїти, (-лїти), *v. s.* erlau-
 ben; 2) когó до чогó jmdn wozu zu
 gewinnen suchen, jmdm etw. vorschla-
 gen, *См.* [anwendung, *f.*
 Прижєвїчїня, *f. В.* Anwendung, Nutz-
 Прижєвїчувати, *v. v.* anpassen,
 aneignen, *B.* [grünreif, *Мі. II. 363.*
 Прижєвелєкуватий, *a.* grünlich,
 Прижєвїстїй, *Фр.* прижєвїкован-
 тий, *M. II. 182, a.* прижєвїмок, -мка.
m. М. II. 8 wenig vom Boden hinauf-
 gewachsen (*v.* Buben &); stämmig, un-
 tersetzt, von niedriger, untersetzter Sta-
 tur; niedrig bei der Erde, *v.* am Boden, *К.*
 Прижєвїний, *a.* grundständig, *Вол.*
 Прижєвїний, *a.* kurzzeitig, *Гр. 25.*
 Прижєвїт, *m.* прижєвїтанє, *n.* Ruf, An-
 ruf, *m.* Einladung, *f.* [rufen; einladen.
 Прижєвїтати, *v. a.* anrufen, herbei-
 Прижєвїний, *a.* Einberufungs-
 Прижєвїмки, *pl.* frühe Winterkälte.
 Прижєвїмок, -мку, *m. s.* Зимівлє, *ВБ.*

Прижєрати, *v. s. s.* Доглядати
 2) — ся *v.* Приглядати ся.
 Прижєрїний, *a.* dh Hexerei her-
 vorgekommen *Ч. I. 111.* [Obacht, *f.*
 Прижєр, -ору, *m.* Aufsicht, Wartung,
 Прижєма, *f.* Prisma, *n.*; прижємїт-
 чїний, *a.* prismatisch.
 Прижєвїтати, & *v.* Прижєвати &
 Прижєвїтє, (*d.* -лїчок), *m.* Merkmal,
 Symptom; Andenken, *n.* *adv.* прижє-
 ковїий charakteristisch, *Пол.*
 Прижєвїтє, *f. v.* Прижєвїтє; merk-
 licher Fortschritt in *v.* Arbeit.
 Прижєвїтєвїтати ся, *M. III. 136*
v. Повнїковїтати ся.
 Прижєвїтанє, *n.* Geständnis, Bekennt-
 nis, *n.*; 2) Zugeständnis, *n.* Anerken-
 nung, *f.*; Prämisse, *f.*
 Прижєвїтати, (прижєвїтє, -вїтєш), *v. a.*
 anerkennen, znerkennen, zusprechen;
 zugestehen, zugeben; 2) erkennen, *a.*
 Пїзнати, *II.*; 3) — ся bekennen, *a.*
 stehen: до шїмї die Schuld —; *b)*
 — ся до когó (до чогó) sich als Eigen-
 thümer, Vater & jmds bekennen, an-
 geben; mit jmdm Beziehungen unter-
 halten, jmd Gleichgesinnter sein.
 Прижєвїтанє, *n.* Bestimmung, *f.*
 Verhängnis, *n.*
 Прижєвїчїтати, (-чїтє), *v. a.* bestim-
 men; 2) anmerken *H. III.*
 Прижєвїлїтка, *f.* Goldbordüre, *f. В.*
 Прижєвїлїтє, *m. Мос.* la prison, Gefan-
 genschaft, *f.* [Еф. 27.
 Прижєвїрє, *v.* Прижєрї; 2) *v.* Урòк,
 Прижєвїрєстїй, *a.* kurzichtig.
 Прижєвїчїтати, *v. s. К.* I. 160 auf
 jmdn achtgeben, jmdn belauern.
 Прижєвїра, *f.* Verdacht, Argwohn, *m.*
Лєв. Мі. II. 12.
 Прижєвїрак, *m.* Phantasiegebild, Phan-
 tom; Gespenst, *n. §.* *Ваз.* Erscheinung,
 Sinnesvorspiegelung, Hallucination, *Ил.*;
 Luftspiegelung, *f.* — морекїй Seege-
 sicht, *n. Пол.* [werden, *Мл.*
 Прижєрїтє, *v. m. s.* *Дарїтє, роїт*
 Прижєрє, *adv.* neidisch, scheel; 2)
 verächtlich, *М+Б. 237.*
 Прижєвїшїй, (-лїшний, -дїшний,
Пє), a. См. Т. v. Будучїй. [чїна.
 Прижєвїдїстє, -ости, *f. Лє. Фр. s.* Буду-
 Прижєвїма, *f. v.* Прижє; 2) das Auf-
 genommene, Angeeignete (*пблє &*); 3)

Alles was fortnimmt, fortholt: der Henker, Teufel & 4) *m. f. s.* Ворожб́ят, ворож́ба: метати на прійму = ити до в.; 5) die 5 te grössere u. längere Saite auf der банду́ра, *Зм. I. 345.*

При́ймк. *m.* der Aufgenommene, der Eidam (Sohwiegersonn) im Hause der Eltern seiner Gattin *Ч. III. 127; 2) Adoptiverbe, m.* [від-мастка I].

При́йманка, *f.* Mehl (Brei) zur При́ймати, (-іти), *v. a.* annehmen, aufnehmen; *когб чим womit gastlich bewirten; 2) — бідій (бідф).* неволю leiden, ertragen; *Antheil wozu haben, АД. I. 212. 215; 3) — мукбю & борщ etc.* mit Mehl untermischen, versetzen, einmachen; 4) — *св* Wurzel schlagen, sich kleiben, fortkommen; *b) — св* чогбсь *etw.* annehmen, womit einverstanden sein.

При́ймачка, *f.* Pflgetochter, *f.* При́ймений, *m.* Vorwort, *n.* Präposition, *f.*; *adj.* при́ймений präpositional, *Пар.*

При́йми, *pl.* у пріймах als Eidam, als Schwiegersonn; до дочкы у прійми прістати, *К. I. 46.* [Pflgesohn, *m.*

При́ймит, пріймич, *m.* При́ймк; При́ймичя, *f.* *Гол. III. 110* Braut, *f.* При́ймичка, *f. s.* При́ймичка, (*coll. m.* und *f.* пріймичі, *pl.*).

При́йняти, *v.* Приняти, *Ог. 90.* При́йм, -му, *m.* Assentplatz, *m.* Assentierung, *f.* [rungscommissär, *m.*

При́ймщик, *m.* *Ч. V. 997* Assenti-
При́йтій, (прійдѣ, прійдѣш) *v. n.* kommen, ankommen (wobin); 2) — до себѣ zu sich kommen, wieder gesund werden, sich erholen, genesen; 3) прійдѣ мені від вас ще 3 ринські & mir kommen noch, stehen aus, gebühren von Ihnen 3 Gulden & 4) прійшло (св) до тоб, що... es kam dazu, es ist so weit gekommen, dass...; прійде св емѣ жѣбрати er wird noch zuletzt betteln müssen. [дѣчий.

При́йшлий, *a. M. III. 144* *s.* Бу-
При́вд, (*d.* -онько), *m.* Ankunft, *f.* das Ankommen.

При́вдѣти, прійвдѣти, *v. n.* ankommen (zu Wagen, zu Pferde etc.).
При́вдний, *a.* ankommend, zur Ankunft geh., angekommen, zugefahren.

При́ймѣще, *n. Ч. V. 1053* Aufnahme, Zufluchtstätte, *f.*

При́статн, *v. a.* зуби собі — die Zähne dh langen Gebrauch abnutzen, eig. * lange Praxis hinter sich haben, *Мог.*

При́хати, *v. n. s.* При́вдѣти.
При́кадок -дка, *m.* kleiner Bottich.
При́кажчик, (-ажчик, -ащик), *m.* *gr.* Amtmann; 2) Handlungdiener, Kaufmanns-, Ladendiener, Commis, *m.*

При́кажчикувати (-ажч-), *v. n.* *C. II. 25* прикажчик sein. [Gebot, *n.*

При́кав, *m.* прикаван, *n.* Befehl, *m.* При́казати, приказувати, *v. a.* dazusagen, beim Reden hinzufügen; 2) an-befehlen, gebieten; 3) — *св* in Erinnerung kommen: най св не прикаву! verhüte es Gott! fern bleibe es!

При́кавка, *f.* Spruch, Kernspruch, *m.* Sprichwort, *n.*; 2) Fabel, Parabel, *f.*; 3) Anecdote, *f.* [anstossendes Stübchen.

При́калабок, -бка, *m.* *P. II. 180*
При́квбно, *adv. MIII.* sehr eilig.
При́квдѣти, при́квдѣвати, при́квдѣти, *v. a.* hinzuwerfen, zuwerfen, bewerfen; hinaufwerfen; verschütten, verlegen; 2) verwerfen (nicht Convenirendes) nicht annehmen wollen; 3) — *св* добрим etc. sich gut etc. stellen, Güte vorgeben, heucheln; — *св* псом etc. sich in einen Hund etc. verwandeln; *b) — св* vom trächtigen Vieh: vor dem Jahrmarkt Junge werfen; *c) при́квнуло св* es entstand ein Geschwür.

При́квдѣти, *f.* Zusatz, *m.* *He.*

При́квдѣний, *a.* unterschoben, falsch, trügerisch, gleissnerisch, *Гр.*; 2) leicht eiternd, schwärzig.

При́квдѣти, при́квдѣти, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C. I. 242; — до мороскы* anfrieren *Me. 237; festsieden, hartkochen, P. II. 8.*

При́квдѣчий, *a. M. II. 140* до когбсь sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

При́квдѣчий, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C. I. 242; — до мороскы* anfrieren *Me. 237; festsieden, hartkochen, P. II. 8.*

При́квдѣчий, *a. M. II. 140* до когбсь sich an jmdn heftend, zudringlich; allzu dienstfertig. [лень.

При́квдѣчий, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C. I. 242; — до мороскы* anfrieren *Me. 237; festsieden, hartkochen, P. II. 8.*

При́квдѣчий, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C. I. 242; — до мороскы* anfrieren *Me. 237; festsieden, hartkochen, P. II. 8.*

При́квдѣчий, *v. n.* sich beim Kochen ansetzen, ankleben, *C. I. 242; — до мороскы* anfrieren *Me. 237; festsieden, hartkochen, P. II. 8.*

3) *Pr.* При́кладка; 4) *Anpassung* *Под.*; Anstelligkeit, Fertigkeit „das Zeug wozu“, *Фр.*; 5) —, при́кладѣ. *f.* (Ф.) Kolben, Kolbenfläche (am Gewehr) die man an den Baaken anlegt.

При́кладѣти, при́кладѣти, *v. a.* anlegen, hinzulegen, hinzufügen, dazusetzen; anshlegen, auflegen, beilegen; aufdrücken (печать); 2) gegen einander halten, vergleichen; aussinnen, erdenken; 3) — *св* до чогб wozu beitragen, Antheil wozu nehmen; einer Sache mit Fleiss obliegen.

При́кладѣти, *f.* Zusatz, *m.*; 2) witzige Bemerkung, Witz; Calambour, *m.*; 3) Beinamen, Spitznamen, *m. Ч. III. 179.*

При́кладѣний, *a.* anstellig, geschickt; passend.

При́кладок, -дка, *m.* *Attribut, n. He.*
При́клеіти, (-клеювати), *v. a.* anleimen.

При́клепка, *f.* Anlass, Gelegenheit, *f.* (im bösen Sinne); 2) *напасть.*

При́клепк, *m.* Zuruf, *m. T.*
При́клякати, при́клякнути, *n.* 169, *v. a.* herbeirufen, zu sich bescheiden.

При́кляіт, -іту, *m.* прікляіт, -іти, *f.* Vorbau, Zubau, *m. s.* Іанок.

При́кляіти, (-няти), при́кляіювати, *v. a.* niederbeugen, senken, biegen; 2) bewegen, überreden, geneigt machen *Кч. 183; — св* до чогбсь sich wozu bewegen lassen; zuwillen sein, Folge leisten. [wogen.

При́кляіний, *a.* zugeneigt, geneigt, *m.* Anhänger, *m. Has.*

При́кляіність, -ости, *f. У.* Geneigtheit, Gewogenheit, Anhänglichkeit, Hingebung, *f.*

При́кляічати св, (-іти св), vorfallen, sich ereignen, geschehen, *Л. 89. М.*

При́кляічка, *f.* (günstige) Gelegenheit, Zufall; Anlass, Vorwand, *m.*

При́кляікати, при́кляікнути, *v. a.* mit dem Knie (beim Knieen) zudrücken; 2) *v. n.* niederknien.

При́кляіти, *f.* Merkmal, Zeichen, *n.*; 2) Eigenthümlichkeit, Eigenschaft, *f.*; 3) günstige Lage; *s.* Приміта.
При́кляітий, (-кляітий, *Зар. Лесч.*) *a.* merklich, bedeutsam, bekannt, ansehnlich, *s.* Примітний.
При́кляітати, (-кляітати, -кляі-

чати *Ч. V. 720), Wgr. 109. Гол. s.* Приміняти, примічати; при́кляіювати собі, *Зар.* bei sich die Bemerkung machen. [geschmiedet, angekettet.

При́кляіти, *f.* на при́кляіти, *Me. 395* an-
При́кляіти, *v.* При́кляіти.

При́кляіти, -ляни, *m.* Pflock, kleiner Pfahl, Pflock des prinpi; 2) Brückenpfahl, *m.*; 3) Zaunstütze, *f.*

При́кляіти, (-бювати), *v. a. s.* При́кляіти. [нець; kleinerer Okolіт.

При́кляіти, -тка, *m. s.* Оклѣпа-
При́кляіти, при́кляіти, *P. I. 39,* -рка, *m.* eine Nische, eine Vorbaut bei d. Vorrathskammer.

При́кляіти, -нця, *m. III.* при́кляіти, *n.* Ende, *n.* на -ці zu Ende.

При́кляіти, *m.* der Theil am Ende o. Gegenstandes, *s. B.* einer Peitsche *P. II. 183.*

При́кляіти, *f.* & при́кляіти, & *s.* При́кляіти, *B.* [(Arenicola) *B.*

При́кляіти, *m.* Sandwurm, *m.*
При́кляіти, (-бувати), *v. a.* noch dazu graben; 2) eingraben (гніі).

При́кляіти, *v. a.* er-, zusammen-sparen, *Лесч.*

При́кляіти, (-ринь), *m.* Stock, Stumpf eines abgehauenen Baumes, *M. II. 114; Wurzelstock, Baumstrunk, m. B.; 2) Pflock* um daran das Pferd anzubinden, *АД. I. 138 s.* При́кляіти 1).

При́кляіти, *v. a. s.* При́кляіти.
При́кляіти, *v. a.* zwingen; *s. d.* folg.

При́кляіти, (-орбчу, -орбгшт), *v. a.* kürzer machen, verkürzen; einschneiden; 2) * beschwichtigen, *Зс.*

При́кляіти, *v. a.* in kleinem Quantum zusammenlegen, -sparen, *vgl.* Корпати. [um einwenig zu schlummern.

При́кляіти, *v. n.* sich ducken
При́кляіти, *v.* При́кляіти.

При́кляіти, *m. s.* При́кляіти.
При́кляіти св до чогб, *s.* Підкляіти св.

При́кляіти, *m.* Marginulina, *B.*
При́кляіти, *f.* Schmuck, *m.* Verschönerung, *f.*

При́кляіти, при́кляіти, (-ащувати), *v. a.* schmücken, verschönern, zieren; 2) ausschmücken, beschöneren.
При́кляіти, *a.* überaus schön, *s.* Пре-
Пре-

Прикривало, *n.* Decke, *f.* Deckel, *m.* a. Biko.

Прикривати, прикріти, *v. a.* bedecken, zudecken, verdecken; decken, beschützen; verhehlen, bemänteln.

Прикривий, *a.* steil, jäh (горді); 2) lastig, beschwerlich, schroff; widrig, verdriesslich; *adv.* прикро, (навернути &), jäh, zu schnell, zu plötzlich *M.*; — *komу́с es thut jmdm leid, ist unangenehm, schmerzlich.* [ker schreien.

Прикрікнути, *v. n.* lauter, stärker. Прикріте, прикріване, *n.* das Bedecken, Ueberdeckung, *f.* das Verbergen, Verhehlen.

Прикріпати, (-кріплювати), *v. a.* fest anheften, annageln, anbringen; befestigen.

Прикрісь, -ости, Unannehmlichkeit, Widerwärtigkeit, *f.* Verdruss, *m.*

Прикроїти, прикріювати, *v. a.* zuschneiden. [halt thun.

Прикріювати, *v. a.* bändigen; Ein- Прикрітний, *a.* -e діло schwer, mühevoll *ГЕ.* (*Пр.* III. 10).

Прикрут, *m.* was zum Zudrehen dient, *v.* Ужівка.

Прикрутати, прикручувати, *v. a.* fest zudrehen, drehend zusammenziehen.

Прикувати, прикути, *v. a.* anschmieden, anschweissen, anfesseln.

Прикупати, (-плати), прикупувати, *v. a.* zukaufen, noch mehr hinzukaufen.

Прикур, *m.* räucherige Speise.

Прикурати, *v. a.* § jmdn e. Arbeit lehren.

Прикурати, (-урювати), *v. a.* mit Staub, Schnee bedecken; 2) räucherig machen; — *ся г. werden.*

Прикуртати, *v. a.* s. Прикоротати.

Прикусати, прикушувати, *v. a.* zu-, einbeissen; — *явік, sich in die Zunge beißen um zu schweigen, Maul halten А.Г. 158; — губи (устá) die Lippen verbeissen.*

Прикутати, *v. a.* s. Прикорпати, придати; — *ся § sich einwirtschaften.*

Прикуток, -тка, *m.* Ort im Winkel, *M.* II. 411; zugebauter Winkel.

Прикунути, *v. n.* niederhocken.

Прилабуванити ся, *v.* Підлабуванити ся.

Прилавка, *f.* прилавок, -ика, *m.* Ladentisch, *m.*; 2) Ofenbank, *v.* Прилавок; 3) *pl.* Geschirrschränk, *m.*

Прилагателне (имя), † *Оц. v.* Приложник; прилагательник, *m.* *Кл.* Epitheton, *m.* [Anpassung; Vorbereitung, *f.*

Прилагода, *f.* прилагоджене, *n.* Прилагодити, (-оджувати), *v. a.* vorbereiten, fertig machen, zureichten; anpassen. [passend.

Прилагодний, *a.* vergleichbar; Прилад, *m.* Vorrichtung, *f.* Apparat, *m.*

Приладень, -дня, *m.* Erzeugnis, *n.* *Ст.* Приладити, приладити, приладнувати, *ОП. v. a.* zureichten, anbringen, zu-, anpassen.

Приладний, *a.* schmeichsam, einschmeicheld, *M.* II. 140. anstellig.

Приладник, *m.* Zubereiter, *m.* *Пар.* Прилав, *m.* † Art Abgabe?

Прилавити, (-лажу, -лавш), *v. n.* hinzukriechen; langsam ankommen.

Приластити, (-ластї, -ластїш), *v. a.* ver-, anlocken, dh Lockung u. Köder gewinnen; приластити ся до когось *К.* jmdm Gunst erweisen.

Приляця, *f.* † Sturmhaube, *f.* *ІГ.* Прилягавий, *a.* nebenliegend, Neben-, *M.* III. 32; 2) *v.* Ступхий, вляжлий.

Приляжний, *a.* anliegend, — кут Anwinkel, *m.*

Прилястити ся, прилящувати ся sich einschmeicheln, *v.* anschmiegen; до когось jmds Zutrauen abgewinnen.

Прилястний, (-лястїш), *a.* trüglisch, verführerisch. [Anflug, *m.*

Прилет, -ету, *m.* das Heranfliegen, Прилетіти, (прилетчу, прилетїш), *v. n.* s. Прилітати.

Прилив, *m.* Fluth, *f.* s. Приплив, *Пол.*; 2) Platzregen, *m.*

Приливати, *v. a.* hinzugiessen.

Прилива, *m.* *f.* s. Підлива, *Леч.* Приливати ся, прилизувати ся, sich belecken, sich schmiegen; *b)* *v.* Підлизувати ся.

Приляка, *f.* s. Прилячність.

Прилянь, *m.* Haftdolde, *f.* (Caulalis) *B.* Прилифти, *v. n.* s. Прилетіти, Прилип, *m.* s. Лепець 2).

Прилипати, приляпнути, *v. n.* kleben bleiben, sich anhängen.

Приляпний, приляпчастий,

a. sich leicht anklebend, anleimend, anhaftend, Heft-; приляпачкий (Ф.) unthunlich, zutraulich, einschmeichelnd.

Приляпність, -ости, *f.* *Пол. v.* Причпність.

Приляпчик, *m.* *Вейн.* des чапчик (der Frauenhaube) *Ч.* IV. 432.

Приляти, *v. a.* s. Приливати.

Прилячати, (-ачти), *v. a.* *ГШ.* anwenden, in Anwendung bringen, verhältnismässig anpassen.

Прилячка, *f.* *Зс.* Physiognomie, Charakteristik, *f.* Colorit, *m.* Anstrich, Ausdruck, *m.*; 2) Einbanddeckel, *m.*

Прилячкувати, *v. a.* Einbanddeckel geben.

Прилячний, *a.* angemessen, entsprechend *Ч.* IV. 174 artig, anständig; 2) zur Ueberführung dienend: corpus delicti.

Прилячність, -ости, *f.* Angemessenheit; Anständigkeit, *f.*; 2) Eigenthümlichkeit, Beschaffenheit, *Зс.*

Прилягати, *v. n.* *МШ.* s. Прилягати.

Прилягавий, приляжний, *a.* *МШ.* fleissig, emsig; 2) приляжний *v.* Прилежний, -е поле.

Прилядок, -ду, *m.* dünner Eis.

Приляти, (прилязу, прилявеш), *v. n.* s. Прилавити. [ben, anleimen.

Приляпяти, (-плати), *v. a.* ankleben. Приляпкати, *f.* s. Цілушка; 2) * von e. liebenswürdigen Person. [legen.

Прилясний, *a.* nah am Walde gelegen.

Приляга, *f.* Beilage, *f.* Allegat, *m.*

Прилягом, *adv.* bücklings, (*B.*).

Приляжати, *v. a.* s. Прикладати; anpassen, nebeneinander-, zusammstellen, — *щось до чогось vergleichen; — ся за ким v.* Причиняти ся.

Приляжний, *m.* Adjectivum, Beiwort, *n.* *adj.* приляжний adjectivisch, *ГШ.*

Приляда, *f.* *Фр.* s. Відлутка.

Прилядати, (-ляжувати), *v. a.* heran-, verlocken, verführen, *Гол.* III. 455.

Прилядний, *a.* *У.* verlockend, verführerisch.

Приляка, *f.* Vereinigung, *f.* *К.*; 2) die mitverbundene Filialpfarre; 3) Zufall, Vorfall, *m.* s. Пригода, *Гол.* I. 68. *Ст.*

Прилячати, (-ачти, -ачувати), *v. a.* womit verbinden, vereinigen; zufügen,

zuthellen, begeben, beilegen; 2) *v.* Получати, bekommen; 3) — *ся до когось sich an jmdn anschliessen, sich zugesellen; b)* — *ся М. II. 108 sich treffen, sich ereignen; прилячав ся мені habe Gelegenheit; прилячало ся в кимось ліхо jmdn traf ein Unglück.*

Приляюби, *У.* прилябішки, *pl.* Liebestrank, *m.*

Приляюбити, (-бляти), *v. a.* dh Liebe gewinnen, anhänglich machen; lieben, gern haben *M.* III. 135; — *ся до когось, М. II. 22 jmdn lieb gewinnen.*

Прилядний, *a.* öffentlich, vor den Leuten. [lichkeit, *f.*

Прилядність, -ости, *f.* Offen-

Прилядок, -дка, *m.* Spitzname, *m.*

Прилятувати, *v. a.* anlöthen.

Прилягати, (-гаву, -гавш), прилячати, (прилягати, приляжу, приляжем), *v. a.* durch das Aufliegen etw. festhalten; 2) *v. n.* daran liegen, anliegen, angrenzen, anschliessen; *b)* sich legen, einwenig ruhen *III. I. 2 (viter); c)* * sich befeissigen, sich bestreben, eifrig etw. besorgen.

Примавляти, *v. a.* s. Примовити.

Примавати, (-авувати), *v. a.* anstreichen. [schmücken.

Примаїти, (-аювати), *v. a.* mit Laub

Примаїтий, *a.* schön und gut; zierlich.

Примань, примана, приманка, *f.* Verlockung, *f.* Lockmittel, *n.* Köder, *m.*; 2) -ана, Vorzug, *m.* [bei-, verlocken.

Приманити, (-анювати), *v. a.* her-

Приманливий, (-анний, -анчівий), *a.* verlockend, verführerisch.

Примара, *f.* *Ст.* Traumgesicht, Schreckbild, *n.* [scheinen, vorgaukeln.

Примарити ся, *impers.* *комусь*

Примастити, примашувати, *v. a.* zuschmieren; 2) besetzen. [Dienende.

Примастка, *f.* das zum Befetten

Примежний, *a.* — кут Neben-

Примежувати, *v. a.* dh das Fortrück-

Примене, *n.* s. Приложник.

Применити ся словом перед кимось *M.* ein Wort an jmdn richten, das Gespräch anknüpfen.

Примёр, *m.* *К.* I. 153 s. Примірене 2).

Примережка, *f.* gestickte sehr

schmale Bordüre an der Verbindungsnaht. [anfriegen.]

Приморські, приморські, *v. n.* примеркати, примеркати, *v. n.* dunkler werden; *adv.* примеркати, düster geworden, schon dämmernd.

Примісти, (примісти, примісти). *v. a.* hinaufsetzen; 2) ein wenig rein setzen, kehren. [einer Wehr aus Steinen, (Фр.)]

Приміст, *m.* Art Fischfang mittels Приміста, *f. v.* Приміста.

Примісти, (-ію, -іши), примісти, (примісти, -іши), *v. a.* hinzusetzen, *v.* Прикидати, (oben, zuschliessen).

Примісти, *v. a.* einwenig zuma-

Примісти, примісти. (*Кл. Вск.* II. 109), примісти (до свого серденька) *Кл. С.* 82) II. 302. *v. a.* durch Liebreiz jmdn fesseln; — *с.* примісти, liebäugeln, sich bei jmdm beliebt machen wollen, freundlich thun.

Примісти, *n.* Bündnis, *n.* Vertrag, Friedensschluss, *n.* *К. О. Б.*

Примісти, *f.* Versöhnung, *f.*

Примісти, *m.* Versöhner, Friedensstifter, *m.* (-ітелька, *f.* -ін, *f.*).

Примісти, *a.* Sühn.

Примісти, (-іти), *v. a.* ver-, aus-, v. a. ver-, aus-, v. a. vergleichen, *v.* vergleichen.

Примісти, *m.* Bundesgenosse, *m.* der Verbündete, *T.*

Примісти, *f. v.* Приказка, *Зак.* [хв, *f.*

Примісти, *f.* Beschwörerin, He-

Примісти, *M.* II. 136 sich in etw. schicken, *v.* wornach richten, *v.* anpassen, *v.* bequemen.

Примісти, -іру, *m.* Beispiel, Muster, *n.* примісти, на — zum Beispiel, beispieleweise.

Примісти, примісти, *n.* das Zumessen, Anpassen, Anprobieren; 2) das Zielen, Anlegen, Richten; 3) Anwendung, *f.*

Примісти, (-іти, -івати), *v. a.* zumessen; anpassen, anprobieren; 2) — *с.* anlegen, zielen beim Schiessen.

Примісти, *a.* als Beispiel dienend, musterhaft, mustergiltig; *adv.* -но — —; beispielsweise, beinahe, ungefähr.

Примісти, *m.* Exemplar, *n.*

Примісти, -ости, *f.* Mustergiltigkeit, *f.*

Примісти, -ости, *К. v.* Примісти.

Примісти, примісти, (-істи, -істи), *v. a.* anbringen, unterbringen, einen Platz gönnen, anstellen, placieren.

Примісти, -осту, *m.* Bank an der Wand, *f.* *Зак.*

Примісти, *pl. K.* II. 287 Gerüst, Gestell beim Fussboden, *Гол.*

Примісти, (-істи), *a.* der leicht sich wo anstellen, placieren lässt, anstellig.

Примісти, -ету, *m. v.* Прісти.

Примісти, *f. v.* Примісти 1).

Примісти, (-ію, -іши), *v. a.* kennen, im Stande sein, vermögen, *К. I.* 317.

Примісти, *a.* primitiv, ursprünglich.

Примісти, примісти, *v. a.* merken, bemerken, *P. I.* 44. wahrnehmen, die Bemerkung machen, beobachten.

Примісти, *f.* Anmerkung, *f.* Zeichen, *n.* v. a. in -ку beobachten.

Примісти, *f. v.* Перісти 1), Schultertuch, *n.*

Примісти, *a.* He. merklich, leicht zu erkennen, zu bemerken, deutlich wahrnehmbar; 2) leicht empfänglich, receptiv, ansteckungsfähig (тіло).

Примісти, (-істи), (-істи), *v. a.* hinzumischen, beimengen; — *когь* у крадежи zum Theilnehmer eines Diebstahls machen. [gung, *f.* Zusatz, *m.*

Примісти, *f.* Beimischung, Beimengen; *a.* hineingemischt; woran theilnehmend.

Примісти, *m.* Gemengtheil, *m.* Пол.

Примісти, *n.* (leidliche) Unterkunft, Anstellung, *f.*

Примісти, *v. a.* *v.* Примісти; — *с.* до *когь* sich an jmdn anschliessen.

Примісти, (примісти, примісти), *v. a.* einwenig zerknittern.

Примісти, (*d.* примісти), *f.* Rede, Nachrede, *f.* Gerede, *n.* 2) Erwähnung, Anspielung, Andeutung; 3) *d.* *v.* Примісти; 4) Zauberspruch, *m.* -formel, *f.*

Примісти, (-істи), *v. a.* dabei sprechen; zureden, *комусь* до *серця* — ; 2) *e.* Zauberspruch, *m.* -formel, *f.* — *с.* eine Andeutung machen.

Примісти, *v. a.* dazu beten.

Примісти, *n.* am Meere gelegene Gegend, Seeküste, *f.*

Примісти, durch Hunger geschwächt werden, *Mx.* [I. Nachtfrost.]

Примісти, -ку, *m.* hoher Frost, Примісти, *a.* am Meere gelegen, Meeres-, Seestrande.

Примісти, *m.* III. Bewohner des Meeresufers, *m.* [Lese.]

Примісти, -ости, *f.* Lese. Gerüst, *n.*

Примісти, примісти, — *с.* den Platz einnehmen, *P.* finden, sich ansetzen. [місти.]

Примісти, *f.* Zubau, *f.* *vgl.* Примісти, *v. a.* befestigen.

Примісти, [примісти, (примісти), примісти], *v. n.* II. 67. *M. v.* Примісти, *m.* [тзен.]

Примісти, (-істи), *v. a.* bene-

Примісти, *f.* Auszug, Extract, *m.*

Примісти, *(B.)* eig. die Hoden (мудь) berühren; sich befruchten lassen, (*v.* Weib).

Примісти, (-істи), *v. a.* mit Schlamm überdecken.

Примісти, *v. a.* hinzumauern.

Примісти, *m.* Zwang, *m.*; 2) nothwendiges Mittel. [zwingen, nöthigen.]

Примісти, примісти, *v. a.*

Примісти, *v. a.* *K.* 12. *pol.* zustreicheln. [machen, abhärmen.]

Примісти, *v. a.* einwenig müde

Примісти, *pl.* Launen, Caprizen, Schrullen; Eigensinn, Eigendünkel, alberne Willkühr; 2) *vgl.* примісти, *Max.* Vorwand, *m.* äusserer Grund.

Примісти, *v. n.* II. 108 eigensinnig, launisch sein, Grillen fangen.

Примісти, *a.* launig, eigensinnig, grillenhaft, toll, *Зар.* *Фр.*

Примісти, *v. a.* schnell herbeiholen, -bringen; — *с.* sich herankommen, -reiten etc.

Примісти, *v. a.* *v.* Примісти.

Примісти, *adv.* wenigsten; ja sogar, (*B.*).

Примісти, *v. a.* antreiben.

Примісти, *adv.* gelegentlich.

Примісти, (*d.* примісти, -істи), *f. v.* Примісти; Reiz, *m.*; 2) Leidenschaft, *f.* He.

Примісти, (-істи), *v. a.* ver-, anlocken, reizen; примісти, *v.* до *когь*, *Зар.* jmdm den Hof machen.

Примісти, (-істи), *a.* anlockend, anmuthig, anziehend, *У.*

Примісти, -ости, *f.* Anmuth, *f.* Liebreiz, *m.* [Знадобіти, *v.*

Примісти, (-істи), *C. I.* 2. примісти, *Фр.* *adv.* wenigstens, doch wenigstens, jedenfalls. [mieten, -dingen.]

Примісти, (-істи), *v. a.* hinzugehören, *v. n.* gehören, zugehören, *до когь.*

Примісти, *a.* gehörig; ge-

Примісти, 2) zuständig.

Примісти, -ости, *f.* Zuhör, *n.* Eigenheit, Eigenthümlichkeit, *f.* *T.*; 2) Zuständigkeit, *f.* [Примісти.]

Примісти, *adv.* III. II. 147. *v.*

Примісти, *a.* genug betrunken.

Примісти, *v. a.* *Зв.* *Зв.* *Покр.*

Примісти, *adv.* *M.* *M+B.* 286 *v.* *Pr.* *adv.* vor Aller Augen, angesichts des ganzen Volkes.

Примісти, *Гл.* *б.* 72 § sich viel ausnehmen, worauf viel pochen. *Пом.* III. 121.

Примісти, § *v.* Клісти *v.*

Примісти, *a.* unterm Himmel, himmlisch, *Ф.*

Примісти, (-істи), примісти, *v. a.* *v.* примісти, примісти.

Примісти, *v. n.* *v.* Підісти.

Примісти, *n.* das Bringen; Auftragen; Verschaffen. [Примісти.]

Примісти, (-істи), *v. a.* *v.*

Примісти, *n.* *K.* Erniedrigung; Niedrigkeit, *f.* das Niederhalten.

Примісти, *v.* примісти, *v.* sich herablassen, *a.* niederlassen, *K.*

Примісти, *A. I.* 113. примісти, *v. n.* sich niederbeugen; — *до чогось* *у* *etw.* sich hinneigen, *K.* — *на когь* jmdn beschützen, *K.*

Примісти, *v. a.* *v.* Примісти.

Примісти, *v. n.* *v.* Примісти.

Примісти, (-істи), *v. a.* *v.* *О.*

Примісти, *v.* anpassen; — *с.* sich anpassen, *v.* anschliessen, *v.* anfügen, *Зар.* [Фр.]

Примісти, *n.* Anpassung, *f.* Примісти, *m.* dargebrachtes Opfer, Opfergabe, *f.* Geschenk, *n.* III.

Приноси́ти, (-но́шу, -но́сши), прино́сати, *v. a.* darbringen, tragen, herbringen, holen; eintragen, einbringen; *pl.* прино́сений, *M. III.* 71 abgetragen, abgenutzt (*s. Kleid*).

Прино́сний, *a.* vom прино́с, Opfer; *2)* der welcher etw. bringt, bes. bei der Hochzeit, *pl.* die Beitragenden, *R. 69.* 135.

Прии́уда, *f. Гол.* Zwang, *m.* gezwungenes Wesen, Affectation, *f.*

Прии́удити, *v. a.* nöthigen, zwingen; *3)* — *ся M. III.* 47 sich stark abhärten. [*terng*, Anregung, *f.*

Прии́ука, *f.* Antrieb, *m.* Aufmunterung, *прии́ука*, *Зар. v. e.* aufmuntern; zwingen.

Прину́рати *ся*, ein wenig untertauchen, unterinken.

Прии́цна, *f.* § Prinzessin, *f.* Прии́цип, *m.* Grundsatz, *m. adj.* прии́ципний, principiell, grundätzlich. [*her* stellen, *Gr.* 26.

Прии́ципирити *ся*, § sich hō-приня́ти, *v. a.* з. Прии́мати; — *слово знов Кч.* 29. das Wort wieder ergreifen, die Rede wieder aufnehmen; — *в чім багато праці, Фр.* viel Arbeit worin aufwenden.

Приобі́цати, (-обі́цувати), *v. a.* versprechen, zusagen.

Приобрі́сти, (-обрі́ту, -обрі́теш), *v. a.* erwerben, gewinnen.

Приобста́ти *ся*, *v.* Приоста́ти.

Приоді́вати, приоді́ти, приодя́гати, (-гнү́ти), приодежа́ти, *v. a.* bekleiden, ankleiden; — *ся* sich Kleidung (im Dienst) erwerben. [*стий*.

Приодхо́дничий, *a.* *v.* При́хво-Приодхо́бити, (-бля́ти), *v. a.* *v.* Прикраса́ти.

Приодо́бка, *f. Пол.* Прикраса 1).

Приоко́лоток, *v.* Прико́лоток. [(*B.*).

Приопа́сти, (-па́ду, -па́деш), *v. n.* *v.* Підупа́сти. [*ackern*, verflügen.

Приора́ти, приору́вати, *v. a.* ein-Приору́жати, *v. a.* bewaffnen, unter Waffen stellen.

Приостано́вити, (-вля́ти), *v. a.* — *хóду* im Gange innehalten, *ВБ.*; — *ся* stehen bleiben, *Ваз.*

Приоста́ти, (-оста́ну, -оста́неш), *v. n.* und — *ся* zurückbleiben; *2)* *v. a.*

Ф. *v.* Переста́ти. [*stöhnen*.

Прио́хувати, *v. n.* dazu saufen,

Прио́чко, *v. B.* Nebenaugen, *n.*

Припа́ювати, *v. a.* *Ч. III.* 390 *v.* Прируба́ти.

Припа́дати, *v. n.* befallen, bedeckt werden, sich bedecken, (*обро́хом*); *2)* neben jmdm hinfallen; *b)* auf jmdm feindlich losstürzen, jmdn anfallen; *c)* zu jmdm eine innige Anhänglichkeit zeigen; — *до чого́сь са́ду*; *3)* — *на когó* auf jmdn zu fallen (*майно́*); припа́дає *на когó* (*чєрга*) *es ist die Reihe an jmdn*; *4)* — *до чого́сь* zu etw. rasen, sich zu etw. schioken, *не припа́дає, К.* *es geht nicht an, ziemt nicht*; *5)* vorfallen, sich ereignen, *v.* zutragen, — *на якійсь день* auf einen Tag fallen.

Припа́дистий, *a.* abschüssig, schroff abhangend; *2)* — *чóбит* schlecht im Rist.

Припа́дковий, *a.* zufällig, *Пар.*

Припа́дковість, -ости, *f.* Прида́рність, *Пар. ВБ.*

Припа́днистий, *a.* - *е весна́ (Гн. 40)* wann oft Regen fällt, *v.* Перепа́дистий. [*fall*; bes. Unglücksfall, *m.*

Припа́док, -дку, *m.* Zufall, Vor-Припа́сти, *v. a.* *v.* Припи́лювати.

Припа́ляти, (-па́лювати), *v. e.* ein wenig anbrennen, verbrennen.

Припамя́тувати собі, *v.* Пригада́вати *с.* [*herrisch*, *K.*

Припанкува́ти, *a.* vornehm, Припантра́ти, § *v.* Припи́лювати.

Припа́ряти, (-па́рювати), *v. a.* in heissem Dampf erhitzen, bähnen; *2)* *v. n.* *сбнце* brennt stark (gleich nach dem Regen).

Припа́рка, *f. Ко.* 196 das Anbrennen; *2)* *kleine Züchtigung, Prügelei, *Кч.* 279.

Припа́рник, *m.* Wärmestein, *m. Пол.*

Припа́рок, -рка, *m.* besondere Sonnenhitze in den Intervallen des Regens zur Sommerzeit.

Припа́с, *m. Пар. v.* Запас.

Припа́сати, (-па́су, -па́сеш), *v. a.* sorgfältig weiden, *У.*; *2)* herbeischaflen (zum Vorrath), *Ко.* 64. — *щось для себе* für sich etw. verschaffen.

Припа́ювати, *v. a.* *v.* Припа́ляти

Припе́рти, (-пру́, -пре́ш), *v. a.* *v.* Припи́рати. [*gewinnen*, *Ст.*

Припестя́ти, *v. a.* *dh* Lieblosen

Припеча́ска, *f. N. e.* *половина*

Припеча́тати, *v. a.* *zusiegeln*, *ver-*

siegeln, den Siegel beidrücken. [*пика́ти*.

Припеча́, (-ечу́, -чєш), *v. a.* *v.* При-

Припи́вати, *v.* Припи́ти.

Припи́лка, *f. Др. v.* *Glareola mel-*

lanoptera.

Припи́лювати, *припи́лювати, v. a.* *robóty* eine Arbeit fleissig beaufsichtigen; *emsg* zusehen, aufpassen, ein wachsames Auge worauf haben, fleissig abwarten; *2)* rascher arbeiten.

Припи́ти, *m. C.* *припи́на, f. Мi. II.*

18. *Асв.* Anhalt, Einhalt, *m.* Beschränkung, Behinderung, Verzögerung, *f.*

Припи́нати, (-аю́, -аєш), *v. e.* an-

heften, anstecken, anhängen, anschnal-

len, anbinden.

Припи́да, *f. §* Schürze, *f.* Vortuch, *m.*

Припи́нати, (-аю́, -аєш), *v. a.* anhalten; — *ся* inne halten, anhalten, stooken, sich unterbrechen, *C.*; *b)* zu lange wo verweilen.

Припи́нка, *f.* Band, Zugband, *n.* *H. 212; 2)* *pl.* *Майтки*; *3)* *Книвармер, pl.*

Припи́рати, *v. a.* andrücken, gegen etw. drängen, drücken; in die Enge jmdn treiben; *2)* fest zuschliessen, ab-

sperrten; *3)* mühevoll herbeischaflen, *P. II.* 15; *4)* *v. n.* anstossen, angrenzen, bis wohin sich erstrecken; * *тòе до мене* *не припи́рає* das droht mir nicht, geht mich nicht an.

Припи́рвати *се* *в.* Пристанови́ще.

Припи́с, *m.* Vorschrift, *f.*

Припи́сати, *припи́сувати, v. a.* hinzuschreiben; — *ся* beischreiben; *2)* einschreiben, eintragen; *3)* *кому́* vorschreiben; *b)* * zuschreiben.

Припи́ска, *f.* schriftlicher Zusatz, *Postscriptum, n.* Anmerkung, *f.*

Припи́ти, (*припи́ю, припи́еш*), *v. a.* *до когó* zutrinken, *Зг.*

Припи́вати, *v.* Припи́лювати.

Припи́днимати *ся*, *сich* (einwenig, langsam) erheben, *Фр.*

Припи́нний, *a.* zu spät. [*verspäten*.

Припи́нати *ся*, (-внати *ся*), *сich* *припи́ти, -єку, m.* Ofennische, Hölle (bei, hinter dem Ofen) *f.*

Припи́кати, *v. e.* *stark* anbacken, rösten, einwenig anbraten; *2)* *v. n.* (*сбнце*) *припи́кає* brennt zu stark, sengt.

Припи́л, -бу́, *m.* Schoos des Weiberkleides; *n.* *v.* Подбóк.

Припи́ти, -бу́, *m.* Bandseil mit e.

Pflock der in die Erde eingeschlagen wird (beim Weiden der Pferde &), *n.* *III.* I. 87.

Припи́р, -ору́, *m.* Verschluss, *m.*; *2)* *v.* Приста́новок; *3)* dringliche Noth; *4)* steile Berglehne. [*f.* (*carpus*).

Припи́сток, -стка, *m.* Handwurzel,

Припи́ткати, *v.* *Здбати.*

Припи́чок, -чка, *m.* Raum vor dem Backofen, *m.* Beimauer an e. Ofen, *f.*

Припи́швати, (-шву́, -швиш), *v. a.* überwindlich unternehmen.

Припи́ляти, *v. a.* *всі думки M. II.* 122 alle Gedanken durch reichliche Thränen unterdrücken.

Припи́ляти *ся*, *thener* bezahlen, *th.* zu stehen kommen.

Припи́щений, *Пол.* *припи́ска-*

ний, a. *platt*, *p.* gedrückt, *flach.* [*д.*

Припи́сати, *припи́сувати, v. a.* *platt*, *glatt* machen, *flach* ebnen; *2)* *v. n.* Beifall zuklatschen.

Припи́сти, *v.* Припи́ляти.

Припи́ти, *m.* Fluth, *f. Пол.*

Припи́ляти, *припи́ляти, (-пливу́,*

пливеш), v. n. herbeigeschwommen kommen, heranschwimmen; -*сегла*; *припи́ляло* *до голови́ ко́мєш* jmdm ist etw. eingefallen, in den Kopf gekommen.

Припи́л, -оу́, *m.* Zuwachs, Nachwuchs, *m.* Kinder, *pl. К.*

Припи́свати, *v. n.* *сich* mit Schimmel überziehen.

Припи́ляти, (-ітувати), *v. e.* *zuflechten*, -*winden*; *2)* * — *ся* zufällig umherirrend ankommen.

Припи́ляти, *pl. v.* *Випля́ти.*

Припи́ляти, *v. a.* *v.* *Запи́ляти*; * *einwenig* einschränken, *zu* Raaren treiben.

Припи́лодок, -дку, *m. v.* *Припи́л.*

Припи́лювати *ся*, *сich* herbeischleppen.

Припи́лювати *ся*, *сich* anheften.

Припи́люток, -стка, *m.* *allzu* flaches Dach.

Припльщати, (-ати), *v. a.* platt machen, *p.* drücken.
 Припльщати, (-пльщати), *v. a. v.* Припльщати. [Приповідка.
 Приповеда(в)ка, *f.* П. я. 122 *v.*
 Приповіст(я), (-повіст(я), -повіст(я)), *v.* *a.* heranschleichen, -kriechen. [schend.
 Приповістком, *adv.* Фр. heranschleichen.
 Приповіст(я), *v. a.* etwas Soharfsehniges, Interessantes, Zutreffendes sagen.
 Приповідка, *f.* Märchen, *n.* Sage, *f.*; 2) Sprichwort, *n.*
 Приповідний лист, Freibrief, *m.* Л.
 Приповість, -іст(я), *f.* К. I. 27 Sage, Kunde; Prophezeiung, *f.*
 Приповісти, (-повіст(я), -повіст(я), -повіст(я)), *v. a. v.* Приповідати; 2) — ся eingestehen, bekennen. [повіст(я).
 Приповістка, *f.* *v.* Приповідка;
 Приповідити, *v. a.* чо́го zu geben dass ein volles Mass werde; приповідити ся, *n.* sich an-füllen, voller werden.
 Приповідати, *v. a.* У. *v.* Додати.
 Приподоба, *f.* Пар. К. приподобана, *n.* das Gefallen, до-би, раді-би um zu gefallen, an G.
 Приподобати ся кому́, jmdm gefallen, sich beliebt maehen; 2) приподоблювати ся до когось, *n.* jmdm nachthun, trachten jmdm ähnlich zu werden.
 Припокоїти, *v. v.* beschwichtigen, beruhigen, zum Schlaf legen, *Max.*
 Припoble, *n.* См. *v.* Припль.
 Припомина́ти, *n.* 114. припоми́нути А. Д. I. 94 *v. a.* об чім *v.* Пригадати, вгадати gedenken lassen.
 Припобна, *f.* *v.* Припль.
 Припбнець, *v. n.* Convolvulus arg.; 2) — угловатий, *Sicyos angulata*, *B.*
 Припбра, *f. v.* Припль; Hindernis, *n.*
 Припоробити, (-обшувати), *v. a.* bestauben, beschütten, bestreuen.
 Припору́ка, *f.* См. *v.* Препору́чене 1); 2) ein Anliegen.
 Припбстити, *v. a.* ду́шу fasten lassen, dh Fasten üben; 2) *v. n.* einwenig fasten. [vogel, *v.* Припутень.
 Приппотень, -тя, *m.* IГ. Art Feld.
 Припплбяти, *v. n.* кому́сь schmeicheln.
 При-початку, *adv.* zu Anfang.
 Припочінок, -нку, *m.* Ruhe, Rast, *f.* III.

Припоча́ти, припочива́ти, *v. n.* einwenig ruhen, ausruhen.
 Приповса́ти, (-поашу, -поашем), *v. a.* umgürten; an den Gürtel anbinden, Ч. V. 611.
 Приправа, *f.* Zuthat, Würze, *f.*; 2) Beizmittel, *n.* Пол.; 3) Geráth, Werkzeug, *n.*
 Приправити, (-вляти), *v. a.* anmachen, ansetzen; 2) zubereiten, einmachen, würzen; 3) — ся по чім Гм. 63 sich wornach richten, *v.* anpassen.
 Припраша, *f.* *v.* Приправа 1).
 Припровадити, (-аджувати), *v. a. v.* Привести.
 Припросіти, припрошувати, (-прашувати), *v. a.* inständig, viel, lange wozu bitten, (zum Essen etc.), dazubitten, ersuchen. [Запру́та.
 Припрут, *m.* припру́те, *n.* сол. *s.*
 Припригати, припригати, (-пригати, -пригеш), *v. a.* dazu anspannen, beispannen (das Zugvieh).
 Припридати, припридати, (-придати, -придеш), *v. a.* dazuerinnen, anerinnen.
 Припридати, припридати, (-врати, -вратеш), *v. a.* einwenig aufräumen (в хаті etc.); 4) zusammensparen.
 Припуск, припуст, *m.* das Zulassen; 2) das Melken der Kühe, *v.* Подій; 3) в — ganz frei, ohne Inhalt, in Fülle u. Hülle.
 Припускати, припустити, (-пустити, -пустити), *v. a.* zulassen, hinzu-heranlassen; — молокá reichlich Milch beim Melken geben; — буга́й & den Bullen & zulassen, belegen, bespringen lassen; — ва ким конá jmdn zu Pferde soharf verfolgen u. ihn anfallen, Кч. 115; 2) im Masse zugeben (beim Zuschneiden e. Kleides u. beim Bauen); 2) * zulassen, zugeben, voraussetzen.
 Припустити, *v. n.* vorgeschossene Latte, Balken etc.; vorgeschossene Zubau. [sol, *n.*?
 Припустити, *f.* (Фр.) Wie.
 Припутень, -тя, *m.* Ringeltaube, *f.* (Columba palumbus).
 Припутник, *m.* Art Schwamm.
 Припухнути, *v. n.* anschwellen.
 Припушено, *n.* das Zulassen; 2) Voraussetzung, Annahme, Hypothese, *f.* Пар.
 Приплет, *m.* *v.* Приплеток.

Приплетний, *a.* -i kósti Handwurzelknochen, *pl.* Пол.
 Припльбати, *v.* Припльбати.
 Припльбок, -мка, *m.* Achselstück, Schulterstück, *n.* (am Hemd).
 Припльбати, *v.* Припльбати.
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* rathen, empfehlen; 2) aussinnen, erdenken Др. с. 2) *v. n.* sich berathen, gesonnen sein, beschliessen, P. II. 194.
 Припльба, *f. s.* Припльба, Leitenbruch, *m.*
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* щось до чо́гось, vergleichen, gleich stellen; anpassen.
 Припльба, -іа, *m.* *v.* Брисованець.
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* nach e. Mass zuschneiden, abzágen.
 Припльбати, припльбати, *v. a.* versprechen; bethuern.
 Припльба, -осту, *m.* Zuwachs, Anwachs, *m.*; 2) Augment, *n.* Бор.
 Припльба, *f.* Угорда vegetans.
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* erarbeiten.
 Припльба, *f.* Natur, *f.*; 2) Naturell, *n.*; 3) — Др. с. 101. природжине Geschlechtsglied, *n.* Genitalia, *pl.*
 Припльбати, *n.* H. 117 *v.* Припльбати; von Geburt, von Natur aus, geboren.
 Припльбати, припльбати, *v. a.* hinzugebren, -schaffen, erschaffen, erzeugen.
 Припльбати, *a.* natürlich, Natur-, an-, eingeboren, angestammt, innewohnend, eigenthümlich, H. 27; *adv.* -но naturgemäss.
 Припльбати, *m.* Instinct, Natur-, *f.* Natürliechkeit, *f.* natürlicher Gang, *Co.*
 Припльбати, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schafflich.
 Припльбати, *n.* Naturwissenschaft, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schafflich.
 Припльбати, *n.* Naturwissenschaft, *n.* Naturkunde, Naturlehre, *f.* [schafflich.
 Припльбати, *m.* B. Naturforscher, *m.*
 Припльбати, *f.* Naturbeschreibung, *f.* *adj.* природжиний, die Naturwissenschaft betreffend, naturgeschichtlich. [s. Припльбати,
 Припльбати, *a.* К. II. 39. Не.
 Припльбати, -ости, *f.* Гам. Naturell, *n.*
 Припльбати, *v. a.* aussinnen, erfinden; припльбати, *v. n.* M+B. 69

sich klug zu helfen wissen.
 Припльбати, (-пльбати, -пльбати), *v. n.* anwachsen, zunehmen, sich vermehren.
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* mit dem Heubaum die Fuhr von Neu od. Getreide befestigen.
 Припльбати, (-пльбати), *v. a.* empfahlen, anvertrauen; 2) до себе когось zahm machen, *v.* Освоїти, Под.; — ся до когось Ч. V. 214 sich an jmdn anschliessen.
 Припльбати, *v. a.* handlich; gelegen, günstig, nützlich, *U.*
 Припльба, *f. s.* Припльба. [tes Baumchen.
 Припльба, *f. s.* Припльба; 2) veredeln (Bäume); 2) *v. n.* in Menge herankommen, -stürzen.
 Припльба, *f.* Anhängsel, *n.* B.
 Припльбачок, -чик, *m. s.* Багнітка, *B.*
 Припльбати ся, § sich erdreisten.
 Припльбати, *n.* Gebiet am Fl. Самара, *n.* [ченіти ся.
 Припльбати, *v. a.* Припльбати, *f.* Begleiterin der сáха, Ч. IV. 64.
 Припльбати, *v. a.* когось für od. gegen jmdn als Zeuge auftreten.
 Припльбати, *n.* 3s. (Пр. II. 120) Zeugnis, *n.*; Gewähr, *f.*; 2) Wirklichkeit, *f.*
 Припльбати, *v. a.* bezeugen, bestätigen.
 Припльбати, припльбати, -світчувати, *v. a.* dazu leuchten, vorleuchten.
 Припльбати, припльбати, *v. a.* aneignen, *B.* sich eignen machen; zu-eignen, usurpieren; 2) zahm machen; — ся, *U.* *v.* Освоїти ся.
 Припльбати, припльбати, *n.* An-eignung, *f.*; 2) Zahmung, *f.*
 Припльбати, припльбати, *v. a.* heiligen, weihen; widmen, dedizieren, zu-eignen; — ся *n.* heilig werden.
 Припльбати, -тка, *m.* kleiner Feiertag, Ч. III. 253.
 Припльба, -ка, *m.* kleines Dorf neben e. grösseren u. zu diesem geh., Фр. Weiler, *m.*
 Припльбати ся до когось, sich an jmdn heften, *v.* anschmiegen, M. II. 141.
 Припльба, *pl.* Ч. IV. 64? дбати —
 Припльба, -ду, *m.* Sendung, Bot-schaft, *f.* Кс. 212.

приєдло конує jmd hat Eile, jmdm ist dringend. [mit Gesang begleiten.

Приєднувати, *v. a.* dasuzingen, Приєдніати, (-ати), *v. a.* beschleunigen; 2) *v.* Притиснути.

Приєднувати ся до чогось, sich wozu anschliessen, *Жл.* [derung, *f.* Приєдбра, *f.* Beschleunigung, *Гбр.* Приєпоряти, (-ати), *v. a.* reichlich schaffen, herbeischaffen, vermehren, *И.* 226; 2) bereit rüsten *См.*; 3) beschleunigen, fördern.

Приєднуванє, *н.* ВЕ. Herbeischaffung, *f.* *v.* Приєдбра.

Приєднубати, (-бати), *v. a.* vorbereiten, anstellen, einrichten, zurechten; — ся до когось *He.* an jmdn anpassen, *v.* accomodieren; конує jmdm gefällig werden.

Приєднубленє, *н.* Vorbereitung, Zuriichtung, *f.*; Accomodation, *f.* Einrichtungsvermögen, *н.* Пол.

Приєдсавки, *pl.* Saugwurkeln, *pl.* В. Приєсати ся, (присеу, присееш), sich ansaugen до чогось. [Schaffner.

Приєстав, *м.* aufgestellter Hüter, Приєстава, *f.* Zustellung, Zufuhr, Lieferung, *f.*; 2) Aufsicht, *f.*; *Aufseher, *pl.*

Приєставати, *v. н.* (до приєстані) vom Schiffe: anlegen, anlanden, einlaufen; Anker werfen; sich aufhalten, *АД.* I. 209; 2) aus Ermüdung stehen bleiben; 3) — до когось, до чогось beitreten, sich zugesellen; sich anschliessen, anliegen, passen, sich gut decken; *v.* Приєстати.

Приєставити, (-вати), *v. a.* ansetzen, hinstellen, hinsetzen, zubauen; 2) zustellen, zuführen, liefern; 3) когось на щось jmdn in ein Amt anstellen, bestellen, *Гл. б.* 27; 4) — ся sich ausgeben, sich das Ansehen geben. sich stellen, — бідним *Р. I.* 1.

Приєставка, *f.* Zusatz, *м.*; 2) *v.* Поляци 1) *У.*; 3) Art Tisobgeschirr.

Приєстакувати, *v. н.* *v.* Подстакувати.

Приєставленє, *н. в.* Приєстава 1). das Aufstellen, Hinzusetzen, Zubauen.

Приєставний, *а.* angelegt, angebracht, *У.* [Gefäss, *Зак.*

Приєставок, -ика, *м.* Art grosses Приєставчина, *f.* Blattscheide, Tu-

te, *f.* (ochrea) В.

Приєстай, *м.* der sich an etw. anschliesst, wozu zugesellt, beitriff; anhänglich wird; 2) *v.* Приєсташ.

Приєстайний, *а.* sich vollkommen deckend, congruent.

Приєстайність, -ости, *f.* — трикутників, Congruenz, *f.*

Приєстайство, (-айство, -айство), *н.* шті до когось на — in jmds Familie als Schwiegersohn eintreten.

Приєсталець, -лиця, *м.* *Зв.* Freiwilliger (Krieger), *м.* [ohend, *IG.*

Приєсталий, *а.* passend, entsprechend, *IG.* [Hafen, Landungsplatz, *м.*

Приєстальний, *а.* ununterbrochen, stetig, *IG.* [Hafen, Landungsplatz, *м.*

Приєстань, *f.* *v.* Приєстанище; 2) Приєстанище, *III.* I. 231; приєстане *Р. I.* 70. приєстановище, *н.* Zufluchtstätte, *f.* -ort, *м.* Zuflucht, *f.* Wohnstätte, *f.* Obdach, *н.* Hort, *м.*; Ruhestätte, *f.*

Приєстановити ся, einen Hort finden; ein Fach wählen, (*B.*).

Приєстановок, -овку, -івку, *м.* Ruhe, Rast, *f.* нема сму -овку hat keine Rast, rastet nicht; 2) *v.* Приєстанище. [ort, *м.* ВЕ; 2) Pause, *f.* Вах.

Приєстановок, -нку, *м.* Ruheort, Standort.

Приєстарати, *v. a.* щось etw. dazu besorgen, erwerben.

Приєстарити, *v. н.* und — ся *Ч.* IV. 64. alt werden; *adj.* приєстарилій приєстарковатий, altlich.

Приєстати, (приєстану, приєстанеш), *v. н. в.* Приєставати; 2) — до нєї (на грунт) in das Haus *u.* Gut eines Weibes heiraten; 3) приєстав до нєго алмї дух der böse Geist hat ihn befallen; 4) — на чий віру, на чий руку zu jmds Glauben beitreten; 5) sich schioken, ziemen.

Приєсташ, *м.* der in das Haus *u.* Gut eines Weibes einheiratet, solcher Schwiegersohn.

Приєстан, *м. в.* Приєстай; zugelaufener Hund; 2) *v.* Приєсташ; 3) *f.* Гол. III. 296. das Einheiraten als приєсташ; 4) *f.* Це. die sich anschliessende, zugewanderte Schar.

Приєстебнубати, *v. a.* anastoppen.

Приєстелати, (-елувати), *v. a.* bedecken, überziehen.

Пристеречі, (-єті), пристерігати, *v. a.* корó *М.* auf jmdn ein scharfes Auge haben, jmdn spähen, beobachten, jmdn anspähen, aufauern; 2) vorhüten, *Фр.* *v.* Допильнувати.

Пристерігати, пристерігати, (пристерігну, пристерігнем), *v. н.* reif werden, reifen. [ка, *Ал.* 514] reif.

Пристеріглий, *а.* (д. пристиглиш-ти), *а.* (einwenig) beschämen. [ток.

Пристеріток, -тка, *м. в.* Пристеріпати, *v. a.* fest anheften; 2) leidlich zunähen.

Пристерібий, *а.* *v.* Приєстібний.

Пристерібий, *м.* Werkstück zum Festhalten des wal im Webstuhl, *н.*

Приєстібність, -ости, *f.* ВЕ. Anstand, *м.* Schicklichkeit, *f.* gute Sitte.

Приєстібний, *а.* bes. *adv.* wohlstandend, schicklich.

Приєстібно, *adv.* *v.* Приєстібно; 2) dringlich, pressant, не — ми ся дїє ee touchirt mich sehr wenig; 3) — давати den ersten Preis im Kauf geben.

Приєстібнок, -нка, *м.* Thürpfosten, *м.* *Ж.*; 2) eine in die Wand eingemauerte Tafel, *Мос.?*

Приєстібний, *а.* gegenwärtig, bei-sehend; 2) *adv.* приєстібно *Ж.* 28 *v.* Приєстібно, mit Anstand, geziemend.

Приєсторона, (д. -онка), *f.* Seitenraum, *м.*

Приєсторбно, *adv.* *М.* partiisch.

Приєстобувати, *v. н.* stehen bleiben, + *М.*; приєстобати над чим *v.* Приєпильнувати.

Приєстрасть, приєстрастність, -ости, *У. f.* Leidenschaft, Leidenschaftlichkeit, *f.*

Приєстрастний, *а.* leidenschaftlich.

Приєстращати ся до чогось Leidenschaft für etw. haben, einer Sache leidenschaftlich ergeben sein, sich an etw. fesseln, *Ж.* 1.

Приєстригати, приєстригати, *v. a.* einwenig absichern, abschneiden.

Приєстрій, -ію, *м.* Organ, *н.* Vorrichtung, *f.*

Приєстріт, -іту, (*aug.* приєстріт-тище), *м.* *Ч.* I. 134. ein böser Blick, *v. b.* Zufall; das Behexen *u.* die dadh erzeugte Krankheit; 2) приєстріт, in vor-

aus gegebene Warnung.

Приєстрітельний, *Еф.* 26. приєстрітний, *а.* zum приєстріт 1) geh.; 2) (-тний) behext, *Зак.*

Приєстріти, *Ж.* 324 приєстрітати, *Фр.* *v. a.* bezaubern, behexen; 2) begegnen *Фр.*; 3) bei dem Behexen jmdn hindern; 4) im voraus warnen.

Приєстрітник, *м.* der den приєстріт 1) erzeugt; Zauberer, *м.*; 2) Wiesengeld, *н.* (Luzimachia nummularia).

Приєстрітниця, *f.* Hexe, Zauberin, *f.*

Приєстріч, *м. в.* Приєстріт 1).

Приєстроєвий, *а.* organisch, *В.*

Приєстроїти, (-бувати), *v. a.* zubauen, daran bauen; 2) ausschmücken, ausputzen.

Приєстроєчати, *v. a.* fest anpassen.

Приєструнки, *pl.* die sechs feinen Darmsaiten der бандура, *Зем.* I. 345.

Приєструнник, *м.* Saitenhalter, Beizug, *м.* *Зем.* I. 345.

Приєструничити, *v. a.* *Лух.* jmdn ad chordam nehmen, zwingen, nöthigen, jmdm zu Leibe gehen.

Приєструпити ся, приєструпити, *v. н.* sich mit Schorf bedecken. [len.

Приєступати, *v. a.* einwenig abkühlen, Zutritt, Zugang; 2) Angriff, Sturmangriff, *м.* *Ж.* 66, приєступом вати місто im Sturm erobern; умерати людским приєступком, *У.?*

Приєступати, (-яти), *v. н.* hinkutreten, beitreten, antreten, до когось auf jmdn zugehen; näher kommen; — на пальці auf die Finger treten; щось приєступало до него (до голови сму) etw. hat ihn angewandelt, befallen; 2) *v. a.* — щось ногою mit dem Fuss darauftreten. [selig.

Приєступний, *а.* zugänglich, leutlich, Leutseligkeit, *f.* [dringen.

Приєствжити, *v. a.* *Н.* 102 zwingen.

Приєствжний, *а. в.* Бичовий.

Приєсувати, *v.* Приєснути.

Приєсуд, *м.* gefälltes Urtheil, Urtheilspruch, *м.* *He.* das letzte entscheidende Wort, *Ж.*; 2) Gerichtsbarkeit, *f.* sprengel, *м.* Jurisdiction, *f.*; 3) Schicksal, Verhängnis, *н.* *Вах.*; 4) Vorurtheil, *н.* vorgefasste Meinung, *Мж.*

Присудати, присуджувати, *v. a.* gerichtlich zuerkennen; einen Urtheils-spruch geben, verurtheilen.

Присудливий, *a. mit* Vorurtheilen.
Присудник, *m.* Gerichtsdienner, *m. P. I. 47.*

Присукати, (-сукувати), *v. a.* fein sudrehen, an Ende den Faden zu-spiralen; 2) — *ca* до чого *a.* Причепити *ca*.

Присунути, *v. a.* anrücken, näher rücken, anschleichen; 2) *v. m.* heranziehen.

Присурганати *ca*, *He.* sich herbeischleppen.

Присусідити *ca*, присусіджувати *ca* до когось als Nachbar an jmdn sich anschliessen, *C. II. 132*; in nahe Beziehungen, Verhältnisse zu jmdm treten, *IF.*

Присутний, (-вший, -щний, *За.*) присутний, *Лу. a.* gegenwärtig, anwesend, zugegen beiseiend; 2) woran theilnehmend.

Присутність, (-сучність), -ости, *f.* Gegenwart, Anwesenheit; 2) Theilnahme, *f.*

Присяжно, *adv. a.* Присяжний.

Присяжбати, *a.* Присяжати.

Присяжати, *v. a.* hinzurechnen, -zählen (mit Betrug).
Присяж, присяжки, *pl.* Tankweise mit gebeugten Knien, mit Niederhocken, *f.* в присяжку привадати, *Век. I. 320.*

Присяга, *f.* Eid, Eidschwur, Schwur, Присягати, присягнути, *v. m.* schwören, beschwören, den Eid, den Schwur leisten.

Присяжливий, присяжний, *a.* vereidet, beeidet, geschworen; *s. a. m.* ein Geschworener; -жний der nächste Gemeindegemeinde nach dem Vorstand.

Присяголюбство, *m. Ф.* Eidbruch; *s.* Кривоприсяга.

Присяство, *m. a.* Присяга.

Прися Бѣгу, (-сїя Бѣга), verdorb. *st.* присягю (-я) Бѣгу, присягу Бѣже, присяго ну *l. e.* § Betheuerungsformel, *H. 131*: ioh schwöre bei Gott!

Притякуватий, *a. K.* heimlich, sich duckend.

Притягати, притягувати, *v. a.* verbergen, verheimlichen, verhehlen, heim-

lich halten; — *ca* sich ducken, sich verstecken, sich stellen als ob..., sich verstellen.

Притакувати, *v. a. a.* Примістити; 2) — *ca* *Гол.* sich einfinden, erfolgen, sich ereignen, vorkommen; 3) — *ca* до чого *ca* sich woran anschliessen.

Притакувати, притакнути, *v. n.* ja sagen, beipflichten, (кому jmdm).

Притаманкуватий, *a. K.* schwärmerisch. [бѣрега richten, lenken.

Притаманити, *v. a.* чобно до Притаманний, *a.* angeboren, originell, *ОП. a.* Питоменний *A. Г. 162.* *Зак.*; 2) *a.* Присущий *Лев.* [zutausen.

Пританцювати, *v. m.* (noch) hin-

притаскати, *v. a.* herbeischleppen.

Притакати, (-акнути), *v. m. a.* Потакати. [härten, hart werden.

Притворенути, *v. m.* sich ver-

притвор, -бра, *m.* Vorhalle einer Kirche, *f. Ф.*

Притворити *ca*, (-творити *ca*), sich verstellen, heucheln, simulieren, — *ca* слабій sich krank stellen.

Прителѣпати *ca*, herantroteln.

Прителѣковатий, *a. §* plump.

Прителітати *ca*, *M. III. 138.*

прителішувати *ca* до когось *§* sich anschmiegen. [fen, *Гр.*

Притерѣбити, *v. a. §* herbeischaf-

Притерти, (-тру, -трѣш), притерати, *v. a.* einwenig abreiben, abnutzen (dh Abreiben).

Притесати, (-тѣшу, -тѣшеш), притѣсувати, *v. a.* zuhauen, zuschneiden.

Притечї, (притеку, п.-ечї, -ечѣш), *v. n.* herbeifliessen; 2) — *ca* herbei-, herlaufen, mühsam sich herbeischleppen.

Притяка, *f.* Vorwurf, *m.* Ausstellung, *f. Zap.* -ку давати кому jmdm etw. aussetzen, jmdn rügen.

Притякати, *v. m.* anstoßen, до чого woran —; berühren; 2) *v.* Притякати I; 3) притякнати кому *с* чим jmdm woraus einen Vorwurf machen.

Притялочок, -чка, *dim. Ч. V. 683*?

Притяни, *m.* притяна, *f. P. II. 146.* Ort wo eine od. mehrere Sobildwaoben stehen, Posten. [zustutzen; 2) *sticheln.

Притяпати, *v. a.* zuschneiden,

Притяпка, *f.* Stichelei, *f. Лев.*

Притирати, *a.* притѣрти.

Пратиратка, *f.* Galanthols der Schuster, *m.*

Пратирати, *v. a. §.* herbeischieben, auftreiben, jagen, *ВГ. 147.*

Пратирок, -рка, *m.* Art Werkstück des Schusters *Ч. VII. 576.*

Пратис, *m. §* Verföhrer e. Weibes, *m.*

Пратисок, *m.* Druck; Nachdruck, *m.* Wucht, *f.* в пратиском сказати mit Nachdruck sagen.

Пратискати, пратиснути, *v. a.* drücken, pressen; andrücken, aufdrücken; 2) bedrücken, zwingen.

Пратискуватий, *a. He.* nachdruckvoll, eindringlich, schlagend, wüchtig.

Пратихати, пратихнути, пратихати, *v. m.* still, stiller werden; schweigen.

Пратичана, (-теч-), *f. H. 243,* Ereignis, Vor-, Zufall; Unfall, *m.* Begebenheit, Geschichte, *f.* Vorfall als Hindernis, *M. II. 120. Mi. II. 137.*

Пратичка, *f.* Einsatz aus größerer Leinwand im weiblichen Unterrock vorn am Bauche, *m.* [terung, *f.*

Пратир, -ору, *m.* Geschwür, *m.* Ei-

Пратирний, *a. a.* Прикрий, (*Фр.*)

Пратичний, *a. a.* Наручний.

I. Праткати, (-аю, -аеш), *v. a.* zustopfen. [*v. a.* anweben.

II. Праткати, (пратчу, пратчеш), Праткий, *a. Зак. a.* Прудкий.

Праткнати, *v. a. a.* Праткнати.

Праткомом, *adv. У. a.* Пратяма.

Праткість, -ости, *f. Ос. (62) V. 32*?

a. Праткість.

Пратлунити, (-лнати), *v. a.* niederdrücken, ersticken, dämpfen.

Пратяма, пратямом, *adv.* plötzlich, unverzüglich; 2) nothwendig, unvermeidlich, dringend. [verdunkeln.

Пратямати, (-тнати, -тнати), *v. a.*

Праток, -оку, *m.* Zufluss, *Ваз*; — водї *C.* Anprall des Wassers, Wellenschlag, *m.*; 2) *Einfluss, *m.* Einwirkung, Beziehung, *f.*

Пратоба, *f. a.* Пратичана; Gelegenheit, *f.* Vorwand, Scheingrund, *m.*; 2) Nebenfluss, *ОБ.*; 3) *a.* Підтока.

Пратокнати, *v. a.* unterbringen, placieren, einstecken, *III.*

Пратолбчати, (-бчувати), *v. a.* zu-

stossen, fest niederschlagen, niedertreten.

Пратомен, *Кч. 106.* пратомний, *a.* пратомність, *f. a.* Пратомний, пратомність.

Пратом, *m.* Hehlerei verdächtiger Leute, *f.* Tummelplatz des Gesindels, *m. M+E. 896.* [denlosen Tiefe.

Пратомний, *a.* nahe bei der bo-

Пратомн, *f. a.* Тонн.

Пратяпати *ca*, hierher troteln.

Пратоптати, *v. a. a.* Придотувати.

Праторочити, *v. a.* anstücken, hinzufügen.

Праточити, (-бчувати), *v. a.* herbeiwälzen, -rollen, -ziehen; bei-, hinzufügen, -geben, ansetzen, -legen; 2) *anführen, oitieren, anziehen, *K.* [treffen.

Пратрѣтити *ca*, (-лнати *ca*) sich

Пратрѣбувати, *v. a.* vorladen, vorfordern. [Придержати.

Пратримати, (-днувати), *v. a. a.*

Пратриможити *ca*, *Фр.* mit Mühe wo ankommen (gleichsam wie e. lahmes Vieh auf nur drei Füßen). [дїа 3).

Пратруд, *m.* Bärenraupe, *f. a.* Під-

Пратрут, *m.* schwärzige Boule (abscessus traumaticus).

Пратрисати, пратрїстї, (-трїсї, -трїсїш), *v. a.* zu-, bestreuen, mit e. Streu bedecken.

Пратруга, *f.* sehr grose Sehnsucht, Heimweh, *m. Ч. V. 461.* schwerer Gram, *M. III. 124.* серденько сповнено тугї та ще гірше пратруги; 2) *a.* Прибод *H. 113.*

Пратужати, *v. a.* dh allzugroße Trauer u. Sehnsucht die verstorbene geliebte Person auf die Welt zurückrufen.

Пратул, *Ру. См.* пратулок, -ла, *Кч. 258.* пратулівско, *m. a.* Пратївнїще.

Пратула, (*d.* -ула), *f.* etw. Zugebautes, zugebanter Heizofen zum Back od. Kochofen; 2) Ofennische, *f.*

Пратулїти, (-лнати, -уловати), *v. a.* zuhauen; 2) an sich drücken, zärtlich umarmen; — *ca* до когось sich anschmiegen.

Пратупїти, *f. M+E. 144* Port-бpee?

Пратуплене, *m.* Abstumpfung, *f.*

Пратупити, (-лнати), *v. a.* etwas stumpf machen, abstumpfen; пратупити, *v. m.* stumpf werden.

Пратур, -ура, *m.* Wolfsmilchraupe, *f.*

Притухати, (-тухнути), *v. n.* einwenig verflachsen; 2) *v.* Притхнути 1); притухати etwas dumpf.

Притушати, (-ушувати), *v. a.* lüthen, dämpfen.

Притушувати, *v. a.* Кч. 346. niederhalten, unterdrücken; vertuschen.

Притхнути, *v. n.* und — *ca* dumpf, stinkend werden; 2) *лю -ув* *св* P. I. 185, щюка десь -улась 186?

Притча, *f.* Begebenheit, *f.* seltsamer Zufall, Abenteuer, *n.* C.I. 200, *v.* Притчана; 2) weiser Spruch, *K.* Gleichnis, *n.* Allegorie, *f.*

Притчовий, *a.* Ч. I. 111 durch Zufall, im Traume vorgekommen.

Притюжити, *v. a.* H. 289?

Притяг, *m.* Zug, Anstoss, *m.* Anziehung, Attraction, Fesselung, *f. T.*; 2) Zugleine, *f.*

Притягати, притягати, притягнути, *v. a.* anziehen, zu-, herbei-, zusammenziehen, fest ziehen, zubinden, befestigen, anschnüren; *v. n.* heranziehen.

Притягач, *m.* Anzieher, *m.*

Притяжний, *a.* zugehörig, *Зак.*

Притяти, (притну, притнеш), *v.* Притнати.

Приуловатий, *a.* subangularis.

Приуловок, -дка, *m.* Nebenhalter, *n.*

Приукраша, *f.* Zierde, *f.* Schmuck, *m.* Schmuckgegenstand, *m.* Ornament, *n.* *Ваз.* [zieren, ausschmücken, verzieren.

Приукрашити, приукрашати, *v. a.*

Приукрашене, *n.* Verzierung, Ausschmückung, *f.* [anliegend, (*dim*).

Приуличний, *a.* bei der Gasse,

Приулок, -лка, *m. Ф.* Gassenecke, *f.?*

Приумножати, *v. a.* vermehren, *K.*

Приунити, *v. n.* *gr.* *Макс.* *v.* Пусунити. [Verkommen, *n.* Niedergang, *m.*

Приупадок, -дку, *m.* *Кн.* Verfall, *m.*

Приупасти, приупадати, *v. n.* *Кн.*

in Verfall kommen, herunterkommen.

Приучене, *n.* das Abrichten, Ab-

richtung, *f.*

Приучити, приучувати, *v. i.* ab-

richten, lehren; 2) — *ca* dazulernen, erlernen.

Прихамрати, *v. a.* einwenig säu-

bern; einw. pflegen, mästen (*e.* Schwein).

Прихати, *v. n.* schnauben, schnaufen,

prusten; *bst.* прихати das Sch. & K.

Прихапцем, *adv. v.* Напхапци.

Прихахуляти ся, §. H. 214 mit Mühe wohin keuchend ankommen.

Прихати, *v. a.* § säubern, einwenig aufräumen. [*f.* *He.*

Прихвальба, *f.* Lob, *n.* Belobung,

Прихвалити, (-лати, -лякувати),

v. a. loben, anpreisen. [brüstend.

Прихвально, *adv.* prahlerisch, sich

Прихвостень, -стня, *m.* der jmdm

blind nachgeht, nachfolgt, jmds Schlep-

pensträger ist.

Прихвостний, *a.* After-, -а тóрбочка Drüsentasche in der Aftergend, *Пол.* [Притати ся.

Прихерити ся, sich ducken, *a.*

Прихил, *m.* *От.* прихиле, *n.* Ч.

III. 153. прихильність, -ости, *f.*

Zuneigung, Gunst, Geneigtheit, Gewo-

genheit, *f.*; 2) до свого прихиля im

eigenen Interesse, *Ч.*

Прихилець, -лця, *He.* прихиль-

ник, *m.* прихильний, *a.* geneigt

zugehan, gewogen.

Прихилити, (-лати), *v. a.* hin-

neigen; — *ca* sich neigen.

Прихилище, *n.* Ч. V. 1053. при-

хилок, -лку, *m.* *Левч.* Ruhe, Zuflucht-

stätte, *f.* Obdach, *n.*

Прихід, -бду, *m.* Zugang, *m.* в при-

ходу am zugänglichen Ort, am Wege;

2) Ankunft, *f.* das Ankommen, *n.* Ч.

IV. 71. M. I. 49; 3) Eingang, *m.*; 4)

Einnahme, *f.* das Einkommen; 5) Pfarre,

Pfründe, *f.* [sucht, frequentirt.

Прихідний, *a.* ankommend; 2) be-

Прихлюбіти ся, (-хлюбувати ся),

комусь bei jmdm sich einschmeicheln, *Ф.*

Прихлюпнути, *v. a.* an- begiessen,

bespritzen, -sprengen.

Прихмурити брови — очи, —

ся die Brauen düster zusammenziehen,

finster blicken; прихмурнати, *v. a.* M.

düster, dunkel machen.

Прихнути, *v. n.* *v.* Прихати.

Приховати, *v. a.* verbergen, auf-

bewahren; 2) noch mehr aufziehen, pfe-

gen, züchten; — *ca* M. III. 111 sich

wohin verbergen, sich wo zurückziehen.

Прихвонок, -бвк, *m.* Znzucht, *f.* Za-

wachs, *m.*

Приход, *m.* *v.* Прихід.

Приходати, (-ходжу, хобиш), *v.*

n. *v.* Прийти; приходити ся кому P. I. 24 es kommt auf jmdn, fällt jmdm

zu, jmd muss (*gew.* mit d. Infinit); не

приходить ся нам P. I. 203 es kommt

uns nicht zu, ist unzukömmlich, ziemt

nicht; приходати не дешево комусь

nicht billig kommen, *n.* *b.* zu stehen

kommen, — *ca* vorkommen.

Приходник, *m.* Pfarrer, *m.*

Приходний податок, Ertrags-

steuer, *f.* *Нас.* [& Pfarramt, *n.* &]

Приходский, *a.* Pfarr-, — уряд

приходство, *n.* Wohnung des

Pfarrers, *f.*

Приходжа, *v. f. a.* Vorzimmer, *n.*

Прихожанин, *m.* H. 182 (-анка),

f. v. Парафіянн.

Прихожий, прихожалий, *a.* der

Ankommende, Ankömmling, Fremdling, *m.*

Прихопити ся до чого gierig u.

hastig sich an etw. thun, etw. essen &

Прихорона, *f. U.* Schutz, *m.* Dek-

kung, *f.* Rückhalt, *m.*

Прихоронити, *v. a.* verwalten, *У.*

Прихоть, *f.* *Ко.* 297 Lust, Lüster-

heit, *f.* Gelüst, *n.*

Прихромити, *v. a.* *v.* Підхромити.

Причаринок, -нка, *m.* Grund-

stück bei der Hauptflur (царина), *n.*

Прицьвітень, -тня, *m.* Deckblatt,

n. (bractea).

Прицеркувати, *v. a.* сорочку

mit e. Art von Leinenstickerei versehen.

Gr. 57. [aufs Korn nehmen, III. I. 407.

Приціляти ся, (-ляти ся), zielen,

Приціняти ся, (-няти ся), до чо-

гось M. I. 23 um den Preis von etw.

fragen; 2) — *ca* комусь für jmdn sich

werter machen, *Ф.*

Прицько, *m.* e. Mannesname.

Прицунути, (-унити), *v. a.* §

erwischen; 2) *v. n.* *v.* Причкати.

Прицудуватий, *a.* *He.* (*xm.* 142)

duckmäuserig?

Причаїти ся, sich ducken, lau-

sehen; на когó auf jmdn lauern.

Причал, *m.* Tau, womit e. Fahr-

zeug angebunden wird, *n.* *Кл.*; 2) Lan-

дунг, *f.* das Festbinden des Fahrzeu-

ges am Ufer; 3) Landungsplatz, Hafen, *m.*

Причалити, *v. a.* ein Fahrzeug

an das Ufer ziehen u. anbinden, ans

Ufer stossen, anlanden.

Причандали, *pl.* *He.* Sachen, Sie-

bensachen, *pl.* Zubehör, *n.* [men, *M.*

Причипати, *v. n.* trottelnd ankom-

Причарок, -рка, *m. v.* Залука.

Причарувати, *v. a.* до себе когó

an sich zaubern. [*f.* Antheil, *m.*

Причаство, *n.* M. III. 29 Theilnahme,

Причастен, -тня, *m.* Gesang wäh-

rend der heil. Communion gesungen, *m.*

Причастич, *n.* das heil. Abend-

mal, Communion, *f.*; 2) die heil. Hostie;

3) Participium, Mittelwort, *n.*

Причастний, *a.* theilnehmend, An-

theil habend.

Причастник, *m.* Communicant, *m.*

Причащати, *v. a.* die heil. Commu-

nion ertheilen; — *ca* d. h. Comm-

union empfangen; b) причащати ся чо-

гось *Ф.* von etw. theilhaftig werden. [den.

Причванути, *v. n.* einwenig schwin-

Причекати, *v. n.* *v.* Перечекати.

Причекнути, *v. n.* *Моз.* *v.* При-

чккнути.

Причепи, причепенди, *Кух.* *m. f.*

der (die) sich anheftet an jmdn, zudrin-

glicher Mensch dessen man nicht los

werden kann.

Причепити, (-плати), *v. a.* anheften,

anhäkeln; — *ca* sich — *v.* anklam-

mern, — до когó *v.* Чипати ся когó.

Причепка, *f.* Anhängsel, *n.*

Причепливий, причепний, *a.* zu-

dringlich, handelsüchtig, impertinent,

frech, *He.* [ken, aufputzen, III. II. 145.

Причепурити, *v. a.* § ausschmük-

Причесати, (-чешу, -чешет), *v. a.*

zukämmen. [309. III. I. 253.

Причёт, -ёту, *m.* Gefolge, *n.* *Ке.*

Причкнути, *v. n.* sich nieder-

ducken, niederhooken.

Причян, причяник, причяня-

ник, причяник, причяний, причя-

няний дуб, *m.* Beize, Lohbeize, Asoh,

Lohbeizer, — прикадок Beizkufe, *f.*

Причяна, (*d.* -янка), *f.* Ursache, *f.*

Grund, *m.*; 2) *v.* Причяна III. I.

58. III. I. 269; 3) Epilepsie; *f.* при-

чяна *Кн. Пр.* VIII. 796 Schlagfluss, *m.*;

4) Zauber, *m.* III. I. 22; 5) *v.* Собої.

Причянене, *у* комусь worin schul-

диг, woran schuld, *K.*; 2) der Mitschuldige.

Причяняти, причяняти, *v. a.* zu-

machen, anlehnen, (двєри); zuthun, zu-

geben, einsetzen; 2) — скіри в дуб, в золу бейти, in die Beize legen, lohen, weichern; 3) — ся за ким sich für jmdn verwenden; 4) — ся до когось zu etw. beitragen, mitwirken.

Причйниий, а. dem etw. angehan worden ist, symptomatisch, verbezaubert, behext, III. I. 18. 19. f.; 2) а. Причйнен 2). [зок Causalnexu, м. Фр.]

Причинний, а. ursächlich, — звяз. Причинність, -ости, f. Causalität, f. Гем. [Zusatz, м.]

Причйнок, -шку, м. Zugabe, f. Причйслати, (-слати), в. а. dazu zählen, d. rechnen.

Причйтане, м. das Hergagen, Recitieren einer Zauberformel. [pl. B.]

Причйтки, pl. Klammerwurzeln, Причйвки, pl. Unkraut, n.

Причйвок, Гол. I. 56. причйлок, м. а. Причблок.

Причйла, n. Vorderkopf, м. а. Тймв. Причйльвий, причйльний, а. vom причблок, am Vorgiebel, gegen den Giebel hin, von der kürzeren Seite (e. Hauses &); -а стінá die Nebenseite (Nebenwand) e. Hauses.

Причйпати, & а. Причепати &. Причйпність, -ости, f. Adhäsion; сáла -ости Adhäsionskraft, f. Пол.

Причйпати, в. а. а. Причйкнути. Причйпок, -пка, м. М. а. Причепка.

Причйсувати, в. а. а. Причесати. Причйчка, f. а. Зчйчка, Gr. 26; 2) а. Причйта.

Причйк, adv. i я не — ich ziehe mich nicht zurück, mache mit, II.

Причймляти, (-ляти), в. а. бейти, Ф. [der Wurzel des Schnabels.]

Причйльвий, а. an der Stirn, an Причйлок, -блку, м. Giebel, Vordergiebel, m. kleinere Dachseite etc.

Причйкнути, в. н. В. а. Причйкнути.

Причйскати, в. а. einwenig kämмен, striegeln, sanft streicheln, (B.).

Причйтувати, в. а. GE. Пр. III. 35 bestimmen. [m. Ereignis, n.]

Причйта, f. II. n. 8. Zufall, Unfall, Причйвати ся, щось -нає ся man glaubt etw. zu hören; 2) sich verhören, nicht recht hören.

Причйуд, м. а. Прбчуд.

Причйуда, f. Hallucination, f. 2) pl. Grillen, Launen, wunderliche Einfälle а. Прймха. [мен, Ам. (vom Trug).]

Причйудити ся, scheinen, vorkommen. Причйудливий, а. sonderbar, wunderbarlich. [d. Eule].

Причйуйка, f. U. Ohrbüchel, m. (bei Причйлок, -лку, m. причйтэ, n. Vorgefühl, n. Instinct, m.)

Причйути ся, а. Причйвати ся. Пришйгати, в. н. ankommen, Kd.

Пришйнувати, в. а. einwenig schonen; 2) gastlich ehren.

Прймва, (d. прймвка), f. Oberleder des Schuhwerkes, n. Vorschuh, m.

Пришйелбпуватиий, (-бпуватиий, Ч. II. 623) а. vergückt, nährlich, trottelhaft. [IX], m. Ankömmling, m.

Пришйелець, -льця, (шйелець Wgr. Пришйептувати, в. а. dazu sitzen, murmeln.

Пришйобати, пришйобнути, в. а. e. starken Schlag jmdm geben, stark stoßen, treffen, beschädigen; unterdrücken, niederschlagen; — ся до когось jmdn befallen; -бнув ся нечйстий до когось jmdm leidet an Fallsucht.

Пришйвати, пришйвати, в. а. annehmen, * — комусь квіткá jmdm etw. zum Spott anbinden. [Männerhemd.]

Пришйивка, f. kleiner Kragen im Unpassendem, Unnöthigem.

Пришйийна, adv. nothwendig.

Пришйика, f. Schnalle, Spange, f. а. Пришйка. [pregeln.]

Пришйкрити, в. а. anbrennen, Пришйки, до —, adv. Ч. III. 425 bis auf den letzten Brocken.

Пришйкдати, в. н. собі sich schaden, etw. verschulden. [лець, Ст.]

Пришйлець, -ельця, м. а. Прймшй. Пришйлий, а. Ч. III. 28 а. Будучий.

Пришйлість, -ости, f. M. III. 126. а. Будучина.

Пришйляти, (-ляти, -ляувати), в. а. an-, zu-, einheften, -stecken.

Пришйлянка, f. Spange an der хймá, f. [herbei-, heraneilen.]

Пришйнитити, в. н. § Гол. III. 243

Пришйнкувати, в. а. zuschnallen, У.

Пришрубувати, в. а. anschrauben.

Приштукувати, в. а. anstücken. Прищ, (d. прйщик), m. Brandblase, f.

Прищати, в. н. Фр. а. Прйскати. Прищбати, в. а. das Vieh hüten.

Прищбана, f. а. Прищбана; 2) а. Щбана. Прищепати, (-плати), в. а. anstropfen; einimpfen.

Прищбнути, в. а. а. Прйскбнути. Прищкнути, в. а. a. zudrücken.

Прищтати, в. а. hinzurechnen. Прищтити ся, Brandblasen werfen, mit Schwären sich bedecken.

Прищвати, а. Прищвати. Прищипка, f. Flickfleck, Seitenfleck an e. Stiefel, m. [schwärzig.]

Прищоватиий, а. mit Brandblasen. Прищфлти, прищфрити, в. а. einwenig zuschliessen, zumachen, — óчи mit den Augen blinzeln; — уха P. I. 99 vom Pferde: die Ohren nach hinten andrücken; 2) — ся sich anschmiegen.

Прищют, м. а. Прищютце; 2) Kinderbewahranstalt, f.; 3) Findelhaus, n. Под.

Прищютний, а. 3г. gastlich, freundlich, traut.

Прймва, f. Anwesenheit, Gegenwart, f. das Beisein, n.; 2) trügerische Erscheinung, Hallucination, f. ВЕ; Gebilde, n. Ст.

Прймвати, (-вляти), в. а. (eine Zunahme) aufweisen; — чога з. В. молюкá mehr, viel geben.

Прймвнь, f. Freundschaft, f. Приймвний, f. freundlich, leutselig.

Прймвнувати, в. н. freundlich vorgehen.

Прймвтель, (-тль), m. Freund, m. Приймвтелька, f. Freundin, f.

Прймвтельский, а. freundschaftlich, Freundes.

Прймвтельство, прймвство, K. n. Freundschaft, f.; 2) coll. die Freunde, pl. Ч. I. 221. [прищаннще.]

Прймвтище, м. Ф. а. Прищт 1), Прият, в. а. а. Супрати. [lieb, K.]

Прймвтий, а. Рч. 235 angenehm, Приймвність, -ости, f. прймвство, м. М. Annehmlichkeit, f. Vergnügen, n.

Прймвч, м. а. Приймвтель, Gönner, Förderer, m. а. Прият.

Прйм, pl. КУ. а. Вітрило 2).

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

Прймбен, На. прймбний, а. (в чім) der versucht hat, erfahren, praktisch.

тет, trotzdem; про мене für mich *К.* (*Цр.* III. 67) нема в мене грошей про вас *М.* III. 25 habe kein Geld für euch, про неділю für den Sonntag, одяга н. н. Sonntagskleid; про неабудь, про пам'ять zum Andenken; про когó. про що питати, казати, оповіда́ти, співа́ти, пам'ята́ти, забу́ти. über, nach jmdm fragen, von — etc. *Мі.* IV. 437. *Оз.* 180. II) in *Zusammensetzung* als Präfix bez. pro a) die Bewegung dh e. Gegenstand in einer Richtung; b) die Dauer e. Handlung während e. bestimmten Zeit; c) die Bewegung aus e. Gegenstände heraus, von demselben weg, an einem Gegenstände hin, vorüber u. über denselben hinaus; d) das Hervorbrechen aus dem Inneren e. Gegenstandes; e) den Verlust einer Sache dh e. Handlung; f) es bildet perfectiva Verba, die bald den Anfang, bald die Vollendung bezeichnen; g) bez. die Deminution. Bdtg: durch-, über-, vorbei-, be-, aus, heraus-, ver-. *Мі.* IV. 234—236. II. 364. 362. Beisp. s. unten an entspr. Stellen: (Про- s. Пере-, s. Пра-).

Проба, *f.* Probe, *m.* III. II. 21. на пробу versuchshalber, *АД.* I. 242. Пробавити, (-вати), *v. a.* час die Zeit vertreiben, tödten, *См.*; — сачимось, *Км.* womit sich aufhalten, auskommen, sich durchhelfen.

Пробайдунок, -нку, *m.* *Сс.* Байлаш. Пробатурити ся, *v.* Продрұхати ся.

Пробачити, *v. a. v.* Вйбачити. Пробиванки, *pl. s.* Пóбит. Пробивати, пробіти, (прібу, прібіт), *v. a.* durchschlagen, -stossen, -bohren, -stechen.

Пробивач, *m.* Durchschlag, *m.* Locheisen, *n.* (*d.* Schmiedes zum Löcher machen). [beansprechen, (*Фр.*).

Пробилувати, *v. a.* щось етв. Пробина, *f.* Nbf. des Чéремош б.

Пробирати, пробрати, (-бєрý, -бєрєш), *v. a.* когó jmdn durchdringen, jmdm an den Leib rücken, *См.*; — ся sich durchdrängen, durchdringen, sich durchschleichen, durchwischen, *Кч.* 193.

Пробитшак, *m.* *Кз.* 436a. Пробитшак. Прóбi! *int. s.* Про I, прó-бi!

Пробіт, -бу, *m.* Durchschlag, Durchbruch, *v. B.* Wasserfall, *m.* (*B.*); 2) Dolch, *m.* *Ф.*

Пробітна, *f.* Nbf. des Чéремош б.

Пробка, *f.* Fróbohen, Muster, *n.*

Проблаговістати, *v. a.* vorher- verkünden, *Км.*

Пробляск, *m.* *КУ.* das Erglänzen.

Пробляскувати, *v. n.* проблясцати ся, er durchglänzen.

Проблукати, *v. a.* durchhören, *Кч.* 135.

Пробниш, *a.* eine Probe unternehmend, prüfend, *T;* empirisch; — брүсòк Probirstein, Prüfstein, *m.* *К.* [ohen.

Пробвкнути, *v. a.* dampf ausspre-

Пробець, -бiця, *m. dim. s.* Прóбiй 1). [befahren.

Пробийний, *a.* -а дорóга stark

Пробостя, (прободý, прободєш), *v. a.* (mit d. Hörnern) durchstossen, durchbohren.

Пробраз, *m. B.* Sinnbild, Symbol, *n.*

Пробрати, *v.* Пробирати.

Пробрехати ся, sich selbst im Lügen fangen; ein Wort aus Unvorsichtigkeit sagen, sich verschlucken.

Проброити, *v. a.* einen Unfug machen, viel Schlimmes anrichten.

Пробу, *int. M.* II. 137 s. Прóбi.

Пробувалиско, *n.* *Пар.* Wohnstätte, *f.* Aufenthaltsort, *m.* [Verweilen.

Пробуванє, *n.* Aufenthalt, *m.* das I. Пробувати, (-буваю, -буваш), *v. n.* sich aufhalten, verweilen; — ся чимось sich womit durchhelfen, wovon leben, fristen, womit Vorlieb nehmen.

II. Пробувати, (пробую, пробувєш), *v. a.* probieren, prüfen; versuchen; — когось рóзуму jmdn versuchen, jmds Verstand auf die Probe stellen.

Пробуд, пробудок, -аку, *К.* пробудженє, *n.* Erwachen, Aufwachen; Erwecken, *n.*

Пробудити, (-джати), *v. a.* erwecken; — ся auf, erwachen.

Пробунок, -нку, *m. s.* Спробунок; 2) Erfahrung, *f.* *Pa.* I 373.

Пробуракувати, *v. n.* als бурлак leben, sein Dasein kümmerlich fristen; — ник nie heiraten. [Пробувати I.

Пробути, (пробуду, -будєш), *v. n. s.*

Пробуток, -тку, *m.* Existenz, *f. pl.* пробутки, *Ф.* das Leben, Zusammenleben.

Провадити, *v. a.* führen, leiten, herleiten; * кому jmdn rügen.

Провал, *m.* проваль, провала, *f.* провале, *n.* провалина, *f.* Kluft, *f.* Abgrund; Erdfall, *m. y* — thalab, hinab.

Провалистий, *a.* abschüssig, mit Klüften.

Провалити, провалювати, *v. a.* einschlagen, -hauen; — го́лову кому jmdm den Schädel einschlagen; 2) — ся hineinstürzen, einfallen, einbrechen; b) verschollen sein *III.* I. 319.

Провєсти, *v. a. v.* Перевєсти; ein wenig jmdn fahren. [*v. a.* durobstechen.

Провєредити, (-вєреджу, -єдиш),

Провєрєчє ся, провєрєгнути ся. *КУ.* II. 71. *Ф.* s. Прокіннути ся.

Провєрнути ся, sich Rath schaffen, sich zurechtfinden.

Провєрєтати, (-аю, -аш), *v. a.* (den Weg) zurücklegen. [rebratula.

Провєрть, *f.* Lochmuschel, *f.* (Te

Провєртати ся, gymnastische Übungen machen, (*Фр.*).

Провєрти, *pl.* Gymnastik, *f.* (*Фр.*).

Провєртити, провєрчувати, *v. a.* durchbohren, (mit d. Bohrer etc.).

Провєрєхати ся, sich herumwälzen. [lingstage, *Пом.* III. 119.

Провєсна, *f.* *Др.* s. die ersten Früh-

Провєсти, (провєду, провєдєш), *v. a.* (über etw. hin) führen, geleiten, begleiten; — мо́литву кому vorbeten; 2) anführen, hinhalten, bei der Nase herumführen, hinters Licht führen, betrügen, verführen, verleiten, *К. Кч. Нє.*; 3) — ся sich aufschieben, verschoben werden, ausbleiben, warten lassen.

Провєштати ся, sich herumtreiben, herumstreifen. [sehung, *f.*

Провид, *m.* *Фр.* провидіне, *n.* Vor-

Провіда, *f.* *T.* s. Прівид.

Провідити, (-виджу, -видиш), *v. n.* sein Gesicht wieder bekommen, jmdm öffnen sich die Augen; 2) *v. a.* vorhersehen.

Провидливість, -ости, *f.* *M.* II 155 das Durchschauen, Scharfblick, *m.*

Провидніти ся, etwas hell, licht werden; 2) durchsichtig, durchscheinend werden, *T.* [merung, *f.*

Провідно, *n.* *К.* Zwielficht, *n.* Däm-

Провіна, провінність, -ости,

См. f. Verschuldung, Schuld, *f.* das Verschulden; Vergehen, Verbrechen, *n.* *Км.*

Провинен, *Ч.* V. 168, провінний, *a.* schuldig.

Провинити, *v. n.* und — ся етв. verschulden, schuldig werden, e. Schuld auf sich laden.

Провинник, *m.* der Schuldige.

Провиноватити ся, (-вачу, -вачиш), *Лєч.* s. Провинити.

Провів, -іву, *m.* *Пар.* s. Продув.

Провівати, (-аю, -аш), *v. a.* durchwehen.

Провід, -оду, *m.* Führung, Leitung, *f.* Vorsitz, *m.* — дати mit gutem Beispiel vorangehen; 2) feierliches Geleite, -er Zug, Procession, *f.* *vgl.* Проводи.

Провідати, провідувати, *v. a.* erfahren, in E fahrung bringen, sich erkundigen, Kunde bekommen; 2) — когó s. Навістати 1), навідувати ся до когó *Кз.* 107. [schaff, Erkundigung, *f.*

Провіди, провідки, *pl. К.* Kund-

Провідний, *a.* leitend, Anleitung gebend; 2) -а неділя s. Проводи 2).

Провідняк, (*d.* -мчòк, -иченько), *m.* Führer, Wegweiser; 2) Urheber; 3) Conductor; Leiter, -теплоті Wärmeleiter, *m.* *Пол.* [serin, *f.*

Провідниця, *f.* Führerin, Wegwei-

Провісія, *f.* Provision, *f.* Proviant, *n.* *C.* I. 261; 2) Vergütung der Mühe u. Auslagen, *f.*; 3) Procent, *n.* Rabatt, *m.* als Provision, *adj.* провісійний Provision-, Zins-

Провізор, *m.* Obmann der Kirohenbruderschaft, Besorger der Kirohe; 2) Provisor in d. Apotheke, *m.*

Провінити, *v. a. v.* Провинити.

Провінция, *f.* Provinz, *f. adj.* -цjoнальний Provinz-.

Провінциялка, *f.* *Нє.* Frau aus der Provinz, vom Lande.

Провірити, (-яти, -увати), *v. a.* untersuchen, prüfen, controlieren.

Провірка, *f.* провірене, *n.* Prüfung, Controle, *f.* *ВВ.*

Провітер, -тру, *m.* *Под.* провітерєнє, *n.* das Durchlüften, Lüftung, Ventilation, *f.*

Провітри, (-увати), *v. a.* durchlüften, in freie Luft bringen, ventilieren; — ся ins Freie ausgehen, *ВГ.* 139.

Провітра, *n.* Luftzug, *m.*

Провіщати, *v. a.* vorher verkündigen, *v. sagen*, *IG.* [ревіяти.
Провіяти, *v. a.* в. Провіяти; не-
Провіда, *m.* Провіда, *y* — повесті
кого, *Кч. Пр. VIII. 95?* провіда, *f.*
y -*ду Мако.* als Führung, als Geleit.
Проводар, (-дир), проводажай, *m. s.*
Провідник.
Проводжайка, *f. У. а.* Провідниця.
Проводи, *pl.* Ueberführung, *f.*; 2)
der erste Sonntag nach Ostern.
Провідність, -ости, *f.* — теплā
Wärmeleitung, *f. Под.*
Провідник, *pl.* Geleit, *m.* Beglei-
tung, *f.* — пати beim Abschied zum
Geleit trinken, *Мор.* [jmds Anführer sein.
Провідирити, *v. m.* комусь, *Кл.*
Провідирство, *m.* Führerschaft,
-ролле, *f.* [ник 1).
Провідитель, *m. Пол. s.* Провід-
Провідельність, -ости, *f.*
Wärmeleitungsfähigkeit, *f. Пол.*
Провідити, проводжати, *v. a. s.*
Провести. [strahl, *m. Пол.*
Провідич, *m.* Radius vector, Leit-
Провідничка, *f. Ч. IV. 708* Wach-
kerze beim Leichenbegängnisse den Ver-
storbenen auf den Friedhof geleitend.
Провідця, *m. Кл. s.* Провідник.
Провожане, *n. s.* Провідник.
Провожатий, *s. v. m. s.* Провід-
ник 1). [тель, *III. II. 22.* Verkünder, *m.*
Прововієник, *К.* прововієні-
Прововіти, *v. Провести.*
Проволічій, (-ічій, -ічій), про-
волічати, *v. a.* durchziehen, dh etw.
ziehen, schleppen; 2) in die Länge ziehen,
ver-, aufschieben, verzögern; — *св* sich
lange ziehen, verschoben werden. [wird.
Проволічний, *a.* was verschoben
Проволок, -ока, *m.* Canal, Leiter, *m. В.*
Проволока, *f.* проволікана, *n. Пар.*
Verzug, *m.* Verzögerung, Verschiebung, *f.*
Проволоката, *m. s.* Волокита, *Н. 43.*
Проволочистий, *a.* Пол. ductil:
biegsam, dehnbar, zähe.
Проволочати, *v. a. s.* Проволічій.
Провонати, *св* чимось, *Кч.* 290
wonach riechen, stinken.
Проворний, *a.* проворнійка, *m. Н.*
128 flink, behend, gewandt, verschlagen.
Проворот, -оту, *m.* Fertigkeit, Rou-
tine, *f.*

Провороте, *m.* Lücke, *f.*
Провулоч, (-улочок), *m.* Лесч. *v.*
Первулок.
Провчати, *v. a.* jmdm eine Lehre
geben, züchtigen; abrichten, risseln.
Провінути, провіяти, *Ф. v. n.* ver-
welken.
Прогайка, *f.* das Zögern, Aufschub, *m.*
Прогайливий, *a.* zeitvergeudend, *В.*
Прогайльовина, (-гальов-), *f.*
Лесч. *v.* Прогаль; 2) Schlitze im Kleid, *f.*
Прогайнувати, *v. a.* vergeuden,
verschwenden.
Прогати, *v. a.* aufräumen, Platz
machen, — *лс* & auslichten; einen
freien, lichten Raum machen.
Прогаль, *Ф.* прогальна, (-
-няка), *f.* lichter, freier Platz; Wald-
lichtung, Waldblässe, Lücke; heitere
Stelle am Himmel, *Пом. III. 27.*
Прогальювати, stellenweise am
Himmel sich aufheitern, aufklären, wann
die Wolken auseinandertreten.
Прогань, *f. v.* Прогаль, простогін.
Проганяти, *v. a. s.* Прогнати.
Прогарувати, *v. n. s.* Прогоріти.
Прогарчати, *v. a. s.* Гарчати.
Прогаявати, *v. a. s.* Прогати.
Прогаяти, *v. a. s.* Прогайнувати; 2)
св zu lange wo verweilen, säumen, *Кч. 82.*
Прогварити, *v. a.* Luts. 154 *v.*
Промовити.
Прогібати, *У.* прогібнути, (-гн-
нути), *v. n.* schwinden, zerrinnen.
Прогін, -ону, *m.* das Treiben (des
Viehes); Betrieb, *m. Мс.* 364. Durch-
trieb, *m.* Durchtriebsetelle des Viehes,
(*В.*) Weg zum Treiben; Engpass, *m.*; 2)
Vertreibung, *f. В. В.*; 3) *v.* Пригін *Ч. V. 1190.*
Прогіркий, *a.* bitter, ranzig ge-
worden. [мівати.
Проглаголати, *v. a. † К. v.* Про-
Прогледіти, *св*, übersehen, ver-
raesen.
Проглябина, *f.* Vertiefung, *f. Вах.*
Проглянути, *v. a.* verschlucken,
verschlingen. [ген.
Проглотіти, *св*, sich durchdrin-
Проглуб, *m.* grössere Tiefe.
Прогляд, *m.* Гол. *ep.* 27 *v.* Пере-
гляд, *Лесч.*
Проглядати, проглянути, *v. a. s.*
Переглядати; 2) *v. n.* heraussehen.

Прогнати, *m.* das Vertreiben; —
часу Zeitvertreib, *m. Фр.* [bannte, *ОБ.*
Прогнанець, -анця, *m.* der Ver-
Прогнати, (прожону, прожонеш),
v. a. fort, wegjagen, vertreiben.
Прогнівати, прогнати, *v. n.*
durchfaulen. [nen, erbittern, aufbringen.
Прогнівати, (-влати), *v. a.* erzür-
Прогніа, -бу, *m.* guter lang dau-
ernder Mist; alter Dünger; 2) Lache
vom faulen Wasser, *f.*; 3) *a.* 'Онар
Ос. (61) *V.* 51. [dünger Acker.
Прогноско, *m.* im Vorjahre ge-
Прогноити, (-бювати), *v. a.* mit
Unrath anfüllen, verfaulen lassen.
Прогноа, *f.* eitrige, schwärgige Stelle
am Leibe, (*Фр.*). [Doronip.
Проговор, -ору, *m.* *Ч. II.* 673 *v.*
Проговорити, *св*, zu viel spre-
chen u. dadr merken lassen, *Н.* 224;
2) sich versprechen, *v.* verreden.
Проголодати, *св*, recht hungrig
werden. [treibung, *f. Зс. В.*
Прогонь, *f.* das Austreiben, Ver-
Прогонм, *pl.* Geld für Postpferde,
m. С. I. 92. *Пом. III.* 43.
Прогонитель, *m.* Vertreiber, Ver-
schöner, *m. Ру.*
Прогоняти, *v. a. s.* Прогнати; —
по чарцІ herabjurgeln, *Мор.*
Прогонич, *m.* beim Fensterladen
der dgehende Stab zum Schliessen, *А-Г.*
166; 2) Ventil, *m.*
Прогоріти, *v. m.* durch-, verbrennen.
Прогорядити, *v. a.* durchbohren,
-stoosen, -stooken. [selig dhlleben.
Прогорювати, *v. m.* *М. III.* 110 müh-
Прогостювати, *v. n.* *М.* als Gast
verweilen. [Verlust, *m.*
Програ, *f.* *Н.* 247 das Verspielen,
Програвати, програти, *v. s.* ver-
spielen, — *св* в карти *А-Г.* 155 im
Kartenspiel verlieren.
Прогребати, прогребати, *v. a.*
einwenig weggraben, -legen, -scharren.
Прогреміти, *v. n.* ver-, ausdonnern.
Прогрівана, *m.* das Aetzen, *Пол.*
Прогрівати, прогріяти, *v. a. s.*
Перегрівати.
Прогріх, *m.* *Не.* (*Пр II* 545) Lücke, *f.*
Прогрішене, *n.* Sünde, *f. К.*
Прогрішити, *v. n.* und — *св* sün-
digen; fallen (*v.* Mädchen) *КС.* (82) *II.* 427.

Прогромдіти, *v. a.* (einwenig)
aus-, durchscharren, -harken. [dröhnen.
Прогрохотати, *v. a.* ver-, durch-
Прогугнати, (-гнати), *v. s.* aus-
stammeln *С. II.* 44. [dröhnen.
Прогудити, *v. n.* verhallen, ver-
Прогул, *m.* Под. Müsiggang, *m.*
Прогулька, *f.* Spaziergang, *m.* Luft-
wandeln, *m.* Luftfahrt, *f.* Ausflug, *m.*
Прогульнич, *a.* — день an dem
der Arbeiter nicht arbeitet.
Прогулювати, *св*, sich ausheitern
(am Himmel). [Прогулька, *См.*
Прогуляне, *m.* прогулянка, *f. s.*
Прогуляти, *v. a.* durchbringen,
verthun, verschwenden, verpraesen; 2)
— *св* spazieren gehen, eine Luftfahrt
machen.
Прогутти, (прогустти), *v. n.* *practer.*
прогудо, *III. I.* 145 durchhauen;
verhallen, anslauten.
Прогівити, *v. a.* *Н.* 121 § *двс*
Vergaffen etw. verlieren; — *св* sich
vergaßen.
Продавати, (продаж, продам),
v. a. verkaufen, veräußern, absetzen.
Продавць, -вця, *m.* *Н.* 185 Ver-
käufer, *m.* [Пом. III. 45.
Продаж, продаж, *f.* Verkauf, *m.*
Продажний, *a.* verkäuflich, feil,
am Verkauf, käuflich; besteslich; -
а ціна Verkaufspreis, *m.*
Продажність, -ости, *f.* Verkäu-
flichkeit; Besteslichkeit, *f.*
Продан, *m.* *У.* der scheinbar, sym-
bolisch Verkaufte (von anderen Eltern
angenommene Sohn); dessen Nachkom-
men: Продавські діти.
Продати, (продам, продаш, од-
-ася, продасть), *v.* Продавати.
Продержати, (-держу, -держш),
v. s. zurück, aufbehalten, *s.* Передер-
жати, *А.* 114; — *св* jmdm Unter-
halt geben; 2) — *св*, sich erhalten, dauern.
Продертти, (дерати), *a.* Передертти &
Продешвити, *v. a.* zu wohlfeil
etw. weggeben, *Км.*
Продивонати, (-бювати), *v. a.*
durchlauten; * verlauten lassen.
Продивляти, *v. a.* — *бчи* sich
müde sehen, das Gesicht anstrengen, *Гум.*
Продиво, *m.* grosses Wunder, *К.*
Продивити, *v. a. s.* Продувати, *См.*

Продирати, в. Продірати.
 Продих, м. в. Продох. [fristen.
 Продихати, в. м. Фр. das Leben
 Продішки, рл. Luftlöcher, рл.
 Продів, м. в. Протір.
 Продівувати, в. м. — vik als Jung-
 frau (unvermält) verleben, III. I. 328.
 Проділ, -олу, м. Thal, м.
 Проділ, -лу, м. проділя, -ля, f.
 He. Theilung der Scheitelhaare, f. Haars-
 scheitel, м. Ч. VII. 422; 2) Scheidewand, f.
 Проділяти, в. а. durchmachen,
 durchschlagen. [реділяти.
 Проділяти, (-яти), в. а. в. Пе-
 Продір, м. в. Протір.
 Продіравити, в. а. durchlöchern.
 Продіти, в. а. verthun, vergrassen.
 Продіяти, в. а. durchthun, -machen:
 Діру в стіні &. [С. I. 244.
 Продляти, в. а. гр. в. Продовжати,
 Продовбати, (-обувати), в. а.
 durchstochern, -meisseln, -höhlen, -kla-
 uben. [(e. Werkes).
 Продовжатель, м. Fortsetzer, м.
 Продовжати, (-яти), в. а. ver-
 längern; 2) fortsetzen.
 Продовженя, м. продовжка, f.
 Verlängerung; 2) Fortsetzung, f.; 3)
 Fortpflanzung, f. (теплота), Пол.
 Продожджати, в. а. vom Regen:
 durchnässen.
 Продолінка, f. kleine Vertiefung, У.
 Продолюб, м. в. Гряділь.
 Продражнити, в. а. — чимось
 когб jmdm einen Bei-, Spitznamen ge-
 ben, He. [Передрімати.
 Продрімати, в. н. und — ся в.
 Продрбнути, продрбати, (-дро-
 жу, -дрожити), в. н. durchfrieren u.
 daher zittern.
 Подрұхати, в. а. jmdm aus dem
 Schlafe rütteln; — ся aufwachen.
 Продрухнити, в. н. mürbe u. mo-
 derig werden.
 Продоув, м. вітру das Wehen des
 Windes; Luftzug, м. Lüftung, f.
 Продувати, продути, (дую, ду-
 ем), в. а. durchwehen, -blasen; 2)
 rein wegblasen (den Staub von d. Stuhl
 beim Empfang e. werten Gastes); —
 сліді чийсь, за ким jmds Fusstapfen
 in Ehren (rein) halten.
 Продужати ся, Ч. III. 423 ge-

nesen, aufkommen, в. Подужати.
 Продуктивний, а. productiv, в.
 Плідний.
 Продукувати, в. а. produoieren
 Продоух, м. Фр. продуха, f. Гл.
 78 Luftloch, Loch, м. Oeffnung; 2) Ven-
 tilation, Transpiration; freie Luft.
 Продоуховина, f. He. Oeffnung,
 f. Durchlass, м. с. d. vor. [dringend.
 Промчястий, а. — вітер durch-
 Прожара, м. в. Прожора.
 Прожерати, (-єрти, -ирати), в. а.
 auffressen, verschlingen.
 Прожерка, f. Paris quadrifolia.
 Прожерність, -ости, f. Gefräs-
 sigkeit, f. K.
 Проживати, в. а. Прожати. [brennen.
 Прожигати, прожечі, в. а. durch-
 Прожир, f. Alles Gefrässege.
 Прожирок, -рку, м. на едін —
 auf einmal zu essen, (Фр.).
 Прожитя, м. Leben, н. Lebenslauf,
 м. К. I. 196; 2) Unterhalt, Lebensun-
 terhalt, м. М. II. 164.
 Прожити, в. н. leben, verleben;
 2) sein Leben zubringen, wohnen, sich
 aufhalten.
 Прожиток, -тку, м. в. Прожитя;
 ruhiges, glückliches Leben; 2) Lebens-
 weise, f. B.
 Прожогом, adv. heftig, ungestüm.
 blindlings, ohne Bedacht; 2) per Bausch
 und Bogen, B.
 Прожора, м. Vielfrass, Nimmersatt, м.
 Прожорливий, а. He. с. Пажер-
 ливий. [gerei, f.
 Прожорство, н. K. Völlerei, Schwel-
 Проджра, f. в. Прожора, прожир.
 Проз, праер. 1) с. Проз: проз тобò
 deshalb; 2) с. Пò-при, vorbei an, He. (Хм.
 49 б) Чєрєв, Мi. IV. 438—440. Ог. 180.
 Проваічний, а. prosaisch; про-
 ваіст, м. Prosaiker, м.
 Проваклости ся, wetten, Cm.
 Провьба, f. Bitte, f. Bittgesuch, An-
 suchen, Ersuchen, н.
 Провбирати ся, über das Sichbe-
 reit machen zu etwas die Zeit vergas-
 sen, es unterlassen. [2) Beiname, м.
 Провіане, (аніе), н. Name, Cm.;
 Проввати, (-аву, -авеш), в. а. be-
 nennen; einen Beinamen geben; 2)
 проввати, einen Ekel-, Spottna-

men geben, sobimpfen.
 Провище, н. Beiname, Zuname;
 2) Spitz-, Spottname, м. [(62) II. 57.
 Провідник, м. Verführer, м. Ос.
 Провирати, провирити, в. а. durch-
 blicken, -schauen, scharf sehen; 2) в. н.
 с. Провіти, лichte Augenblicke haben,
 III. I. 177. б) durchsehen. [geuden.
 Провіати, в. а. durchgähnen, ver-
 Провір, -ору, м. Licht, н. на —
 ans Tageslicht; до провору стоїти
 (при писаню etc.) gutes Licht haben;
 б) Perspektiv, f.; 2) d. провірок Guck-
 loch, н.; 3) Aussicht, f. T.; 4) Durchsich-
 тigkeit, f.; 5) Durchsicht, Durchschau,
 Controle, f.; 6) Spiegel, м.; 7) das Vor-
 hersehen, Erschauen, н. Intuition.
 Провірка, f. Perspektivsehnecke, f.
 (Solarium perspectivum) Пол.; 2) — окні-
 ка, Fensterfalter, м. (Thyrie fenestrina), B.
 Провіралий, а. vorsehend, scharf-
 sehend, vorsichtig, fürsorglich.
 Провіраливість, -ости, f. Vorsicht,
 Vorsorge, f. K. [Провіралий.
 Провірний, а. durchsichtig; 2) с.
 Провірник, м. с. Дробоа.
 Провірність, -ости, f. Durchsich-
 тigkeit, f.; 2) Deutlichkeit, Präcision;
 3) Vorsicht, Umsicht, Klugheit, f.
 Провор, м. Zap. с. Провір 1. б);
 глұбний — Hintergrund, м.
 Проворня, проворістий, а. durch-
 sichtig, klar; adv. проворо mit schar-
 fem, durchdringendem Blick.
 Проворявец, -вця, м. der Vor-
 sichtige, Kluge, III. II. 245.
 Проворний, а. К. II. 53. с. Про-
 вірний; -а труба, Fernrohr, н. Me. 432.
 Проворність, -сти, f. с. Провір-
 ность. [tig; durchscheinend.
 Проворчати, а. He. durchsich-
 Проворятти, в. а. в. Провірати 1) Км.
 Проварчий, а. проварчий, в.
 f. Пол. в. Провірний 1), провірність 1).
 Проварчок, -чка, м. Vitrina pel-
 lucida. [стий.
 Проварчати, а. В. с. Проворч-
 Проворіне, н. Wiedererlangung des
 Gesichtes, f.; Gesicht, н. K.
 Проворіти, (провору, провирити), про-
 вівати, в. н. sein Gesicht wieder er-
 langen, wieder sehend werden, III. I. 351.
 Провабати, в. н. keimen, wachsen,

hervorgewachsen, III. II. 161.
 Провибіць, -біця, м. Samen-, Keim-
 lappen, м. (cotyledo), B.
 Провибити, в. н. с. Перевібити.
 Провіда, Ч. II. 856. провідяє мит,
 м. der sich viel in der Welt umherge-
 trieben hat, durchgetriebener Schuft;
 Landstreicher, м. [cherei, Abgefemtheit, f.
 Провідяє митство, м. Landstrei-
 Провідча, м. He. ein Hergelaufener.
 Провічаний, в. а. промчяний, пром-
 чяний, а. с. Промчяний; durch-
 greifend.
 Провічати, провічати, в. а. durch-
 greifen, durchdringen, — душы das In-
 nere ergreifen; treffen, schmerzlich be-
 рühren.
 Провіти, в. а. с. Перейти, проходити,
 hindurchgehen; 2) в. м. und — ся vorüber-
 gehen, II. с. Минути ся 1).
 Провідати, в. а. с. Пролети.
 Провід, -іду, м. Durchfahrt, f. Durch-
 zug, м. проїдом II. С. 167 im Vor-
 beifahren, im Durchzug.
 Провідати, провіджати, в. а. durch-
 fahren, durchreisen, -reiten; vorbeifah-
 ren; adj. провіджачий, III. I. 147. durch-
 fahrend, durchreisend. [weg, м.
 Провідний, а. Fahr-, -а дороба Fahr-
 Провікати, (провк-), в. а. heraus-
 stammeln.
 Провісний, а. Less. gefrässige.
 Провість, f. Га. II. 56. Vielfrass,
 Nimmersatt, м.
 Провісти, (проім, проімш, проість,
 в. а. alles verzehren; 2) durchfressen,
 -nagen, -ätzen; 3) — ся sich durch-
 fressen, nagend durchdringen; б) — ся
 zum Ekel essen, widerlich werden.
 Провіти, (прою, проімш, проіть),
 в. а. unter dem Deckel in e. Topf ko-
 chen, (B.), schmoren (—са); 2) verderben.
 Провіхати, (проїду, проїдем), а.
 Провідати.
 Прок, м. Less. с. Пожатоки. [II. 175.
 Прокажений, а. aussätzig, III.
 Прокіза, f. Aussatz, м. (lepra); 2)
 Kammlattwespe, f. (Laphyrus) B. Пол.
 III. 13. [sagen.
 Прокізати, (-азувати), в. а. vor-
 Прокізи, рл. Ко. 85. 153. muthwil-
 lige Streiche, м. Stückchen. [halten.
 Прокалаурити, в. н. Wache

Прокаратати, *v. a.* — *nik elend durchleben.*
 Прокат, *m. gr.* Кн. Leihen, Mieten, *v.*
 Прокваратати, *v. a.* — *душу* sich erfrischen, *M+B.*
 Проквасити, *v. a.* durchsauern; 2) erquickern, *P. II. 24.*
 Проквдати, проквнути, *v. a.* von Zeit zu Zeit werfen, *Mos;* 2) *v.* Приквдати 2), 3); 3) anfrumen (dh das Werfen auf die Seiten); 4) — *ca (si cny)* aus dem Schlafe aufwachen, erwachen; b) — *ca hie u. da* aufkommen, -tauchen.
 Прокниати, (-пнати), *v. n.* durchsieden, -kochen.
 Проквсати, проквснути, *v. n.* versauern, sauer werden; gerinnen.
 Проклиний, *v. Me.* 148. frei, *Зак?*
 Проків, -бна, *u. -ина, m.* Procopius.
 Прокладати, проклести, (кладу, -кладеш), *v. a.* hin-, durchlegen, dazwischenlegen, durchschieszen; — *дорбгу* einen Weg bahnen, durchführen, machen, *v.* Проложити. [*satz, m. Y.*
 Прокладш, *pl.* Aufschläge, *pl.* Вепрокладшнецъ, -ница, *m.* der den Rock mit прокладш trägt: Soldat, *m.*
 Проклинати, *v. a.* verfluchen, verwünschen.
 Проклинач, *m.* Verflucher, *m.* Пар.
 Прокліан, -бну, *m. v.* Прокляте.
 Прокльовувати ся, sich durchbrechen, -picken; zum Durchbruch kommen. [*hacken.*
 Проклювати, *v. a.* durchpicken,
 Прокляте, *n.* Fluch, *m.* Verwünschung, Verfluchung, *f.* [*клинати.*
 Прокляти, проклясти, *v. a. v.* Про-
 Проклятий, проклятений, проклятущий, *a.* verflucht, verwünscht, vermaledeit, verdammt; ruchlos.
 Проклятий, *a.* der arg flucht.
 Проклятниця, *f. m.* *Esf.* 23 der (die) Verfluchte.
 Проквбтнути, *v. a.* verschlucken.
 Проклобти, проклбвати, *v. a.* durchstechen; — *ca: зуби* vom Durchbrechen der Zähne.
 Проклобтати, (-бчувати), *v. a.* etwas в собі, *Зс.* in Wallung etw. in seinem Inneren aussprechen. [*Поконече.*
 Проконече, *n. gen. pl. gen.* -чат, *v.*
 Проконати, (-бпувати), *v. a.* ein-

wenig durchgraben.
 Проконати, *v. m.* von Rauch durchdrungen werden; *pro.* проконченый eingeruchert, mit Russ bedeckt.
 Прокорм, *m. v.* Корм.
 Прокормити, (-млати), *v. v.* ernähren, unterhalten; — *ca sich* —
 Прокотати ся, hinrollen, sich hinwälzen. [*Diebstahle schuldig machen.*
 Прокрести ся, *Me. Cm.* sich *v.*
 Прокричати, *v. a.* durchschreien, zu Ende schreien, *III. I. 190.*
 Прокрутати ся на щось worauf ergiebt sein.
 Прокукати, (-куковати), *v. n.* den Schrei „kuku!“ hören lassen.
 Прокупити ся, *H. 113.* schlechten Kauf machen, zu theuer kaufen.
 Прокурвати, *v. a.* mit Huren verführen, *Гол. I. 222.*
 Прокурати, (-фрувати), *v. a.* durchrauchen; — *грóши* des Tabakrauchen verthun. [*durchbeissen.*
 Прокусати, (-фшувати), *v. a.*
 Пролас, *m. Ко.* 226 *gr.* listiger, verschlagener Mensch.
 Проласати, (-лажу, -лашиш), *v. m.* durchkriechen, -gehen.
 Пролєжати, *v. n.* eine Zeit lang liegen; *das* lange Müssigliegen etw. verwirken. [*Vögel), Коs.*
 Пролет, *m.* Durchflug, Strich *m.* (der
 Пролетарий, *m. Нс.* Proletarier, *m.*
 Пролетіти, (-лету, -летіш), *v. n.* durch-, vorüber-fliegen, -fliegen, -gehen, verstreichen.
 Пролів, *m.* Strom, *m.* — *крóви* Blutvergiessen, *n;* *прóливом* *Y.* überströmend, überlaufend, überflutend, im Ueberfluss, im Uebermass; 2) — *морский* Meerenge, *f.* Canal, Sund, *m.*
 Пролівати, *v. a. aus-*, weggiessen, vergiessen; 2) — *ca* — *ca* überlaufen *v.* Перелівати ся. [*Проглинути.*
 Пролитнути, пролитати, *v. a. v.*
 Пролів, *m.* Durchlass, *m.* Loch, *n.*
 Пролівати, (-ліувати, -лінути), *v. a.* durchlecken.
 Пролівина, *f. Нс.* Eisflache von unten dh das Wasser dünn gespült.
 Пролік, *m.* Schlund, Schlundkopf, *m.* Rauchenhöhle, *f.* [*subst.* пролікане.
 Пролікати, *v. a. v.* прогланути;

Пролокувати ся, hindurchschimmern, -schillern, -glänzen; проліскало hat durchblüht, *Пар.* [*Пролівати.*
 Проліти, (пролаб, пролаеш), *v. a. v.*
 Проліг, -бга, *m.* Bergthal, *n. ГШ.*
 Пролігати, (пролагу, пролаеш), *v.* Пролівати.
 Проліс, *m. Ч. I.* 308. 468. *v.* Проліс.
 Проліска, *f.* Anemone, Hepatica triloba; 2) Mercurialis annua, *Вол. Пом.* III. 96.
 Пролісок, -ску, *m.* Waldlichtung, *f. С. II.* 118. [*Пролет.*
 Пролітане, (*d.* -лічечко), *n. Нс. v.*
 Пролітати, *v. n. v.* Пролетіти; 2) von Zeit zu Zeit schüt berabfallen (*снїр*). [*Sommers, Frühsommer, m. ВВ.*
 Проліток, -тку, *m.* Anfang des Пролічати ся, sich verrechnen, *Зс.*
 Проложити, *v. a. v.* Прокладати; — *пісню* *К. I.* 80, — *гўторку* *Кв.* 381 componieren, dichten.
 Пролоб, *m.* Durchbruch; Riss, Einschnitt, *m.* Bresche, Vertiefung, *f. Y;* 2) *v.* Прóлс; 3) Bruchfläche, *f;* 3) на — blindlings, über Stock u. Stein.
 Проломати, (-яти, -ломлювати), *v. a.* durchbrechen; — *ca* durchfallen durchbrechen (dh das Eis &). [*Mineral*
 Проломана, *f. В.* Bruch, *m.* (in d
 Проломний, *a. Т.* durchbrechlich.
 Прóлб, *m. v.* Прóруб, Oeffnung, *f. Y;* 2) Eiswuhne, *f. (В).*
 Прóлуп, *m.* Blätterdurchgang, *m.* *Пол. adj.* пролупний, zu прóлуп geh.
 Прóлупати, (-яти), *v. a.* durchsohlen, -spalten. [*erstrecken, Под.*
 Прóлгати, *v. n.* sich lagern, *v.*
 Прóлгати, *v. a. v.* Пролівати; про-
 Промати, *v. n.* (на щось etw.) vermögen, im Stande sein, Kraft wozu haben, mit seiner Kraft ausreichen; in Kraft bleiben, *Зс.*
 Промакати, *v. n. v.* Промокнути.
 Промантачити, *v. a.* durchfeilschen, -schauern.
 Проматар, *m. Ч. IV.* 201?
 Прóмах, *m.* промáха, *f. Н.* 266 *gr.* Fehlschlag, Fehler, *m.* -ху не дати, *Км.* nicht leicht irren; той не — *Р. I.* 99 der lässt sich nicht so leicht anführen.

Промакнути *ca. irren, schleschle-*
 gen. [(*v. Leben*) *С. II.* 198.
 Промати ся, hin u. her wandeln
 Промачити, *v. a.* durchschwärmen; 2) elend durchleben.
 Промбжина, *f.* Scharte, Lücke, *f;* 2) Grenztrich, *m. В.*
 Промеж, *adv. a.* Проміж.
 Промбжний, *v. Пол.* Zwischen-, — *пóлюс* Zwischenpol, *m.*
 Промбжний, *m.* Acker-Spark, *m.* (Spargula arg.). [*v. Проміжстий.*
 Промбжстий, *a. М. II.* 147. *См.*
 Променіти, *v. n. М.* III. 37. strahlen.
 Промербжати, *v. a.* durch-, austicken, -nähen, (*III. I.* 246 *v.* Versechreiben). [*durchfrieren.*
 Промервати, промервнути, *v. n.*
 Промести, (-мету, -меш), *v. a.* weglegen, rein kehren.
 Прометати, промечати, (-мечу, -мечеш), *v. a.* durchwerfen, vorbeiworfen.
 Промешканя, *n.* das Wohnen.
 Промивальний, *a.* Wasche-, Wasch-.
 Промивати, *v. a.* waschen; anspülen.
 Промивка, *f.* Waschung, *f.* das Abwaschen, *Пол.* [*кати.*
 Промігачити, *v. n. Фр. v.* Мургá-
 Промігнути, *v. n. М. II.* 150
 schnell vorübergehen, -fliehen.
 Промікати, *v. a.* durchraufen; 2) — *ca sich* hindurchmachen; Spuren merken lassen; *v.* Промкнути ся.
 Промінати, промінати, *v. n.* ver-
 gehen, verlaufen, verstreichen; 2) *v. a.* korб *v.* Минүти; 3) — *ca* *v. ким* *v.* Промінүти ся.
 Промисл, *m.* Vorsehung, Fürsorge, *f;* 2) Anschlag, *m.* Vorhaben, *n. Зс;* 3) Kunstfleiss, Gewerbefleiss, *m;* 4) Industrie, *f.* Fach, Gewerbe, *n.*
 Проміслвий, *a. Y.* umsichtig, erfinderisch, klug. [*Gott), m.*
 Проміслитель, *m.* Fürsorger (*v.*
 Проміслвий, *a.* industriell, Ge-
 werbe-. [*ustrialismus, m.*
 Проміслóвість, -ости, *f.* Indu-
 Промісленість, -ости, *f.* Fin-
 digkeit, Umsicht, *f.* [*Промінати.*
 Проміти, (-мію, -міеш), *v. n. v.*
 Проміто, *n.* ungesetzlicher Zuschlag zum Zoll od. Maaz, *К. I.* 57. *Зем. I.*

296; 2) Strafbüße für Schmuggel, f. *Пом.* III. 43.

Промічка, f. offene Stelle zwischen den Zähnen; Lücke, f. [treibende.

Промішляльник, m. der Gewerbe-
Промішляльний, a. *КУ.* v. Промішляний.

Промішляти, v. n. sorgen, fürsorgen; 2) — чим ein Gewerbe treiben.

Промівник, m. Besprecher; Zauberer, m.

Проміж, проміждо, *praep.* mit d. *Accus.* u. *Genit.* unter, zwischen, v. *Міжи* *Мі.* IV. 412. 544.

Проміжка, f. Intervall, m.

Проміжний, a. vermögend, kräftig, der im Stande ist etw. zu thun.

Промінь, g. -ина. u. -ени. (d. промінь), m. Strahl; 2) — ріка Flussarm, m. (B.).

Проміна, f. Aufgeld, Agio, m.

Промінястий, У. (-нистий, *He.*)
промінний, В. *Фр.* a. strahlend, mit
lichten Streifen, Strahl-, im Lichtstrahl,
glänzend. [-і грóші Scheidemünze, f.

Промінний, a. zu проміна geh.,

Промінтувати, (-тобувати), v. a.
v. Проміняти.

Проміняти, (-мінювати), v. a.
щось на щось tauschen, ver-, eintauschen;
2) — грóші wechseln.

Промінятка округовата, Spurge,
f. (Holostem umbellatum).

Промір, -іру, m. Durchmesser, m.

Промірити, (-ріяти, -ривати), v.
a. messen, durchmessen.

Промітати, v. a. s. Промісти.

Проміти, pl. Nordlicht, n.

Промітний, a. rührig, geschickt,
energisch, thatkräftig.

Промішкання, n. *Me.* 354 das Zusammenleben, -wohnen.

Промікнути, v. a. s. Промчати;
гблос промік ся *Ф.* durchdrang, durchhallte.

Промова, f. Anrede, Rede, f.; 2)
Besprechung, f. Zauberspruch, m.

Промовець, -вця, m. *He.* Sprecher,
Fürbitter, Fürsprecher, m.

Промовити, промовляти, v. a.
anheben zu sprechen, Worte herausbringen,
das Stillschweigen brechen; — до когó zu jmdm sprechen, jmdm

anreden; — за ким fürsprechen, Fürsprache thun; — за чим dafür sprechen;
2) — ся sich (im Reden) versprechen, etw. Unnöthiges aussagen, III. I. 380.

Промовка, f. *Лосв.* Pronuntiation, f. *Accent*, m.

Промовчати, (-мовчувати), v. a.
verschweigen; versobwiegen sein, zu
der Zeit schweigen. [thun.

Промова, f. das Vermögen etw. zu
Промогорічати, v. a. beim мого-
річ den Kaufschilling verrechen.

Промогті ся, промогті ся, (-мо-
чі ся) sich überanstrengen; sich verheben.
[мова; Wohlhabenheit, f.

Проможність, -ости, f. v. Про-
Промокнути, v. n. durchgeässigt werden.

Промола, m. *Под.* v. Мляно.

Проморія, f. *Ос.* (61) VI. 17. Epidemie,
Pest, f. *Мі.* II. 71.

Проморозити, (морозувати), v. a.
durchfrieren lassen.

Промочити, (-очувати), v. a.
durchnässen, befeuchten, benetzen.

Промувати ся, sich aufrichten *См.*
(*Каз.* 85).

Промуляти, (-улювати), v. a.
durch-, -auswaschen, ausspülen (v. Regenwasser).

Промчати, (-мчу, -мчійш), v. a.
schnell forttragen; — ся vorüberreiten.

Пронести, (-не́сѣ, -не́сѣш), v. a.
durchtragen, -bringen; 2) — когó jmdm
übergeben *Кв.* 276; 3) пронесло когóсь
jmd bekam Diarrhöe; 4) — ся sich
verbreiten, durchheilen; пронесла
ся чутка ein Gerücht verbreitete sich;
ніч -ла ся die Nacht verstrich, *Ч* V. 69.

Пронідіти, v. n. *Кв.* 17 vergeblich
verweilen; elend fristen. [*Гм.* 14.

Пронізий, a. niedriger gelegen,
Пронизити, (-ніжю, -нізаш),
пронизати v. a. durchbohren *См.*; 2)
durchsticken. [stechend, *He.*

Пронизувати, a. durchbohrend,
Проник, m. Pore, f. Löchlein, n.

Проникання, n. Durchdringung, f. *Пол.*

Проникателний, a. *Гол.* ergreifend,
fein, zart.

Проникати, проникнути, v. a. *У.*
durchdringen; durchsiekern; 2) * erforschen,
ergründen.

Проникливий, a. durchdringend,
durchlassend.

Пронимати, v. a. s. Проймає.

Проніря, m. f. v. Пронізає.

Пронішпорити, v. a. durchschnüfeln,
-schnorren, III.

Проніза, m. f. *Н.* 111. *К.* проні-
зливий, *К.* пронізуватий, a. rüffig, zu-
dringlich, vorwitzig, naseweis, ver-
schmitzt, verschlagen. [den Thieres).

Проніра, f. Höhle, f. Loch, n. (e. wil-
Проніс, m. *gr.* Durchfall, m. Diarrhöe, f.

Проніса, f. *З.* (*Мета.* (65) 272
273) Tragweite, Bedeutung, f.

Пронісати, (-ношу, -носиш), v. a.
v. Проністи; проношна одіжа ab-
getragen, abgenutzt, *Фр.*

Пронісне, s. a. n. Purgirmittel, Ab-
führungsmittel, n.

Пронірець, -рця, m. a. Нур, нуріць.
Проніряти ся, untertauchen, (B.).

Проніхати, v. e. s. Переніхати
1), eine feine Nase haben, den Braten
riechen.

Проніти, v. a. s. Проймаєти.

Проніра, m. Vorbild, Prototyp, n.
Проніряти, (-ажати), v. e. vor-
bilden, *Тор.* [Kleidung versehen, *МШ.*

Проніряти, v. a. bekleiden, mit
Проніра, m. *См.* v. Загін I. Fall, m.
Пр. VIII. 325.

Пронірати, v. n. verloren gehen,
zu grunde gehen, umkommen; — за
ким, за чим (в любови, в тузі) vor
Liebe od. Sehnsucht nach jmdm schwin-
den, fast vergehen. [denlos, *Фр.*

Пронірастий, a. abschüssig, bo-
Пронірний, a. s. Пронірний; kei-
ner Hoffnung Raum gebend.

Пронірадок, -дку, m. Verfall (beim
Garantieren), m. від -адком unter Ver-
lust, haftend.

Пронірадувати, a. vergänglich, *К.*
Проніража, f. Verlust, Schaden, m.

Проніраляти, (-алявати), v. Про-
толяти. [мятати ся.

Проніраляти ся, *He.* 56. v. Опа-
Проніраляти, m. *Кос.* Gedenk-
buch, n. Denkschrift, f.

Проніряти, v. a. durchbrühen,
-bähen; 2) * -peitschen, -prügeln.

Пронірний, a. (-стн-), verderbend,
verfügend, *Py*; 2) fieberhaft, *М.* III. 91.

Пронірниця, f. Fieber, Wechsel-
fieber, n.

Пронірасть, f. Abgrund, m. boden-
lose Tiefe; 2) * ungeheuerer Menge,
eine Unzahl.

Пронірати, v. n. v. Пронірати 1).
Пронірастливий, *ВБ.* проніра-
стливий, a. voll von Abgründen; abschüs-
sig, jäh, schwindelnd tief; -а догóra
Weg der Abgründe, Irrweg, Weg des
Verderbens.

Пронірати, v. a. mit e. Geruch
anfüllen; пропакіти, v. n. *См.*
чим: дімом durchgeräuchert werden.

Пронірастий, a. verloren; 2) ver-
derblich, *Py*; ма пропакіте, на про-
вале йті & ins sichere Verderben, auf
sicheren Verlust.

Проніра, v. a. durch-
backen; пропакіло ся ему сим рэсом
diesmal ist er mit heiler Haut davonge-
kommen.

Пронірати, пропакіти, (прію,
пріеш), v. e. vertrinken, versaufen;
2) den пропакі ausführen: до когó щось.
Проніра-вола, indecl. m. *Beim.*
des чумака, welcher sein Ochsengespann
versaufen, III. II. 248

Проніраці, pl. *К.* 119 v. Проніраці.
Пронірака, m. *Ч.* V. 1013. v. Про-
пірака? [zum Schönschreiben.

Проніра, f. Aufschrift; 2) Vorschrift
Проніра, v. a. e. Aufschrift geben; vorschreiben;
2) be-
schreiben *Др.* c. 114. [buchstabe.

Проніра, a. -а бѣка Anfangs-
Проніра, m. *Пр.* II. 269 † Er-
nährung, Kost, f. Unterhalt, m.

Проніра, v. a. *Кв.*
ernähren, Unterhalt verschaffen; — ся
sich — *КУ.*

Проніра, v. s. Проніра; — ся Al-
les versaufen, sich arm saufen.

Проніра, v. a. durchstossen;
— ся sich durchdrängen.

Проніра, m. womit man etw. hin-
durchstößt, -dringt; Art Spiel *Ч.* III 97.

Проніра, m. Säufer, Trunkenbold, m.
Проніра, -бу, m. der Act des Zu-
trinkens u. damit der Darbringung von
Geld (od. Vieh &) für die Brant seitens
der Hochzeitgäste, *Нас.* (*Пр.* III. 327);
2) s. Проніра *Ч.* V. 582.

Пропілля, *v.* zum propilä, zum Gastgelage geh. **Ф.**
 Пропілляці, *pl.* Hochzeitgäste, welche den propilä 1) ausführen.
 Пропір, -бра, *m.* **М.** а. Пранор.
 Проплакати, (-плачу, -плач-ш), *v.* м. а. Переплакати. [vorbeigehen,
 Проплентати ся, **Ф.** irrend durch-
 Проплітати, проплести, *v.* Пере-
 плести. [stückweise ausspreizen.
 Проплюти, (-плюю, -плюш), *v.* а.
 Пропнати, *v.* Пропати.
 Проповідь, -ди, (*d.* проповідка, **Нс.**)
 Predigt, Kanzelrede, *f.*
 Проповідник, *m.* das Predigen.
 Проповідати, проповідувати, *v.* а.
 predigen, verkündigen; lehren.
 Проповідач, *m.* **Вс.** а. d. folg;
 Verbreiter einer Lehre, Propagator.
 Проповідник, *m.* Prediger, Kan-
 zelredner, Lehrer, *m.* *adj.* проповідни-
 чий, Prediger-, Kanzel-, *T.* [Kanzel, *f.*
 Проповідниця, *f.* Predigerin, **М.**; 2)
 Прополоти, прополувати, *v.* а.
 ein wenig durchjäten. [nen, aufschlitzen.
 Пропороти, *v.* а. ein wenig aufstreu-
 Пропочати, *v.* м. gut ausruhen; *adj.*
 пропочалий Gruut der ausgeruht hat.
 Пропудити, (-пуджу, -пудш), *v.* а.
 а. Прогати. [stene Kluft.
 Пропуклина, *f.* Spalte, *f.* gebor-
 Пропукнути, (-пукати), *v.* м. und —
 ся anplatzen, beraten, aufgehen (болік).
 Пропуск, пропуст, -у, *m.* Durch-
 lass, Raum zum Durchgang, **Кв.** 64;
 Einlass, Zugang, *m*; 2) Lücke, *f.* **К.**
 Пропускати, пропуцати, (-пу-
 цу, -пуцаш), *v.* а. durchlassen, durch-
 vorbeigehen lassen; einlassen; 2) aus-
 weglassen; ein Loch, eine Lücke ma-
 chen (— дірку **P.** I. 62); verabsäu-
 men, verpassen, **Лсв.**; 3) erlassen, ver-
 zeihen, vergeben. [spargens, *f.*
 Пропустиця, *f.* Hälfte des Dach.
 Пропутич, *m.* **У.** Bahnbrecher,
 Initiator, *m.* [schlitzen, -stochern.
 Пропучати, (-учувати), *v.* а. auf
 Пропяти, (пропу, пропнеш), *v.* а.
 kreuzigen.
 Проразяти, (-ражу, -разш), *v.* а.
Ф. durchschlagen; *v.* **Переразати**;
 2) -ило кобсь jmd bekam Diarrhöe.
 Проразлявий, *a.* durchdringend,

erschütternd, **Фр.**
 Прорва, *f.* — гробней etc. eine Un-
 masse, *v.* Wust, *vgl.* Прірва.
 Прорвати, (прірву, *v.* прорву),
 проривати, durchreißen; hie u. da
 ausreißen, aufräumen, schützen machen
 (с. Pflanzung); — ся herausbrechen,
 hervordringen, -strömen, **III.** I. 351:
 прорав ся слово як вода.
 Прорекати, проречі, (-реку, ре-
 чеш), *v.* а. verkünden; 2) mit Lob
 erwähnen. [слово] beredt, **К.**
 Проречистий, *a.* (-на красне
 Проречистість, -ости, *f.* Bered-
 samkeit, *f.* [halt, *m.* **Фр.**
 Прорив, *m.* Unterbrechung, *f.* Ein-
 Проривка, *f.* (— бурквін &) das
 Behacken, *v.* Сіпане.
 Проріти, (-рію, -ріеш), *v.* а.
 durch-, hindurchwählen, [schüter machen.
 Прорідати, (-ріджу, -рідш), *v.* м.
 Проріз, -ізу, проріжень, -іня, **Мор.**
м. Durchschnitt, *m.* Schlitz, *f.*
 Прорізати, прорізувати, *v.* а. durch-
 schneiden; aufschlitzen. [pula).
 Прорізка, *f.* Saatzfenster, *m.* (Соо-
 Прорік, -бу, *m.* **Ф.** а. Пророчество.
 Проріх, *m.* (**Мж.** с. 53) Fehltritt,
 -griff, *m.* Vergehen, *v.*
 Проробати, *v.* а. — сілу ausar-
 beiten, die Kraft dh Arbeit verlieren,
Фр; 2) die Arbeit vollbringen.
 Пророк, *m.* Prophet, *m.*
 Пророкувати, *v.* Пророчити.
 Пророняти, *v.* а. — слово fallen
 lassen, aussprechen. [Aufwachsen.
 Пророст, -ту, *m.* **К.** das Sprossen,
 Проростати, прорости, *v.* а. aufkei-
 men, Wurzel schlagen, hie u. da sprossen.
 Пророческий, *a.* prophetisch.
 Пророчество, *m.* Prophezeiung, *f.*
 Пророчити, *v.* а. prophezeien, vor-
 hersagen.
 Пророчиця, *f.* Prophetin, *f.*
 Пророчня, *f.* **Мл.** Orakel, *m.*
 Проруб, *m.* Durhhieb, *m*; 2) **II.** м.
 58 Eiswuhne, Bake, *f.* Eisloch, *m.*
 Прорубати, прорубувати, (-рублю-
 вати), *v.* а. durchhauen. [tümml, *m.*
 Проруха, *f.* **Кв.** 191 Gedränge, Ge-
 Просадати, просаджувати, *v.* а. **Ф.**
 durchbohren, stechen; 2) * *v.* Прогай-
 нувати durchbringen, **Лсв.**

Просатар, *m.* Hochzeitbitter; 2)
 der Gäste zum Kirchweihfest einlädt;
 3) Hochzeitvater, Vater der Braut, *m.*
 Просачувати ся, **Под.** durchseik-
 kern.
 Просватати, *v.* а. verloben.
 Пресвир коноплястий, *a.* Hibi-
 scus sannabinus, *v.*
 Пресвирки, *pl.* с. Прескурки 2).
 Пресвистати, (-тіти, **Нс.**), *v.* а.
 verpfeifen; — грощі verjuxen, ver-
 geuden **Нс.**
 Пресвідчене, *n.* **Дос.** Пересвід.
 Пресвіт, *m.* das Durchsoheinen,
 Durchschlag des Lichtes des Bildes, **Нс.**;
 2) Lichtraum, freier Raum, Lücke, *f*;
 3) *v.* Пресвіта **У.** **Зар.**
 Пресвіта, *f.* Aufklärung, *f*; mi-
 ністер & -ти **М.** & des Unterrichtes.
 Пресвітитель, *m.* Aufklärer, Er-
 leuchter, *m.* (-тітелька, *f.* -ін, *f.*).
 Пресвітати, (-світчу, -світш),
v. а. *v.* Пресвітати. [(Phania).
 Пресвітка, *f.* Durchsoheinfliege, *f.*
 Пресвітлий, *a.* -а годіна **Ф.**
Фр. lichte, frohe Zeit, *v.* Пресвіток 1).
 Пресвітати, *v.* м. leuchtend
 werden, **Фр.**
 Пресвітний, *a.* der Aufklärung
 dienend; culturell; 2) aufgeklärt.
 Пресвітніа, *f.* die aufklärende
 (u. aufgeklärte) Elite.
 Пресвіток, -тку, *m.* * Licht, Heil,
n. Hilfe, Rettung; Zuflucht, Hoffnung,
v. пресвітку не дати кому jmdm
 keine Ruhe gestatten, jmdn plagen **C.**
II. 70; 2) — ідеї **Зс.** Ausdruck, *m.*
 das Hervorschimmern einer Idee; *b*) Be-
 leuchtung, Darstellung, *f.*
 Пресвітчастий, **М.** II. 78. про-
 сьвітний, **Пол.** *a.* durchsichtig; durch-
 soheinend.
 Пресвітати, *v.* а. erleuchten,
 aufklären; — ся sich — —, *b*) ab-
 glänzen, **IG.** *ptc.* просвітений, (-че-
 ний), aufgeklärt, gebildet **III.** I. 255.
 Пресвітение, *n.* *v.* Пресвіта.
 Преселбний, (-бний), *a.* -а
 дороба über, durch die Dörfer gehend, **Кл.**
 Пресерен, (-нь), *m.* *v.* Пресу-
 рень, **Пот.** III. 97. [Hirsekörner, (**В.**).
 Пресивий, *a.* hellbraun wie reife
 Просадати, *v.* м. *v.* Пересадати.

Просліти, (-ляти), *v.* а. durch-
 fadeln, -sblingen.
 Просліти ся, (**Фр.**) die Grenze
 der Kraft überschreiten; 2) überreif
 werden (сбіже).
 Просіальниця, *f.* **Ч.** IV. 215 Bitt-
 stellerin, *f.* die einladet.
 Просіна, *f.* ein Hirsekorn; в -ну
 шіти eine feine Nath wie *v.* Hirsekorn
 machen, dicht nahen, **Н.** 217.
 Просіпати ся, *v.* **Проспати** ся.
 Просінець, просінець, -нця, *m.*
 Monat Jänner; 2) **М.** December, **Gr.** 26.
 Просіп, *m.* das Einschlafen, Schlaf,
м. **Н.** 229. **P.** II. 21. *bes* просіпу ohne
 zu schlafen, ohne auszusetzen, unauf-
 hörlich. [wachen.
 Просіпати ся, vom Schlafe er-
 Просітель, *m.* Bittsteller, *m.* (-і-
 телька, *f.* -ін, *f.*). [-а молітва **Тор.**
 Просітельний, *a.* Bitt-, flehend,
 Просіти, (прішу, пріеш), *v.* а.
 bitten; einladen; ersuchen; — ся um
 Erlaubnis bitten; um Erbarmen bitten.
 Просіти, *v.* м. darüber-, durch-
 leuchten, -atralen **III.** I. 157.
 Просівати, *v.* а. а. Пересівати.
 Просідь, *f.* graues Haar. [м. **В.**
 Просідок, -ду, *m.* Aufenthaltort,
 Просік, *m.* просіка, *f.* **Др.** с. 206
 der im Walde ausgehauene Weg, durch-
 gehauene Lichtung, *v.* **Ліній** 5).
 Просікати, *v.* м. а. Просікати.
 Просільний, *a.* eingesalzen, ma-
 rinirt. [v. а. а. Пересічя.
 Просічя, (-сіку, -січу, -січеш),
 Просічний, *a.* Nbd. des Черешч.
 Просіанка, *f.* Krystalschnecke, *f.*
 (Hyales). [ресівати.
 Просіяти, *v.* а. а. Пересіяти, пе-
 Проскавати, *v.* а. **Сс.** oben anfüh-
 ren, vorgehnen.
 Проскакувати, *v.* м. **Кл.** hie u.
 da aufkommen, auftauchen, sich sehen
 lassen.
 Проскаржити ся, sich klagen.
 Проскірниковати, *pl.* Celaster-
 Gewächse (Celastrinoae).
 Проскочувати, *v.* м. durch-
 schlüpfen, -gleiten, **Фр.**
 Проскотати ся, (троск-), *a.* Жу-
 рити ся (кърка).
 Прескура, (*d.* прескурка), *f.* ge-

weihetes Weisenbröden (zur heil. Messe), Hostie, *f.* [cosus].

Прокуріна, *f.* Evonymus verrucosus, *f.* Art kleine rundliche Birnen; 2) Malva borealis u. M. rotundifolia.

Прокурне, *s. n. a.* Gebühr für den Pfarrer bezüglich der прокура, *f.*

Прокурница, *f.* Bäckerin der прокура, *f.*

Прокурняк, *m.* Althaea offic. *Vol.*

Прокурцєві, прокурцати вишавки, уставки Art Leinenstickerei in Form der прокура, *Kol.* I. 48. 347.

Прохлабленя, *m. Vol.* das Abführen, Purgieren.

Прохлабяти, (-вляти), *v. a.* preisen, verherrlichen, rühmen; — ся sich berühmt machen.

Прохлабяти, (-слєжу, -слєзїш), *v. a.* jmdn zum Weinen bringen; — ся weinen, in Thränen ausbrechen.

Прохлабяти, прохлабти, (-слївї, -слївїш), *v. n.* im Rufe stehen, genommt werden.

Прослїд, прослїдок, -дку, *m.* Spur, Fahrte, *f.*; 2) trockener Pfad.

Прослїдїти, прослїдувати, (-слїдувати *OH.*), *v. a.* auf, nachspüren, *Gr.*; aus-, durch-, erforschen, verfolgen, untersuchen.

Прослїдователь, прослїдовник, *Par.* *m.* Verfolger, *m.*

Прослїдувати, *v. a. Par.* verfolgen.

Прословїти ся, aussprechen, *Зс.*

Прослужїти, *v. a.* eine gewisse Zeit dienen. [abhören].

Прослужати, (-ухувати), *v. a.*

Пробеняк, (пробстник), *m.* gerade, aufrechtstehender Stengel, (*B.*).

Пробнїдати, *v. a.* durch das Einnehmen des Frühstücks etwas verlieren, *Me.* 293.

Пробнїдувати, (-овати), *v. a.* durchweben, -wirken, -ziehen, *Гол.гр.* 33.

Пробнїти ся, *v.* Пробнїяти ся.

Пробєо, *n.* Hirse, *f.* (Panicum miliaecum).

Пробєувати, *v. a. s.* Пробєувати

Пробєолїти, *v. n.* durch u. durchsalzig werden, *K.*

Пробєльня, *a. s.* Пробєльняй.

Пробєн, *m. без* пробєну, *Дн. s.* Пробєн.

Пробєня, *n.* пробєнок, -нку, *m. Gr.* *Ф.* (erster) Schlaf, Schlummer, Halbschlaf, -sohlummer, *m.*; 2) Träumerei, *f.* *TP.* 169.

Пробєкнути, *v. n.* trocken werden.

Пробєпати, *v. a.* verschlafen; — ся den Rausch ausschlafen.

Пробєпївати, *v. a.* durchsingen; dh Singen u. Dichten verlieren *III.* I. 249.

Пробєпак, (*aug.* -ачїско), *m.* gemeiner, grober Mensch, Grobian; 2) *ВГ.* einfältiger Mensch; *adj.* пробєпакый, gemein, grob; 2) einfach, schlicht *Kv.* 227.

Пробєпати, *v. a. s.* Пробєувати.

Пробєпцтво, *n.* Gemeinheit, Grobheit, *f.*; 2) gemeines Volk, *K.*

Пробєпцати, *v. a.* gemein machen.

Пробєпїти, (-стєлювати), *v. a.* vor-, ausbreiten, -betten; — ся sich ausbreiten, sich frei erstrecken.

Пробєпїти, (-сня), *m. (B.) в.* Пробєпїти.

Пробєпїти, (прїстрї, прїстрєш), *v. a. s.* Простїрати.

Пробєпїти, на — дїти Almosen geben zum Abbiten der Sünden; пробєпїти Бєгу тай Вам! Dank Gott und Ihnen!

Пробєпїти, простїгати, простїгнути, *v. a.* sich abkühlen, ein wenig kalt werden.

Пробєпїти, *a.* gerade; recht, aufrecht, *s.* Прїямї; 2) einfach, schlicht, sanft; 3) gemein, gewöhnlich, trivial, ordinär; не пробєпїти kein gewöhnlicher, *Пом.* III. 51.

Пробєпїтка, *B.* пробєпїня, *f. a.*

Пробєпїрало.

Пробєпїня, *m. H.* 27. Einfachheit, Schlichtheit, Herablassung, *f.*; 2) ein Mensch mit diesen Eigenschaften.

Пробєпїра, *f.* *Ч.* IV. 7. st. Пробєпїра? *v.* Пробєкура.

Пробєпїрало, пробєпїрадно, *He.* (*Pr.* XII. 542), *d.* пробєпїральце, *n.* Bettuch, *n.* Bettlaken, *m.*

Пробєпїрати, *v. a.* ausbreiten, austrecken, ausdehnen; — ся sich — —

Пробєпїтельня, *a.* lässig, *Top.*

Пробєпїти, (прощї, -простїш), *v.* Прощїти, *Пом.* III. 52. [Alkove, *f.*

Пробєпїнок, -нку, *m.* *Ч.* IV. 659

Пробєпїр, -бру, *m.* Raum, *m.* Geräumigkeit, *f.*

Пробєпїрняй, *a. s.* Пробєпїрїй.

Простїрня, *f.* geräumiger Platz.

Простїрєньїкїй, (-їскїй), *a.* dim. gana gerade. [стотї, *f.*

Простїрєть, -остї. *f.* *Par.* *s.* Простїрєто, *adv.* *s.* Простїрїй; gradaus, gradhin; — чогє gerade gegenüber einer Sache &, vis-à-vis; — нєба unterm freien Himmel; *Mi.* IV. 560.

Простїрєто, *a.* Прїамє-

Простїрєбїгїй, *a.* rechtläufig, *Par.*

Простїрєвїтїй, *a.* einfach, schlicht, *K.*

Простїрєвїсїй, *a.* lothrecht, vertical.

Простїрєвїльнїй, *a.* frei; — день ein Tag frei vom Fieberparoxysmus, fieberfrei; -а хвїля freier Augenblick; -а нїcht schwanger, ohne Ei (Henne &).

Простїрєвїльнїсть, -остї, *f.* Freiheit, *f.*

Простїрєвїрто, *adv.* senkrecht.

Простїрєволєка, *f.* freies Feld, freie Aussicht, на -лєцї auf freiem Fuss (*Ф.*); 2) Fristerstreckung, Prolongation, *f.*

Простїрєволєкє, *n.* Zustand ohne Kopfbedeckung (*v.* Frauen) *s. d.* folg.

Простїрєволєкєнїй, *a.* mit unbedecktem, aufgelöstem, losem Haar, ohne Kopfzeug (*бчїнок &*) *Пом.* III. 51.

Простїрєвїля, *f.* на -бїя im Freien, *B.*

Простїрєгїн, -гїну, *m.* на -гїнї auf offenem dem Unwetter ausgesetztem Orte, im Freien, *Моз.*

Простїрєгїрнїй, *a.* aufrecht, *Par.*

Простїрєгїнїти, *v. a.* durchstöhnen.

Простїрєдушнїй, *a.* treuherzig, bieder, *naiv.*

Простїрєдушнїсть, -остї, *f.* Treuherzigkeit, Geradheit, *f.* Biedersinn, *m.*

Простїрємїслєвїй, *a.* reinsinnlich.

Простїрєкральцї, *pl.* Gradflügler, *pl.* (Orthoptera).

Простїрєлатєм когє пустити, *frank* u. frei jmdn laufen lassen.

Простїрєлюдє, *n.* простїрєлюдїя. *f.* *Зан.* I. 332 das gemeine Volk.

Простїрєлюдєць, -дця, *m.* aus gemeinem Volke, Bauer, *m.*

Простїрєлюднїй, *a.* volkstümlich.

Простїрємєвнїя, *f.* *B.* Prosa, *f.* ungebundene Rede. [*OH.*

Простїрємєвнїй, *a.* vulgär, -а рєч

Простїрєнарєдє, *n.* *He.* Volksthum, *n.*

Простїрєнарєднїй, *a.* volkstüm-

lich, populär.

Простїрєпїднїй, *B.* простїрєпїднїй, *У. a. s.* Простїрєпїднїй; vertical abschüssig.

Простїрєр, *m. s.* Простїрї.

Простїрєрїй, *a.* geräumig; ausgebreitet, weit, weitläufig; *adv.* -ро.

Простїрєрїня, *f.* Raumgrasse, *f.*

Простїрєрїтїя, *v. a. s.* Простїрєрїтїя.

Простїрєрїка, *f.* простїрєрїкїя, *a.* Witzling, vorwitzig, (*Фр.*).

Простїрєрїкїтїя, *v. a.* in witzigen Anspielungen u. Gleichnissen reden, (*Фр.*); 2) zum Trotz jmdm etw. sprechen.

Простїрєрїкїянє, *n.* Vulgärsprache, *f.* gemeiner Jargon, *K.*

Простїрєрїкївати, *v. n.* *H.* 264. grossmäulig schwatzen.

Простїрєрїкївїтїя, простїрїкїй, *a.* ungebildet, roh, *Bїa.*

Простїрєрїсть, -остї, *f. a.* Простїрї; 2) Ausdehnung, *Пол.*; 3) Räumlichkeit, *f.* [рїна.

Простїрєрна велїчїна, *a.* Простїрєрїкїя, *m.* Raumform, *f.*

Простїрєрїнь, *m.* простїрєрїнь, *n.* *Зс.* Raum, *m.* Strecke, Geräumigkeit, *f.* *Par.* [стїрїя.

Простїрєрїнїй, *a.* *Par.* *s.* Простїрєрїнїсть, -остї, *f.* Geräumigkeit, *f.* *Par.*

Простїрєрїнєтво, *n.* *Гол.* Gebiet, *m.*

Простїрєрїдєчнїй, *a.* *Baz.* treu, offenherzig, aufrichtig.

Простїрєрїдєчнїсть, -остї, *f.* Treuherzigkeit, Aufrichtigkeit, *f.*

Простїрєтїя, *f.* Einfalt, Einfachheit, Simplicität; Geradheit, *f. s. d.* vor-, das schlichte Wesen; 2) Gemeinheit, *f.* *Kv.* 28.

Простїрєцвїт, *m.* *KU.* I. 207 gemeine Feldblume.

Простїрєчка, *f.* *Me.* 58?

Простїрїгїти, простїрїчї, (-шгї, u. -нжї, -нжїш), *v. a.* einwenig abscheren. [тєнїєн.

Простїрїл, -їлу, *m.* Pulsatilla pratensis, *m.*

Простїрїлїти, *a.* Перестїрїлїти.

Простїрїнь, -нїя, *m. s.* Почїнок, (прїжї).

Простїрїтїя, *m.* Melde, *f.* (Atriplex latifolia).

Простїрїтїя, (-шлїтї), *v. a.* durchstecken, -stechen, -bohren, -stossen.

Простїрїчїтїя, *v. n.* *a.* грошїна

mit der Zahlung den Termin nicht einhalten.

Прострѣляти, *v. n.* § а. Проникати. Простуванє, *n.* Richtung, Tendenz, *f.* Streben, *m. K.*

Простувати, *v. a.* gerade machen, *g.* richten; 2) *v. n.* in einer bestimmten Richtung gehen & *Пом.* III. 51.

Простугонити, *v. n.* dröhnend vorbeifahren. [tung, *f.*; 2) *Ар.* с. 376?

Простуда, *f.* Erkältung, Verkäl-

Простудати, (-джати), *v. a.* abkühlen, kalt werden lassen; — *са* sich verkälten. [der Verkühlung herrührend.

Простудний, *a.* Erkältungs-, von Проступець, -нци, проступник, *Пар.* *m.* Verbrecher, *m.*

Проступити ся, (-ступлю, -ступши), auseinander treten, -weichen, Platz machen, *кому* jmdm den Durchgang verschaffen; 2) — *са* und *v. n.*

Л. 14. sich vergehen, einen Fehltritt machen, Unrecht begehen, etw. verschulden; *v. n.* — *в кѣпкѣ діла Ч.*

II. 215 sich in Vergehen, in Verbrechen stürzen; — *са*, durch Beischlaf sündigen; 3) *v. n.* vor-, heraustrreten.

Проступка, *f.* ein gefallenes Mädchen, *v.* Покритка. [frevolhaft.

Проступивий, *a.* *Св.* verbrecherisch, Проступивця, *f.* *Пар.* Verbrecherin, *f.*

Проступок, -пку, *m.* Vergehen, *n.* Fehltritt, *m.* *Ко.* 354; Verbrechen, *n.*

Простуха, простуха, *f.* gemeiner Schnaps etc.

Простяг, *m.* Strich, *m.* — узгравийний *K.* Grenzlinie, Grenzstrecke, *f.*

Простягати, (-гнути), *v. a.* ausdehnen, ausstrecken, (in die Länge) ziehen; — *са* sich recken, *v. er.*, ausstrecken, *v.* dehnen; *v.* hinziehen.

Просувати, просунути, *v. a.* auf die Seite durchschieben, -ziehen; — *са* durchschlüpfen. [felholen viel.

Просунок, до-нка, *adv.* zum Teufel. Просурень, *m.* прокуринка, *f.* *Crocotus reticulatus.*

Просущ, *m.* (*B.*) Etwas Verdorrtes; verdorrter Waldtheil; 2) Dürre, *f.*

Просухати, просушувати, *v. a.* trocknen.

Просувати, *v. n.* *IG.* *v.* Просиати.

Просіякати, просіянути, *v. n.* durchsiebkern, -dringen.

Просіацн, просіака, *f.* Hirsestroh, *m.*; 2) *Ар.* Hautausschlag bei Kindern.

Просіятр, *m.* *v.* Просатр. Проталий, *a.* aufgethaut.

Протанцювати, *v. n.* durchtanzen.

Протачник, *m.* — гадинець Gauderer-Ehrenpreis, *m.* (*Veronica chamaedrys.*) [*v. a.* verschachern.

Проташлювати, (-шлювати), Протаяти, *v. n.* aufthauen, schmelzen.

Протверзати, протверзувати, *v. a.* ernüchtern; 2) zur Besinnung bringen.

Протє, *conj.* deshalb, deswegen; 2) *a.* *protє* und dessenungeachtet, *Фр.*

Протєй печєрський Grottenolm, *m.* (*Proteus anguineus.*)

Протєкторство, *n.* *T.* Vornehmthuerei mit dem Protectorat, *f.*

Протєном, *adv.* gradhin, schlechtwegs, *Вєч.* I. 255.

Протєрти, *v. a.* *v.* Протирати; протєрта дорѳга betretener, gebahnter Weg.

Протєратн, *v. a.* vergeuden, verlieren. [*Procession, f.*

Протєса, *f.* verdorb. *st.* процєсия, Протєсати, (-тєшу, -тєшем), *v. a.* einwenig durch-, anhaufen, durchbacken; 2) * *v.* Протєрати *IG.*

Протєси, *pl.* *v.* Протіс; 2) *N.* *v.* Berges.

Протєстанцкиий, *a.* protestantisch.

Протєстувати, *v. n.* protestieren.

Протєчїя, *v. n.* durchfließen; vorbeifliessen; (час) verfließen, vergehen, verstreichen. [*von e.* Flussarm.

Протєчина, *f.* stehendes Wasser

Прѳти, прѳтив, *praep.* mit dem *Genit.* gegen, wider, gegenüber, entgegen; — *вѳрѳга* gegen, wider den Feind; — *ночи* gegen die Nacht, — *дня* dem Tageslicht entgegen; — *сїлы* gegen die Richtung der Kraft; *b)* der Kraft angemessen; — *мѳіх* грѳшей im Verhältnis zu meinen Geldmitteln; — *торѳ* angesichts dessen, *M.* IV. 561.

Противага, *OB.* противувага, (-вовага *См.*) *f.* Gegengewicht, *m.*

Противгравч, *f.* Gegenspiel, *n.* *Пар.*

Противгравч, *m.* Gegenpieler, *m.* *Пар.*

Противенство, *n.* *Пол.* Widerstand, *m.*

Противаконний, *a.* gesetzwidrig, widerrechtlich.

Противити ся *чѳму*, sich widersetzen, widerstreben, dagegen, entgegen sein; 2) sich beleidigt fühlen. [*ГШ.*

Противкороль, *m.* Gegenkönig, *m.*

Противленє, *n.* Widerstand, Streit, *m.*

Противливий, *a.* der sich leicht beleidigt fühlt. [*dium, n.* *Пар.*

Противлик, *m.* Gegenmittel, Remedium.

Противляглый, *a.* gegenüberständig, *v.*

Противний, *a.* entgegenliegend, gesetzt; auf der anderen Seite, gegenüberliegend; *Gegen.*; 2) zuwider, widrig, gegnerisch, feindlich; 3) widerwärtig, widerlich. [*gnor, m.* *IG.*

Противник, *m.* Widersacher, *Gegen.*

Противництво, *n.* Antagonismus, *m.* *K.* [*din, f.* *Фр.*

Противница, *f.* Gegnerin, Feindin.

Противність, -ости, *f.* Gegensatz, Contrast, *m.* *У.*; 2) Widrigkeit, Widerwärtigkeit, *f.* *Пар.*; 3) Ungleichheit, Ungleichartigkeit, *f.* Unterschied, *m.* *He.*

Противувати, *v. n.* *Зс.* entgegenwirken. [*wirken, Gegenwirkung, f.*

Противодїанє, *n.* das Entgegen-

Противовождє, -жца, *m.* Gegenfussel, Antipode, *m.* *Пол.* *ГШ.*

Противопоставивий, *Пар.* entgegengesetzt. [*-ости. Oz. f.* Widerspruch, *m.*

Противоріч, *Км.* противорічність, *Противорічати, v. n.* widersprechen, widerstreiten, *K. U.*

Противостанний, *a.* gegenüberstehend, gegensätzlich, *Кл.*

Противостанність, -ости, *f.* protipolozhena, *n.* *Пар.* Gegensatz, Contrast, *m.*

Противотрїя, *f.* Gegengift, *n.* *Пар.*

Противсвїдок, -дка, *m.* Gegensege, *m.* *Пар.*

Противсїла, *f.* Gegenkraft, *f.* *Пар.*; Widerstand, *m.* Gegenwehr, *f.* *Сс.*

Противстава, *f.* Contraposition, Umwandlung, *f.* *Ил.* Gegensatz, *m.* *Пар.*

Противцїсар, *m.* Gegenkaiser, *m.* *ГШ.* [*алиний.*

Протившанвий, *a.* *v.* Протїа-

Протидаток, -тку, *m.* протидача,

f. Antidotum, Gegengift, *n.* *Пол.*

Протїа *f.* breiter Pflock zum Durchstecken der Deichsel beim Ochsenwagen um daran das Joch zu befestigen.

Протїакати, *v. a.* durchstecken.

Протїамус, *m.* *P. I.* 120 *v.* Прудис, *Пом.* III. 121.

Протїнати, *v. a.* durchschneiden; 2) *v. n.* schneidig wirken (*v.* säuerlichem Gewürz); 3) — *са* gerinnen, anbrüchig werden; протїнєне молоко einwenig geronnene, sauer gewordene Milch. [*n.* *Пар.*

Прѳтїнка, *f.* Beistrich, *m.* Komma,

Прѳтїном, *adv.* *v.* Прѳтепом; — *итї* *са* *ким* jmds Spur verfolgen, *Фр.*

Прѳтипрѳдний, *a.* widernatürlich.

Прѳтипрѳмка, *f.* Hypothenuse, *f.*

Прѳтирати, *v. a.* durchreiben, abreiben; — *ѳчи* die Augen reiben (nach dem Schlaf), die *A.* aufmachen, öffnen.

Прѳтїс, *m.* ein Mannesname.

Прѳтїскати, прѳтїснїти, *v. a.* durchdrücken, -zwängen; — *са* sich —

Прѳтїстѳпник, *m.* *v.* Прѳтїнождєц. [abelhafter *N.* des Hundes.

Прѳтиус, *m.* собѳка — *P. I.* 120

Прѳтичка, *f.* Durchstecknadel, Raumnadel, *f.* Pfeifenkammer, *m.*

Прѳтивначїсть, -ости, *f.* entgegengesetzte Bedeutung; Gegensatz, *m.* *Сс.*

Прѳтїк, -ѳку, *m.* durchströmendes Wasser, *Фр.* *pl.* прѳтїкн Frühlingsfluten, *pl.* [Flüssigkeit durchlassen.

Прѳтїкати, *v. n.* *v.* Прѳтечїя; eine

Прѳтїр, -ѳрга, *m.* Nadel mit durchgerissenem Ohr, *f.* *Ч.* IV. 438.

Прѳтїс, -єсу, *m.* durch-, angebaute Stelle; 2) Diele, *f.* behauener Block, Balken im Fussboden, *m.*

Прѳтїсувати, *v.* Прѳтесати.

Прѳтїчок, *pl.* прѳтїчки *M+B.* 354 *v.* Прѳтїк (*pl.*).

Прѳтїкути, *v.* Прѳтїкати.

Прѳтовїати ся, sich durchdrängen.

Прѳтоєрїй, *m.* Egyptianer, Domherr, *m.*

Прѳтѳк, -ѳку, *m.* *v.* Прѳтїк; Lauf, Verlauf, *m.* *Зс.*; 2) — жѳбчний Gallengang, *m.*; 3) Buoh od. Arm e. Flusses, *K.*

Прѳтѳка, *f.* Strömung, *f.* Fluss, *m.* *Ф.*

Прѳто-квандїй, *m.* (*пол.*) der

erste проповідник, *См.* [gen.
 Протоколувати, *v. a.* protokollie-
 Протомати *са, в.* Утомити *са.*
 Протонутти, *v. a.* П. м. 15 ertrin-
 ken lassen, verschlingen.
 Протопити, *v. a.* хаті P. I. 39, в
 хаті im Zimmer einheizen, heizen (im
 Ofen). [протопища, *f.* Frau eines п.
 Протоіи, -она, *m.* Oberpriester, *m.*;
 Протопищина, *f.* He. Amt, Würde
 der Protropen.
 Проторга, *f. v.* Протір.
 Проторгувати, *v. a.* im Kauf ver-
 lieren, *Kв.* 319.
 Проточина, *f.* Canal, Strom, *m. K.*
 Проточний, *a.* durchrieselnd, flies-
 send, *M.* [-prügeln.
 Протріпати, *v. a.* durchklopfen;
 Протрубити, *v. a.* ausposaunen.
 Протрясати, протрясти, (-трясу,
 -трясін), *v. a.* durchschütteln, -stößern;
 2) *verschwenden *Кв.* 224.
 Протрихати, протрихнути, *v. n.*
 trocken u. dadh mürbe, gar, locker
 werden; zemля, поле.
 Протул, Ч. IV. 464.
 Протурити, (-рати), *v. a.* fort-
 treiben, verschlagen, *C. I.* 58.
 Протурчати уши кому́ jmds Ohren
 mit v. Gerede, Geplär, erfüllen, *K.*
 Протухати, протухнути, *v. n.*
 anfaulen, dumpfig werden; протухай,
a. faulig, dumpfig.
 Протяг, *m.* Luftzug, *m.*; 2) Strecke,
f. Фр.; 3) Verlauf, *m.* Fortsetzung, *f. He.*;
 4) протягом їдити mehrspännig fah-
 ren, *Кв.* (Пр. VIII. 629).
 Протягати, протягнути, *v. a.* aus-
 dehnen, ausstrecken, -ziehen; lang deh-
 nen; in die Länge ziehen, verschieben,
 verschleppen; — *са* sich ausstrecken;
 sich in die Länge ziehen.
 Протягливий, *a.* -а пісня, *Мл.*
 in langsamer Weise u. ausführlich ge-
 dichtet u. gesungen; *v. d.* folg.
 Протяглий, *Зар.* протяжливий,
Кл. протяжний *КУ. Фр.* lang gedehnt,
 l. dauernd; schwer.
 Протяжність, -ости, *f.* Dehnung,
 Ausdehnung, — тону Tondauer, *f.*
 Прбулок, (*d.* -улок), *m. M.* III.
 89 *v.* Пербулок.
 Прочати, *v.* Прочитати.

Прочати, *m.* § Privatdiener, *m.*
 Прочатний, (прохватний), *a.* -до-
 рога Nothweg, über Berg u. Thal, *m. (B.)*.
 Прочатка, *f.* starke Commotion, *(B.)*.
 Профес, *m.* Ф. Ordensbruder mit
 abgelegter Profession, *m.* [werk, *n.*
 Професія, *f.* He. Profession, *f.* Hand-
 Професор, *m.* Professor, Schulleh-
 rer, *m.*; -орона, професорка, *f.* Gattin
 des п. Professorin, *f. adj.* професор-
 ский, *a.* Professors-, Lehrer-. [sein.
 Професорувати, *v. n.* Professor
 Професорство, *n.* Professoren-,
 Lehrerdienst, *m.* [ти (са).
 Проходжувати *са, в.* Проходи-
 Прохажка, *f. (B.) pl.* -хажки, *Гол.*
 III. 737 *v.* Прохід 2). [verschlucken.
 Прохалавнути, *v. a.* § begierig
 Прохальний, *a.* -а княжка ГЕ.
 (Пр. III. 35) Bittgesuch u. ein Buch
 zum Sammeln milder Beiträge, *n.*
 Прохань, *f.* См. прохання, *m. v.* Прохана.
 Прохарчити *са, seinen* харч
 ganz aufzehren, *С.* [Промак.
 Прохатар, *Левч.* прохач, *m. v.*
 Прохательний, *a.* bittend, *He.*
 Прохати, (-аю, -аш), *v. a. v.* Про-
 сити. [IV. 31.
 Прохатний, *a.* erbettelt, *Ос.* (61)
 Прохачка, *f.* Bettlerin, *f.*
 Похваляти, *v.* Перехвалити.
 Похватити *са, fehlgreifen, sich*
 übereilen, *ОП.*
 Прохватий, *f. v.* Впхатниця.
 Прохворостати, *v. a.* durchprü-
 гeln, *А Г.* 155. [гайнувати.
 Прохейдувати, *v. a.* § *v.* Про-
 Прохйба *f.* Misstritt, Fehltritt, *m. Пар.*
 Прохйра, *m. f.* прохйрний, *a.*
 рпий, durchtrieben; naseweis; betriebam.
 Прохід, -бу, *m.* Durchgang, Durch-
 marsch, *m. Кв.* 81; 2) Spaziergang, *m.*
 вийти на — spazieren gehen.
 Прохідний, *a.* Durchgangs-, *Мог.*
 Прохідниця, *f.* зоря — die ihren
 Lauf, Gang vollbringt, *Гол.*
 Прохір, -ора, *m.* Prochorus.
 Прохидець, -дя, *m.* Wanderer, *m.*
 Гол. [ziern gehen, lustwandeln.
 Проходжувати *са, (-хож-), вра-*
 Проходимець, -мця, *m.* etwas
 Zwitterhaftes, Unbeständiges.
 Проходити, (-хажу, -хадити), *v.*

n. durchgehen, durchmarschieren, -ziehen;
 vorbeigehen; 2) час & vergehen, ver-
 fiessen, verstreichen; *с.* Перейти. [Weib.
 Проходичка, *f.* herumtreihendes
 Прохожаний, *IG.* проходжий *III.*
 I. 147. проходжий, *a.* der Durchge-
 hende, Durchreisende, Wanderer, Fremd-
 ling, wandernd, fahrend.
 Прохожаний, *a.* abgenutzt.
 Прохолода, *f.* Abkühlung, Kühle;
 (Erfrischung, Erquickung, *f.*; 2) Luft-
 zug, *m. Пол.*
 Прохолодити, (-жати, -джу-
 вати), *v. a.* abkühlen, kalt werden las-
 sen; — *са* sich abkühlen, *v.* erfrischen,
v. laben. [sind; kühl *Кл.*
 Прохолодний, *a.* kühlend, abküh-
 лонуть, прохолоди, *v. n.* er-
 kälten, kühl, kalt werden *III. I. 328. Ос. 92.*
 Прохопити *са, sich* aufraffen, *Фр.*
 vom Schlafe erwachen. [цяха Weib des П.
 Проць, Прощо, *m. s.* Процін;
 Процьвїдирити, (-дрювати),
 (-циндир-), *v. a.* § *v.* Прогайнувати,
Нот. III. 102.
 Процьвїтати, процвісти, (цви-),
 auf-, erblühen, *zur Blüte kommen.
 Процьвїт, -ити, *m.* Blüte, *f.* blü-
 hender Zustand, *BE.* [bemalt.
 Процьвїтаншій, *a.* *АД.* I. 208
 Процентувати *са, sich* procen-
 тieren, Procennte abwerfen.
 Процесія, *f.* Procession, *f.*; 2) *pl.*
 *Kirchenfahnen, *pl.* [tigger.
 Процесович, *m.* ein Processuch-
 Процесовода, *m.* См. Fühler einer
 Procession.
 Процесувати *са, sich* processieren.
 Процїдати, *v. a. v.* Перещїдати.
 I. Проч? *adv.* — про що? weshalb?
 II. Проч! *int.* fort! weg! 2) *als adv.*
 піти проч.
 Проча, *f.* *MIII.* *v.* Проща.
 Прочаний, *m. pl.* прочане Pilger,
 Wahlfahrer; -анка, *f.* -ін, *f.* *Кв.* 91.
 Прочануть, *v. m. v.* Прохолодуть;
 2) vertrocknen; 3) verschwinden, + *M.*
 Прочваль, *adv.* im Gallop (*B.*).
 Прочвалати, (-лати), *v. a.* durch-
 rennen.
 Прочвара, *m. f.* Ungeheuer, Un-
 gethüm, *n. C.*; 2) Traumgesicht, *m. Нот.* III.
 35; 3) schlimmer Landstreicher, *Кв.* 142.

Прочертъ, *f. v.* Прогайна, (*B.*);
 2) *v.* Зруб (в лісі).
 Прочєрти, прочєрпяти, *v. a.* ein-
 wenig ausschöpfen; aufräumen.
 Прочий, *a.* übrig, der andere.
 Прочинати, *v. m. v.* Прочунати, *Мор.*
 Прочинати, *v. a.* aufthun, aufrau-
 men, aufschliessen. [chen, *Левч.*
 Прочїнок, -нку, *m.* das Erwa-
 чити, *v. a.* reinigen, säubern; 2) pur-
 gieren; — *са* sich aufklären, *v.* auf-
 heitern (небо).
 Прочїстник, *m.* лен — Purgir-
 Lein, *m.* (Linum catharticum). [helix).
 Прочитан, *m.* Ephem, *m.* (Hedera
 Прочитане, *n.* das Vorlesen, Vor-
 lesen, Durchlesen. [durchlesen, vorlesen.
 Прочитати, (-їтувати), *v. a.*
 Прочити, *v. a.* *Ос.* (61) VI. 37
 verwahren, aufbewahren, aufbehalten;
 2) *He.* (*zm.* 107) drohen?
 Прочїщенє, *n.* Reinigung, *f.*; 2)
 Purganz, *f.* das Abführen.
 Прочїл, -ола, прочїлок, -лка, *m.*
 Vordertheil, *m.* Front, *f.*; 2) Bergapitze,
f. Gipfel, *m.* (*B.*).
 Прочубити, *v. a.* — *ліс* die höch-
 sten Bäume im Walde aushauen (чуб,
 Schopf).
 Прочувати, прочутти, *v. a.* hö-
 ren, vernehmen; 2) Vorgefühl haben,
 ahnen.
 Прочуд, *m.* прочудо, *n.* на —, на
 — *К. I.* 15 zum Erstaunen wunder-
 bar, wunderbar, seltsam; — дивний
 sehr wundervoll *III.* II. 13.
 Прочуй, *m.* *Зс.* (Пр. II. 42) das
 Wittern, Vorgefühl, *n.* [wieder kommen.
 Прочумати *са, zum* Bewusstsein
 Прочунати, *v. m.* aus dem Schlum-
 mer erwachen; прочунувати sich nach
 e. Krankheit langsam erholen.
 Прочутати, (-чучь, -чуташ), *v.*
a. wieder zum Gefühl, zur Besinnung
 bringen, beleben.
 Прочухан, прочухан, *m.* про-
 чуханка, *f.* *C. I.* 188 Frügeleri, Züch-
 tigung, *f.* -на вдати кому́ jmdn tüch-
 тиг durchprügeln.
 Прочхати *са, §. v.* Прочувати.
 Прошак, *m.* Bettler, *m.*
 Прошенє, *n. v.* Прошана.

Прощиб, м. Hexenschuss, м.
 Прощибати, прошибнути, v. a. durchschlagen, -schliessen, -bohren; erschüttern; 2) прошибало kogось jmd bekam Durchfall.
 Прощив, м. в — mittelst Durchnah, Durchschlag (pique). [nähen.
 Прощивати, прошивати, v. a. durch-
 Прощивка, (-евка), f. v. Прощивка; 2) в. Обшивка, Ф. [f. Kaliber, м.
 Прощирність, -остя, f. Weite,
 Прощитво, м. Ч. VII. 430 Striche (pl.) als Verzierung an Stiefelabsätzen der Frauen. [ти ся.
 Прощибити ся, а. Прощибити-
 Прощка, на — adv. в. Направець.
 Прощобити, v. м. und — ся в чмось С. II. 154 sich worin vergehen, sich etw. zu Schulden kommen lassen.
 Прощкити щось, § с. einen Unfug anstellen. [Мивушиш.
 Прощаи, а. vergangen, +М. (с.
 Прощати ся, herumsehndern, sich mühsig umhertreiben. [Прочунати
 Прощнути ся, (-чнү-), Кч. 382 а.
 Прощопити, v. м. auslüstern, läpeln. [дати ся.
 Прощетати ся, А. в. Прощко-
 Прощити, прощити, прощати, v. a. durchwählen, -schneffeln, (B).
 Прощовувати ся, прощовувати ся, § sich vorwärtsdrängen.
 Прощтракнути, (-якувати), v. a. durchstossen.
 Прощувати ся, МIII. öfters bitten.
 Прощумати ся, nüchtern werden, Ф.
 Проща, f. Leichenrede, f.; 2) Bittgang, m. Wallfahrt, Pilgerschaft, f. III. I. 36.
 Прощава, f. gemeines Volk, Pöbel, m. Volksmasse, f. der grosse Haufen, V. Бор.
 Прощальний, а. Abschieds-.
 Прощальник, м. der Abschied nimmt, Кч. 85.
 Прощане, м. (d. -анечко), Abschied, м. das Abschiednehmen.
 Прощати, v. a. verzeihen, vergeben; 2) verabschieden; — ся von jmdm Abschied nehmen.
 Прощене, n. Verzeihung, f.
 Прощеный, рс. dem die Sünden vergeben sind; gew. не-.
 Прощка, на — adv. в. Прощка.

Проява, f. Erscheinung, f. Phänomen, n; 2) Wandering, n. seltsames Wesen, С. I. 145. Ungethüm, n. Taugenichts, m. Гл. б. 31; 3) Ereignis, n. Begebenheit, f.; 4) gähnender Abgrund.
 Проявити, проявляти, v. a. erscheinen lassen, zeigen; bekunden; — ся erscheinen, sich zeigen, aufkommen.
 Проявлене, н. das Zeigen, Offenbaren, Kundgeben.
 Прояснити, прояснювати, v. a. aufhellen, aufklären, Licht wo hineinbringen; — ся hell werden, sich aufheitern.
 Прю, преш, & пруть, рс. s. Прюти.
 Пруг, м. Streif, Striemen; Strich, Rand, m. сонце стоить на вечерньому прюї, He. Abendpunkt, m. Abendseite, f.; 2) scharfe Kante, Ecke; 3) Seitenrand des Bettes &, m.; 4) Anschlag, m. Leiste bei der Leinwand etc.
 Пругати, пругнути, v. a. Wgr. 87. 85. werfen, ausschnellen.
 Пругкий, а. expansiv, Зс.
 Пруд, м. Strömung, f. Фр.; 2) Kräuterdampfbad, m. Gr. 26. Пом. III. 118. 120.
 Пруд-Вус, прудус, м. Ч. L 213 Riesenmensch mit Riesenschnurbart; 2) Abenteurer, m. Кч. 128. Пом. III. 120.
 Прудати, (пруджу, прудш), v. м. strömen, Ил. aufreiben: vom Leichenflusse; 2) stark blasen; 3) räuchern Gr. 26. vgl. Пруд 2); 4) — ся schmoren; b) Ко. 205 Fläche auf glühende Kohlen aus der Wäsche treiben. Пом. III. 121.
 Прудість, -остя, f. Richtung, f.
 Прудкий, (d. прудький), а. schnell, rasch; 2) ungestüm, hitzig.
 Прудкість, -остя, f. Raschheit, f.
 Прудокрилатий, а. Ф. mit schnellen Flügeln versehen.
 Прудно, adv. М. II. 36 schnell dahinrieselnd; 2) mit stürmischem Andrang, Anprall, B.
 Пруднати ся, sich eilig woran machen, heranstürzen; 2) Прудати ся, Фр.
 Пружина, (d. -инка), f. Springfeder, Feder, Triebfeder, f.
 Пружистий, а. Пол. elastisch; -стоплинний, el. flüssig. [cität, f. B. Пар.
 Пружистість, -остя, f. Elastizität, f.
 Пружити, v. а. Зс. spannen, spreizen; 2) anreizen, elektrisieren. Пом. III. 114.

Пружіб кавчукöse, Federharzbaum, Kautschukbaum, m. (Siphonia elastica).
 Пружність, -остя, f. Фр. s. Пружність.
 Пружок, -жка, m. dim. s. Пруг.
 Пруж, с. Проз, М. IV. 439.
 Пружик, прус, m. Laubheuschrecke, f. (Laousta) Пом. III. 115.
 Пруні, прунькй, pl. Kriechpflaumen, pl. (Frunus).
 Прусак, Прус, m. Preusse, m. adj. пруский preussisch; 2) Küchenschabe, f. (Blatta) Пом. III. 117.
 Прусси, pl. Kartoffeln, pl.
 Прусине, н. coll. Kartoffelstengel, pl.
 Прускати, v. н. М. III. 123 а. Прускати.
 Прут, м. Ruthe, Gerte, f., dünner Stab; 2) Ruthe als Feldmass; 3) N. des Flusses. (sporn. 2).
 Прутас, м. а. Прудкий 2).
 Пруте, н. coll. Ruthen, pl. (zum Flechten), Reiser, pl. ((Bryum).
 Прутеня, -тя, m. Knotenmoos, м.
 Прутець, -ця, Прутчик, m. Nbl. des Пруг.
 Прутик, м. dünne, kleine Ruthe; 2) Stengel, м.; 3) Art Leinenstickerei; 4) — лавячий Stabhenschrecke, f. (Bacillus Rossii).
 Прутиковатий, а. stengelig, Пол.
 Прутистий, а. reichlich mit пруте bedeckt. [Запрутати.
 Прути, (пручу, прутш), v. а. а. Прути, м. в. Порбич.
 Прутичати, v. н. прутник sein.
 Прутичати ся, aufschnellen.
 Прутник, м. галузистий Klapperschwamm, Scheberling, m. (Polyporus frondosus); 2) — овечий Schafeuter, n. (P. ovinus); 3) — околочний Eichhase, m. (P. umbellatus); 4) — лусковатий schuppiger Löcherschwamm, (P. subsquamosus); 5) — однолітній Semelpilz, m. (P. confluens), Вол.
 Прутистий, а. ruthenreich: верба.
 Прутчик, м. а. Прутик.
 Прутичати, а. aus Ruthen.
 Пручати ся sich spreizen, а. sträuben, а. spröde zeigen. Пом. III. 117.
 Пря, f. † Streit, Hader, m. III. II. 56.
 Прягий, прятя, v. а. А. Д. I. 289 а. Запрягати.

Пряда, f. Setaria viridis.
 Прядати, v. а. oft spinnen.
 Прядено, н. с. Моток.
 Пряджа, f. s. Пряжа.
 Прядиво, н. geschelter Hanf od. Flaohs (stotig zum Spinnen; opp. клоче); 2) Gespinst, n. [wespe, f. (Lyda).
 Прядівка, f. Gespinst-Kiefernblatt.
 Прядіваний, прядівний, а. aus reinem прядиво; -вне ковиемо zum Spinnen tauglich; Gespinst; hanfen.
 Прядівне, н. Ф. das Gesponnene.
 Прядильний, а. Spinn-, a. Spinnerei-, Под.
 Прядильня, f. Spinnerei, f.
 Прядильник, м. Spinner, m. Под.
 Прядінка, f. drei Ellen der Leinwand (als Mass).
 Прядка, f. — волоса Haarflechte, -zotte, f.; 2) Spinnrad, м. М+Б. 407.
 Прядиця, pl. Spinner, pl. (Bombyces). B.
 Прядоха, f. s. Пряжа.
 Прядуха, f. Equisetum fluviatile, Вол.
 Пряжа, f. das Gesponnene, Gespinst, Garn, n.
 Приженя, f. Plinse, f. [III. 114.
 Пряжати, v. а. а. Пряжати. Пом.
 Пряжка, (d. пряжечка), f. Schnalle, Srange, f. Пом. III. 117.
 Прядка, f. Ч. VII. 410 Spinnrad, н.; 2) Spinnerin, f. III. I. 370.
 Прядня, f. Ца. а. Прядильня.
 Прямено, н. Gespinst das an die nuchelnig gedreht wird.
 Пряний, (d. -бечный), а. gerade, ohne Krümmung; а. Простий.
 Пряник, м. завулицець — Orchis militaris. [— ся sich aufrecht stellen, B.
 Прямати, v. а. а. Простувати 1);
 Прямка, f. Kathete, f.
 Прякий, а. в. Прямий.
 Пряник, м. — рівнобичний Quadrat, н.; — нерівнобичний а. Прямокутник.
 Прямо, adv. gerade, gradus, stracks, geradezu; 2) offen, frei, ohne Umstände.
 Прямованя, (-муз-), м. eingeschlagene Richtung, Tendenz, Bestrebung, f.
 Прямовий, прямовисний, Пол. а. senkrecht, lothrecht, senkrecht, vertical.
 Прямовід, м. Orthotyp, м. Вол.

Прямодушний, а. в. Просто-
душный. [kráľcĭ, Пол.]

Прямокрýльцĭ, pl. в. Просто-

Прямокутний, а. rechtwinklig.

Прямокутник, м. Rechteck, н.

Прямотá, f. Geradheit, f. Geradsinn,

м. на-тý offen, ohne Umschweife; 2)

*Лч. 26 einfacher, schlichter Biedermann.

Прямувáти, в. м. — und es sich

richten, Schritte lenken, ВГ. 141; eine

Richtung einschlagen, einhalten, — до

чогось zu einem Ziele gelangen wollen,

etw. anstreben, wohin trachten, Кч. 130.

Прямцѣм, adv. gradua, schlecht-

wegs, К. [(fasciatus).

Прáний, пранáстий, а. gestreift

Прáнка, f. Cidaria, В.

Прáнощĭ, pl. gr. Под. Gewürze, pl.

Пряслáця, прáстиця, f. Sitz-

brett des Spinnrockens, н; 2) — прá-

сниця, в. Кўжĭв, Ру. Пом. II. 13.

Прáсло, прáсмо, н. das Faoh, der

Theil des Zaunes zwischen zwei Pfáhlen.

Пом. II. 13. III. 120.

Прáсти, (прáдý, прáдѣш), в. а. spin-

nen; * кукурýди прáдýт strecken

ihre fadenförmigen Kolbenblüthen her-

vor. Пом. III. 120. [de, н.

Прятáнина, f. Sammelholz im Wal-

Прятáти, [прáчу, (-тáш), прáчеш,

(-тáш)], в. а. aufráumen, aufheben; *be-

statten; — ся коло чогось wobei be-

schäftigt sein; б) sich verbergen.

Прáха, f. Spinnerin, f; питá на

прáхи in die Spinnerinnengesellschaft

gehen; 2) Spinner, m. (Bombyx) Пол.

Прячá, (прáжу, прáжеш), в. а. в.

Запрáгáти.

Прáшка, (д. прáшечка) f. в. Прáжка.

Прáшний, м. Spindel, f.

Псáльма, f. в. Псалом; 2) *län-

geres Volkslied ersten Charakters.

Псалмопíвець, -вця, м. К. Sän-

ger der Psalmen, Psalmist, m.

Псалом, -льмá, м. Psalm, m.; 2)

d. Buchstabe Ц.

Псаломник, м. Psalmist, m.

Псаломщик, м. в. Псалтирщик.

Псалóнка, f. Acronyota Psi, В.

Псалтир, псалтиря, f. Psalter, f.

Псалменбуч, н. die Psalmen, pl. adj.

псалтирний, vom Psalter. [ger, m.

Псалтирщик, м. Psalmenleser, sán-

Псар, м. Hundewárter, м. Ко. 127.

Псарівка, f. N. в. полоняна.

Псарня, f. Hundestall, -zwinger, m.

Псаря, -áти, н. Kind e. Hundewár-

ters, н. III. II. 259.

Пси, pl. в. Пес. [ger Hund.

Псáна, f. dim. kleiner, gutmüthi-

Псáнка, f. в. Песáна.

Псáско, м. aug. с. Пес. (с. schlechter).

Псáця, f. Hündin, f.

Психологíчний, а. psychologisch.

По́й, пси, пса, (псáе), в. Псáй, (Фр.);

пса-кров, в. Псáюха Пом. III. 74.

Псéти, в. м. wie ein Hund elend leben.

Псéти, в. н. § jmdm naohgeben

(посéнути ся?).

Псобо́йник, м. в. Псобо́йпес.

Псовáти, в. а. в. Псувáти.

Псовáч, м. Verderber, m.

Псовáй, а. Не. с. Псáй.

Псовáдий, а. Ру. hundsäugig, hün-

dischblickend; schamlos.

Псовáще, н. Зап. II. 389.

Псовáник, м. Euphytus, В. [вця.

Псво́главць, -вця, м. с. Псеголо́-

псво́кати, в. Псво́чити.

Псво́та, f. Muthwille, m.; 2) muth-

williges, schadenfrohes Wesen, У.

Псво́тник, м. der Muthwillige.

Псво́чити, в. а. jmdn wie einen

Hund schimpfen.

Псвáнькати, в. н. в. Пхáнькати.

Псувáти, (псую, псуеш), в. а. ver-

derben. [Forelle, f. (Salmo fario).

Пструг, (д. пстружок, -жка), m.

Псýрка, f. Hundslaus, f. Пр. II. 9;

2) schlechte frühe Pflaumenart; 3) schlech-

ter Pilz. [folt, m.

Псýвiра, f. * Hundebalg, Hunds-

Псýка, f. в. Пес. [(Nardus striata).

Псýнка, псýга, f. steifes Borstengras,

Псýр, псýрник, м. Мх. с. Псар.

Псýрник, м. Wolsmilch, f. (Eu-

phorbia).

Псýрникóвць, -вця, м. Wolfs-

milchschwärmer, m. (Deilephila euphor-

biae), В. [de, pl. P. I. 122.

Псýрня, f. в. Псарня; 2) coll. Hun-

Псýрство, coll. н. в. Псýвiра.

Псýчий, а. в. Псýчий.

Псýчка, f. Löwenschwanz, m. (Leo-

nurus cardiaca). [blut, n. (Schimpfw.).

Псýюха, (д. -юшка), м. f. Hunds-

Птаство, н. coll. Vögel, pl.

Птах, м. птаха, f. Vogel, m. * ein

до чогось птах er ist schnell wozu be-

reit, ist sehr gern dabei.

Птахогáда, м. Vogeldeuter, m. Кл.

Пташá, -áти, пташенá, -áти, (д.

-áтко), н. в. Пташка.

Пташáрня, f. В. Vogelhaus, н.

Пташáчий, пташий, пташий,

а. Vogel-; -а рýта Fumaria offic.

Пташáти, в. а. wie ein diebischer

Vogel wohnen.

Пташáти, в. н. П. н. 59 а. Квáпвти ся.

Пташáка, (д. пташечка), пташáна,

(-áнка), f. пташок, -шка, м. dim. Vö-

geln, н. adj. пташкин.

Пташáник, м. Vogelsteller, -fänger,

Vogler, m.; 2) Vogelbehälter, Käfig, m. Т.

Пташáництво, н. Vogelfang, m. Цар.

Пташáвiсть, -всти, f. Aussehen

und Eigenthümlichkeit des echten Vo-

gels, Пол. [puasus avium.

Птицемóрск щипýчий, Derna-

Пта́ця, f. Vogel, m; coll. Gefügel,

н. Кс. 61.

Птичáт, м. в. Пташник 1).

Птичéнiг, -óга, м. — нево́сiрний

kleinster Vogelfuss, (Ornithopus perpu-

silus).

Птичий, а. в. Пташчий.

Птичáвка, f. Schwalbenmuschel,

f. (Avioula). [Fall beim Preferencespiel.

Птичáчка, f. в. Пташка; 2) gewisser

Птичáник, м. Vogelspinne, f. (Mu-

gale avioularia).

Птишáния, (-чи-), f. Gefügelzüch-

terin, в. Дробáнниця, Не.

Птишáня, f. Ст. Gefügelhof, m.

Птру́! инт. в. Тпру!

Публáчний, а. öffentlich.

Публáка, f. Oeffentlichkeit, f. öffen-

tliebe Schande, Prauger, m.; 2) публá-

ка, Publoum, н.

Пувка, f. в. Скýльба; 2) — шереткá

Pirrau, m. (Crepis biennis), В.

I. Пугá, f. Ф. в. Пугáч.

II. Пугá f. Зг. Пр. II. 195 Schrecken, m.

III. Пугá, f. grosse Peitsche.

Пугáк, м. пугало, м. н. в. Пугáч;

2) в. Пугýтькало. [sal, н. Цар.

Пугáло, н. Scheuche; f; 2) Scheu-

Пугáня, н. das puhu! uh! -Schrei-

en, Кч. 244.

Пугáр, (д. пугáрчик), м. Becher,

м. Pokal, н.

Пугáрць, -рця, м. Steinkauz, м.

(Surnia noctua). [(Cynthina).

Пугáрiвкa, f. Becherkoralle, f.

Пугáрiвкa, f. Brachionus urosolaris, В.

I. Пугáти, в. н. (von der Eule, vom

Uhu), „uhu“! schreien. Мс. 283. [Цар.

II. Пугáти, в. с. schrecken, scheuchen,

Пугáч, м. grosse Ohreule, Uhu, м.

(Strix bubo); adj. пугáчий.

Пуглáвий, а. в. Пужлáвий.

Пугóвниця, f. Кпорĭ, м; 2) в. По-

лувáця; 3) в. d. folg. Вол.

Пугóловатiця, пугóловця, f.

пугóловач, м. Kaulquappe, f.

Пугóловка, f. Benthophilus ma-

crocephalus. [„uhu“.

Пугý! инт. vom Schrei der Eule

Пугýкань, н. heulendes Geschrei

der Eule. [в. м., пугý“ „pukwitt“ schreien.

Пугýкнути, С. II. 14. пугýтькати,

Пугýтькало, н. в. Пугáрць;

2) Zwerg-Reiher, m. (Ardea minuta).

I. Пуд, праер. P. I. 39 а. Пiд II.

II. Пуд, м. russ. Gewicht: 40 russ.

Pfunde = 1638 Kilogr.

III. Пуд, м. Schrecken, м. W.; —

дáти кому́сь jmdm Schrecken einjagen;

пудом, пудами вiд робóта Фр. blitz-

schnell, sehr rasch, flugs. [aquaticus).

Пудель, -дль, м. Pudel, м. (Canis

Пуделко, н. в. Пудло, kleinere

Schachtel (d. -éлочко). [schöbn.

Пудехáрий, а. -а дiвчина, sehr

пуджати, пудяти, в. а. schreck-

ken, scheuchen.

Пуджáвно, н. в. Пужáк.

Пудáло, Лѹс. 25. пудáло, н.

Schreckmittel, u. Scheuche, f.

Пудáло, н. grosse Schachtel.

Пудáний, а. schrecklich; adv. пудно.

Пудовá, в. н. а. Gebürr vom пуд II.;

пудовий, von einem Pud.

Пудофéт, м. Ко. 34 schwerfällig,

С. I. 67. [Peitschenstiel, m.

Пужáк, м. пужáло, пужáльно, н.

Пужáр, м. в. Пóжар, Ос. 43.

Пужáти, в. а. в. Пужáти; — ся

за ким jmdm naohjagen. [coenae).

Пужáк, м. Holztaube, f. (Columba

Пужáня, f. в. Мiкáня und pl.

Пужáновáтий, а. -е сiвже а. d.

vor. *Ря. I. 388.* [Стерчатя.
 Пужити ся, sich aufstücken, а.
 Пужка, *f. dim.* а. Пуга III.
 Пужла, *f. Hund, m.*
 Пужлавыи, а. sehen, furchtsam.
 Пужняк, *m. Thurmkranz, m. (Turritia glabra).*
 Пужнѣти, *v. a. Ko. 121 mit der pugá III. schlagen, dreinschlagen C. II. 133.*
 Пузанъ, *m. Dickbauch, Dickwanst, m. а. пузанчик kleiner dickbauchiger Knabe, Knirps III. I. 176.*
 Пузати, *v. a. § а. Кадати.*
 Пузатий, а. dickbauchig.
 Пузѣрко, *m. mit Eisen beschlagenes Kistchen, Bestock, m.*
 Пузракуватий, *m. M+B. 53 ? mit eiterigen Blasen. [III. 88.*
 Пуздо, *m. Schamschlanoh, m. Pom.*
 Пузыр, (*d. пузырок, пузырчик*), *m. а. Mixúr. Pom. III. 87.*
 Пузырёвецъ, *-вця, m. Blasen Träger, m. (Physaphora).*
 Пузырёха, *f. Blasenkircho, Judenkirche, f. (Physalis alkekengi). [scens.*
 Пузорчатка, *f. Coluthaea arborea.*
 Пуво, *m. Bauch, Wanst, m. Ke. 71.*
 Пувдати, (*пой-*), *st. Повидати.*
 Пуйка, *f. Händin, f.*
 I. Пук! *int. vom Klopfen, Pochen, Picken; vom Sturz C. I. 183.*
 II. Пук, *m. grösserer Strohbund, а. Околѣт; Bund, m.; 2) а. Пужка 1) А. Д. I. 86.*
 Пукавецъ, *-вця, m. Rhodeus sericeus. [weicher Birnen.*
 Пукавка, *f. Knallbüchse, f.; 2) Art*
 Пукас, *m. а. Пукавецъ; 2) а. Пурлак (Ф).*
 Пукати, *пукнути, v. n. klopfen, pochen, knallen; 2) bersten, platzen; Knospen anschlagen; 3) а. Пучати.*
 Пукатий, *пукастий, а. dickleibig, dick.*
 Пукатка, *f. Seetulpe, f. (Balanus), B.*
 Пукель, *-кля, m. Haarlocke, f.*
 Пукенкя, *pl. Kol. I. 165 а. Пушники.*
 Пукішкя, *f. dicker Mensch, Knirps B.*
 Пукластий, а. gewölbt, kugelig.
 Пукляця, *зіпка — f. Chama gryphoides. [pl. (Lophobranchii).*
 Пукожабѣрвї, *pl. Quastenkriemer,*
 Пукохвіст, *-бета, m. Polyxenus lagurus.*

Пул, *m. P. I. 40 а. Піл, Os. 43.*
 Пульван, *m. besessen, garrlichbrügg.*
 Пулькати, *v. n. kullern, putern.*
 Пулькатиий, *пульобний, а. mit herausstehenden Augen.*
 Пульок, *g. пулька, m. (gew. pl. пульки, пульак, Truthahn, Puter, m.*
 Пульс, *m. Puls, m. Lebensader, Schlagader, f.; adj. пульсовий, Пол.*
 Пульсация, *f. das Pulsieren, Фр.*
 Пультовий, а. -е палене Pultfeuerung, *f.*
 Пульцан, *пулак, m. а. Пульок.*
 Пулюкати, *v. n. а. Пулькати.*
 Пуля, *-ати, m. Gänsechen; Entlein, m. (in d. Kinderspr.).*
 Пуля, *f. gr. Flintenkugel, f.*
 Пулярес, *m. Geldtasche, Brieftasche, f.*
 Пумпувати, а. Помпувати.
 Пундик, *m. Kuchen mit Zwiebel n. Oel gebacken, m.*
 Пуніць, *-ійця, m. Punier, m. [nisch.*
 Пунійскій, *пунський, Ил. а. ru.*
 Пункт, *m. Punkt; 2) Artikel, m. Satzung, Bestimmung, f. [punctieren.*
 Пунктувати, *v. а. Punkte maehen.*
 Пунсовий, а. *He. а. Понсовий.*
 Пунт, *m. lustiger Streich; в пунті in einem Nu, auf einmal.*
 Пунтувати *корѣ, (Ф.) mit List jmdm ein Geheimnis entlocken; sbst. пунтивнік der es thut.*
 Пуншт, *m. Punsch, m.*
 Пуня, *f. а. Клуня, Сб. I. 319. Pom. III. 90.*
 Пуняра, *m. Hund, m.*
 I. Пуц, *m. ungr. а. Піп. Os. 43.*
 II. Пуц, *m. а. Пупецъ 1); 2) Bauch, Magen, m. пуца напняти sich anstrengen, angestrengt arbeiten, schreien.*
 Пупель, *-пая, m. B. а. Пушнок, пуляк.*
 Пупецъ, *g. пуця, m. Nabel; 2) Knopf bei d. Geige, m.; 3) а. Ровняк, B.*
 Пушнок, *-нка, m. Knospe, f.; * від самого пушнуку робити von zarter Kindheit an arbeiten.*
 Пушка, *f. H. 210 а. Пупецъ 1); 2) Puppe der Insecten, f. Пол.*
 Пушковатий, а. *nabelförmig.*
 Пушлик, *m. Karsel, f. а. Тобіака.*
 Пушлянецъ, *-ця, m. Prolifera.*
 Пушлишок, *пуляшок, -шка, У. пуляночок, пуляк, m. Knospe, f.*

(bes. Blätterknospe). [schnur, *f. Пар.*
 Пушьяна, *f. (-ана, м.) Nabel.*
 Пушбок, *-пка, m. а. Пупецъ 1), 2); пушбоний, а. Nabel.*
 Пушоріска, *f. Др. а. 49 Hebamme, f.*
 Пушци, *пуши, pl. Art Semmel.*
 Пушчан, *m. Wassernabel, m. (Hydrocotyle). [Natica).*
 Пушчатка, *f. Nebelschnecke, f.*
 Пушче, *а. coll. Knospen, pl.*
 Пушчик, *пушук, (Фр.), m. а. Пупецъ; пушчик, pl. Art Muster in d. Leinwandweberei. [нати, пирнѣти.*
 Пушнати, *пушнати, ИГ. а. Порп.*
 Пушак, *m. Range, ungezogener Bube.*
 Пушати, *v. а. die Schaferde im Sommer Nachts weiden.*
 Пушур, *m. (-ур, f.) III. II. 184 Purpur, f. Scharlach, m. adj. пушуровий, purpurn; scharlachroth.*
 Пурх! *int. vom schnellen Davonfliegen, Os. 218. [sehend.*
 Пурхатий, а. *zerzaust, elend aus-*
 Пурхнути, *v. n. davonfliegen.*
 Пурша, *f. а. Поршавка, B.*
 Пуршвий, а. *Ф. störrisch, launig, keck.*
 Пускати, а. *Пускати.*
 Пусляк, *m. Гол. III. 424 Art Kleid.*
 Пустак, *m. пуствакватий, Коє. пуствачий, Св. а. loser, muthwilliger, flotter, fatterhafter Mensch, Windbeutel, m. (aug. пуствачко).*
 Пуствар, *f. пустварник, m. ödes, brauchliegendes Feld, m; 2) Wüstenei, Einöde, Leere, f. У. [1) Waldwiese f.?*
 Пуствя, *f. Гол. III. 59 а. d. vor.*
 Пуствель, *f. Ру. Ст. а. Пуствя.*
 Пуствельга, *m. f. Thurmfalke, m. (Falco tinnunculus). [ствяний.*
 Пуствельний, а. *M+B. 323 а. Пуствельник, m. -вця, f. а. Пуствяник &.*
 Пуствяник, *m. Seele, f. Manen eines im Walde umgekommenen Menschen.*
 Пуствяна, *f. К. а. Пуствя.*
 Пуствий, (*d. пуствяний*), а. *leer, öde; hohl, B.; 2) unnütz, vergeblich, eitel; — грим, schlechte unbrauchbare, Münze; — опіх табуе Nuss; — хаб-печъ muthwilliger Knabe; пуствя говоритъ leeres Stroh zusammendreschen, fasseln; пуствя, а. а. а. Пуствяця; пуствя пуствям Schlechtes bleibt schlecht.*

Пуствяльниця, *f. а. Пуствя 1).*
 Пуствянь, *f. Einsiedelei, f. Kermittage, C. II. 101.*
 Пуствяніть, *v. n. Se. zur Wüste werden, öde, leer, wüst werden, veröden.*
 Пуствяний, а. *wüst, öde, leer, Фр.*
 Пуствяник, *пуствяничель, m. Кв. 8. Einsiedler, Anachoret, m. (-аньниця, f. -ин, f.).*
 Пуствяня, *f. Wüste, Wüstenei, Ein-öde, f. adj. пуствяний, К.*
 Пуствир, *m. Кв. 62. а. Пуствир.*
 Пуствяти, (*пущу, пуствити*), *пу-скати, (-аю, -аеш), v. а. lassen, loslassen, einlassen; — корѣ на волю jmdn freilassen; — кров zur Ador lassen; — цюсь в свѣт етв. in die Welt aussenden; 2) v. n. дѣрєва: Knospen, Blätter treiben, ausschlagen; б) пускати на дворі етtritt Thauwetter ein, -ає морѣ ллєат nach; c) — Farbe lassen, verlieren (v. Tuoh &); 3) — ет mit dem Ієвнїт. sich aufmachen, anfangen етв. zu thun, zu gehen &; б) — ет до корѣ auf jmdn losgehen, losstürzen; c) — ет корѣ jmdn loslassen; — ет дѣрєва * allen Halt verlieren; д) — ет на слаб-дїа етс. Dieb етс. werden.*
 Пуствяця, *f. Kleinigkeit, Bagatelle, f. nichtige Sache; Albernheit, f. OE.*
 Пуствїа, *m. loser Schwätzer.*
 Пуствїака, *f. lose Schwätzerin.*
 Пуствїлка, *f. Вол. а. Пуствялга.*
 Пуствїти, *v. n. BE. а. Пуствяніть.*
 Пуствка, *f. verlassenes, öde stehendes Haus, Gehöft, Grundstück & (vom Frohnbauer ehemals verlassen und wieder an den Gutsherrn angefallen; 2) Vacuum pfanne, f. Пол.*
 Пуство, *adv. — стоати leer, öde stehen; 2) vergehen, umsonst; пуствїа, compar. а. Пуствя. [brauchbare Münze.*
 Пуствовець, *-вця, m. schlechte, un-*
 Пустворіє, *He. пустворієтє, m. Aberglaube, m. [wohnt.*
 Пуствовскій, а. *-я земля un-*
 Пуствоголванїй, а. *dessen Kopf leer ist, unwissend.*
 Пустводѣмок, *-шка, m. H. 239 schlechter Wirt, wüster Feinschmecker.*
 Пуствомѣха, *m. Windbeutel, Schlingel, m. [schwäts, Фр.*
 Пуствомѣльство, а. *leeres Ge-*

Пчільний, а. Bienen-, -а робота Arbeiterzellen, *pl.*
 Пчільник, м. Bienenhof, *м. (В.)*.
 Пчільництво, пчоловодство, *м.*
 Пер. Bienenucht, *f.*
 Пчільничий, а. die Bienenucht betreffend, *aristisoh.*
 Пчолá, *f.* Biene, Imme, *f.*
 Пчолáтець, -ця, *пол.* пчоловець, -вця, *В. м.* Bienenchwärmer, *м. (Sesia priformis).* [нік; 2] а. Стебнік.
 Пчолáнець, -вця, *м.* Пчіль-Пчолáлюбка, *f.* Bienenfreundin, *f. В.*
 Пчолáний, (-ячий), *а. в.* Пчільний.
 Пчолáр, *м. в.* Пáсичник.
 Пшенáця, (пшанáца, Ч. II. 7), *f.* Weizen, *м. (Triticum); pl.* пшени-цá Weizensaaten, *pl.*
 Пшенáчка, *f. dim.* а. Пшенáця; 2) а. Кукурúда, *Зем. I. 328;* 3) Art Leinensückerer; 4) Scilla bifolia.
 Пшенáчєско, пшенáчєвце, *м.* Weizenetoppelfeld, *м.*
 Пшенáчний, а. Weizen-. [stroh, *м.* Пшенáчнийця, (-ши-), *f.* Weizen-Пшенáшний, (-чи-), *м.* Weizen-halmwespe, *f.* (Cephus rugosus).
 Пшáнка, *f.* Galium verum.
 Пшик, *м.* Glúschlag, Hammersohlag, Schmiedesinter, *м. (В.) Н. 38. 146;* отw. ganz Wertloses, *Зем. [Веч. I. 215.*
 Пшáньєнка, *f. dim.* а. Пшенáця.
 Пшáнка, *f.* Зем. II. 147. а. Кулáша.
 Пшáнцá, *м. dim.* а. Пшонó.
 Пшонá, (*ген. pl.* пшин) пшонáна, *f.* ein Hirsekorn.
 Пшонáк, *м.* Raphanus raphanistrum.
 Пшонó, *м.* Hirsengrütze, *f.*
 Пшонóий, *м. f.* der (die) das pшонó zum Kochen gereinigt, *Мор.*
 Пшонóний, а. von Hirse, -á каша Hirsebrei, *м.*
 Пшúк, *м. в.* Пшик.
 Пю, пеш, & пють, *praes.* а. Пáти.
 Пюрце, *н. Ф. в.* Перцá.
 Пявáця, *f.* Pferdeegel, *м.*
 Пявáка, *f.* Blutegel, *м. (Sanguisuga).*
 Пявúшний, *м.* Wasserschnecke, *f.* Leew.
 Пядь, *г. пяди f.* Spanne, *f. Пом. III. 121.*
 Пядéвий, а. eine Spanne lang & *Г. м. 78.*
 Пяденáци, *pl.* Spanner, *pl.* (Geome-

trae); пядениця зимовá Winterspanner, *м. (Acidalia brumata).*
 Пя́дик, *м.* — мýтник, пядики, *pl. Вол.* Kolben-Bärlapp, *м. (Lycopodium clavatum);* — тисáнка *L. complanatum;* пядичевáти, *pl.* Bärlappartige, (*Lycopodiaceae).*
 Пя́дув, *м. В. в.* Пяденáци (*sgl.*).
 Пялáти, (пялю, пялáш), *в. а.* spannen, *bes. * jmdn plagen, martern, Зол.*
 Пялáци, (-ця, *sgl.* пялáце), *pl.* Nährahmen, Stickrahmen, *м.*
 Пяндáга, *м. Веч. I. 300* а. Пянюга.
 Пяне́, (-á), *д.* пня́тко, *м.* kleines irdenes Trinkgeschirr.
 Пя́ний, а. betrunken, berauscht, besoffen, trunken; 2) *-е чолó der stärkste Meth, *К.*
 Пя́нати, *в. а. Фр.* berauschen.
 Пя́ництво, пáнство, *м. в.* Пя́нство.
 Пя́ница, (*д.* пня́чка, -ячєнка, *aug.* пня́чяще), *м.* Trunkenbold, Sauser, *м.*
 Пя́ншник космáтий, Alpenrose, *f.* (Rhododendron hirsutum); — ржа-вола́стий *Rh. ferrugineum, Вол.*
 Пя́нствунати, *в. м. gr.* saufen, wechen.
 Пя́нюга, *aug.* (*д.* пня́южка), *м.* Пя́ница.
 Пя́ст, *м. coll.* а. Пястýк. *Пом. III. 121.*
 Пя́ств, *в. м. в.* Пáти, пя́ти.
 Пястýк, *м.* Faust, *f.; 2) Faustsohlag, м.*
 Пястукáр, *м. в.* Кулáчник, *Пар.*
 Пястукувáти, *в. а. в.* Кулакувáти.
 Пя́ть, *ген.* пятý, *нум.* fünf.
 Пя́тá, *f.* Ferse, *f.* *пятами накáвати, *Кол.* Fersengeld zahlen, Reisausnehmen.
 Пя́тáк, (*д.* -ачóк), пятáче, *м. coll.* kupfernes od. silbernes Fünfkopekenstück, *м.; 2) der 5-ten Classe angehörig.*
 Пятáковий, а. einen пятáк wert, *giltig.*
 Пятáдєсáть, пятáдєсáтеро, *нум.* fünfzig; пятáдєсáтий, der fünfzigste; -i рокi (лáтá) Fünzigjahre, *pl.*
 Пятáдєсáтка, *f.* Fünfziger (50 Guldennote), *м.*
 Пятєрýк, *м.* Gespann von 5 Stück (od. 5 Paar) Zugvieh, *н.*
 Пятєрýчний, пятýкрáтний, а. fünf-fach, fünf-fältig, *Г. III.*
 Пятєрка, *f.* верóá — Lorbeerweide, *f.* (Salix pentandra).

Пятєрниця, *f.* Pentacta, *В.*
 Пятєрнá, *f.* alle fünf Finger.
 Пятєро, *нум. в.* Пя́ть. [Пом. III. 121.
 Пáти, *в. а.* (пну, пнеш), *в.* Пя́ти,
 Пятивєслóвий, а. fünf-ruderig.
 Пятигóдинний, а. fünf-stündig.
 Пятигóловний, а. fünf-köpfig; mit fünf Kuppeln, *К. в. 81.* [Г. III.
 Пятигóловний, а. fünf-stimmig,
 Пятидáльний, а. fünf-heilig.
 Пятидéвний, а. fünf-tägig. [К. в.
 Пятивúбець, -бця, *м.* Fünf-zack, *м.*
 Пятивúбний, а. fünf-zäh-nig.
 Пя́ти, *нум.* der fünfte.
 Пятикрáтний, а. Пятєрýчний.
 Пятикýтний, а. fünf-eckig.
 Пятикýтник, *м.* Fünf-eck, *н.*
 Пятилатчáстий, *f.* fünf-blät-terig, (Frucht-knoten), *В.* [(Potentilla alba).
 Пятилáстник, *м.* Fingerkraut, *н.*
 Пятилáтний, а. fünf-jährig; — додáток Quinquennal-zulage, *f.*
 Пятилáток, -тка, *м.* хлóбець & — fünf Jahre alt.
 Пятимáсчний, а. fünf-monatlich.
 Пятáна, *f.* der fünfte Theil, ein Fünftel. [Пáтно.
 Пятáнка, *f.* kleiner Flecken, *Пол. в.*
 Пятинóгий, (-ножий), а. fünf-beinig, fünf-füßig.
 Пятипáльцєвий, а. fünf-fingerig, *К.*
 Пятипєрєстєнь, (-пєрєстник), *м.*
 а. Пятилáстник.
 Пятирáмєнный, а. fünf-armig.
 Пятирýк, *м.* ein Flüssigkeits-maß.
 Пятистóпний, а. fünf-seitig (von Versen).
 Пятисторóнный, а. fünf-seitig, *Г. III.*
 Пятистрýнный, а. fünf-seitig.

Пятичáстний, а. в. Пятидáльний, *Г. III.* (gliedrige Käfer, (Pentamere).
 Пятичлóвци, *pl.* Fünf-zehige, fünf-Páтинка, *f.* а. Пáтница.
 Пятýрий, а. -е колéсо в мáннi He. Trilling, *м.*
 Пятýрнá, *f.* He. а. Патєрнá.
 I. Пáтка, *f.* Fünfer; Fünf-gulden-note, *f.*
 II. Пáтка, *f. dim.* а. Пятá; 2) unterster Theil der чєпáги; 3) breiter (unterer) Theil der Senseschneide.
 Пятýмá, *нум. Instrum.* zu Пятý; 2) fünf-mal, *К. (спрж. 107).* [м. Пер.
 Пятýмíрóвий стих, Pentameter,
 Пятýмáцять, -цяти, пятýмáцятний, der fünf-zehnte (пяти-).
 Пятýмáцятка, *f.* 15 Jahre & alt &.
 Пятýмáти, а. gefleckt.
 Пятýк, *м.* Thor-, Thür-angel, *м.* Ос. (61) II. 195.
 Пятýвця, пáтничка, (-ночя), *f.* Freitag, *м. adj.* пятýчний, vom Freitag, *Freitag-;* пятýчки, *pl.* Al-lereentage, *pl.*
 Пятýб, *м.* Flecken, *м.* Mal, *н.*
 Пятýвáти, *в. а.* brandmalen, brandmarken, stempeln. [meatra], *В.*
 Пятýшка, *f.* Gemüse-cule, *f.* (Ma-Pято-, а. Пяти-).
 Пятóвий, а. Fersen-. [máно.
 Пятóвóтник, *м.* Art Scheide-Páток, -тка, *м. К. в.* Пáтка I.
 Пятóкiш, -бáа, *м. К. в.* (Пр. IX. 847)
 е. Erntelohn: 5 Schock Garben.
 Пятýсóт, *нум.* fünf-hundert; пятýсóтний der fünf-hundertste.
 Пятýтýсáч, *нум.* fünf-tausend; пятýтýсáчний der fünf-tausendste.

